

Přehled zpráv

Zima trvá na Němcové Tejkalové	12
30.11.2017 Haló noviny ~ str. 04 ~ Z domova (zku)	
Etika ve stínu predátorů	12
30.11.2017 Lidové noviny ~ str. 11 ~ Názory VÁCLAV ŠTĚTKA	
Raketový arzenál KLDK	13
30.11.2017 ČT 24 ~ str. 03 ~ 21:31 Horizont	
Trump si na Twitteru nebezpečně zahrává s ohněm. Sociální sítě už ohrožují i financování vlády	14
30.11.2017 info.cz ~ str. 00 ~ Svět Adam Kotrbatý	
Ruská agrese na Ukrajině aneb Psát pravdu je přece sexy	16
30.11.2017 reflex.cz ~ str. 00 ~ Kultura	
Hodně pracovat není pro mladé úspěch	18
30.11.2017 Hospodářské noviny ~ str. 10 ~ Pro Byznys Jana Niedermeierová	
Mileniálové nejsou méně materiální ani šťastnější než jejich rodiče. Podobají se jim víc, než se zdá, říká sociolog Martin Buchtík	21
30.11.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ Jana Niedermeierová	
Babišova vláda od Brabce po Ťoka: Penze bude řešit Němcová, rozpočet Schillerová	24
30.11.2017 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Rektor děkanku podpoří	34
29.11.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 03 ~ Z domova (ČTK)	
Mladý Klaus prohrál. Pražskou ODS vede Portlík	34
29.11.2017 ctidoma.cz ~ str. 00 ~ Politika Redakce ČtiDoma.cz	
Portík (ODS): ODS přežila klinickou smrt. Věřím, že příští rok budeme vládnoucí stranou v Praze	35
29.11.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ PV	
STŘEDNÍ ŠKOLY SE MUSÍ ZMĚNIT	36
29.11.2017 Hospodářské noviny ~ str. 05 ~ Téma - Aspen Institute 2017 Markéta Hronová	

Střední školy se musí změnit, aby jejich absolventy nenahradili roboti. Zlepšit by se měla výuka jazyků a IT, říká Münich	37
29.11.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~ Markéta Hronová	
Žal léčí po boku mladého milence	39
29.11.2017 Pestrý svět ~ str. 04 ~ TVĚŘ Z TITULNÍ STRANY	
Marek Hilšer: Probíhá privatizace politické moci, chci podpořit občanské podhoubí	40
29.11.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci hridelj	
Babišova vláda přehledně: Zpěvák na zdravotnictví, rockerka na obranu	46
29.11.2017 blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Rektor UK nevyslyší výzvu akademiků, děkanku jmenuje	57
28.11.2017 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci ČTK	
Rektor Karlovy univerzity i přes kritiku jmenuje zvolenou děkanku	58
28.11.2017 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy Echo24, ČTK	
Rektor Zima výzvu akademiků, aby nejmenoval děkanku Tejkalovou, nevyslyší	59
28.11.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko ČTK	
Rektor UK jmenuje Tejkalovou děkankou FSV. Prý se nechovala neeticky	59
28.11.2017 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov ČTK	
Rektor Zima nevyslyší výzvu, aby nejmenoval zvolenou děkanku FSV	60
28.11.2017 prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha ČTK	
Stovka akademiků je proti jmenování děkanky FSV. Rektor Zima je nevyslyší	61
28.11.2017 novinky.cz ~ str. 00 ~ Věda a školy	
Babiš představí Zemanovi jména ministrů. Sněmovna projedná jeho vydání policii	62
28.11.2017 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Briefing ČTK	
Akademici protestují proti nové děkance	63
28.11.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 03 ~ Z domova (ČTK)	
Stanovení věkové hranice pro odchod do důchodu	64
28.11.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti	

Pražskou ODS vede Tomáš Portlík, Alexandra Udženija bude v lednu obhajovat post ve vedení strany .73	
28.11.2017	prazskypatriot.cz ~ str. 00 ~ Pražská politika <i>red</i>
Prezidentské volby73	
28.11.2017	ČT 1 ~ str. 12 ~ 19:00 Události
Největší současná humanitární krize v jihovýchodní Asii.....74	
28.11.2017	ustavmezinarodnichvztahu.cz ~ str. 00 ~ Publikace / Mezinárodní politika <i>Tereza Grunvaldová</i>
Lidé musí žít spolu, ne vedle sebe.....76	
28.11.2017	Hospodářské noviny ~ str. 30 ~ Příloha - Česká cena za architekturu - rozhovor <i>Tomáš Wehle</i>
Lidé musí žít spolu, ne vedle sebe, říká starosta Líbeznic, středočeské obce s moderní architekturou...79	
28.11.2017	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Wehle</i>
Michal Horáček: Česko sice nemá ropu ani zlato, ale má talentované lidi.....82	
28.11.2017	peak.cz ~ str. 00 ~ Rozhovor
Akademici vyzvali Zimu, aby nejmenoval zvolenou děkanku FSV UK.....87	
27.11.2017	prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha <i>ČTK</i>
Sto akademiků vyzvalo Zimu, aby nejmenoval děkanku FSV UK. Kvůli predátorským časopisům88	
27.11.2017	lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>ČTK</i>
Nejmenujte děkanku Tejkalovou, vyzvali akademici rektora UK Zimu89	
27.11.2017	denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>ČTK</i>
Na Univerzitě Karlově se vzbouřili akademici. Nechtějí děkanku s články v podvodných časopisech90	
27.11.2017	info.cz ~ str. 00 ~ Praha <i>ČTK,luš</i>
Novinařina láká jen třetinu studentů.....91	
27.11.2017	Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov <i>MARTIN RYCHLÍK</i>
Záměrně jsem v predátorském časopisu nepublikovala, říká budoucí děkanka. 100 akademiků před ní varovalo rektora92	
27.11.2017	lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, ČTK, Lidové noviny, Martin Rychlík</i>
Čeští i zahraniční akademici píší rektorovi UK kvůli nové děkance FSV.....94	
27.11.2017	denikreferendum.cz ~ str. 00 ~ Domov <i>Kateřina Keprtová</i>
Nejmenujte novou děkanku, vyzvali akademici rektora Univerzity Karlovy.....95	

27.11.2017	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage <i>Echo24, ošm</i>	
Plánování sociálních služeb v obcích		96
27.11.2017	Obec & finance ~ str. 30 ~ <i>Vít Skála</i>	
Klára B. Follová ředitelkou ve vlastní produkční společnosti Follow Film Prague		98
27.11.2017	Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>-rkp</i>	
Horáček: Prezident by měl myslet na to, co lidem prospívá. A hledět za horizont týdnů a měsíců		99
27.11.2017	ct24.cz ~ str. 00 ~ Kandidát na prezidenta Michal Horáček <i>netocnyt</i>	
Soudruh předseda		103
26.11.2017	ČT 1 ~ str. 02 ~ 21:45 168 hodin	
Česko-ruské diskusní fórum		106
24.11.2017	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 09:34 Pro a proti	
Křičím: „To jsem já.“ Publikace mapující příběhy českého fanzinu od 80. let po současnost		117
24.11.2017	Horácké noviny ~ str. 05 ~ Kultura <i>Libor Matoušek</i>	
ČŠI o ICT ve školách: Zajištění nedostatečné, počítače zastaralé, připojení omezené, situace kritická .		118
24.11.2017	Řízení školy ~ str. 30 ~ ICT ve škole <i>PhDr. Ondřej Neumajer, Ph. D.</i>	
Den odtajnění jmen. Do boje o Hrad se zapojí devět kandidátů, 11 jich vnitro odmítlo		121
24.11.2017	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>manakv</i>	
Německá povolební situace.....		126
23.11.2017	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Jednání o sněmovně		128
23.11.2017	ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Obecné referendum Tomia Okamury.....		132
23.11.2017	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Premiéři uchycení ve spárech byznysu		132
23.11.2017	Ekonom ~ str. 36 ~ Další témata <i>Jan Štětka</i>	
Expertí a bývalí diplomaté kritizují Zemana za vyhlášení česko-ruského fóra. Je to další dárek Putinovi, tvrdí		135

22.11.2017 info.cz ~ str. 00 ~ Svět
ČTK,ekb

Na zkoumání totalit chce dohlížet 24 lidí včetně otce zakladatele Lišky. Senát z nich vybere tři136

22.11.2017 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci
Jan Wirmitzer

Bývalí diplomaté kritizují prezidenta za vyhlášení česko-ruského fóra137

22.11.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko
ČTK

Dílo šilence s vylízaným mozkiem, řekl Zeman k ruskému článku o vděčnosti za sovětskou invazi139

22.11.2017 e15.cz ~ str. 00 ~ Politika

Vondráčka lákali do politiky Zelení i TOP 09. Přesvědčilo ho až hnutí ANO140

22.11.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci
srnovav

Steinmeier: Dohodněte se. Předčasné volby nic neřeší143

21.11.2017 Hospodářské noviny ~ str. 06 ~ Události
Ondřej Houska

Německý prezident Steinmeier vzkazuje politickým stranám: Dohodněte se, předčasné volby nic neřeší144

21.11.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~
Ondřej Houska

Neúspěšné vyjednávání o jamajské koalici145

20.11.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach

Miloš Zeman na návštěvě v Rusku146

20.11.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum

Katastrofa pro Merkelovou: Kancléřka nedokázala sestavit novou vládní koalici a bojuje o politické přežití154

20.11.2017 iHNed.cz ~ str. 00 ~
Ondřej Houska

Politik, novinář a starosta obce Líbeznice. Seznamte se s novým poslancem Martinem Kupkou156

19.11.2017 irozhlas.cz ~ str. 00 ~
Václav Šálek Zdroj

Kdo je Michal Horáček156

18.11.2017 Benešovský deník ~ str. 13 ~ Kandidát Michal Horáček

Kdo je Michal Horáček157

18.11.2017 Frýdecko-míšecký a třinecký deník ~ str. 13 ~ Kandidát Michal Horáček

„Prezident musí dobře vypadat na známce,“ radila babička	157
18.11.2017 Českolipský deník ~ str. 12 ~ kandidát Michal Horáček <i>KRISTIÁN ŠUJAN</i>	
Šmejdům bych amnestii nikdy nedal.....	159
18.11.2017 Prostějovský deník ~ str. 13 ~ Kandidát Michal Horáček	
„Prezident musí dobře vypadat na známce,“ radila babička	161
18.11.2017 Pardubický deník ~ str. 12 ~ Kandidát Michal Horáček <i>KRISTIÁN ŠUJAN</i>	
„Prezident musí dobře vypadat na známce,“ radila babička	163
18.11.2017 Vyškovský deník ~ str. 12 ~ Kandidát Michal Horáček <i>KRISTIÁN ŠUJAN</i>	
Horáčkovi radila babička: Prezident musí dobře vypadat na známce	166
18.11.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>Kristián Šujan</i>	
Někteří nováčci se ve sněmovně do půl roku rozjedou, jiní se budou trápit, říká zkušená Němcová	170
17.11.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>zemand</i>	
Rasismus na sítích? Politici ho musí jasně odsoudit, říká ke komentářům pod fotkou prvňáků politolog	172
16.11.2017 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Vladimír Kroc</i>	
K čemu byly intervence ČNB dobré.....	173
16.11.2017 ČT 24 ~ str. 07 ~ 22:00 Události, komentáře	
Nenávistné komentáře na sociálních sítích	177
16.11.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Nová sněmovna a nová vláda.....	181
16.11.2017 ČT 24 ~ str. 12 ~ 20:00 90' ČT24	
Povolební vyjednávání	183
16.11.2017 ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
Čína zkoumá, jak na Kima: Prezident Si vyslal diplomaty, aby ho proklepli. Co od schůzky čekat?	189
16.11.2017 info.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>ekb</i>	
Koněv nás nejdřív osvobodil, pak okupoval. Kolář junior, starosta Prahy 6, nám poskytl výklad o sovětském maršálovi, jehož sochu chtějí někteří odstra	191
16.11.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jonáš Kříž</i>	

Ve státní správě musí být jasné, kdo je za co odpovědný	193
16.11.2017 Veřejná správa ~ str. 02 ~ Rozhovor <i>Jiří Chum</i>	
Těžko říct, kdo kontroluje situaci v jihoafrickém Zimbabwe.....	196
15.11.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
Prorazil jako zpívající Ken. Teď se věnuje zdravotnictví	200
15.11.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 18 ~ Jižní Čechy — <i>Markéta Macháčová</i>	
Dobyvatelé chtějí víc	201
15.11.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 17 ~ Praha <i>Benedikt Lederer</i>	
Prezidentská kampaň jde i bez velkých peněz, říká Marek Hilšer	203
14.11.2017 Jablonecký deník ~ str. 03 ~ Jablonecko <i>JANA ŠVECOVÁ</i>	
Evropa musí sledovat asijský vývoj	204
14.11.2017 Haló noviny ~ str. 04 ~ Z domova <i>(mh)</i>	
FOTO Potkali se dva alfa samci, Donald Trump a Si Ťin-pching. Byli jsme na mimořádně zajímavé debatě o Číně	206
14.11.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Rychetský</i>	
Polovina lidí VŠ nedostuduje	207
14.11.2017 Lidové noviny ~ str. 14 ~ Akademie <i>BARBORA CIHELKOVÁ</i>	
Budvar potřebuje lepší marketing.....	209
14.11.2017 Lidové noviny ~ str. 12 ~ Ekonomika <i>MIROSLAV PETR</i>	
Alžběta Jungrová představuje svůj Černobílý svět: ozbrojené děti, narkomany i lidi živící se odpady	212
13.11.2017 ČRo - vltava.cz ~ str. 00 ~ Mozaika	
Vědci bez objevů.....	213
13.11.2017 Respekt ~ str. 38 ~ Fokus - kontext <i>Petr Horký</i>	
Elektronická evidence tržeb	217
12.11.2017 ČT 24 ~ str. 02 ~ 13:05 Otázky Václava Moravce II.	
Ministerstvo vnitra definitivně uzavřelo seznam uchazečů o post prezidenta republiky	222
12.11.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 18:10 Názory a argumenty	

Hnutí ANO jednalo a jedná s dalšími politickými subjekty.....	232
12.11.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Desítky tisíc nacionalistů, včetně krajně pravicových radikálů, pochoduje centrem Varšavy	235
11.11.2017 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	
Lukáš Linek: Do postkomunistických systémů přichází hurikán, u nás jen se zpožděním	239
11.11.2017 ceska-justice.cz ~ str. 00 ~ Politika	
Miloš pořád vítězí nade všemi. Topol má především hodně co vysvětlovat, obává se Ondřej Hejma. A velmi nečekaně promluvil k prvnímu výročí zvolení Tru	242
11.11.2017 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Olga Böhmová</i>	
Církevní restituce.....	244
10.11.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Zemanova volební strategie: Mluví jen tam, kde má poslední slovo. Neúčast v debatách mu neškodí ..	246
10.11.2017 aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>Jan Wirtizer</i>	
Trumpův prezidentský rok: nesplněné sliby, nejméně spokojených Američanů a nekonečná kampaň .	248
9.11.2017 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Donald Trump Zdroj</i>	
Návštěva Donalda Trumpa v Číně.....	249
9.11.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Slavný Big Ben v Hodinové věži Westminsterského paláce v Londýně se opět rozezněl.....	251
9.11.2017 ČRo Plus ~ str. 07 ~ 17:10 Den podle...	
Nová děkanka FSV čelí kritice, že publikovala v predátorských časopisech	253
9.11.2017 respekt.cz ~ str. 00 ~ respekt.cz <i>Petr Horký</i>	
Zprávy krátce.....	12
9.11.2017 Metro ~ str. 08 ~ Domov <i>MET</i>	
RENEŠANČNÍ STUDENTI.....	12
9.11.2017 Instinkt ~ str. 46 ~ Společnost - fenomén <i>Jan Škoda</i>	
Volební model: Favority prezidentské volby jsou Zeman a Drahoš.....	13
8.11.2017 euro.cz ~ str. 00 ~ Politika	

Šance Zemana a Drahoše jsou vyrovnané, tvrdí model voleb.....	14
8.11.2017 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci ČTK	
Favority prezidentské volby jsou podle prognózy Zeman a Drahoš.....	16
8.11.2017 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov ČTK	
Politika Donalda Trumpa.....	18
8.11.2017 ČT 24 ~ str. 02 ~ 20:00 90' ČT24	
Favorité voleb? Zeman s Drahošem, Topolánek však je už třetí.....	21
8.11.2017 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage red, mh	
Vztahy mezi USA, EU, NATO.....	24
8.11.2017 ČT 24 ~ str. 05 ~ 20:00 90' ČT24	
Do boje o Hrad vyrazilo 19 kandidátů, další podal přihlášku pozdě.....	34
8.11.2017 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko ČTK	
Do boje o Hrad vyrazilo 19 kandidátů, další podal přihlášku pozdě.....	34
8.11.2017 prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha ČTK	
Pyrrhovo vítězství.....	35
8.11.2017 Vlasta ~ str. 53 ~ Fejeton Eva Kadlčáková	
Nová pražská trojkoalice.....	36
8.11.2017 Mladá fronta DNES ~ str. 16 ~ Praha Benedikt Lederer	
Pražská TOP 09 se chce do příštích voleb spojit s lidovci a STAN.....	37
8.11.2017 praha.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Praha / Praha - zprávy MF DNES, Benedikt Lederer	
Rok od zvolení Trumpa. Jak se na rozdělení americké společnosti dívá Joch, Kmoníček, Lukeš a další experti?.....	39
8.11.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět kozisekj	
Martin Šimáček: Je rasistická vražda extremismus? Ne, je to násilí a předsudek!.....	40
8.11.2017 romea.cz ~ str. 00 ~ publicistika, reportáže Martin Šimáček	
100 let od VŘSR. Putinově vládě jsou oslavy na obtíž, nezapadají do obrazu jednotného národa.....	46
7.11.2017 irozhlaz.cz ~ str. 00 ~	
Je rasistická vražda extremismus? Ne, je to násilí a předsudek!.....	57

7.11.2017	nazory.aktualne.cz ~ str. 00 ~ 1046 <i>Martin Šimáček</i>	
O kloboucích, pitvání žab i desateru		58
7.11.2017	Týdeník Bruntálský Region ~ str. 16 ~ Rozhovor <i>HANA POREBSKÁ</i>	
O kloboucích, pitvání žab i desateru		59
7.11.2017	Týdeník Opavský a Hlučínský Region ~ str. 16 ~ Rozhovor <i>HANA POREBSKÁ</i>	
Ve středu se koná Noc na právnické fakultě, začne debatou prezidentských kandidátů, končí Kafkou, Švejkem a Čínou		59
6.11.2017	ceska-justice.cz ~ str. 00 ~ Justice	
Od dětských střevíčků HERCEM		60
6.11.2017	Tv Pohoda ~ str. 03 ~ <i>Veronika Pechová</i>	
V hlavní roli věda a technika		61
6.11.2017	Mladá fronta DNES ~ str. 15 ~ Praha <i>Daniel Podlipný</i>	
Můžeme spolu: Aby se nám společně žilo dobře, je potřeba být zvědaví na to, co mohou lidé dát světu, říká Silva Pýchová		62
6.11.2017	romea.cz ~ str. 00 ~ rozhovory, publicistika <i>Dana Moree</i>	
Začíná Týden vědy a techniky. Tipy Vědecké redakce na to nejzajímavější		63
6.11.2017	ct24.cz ~ str. 00 ~ Věda <i>kozlik</i>	
BYZNYS V ROUŠE POLITIKY		64
6.11.2017	Hospodářské noviny ~ str. 10 ~ Názory <i>Jan Štětka</i>	
Babiš, Okamura či nedobrovolně zvolený Hlavatý. Podnikatelé v české politice nejsou zdaleka ničím novým		73
6.11.2017	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Štětka</i>	
Povolební vyjednávání jde v zásadě dopředu		73
4.11.2017	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
V Praze začala diskuse o budoucnosti humanitární pomoci		74
3.11.2017	prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha <i>ČTK</i>	
"Země se snaží využít humanitární pomoc pro politické účely!"		76
3.11.2017	tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	

Trumpův přístup ke KLDL je jeho největší úspěch, říká expert. Co čekat od jeho cesty do Asie?.....	79
3.11.2017 info.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>Eliška Kubátová</i>	
Jaké plány může mít prezident Trump s věznicí Guantanámo?	82
2.11.2017 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Kde tesaři české ústavy nechali díru.....	87
2.11.2017 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 18:10 Názory a argumenty	
Sexuální obtěžování a jiné nepřístojné chování.....	88
2.11.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 17:10 Den podle...	
EET v ohrožení.....	89
2.11.2017 FaktorS ~ str. 40 ~ Data a peníze - Evidence tržeb	
Štěstí je nevyzpytatelné	90
2.11.2017 Moje zdraví ~ str. 54 ~ můj dům rozhovor <i>Markéta Ostřížková</i>	
Babiš skládá menšinovou vládu. Rektor Bek školství odmítl, Šlechtová zvažuje obranu	91
1.11.2017 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>srnovav</i>	
Vztahy mezi Katalánskem a Madridem.....	92
1.11.2017 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Nedoporučená kumulace funkcí	94
1.11.2017 ČT 24 ~ str. 04 ~ 20:00 90' ČT24	
Babišova menšinová vláda.....	95
1.11.2017 ČT 24 ~ str. 06 ~ 20:00 90' ČT24	
Andrej Babiš hledá ministry	96
1.11.2017 ČT 24 ~ str. 02 ~ 20:00 90' ČT24	

Plné znění zpráv

Zima trvá na Němcové Tejkalové

30.11.2017 Haló noviny str. 04 Z domova
(zku)

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd** (FSV) UK.

Podle signatářů, kteří v pondělí Zimovi adresovali otevřený dopis, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity. Vyčítají jí, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Podle Zimy to není důkaz o jejím neetickém chování, a bude proto ctít rozhodnutí akademického senátu fakulty, který ji děkankou zvolil. »Na rozdíl od některých českých

politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů)

nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo,« uvedl Zima.

Takzvané predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí irrelevantními texty, které nespĺňují základní náležitosti odborných textů. Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů výzvy podepsána pod několika články v časopisech, které neměly standardní recenzní řízení.

Zima v publikovaných textech neshledává porušení etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu. Uvedl, že Němcová Tejkalová publikovala v roce 2015 několik prací v časopisech, které jsou sice na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů, ale v daném roce byly v databázi Scopus, která obsahuje seznam odborné recenzované literatury. »Musím konstatovat,

že samotný tzv.

Beallův seznam je jen indikativní pomůckou a sama skutečnost,

že někdo publikuje v časopise v něm jmenovaném, není a nesmí být automatickým důkazem neetického jednání,« míní. Zdůraznil, že akademický senát fakulty měl před volbou o kandidátech na děkana dostatek informací a on jeho rozhodnutí bude respektovat.

Němcové Tejkalové se už v pondělí zastal současný děkan Jakub Končelík. Také podle něj publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení. Sama Němcová Tejkalová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. Dopis považuje za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu. Pokud ji Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanovi Končelíkovi příští rok.

Etika ve stínu predátorů

30.11.2017 Lidové noviny str. 11 Názory
VÁCLAV ŠTĚTKA

DISKUSE

Nově zvolená kandidátka na funkci děkana **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Alice Němcová Tejkalová, v rozhovoru pro LN (Novinařina láká jen třetinu studentů, LN 27.11.) vysvětlovala svoji roli ve skandálu s predátorskými publikacemi, který fakultou hýbal před dvěma lety. Vzhledem k tomu, že jsem byl přitom zmíněn i já jako jeden ze zaměstnanců fakulty, kteří otevřeně vystupovali proti jejímu postupu v řešení kauzy „Strielkowski“, rád bych uvedl citovanou pasáž na pravou míru, stejně jako několik dalších zavádějících či neúplných informací, které v rozhovoru zazněly.

Doktorka Němcová Tejkalová uvádí, že stále působím na **FSV UK**, nedodává ovšem, že jde o externě financovaný výzkumný úvazek v rozsahu 0,2 a že hlavní pracovní poměr mám od loňského roku na britské Loughborough University, kam jsem přešel poté, co mi nečekaně a v rozporu s předchozím ujištěním odmítla prodloužit smlouvu na svém pracovišti. Bez tohoto „detailu“ jde o značně manipulativní sdělení, vytvářející

dojem, že moje působení na fakultě pokračuje nerušeně dál, navzdory jejímu předložskému rozhodnutí, kterým mě přinutila hledat si nové místo.

Neschopnost reflektovat své počínání

Ještě větší údiv vzbuzuje alibismus, s jakým paní doktorka vysvětluje svoji vlastní historii publikování v predátorských časopisech. Uvádí, že „u volby publikační platformy jsem tak jako v minulosti dala na doporučení svých kolegů a zkušenosti pracoviště“. Bylo by namístě upřesnit, kteří kolegové jí doporučovali publikovat například v ázerbájdžánském, v rámci jejího oboru naprosto neznámém časopise Journal of Language and Literature, a jaké byly údajné předchozí „zkušenosti“ jejího pracoviště s tímto periodikem, které nedlouho po vydání jejího článku přestalo existovat a dnes není na webu k nalezení – stejně jako záznam o něm v oficiálním CV paní doktorky. Jestliže navíc tvrdí, že „publikační proces proběhl naprosto standardně, ne nějak predátorsky“, není přece nic snazšího, než vyvrátit podezření z nestandardních postupů zveřejněním recenzních posudků na svůj třístránkový text v tomto časopise, případně na čtyřstránkový elaborát v jiném časopise z Bealova seznamu, albánském Mediterranean Journal of Social Sciences, ve kterém loni dva čeští doktorandi publikovali (pod pseudonymy Babinský a Krejčíř) fiktivní studii obsahující upozornění jako „tento článek je produktem experimentu s cílem potvrdit podezření na neetické praktiky takzvaných predátorských či odpadních časopisů“. Na otázku, zda ji osobně články v predátorských časopisech mrzí, doktorka Němcová Tejkalová reaguje slovy „nemůžu říci, že by mě to mrzelo ve smyslu, že bych já sama udělala něco neetického“. Je víc než politováníhodné, že ani po dvou letech zjevně není ochotna adekvátně reflektovat etický rozměr svého počínání, nezávisle na tom, že etické kodexy zdejších univerzit začaly predátorské praktiky explicitně postihovat vesměs skutečně až v návaznosti na medializaci kauzy jejího podřízeného a spoluautora Wadima Strielkowského. Otázka, do jaké míry se na této praxi účastnila „vědomě“ – což sama vehementně popírá –, je v kontextu děkanské volby nakonec do značné míry irelevantní; není pochyb o tom, že na jakékoli západní akademické instituci by jí takto pochybná publikační minulost a neschopnost rozlišit kvalitní platformy od nekvalitních diskvalifikovala z vedoucích funkcí na mnoho let dopředu.

O autorovi| VÁCLAV ŠTĚTKA, sociolog médií, Loughborough University
Foto popis|

Raketový arzenál KLDŘ

30.11.2017 ČT 24 str. 03 21:31 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A stejné téma podrobněji právě teď telefonicky s Vlastislavem Břízou. Odborníkem na jaderné zbraně, z katedry Mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Dobrý večer i vám.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

KLDŘ otestovala balistickou střelu Hwasong-15. Co by dopad takové zbraně na kterémkoliv území způsobil?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak záleží, čím by daná raketa byla osazena. Mluvíme samozřejmě o hlavici. Pakliže by neměla hlavici žádnou, no, pak se bavme čistě o kinetické energii, kterou by jaderný dopad způsobil, ale to jste jistě nemyslela. Záleží tedy na typu hlavice. Tato raketa může mít hypoteticky osazena jak hlavici klasickou konvenční, tak hlavici biologickou, chemickou či bohužel i jadernou.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Severokorejci tvrdí, že jsou schopni zasáhnout celé Spojené státy. S jakou přesností se u takových raket vůbec určuje cíl?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak to je v tuto chvíli jistá rétorická proklamace severokorejského režimu. Víte, ta raketa byla vyzkoušena tak, že /nesrozumitelné/ ji vyslal prakticky 4,5 tisíce kilometrů vysoko. To znamená, on ji osadil úplně jinou trajektorií než by v případě útoku měla. Pakliže by však opravdu došlo k přepočtu, přepočtu této vzdálenosti nebo této výšky na danou trajektorii doletu, tak se bavíme o doletu vyšším než 10 tisíc kilometrů. Mohlo by to být klidně i 12, 13 tisíc kilometrů. Takže by byla schopna zasáhnout opravdu i východní pobřeží Spojených států, jako je například Washington. Takže ano, Severní Korea disponuje zřejmě něčím podobným. Na druhou stranu vezmeme-li v potaz, že poslední stupeň rakety, které dopadly ještě předtím než se rozpadly ještě předtím než dopadla do, do atmosféry, no tak ta přesnost v tuhle chvíli je opravdu jenom spekulací. Spojené státy a ruská federace v tuto chvíli disponují zbraňovými systémy podobného typu, které mají odchylku v řádech desítek metrů. Takže to jsou vysoce precizní zbraně. /nesrozumitelné/ zbraň osazenou jadernou hlavicí, pak samozřejmě tady to, tento rozdíl nehraje žádnou roli. Ale zpět k otázce. U Severní Koreje je to velice diskutabilní. Oni jsou opravdu v počáteční fázi. Takže tam ta přesnost by určitě nebyla taková.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Je, je to diskutabilní, jak říkáte. Nicméně samozřejmě heslo být připraven asi platí. Jaký systém obrany existuje v tuto chvíli proti takovým střelám?

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

Tak jediný efektivní systém ve všech fázích letu těchto raket mají Spojené státy americké, ty mají třívrstvý systém a protibalistické ochrany. A pakliže by byla podobná raketa použita, tam je strašně důležité rozdělit rakety krátkého, případně středního dosahu a raketu mezikontinentální, kterou teď Severní Korea vyzkoušela. Tak tuto raketu Severní Korea i v dlouhodobém horizontu několika let nebude disponovat ve vyšších počtech kusů. To je opravdu velice sofistikovaná technická záležitost. A není možné ji ve státě, jako je Severní Korea, zavést do výzbroje ve vyšším počtu kusů. Takže bysme se bavili o útoku jedné, maximálně dvou, raket. A tam si troufám tvrdit, že ten systém, který z pohledu Spojených států ve vazbě na KLDR je umístěn na Aljašce a potom v Kalifornii, by zafungoval. A ta raketa, která by mířila, /nesrozumitelné/, na Spojené státy, tak by sestřelena, sestřelena byla. Nicméně je potřeba si uvědomit, že pakliže by k takovému útoku došlo, tak, tak KLDR by přestala během 45 minut existovat.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Říká odborník na jaderné zbraně Vlastislav Bříza. Děkuji, že jste byl dnes večer s námi.

Vlastislav BŘÍZA, odborník na jaderné zbraně

I já díky, pěkný večer.

Trump si na Twitteru nebezpečně zahrává s ohněm. Sociální sítě už ohrožují i financování vlády

30.11.2017 info.cz str. 00 Svět

Adam Kotrbatý

Donald Trump opět oživil věčné téma jeho působení na Twitteru. Retweetoval tři antimuslimské příspěvky členky britské krajně pravicové strany, za což sklídl kritiku od veřejnosti i britské vlády. Horší důsledky ale pro něj může mít úterní tweet, kvůli němuž zkrachovala klíčová jednání se zástupci demokratů.

Trojice videí, kterou Trump sdílel z účtu místopředsedkyně britského krajně pravicového uskupení Britain First Jaydy Fransenové, zobrazovala zločiny páchané muslimy. Problém nebyl jen v pochybném zdroji, ale také v nejistotě, jestli jsou záběry pravé.

O to podivnější je reakce z prezidentských kruhů. „Je jedno, jestli je video skutečné, ta hrozba je skutečná. Prezidentův cíl je silná ochrana hranic a národní bezpečnost,“ prohlásila mluvčí Bílého domu Sarah Huckabee Sandersová.

Za tweety kritizovala Trumpa i britská premiérka Theresa Mayová. Podle amerikanisty Jakuba Lepše z University of New York in Prague je ale obecně reakce na Trumpovo tweetování mírnější, než by byla například u jeho předchůdce Baracka Obamy. „Ještě před dvěma lety by z toho byl velký skandál. Nyní je veřejnost již otupělá. Těch přešlapů je mnoho,“ sdělil INFO.CZ.

Navzdory tomu se mnozí zdráhali uvěřit, že by prezident antimuslimské příspěvky skutečně sdílel. Spekulovalo se o útoku hackerů. Takovou možnost však popřela Trumpova další aktivita. I když se vyjádřil k řadě jiných témat, zmíněné tweety na jeho profilu zůstaly.

Na větší problém si Trump zadělal v úterý

Středeční kauza je však spíše signálem o Trumpově charakteru. Horší důsledky může mít jeho úterní tweetování. Konkrétně jeho kritika vůdců demokratické opozice v Kongresu Nancy Pelosiové a Chucka Schumera.

„Schůzka s Chuckem a Nancy o udržení vlády funkční a v provozu. Problém je, že oni chtějí, aby nelegální imigranti nekontrolovatelně zaplavili naši zemi, jsou slabí vůči zločinu a chtějí podstatně zvýšit daně. Nevidím dohodu,“ napsal Trump svůj plánovaný úterní program.

Meeting with “Chuck and Nancy” today about keeping government open and working. Problem is they want illegal immigrants flooding into our Country unchecked, are weak on Crime and want to substantially RAISE Taxes. I don’t see a deal!

— Donald J. Trump (@realDonaldTrump) 28. listopadu 2017

Pelosiová s Schumerem na to konto schůzku zrušili s tím, že když prezident nevidí dohodu, budou raději jednat s partnery v Kongresu. Pětičlenné jednání, kterého se měli účastnit ještě šéf Sněmovny reprezentantů Paul Ryan a lídr republikánské většiny v Senátu Mitch McConnell, přitom mělo zásadní charakter.

Už 8. prosince totiž Trumpově vládě dojdou peníze. Pokud Kongres neodsouhlasí její další financování, hrozí USA tzv. shutdown (viz box). V takovém případě by musela omezit svůj provoz. Republikáni sice v obou komorách drží většinu, v Senátu jim ale jejich 52 hlasů na schválení návrhu nestačí. Potřebují proto podporu alespoň od části demokratů.

„Bude záležet na průzkumech veřejného mínění. Koho voliči obviní, že by za případný shutdown mohl. Podle toho se bude odvíjet ochota jednat,“ domnívá se Lepš, podle nějž by byl shutdown dalším velkým problémem Trumpovy administrativy. Za špatný signál, který by potvrdil a zřejmě ještě prohloubil rozdělení republikánů, to považuje také Kryštof Kozák z Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Shutdown sice zažil i Trumpův předchůdce Barack Obama, proti němu ale stála republikány ovládaná Sněmovna, v níž měli silné slovo příznivci radikálního hnutí Tea Party. Trumpova pozice je na první pohled mnohem jednodušší, přesto se prezident dostává do problémů.

Administrativa nedokáže prosadit klíčovou legislativu. Slib zrušit Obamacare narazil v Kongresu hned několikrát. Nyní to vypadá, že se Trumpovi podaří prosadit alespoň reformu daňového systému. Ta však není příliš populární.

V případě Obamacare Trump doplatil na svoji nezkušenost, když si podporu nedokázal vyjednat. Tentokrát mu zbývají už jen necelé dva týdny, aby odvrátil další blamáž. Že si tweety škodí, se mu dříve snažili naznačit i jeho poradci. Personální šéf Bílého domu John Kelly se dokonce snažil Trumpovo tweetování zkrotit. Proti svéráznému prezidentovi se ale neprosadil.

Tweety ohrožují i jednání s KLTR

Trumpovy tweety přitom mají ohlas i v zahraničí. Šéf Bílého domu musí řešit napětí na Korejském poloostrově a časté raketové testy severokorejského režimu. Američané by diktátora Kim Čong-una nejraději dostali k jednacímu stolu, to se jim ale zatím nedaří.

Podle Suzanne DiMaggiové z think-tanku New America v tom hrají Trumpovy invektivy výraznou roli. „Severokorejci se ptají, jestli není šílený,“ popisovala nedávno žena, která rozhovory s diplomaty KLTR strávila téměř dvě dekády. Jako velkou urážku vnímali třeba tweet, kde Trump označil Kima za „malého a tlustého“.

Tweetování ale může mít dopad i na další prezidentův velký problém – kauzu s ruským vměšováním do voleb. V souvislosti s ní se mluví dokonce i o spuštění procesu odvolání, jinak řečeno impeachmentu.

V tomto ohledu na Trumpa apelovali i jeho právníci. Podobně jako Kelly ale neuspěli a prezident po čase opět začal psát příspěvky o „honu na čarodějnice“.

Faktor voleb

Kozák pro INFO.CZ zdůrazňuje, že Trumpovo další fungování v Bílém domě ovlivní i kampaň před volbami v příštím roce. V nich se bude volit celá Sněmovna a třetina Senátu. Kandidáti se tak mohou proti nepopulárnímu prezidentovi snažit vymezit.

„V primárkách proti sobě budou bojovat příznivci Donalda Trumpa a ti republikáni, kteří se s politikou prezidenta příliš neztotožňují,“ vysvětlil Kozák. „Před volbami budou myslet všichni sami na sebe. Přesně podle hesla, že košile je bližší než kabát,“ doplňuje Lepš.

Trumpova podpora se přitom pohybuje na nízkých číslech. Podle agregátoru průzkumů fivethirtyeight.com osciluje mezi 35 až 40 procenty. Aktuálně je na 38 procentech. Na druhou stranu je dlouhodobě stabilní a zdá se, že prezidentovy kauzy na ni velký vliv nemají.

„Jeho příznivce můžeme rozdělit na dvě části. Tvrdé jádro ho bude podporovat, ať se děje cokoli. Ale pak je tu zbytek takových vlažných příznivců, které další problémy mohou zvíkat. Trump stále ještě nedosáhl neoblíbenosti George Bushe mladšího v době, kdy z Bílého domu odcházel,“ uzavírá Lepš.

URL| <http://www.info.cz/clanek/20091/trump-si-na-twitteru-nebezpecne-zahrava-s-ohnem-socialni-site-uz-ohrozuj-i-financovani-vlady>

Ruská agrese na Ukrajině aneb Psát pravdu je přece sexy

30.11.2017 reflex.cz str. 00 Kultura

Občas není lehké přiznat si, že odpovědi na některé otázky vyžadují komplexní, složité a podrobné bádání, aby se na svět dostala odpověď odpovídající co nejvíce pravdivému stavu věcí. Je dobré začít se základními věcmi – například nazývat stav přílehlými termíny. Pokud hledáte knihu, jež vám v postfaktickém světě, plném dezinformací, udělá jasno v jedné z nejvýznamnějších geopolitických událostí od rozpadu bipolárního světa, pak máte nyní jednoduchou volbu: právě vychází kniha Ruská agrese proti Ukrajině.

Publikaci Ruská agrese proti Ukrajině, kterou vydává nakladatelství Karolinum, vytvořil tým expertů převážně působících na Institutu mezinárodních studií **fakulty sociálních věd**. Lze považovat za malý zázrak, že se knihu povedlo uvést na trh v době tak krátké. V době, kdy je ruská agrese na Ukrajině stále bolestným, ožehavým a nevyřešeným problémem.

Komplexní obraz, terminologicky jednotný, pronikavě čtivý a plynulý. Tak by se daly shrnout základní charakteristiky této publikace, jež nabízí pečlivě vypracovaný vhled do rusko-ukrajinských vztahů posledních let, do jejich historického kontextu a pozadí. Z kusých a neucelených informací z médií se často zdá, že válka na Ukrajině je jen spontánní jev, který má přímou souvislost buď s přílišnou rozpínavostí Západu (což je ruská interpretace), nebo snad s událostmi na Majdanu. Ačkoliv příčinná souvislost mezi Majdanem a ruskou anexí

existuje, není zdaleka jediná. Vytváření jednoduchých představ o složitém problému, jednoduchých linek a neúplných příčinných souvislostí – všechny tyto faktory přispívají ke zkreslenému obrazu jak Ruska, tak Ukrajiny v českém veřejném prostoru. Je osvěžující čistý text, jenž se k takovým faulům neuchyluje.

Dvě Ukrajiny

Michal Lebduška se ve 13. podkapitole věnuje ukrajinské politické mentalitě na pozadí jejího historického členění. Jeho pohled je originální a nutí k zamyšlení. V historickém vnímání Ukrajiny je totiž již vcelku tradičně vžitý obrázek jakýchsi dvou Ukrajin, dvou nepřiliš kompatibilních celků, kdy každá její část procházela odlišným historickým vývojem. Geograficky se pohybujeme podél řeky Dněpr, která rozděluje Ukrajinu na tzv. pravobřežní a levobřežní. A zatímco pravobřežní Ukrajina zůstala součástí Polsko-litevské unie, levobřežní Ukrajina se roku 1667 spojila s Ruskem. Ruská historiografie tuto událost vnímá jako klíčovou a vlastně až do dnešních dob je toto velké sjednocení části Ukrajiny s Ruskem předmětem ruské nostalgie.

Do značné míry ji legitimizovala i západní historiografie, když věhlasný Samuel Huntington ve svém *Střetu civilizací* popisuje Ukrajinu jako nesourodý celek, rozetnutý právě na tyto dvě části. Vnímání Ukrajiny jako rozštěpeného, a proto nefunkčního, umělého celku pouze potvrzuje její stereotypizaci. Lebduška tvrdí, že kdyby byla Ukrajina opravdu rozdělená na východní a západní, Putin by svou agresí ukousl z její východní části mnohem větší sousto. Ačkoliv je vnímání východní a západní Ukrajiny hluboce zakořeněné a do určité míry je toto stigma neobhajitelné, nabízí tato kapitola spoustu námětů k zamyšlení, proč tento koncept nefunguje.

Tichý ruský svět

Je fascinující, jak některé koncepty, události nebo proslavy získají celosvětovou pozornost a jiné zapadnou v propadlišti dějin dříve, než se stihnou zapsat do historie. Mnoho prostoru bylo například věnováno prohlášení Vladimira Putina z října 2015 o tom, že rozpad Sovětského svazu byla katastrofa. Jeho prohlášení není v rozporu s ničím, co Putin ve „své“ zemi rozvíjí. O to důležitější je ale jeho fascinace koncepcí ruského světa, již šíří do oblasti postsovětských republik, Ruska a pochopitelně také Ukrajiny. „Ruština je jazykem historického bratrstva lidí, jazyk vskutku mezinárodní komunikace. Také prostor k životu pro ten několikamiliónový ruský svět, který je samozřejmě mnohem větší než Rusko samotné,“ prohlásil v roce 2007 Putin. A jak píše Mychajlo Samus, ukrajinský novinář a bezpečnostní expert, ve svém úvodním eseji knihy, slova ruského imperátora není radno brát na lehkou váhu. Právě na tento koncept takzvaného ruského světa Samus navazuje, když dotváří názor nedávno zesnulého Zbigniewa Brzezinského, a sice, že Ukrajina je pro geopolitiku Ruska zcela klíčový prostor. Je to okno na západ, je to zároveň ruské předpolí, a to jak hospodářsky, tak politicky. Navíc v mysli mnohých Rusů zůstal Kyjev součástí Ruské říše jakožto prostor, odkud pochází podstata ruského pravoslaví.

Samus nestaví Ukrajinu do role oběti ani ji neidealizuje. Právě její idealizace způsobuje černobílé vnímání, jež jí škodí. Zároveň však jedním dechem dodává, že dokud si Západ plně neuvědomí její geopolitickou, strategickou a do značné míry i ideologickou důležitost, již je nutné bránit, nebude mít v rukou ty pomyslné zbraně, který má Putinovo Rusko již řadu let. Pochopit důležitost Ukrajiny pro Západ není snadné. Vyžaduje to, jak Samus píše, mnohem více úsilí než pochopení ruských imperiálních výbojů.

Fotbal a informační válka

K pochopení toho, jak funguje ruská společnost a jak ta vnímá anexi Krymu, přispívá kapitola Karla Svobody, která se dotýká i restrikcí médií. Pokud někdo tvrdí, že ruská média jsou nezávislá, pak pojem nezávislost lze užít jen v jeho určitém výseku: ruská státní média jsou finančně nezávislá. Před dvěma lety bylo z rozpočtu vyčleněno 57 miliard korun na podporu státních médií, jež neváhají šířit nepravdivé a zavádějící informace nejen o krymské anexi. Jak píše Svoboda, to je v „příkrém kontrastu“ s tím, jaké možnosti mají v Rusku nezávislá média, která jsou podrobována stále přísnějším zákonům.

Těm, kdo nesledují každé fotbalové utkání, neznají čísla hráčů a celkově se jejich znalost fotbalového prostředí omezuje na několik jmen, vřele doporučuji kapitolu týkající se fenoménu ukrajinského fotbalového prostředí, jež rozkrývá Vojtěch Raiman. Lze bez nadsázky říci, že ač se může na první pohled zdát, že fotbal a anexe jsou dva nesouvisející fenomény, opak je pravdou. I taková věc jako národní koníček souvisí s ruskou agresí ne nepřímou, nýbrž velmi úzce. Nezbyvá než na Raimanovu závěrečnou kapitolu odkázat.

Křest pravdou

Na křtu knihy v úterní podvečer v Knihovně Václava Havla bylo plno k prasknutí. Během diskuse zaujala otázka: Nebylo by lepší vytvořit o válce, již Putin na východě Ukrajiny vyvolal, něco trochu přitažlivějšího než knihu? Nebude tato kniha jen dalším sebepotvrzením akademiků o tom, že oni mají pravdu? Není náhodou její text jen

přesvědčováním již přesvědčených? Pojdme cílit na ty, kdo věří propagandě a dezinformacím, znělo mezi řádky z otázky.

Dotaz, který mi utkvěl v paměti, má ale prosté vysvětlení. Atraktivnější, více sexy knihu prostě už o daném tématu napsat nejde. Je spíše na nás, novinářích, abychom téma ruské agrese a rusko-ukrajinských vztahů předávali tak, aby vznikl neschematický, plastický, ale jasně pojmově definovaný obraz o takto klíčových událostech. Kniha Ukrajinu neidealizuje a z Ruska nedělá chiméru. Pouze pojmenovává co nejpřesnějšími analýzami poznatý stav věcí. Ráda bych věřila, že snažit se o referování pojmově neutrální, ovšem jasně a přesně definované (ať už v mezinárodním právu, či právu ozbrojených konfliktů, případně v teoriích mezinárodních vztahů) nikdy sexy být nepřestane.

URL| <http://www.reflex.cz/clanek/83546/ruska-agrese-na-ukrajine-aneb-psat-pravdu-je-prece-sexy>

Hodně pracovat není pro mladé úspěch

30.11.2017 Hospodářské noviny str. 10 Pro Byznys

Jana Niedermeierová

O mileniálech se říkalo, že jde o novou demokratickou generaci, která pozvedne kvalitu naší společnosti. Podle sociologa Martina Buchtíka je to mýtus. Ve skutečnosti se dnešní mladí lidé podobají svým rodičům více, než si připouštějí.

Mileniálové se od předchozí generace neliší zdaleka tolik, jak by se zdálo. Nejsou méně materiálně zaměřeni ani šťastnější. Stejně jako jejich rodiče se nechtějí stěhovat za prací a svůj život srovnávají se sousedy nebo kamarády. „Tím, že v médiích a na sociálních sítích vidíme jen příklady úspěšných, vysokoškolsky vzdělaných lidí, tak o mladé generaci získáváme poněkud mylnou představu. Zapomínáme, že to nejsou jen úspěšní startupisté, ale že sem patří i kuchaři nebo dělníci, kteří od života očekávají něco zcela jiného,“ říká sociolog Martin Buchtík, který měl v Česku na starosti mezinárodní průzkum o generaci Y (lidech, kterým je dnes 18–34 let) nazvaný Generation What.

Vyvracíte představu, že mileniálové jsou jedna celistvá generace. Jak to tedy je?

Generace Y je umělý konstrukt, který má pomoci sociologům, marketérům a dalším odborníkům pochopit mladé lidi a zařadit je do nějaké škatulky. Problém ale je, že zájmy této věkové skupiny jsou strašně roztržité. Osmnáctiletý maturant žije v úplně jiném světě než třicetiletý člověk se dvěma dětmi. Velký rozdíl panuje i mezi absolventy vysokých škol, kteří se žijí hlavou, a lidmi se základní školou nebo výučním listem. Na trhu práce pak hrají významnou roli také genderové odlišnosti. A podobných štěpících linií existuje celá řada.

Můžete zmínit naopak některé spojovací prvky?

Jde o generaci, která vyrůstala s technologiemi a je jimi výrazně ovlivněna. Zároveň ji charakterizuje to, že procházela vzdělávacím systémem už ve svobodné demokratické zemi. A v neposlední řadě její příslušníky spojuje nekonečné množství možností, jak uchopit svoji kariérní dráhu nebo životní styl. Někteří to považují za zásadní výhodu, pro jiné je to zase natolik paralyzující, že nevědí, co si s tím počít.

Co pro generaci Y znamená úspěch v práci?

V 90. letech bylo symbolem úspěchu hodně pracovat, teď je to naopak věnovat práci jen nejnútnejší čas. Vedle toho lidé obdivují, když něco chytrého vymyslíte. Typickým příkladem jsou startupisté s „cool“ životním stylem nebo třeba digitální nomádi, kteří pracují na dálku během cest po světě. Zároveň ale pořád platí, že úspěch se nejlépe měří tím, kolik vyděláváte peněz. Výše mzdy se řeší v každé sociální skupině a hraje roli pro sebevědomí každého z nás nehlédě na věk.

Je tedy mýtus, že jsou mladí lidé méně materialističtí než jejich předchůdci?

Tato generace se až na nějakých spodních sedm procent nemusí bát o to, zda bude mít co jíst. Mladí lidé také obvykle mají mezi dokončením školy a založením rodiny několikaletý prostor, který jim umožňuje hledat sebe sama, zkusit nové věci a klidně i trochu riskovat. Budují si kariéru, ale žijí jen sami sebe, aniž by museli splácet hypotéku nebo měli závazky vůči rodině. Není to tedy tak, že by této generaci nezáleželo na penězích, ale tlak na to, aby je vydělávala, přichází až později.

Podle čeho se mileniálové rozhodují při výběru práce?

Důležitá je pro ně, stejně jako pro generace před nimi, geografická blízkost. V Česku je až historicky dané, že se lidé neradi stěhují za prací, byť v rámci republiky. To mladí lidé přebírají od svých rodičů. A jen asi osm procent mileniálů je ochotno dlouhodobě pracovat v zahraničí. Velkou roli hraje také mzda. Jak už jsem zmínil, není pravda, že mileniálové neřeší peníze, takže finanční ohodnocení je pro ně určitě významnou motivací. Záleží jim samozřejmě i na prostředí, kde pracují, nebo na tom, kam plynou peníze z dané firmy. Rozhodně ale neplatí, že je nalákáte tím, když jim každý den připravíte mísu s ovocem a podobně. To se týká skutečně jen velmi specifických a nedostatkových profesí, jako jsou IT experti, které je od určité výše mzdy složitě motivovat jejím navyšováním.

Jak důležitý je pro generaci Y postup po kariérním žebříčku?

To je velmi individuální. Lidé pracující v kanceláři mají dvě možnosti růstu: expertní a manažerský. A každého láká něco jiného. Priority se zároveň mění s příchodem rodiny. V tu chvíli lidem vstupují do života nové hodnoty. A najednou musí řešit, jak sladit kariéru a závazky v rodině. I v datech se ukazuje, že je to výrazný mezník.

Co je pro dnešní mladé lidi největší výhoda na trhu práce?

To, že jsou v tuto chvíli nejlépe technologicky vybavení. Díky tomu můžou kariéru přeskokovat i starší a zkušenější kolegy. S tím jsme se v tuzemsku setkali poprvé na konci 90. let a na přelomu tisíciletí, kdy na trh práce nastupovala generace, která na rozdíl od svých předchůdců ovládala cizí jazyky a orientovala se lépe ve světě. Tehdy se začal lámat princip seniorátu, kdy si lidé museli pozici zasloužit a pozvolna stoupat v kariérním žebříčku. Podobnou výhodu mají v současnosti třicátníci právě díky znalostem technologií. Jenže za pět až deset let už to pro ně žádná přednost být nemusí, protože do firem začnou přicházet dnešní teenageři či vysokoškoláci, kteří jsou na tom technologicky ještě lépe.

Technologie ale mají i své stinné stránky, například způsobují nepozornost. Jak moc je generace Y ohrožena digitální roztěkaností?

Říká se, že ztráta koncentrace je průvodním rysem této generace. Spekuluje se dokonce o tom, že ji může zničit. Někteří dávají digitální roztěkanost i do souvislosti s duševními nemocemi. Faktem ale je, že řada profesí vyžaduje velké soustředění a mladí lidé jsou toho bez problému schopni. Příkladem jsou třeba lékaři. Zároveň ale u čím dál tím více profesí vzrůstá tlak na to, aby zaměstnanci zvládali víc úkolů najednou a dokázali mezi nimi přepínat. A pokud při tom lidé neustále používají Facebook či Instagram, tak je to spíš projevem nějaké neurozy nebo potřeby na chvíli vypnout. Stejně jako v minulosti bylo typické jít si zakouřit, dnes si lidé dávají pauzu sledováním sociálních sítí.

Vede podle vás užívání sociálních sítí k tomu, že se mladí lidé více srovnávají s ostatními?

Poměřovat se s okolím je typická lidská vlastnost, a to nejen s ohledem na práci, ale i rodinu, koníčky či kamarády. Spousta mileniálů má představu, že musí být úspěšní ve všech těchto sférách, jenže skloubit to bývá náročné. Proto lidé mnohdy trpí pocitem, že i když se jim daří v jedné oblasti, tak jim něco utíká v jiné. Typicky ženy na rodičovské často cítí, že jim uniká kariéra, a manažeři či podnikatelé zase, že se nestíhají věnovat rodině. Mladí lidé vnímají i tlak ze strany předchozí generace, která byla více zaměřená na výkon. Nicméně s ostatními se lidé srovnávali vždy a nemyslím si, že by to sociální sítě nějak výrazně zhoršily. Je ale pravda, že jsou díky nim víc vidět příběhy úspěšných, a člověk tak může mít pocit, že se všem daří, ačkoliv realita je jiná. Například na startupové scéně přežijí třeba jen tři z deseti firem a úspěšná a výdělečná je jen jedna z nich. To už ale nikdo nevidí.

Nakolik jsou mileniálové ohroženi vyhořením?

Když mluvíme o kariéře, často se soustředujeme na vysokoškoláky pracující v kancelářích a zapomínáme na lidi, kteří se žijí rukama. A ti jsou právě nejhroženější skupinou. Na trh práce vstupují dříve než jejich vrstevníci na vysoké, díky čemuž mají několikanásobně vyšší příjem a svým ekonomickým statusem je výrazně převyšují. Po pár letech ale spousta mladých lidí zjišťuje, že je vlastně ta práce nebaví, a třeba už ve 22 letech začínají tápat co dál. Typicky kuchaři zjišťují, že je to extrémně náročné povolání a že nemají šanci na další kariérní růst. V tu chvíli je začínají přerůstat jejich známí, kteří mezitím dokončili studium a jejichž nástupní mzda je vyšší než ta, na kterou se kdy lidé s výučním listem dostanou. Tedy s výjimkou nedostatkových profesí, jako jsou třeba řemeslníci. U předchozích generací tento trend rozhodně nebyl tak výrazný, protože zatímco dnes vysokou školu absolvuje více než 30 procent populačního ročníku, před 20 lety to bylo jen asi 10 až 15 procent.

Čeho se generace Y obává?

Velká část mladých lidí se bojí pádu do chudoby a toho, že nedokážou najít dostatečně dobrou práci. Často se rovněž obávají, že se jejich kariérní růst někde zastaví. V tuto chvíli zažívá Česko ekonomický růst a nezaměstnanost je nízká, takže to v současnosti není tolik znát. Nicméně ještě před čtyřmi lety to byl velký problém. Každopádně na rozdíl od řady jiných zemí, kde je mnohdy vysoká nezaměstnanost čerstvých absolventů, se mladým lidem v tuzemsku daří uplatnit se na trhu práce velmi dobře.

Ačkoliv je pro mladé Čechy typická neochota stěhovat se za prací, cestování jako takové je pro ně velmi důležité. Čím si tento rozpor vysvětlujete?

Když jsme se v průzkumu Generation What ptali, co pro mladé lidi znamená demokracie, v západní Evropě mileniálové oceňovali možnost participace, svobodného vyjadřování, veřejného dialogu a pluralitních hodnot. Mladí Češi oproti tomu výrazně častěji odpovídali naprosto stereotypně, že díky demokracii mají možnost cestovat. To je podle mě ukázkou toho, že náš vzdělávací systém selhal. Navíc pořád platí, že 35 procent populace včetně mladých lidí by mělo problém s nenadálým výdajem 10 tisíc korun. Mají tedy možnost vyjet za hranice, ovšem reálně ji nemůžou využít, protože na to nemají.

V čem dalším se liší čeští mileniálové od těch zahraničních?

Jsou méně jazykově vybaveni než mladí lidé v západních zemích. Na rozdíl od svých vrstevníků ze západní Evropy také vidí budoucnost relativně pozitivně. Když se mladých lidí zeptáte, jestli si myslí, že ve srovnání se životem svých rodičů se budou mít lépe, nebo hůře, tak na Západě převládá skepse. Generace Y tam má pocit, že zatímco jejich rodiče byli na vrcholu, je čeká ekonomický úpadek. Mladí lidé v Česku si naopak uvědomují, že jejich mámy a tátové vyrůstali za socialismu a že mají pořád kam stoupat, aby dohnali Západ.

Jsou tedy mladí Češi šťastnější než jejich rodiče?

To určitě ne. Svůj život vždycky budete srovnávat se sousedem, který se má o něco lépe. To je přirozená lidská vlastnost. Zároveň si nemyslím, že by starší generace byly nešťastné. Liší se to spíše na základě socioekonomických skupin. Nespokojení jsou obvykle lidé, kteří žijí v ekonomické nouzi, což znamená, že nemají pravidelný příjem nebo nevycházejí s penězi. Některé mladé lidi také paralyzuje už zmíněné množství možností, které mají a mezi nimiž si neumí vybrat. Ale jinak si nemyslím, že by mileniálové v kategorii štěstí nějak vyčnívali.

Do jaké míry generace rodičů mladé ovlivňuje?

Velmi výrazně. Stále platí, že lidé s rodiči se středoškolským vzděláním bez maturity mají několikanásobně nižší šanci, že budou studovat vysokou školu, než lidé s alespoň jedním rodičem s vysokoškolským vzděláním. Tomuto jevu se říká generační reprodukce a v Česku je to pořád silně vidět. Vedle rodičů výběr kariérní dráhy často ovlivňuje také náhoda. Až na výjimky mladí lidé obvykle přesně vědí, co dělat nechtějí, ale vůbec netuší, co dělat chtějí. Při rozhodování, na jakou půjdou vysokou školu, tak hraje roli například to, že uspějí v jedněch přijímacích zkouškách a v jiných ne nebo že nechtějí mít jako předmět matematiku, a tak vyloučí některé obory.

Jaké jsou největší mýty o mileniálech?

Rozhodně neplatí, že jsou líní a že nikdy nebudou chtít pracovat. Na druhou stranu není pravda ani to, že jde o novou demokratickou generaci, která pozvedne naši společnost. To, že by mileniálové byli kvalitativně a

materiálně někde úplně jinde než jejich předchůdci, se ukazuje jako nesmysl. Ovšem největší mýtus je, že jde o jednu celistvou generaci. Často jsou si blíží 50letý člověk s 25letým než se svými vrstevníky. Lidi bychom měli srovnávat spíše podle životního stylu než na základě věku.

Martin Buchtík (33) sociolog a šéf sociálního a politického výzkumu ve společnosti Median ? Ve výzkumné agentuře Median pracuje od začátku letošního roku. ? Dříve vedl Centrum pro výzkum veřejného mínění, což je výzkumné oddělení Sociologického ústavu Akademie věd České republiky. ? V Česku odborně zaštiťoval mezinárodní studii Generation What, která mapovala názory a hodnoty mladé generace v Evropě. ? V posledních 10 letech realizoval řadu výzkumů a sociologických studií, zejména v oblasti životního stylu a utváření veřejného mínění. ? Doktorské studium absolvoval na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu. » Stejně jako bylo v minulosti typické dát si kuřáckou pauzu, dnes lidé potřebu vypnout uspokojují sledováním sociálních sítí. « Generation What ? Projekt Generation What je mezinárodní průzkum, který se věnoval takzvaným mileniálům neboli generaci Y. ? Mapoval postoje, názory, tužby, ale i obavy současné generace lidí od 18 do 34 let. ? Jeho první vlna proběhla v roce 2013 ve Francii. Poté se projekt rozšířil do 11 zemí Evropské unie. ? V Česku se průzkum uskutečnil vloni pod odbornou záštitou sociologa Martina Buchtíka.

Kdyby se v následujících dnech či měsících rozhořely studentské protesty proti lidem, kteří jsou nyní u moci, byl bys ochoten se aktivně zúčastnit? Ano – Ne. To je jedna z otázek průzkumu Generation What. Více se o projektu dozvíte zde:

Foto autor| FOTO: HN – ZDENĚK PECÁK

Mileniálové nejsou méně materiální ani šťastnější než jejich rodiče. Podobají se jim víc, než se zdá, říká sociolog Martin Buchtík

30.11.2017 iHNed.cz str. 00

Jana Niedermeierová

O mileniálech se říkalo, že jde o novou demokratickou generaci, která pozvedne kvalitu naší společnosti.

Podle sociologa Martina Buchtíka je to mýtus.

Ve skutečnosti se dnešní mladí lidé podobají svým rodičům více, než si připouštějí.

Mileniálové se od předchozí generace neliší zdaleka tolik, jak by se zdálo. Nejsou méně materiálně zaměřeni ani šťastnější. Stejně jako jejich rodiče se nechtějí stěhovat za prací a svůj život srovnávají se sousedy nebo kamarády. "Tím, že v médiích a na sociálních sítích vidíme jen příklady úspěšných, vysokoškolsky vzdělaných lidí, tak o mladé generaci získáváme poněkud mylnou představu. Zapomínáme, že to nejsou jen úspěšní startupisté, ale že sem patří i kuchaři nebo dělníci, kteří od života očekávají něco zcela jiného," říká sociolog Martin Buchtík, který měl v Česku na starosti mezinárodní průzkum o generaci Y (lidech, kterým je dnes 18-34 let) nazvaný Generation What.

Vyvracíte představu, že mileniálové jsou jedna celistvá generace. Jak to tedy je?

Generace Y je umělý konstrukt, který má pomoci sociologům, marketérům a dalším odborníkům pochopit mladé lidi a zařadit je do nějaké škatulky. Problém ale je, že zájmy této věkové skupiny jsou strašně roztržité. Osmnáctiletý maturant žije v úplně jiném světě než třicetiletý člověk se dvěma dětmi. Velký rozdíl panuje i mezi absolventy vysokých škol, kteří se žijí hlavou, a lidmi se základní školou nebo výučním listem. Na trhu práce pak hrají významnou roli také genderové odlišnosti. A podobných štěpících linií existuje celá řada.

Můžete zmínit naopak některé spojovací prvky?

Jde o generaci, která vyrůstala s technologiemi a je jimi výrazně ovlivněna. Zároveň ji charakterizuje to, že procházela vzdělávacím systémem už ve svobodné demokratické zemi. A v neposlední řadě její příslušníky spojuje nekonečné množství možností, jak uchopit svoji kariérní dráhu nebo životní styl. Někteří to považují za zásadní výhodu, pro jiné je to zase natolik paralyzující, že nevědí, co si s tím počít.

Generation What

- * Projekt Generation What je mezinárodní průzkum, který se věnoval takzvaným mileniálům neboli generaci Y.
- * Mapoval postoje, názory, tužby, ale i obavy současné generace lidí od 18 do 34 let.
- * Jeho první vlna proběhla v roce 2013 ve Francii. Poté se projekt rozšířil do 11 zemí Evropské unie.
- * V Česku se průzkum uskutečnil vloni pod odbornou záštitou sociologa Martina Buchtíka.

Co pro generaci Y znamená úspěch v práci?

V 90. letech bylo symbolem úspěchu hodně pracovat, teď je to naopak věnovat práci jen nejnútnejší čas. Vedle toho lidé obdivují, když něco chytrého vymyslíte. Typickým příkladem jsou startupisté s 'cool' životním stylem nebo třeba digitální nomádi, kteří pracují na dálku během cest po světě. Zároveň ale pořád platí, že úspěch se nejlépe měří tím, kolik vyděláváte peněz. Výše mzdy se řeší v každé sociální skupině a hraje roli pro sebevědomí každého z nás neohledně na věk.

Je tedy mýtus, že jsou mladí lidé méně materialističtí než jejich předchůdci?

Tato generace se až na nějakých spodních sedm procent nemusí bát o to, zda bude mít co jíst. Mladí lidé také obvykle mají mezi dokončením školy a založením rodiny několikaletý prostor, který jim umožňuje hledat sebe sama, zkoušet nové věci a klidně i trochu riskovat. Budují si kariéru, ale žijí jen sami sebe, aniž by museli splácet hypotéku nebo měli závazky vůči rodině. Není to tedy tak, že by této generaci nezáleželo na penězích, ale tlak na to, aby je vydělávala, přichází až později.

Martin Buchtík (33)

sociolog a šéf sociálního a politického výzkumu ve společnosti Median

- * Ve výzkumné agentuře Median pracuje od začátku letošního roku.
- * Dříve vedl Centrum pro výzkum veřejného mínění, což je výzkumné oddělení Sociologického ústavu Akademie věd České republiky.
- * V Česku odborně zaštiťoval mezinárodní studii Generation What, která mapovala názory a hodnoty mladé generace v Evropě.
- * V posledních 10 letech realizoval řadu výzkumů a sociologických studií, zejména v oblasti životního stylu a utváření veřejného mínění.
- * Doktorské studium absolvoval na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu.

Podle čeho se mileniálové rozhodují při výběru práce?

Důležitá je pro ně, stejně jako pro generace před nimi, geografická blízkost. V Česku je až historicky dané, že se lidé neradi stěhují za prací, byť v rámci republiky. To mladí lidé přebírají od svých rodičů. A jen asi osm procent mileniálů je ochotno dlouhodobě pracovat v zahraničí. Velkou roli hraje také mzda. Jak už jsem zmínil, není pravda, že mileniálové neřeší peníze, takže finanční ohodnocení je pro ně určitě významnou motivací. Záleží jim samozřejmě i na prostředí, kde pracují, nebo na tom, kam plynou peníze z dané firmy. Rozhodně ale neplatí, že je nalákáte tím, když jim každý den připravíte mísu s ovocem a podobně. To se týká skutečně jen velmi specifických a nedostatkových profesí, jako jsou IT experti, které je od určité výše mzdy složité motivovat jejím navyšováním.

Jak důležitý je pro generaci Y postup po kariérním žebříčku?

To je velmi individuální. Lidé pracující v kanceláři mají dvě možnosti růstu: expertní a manažerský. A každého láká něco jiného. Priority se zároveň mění s příchodem rodiny. V tu chvíli lidem vstupují do života nové hodnoty. A najednou musí řešit, jak sladit kariéru a závazky v rodině. I v datech se ukazuje, že je to výrazný mezník.

Co je pro dnešní mladé lidi největší výhoda na trhu práce?

To, že jsou v tuto chvíli nejlépe technologicky vybavení. Díky tomu můžou kariérně přeskokovat i starší a zkušenější kolegy. S tím jsme se v tuzemsku setkali poprvé na konci 90. let a na přelomu tisíciletí, kdy na trh

práce nastupovala generace, která na rozdíl od svých předchůdců ovládala cizí jazyky a orientovala se lépe ve světě. Tehdy se začal lámat princip seniorátu, kdy si lidé museli pozici zasloužit a pozvolna stoupat v kariérním žebříčku. Podobnou výhodu mají v současnosti třicátníci právě díky znalostem technologií. Jenže za pět až deset let už to pro ně žádná přednost být nemusí, protože do firem začnou přicházet dnešní teenageři či vysokoškoláci, kteří jsou na tom technologicky ještě lépe.

Technologie ale mají i své stinné stránky, například způsobují nepozornost. Jak moc je generace Y ohrožena digitální roztěkaností?

Říká se, že ztráta koncentrace je průvodním rysem této generace. Spekuluje se dokonce o tom, že ji může zničit. Někteří dávají digitální roztěkanost i do souvislosti s duševními nemocemi. Faktem ale je, že řada profesí vyžaduje velké soustředění a mladí lidé jsou toho bez problému schopni. Příkladem jsou třeba lékaři. Zároveň ale u čím dál tím více profesí vzrůstá tlak na to, aby zaměstnanci zvládali víc úkolů najednou a dokázali mezi nimi přepínat. A pokud při tom lidé neustále používají Facebook či Instagram, tak je to spíš projevem nějaké neurózy nebo potřeby na chvíli vypnout. Stejně jako v minulosti bylo typické jít si zakouřit, dnes si lidé dávají pauzu sledováním sociálních sítí.

Vede podle vás užívání sociálních sítí k tomu, že se mladí lidé více srovnávají s ostatními?

Poměrovat se s okolím je typická lidská vlastnost, a to nejen s ohledem na práci, ale i rodinu, koníčky či kamarády. Spousta mileniálů má představu, že musí být úspěšní ve všech těchto sférách, jenže skloubit to bývá náročné. Proto lidé mnohdy trpí pocitem, že i když se jim daří v jedné oblasti, tak jim něco utíká v jiné. Typicky ženy na rodičovské často cítí, že jim uniká kariéra, a manažeři či podnikatelé zase, že se nestíhají věnovat rodině. Mladí lidé vnímají i tlak ze strany předchozí generace, která byla více zaměřená na výkon. Nicméně s ostatními se lidé srovnávali vždy a nemyslím si, že by to sociální sítě nějak výrazně zhoršily. Je ale pravda, že jsou díky nim víc vidět příběhy úspěšných, a člověk tak může mít pocit, že se všem daří, ačkoliv realita je jiná. Například na startupové scéně přežijí třeba jen tři z deseti firem a úspěšná a výdělečná je jen jedna z nich. To už ale nikdo nevidí.

Nakolik jsou mileniálové ohroženi vyhořením?

Když mluvíme o kariéře, často se soustředujeme na vysokoškoláky pracující v kancelářích a zapomínáme na lidi, kteří se živí rukama. A ti jsou právě nejhroženější skupinou. Na trh práce vstupují dříve než jejich vrstevníci na vysoké, díky čemuž mají několikanásobně vyšší příjem a svým ekonomickým statusem je výrazně převyšují. Po pár letech ale spousta mladých lidí zjišťuje, že je vlastně ta práce nebaví, a třeba už ve 22 letech začínají tápat co dál. Typicky kuchaři zjišťují, že je to extrémně náročné povolání a že nemají šanci na další kariérní růst. V tu chvíli je začínají přerůstat jejich známí, kteří mezitím dokončili studium a jejichž nástupní mzda je vyšší než ta, na kterou se kdy lidé s výučním listem dostanou. Tedy s výjimkou nedostatkových profesí, jako jsou třeba řemeslníci. U předchozích generací tento trend rozhodně nebyl tak výrazný, protože zatímco dnes vysokou školu absolvuje více než 30 procent populačního ročníku, před 20 lety to bylo jen asi 10 až 15 procent.

Čeho se generace Y obává?

Velká část mladých lidí se bojí pádu do chudoby a toho, že nedokážou najít dostatečně dobrou práci. Často se rovněž obávají, že se jejich kariérní růst někde zastaví. V tuto chvíli zažívá Česko ekonomický růst a nezaměstnanost je nízká, takže to v současnosti není tolik znát. Nicméně ještě před čtyřmi lety to byl velký problém. Každopádně na rozdíl od řady jiných zemí, kde je mnohdy vysoká nezaměstnanost čerstvých absolventů, se mladým lidem v tuzemsku daří uplatnit se na trhu práce velmi dobře.

Ačkoliv je pro mladé Čechy typická neochota stěhovat se za prací, cestování jako takové je pro ně velmi důležité. Čím si tento rozpor vysvětlujete?

Když jsme se v průzkumu Generation What ptali, co pro mladé lidi znamená demokracie, v západní Evropě mileniálové oceňovali možnost participace, svobodného vyjadřování, veřejného dialogu a pluralitních hodnot. Mladí Češi oproti tomu výrazně častěji odpovídali naprosto stereotypně, že díky demokracii mají možnost cestovat. To je podle mě ukázkou toho, že náš vzdělávací systém selhal. Navíc pořád platí, že 35 procent populace včetně mladých lidí by mělo problém s nenadálým výdajem 10 tisíc korun. Mají tedy možnost vyjet za hranice, ovšem reálně ji nemůžou využít, protože na to nemají.

V čem dalším se liší čeští mileniálové od těch zahraničních?

Jsou méně jazykově vybaveni než mladí lidé v západních zemích. Na rozdíl od svých vrstevníků ze západní Evropy také vidí budoucnost relativně pozitivně. Když se mladých lidí zeptáte, jestli si myslí, že ve srovnání se životem svých rodičů se budou mít lépe, nebo hůře, tak na Západě převládá skepse. Generace Y tam má pocit, že zatímco jejich rodiče byli na vrcholu, je čeká ekonomický úpadek. Mladí lidé v Česku si naopak uvědomují, že jejich mámy a tátové vyrůstali za socialismu a že mají pořád kam stoupat, aby dohnali Západ.

Jsou tedy mladí Češi šťastnější než jejich rodiče?

To určitě ne. Svůj život vždycky budete srovnávat se sousedem, který se má o něco lépe. To je přirozená lidská vlastnost. Zároveň si nemyslím, že by starší generace byly nešťastné. Liší se to spíš na základě socioekonomických skupin. Nespokojení jsou obvykle lidé, kteří žijí v ekonomické nouzi, což znamená, že nemají pravidelný příjem nebo nevycházejí s penězi. Některé mladé lidi také paralyzuje už zmíněné množství možností, které mají a mezi nimiž si neumí vybrat. Ale jinak si nemyslím, že by mileniálové v kategorii štěstí nějak vyčnívali.

Do jaké míry generace rodičů mladé ovlivňuje?

Velmi výrazně. Stále platí, že lidé s rodiči se středoškolským vzděláním bez maturity mají několikanásobně nižší šanci, že budou studovat vysokou školu, než lidé s alespoň jedním rodičem s vysokoškolským vzděláním. Tomuto jevu se říká generační reprodukce a v Česku je to pořád silně vidět. Vedle rodičů výběr kariérní dráhy často ovlivňuje také náhoda. Až na výjimky mladí lidé obvykle přesně vědí, co dělat nechtějí, ale vůbec netuší, co dělat chtějí. Při rozhodování, na jakou půjdou vysokou školu, tak hraje roli například to, že uspějí v jedněch přijímacích zkouškách a v jiných ne nebo že nechtějí mít jako předmět matematiku, a tak vyloučí některé obory.

Jaké jsou největší mýty o mileniálech?

Rozhodně neplatí, že jsou líní a že nikdy nebudou chtít pracovat. Na druhou stranu není pravda ani to, že jde o novou demokratickou generaci, která pozvedne naši společnost. To, že by mileniálové byli kvalitativně a materiálně někde úplně jinde než jejich předchůdci, se ukazuje jako nesmysl. Ovšem největší mýtus je, že jde o jednu celistvou generaci. Často jsou si blíž 50letý člověk s 25letým než se svými vrstevníky. Lidi bychom měli srovnávat spíše podle životního stylu než na základě věku.

Kdyby se v následujících dnech či měsících rozhořely studentské protesty proti lidem, kteří jsou nyní u moci, byl bys ochoten se aktivně zúčastnit? Ano - Ne. To je jedna z otázek průzkumu Generation What.

"Mladí lidé vnímají i tlak ze strany předchozí generace, která byla více zaměřená na výkon."

Foto: HN – Zdeněk Pecák

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65966260-hodne-pracovat-neni-pro-mlade-uspech>

Babišova vláda od Brabce po Ťoka: Penze bude řešit Němcová, rozpočet Schillerová

30.11.2017 blesk.cz str. 00 Politika

Šéf hnutí ANO Andrej Babiš bude od 6. prosince novým českým premiérem. Podívejte se, jaké ministry si vybral do svého týmu, se kterým si chce v lednu říct o důvěru Sněmovny. Babiš seznam přinesl v úterý na Hrad prezidentovi Miloši Zemanovi, jmenování čeká novou vládu 13. prosince. Jakkoli měla jména zůstat tajná až do schůzek ministerských adeptů s prezidentem v Lánech, Blesk.cz vám přináší přehled těch, o kterých se mluví.

Vizitka náměstkyně ministra financí Aleny Schillerové (53), která by mohla být v nové vládě

Andreje Babiše ministryní financí. Její jméno už Babiš potvrdil Radiožurnálu.

Datum a místo narození: 18. března 1964 v Brně

Vzdělání: vystudovala právnickou fakultu dnešní Masarykovy univerzity (JUDr., 1988), kde získala i titul PhD. (2000)

Současná funkce: náměstkyně ministra financí pro daně a cla (od ledna 2016)

Kariéra: celý profesní život se věnuje daňové problematice; v roce 1991 začínala jako právnička na Finančním úřadě Brno-venkov, v roce 1995 se stala zástupkyní ředitele, v letech 2006 až 2012 tento finanční úřad vedla; od ledna 2013 do června 2014 působila jako zástupkyně ředitele a vedoucí odboru metodiky a výkonu daní jihomoravského krajského finančního úřadu; poté byla rok a půl (do prosince 2015) ředitelkou odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství.

Rodina: vdaná, dvě děti

Letos v květnu, v době vládní krize vyvolané nejasnostmi v příjmech a majetku tehdejšího ministra financí Andreje Babiše (ANO), navrhovalo hnutí ANO Schillerovou na jeho místo v případě, že bude odvolán (což požadoval premiér z ČSSD

Bohuslav Sobotka). Sám Babiš o své podřízené tehdy řekl, že představuje profesionální úřednici, která celý život pracuje ve finanční správě a není v žádné straně.

Nominaci Schillerové do funkce ministryně ale zamítl premiér Sobotka. Řekl, že náměstkyně je odpovědná za pomalý přístup ke kontrolám firem, které vydaly jednokorunové dluhopisy (mezi ně patří i někdejší Babišův Agrofert). Vyčetl jí rovněž, že prosazuje a obhajuje současný silně represivní způsob přístupu ke správě a výběru daní. Podle Sobotky by Schillerová byla jen Babišovou prodlouženou rukou. Sama náměstkyně ale všechny jeho výtky odmítla.

Zmiňovány byly v této souvislosti také rodinné vazby Schillerové. Její dcera Petra Rusňáková (ANO) je zastupitelkou v Brně, zeť náměstkyně David Rusňák je majoritním vlastníkem investiční skupiny DRFG. Stal se jedním z obviněných v případě úniku z policejních spisů a trestních řízení. Jeho sponzorský dar ve výši 1,1 milionu korun hnutí ANO podle Babiše ale nepřijalo. Sám Rusňák své členství v hnutí ukončil. Jeho manželka Petra pak v červnu odstoupila z jihomoravské volební kandidátky ANO pro říjnové sněmovní volby.

Náměstkyni se stala po vítězství ve výběrovém řízení, kterého se zúčastnili tři kandidáti. Ve funkci měla na starosti například legislativní a technickou přípravu zavádění elektronické evidence tržeb (EET).

Schillerová rovněž přednáší, spolupracuje s Masarykovou univerzitou, je spoluautorkou řady odborných publikací týkajících se daňové problematiky.

Mezi své koníčky řadí lyžování a četbu.

Vizitka ministra obrany

Martina Stropnického (60), který v budoucí vládě Andreje Babiše (oba ANO) zřejmě povede ministerstvo zahraničních věcí:

Datum a místo narození: 19. prosince 1956 v Praze

Vzdělání: herectví na Divadelní fakultě Akademie múzických umění (1980), studium na Diplomatické akademii ve Vídni (1990 až 1991)

Současné funkce: ministr obrany (od ledna 2014), poslanec (od října 2013)

Divadelní angažmá: začínal v divadle v Mostě, v letech 1980 až 1986 byl členem Městských divadel pražských, poté byl až do roku 1990 v angažmá v pražském Divadle na Vinohradech; k herecké profesi se vrátil v září 2002, od dubna 2003 do dubna 2012 byl uměleckým šéfem Divadla na Vinohradech (funkci opustil z důvodu nesouhlasu se zrušením přípravných prací na jednu z inscenací).

Působení v diplomacii a politice: od roku 1990 pracoval na ministerstvu zahraničí, nejprve jako poradce, později jako generální ředitel sekce kulturních styků; od června 1993 do října 1994 byl velvyslancem v Portugalsku, poté do konce roku 1997 působil na stejné pozici v Itálii; od ledna do července 1998 byl ministrem kultury v Tošovského vládě; od června 1999 do srpna 2002 byl velvyslancem ve Vatikánu; v říjnu 2013 byl jako lídr jihomoravské kandidátky hnutí ANO zvolen do Poslanecké sněmovny, v lednu 2014 byl jmenován ministrem obrany v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD).

Členství a funkce v politických stranách: je členem hnutí ANO 2011, členem předsednictva hnutí (od února 2015), byl předsedou pražského ANO (od listopadu 2015 do listopadu 2017).

Rodina: je potřeť ženatý, manželkou je herečka

Veronika Žilková - Stropnická, s níž má dceru Kordulu (jejich syn Melichar zemřel v listopadu 2007 ve věku půl roku); s první manželkou Lucií se oženil hned dvakrát po sobě a má s ní tři děti: Matěje (politik, nedávno odstoupivší předseda Strany zelených), Annu (herečka) a Františku.

Mezi úspěchy resortu obrany v minulých letech patří podle Stropnického nové zákony, rostoucí rozpočet i větší důraz na obranu. Vnímání její důležitosti se podle něj podařilo změnit, což napomohlo po letech škrťů ke zvyšování rozpočtu. Armádě to umožní revitalizaci vojenské infrastruktury a další akvizice (radary, vrtulníky, mobilní radiolokátory či další pronájem stíhaček Gripen).

Koalice dotáhla důležité zákony, které daly armádě kariérní řád, zavedly cvičení pro dobrovolníky nebo zatraktivnily aktivní zálohy. Pozitivní je podle Stropnického také rozvoj spojenecké spolupráce - působení českých stíhačů na Islandu, mise v Iráku, Afghánistánu či v Mali. Rezervy na obraně zůstávají zejména ve schopnosti ministerstva vypisovat a dokončovat některé zakázky.

Začátkem loňského roku řešily vládní strany další setrvání Stropnického ve funkci v souvislosti s jeho vyjádřením k únosu Čechů v Libanonu (ministr řekl, že podmínkou propuštění Čechů bylo, aby Česko nevydalo v Praze zadržovaného Libanonce Alího Fajáda do USA). Část opozice požadovala odchod ministra z funkce. Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) se vyjádřil, že Stropnický sice udělal chybu, ale ne tak závažnou, aby jeho odvolání navrhl.

Stropnického jako herce si diváci mohou vybavit jako Lysandra v Shakespearově Snu noci svatojánské, jako Krysaře ve stejnojmenné hře Viktora Dyka nebo Howarda Katze ve hře Patricka Marbera. Objevil se v televizních seriálech (On je žena či Kriminálka Anděl) nebo ve filmech (Bolero a Non plus Ultras). Do povědomí veřejnosti vstoupil i díky spolupráci s Janem Jiránem, s nímž tvořil písničkářskou dvojici. Na svém kontě má také divadelní režii nebo několik knih.

Je nositelem italského vyznamenání Řád rytíře Velkého kříže, v roce 2003 dostal za roli Howarda Katze Cenu Thálie.

Stropnického otec pracoval v obchodní diplomacii, on proto jako dítě žil čtyři roky v Itálii. Během pobytu v Turecku zase studoval na tamním francouzském lyceu.

Mluví francouzsky, anglicky, portugalsky, italsky, rusky a německy.

Vizitka Lubomíra Metnara (50), který v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) zřejmě povede ministerstvo vnitra:

Datum narození: 6. října 1967

Vzdělání: při zaměstnání vystudoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity

Současná funkce: manažer ve strojírenské skupině Vítkovice (od 2014)

Kariéra: po maturitě a vojenské službě nastoupil k policii, kde prošel různými funkcemi, od roku 1992 působil u severomoravské kriminálky, vyšetřoval násilnou trestnou činnost, před odchodem od policie byl vedoucím útvaru; v roce 2011 nastoupil jako bezpečnostní manažer do společnosti Vítkovice, v červenci 2013 si jej ministr Rusnokovy vlády Martin Pecina přivedl na ministerstvo vnitra jako náměstka pro vnitřní bezpečnost, Pecinův nástupce Milan Chovanec (ČSSD) svěřil Metnarovi sekci ekonomiky a provozu úřadu; z ministerstva odešel v červenci 2014, vrátil se zpátky do Vítkovic; nyní je podle obchodního rejstříku mimo jiné v dozorčí radě firmy Vítkovice Heavy Machinery, v minulosti krátce zasedal v stejném orgánu mateřské společnosti Vítkovice

Jako kriminalista se Lubomír Metnar podílel mimo jiné na odhalení pachatelů rasově motivovaného žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla v dubnu 2009 těžce popálena malá dívka. V září téhož roku jej spolu s dalšími

policisty vyznamenal moravskoslezský hejtman Jaroslav Palas. „Byly to asi čtyři měsíce usilovné práce, obrovské nasazení všech kriminalistů, kteří do toho byli zainteresovaní, která vyústila v úspěch a 12. srpna jsme celý případ objasnili,“ řekl tehdy Metnar. V roce 2010 dostal Metnar za tento případ vyznamenání i od Martina Peciny, tehdejšího ministra vnitra ve vládě Jana Fischera.

Donedávna byl členem vedení hnutí Bezpečnost, odpovědnost, solidarita (BOS), které letos na jaře založili především bývalí vojáci a příslušníci bezpečnostních sborů. Na svých webových stránkách hnutí mimo jiné varuje před „plíživou islamizací evropských zemí“ nebo „ilegální migrací, mezinárodním terorismem a s tím spojeným nárůstem počtu kriminálních trestných činů“. Jedním z cílů hnutí je podle vyjádření jeho představitelů podpořit kandidaturu Miloše Zemana na prezidenta.

Vizitka ministryně pro místní rozvoj Karly

Šlechtové (40), která v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) pravděpodobně povede ministerstvo obrany:

Datum a místo narození: 22. května 1977 v Karlových Varech.

Vzdělání: vystudovala ekonomickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni (titul Ing.)

Současné funkce: ministryně pro místní rozvoj (od října 2014), poslankyně (od října 2017)

Profesní kariéra: projektová manažerka ve společnosti Czech Business Leaders Forum (1998-2001); manažerka v bruselské organizaci zabývající se společenskou odpovědností firem CSR Europe (2001-04); projektová manažerka Evropského centra pro veřejnou správu (2004-05); senior konzultantka společnosti Deloitte Advisory, Divize Projekty EU a granty (2005-10); projektová manažerka České správy sociálního zabezpečení (2010-11); ředitelka odboru přípravy programového období 2014-2020 ministerstva pro místní rozvoj (únor 2011 - květen 2014); ředitelka odboru EU fondů Úřadu vlády (od května 2014).

Členství a funkce v politických stranách: nestraník

Rodina: svobodná, bezdětná

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) letos v srpnu označil za největší úspěch ministerstva pro místní rozvoj (MMR) vedeného Šlechtovou dočerpání evropských dotací z programového období 2007 až 2013. MMR pochválil i za přijetí novely stavebního zákona nebo nového zákona o veřejných zakázkách. Zklamán byl naopak z toho, že se nepodařilo schválit zákon o sociálním bydlení.

Šlechtová během vysokoškolského studia absolvovala stáž v Senátu ČR.

Kromě angličtiny a němčiny má i základní znalost francouzštiny, holandštiny a bulharštiny.

Má ráda rockovou a metalovou hudbu.

Vizitka ministra spravedlnosti Roberta

Pelikána (38; ANO), který by mohl stejnou funkci zastávat i v budoucím kabinetu Andreje Babiše:

Datum a místo narození: 18. října 1979, Praha

Vzdělání: Právnická fakulta UK v Praze, získal titul Ph.D. (2011)

Dosavadní funkce: ministr spravedlnosti (od března 2015), poslanec (od října 2017)

Kariéra: po studiích nastoupil do advokátní kanceláře Císař, Češka, Smutný a spol. (2002-2007); od roku 2004 přednášel na katedře občanského práva Právnické fakulty UK v Praze; v roce 2007 složil advokátskou zkoušku; v letech 2007 až 2009 pracoval v advokátní kanceláři Linklaters a následně byl partnerem v advokátní kanceláři Vrána & Pelikán (2009-2014); od února 2014 do června téhož roku řídil právní sekci ministerstva financí, od června 2014 do března 2015 byl prvním náměstkem ministryně spravedlnosti (pro úsek justiční a legislativní)

Stranická kariéra: na ministerstvo spravedlnosti nastoupil jako nestraník, členem hnutí ANO se stal v roce 2015

Rodina: jeho matka, profesorka obchodního práva Irena Pelikánová, působí od května 2004 jako soudkyně Tribunálu Soudního dvora EU (mandát má do roku 2019); otec Dragutin Pelikán přednášel na pražské právnické fakultě právní dějiny se zaměřením na ruskou právní historii; je rozvedený, má syna

Za prioritní úkoly v resortu Pelikán při svém nástupu označil zákon o státním zastupitelství, problematiku exekutorů či insolvenční a strategii justice. První z cílů se mu ale naplnit nepodařilo, připravovaný nový zákon o žalobcích, který měl zajistit jejich větší nezávislost na výkoné moci, nakonec Sněmovna neprojednávála. Ministerstvo pod Pelikánovým vedením také nepřipravilo očekávanou novelu trestního řádu a nový občanský soudní řád. Ministr opakovaně řekl, že nechce přípravu obou procesních kodexů uspěchat. Práce nicméně pokračuje, návrh občanského soudního řádu ministerstvo nedávno představilo k diskusi odborné i laické veřejnosti.

Sám ministr Pelikán ke svým úspěchům přiřadil zvýšení zaměstnanosti vězňů nebo zjednodušení zápisů společností do obchodního rejstříku. Ministerstvu pod jeho vedením se také podařilo dokončit dlouhá léta připravovaný tendr na elektronické náramky pro vězně. Smlouva byla podepsána v polovině září. Uznání z mnoha stran se dočkal také za snížení nákladů na vymáhání méně vysokých dluhů, kvůli podpoře postavení dlužníků je ale v otevřeném střetu s Exekutorskou komorou.

Nedávno vzbudily pozornost informace o tom, že se Pelikánův poloviční bratr, arabista Petr Pelikán, před dvěma lety podílel na vyjednávání o propuštění pětice Čechů za Libanonce Alího Fajáda. Pravicoví politici Pelikánův postup kritizovali jako nestandardní či partyzánský, ministr postup nechtěl s ohledem na povahu případu komentovat. Kritiku politiků si Pelikán vysloužil i letos v létě, kdy Pelikán týdeníku Respekt řekl mimo jiné, že policejní žádost o vydání jeho stranického šéfa Andreje Babiše k trestnímu stíhání má ovlivnit volby.

Do blízkosti politiky se dostal advokát Pelikán před pěti lety, v srpnu 2012 jej ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba (ODS) nominoval na člena rady Českého telekomunikačního úřadu (ČTÚ). Ministr ale posléze Pelikánovu nominaci stáhl. V tisku se spekovalo o tom, že důvodem byl Pelikánův blog, na kterém advokát kritizoval politiku vlády, jejího premiéra Petra Nečase (ODS) a ministra financí

Miroslava Kalouska (TOP 09).

Na podzim 2013 se stal členem Rady ekonomických poradců hnutí ANO. V médiích se tehdy spekovalo o tom, že se Pelikán stane ministrem spravedlnosti. Šéf hnutí Andrej Babiš si však Pelikána vzal s sebou na ministerstvo financí jako ředitele právní sekce, kde působil zhruba rok. Jako náměstek měl na ministerstvu spravedlnosti na starost novelizaci občanského zákoníku. Ten Pelikán hlasitě kritizoval už předtím, než nabyl počátkem roku 2014 účinnosti.

Ve funkci prvního náměstka nahradil Pelikán v létě 2014 Hanu Marvanovou, která odešla kvůli sporům s ministryní

Válkovou. Už tehdy se v tisku objevily úvahy, že Pelikán časem Válkovou v čele ministerstva nahradí. V polovině srpna 2014 vyvolal pozornost spor mezi náměstkem Pelikánem a nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem. Ten se veřejně ohradil proti Pelikánovým úvahám o tom, že žalobci mají být více kontrolováni exekutivou, aby z nich nevznikla "čtvrtá moc ve státě".

Jako advokát zastupoval mimo jiné rodinu, jejímuž synovi v létě 2009 amputoval eskalátor v pražském metru tři prsty. Později například hájil město Karlovy Vary ve sporu se skupinou firem o vlastnictví sportovně-kulturního centra KV Arena.

Rád jezdí na kole a cvičí jógu.

Vizitka možné budoucí ministryně práce a sociálních věcí Jaroslavy Němcové (46). Její jméno už Babiš potvrdil.

Datum narození: 27. dubna 1971

Vzdělání: vystudovala Kyjevský institut národního hospodářství, Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě (Ing.) a Prague international business school (MBA)

Současná funkce: radní Středočeského kraje pro oblast sociálních věcí (od 2016), členka zastupitelstva Středočeského kraje (od 2016)

Praxe: již během studií pracovala jako účetní a daňový poradce (OSVČ), poté byla v letech 1993 až 1997 burzovní makléřkou (Všeobecná úvěrová banka Praha, EPIC-Securities); následně byla finanční ředitelkou společnosti Dermacol, poté pracovala na stejné pozici ve společnostech Barkov ŽCR a GES Media Holding; v

letech 2006 až 2009 byla náměstkyní ředitele pro ekonomické řízení Ústřední vojenská nemocnice Praha a v letech 2009 až 2011 náměstkyní vedoucího Úřadu vlády ČR a ředitelkou ekonomické sekce; následující tři roky byla ředitelkou odboru služeb klientům Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP) a od roku 2014 náměstkyní ředitele Nemocnice na Homolce pro obchod a ekonomiku zdravotní péče.

Členství v politických stranách: členka hnutí ANO 2011.

Působí jako nezávislá členka finančního výboru v Dobřichovicích u Prahy.

Vizitka ministra dopravy

Dana Ťoka (58; nestraník za ANO), který v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) bude zřejmě zastávat stejný post:

Datum a místo narození: 4. března 1959, Uherské Hradiště

Vzdělání: vystudoval fakultu strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně

Současné funkce: ministr dopravy (od prosince 2014), poslanec (od října 2017)

Kariéra: začínal v První brněnské strojírně, kde v letech 1983 až 1996 prošel řadou funkcí od konstruktéra, projektového manažera, ředitele divize až po generálního ředitele; v letech 1996 až 1999 byl generálním ředitelem společnosti ABB Energetické systémy, poté vedl tři roky českou a slovenskou pobočku koncernu Alstom; mezi roky 2003 až 2006 byl předsedou představenstva Jihomoravské plynárenské a poté dva roky vedl KKCG Industry miliardáře Karla Komárka; v letech 2008 až 2014 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva ve společnosti Skanska.

Působení v politice: v prosinci 2014 byl jmenován jako nestraník za hnutí ANO ministrem dopravy v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), když ve funkci nahradil Antonína Prachaře (ANO); ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 byl lídrem kandidátky ANO v Karlovarském kraji, s počtem 5014 preferenčních hlasů byl zvolen poslancem.

Rodina: podle dostupných údajů je rozvedený a má dvě dcery

Za Ťokova působení v čele resortu dopravy se podařilo zlepšit čerpání evropských dotací a pokročilo se v přípravě klíčových dopravních staveb. Naopak nezačala stavba žádné strategické silnice, pro kterou se zrychleně podařilo získat posudek dopadu na životní prostředí (EIA).

Podle premiéra Sobotky se podařilo zprovoznit 120 kilometrů dálnic a silnic I. třídy, do kterých je však započítána i modernizace dálnice D1. Dalších 230 kilometrů komunikací se v současnosti staví a dalších 152 kilometrů dálnic a silnic I. třídy je připraveno k výstavbě. Sám Ťok k počtu nově otevřených úseků dlouhodobě uvádí, že mu předchůdci v resortu nepředali dost připravených projektů, které by se daly během jeho funkčního období dokončit.

Nejvýznamnější veřejnou zakázkou v dopravě je v současnosti tendr na správu mýtného systému. Tendr, který ministerstvo vyhlásilo v červnu 2017 a do něhož se přihlásili čtyři uchazeči, počítá s tím, že po roce 2019 se zpoplatnění rozšíří o 900 kilometrů silnic první třídy z nynějších zhruba 230 kilometrů. O rozšíření rozhodla před rokem vláda. Ministerstvo opakovaně kritizuje současného provozovatele mýtných bran Kapsch, který v ČR vybírá mýtné od roku 2007, za obstrukční jednání. Cílem firmy je podle ministerstva shodit tendr na mýto dřív, než uchazeči stačí přijít s nabídkami, které ukážou, nakolik je současná cena konkurenceschopná.

V listopadu 2016 premiér Sobotka uvedl, že by Ťok mohl odvádět lepší práci. Uvažoval by o jeho výměně, kdyby mohl udělat revizi u členů vlády z koaličních stran. Dopravní odborníci a profesní svazy v dopravě vyčítali Ťokovi postup při zajišťování fungování mýta po vypršení smlouvy s Kapschem i nedostatek připravených projektů, které by bylo možné okamžitě začít stavět. Pozitivně naopak hodnotili personální stabilizaci Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD).

V březnu 2015 informoval Český rozhlas o podezření z korupce v české pobočce Skansky. Podle informací rozhlasu bylo z této pobočky vyvedeno sto milionů korun v roce 2011, tedy v době, kdy ji vedl Ťok. Peníze prý putovaly na úplatky do firmy, s níž Skanska spolupracovala na dostavbě silnice R7. Ťok podezření z korupce odmítl.

V roce 2014 byl prezidentem Americké obchodní komory v ČR, předtím v komoře vedl mj. platformu pro transparentní veřejné zakázky.

Jeho nezvyklé příjmení údajně pochází z maďarštiny. „Myslím, že moje jméno pochází z maďarského příjmení Tóth,“ řekl v lednu 2008 Hospodářským novinám.

Vizitka možného budoucího ministra průmyslu a obchodu

Tomáše Hünera (58). Jeho jméno už Babiš potvrdil Radiožurnálu.

Datum a místo narození: 26. června 1959 v Ostravě

Vzdělání: vystudoval Fakultu strojní, katedru tepelných strojů a jaderných zařízení na VUT v Brně, absolvoval studijní program International Institute of Certified Studies in Strategic Management

Současná funkce: ředitel divize Energy Management společnosti Siemens Česká republika (od 2015)

Praxe: v letech 1984 až 1994 pracoval v Elektrárně Dětmorovice, mimo jiné na pozici náměstka ředitele pro výrobu; v letech 1994 až 2002 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva společnosti SME (Severomoravská energetika); další dva roky byl konzultantem společnosti AP&P, která mimo jiné restrukturalizovala společnost Slovenské elektrárne; v letech 2004 až 2006 byl manažerem firmy ČEZ v Bulharsku; v letech 2006 až 2011 působil jako náměstek na ministerstvu průmyslu a obchodu (pro sekci průmyslu a energetiky); v letech 2006 až 2014 byl předsedou dozorčí rady společnosti ČEPS, v letech 2011 až 2014 předsedou dozorčí rady státního energetického operátora, firmy OTE; v letech 2014 až 2015 pracoval jako předseda dozorčí rady a ředitel energetických zdrojů firmy Vršanská uhelná finančníka Pavla Tykače.

Je nestráníkem. Hovoří anglicky, rusky a bulharsky.

Mezi své zájmy řadí vysokohorskou turistiku, lyžování, tenis a automobilový sport.

Vizitka možné budoucí ministryně pro místní rozvoj

Klára Dostálové (46):

Datum a místo narození: 13. března 1971 v Praze

Vzdělání: vystudovala Vysokou školu ekonomickou (1994)

Dosavadní funkce: první náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj (od listopadu 2014), poslankyně (od října 2017)

Kariéra: začínala jako účetní, později pracovala jako úvěrový specialista v České spořitelně, nebo banketmanažerka v hotelu Černigov v Hradci Králové; od roku 2002 působí ve veřejné správě, nejprve jako auditorka na královéhradeckém krajském úřadě, po dvou letech přešla do nového Centra evropského projektování, působila i na několika postech v rámci Regionálního operačního programu Severovýchod a podílela se na projektech financovaných z Fondu soudržnosti; na ministerstvu pro místní rozvoj působí od února 2014, kdy se stala náměstkyní

Stranická kariéra: bezpartijní

Rodina: vdaná, má dvě děti; s rodinou žije v Hořicích v Podkrkonoší

O tom, že by se Dostálová mohla stát ministryní pro místní rozvoj, se spekulovalo již na podzim 2014, když tehdejší šéfkyně resortu

Věra Jourová odešla do Evropské komise, se o Dostálové spekulovalo jako o nové ministryni, do funkce ji dokonce doporučila sama Jourová. Nakonec hnutí ANO do této funkce nominovalo Karlu Šlechtovou.

Loni v říjnu byla Dostálová zvolena za ANO krajskou zastupitelkou v Královéhradeckém kraji. Na zastupitelský mandát však letos v dubnu rezignovala, a to vzhledem k neslučitelnosti funkcí krajské zastupitelky a náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj.

V roce 2013 se v médiích objevila informace, že opozice v Královéhradeckém kraji a část krajských úředníků poukazují na to, že Dostálová na úřadě za jednu práci dostává dva platy. Jako ředitelka centra plánování souběžně poskytovala krajskému úřadu konzultace o investicích, za což dostávala ještě 35 tisíc korun měsíčně navíc. Námitku o dvou platech Dostálová odmítla s tím, že v každé funkci vykonává jinou práci, nahrazuje i ředitelku investičního odboru, a kraji peníze naopak šetří. To potvrdil i mluvčí krajského úřadu Imrich Dinogeszi s tím, že plat vedoucího odboru by byl vyšší, než odměna, kterou dostávala Dostálová. Je dvounásobnou držitelkou ceny Lady Pro (2005, 2012), která se uděluje ženám na významných postech, které dokázaly úspěšně skloubit kariéru a rodinu.

Vizitka možného budoucího ministra zdravotnictví Adama

Vojtěcha (31; nestraník za ANO):

Datum a místo narození: 2. října 1986, České Budějovice

Vzdělání: vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde získal titul Mgr. (2012) a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde také získal titul Mgr. (2013)

Současné funkce: člen správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny (od září 2016), poslanec (od října 2017)

Kariéra: V letech 2013 až 2014 působil jako právník ve společnosti MAFRA, v červnu 2014 se stal tajemníkem na ministerstvu financí, ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 byl zvolen poslancem v Jihočeském kraji jako nestraník za hnutí ANO.

Je poradcem předsedy hnutí ANO Andreje Babiše pro zdravotnictví.

Je členem několika dozorčích a správních rad a také členem představenstva společnosti Thermal-F, která provozuje karlovarský hotel Thermal.

V minulosti byl známý coby zpěvák a hudební skladatel. Koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. V roce 2005 se zúčastnil talentové pěvecké soutěže Česko hledá SuperStar, kde získal přezdívku Ken. V roce 2006 vydal hudební album Portugal.

V letech 2010 až 2012 byl předsedou spolku českých právníků Všehrd.

Nestraník Jiří Milek by měl být ministrem zemědělství v nové vládě Andreje Babiše.

Datum a místo narození: 3. července 1963

Vzdělání: vysokoškolské (Ing.)

Současné funkce: předseda představenstva zemědělského a potravinářského koncernu Úsovsko se sídlem v Klopíně na Šumpersku, člen statutárních orgánů řady dalších firem, převážně dceřiných firem

Kariéra: Celý život se pohybuje v zemědělství a potravinářství, v roce 2011 byl vyhlášen v anketě Manažer roku 2010 manažerem odvětví výroba potravin, společnost Úsovsko je vítězem ankety Zemědělec roku 2013 a 2014

Stranická kariéra: Za ANO neúspěšně kandidoval v roce 2013 ve volbách do Poslanecké sněmovny

Podle Andreje Babiše doporučila Milka na post ministra Agrární komora, původně se spekulovalo o předsedovi komory Miroslavu Tomanovi, který byl ministrem zemědělství v úřednické vládě Jiřího Rusnoka.

Milek je členem představenstva Agrární komory ČR a také vedení spolku Iniciativa zemědělských a potravinářských podniků, jejímž cílem je hájit domácí výrobce, prosazovat větší ochranu domácího trhu a propagovat tuzemské potraviny.

Milek mj. platí za kritika ruských sankcí. „Celá Evropa má růst postavený na obchodu s Ruskem. Nevím, v čem jsme si těmi sankcemi pomohli. Politici než udělají nějaké rozhodnutí, tak by měli znát důsledky takového kroku. Ale oni si nedělají žádné analýzy, jen plácají jeden přes druhého. Je to tím, že v životě nepracovali, neřídili žádná podnik, do politiky šli přímo ze škol a přitom nic neumí, nemají hospodářský přehled,“ řekl v létě 2014 Šumperskému deníku. Podobně se o „tradičních politicích“ vyjadřuje i Andrej Babiš.

V Rusku dokonce nějaký čas Milek žil. „Mám s Rusy velké zkušenosti, žil jsem tam dokonce nějaký čas na vesnici, takže vím, jak ti obyčejní lidé přemýšlejí. Jim vůbec nevádí, že tam nebudou jablka nebo nějaký

sortiment, jsou na to zvyklí. Tady kdyby teď nebyly třeba banány nebo vepřové maso, tak bude pomalu povstání. Jim je to jedno. To je ten rozdíl mezi ruskou a naší mentalitou. Každý říká, že oni to nevydrží a couvnou. Nebude to tak, vedení země nemá potřebu couvat, protože národ ho netlačí," prorokoval a jeho slova se naplnila.

Du Ruska vyváží Milek mj. müsli tyčinky. Vedle toho Úsovsko platí např. za velkého producenta jablek. Vlastní sušárnu jablek v Klopíně, ovoce pěstuje v sadech na rozloze přes 380 hektarů. Zaměřuje se i na potravinářskou výrobu snacků a cereálií pod značkou Bersi.

Podle Aktuálně.cz byla Milkova společnost v roce 2015 čtvrtým největším příjemcem evropských dotací pro zemědělce.

Vizitka ministra životního prostředí

Richarda Brabce (51; ANO), který by měl v nové vládě Andreje Babiše zastávat stejný post:

Datum a místo narození: 5. července 1966, Kladno

Vzdělání: vystudoval geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1992)

Současné funkce: člen Poslanecké sněmovny (od října 2013), ministr životního prostředí (od ledna 2014), místopředseda vlády (od května 2017)

Kariéra: byl ředitelem Českomoravské komoditní burzy v Kladně, později pracoval v řadě průmyslových podniků, především v chemičkách; mimo jiné byl vedoucím odboru financování Unipetrolu, finančním ředitelem Spolany; v letech 2005 až 2011 byl generálním ředitelem a v letech 2011 až 2014 předsedou dozorčí rady Lovochemie (společnost patří Agrofertu, který vlastní šéf hnutí ANO Andrej Babiš); působil jako člen statutárních orgánů řady dalších společností; byl také členem představenstva Svazu chemického průmyslu ČR

Působení v politice: člen hnutí ANO (od roku 2012), místopředseda hnutí ANO (od února 2017); v letošních volbách do Sněmovny byl lídrem hnutí ANO 2011 v Ústeckém kraji; získal 8065 preferenčních hlasů a obhájil tak mandát poslance; v minulosti byl předsedou ANO v Ústeckém kraji; v letech 1991 až 1997 byl členem ODS, později vstoupil do Unie svobody; mj. byl zastupitelem města Kladna (1990-1998; za ODS) a zastupitelem Středočeského kraje (2000-2004; za US)

Rodina: ženatý, má dva syny

„Ministerstvo průmyslu by mi bylo bližší, to je pravda, ale v rámci chemičky jsem se zabýval i dopady na životní prostředí. Proto jsem od našeho hnutí dostal interní nominaci," řekl v roce 2013 týdeníku Respekt. Označuje se za „srdcem ekologa a rozumem ekonoma“.

Jeho jmenování do funkce ministra životního prostředí v roce 2014 provázely kritiky ekologických organizací kvůli jeho angažmá v chemičce Lovochemie.

Místopředsedou vlády se stal letos v květnu poté, co premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) odvolal vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše. Brabcovo jméno se objevovalo i mezi kandidáty na ministra financí, Sobotka to ale odmítl kvůli Brabcovým údajným vazbám na Agrofert. Přijal až nominaci

Ivana Pilného, někdejšího šéfa českého Microsoftu.

Ve funkci ministra životního prostředí prosadil „kotlíkové dotace“ na výměny starých kotlů za nové, ekologické, nebo dotační program Dešťovka, který podporuje využívání dešťové vody anebo použité vody ze sprch. Premiérem Sobotkou byl také chválen za čerpání peněz z Operačního programu Životního prostředí a zjednodušení procesu hodnocení dopadu staveb na životní prostředí EIA.

Vláda naopak nestihla prosadit nový zákon o odpadech, který Brabcovo ministerstvo připravilo. Brabec také nepředložil antifosilní zákon, který měl zajistit postupné snižování závislosti na fosilních palivech. Brabec podle kritiků z řad ekologických organizací ustoupil lobby těžbařských firem, ministr ale uvedl, že vláda přijala Politiku ochrany klimatu, která je zásadnější a také konkrétnější než případný zákon.

Letos také začala platit novela zákona o ochraně přírody a krajiny, která výrazně ovlivní fungování čtyř českých národních parků v Krkonoších, Českém Švýcarsku, na Šumavě a v Podyjí. Sporná pravidla vetoval prezident Miloš Zeman, podle kterého novela o ochraně přírody a krajiny nepřihlíží ke zvláštnostem šumavského národního parku.

Vizitka Roberta Plagy (39), který pravděpodobně bude ve vládě Andreje Babiše (oba ANO) ministrem školství:

Datum narození: 21. červenec 1978

Vzdělání: vystudoval veřejnou správu, finance, daně a účetnictví na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně (Ing.) a hospodářskou politiku a správu tamtéž (Ph.D.)

Současné funkce: náměstek ministra školství pro řízení sekce vysokého školství, vědy a výzkumu, člen zastupitelstva města Brna

Praxe: v letech 2002 až 2009 učil na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity, v letech 2009 až 2013 pak na Fakultě regionálního rozvoje a mezinárodních studií, v roce 2011 byl i vedoucím Ústavu regionálního rozvoje a veřejné správy; současně v letech 2007 až 2010 pracoval jako poradce a lektor ve společnosti Eurion, poté byl konzultantem společnosti RBE Consult (je společníkem obou firem); v prosinci 2011 nastoupil na ministerstvo školství, kde se stal vrchním ředitelem sekce řízení operačních programů EU, ministerstvo tehdy vedené ministrem Josefem Dobešem (Věci veřejné) však opustil po několika dnech s tím, že se jeho představy o odborném vedení agendy neshodují s představami ministerstva (podle některých médií odmítl podepsat některé problematické projekty); v letech 2012 až 2015 byl ředitelem Centra pro transfer technologií Mendelovy univerzity; na ministerstvo školství se vrátil v únoru 2015 jako politický náměstek za hnutí ANO, později se z nespécifikované funkce zástupce koaličního partnera přesunul na post náměstka pro vysoké školy, vědu a výzkum; v roce 2014 byl zvolen do zastupitelstva města Brna, v roce 2016 do zastupitelstva Jihomoravského kraje

Členství v politických stranách: člen hnutí ANO 2011

V roce 2016 byl zvolen do zastupitelstva Jihomoravského kraje, funkce se ale krátce po volbách kvůli souběhu funkcí, který je dle výkladu ministerstva vnitra v rozporu se zákonem, vzdal.

Ovládá angličtinu a němčinu.

Počátkem listopadu napsal týdeník Respekt, že Andrej Babiš nabídl post ministra školství rektorovi Masarykovy univerzity v Brně Mikuláši Bekovi. Ten funkci odmítl a posléze jménem všech rektorů navrhl, aby se ministrem stal náměstek Robert Plaga.

Vizitka možného budoucího ministra kultury Ilji Šmída (65):

Datum a místo narození: 14. února 1952, Plzeň

Vzdělání: vystudoval český jazyk a hudební výchovu na Pedagogické fakultě v Plzni (1971-1975) a hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1977-1983), v roce 1986 složil rigorózní zkoušku a získal titul PhDr. (hudební věda a historie)

Dosavadní funkce: pedagog na Katedře Arst managementu podnikohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (od 2014)

Kariéra: sbormistr a vedoucí lidové skupiny Vojenského uměleckého souboru v Táboře (1976-1982), vedoucí uměleckého oddělení Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze (1982-1990), šéfredaktor nakladatelství a vydavatelství Lunarion (1992-1993), spolumajitel a ředitel nakladatelství a vydavatelství Clarton (1993-2001). V roce 1994 spoluzakládal s Jiřím Bělohlávkem Pražskou komorní filharmonii, jíž byl v letech 1996-2006 ředitelem. Poté byl ředitelem Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012), umělecký ředitel opery Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni (2013-2014), dramaturg Centra uměleckých těles, soutěží a přehlídek v Českém rozhlasu (2013-2014).

Šmíd se věnuje tvorbě scénářů a moderování hudebně-vzdělávacích pořadů. Během svého působení v Pražské komorní filharmonii připravoval koncerty pro rodiče s dětmi v Rudolfinu a komorní koncerty v sále Philharmonia, pro Český rozhlas a Českou televizi připravoval hudebně-vzdělávací pořady pro děti. Od roku 2014 působí jako externí spolupracovník stanice Českého rozhlasu Vltava.

Jako dlouholetý předseda Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů ČR byl současně i zástupcem ČR v mezinárodní asociaci živého umění PEARLE se sídlem v Bruselu. Působil i jako expert v několika komisích EU.

Jako ředitel Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012) čelil dlouhodobé kritice od svých spolupracovníků (zejména se neshodl s uměleckou radou a šéfdirigentem Jiřím Koutem) a v roce 2012 sám rezignoval.

Od roku 2014 je ředitelem umělecké agentury AuraMusica, jejímž hlavním projektem je od roku 2015 koncertní sezóna Břevnovská hudební setkání pořádaná v Břevnovském klášteře v Praze.

Příležitostně komponuje a upravuje lidové písně. Napsal komorní operu a dva celovečerní muzikály z českých lidových písní.

Ve volném čase sportuje (hraje tenis, dříve byl závodním volejbalistou) a maluje.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/509584/babisova-vlada-od-brabce-po-toka-penze-bude-resit-nemcova-rozpocet-schillerova>

Rektor děkanku podpoří

29.11.2017 Mladá fronta DNES str. 03 Z domova
(ČTK)

PRAHA Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **fakulty sociálních věd**. Podle signatářů, kteří v pondělí Zimovi adresovali otevřený dopis, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity. Vyčítají jí, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykázala jako odborné publikace.

Podle Zimy to není důkaz o jejím neetickém chování, a bude proto ctít rozhodnutí akademického senátu fakulty, který ji děkankou zvolil. Uvedl to včera v odpovědi na dopis. „Na rozdíl od některých českých politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů) nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo,“ uvedl Zima.

Takzvané predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí texty, které nesplňují základní náležitosti odbornosti.

Akademický senát **fakulty sociálních věd** zvolil Alici Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu. Pokud ji rektor Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanu Končelíkovi příští rok.

Mladý Klaus prohrál. Pražskou ODS vede Portlík

29.11.2017 ctidoma.cz str. 00 Politika
Redakce ČtiDoma.cz

Čekal se souboj mezi poměrně úspěšným komunálním politikem Tomášem Portlíkem a Václavem Klausem mladším. Nakonec z něj však v podstatě sešlo. Syn slavného otce ostrouhal, předsedou pražské organizace ODS se stal jeho stranický kolega.

Občanští demokraté volili vedení pražské organizace. Novým předsedou se stal 1. místopředseda Tomáš Portlík, který ve funkci nahradil Filipa Humplíka. Ve volbě dostal 63 ze 67 možných hlasů a doslova tak deklasoval Václava Klause mladšího. Jasně je také to, že šéfka pražských zastupitelů ODS Alexandra Udženija bude na lednovém kongresu obhajovat post 1. místopředsedkyně strany.

"ODS přežila klinickou smrt a dokázala se vrátit na pozici silné parlamentní strany. Věřím, že uděláme comeback a příští rok budeme vládnoucí stranou v Praze. Jsem připravený tomu dát maximum. Praha stagnuje a stává se z ní špatně spravovaný skanzen, kterému ujíždí vlak. To musíme změnit a nasměrovat ji mezi moderní evropské metropole, kam bezesporu patří. Pražská ODS na to má energii, kompetenci i profesionální tým," shrnul svoji vizi Portlík.

Kdo je Tomáš Portlík?

- místostarosta Prahy 9

- vystudoval obor mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK.
- působil v soukromých i veřejných obchodních společnostech
- jako předseda volebního štábu letos vedl kampaň pražské ODS pro volby do Poslanecké sněmovny

Je třeba chránit hodnoty

Podle Udženiji ve sněmovních volbách masivně zvítězila antisystémová hnutí. "ODS jako jediná z tradičních demokratických stran naopak dokázala svůj mandát posílit. Vnímám to jako obrovský závazek pro obranu demokratických a konzervativních hodnot, které ohrožuje zejména tichá koalice KSČM, SPD a hnutí ANO. Proto chci pokračovat ve své dosavadní práci a vážím si důvěry, kterou mi znovu dali kolegové z pražské ODS," okomentovala svou nominaci na 1. místopředsdkyni strany.

Ve vedení pražské organizace budou v následujících dvou letech pracovat zkušené i nové tváře. Regionální sněm zvolil 1. místopředsedou Jiřího Zajace. Řadovými místopředsedy se stali Jaroslava Janderová z Prahy 1, Jaroslav Míth z Prahy 4 a Vojtěch Kos z Prahy 12.

Tomáš Portlík je zkušený politik pražské ODS a místostarosta Prahy 9. Vystudoval obor mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK. Působil v soukromých i veřejných obchodních společnostech. Jako předseda volebního štábu letos vedl úspěšnou kampaň pražské ODS pro volby do Poslanecké sněmovny.

URL| <http://www.ctidoma.cz/politika/2017-11-29-mlady-klaus-prohral-prazskou-ods-vede-portlik-36256>

Portík (ODS): ODS přežila klinickou smrt. Věřím, že příští rok budeme vládnoucí stranou v Praze

29.11.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Občanští demokraté včera volili vedení pražské organizace. Novým předsedou se stal 1.místopředseda a úspěšný komunální politik Tomáš Portlík. Šéfka pražských zastupitelů ODS Alexandra Udženija bude na lednovém kongresu obhajovat post 1. místopředsdkyně strany.

„ODS přežila klinickou smrt a dokázala se vrátit na pozici silné parlamentní strany. Věřím, že uděláme comeback a příští rok budeme vládnoucí stranou v Praze. Jsem připravený tomu dát maximum. Praha stagnuje a stává se z ní špatně spravovaný skanzen, kterému ujíždí vlak. To musíme změnit a nasměrovat ji mezi moderní evropské metropole, kam bezesporu patří. Pražská ODS na to má energii, kompetenci i profesionální tým,“ shrnul svojí vizi pro vedení pražské ODS Tomáš Portlík. „Ve sněmovních volbách masivně zvítězila antisystémová hnutí. ODS jako jediná z tradičních demokratických stran naopak dokázala svůj mandát posílit. Vnímám to jako obrovský závazek pro obranu demokratických a konzervativních hodnot, které ohrožuje zejména tichá koalice KSČM, SPD a hnutí ANO. Proto chci pokračovat ve své dosavadní práci a vážím si důvěry, kterou mi znovu dali kolegové z pražské ODS,“ komentuje svou nominaci na 1. místopředsdkyni ODS Alexandra Udženija. Ve vedení pražské organizace budou v následujících dvou letech pracovat zkušené i nové tváře. Regionální sněm zvolil 1. místopředsedou Jiřího Zajace. Řadovými místopředsedy se stali Jaroslava Janderová z Prahy 1, Jaroslav Míth z Prahy 4 a Vojtěch Kos z Prahy 12. Tomáš Portlík je zkušený politik pražské ODS a místostarosta Prahy 9. Vystudoval obor mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK. Působil v soukromých i veřejných obchodních společnostech. Jako předseda volebního štábu letos vedl úspěšnou kampaň pražské ODS pro volby do Poslanecké sněmovny.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Portik-ODS-ODS-prezila-klinickou-smrt-Verim-ze-pristi-rok-budeme-vladnouci-stranou-v-Praze-514173?utm_source=nm&utm_medium=xml

STŘEDNÍ ŠKOLY SE MUSÍ ZMĚNIT

29.11.2017 Hospodářské noviny str. 05 Téma - Aspen Institute 2017

Markéta Hronová

ZAMĚSTNANCI SE STŘEDNÍM VZDĚLÁNÍM JSOU NEJVÍCE OHROŽENÍ AUTOMATIZACÍ. PŘESTO MÁ ČESKO STÁLE PŘÍLIŠ ODBORNÝCH ŠKOL NA ÚKOR VŠEOBECNÉHO VZDĚLÁNÍ. I TENTO PROBLÉM BUDE ŘEŠIT KONFERENCE KAM KRÁČÍŠ, ČESKO 2017.

Podle Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) patří Česko a Slovensko k zemím, jichž se automatizace a robotizace dotkne nejvíce. Z její červencové analýzy trhu práce vyplynulo, že se má týkat kolem 45 procent pracovních pozic. Nejvíce by se o místo měli bát zaměstnanci se střední kvalifikací v technickém odvětví. Jejich pracovní pozice nebudou vyžadovat jen drobnou obměnu kvalifikace, ale spíše diametrálně jiné dovednosti a převážně vyšší vzdělání. Na tyto předpovědi by měly školy reagovat, to se ale zatím příliš neděje.

„Český vzdělávací systém je stále nastaven tak, aby masivně ‚vyráběl‘ absolventy právě se střední kvalifikací. Je to důsledek společensko-ekonomické skutečnosti druhé poloviny 20. století, která už je historií,“ upozorňuje Bob Kartous ze vzdělávací organizace EDUin, který pro konferenci Aspen Institutu a Hospodářských novin Kam kráčíš, Česko 2017 připravil studii o vzdělávání. Podle OECD na odborné školy nebo učiliště chodí v Česku zhruba tři čtvrtiny dětí, což je přibližně o třetinu více než průměr jejích členských zemí. „Přesto na vysoké školy odchází velký počet absolventů středních škol a pak jim chybí znalosti z matematické, čtenářské či digitální gramotnosti,“ míní Kartous. Zpráva také připomíná, že se nám za 25 let nepodařilo zvýšit podíl studentů všeobecného vzdělání, tedy čtyřletých gymnázií, kam žáci nastupují po deváté třídě.

Na druhé straně právě od podniků a firem zaznívá, jak jim chybí zejména technicky vzdělaní zaměstnanci. Problém ale bude spíše v tom, že absolventi odborných škol a učebních oborů se ve výuce často nenaučí to, co firmy potřebují, než že by jich bylo málo. Podle současného ministra školství Stanislava Štecha (za ČSSD) ale rozhodně není důvod k tomu, podléhat tlakům podniků a pořádat akce, které mají motivovat mladé lidi, aby se do těchto oborů hlásili. „V tom problému není, spíš bychom se měli soustředit na to, aby se studium začalo podobat duálnímu systému, jako to mají třeba v Rakousku. Tedy zaměřit se na kvalitu a také na všeobecné vzdělání na takové úrovni, aby absolventi nebyli za deset let nezaměstnatelní,“ míní Štech.

Studie Aspenu upozorňuje na to, že Česká republika patří z globálního pohledu k méně významným zemím a v podstatě stojí před otázkou, zda se vydá cestou větší ekonomické a politické suverenity, nebo se smíří s tím, že o její budoucnosti se rozhoduje jinde. Jedinou možností je připravit se na nadcházející změny, což v podstatě znamená změnit vzdělávací systém.

Daniel Münich z think-tanku IDEA při Centru ekonomického výzkumu Univerzity Karlovy (CERGE), který na konferenci Kam kráčíš, Česko bude mluvit, navrhuje, aby se výběrovější střední odborné školy, odkud většina absolventů odchází na univerzity, více zaměřily na šířeji pojatou přípravu ke studiu na vysoké škole. „Méně výběrové by měly studium ve 3. a 4. ročníku strukturovat, aby část připravily na VŠ a část na profesi, ale probraly také trvalejší nadčasové obecnější dovednosti. Kvalitu vzdělávání v IT a jazycích je třeba posílit, stejně jako měkké dovednosti. Ve všem jsou ale alfou a omegou kvalitní učitelé s rozhledem a schopností žáky zaujmout. Bez nich se stejně žádný zázrak neudělá,“ upozorňuje Münich. Jenže kde je vzít, když jich je i teď nedostatek? „Dostáváme se k tomu stále opakovanému, palčivému problému trestuhodně a dlouhodobě podfinancovaného vzdělávacího systému,“ uzavírá Kartous.

Potřebujeme studenty, kteří udrží demokracii

Další z témat, kterému se řečníci na konferenci budou věnovat, je udržení stávajících demokratických systémů. V průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM) z roku 2016 uvedlo 29 procent středoškoláků, že jsou okolnosti, kdy jsou autoritativní režim nebo diktatura lepší než demokracie. Že je demokracie lepší než všechny ostatní formy vlády, si myslí 58 procent z nich. Kvůli teroristickým útokům vzniká ve společnosti atmosféra, v níž mají stále větší slovo extremistické strany se svými názory a řešeními. Rychleji se šíří dezinformace a lidé mají větší tendence jim podléhat.

Vyznat se v přemíře informací, které k lidem každý den proudí, se přitom čeští studenti učí buď málo, nebo vůbec. Průzkum společnosti Median pro Člověka v tísní z letošního jara odhalil, že střední školy mediální výchově věnují průměrně méně než 10 hodin výuky za celou dobu studia. Přitom úpravu učebních plánů základních a středních škol, konkrétně posílení výuky občanské výchovy a zavedení hodin mediální gramotnosti, obsahuje i vládní Audit národní bezpečnosti z loňského roku.

Lucie Šťastná, která se mediální výchovou zabývá na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, upozorňuje na to, že mediální vzdělávání v Česku není úplně dobře vyřešené. „Záleží na přístupu jednotlivých škol. Mohou si udělat třeba jednorázový projekt na den nebo se tématu mediální výchovy věnovat průběžně v

různých předmětech. Některé školy ji řeší volitelným předmětem. Tak se ale k mnoha žákům vůbec nedostane," řekla Štašná.

Bývají to právě učiliště, kde se s mediální výchovou žáci většinou nesetkají. Pak mají také tendenci volit populistické, až extremistické strany. Zatímco podpora populistické Svobody a přímé demokracie Tomia Okamury byla na gymnáziích minimální, na učilištích skončila letos na podzim v projektu Člověka v tísní jako druhá nejpreferovanější hned za hnutím ANO Andreje Babiše.

Měli bychom se zaměřit na kvalitu a také na všeobecné vzdělání na takové úrovni, aby absolventi nebyli za deset let nezaměstnatelní. Stanislav Štech ministr školství

O autorovi| Markéta Hronová, marketa.hronova@economia.cz

Foto autor| Foto: František Vlček / MAFRA / Profimedia

Foto popis| Kvalitní učitelé Podle ekonoma Daniela Münicha se musí zlepšit výuka jazyků a IT. K tomu jsou však potřeba zkušené pedagogové, kterých je nyní velký nedostatek.

Střední školy se musí změnit, aby jejich absolventy nenahradili roboti. Zlepšit by se měla výuka jazyků a IT, říká Münich

29.11.2017 iHNed.cz str. 00

Markéta Hronová

Podle OECD patří Česko a Slovensko k zemím, jichž se automatizace a robotizace dotkne nejvíce.

Z jejich červencové analýzy trhu práce vyplynulo, že se má týkat kolem 45 procent pracovních pozic. Nejvíce by se o místo měli bát zaměstnanci se střední kvalifikací v technickém odvětví.

Na to by měly reagovat školy, to se ale zatím příliš neděje.

Podle Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) patří Česko a Slovensko k zemím, jichž se automatizace a robotizace dotkne nejvíce. Z její červencové analýzy trhu práce vyplynulo, že se má týkat kolem 45 procent pracovních pozic.

Nejvíce by se o místo měli bát zaměstnanci se střední kvalifikací v technickém odvětví. Jejich pracovní pozice nebudou vyžadovat jen drobnou obměnu kvalifikace, ale spíše diametrálně jiné dovednosti a převážně vyšší vzdělání. Na tyto předpovědi by měly školy reagovat, to se ale zatím příliš neděje.

"Český vzdělávací systém je stále nastaven tak, aby masivně 'vyráběl' absolventy právě se střední kvalifikací. Je to důsledek společensko-ekonomické skutečnosti druhé poloviny 20. století, která už je historií," upozorňuje Bob Kartous ze vzdělávací organizace EDUin, který pro konferenci Aspen Institute a Hospodářských novin Kam kráčíš, Česko 2017 připravil studii o vzdělávání. Podle OECD na odborné školy nebo učiliště chodí v Česku zhruba tři čtvrtiny dětí, což je přibližně o třetinu více než průměr jejich členských zemí. "Přesto na vysoké školy odchází velký počet absolventů středních škol a pak jim chybí znalosti z matematické, čtenářské či digitální gramotnosti," míní Kartous.

Zpráva také připomíná, že se nám za 25 let nepodařilo zvýšit podíl studentů všeobecného vzdělání, tedy čtyřletých gymnázií, kam žáci nastupují po deváté třídě.

Speciál: Kam kráčíš, Česko?

Všechny texty ze speciální přílohy Hospodářských novin ke konferenci Aspen Institute a HN Kam kráčíš, Česko? čtěte ZDE.

Na druhé straně právě od podniků a firem zaznívá, jak jim chybí zejména technicky vzdělaní zaměstnanci.

Problém nicméně bude spíše v tom, že absolventi odborných škol a učebních oborů se ve výuce často nenaučí to, co firmy potřebují, než že by jich bylo málo.

Podle současného ministra školství Stanislava Štecha (za ČSSD) ale rozhodně není důvod k tomu, podléhat tlakům podniků a pořádat akce, které mají motivovat mladé lidi, aby se do těchto oborů hlásili.

"V tom problém není, spíš bychom se měli soustředit na to, aby se studium začalo podobat duálnímu systému, jako to mají třeba v Rakousku. Tedy zaměřit se na kvalitu a také na všeobecné vzdělání na takové úrovni, aby absolventi nebyli za deset let nezaměstnatelní," míní Štech.

Studie Aspenů upozorňuje na to, že Česká republika patří z globálního pohledu k méně významným zemím a v podstatě stojí před otázkou, zda se vydá cestou větší ekonomické a politické suverenity, nebo se smíří s tím, že o její budoucnosti se rozhoduje jinde. Jedinou možností je připravit se na nadcházející změny, což v podstatě znamená změnit vzdělávací systém.

Daniel Münich z think-tanku IDEA při Centru ekonomického výzkumu Univerzity Karlovy (CERGE), který na konferenci Kam kráčíš, Česko bude mluvit, navrhuje, aby se výběrovější střední odborné školy, odkud většina absolventů odchází na univerzity, více zaměřily na šířeji pojatou přípravu ke studiu na vysoké škole. "Méně výběrové by měly studium ve 3. a 4. ročníku strukturovat, aby část připravily na VŠ a část na profesi, ale probraly také trvalejší nadčasové obecnější dovednosti. Kvalitu vzdělávání v IT a jazycích je třeba posílit, stejně jako měkké dovednosti. Ve všem jsou ale alfou a omegou kvalitní učitelé s rozhledem a schopností žáky zaujmout. Bez nich se stejně žádný zázrak neudělá," upozorňuje Münich. Jenže kde je vzít, když jich je i teď nedostatek? "Dostáváme se k tomu stále opakovanému, palčivému problému trestuhodně a dlouhodobě podfinancovaného vzdělávacího systému," uzavírá Kartous.

Potřebujeme studenty, kteří udrží demokracii

Další z témat, kterému se řečníci na konferenci budou věnovat, je udržení stávajících demokratických systémů. V průzkumu Centra pro výzkum veřejného mínění (CVVM) z roku 2016 uvedlo 29 procent středoškoláků, že jsou okolnosti, kdy jsou autoritativní režim nebo diktatura lepší než demokracie. Že je demokracie lepší než všechny ostatní formy vlády, si myslí 58 procent z nich. Kvůli teroristickým útokům vzniká ve společnosti atmosféra, v níž mají stále větší slovo extremistické strany se svými názory a řešeními. Rychleji se šíří dezinformace a lidé mají větší tendence jim podléhat.

Vyznat se v přemíře informací, které k lidem každý den proudí, se přitom čeští studenti učí buď málo, nebo vůbec. Průzkum společnosti Median pro Člověka v tísní z letošního jara odhalil, že střední školy mediální výchově věnují průměrně méně než 10 hodin výuky za celou dobu studia.

Přitom úpravu učebních plánů základních a středních škol, konkrétně posílení výuky občanské výchovy a zavedení hodin mediální gramotnosti, obsahuje i vládní Audit národní bezpečnosti z loňského roku.

Lucie Šťastná, která se mediální výchovou zabývá na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, upozorňuje na to, že mediální vzdělávání v Česku není úplně dobře vyřešené.

"Záleží na přístupu jednotlivých škol. Mohou si udělat třeba jednorázový projekt na den nebo se tématu mediální výchovy věnovat průběžně v různých předmětech. Některé školy ji řeší volitelným předmětem. Tak se ale k mnoha žákům vůbec nedostane," řekla Šťastná.

Bývají to právě učiliště, kde se s mediální výchovou žáci většinou nesetkají.

Pak mají také tendenci volit populistické, až extremistické strany. Zatímco podpora populistické Svobody a přímé demokracie Tomia Okamury byla na gymnáziích minimální, na učilištích skončila letos na podzim v projektu Člověka v tísní jako druhá nejpreferovanější hned za hnutím ANO Andreje Babiše.

Klasický systém politických stran letos skončil, říká soudce Nejvyššího správního soudu Šimka. Za nebezpečné považuje posilování přímé demokracie - čtěte ZDE

Co musí Česko změnit: Brát vážně varování zpravodajských služeb nebo zefektivnit opravy silnic, tvrdí studie Aspen Institutu - čtěte ZDE

Blahobyt i strach: Česku se ekonomicky daří, oslabuje ho ale nedůvěra v instituce. Češi se také bojí globalizace či uprchlíků - čtěte ZDE

Češi vyžadují obranu země, nejsou ale ochotni za ni platit. Začínají tak patřit k nejslabším ze slabých - čtěte ZDE

Tradiční strany svazuje jejich vlastní ideologie, říká politolog Švec - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65967100-stredni-skoly-se-musi-zmenit>

Žal léčí po boku mladého milence

29.11.2017 Pestrý svět str. 04 TVÁŘ Z TITULNÍ STRANY

Jen pár měsíců po svatbě zkrachovalo manželství Bereniky Kohoutové (26) a Pavla Čecháka (42). Zdrčená herečka dlouho nevěděla kudy kam. Teď ale smutek zahání v náručí jistého mladíčka. Pestrý svět odhalil, co je její milý zač!

BERENIKA KOHOUTOVÁ
TVÁŘ Z TITULNÍ STRANY

Po vítězství v soutěži Tvoje tvář má známý hlas zářila Berenika Kohoutová štěstím. V tu chvíli ještě jen málokdo věděl, že se za radostným úsměvem skrývá žal. Několik měsíců totiž držela pod pokličkou zdrcující tajemství. Její vztah s chotěm Pavlem Čechákem zkrachoval! „Nedlouho po prvním výročí svatby jsme se s mým manželem Pavlem rozešli,“ prozradila, že spolu nejsou už od léta. „Bála jsem se, že kvůli ‚Tváři‘ jsem teď pod větším drobnohledem a vlastně nechci, aby si někdo něco domýšlel a vymýšlel si... Raději to tedy zveřejním sama,“ uvedla. Jeden by čekal, že to byla ona, kdo práskl do bot. Že si třeba po šesti letech vztahu s rozvedeným otcem dětí uvědomila, že si chce ještě užívat života a nemá chuť se starat o manželovy potomky z předchozího manželství s Tatianou Vilhelmovou (39)... Jenže to bylo přesně naopak. Kopačky jí dal on! „Chci jen zdůraznit, že co se týče rozchodu, nešlo o moji iniciativu, nikoho jsem si nenašla a ani Pavel, pokud vím, nikoho nového nemá. Přestalo to mezi námi fungovat, nějak jsem to sama cítila, ale

Manžel se rozhodl, že už s ní nechce žít

nechtěla jsem to zatím řešit tak radikálně. Pavel chtěl a udělal to,“ říká Berenika a smutně dodává: „Když se dospělý rozvedený muž se dvěma dětmi rozhodne, že si mě vezme, a po roce a půl se rozhodne, že už mě nechce, je to takové... No, člověk to nečeká.“ Krach svazku ji naprosto zdrtil. Vždyť milovanému tak věřila! A tvrdila, že pro teplo rodinného krbu udělá cokoli. Už jen proto, že sama pochází z rozvrácených poměrů. „Já jsem si Pavla brala s tím, že je to muž mého života a že s ním budu navždy. Když jsem byla malá a rodiče se rozvedli, vzala jsem si do hlavy, že já to budu mít jinak. No tak neměla,“ přiznává smutně a dodává: „Představa, že starší chlapi vědí, co chtějí, se mi tím trošku rozmetala.“ Rozchod je pro ni o to horší, že za ty roky silně přilnula k Čechákovým synům Frantovi (12) a Cyrilovi (9). „Měli jsme kluky ve střídavé péči,“ přibližuje Berenika. Chlapečci u nich měly druhý domov a ona jim byla ne-li náhradní mámou, tak určitě skvělou kamarádkou. „Vídáme se takřka pořád. Moc mě život s nimi naplňuje. Dokonce až tak, že raději jdu s nimi na zmrzku než s kamarády na pivo,“ nechala se před časem slyšet. Teď o Frantu s Cyrilem přišla! Není snad ani divu, že ránu v srdci, kterou jí to způsobilo, se pokoušela dlouhé týdny léčit diářem nabitým prací a bujarými večírky

Přišla i o dvě děti, které zbožňuje

Co přesně se ale mezi ní a manželem stalo? Pestrý svět se to pokoušel zjistit, hereččin telefon ale jen marně vyzváněl... Vadilo snad Čechákovi, že je jeho žena možná až příliš temperamentní a rozhodně není žádná domácí putička? Nebo si snad dokonce našel milenkou, jak kdosi tvrdí? Důvod jejich rozchodu naznačila Berenčina maminka Irena Obermannová (55): „Tak to dopadá, když si mladá šťastná holka vezme starýho nešťastného chlapa.“ Rozvod s Vilhelmovou, která jej opustila kvůli Vojtěchu Dykovi (32), možná se z něj nikdy pořádně nevzpamatoval. Vždyť podle psychologů se člověk krachem vážného vztahu, navíc, když z něj vzešly děti, může trápit mnoho let. A často nepomůže ani útěcha v podobě nového partnera.

Chvilkové rozptýlení, nebo vážný vztah?

Zda je nový vztah cestou, jak zvládnout ošklivou životní kapitolu, se nyní může přesvědčit i Kohoutová. Radost a štěstí se pokouší najít v náručí pohledného mladíka. A jak se Pestrému světu podařilo vypátrat, jedná se o tanečníka ‚Tváře‘ Lukáše Nechvátala (21)! „Ve chvíli, kdy mi bylo nejhůř, potkala jsem na natáčení kluka, který mi dodal úplně novou energii, kterou jsem v tu chvíli dost potřebovala. Známe se krátce, zatím se poznáváme.“ vyznala se brunetka. Její objev ale není jenom tanečníkem, je hlavně studentem novinařiny na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dokonce od loňského podzimu působí i v Českém centru investiční žurnalistiky, kde se ze stážisty vypracoval na redaktora. Není divu, že Berenice uhranul.

Mít po boku hezkého a inteligentního muže je přece snem každé ženy.

Možná, že Lukáš nebude jen oním ‚převozníkem‘, který jí má pomoci překonat rozpad manželství. Podle fotek, které si Berenika věší na Face-book, je s ním spokojená a s láskou o něm hovoří jako o „svém klukovi“. Faktem ale zůstává, že je Nechvátal o pět let mladší než Berenika. A ona je zvyklá na úplně opačný extrém, i i kdyby měl být ale Lukáš jenom chvilkovým rozptýlením, určitě je lepší, když smutek zahání po jeho boku, než sama. Natož pak se sklenkou něčeho ostřejšího...

JÁ V SOBĚ MĚLA TAKOVÝ VZTEK! TAK VELKÝ, ŽE KDYBYCH HO NEMĚLA, ZHROUTILA BYCH SE. TEN VZTEK MĚ DRŽEL NAD VODOU. TEĎ UŽ JE TO V POHODĚ, ALE HLADKÉ TO U NÁS OPRAVDU NEBYLO.“

Foto autor| Foto: Show Pix (1), V. Kramer, P. Dvořák/archiv BM (1), P. Gwužd' (2), Facebook (2), archiv TV Nova (1)

Foto popis| POTKALI SE PŘED KAMEROU Berenika dlouho sama nezůstala. V ‚Tváři‘ si padla do oka s fešným tanečníkem Lukášem Nechvátalem.

Foto popis| ŠEST LET SPOLU I BEZ SEBE Byli spolu od roku 2011, loni v květnu měli veselku. Mezi tím se ale už jednou rozešli. Teď je konec zřejmě definitivní.

Foto popis| MLADIČKÝ MILENEC „Tydle rána,“ komentovala Kohoutová na sociální síti snímek s novým partnerem. Jako by se chtěla mladíčkem světu pochlubit!

Foto popis| V NOVÉM BYTĚ Od manžela se odstěhovala na začátku září.

Foto popis| ‚CIRKUSOVÁ‘ RODINA S Čechákovou exmanželkou Táňou Vilhelmovou i jejím miláčkem Vojtou Dykem prý Berenika vycházela skvěle. Občas všechny z žertu nazývala ‚cirkusovou‘ rodinou.

Foto popis| ZASE SÁM Pavlovi už se rozpadlo druhé manželství. Zbyli mu jen dva synové, o které se teď musí postarat...

Marek Hilšer: Probíhá privatizace politické moci, chci podpořit občanské podhoubí

29.11.2017 ct24.cz str. 00 Domáci
hridelj

Prezident nemá politikařit, ale hájit sebevědomou občanskou společnost. V Interview ČT24 to prohlásil prezidentský kandidát Marek Hilšer. Hlava státu podle něj musí nést přehlížená sociální témata, například podporu lidí ohrožených chudobou. V rozhovoru dále prozradil, že do Poslanecké sněmovny volil jednu ze stran sdružených do Demokratického bloku, naopak nikdy by nevolil komunisty ani SPD.

Česká televize vysílá rozhovory s prezidentskými kandidáty v abecedním pořadí v rámci skupin dle nominace, jak je stvrdilo ministerstvo vnitra. První skupinu tvoří kandidáti navržení senátory, druhou ti s podporou poslanců a ve třetí skupině jsou kandidáti s podpisy od občanů.

Co vás vedlo k tomu kandidovat zrovna na prezidenta České republiky?

Byl to takový akutní nápad. Vycházel jsem z toho, že jsem měl tak trochu obavy, kam se bude ubírat tato země v budoucnosti. A šlo mi o to, abychom měli mezi kandidáty také někoho, kdo bude hledět do budoucnosti, někdo, kdo bude nezávislý na tom, co se tady odehrávalo posledních dvacet, pětadvacet let, a někdo, kdo dá lidem naději, že lze překonat nekalou minulost, která se tady odehrávala v devadesátých letech. A myslím si, že takového kandidáta opravdu tato země potřebuje, protože může být nadějí v to, že překonáme nějaké nešvary, které tady byly v minulosti.

Vy se angažujete v některých třeba i politických protestech. Na druhou stranu myslíte si, že má skutečně nějakou reálnou šanci občanský kandidát, který nemá zkušenosti z nejvyšší politiky?

Když se podíváte na všechny ostatní kandidáty, tak ona většina, snad kromě pana Topolánka, zkušenosti z reálné politiky nemá. Naopak já si myslím, že prezident by měl být někdo, kdo je vzdálen tomu politikaření, kdo je vzdálen tomu, co se odehrává v parlamentě. Měl by být jakýmsi svědomím politiky. A pokud není do těchto věcí ponořen, tak je mnohem svobodnější v tom, aby navozoval mnohá témata, která třeba politici nejsou schopni navozovat. Takže myslím si, že to je naopak dobře pro prezidentskou funkci, protože ta je odlišná od premiéřské funkce.

Vy také říkáte, že chcete reprezentovat občanský princip, stát za veřejností. Co pro vás tenhle termín znamená, protože tím se ohání řada občanských aktivistů, ale co znamená konkrétně?

Můžu vám říct takový příklad. Já jsem se ještě společně s dalšími studenty v roce 2008 postavil proti Topolánkově vládě. Bylo nás šest študáků, kteří nesouhlasili s tím, a bylo jim podivné, jak tato vláda chce takovým skrytým způsobem zprivatizovat fakultní nemocnice. Bylo to něco, s čím jsme prostě nesouhlasili. A my jsme si řekli jako občané, že se nám to nelíbí, a řekli jsme si, že s tím musíme něco udělat. Zorganizovali jsme demonstraci, seznámili jsme s tím problémem veřejnost a nakonec ta vláda od toho musela ustoupit. A to je jedna z forem projevu občanské společnosti. Pokud s něčím nesouhlasíte, pokud se někde něco děje nebo naopak chcete něco podpořit, tak se musíte projevit.

Tomu rozumím, ale jak byste to chtěl hájit jako prezident a proti jakému principu?

To je jednoduché. Já jsem na úvod také mohl říci to, že jsem měl obavy z určité tendence, která se v této společnosti nyní sleduje, a to je privatizace politické moci, kdy se úzká skupina lidí snaží uchopit moc. A proti tomu lze postavit demokratický občanský princip, kdy určitým způsobem podpoříte to občanské podhoubí. To můžou být například neziskové organizace. A to je to, co je důležité v této společnosti.

Odkaz

Prezidentský speciál - seznamte se s devíti kandidáty

To, že občané volí své zástupce v rámci zastupitelské demokracie, vám připadá dostatečně funkční? Když mluvíte o tom zneužívání, máte na mysli spíše politiky nebo obchodní korporace nebo koho?

Jsou zde politici, kteří ovládli ekonomický prostor, pak ovládli mediální prostor a nyní se snaží ovládnout i ten politický prostor. A zde se ukazuje, že dochází opravdu k obrovské koncentraci moci ve všech těchto oblastech. A když jsem jezdil s těmi svými stánky, tak lidé mi vyjadřovali opravdu pocit beznaděje z toho, že když nemáte za sebou nějaké miliardy, nějaké miliony, tak vlastně nemáte ani možnost se podílet na správě této země. A já bych chtěl reprezentovat opačný princip, ten masarykovský princip občanského sebevědomí, které říká: Ano, my všichni se můžeme do správy této země zapojit, když budeme aktivní, když se budeme starat o to, co se děje v našem okolí, co se děje v našem městě, a budeme vytvářet reflexi politikům.

I proto za sebou nemáte žádného velkého a silného finančního mecenáše ve své kampani?

Ano, to je ten důvod.

A jak tedy sbíráte finance? Vložil jste do toho třeba vlastní prostředky?

Já jsem do toho vložil jenom malou částku, ale chci se opravdu spolehnout na ten občanský princip, chci se spolehnout na občanské financování politiky, takže mně přispívají pouze drobní přispěvatelé. A to je z toho důvodu, že pokud chcete dělat politiku nezávisle, pokud chcete dělat opravdu politiku pro lidi, tak nesmíte být navázán na žádné ty skupiny, musíte mít nezávislost, a to je možné pouze, pokud vám přispějí občané. V ten moment přestáváte být loutkou jakýchsi zákulisních hráčů, jak jsme tomu byli a možná i jsme svědky v současnosti. Prezident má přinášet důležitá sociální témata a vize, míní Hilšer

Myslíte si, že třeba i tito lidé, o kterých hovoříte jako o těch, jejichž loutkou byste nechtěl být, mohou, nebo nemohou právem vydělané peníze použít ke smysluplným účelům? Jde mi o to, jestli si myslíte, že obecně je potřeba předpokládat, že bohatí jsou rovnou lidé, kteří nemají dobré úmysly.

To tak není. Já jsem mluvil spíše o tom vyvážení těch principů. Samozřejmě v každé demokracii jsou nějaké skupiny, nějaké elity, které mají peníze, jsou schopny ovlivňovat média, ale na druhé straně by měl stát ten občanský princip. A oni si mohou vydělat poctivě, nicméně tady je třeba problém s tím, že opravdu často se ukazuje, a dneska lidé ztrácejí víru ve spravedlnost, ukazuje se, že někteří lidé mohou politiku a svých peněz využívat a zneužívat k tomu, aby se třeba vyhýbali spravedlnosti.

Vy také říkáte, že potřebujeme prezidenta, který bude stát za slabými. Kdo je v téhle společnosti podle vás slabý a kdo je silný?

Ti slabí, to je spíše taková nadsázka, ale je tady samozřejmě celá řada lidí potřebných, kteří trpí chudobou. Nedávno probíhal den podpory a ukázalo se, že v České republice je skoro milion lidí, kteří jsou na pokraji chudoby. A já si myslím, že je opravdu důležité, aby tady byl prezident, který je schopen tuto problematiku vnímat a který bude do společnosti vnášet důležitá sociální témata.

Fakta
Marek Hilšer (41 let)

Marek Hilšer (41 let)

Narodil se 23. března 1976 v Chomutově. Vystudoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** a následně lékařství na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy. V létě 1989 emigroval s rodiči do Španělska, přibližně po roce a půl se vrátili zpět do Československa. Je ženatý.

V roce 1997 byl na stáži v Zahraničním výboru Poslanecké sněmovny. Koncem 90. let manuálně pracoval v USA a Austrálii. Pracuje jako pedagog a vědecký pracovník na 1. LF UK. Ve své práci se zaměřuje na výzkum zhoubných nádorů mozku. V letech 2011 a 2012 vyjel na lékařské mise do Keni. Je také občanský aktivista. V roce 2008 organizoval demonstrace proti Topolánkové vládě, která uvažovala o privatizaci fakultních nemocnic. V říjnu 2014 se při tiskové konferenci na Úřadu vlády svlékl do půl těla a protestoval proti anexi Krymu.

Marek Hilšer nebyl členem žádné politické strany. Kandidaturu zaregistroval s podporou 11 senátorů.

Dobře, ale jak konkrétně by jim podle vás mohl pomoci, když vidíte, že politiku utváří poslanci, senátoři, vláda?

Prezident má velkou sílu slova. A prezident může být katalyzátorem řešení řady společenských témat. Může být katalyzátorem nastavování důležitých vizí. Já se třeba pohybuji ve zdravotnictví a vidím, že za posledních dvacet let byla velice zanedbána personální situace ve zdravotnictví, která dnes už ohrožuje kvalitní péči o občany. A to je jeden z těch sociálních problémů. To jsou věci, které je třeba jasně pojmenovávat a potom řešit. V momentě, kdy nějaký problém schováte pod koberec, kdy je nepohodlný, tak ho prostě nemůžete vyřešit. A prezident by měl toto dělat.

Jak se v téhle společnosti projevuje, že silnější to mají snazší? To jste totiž také řekl. Vycházíte třeba právě z příkladu zdravotnictví?

Ano, slyšeli jsme příběhy „kulichů“, kdy bývalý ministr nebo vlastně ještě současný ministr zdravotnictví, to je takové známé video... Rada z nás mohla pozorovat v minulosti nejrůznější kmotrovské hrátky, a to jsou věci, které podle mne do politiky nepatří. A mám zato, že budoucí prezident by měl pracovat na tom, aby zlepšoval politickou kulturu u nás, aby nastoloval témata otevřené politiky, kontroly politiků. A to je velice důležité.

Domníváte se, že i kvůli sociálnímu aspektu je česká společnost rozdělena?

Určitě tady je nějaké pnutí, které vychází z nespokojenosti, která zde byla. Paradoxně zde dochází k tomu, že hráči, kteří se podíleli na tom společenském napětí, na té určité, řekl bych, aroganci a odlidštění politiky, tak toho v současnosti využívají a společnost se ještě snaží rozdělit. To je problém a budoucí prezident bude stát před těžkým úkolem toto nějakým způsobem vyřešit.

Myslíte, že politici záměrně využívají strachu lidí?

Může to takto být, ano, jsou lídři, kteří se snaží z lidí vytáhnout to dobré. A pak jsou lídři, kteří se snaží podpořit to špatné. Protože to může nějakým způsobem rezonovat. Ale já si myslím, že je opravdu důležité, abychom se oprostili od politikaření, abychom se soustředili na důležité problémy a ty problémy řešili věcně. A prezident by měl do toho vnášet věcnost.

Právě tohle téma se často spojuje i s mezinárodními otázkami. Například při problému migrace často někteří politici zmiňovali, že to může být téma, které je zneužíváno. Je ale čemu se divit? Třeba právě v této otázce, když lidé vnímají mediální svět a vnímají evidentně bouřlivější svět, než který třeba doposud znali?

Tak to je přirozené. Ono pokud vidíte, že se za rok v Evropě odehrají tři, čtyři atentáty, lidé samozřejmě mají obavy z toho, jaká bude budoucnost. Mají samozřejmě obavy, když v roce 2015 viděli, že se po evropské pevnině ubíralo půl milionu nebo milion uprchlíků. Takže to je pochopitelné. Ale myslím, že k těm věcem je potřeba opravdu, jak jsem říkal, přistupovat věcně. Vlastně i s takovým vědeckým přístupem. A ty věci a rizika pojmenovávat. My je nemůžeme nějakým způsobem zlehčovat, ale nesmíme je nafukovat a využívat. Politici je nesmí využívat ke svému vlastnímu prospěchu. Hilšer: Není v zájmu Ruska, aby Evropa držela pohromadě

Vy jste se také angažoval v protestu proti ruské politice na Ukrajině. I tohle téma rozděluje českou společnost. Je vám jasné, že kvůli tomuto postoji můžete nabírat minusy u části společnosti?

Já si myslím, že to téma nerozděluje českou společnost. Když se podíváme na rok 1968, tak většina společnosti vnímá to, že jsme zde prostě přišli o nějakou svobodu.

Dobře, promiňte, ale vy jste si třeba nevšiml toho, že řešíme třeba problém dezinformačních webů? Které šíří tuto propagandu, která směřuje k tomu, na co se ptám. Tady se může ukázat, že právě v této otázce se česká společnost neshoduje na tom, jestli se Rusko skutečně chová agresivně, či nikoli.

Tak to je možné, samozřejmě, protože ta propaganda je tady silná. Ono není v zájmu Ruska, aby jednoduše Evropa držela pohromadě, a není v jeho zájmu, aby bývalé východoevropské země, do kterých samozřejmě my patříme, tak aby byly nějakým způsobem napojeny na západní Evropu. A snaží se svou propagandou zpochybňovat naše instituce a média. To se tady samozřejmě odehrává.

A pokud bych se měl vrátit k té Ukrajině, tak tam prostě bylo jednoznačné, že po Ukrajině jezdily ruské tanky. V momentě, kdy se ta společnost nadechla, kdy se chtěla vyjádřit proti těm oligarchistickým tendencím, které tam byly, kdy se chtěla připojit k západní Evropě, tak najednou přijely ruské tanky. A to v mnohém připomíná rok 1968. A když si toto uvědomíme, tak myslím, že mnoho Čechů, mnoho vlastenců pochopí, o co tady běželo.

Jak tedy s Ruskem podle vás vycházet? Vidíme, že jsou tady protiruské sankce, na druhou stranu ale v mnohých oblastech funguje byznys mezi Ruskem a západními zeměmi. Jak najít balanc?

Myslím, že s Ruskem se určitě musíme bavit, že musíme nebo měli bychom s Ruskem obchodovat, ale také bychom neměli ohýbat páteř a měli bychom jasně říci, co nám vadí a že nám vadí, když je narušována integrita cizí země. A v tomto vzájemném dialogu hledat to, aby se tyto problémy překonávaly.

Vy protiruské sankce podporujete?

Rusko by mělo splnit Minské dohody a v ten moment by se mohly protiruské sankce zrušit. Dokud Rusko bude toto ignorovat, tak my nemůžeme mhouřit oči nad tím, co se na východní Ukrajině děje.

Vy také říkáte, že jste jasně proevropský, ale že by současná Evropa měla najít nové lídry. Ti stávající vedou Evropu špatným směrem?

Je vidět, že s Evropskou unií, a to souvisí samozřejmě i s ekonomickou krizí, která proběhla, jsme se dostali do určitého mrtvého bodu ve vývoji EU. A teď je třeba hledat nové cesty. A rozhodně, když se podíváme na geopolitickou mapu světa, nám z toho musí vycházet to, že Evropa by měla zůstat pohromadě.

Na jedné straně vidíte Čínu, vidíte velké Rusko, na druhé straně vidíte trumpovskou Ameriku, a žádná z těch velmocí netouží po tom, aby Evropa byla jednotná, protože pokud bude Evropa jednotná, tak bude zároveň silným partnerem těmto mocnostem. Takže my potřebujeme, a vždycky bychom měli mít vykřičník, že Evropa by měla zůstat jednotná. Ale uvnitř Evropy samozřejmě musíme řešit problémy, které nastávají a které vidíme. „Oceňuji prezidenta Zemana za to, že vyvěsil vlajku Evropské unie“

Čím dál hlasitěji je také v Česku slyšet volání po referendu o vystoupení z Evropské unie. Podpořil byste takovéto referendum? Je tady argument, že o vstoupení se také hlasovalo v referendu.

Víte, tak já si myslím, že ta otázka zatím není taková, že bychom měli vystupovat z Evropské unie, ani nevidím důvod, proč bychom měli vystupovat z Evropské unie.

Takže byste ani nepodpořil, aby takové referendum vůbec bylo vyhlášeno.

Podívejte se, můžeme se bavit o tom, a to si myslím, že je důležité, jestli bychom měli mít v našem právním a ústavním pořádku referendum jako takové. A to je důležitá otázka, o tom se bavme.

A k čemu by mělo být využito, nebo nemělo, to mě zajímá.

Tam je celá řada věcí a pokud se dohodneme na tom, že by mělo být využito na takové věci, jako je vystoupení z Evropské unie...

Zeptám se znovu na váš názor. Mělo, nebo nemělo?

Nejdříve se pojdme bavit o tom, jestli referendum vůbec jako obecné, v jaké podobě.

Tak mi řekněte, jestli referendum vůbec, nebo ne, prosím.

Ano, já jsem pro to, aby referendum bylo jako nástroj, aby se o tom diskutovalo a aby se přijalo. Ale ne aby se přijímalo jenom pouze na základě toho, že v současnosti bychom měli vystupovat z Evropské unie. Rozumíte? To chce prostě mnohem větší a vážnější diskuzi.

Já tomu rozumím, mě zajímá váš názor, protože názory se různí. Někteří politici jsou schopni říci jednoznačně „ne, nechci, aby bylo vyhlášeno referendum v této otázce“.

Já nechci, aby v této otázce bylo vyhlášeno referendum, protože referendum jako takové je nástroj, který snímá odpovědnost politiků.

Vyvěsil byste na Pražském hradě vlajku Evropské unie, nebo byste ji sundal?

Vlajka Evropské unie visí na Pražském hradě, dokonce pan prezident Miloš Zeman, když nastoupil do svého úřadu, tak tu vlajku Evropské unie tam pověsil. Takže já bych v tom pokračoval a za to pana prezidenta Miloše Zemana oceňuji, že tento krok udělal.

Na které světové regiony byste se jako prezident soustředil?

Rozhodně to musí být Evropa, protože s Evropou jsme spojeni. Myslím tedy západní Evropa. Já bych v rámci Evropy určitým způsobem pracoval se severskými zeměmi, protože si myslím, že jsou to země malé, v něčem podobné, ale v mnohém jsou inspirativní. A bylo by dobré, kdybychom se soustředili nejen na Čínu, ale také na Indii. A také si myslím, že je velký prostor v Latinské Americe.

Jako prezident se můžete stát klíčovou postavou pro vnitropolitické dění. Jmenoval byste premiérem člověka trestně stíhaného nebo takového, kterému trestní stíhání hrozí?

To bych neudělal. Já už jsem to několikrát řekl. V této společnosti, a trochu jsem to i naznačil, je opravdu podlomena důvěra ve spravedlnost jako takovou. A myslím, že prezident nesmí riskovat to, že by se premiérem, prvním člověkem, který zde v této zemi vládne, stal někdo, u koho by byla jakákoli pochybnost o jeho morální a právní bezúhonnosti.

Přestože mu voliči dali důvěru ve volbách?

Víte, to samozřejmě tak je, ale na druhou stranu pak bychom mohli čelit tomu, že by lidé říkali, že tady někdo vyhraje volby, někdo získá politickou moc a pro něj spravedlnost neplatí?

Pakliže bude vydán k trestnímu stíhání, tak by mohl projít soudním procesem a spravedlnost by měla platit.

Přesně tak. Ale v momentě, kdy by k tomu nedošlo, tak tady opravdu zůstane velká pochybnost. Podívejte se, co udělala s vnímáním spravedlnosti Klausova amnestie. Pro spoustu lidí, skoro bych řekl pro většinu národa, to byla opravdu velká rána pod pás, protože viděli, že ti, co se tady určitým způsobem podíleli na rozkrádání věcí v devadesátých letech, tak potom byli zbaveni jakékoli odpovědnosti prezidentskou amnestií. Amnestie ne, milosti ano

Vyplývá z toho, že žádnou takovouto amnestii neplánujete? A jak byste nakládal s udělováním milostí?

Rozhodně ne. Já si myslím, že je dobré a důležité udělovat individuální milosti, protože se může stát, že realita života úplně nekoresponduje s právem, a v tento moment by měla nastupovat lidskost a tolerance k nějakým problémům, takže opravdu jsem pro to, aby milost zůstala, ale jenom v individuálních případech.

Odkaz

Rukověť prezidentského voliče: Kdy, jak a kde hlasovat

Když se ještě podíváme na povolební dění, mohlo by se stát, že byste do úřadu nastoupil v situaci, že byste byl tím, kdo dává někomu druhý pokus na sestavení vlády. Máte už promyšleno, komu byste takovýto pokus svěřil?

Je otázka, jak se bude ta situace v parlamentu vyvíjet. Pokud by samozřejmě pan Babiš nesestavil na první pokus vládu, tak ho musí dostat někdo jiný. A je teď velkou otázkou, jak by se ty strany mezi sebou dohodly, ale rozhodně by to už nebyl ten, co sestavoval poprvé z mého pohledu. Čili musel by to být někdo jiný, aby měl šanci, že to sestaví. Dávat někomu druhý pokus, když se mu to nepodařilo napoprvé, nedává přece smysl.

Jmenoval byste vládu, která by se opírala o hlasy komunistů nebo extremistů?

Nejmenoval bych, protože by to mohlo ohrozit demokracii v této zemi. A prezident, který je zvolen, musí dohlížet a musí bránit demokracii a ústavu jako takovou. A v momentě, kdy by cítil ohrožení, tak se musí postavit na stranu demokracie.

A v čem by mohla být podle vás demokracie ohrožena? Ptám se na to i proto, že součástí demokracie jsou svobodné volby. Teď je realita taková, že je evidentní, že jsou tady strany, které mají dostatečný počet hlasů na to, aby mohly sestavit vládu, byť jsou tam třeba členové KSČM nebo SPD. Tady si myslíte, že už patří do

pravomocí prezidenta zasáhnout? Co ještě je, nebo není demokratické, ačkoli se snaží respektovat výsledek voleb?

Podívejte se na to, jakým způsobem funguje Miloš Zeman, který zasahuje do věcí poměrně rázným způsobem. Já bych se tímto způsobem samozřejmě nechoval. Pokud jsou v té straně lidé, kteří vyznávají stalinismus, nebo lidé, kteří vyznávají hodnoty, které jdou proti individuální svobodě, které jdou proti právnímu státu, tak je možné předpokládat, že budou vyvíjet úsilí k tomu, aby ten právní stát nebo individuální svobodu potlačili. A na to je třeba si dávat veliký pozor, protože tu zkušenost už z minulosti máme.

Teď jedna osobní otázka. Koho vy jste volil ve volbách do Poslanecké sněmovny?

Nechtěl bych toto zde zmiňovat, protože nechci nikomu ani pomáhat, ani bych mu nechtěl samozřejmě uškodit. Ale volil jsem z těch demokratických stran, které v současnosti uzavřely Demokratický blok.

A koho byste nikdy nevolil?

Nikdy bych nevolil komunisty a nikdy bych nevolil SPD.

Jako prezident byste si vystačil se současnými pravomocemi, anebo si myslíte, že by měl přímo volený prezident mít pravomoc větší?

Nemyslím si, že by prezident měl mít větší pravomoc, protože se nacházíme v parlamentním systému, je to naše tradice. A vytvářet nějaké hybridy, které jsou něco mezi poloprezidentským a parlamentním systémem, tak to myslím nemá cenu. A pokud bychom chtěli něco do budoucna měnit, tak bychom se museli dohodnout na tom, že ten systém úplně změníme. Ale já si myslím, že to není vůbec na pořadu dne. Naše tradice je jiná, takže já bych se opravdu bránil těm hybridům. Já jsem spokojen, myslím si, že ústava je dobře postavena a pravomoc by se neměla rozšiřovat.

Jak byste přistupoval k udělování státních vyznamenání?

Mám na to takový obecný princip, že bych jednak uděloval vyznamenání lidem, kteří jsou morální autoritou ve společnosti, někdo, kdo je hoden následování, kdo může být inspirací pro ostatní lidi. A z praktického hlediska bych konzultoval s odbornou veřejností, konzultoval bych s parlamentem a tímto způsobem bych získával podněty pro to, koho vyznamenat, a koho ne.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2317618-marek-hilser-probiha-privatizace-politicke-moci-chci-podporit-obcanske-podhoubi>

Babišova vláda přehledně: Zpěvák na zdravotnictví, rockerka na obranu

29.11.2017 blesk.cz str. 00 Politika

Šéf hnutí ANO Andrej Babiš bude od 6. prosince novým českým premiérem. Podívejte se, jaké ministry si vybral do svého týmu. Babiš seznam přinesl v úterý na Hrad prezidentovi Miloši Zemanovi, jmenování čeká novou vládu 13. prosince. Jakkoli měla jména zůstat tajná až do schůzek ministerských adeptů s prezidentem v Lánech, Blesk.cz vám přináší přehled těch, o kterých se mluví.

Vizitka náměstkyně ministra financí Aleny Schillerové (53), která by mohla být v nové vládě

Andreje Babiše ministryní financí:

Datum a místo narození: 18. března 1964 v Brně

Vzdělání: vystudovala právnickou fakultu dnešní Masarykovy univerzity (JUDr., 1988), kde získala i titul Ph.D. (2000)

Současná funkce: náměstkyně ministra financí pro daně a cla (od ledna 2016)

Kariéra: celý profesní život se věnuje daňové problematice; v roce 1991 začínala jako právnička na Finančním úřadě Brno-venkov, v roce 1995 se stala zástupkyní ředitele, v letech 2006 až 2012 tento finanční úřad vedla; od ledna 2013 do června 2014 působila jako zástupkyně ředitele a vedoucí odboru metodiky a výkonu daní jihomoravského krajského finančního úřadu; poté byla rok a půl (do prosince 2015) ředitelkou odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství.

Rodina: vdaná, dvě děti

Letos v květnu, v době vládní krize vyvolané nejasnostmi v příjmech a majetku tehdejšího ministra financí Andreje Babiše (ANO), navrhovalo hnutí ANO Schillerovou na jeho místo v případě, že bude odvolán (což požadoval premiér z ČSSD

Bohuslav Sobotka). Sám Babiš o své podřízené tehdy řekl, že představuje profesionální úřednici, která celý život pracuje ve finanční správě a není v žádné straně.

Nominaci Schillerové do funkce ministryně ale zamítl premiér Sobotka. Řekl, že náměstkyně je odpovědná za pomalý přístup ke kontrolám firem, které vydaly jednokorunové dluhopisy (mezi ně patří i někdejší Babišův Agrofert). Vyčetl jí rovněž, že prosazuje a obhajuje současný silně represivní způsob přístupu ke správě a výběru daní. Podle Sobotky by Schillerová byla jen Babišovou prodlouženou rukou. Sama náměstkyně ale všechny jeho výtky odmítla.

Zmiňovány byly v této souvislosti také rodinné vazby Schillerové. Její dcera Petra Rusňáková (ANO) je zastupitelkou v Brně, zeť náměstkyně David Rusňák je majoritním vlastníkem investiční skupiny DRFG. Stal se jedním z obviněných v případu úniku z policejních spisů a trestních řízení. Jeho sponzorský dar ve výši 1,1 milionu korun hnutí ANO podle Babiše ale nepřijalo. Sám Rusňák své členství v hnutí ukončil. Jeho manželka Petra pak v červnu odstoupila z jihomoravské volební kandidátky ANO pro říjnové sněmovní volby.

Náměstkyní se stala po vítězství ve výběrovém řízení, kterého se zúčastnili tři kandidáti. Ve funkci měla na starosti například legislativní a technickou přípravu zavádění elektronické evidence tržeb (EET).

Schillerová rovněž přednáší, spolupracuje s Masarykovou univerzitou, je spoluautorkou řady odborných publikací týkajících se daňové problematiky.

Mezi své koníčky řadí lyžování a četbu.

Vizitka ministra obrany

Martina Stropnického (60), který v budoucí vládě Andreje Babiše (oba ANO) zřejmě povede ministerstvo zahraničních věcí:

Datum a místo narození: 19. prosince 1956 v Praze

Vzdělání: herectví na Divadelní fakultě Akademie múzických umění (1980), studium na Diplomatické akademii ve Vídni (1990 až 1991)

Současné funkce: ministr obrany (od ledna 2014), poslanec (od října 2013)

Divadelní angažmá: začínal v divadle v Mostě, v letech 1980 až 1986 byl členem Městských divadel pražských, poté byl až do roku 1990 v angažmá v pražském Divadle na Vinohradech; k herecké profesi se vrátil v září 2002, od dubna 2003 do dubna 2012 byl uměleckým šéfem Divadla na Vinohradech (funkci opustil z důvodu nesouhlasu se zrušením přípravných prací na jednu z inscenací).

Působení v diplomacii a politice: od roku 1990 pracoval na ministerstvu zahraničí, nejprve jako poradce, později jako generální ředitel sekce kulturních styků; od června 1993 do října 1994 byl velvyslancem v Portugalsku, poté do konce roku 1997 působil na stejné pozici v Itálii; od ledna do července 1998 byl ministrem kultury v Tošovského vládě; od června 1999 do srpna 2002 byl velvyslancem ve Vatikánu; v říjnu 2013 byl jako lídr jihomoravské kandidátky hnutí ANO zvolen do Poslanecké sněmovny, v lednu 2014 byl jmenován ministrem obrany v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD).

Členství a funkce v politických stranách: je členem hnutí ANO 2011, členem předsednictva hnutí (od února 2015), byl předsedou pražského ANO (od listopadu 2015 do listopadu 2017).

Rodina: je potřeťí ženatý, manželkou je herečka

Veronika Žilková - Stropnická, s níž má dceru Kordulu (jejich syn Melichar zemřel v listopadu 2007 ve věku půl roku); s první manželkou Lucií se oženil hned dvakrát po sobě a má s ní tři děti: Matěje (politik, nedávno odstoupivší předseda Strany zelených), Annu (herečka) a Františku.

Mezi úspěchy resortu obrany v minulých letech patří podle Stropnického nové zákony, rostoucí rozpočet i větší důraz na obranu. Vnímání její důležitosti se podle něj podařilo změnit, což napomohlo po letech škrtů ke zvyšování rozpočtu. Armádě to umožní revitalizaci vojenské infrastruktury a další akvizice (radary, vrtulníky, mobilní radiolokátory či další pronájem stíhaček Gripen).

Koalice dotáhla důležité zákony, které daly armádě kariérní řád, zavedly cvičení pro dobrovolníky nebo zatraktivily aktivní zálohy. Pozitivní je podle Stropnického také rozvoj spojenecké spolupráce - působení českých stíhačů na Islandu, mise v Iráku, Afghánistánu či v Mali. Rezervy na obraně zůstávají zejména ve schopnosti ministerstva vypisovat a dokončovat některé zakázky.

Začátkem loňského roku řešily vládní strany další setrvání Stropnického ve funkci v souvislosti s jeho vyjádřením k únosu Čechů v Libanonu (ministr řekl, že podmínkou propuštění Čechů bylo, aby Česko nevydalo v Praze zadržovaného Libanonce Alího Fajáda do USA). Část opozice požadovala odchod ministra z funkce. Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) se vyjádřil, že Stropnický sice udělal chybu, ale ne tak závažnou, aby jeho odvolání navrhl.

Stropnického jako herce si diváci mohou vybavit jako Lysandra v Shakespearově *Snu noci svatojánské*, jako Krysaře ve stejnojmenné hře Viktora Dyka nebo Howarda Katze ve hře Patricka Marbera. Objevil se v televizních seriálech (*On je žena* či *Kriminálka Anděl*) nebo ve filmech (*Bolero* a *Non plus Ultras*). Do povědomí veřejnosti vstoupil i díky spolupráci s Janem Jiránem, s nímž tvořil písničkářskou dvojici. Na svém kontě má také divadelní režii nebo několik knih.

Je nositelem italského vyznamenání Řád rytíře Velkého kříže, v roce 2003 dostal za roli Howarda Katze Cenu Thálie.

Stropnického otec pracoval v obchodní diplomacii, on proto jako dítě žil čtyři roky v Itálii. Během pobytu v Turecku zase studoval na tamním francouzském lyceu.

Mluví francouzsky, anglicky, portugalsky, italsky, rusky a německy.

Vizitka Lubomíra Metnara (50), který v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) zřejmě povede ministerstvo vnitra:

Datum narození: 6. října 1967

Vzdělání: při zaměstnání vystudoval Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity

Současná funkce: manažer ve strojírenské skupině Vítkovice (od 2014)

Kariéra: po maturitě a vojenské službě nastoupil k policii, kde prošel různými funkcemi, od roku 1992 působil u severomoravské kriminálky, vyšetřoval násilnou trestnou činnost, před odchodem od policie byl vedoucím útvaru; v roce 2011 nastoupil jako bezpečnostní manažer do společnosti Vítkovice, v červenci 2013 si jej ministr Rusnokovy vlády Martin Pecina přivedl na ministerstvo vnitra jako náměstka pro vnitřní bezpečnost, Pecinův nástupce Milan Chovanec (ČSSD) svěřil Metnarovi sekci ekonomiky a provozu úřadu; z ministerstva odešel v červenci 2014, vrátil se zpátky do Vítkovic; nyní je podle obchodního rejstříku mimo jiné v dozorčí radě firmy Vítkovice Heavy Machinery, v minulosti krátce zasedal v stejném orgánu mateřské společnosti Vítkovice

Jako kriminalista se Lubomír Metnar podílel mimo jiné na odhalení pachatelů rasově motivovaného žhářského útoku ve Vítkově, při kterém byla v dubnu 2009 těžce popálena malá dívka. V září téhož roku jej spolu s dalšími policisty vyznamenal moravskoslezský hejtman Jaroslav Palas. „Byly to asi čtyři měsíce usilovné práce, obrovské nasazení všech kriminalistů, kteří do toho byli zainteresovaní, která vyústila v úspěch a 12. srpna jsme celý případ objasnili,“ řekl tehdy Metnar. V roce 2010 dostal Metnar za tento případ vyznamenání i od Martina Peciny, tehdejšího ministra vnitra ve vládě Jana Fischera.

Donedávna byl členem vedení hnutí Bezpečnost, odpovědnost, solidarita (BOS), které letos na jaře založili především bývalí vojáci a příslušníci bezpečnostních sborů. Na svých webových stránkách hnutí mimo jiné varuje před „plíživou islamizací evropských zemí“ nebo „ilegální migrací, mezinárodním terorismem a s tím

spojeným nárůstem počtu kriminálních trestných činů“. Jedním z cílů hnutí je podle vyjádření jeho představitelů podpořit kandidaturu Miloše Zemana na prezidenta.

Vizitka ministryně pro místní rozvoj Karly

Šlechtové (40), která v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) pravděpodobně povede ministerstvo obrany:

Datum a místo narození: 22. května 1977 v Karlových Varech.

Vzdělání: vystudovala ekonomickou fakultu Západočeské univerzity v Plzni (titul Ing.)

Současné funkce: ministryně pro místní rozvoj (od října 2014), poslankyně (od října 2017)

Profesní kariéra: projektová manažerka ve společnosti Czech Business Leaders Forum (1998-2001); manažerka v bruselské organizaci zabývající se společenskou odpovědností firem CSR Europe (2001-04); projektová manažerka Evropského centra pro veřejnou správu (2004-05); senior konzultantka společnosti Deloitte Advisory, Divize Projekty EU a granty (2005-10); projektová manažerka České správy sociálního zabezpečení (2010-11); ředitelka odboru přípravy programového období 2014-2020 ministerstva pro místní rozvoj (únor 2011 - květen 2014); ředitelka odboru EU fondů Úřadu vlády (od května 2014).

Členství a funkce v politických stranách: nestraník

Rodina: svobodná, bezdětná

Premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) letos v srpnu označil za největší úspěch ministerstva pro místní rozvoj (MMR) vedeného Šlechtovou dočerpání evropských dotací z programového období 2007 až 2013. MMR pochválil i za přijetí novely stavebního zákona nebo nového zákona o veřejných zakázkách. Zklamán byl naopak z toho, že se nepodařilo schválit zákon o sociálním bydlení.

Šlechtová během vysokoškolského studia absolvovala stáž v Senátu ČR.

Kromě angličtiny a němčiny má i základní znalost francouzštiny, holandštiny a bulharštiny.

Má ráda rockovou a metalovou hudbu.

Vizitka ministra spravedlnosti Roberta

Pelikána (38; ANO), který by mohl stejnou funkci zastávat i v budoucím kabinetu Andreje Babiše:

Datum a místo narození: 18. října 1979, Praha

Vzdělání: Právnická fakulta UK v Praze, získal titul Ph.D. (2011)

Dosavadní funkce: ministr spravedlnosti (od března 2015), poslanec (od října 2017)

Kariéra: po studiích nastoupil do advokátní kanceláře Císař, Češka, Smutný a spol. (2002-2007); od roku 2004 přednášel na katedře občanského práva Právnické fakulty UK v Praze; v roce 2007 složil advokátskou zkoušku; v letech 2007 až 2009 pracoval v advokátní kanceláři Linklaters a následně byl partnerem v advokátní kanceláři Vrána & Pelikán (2009-2014); od února 2014 do června téhož roku řídil právní sekci ministerstva financí, od června 2014 do března 2015 byl prvním náměstkem ministryně spravedlnosti (pro úsek justiční a legislativní)

Stranická kariéra: na ministerstvo spravedlnosti nastoupil jako nestraník, členem hnutí ANO se stal v roce 2015

Rodina: jeho matka, profesorka obchodního práva Irena Pelikánová, působí od května 2004 jako soudkyně Tribunálu Soudního dvora EU (mandát má do roku 2019); otec Dragutin Pelikán přednášel na pražské právnické fakultě právní dějiny se zaměřením na ruskou právní historii; je rozvedený, má syna

Za prioritní úkoly v resortu Pelikán při svém nástupu označil zákon o státním zastupitelství, problematiku exekutorů či insolvenční a strategii justice. První z cílů se mu ale naplnit nepodařilo, připravovaný nový zákon o žalobcích, který měl zajistit jejich větší nezávislost na výkoné moci, nakonec Sněmovna neprojednávala. Ministerstvo pod Pelikánovým vedením také nepřipravilo očekávanou novelu trestního řádu a nový občanský

soudní řád. Ministr opakovaně řekl, že nechce přípravu obou procesních kodexů uspěchat. Práce nicméně pokračuje, návrh občanského soudního řádu ministerstvo nedávno představilo k diskusi odborné i laické veřejnosti.

Sám ministr Pelikán ke svým úspěchům přiřadil zvýšení zaměstnanosti vězňů nebo zjednodušení zápisů společností do obchodního rejstříku. Ministerstvu pod jeho vedením se také podařilo dokončit dlouhá léta připravovaný tendr na elektronické náramky pro vězně. Smlouva byla podepsána v polovině září. Uznání z mnoha stran se dočkal také za snížení nákladů na vymáhání méně vysokých dluhů, kvůli podpoře postavení dlužníků je ale v otevřeném střetu s Exekutorskou komorou.

Nedávno vzbudily pozornost informace o tom, že se Pelikánův poloviční bratr, arabista Petr Pelikán, před dvěma lety podílel na vyjednávání o propuštění pětice Čechů za Libanonce Alího Fajáda. Pravicoví politici Pelikánův postup kritizovali jako nestandardní či partyzánský, ministr postup nechtěl s ohledem na povahu případu komentovat. Kritiku politiků si Pelikán vysloužil i letos v létě, kdy Pelikán týdeníku Respekt řekl mimo jiné, že policejní žádost o vydání jeho stranického šéfa Andreje Babiše k trestnímu stíhání má ovlivnit volby.

Do blízkosti politiky se dostal advokát Pelikán před pěti lety, v srpnu 2012 jej ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba (ODS) nominoval na člena rady Českého telekomunikačního úřadu (ČTÚ). Ministr ale posléze Pelikánovu nominaci stáhl. V tisku se spekulovalo o tom, že důvodem byl Pelikánův blog, na kterém advokát kritizoval politiku vlády, jejího premiéra Petra Nečase (ODS) a ministra financí

Miroslava Kalouska (TOP 09).

Na podzim 2013 se stal členem Rady ekonomických poradců hnutí ANO. V médiích se tehdy spekulovalo o tom, že se Pelikán stane ministrem spravedlnosti. Šéf hnutí Andrej Babiš si však Pelikána vzal s sebou na ministerstvo financí jako ředitele právní sekce, kde působil zhruba rok. Jako náměstek měl na ministerstvu spravedlnosti na starost novelizaci občanského zákoníku. Ten Pelikán hlasitě kritizoval už předtím, než nabyl počátkem roku 2014 účinnosti.

Ve funkci prvního náměstka nahradil Pelikán v létě 2014 Hanu Marvanovou, která odešla kvůli sporům s ministryní

Válkovou. Už tehdy se v tisku objevily úvahy, že Pelikán časem Válkovou v čele ministerstva nahradí. V polovině srpna 2014 vyvolal pozornost spor mezi náměstkem Pelikánem a nejvyšším státním zástupcem Pavlem Zemanem. Ten se veřejně ohradil proti Pelikánovým úvahám o tom, že žalobci mají být více kontrolováni exekutivou, aby z nich nevznikla "čtvrtá moc ve státech".

Jako advokát zastupoval mimo jiné rodinu, jejímuž synovi v létě 2009 amputoval eskalátor v pražském metru tři prsty. Později například hájil město Karlovy Vary ve sporu se skupinou firem o vlastnictví sportovně-kulturního centra KV Arena.

Rád jezdí na kole a cvičí jógu.

Vizitka Marie Bílkové (61) a Jaroslavy Němcové (46), o kterých se spekuluje, že by v menšinové vládě Andreje Babiše mohly řídit ministerstvo práce a sociálních věcí:

Marie Bílková

Datum narození: 1956

Vzdělání: absolvovala Vysokou školu ekonomickou v Praze (Ing.)

Současná funkce: ředitelka odboru Financování kapitol státního rozpočtu I (odbor 14) ministerstva financí (od 2015)

Praxe: po škole pracovala v různých zdravotnických zařízeních v oblastech nákupu materiálu a techniky (Ústřední vojenská nemocnice, Krajský ústav národního zdraví Středočeského kraje, Institut hygieny a epidemiologie); v letech 1991 až 1992 pracovala jako kontrolorka pražského Úřadu práce, v roce 1992 začala pracovat ve Správě služeb zaměstnanosti na ministerstvu práce a sociálních věcí (mimo jiné ředitelka interního auditu), v letech 2007 až 2009 byla vrchní ředitelkou Správy služeb zaměstnanosti; poté působila jako poradkyně náměstka ministra financí, manažerka ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv či vedoucí oddělení strategií a koncepcí na ministerstvu vnitra; v letech 2010 až 2013 byla poradkyní náměstka ministra financí a ředitelkou odboru Financování kapitol státního rozpočtu I; v květnu 2013 až v říjnu 2014 byla generální ředitelkou Úřadu práce ČR.

Když v říjnu 2014 ministryně práce

Michaela Marksová (ČSSD) odvolala Bílkovou z funkce generální ředitelky Úřadu práce ČR, odůvodnila to rozdílným pohledem na směřování úřadu a služeb zaměstnanosti a také tím, že ve vedení úřadu výrazně přibýlo úředníků, přičemž posilovat podle ministryně měli hlavně lidé v terénu. S rozhodnutím ministryně nesouhlasili zaměstnanci generálního ředitelství. Bílková podle nich patřila mezi nejschopnější manažery státních organizací a dokázala stabilizovat téměř rozvrácené úřady práce.

Po odvolání Bílkové se objevily spekulace, že rozhodnutí ministryně může souviset s koupí nového sídla Úřadu práce v Praze na Letné. Nejvyšší kontrolní úřad (NKÚ) našel v nákupu sídla za 299 milionů korun řadu chyb. Pracovní úřad podle serveru Česká justice dokonce uvedl nepravdivé údaje. Zda to bylo důvodem odvolání Bílkové, ministerstvo nepotvrdilo. Nákup budovy schválila v roce 2013 přechodná úřednická vláda

Jiřího Rusnoka. Vysloužila si tím kritiku, mimo jiné proto, že prodejce budovy, firma Alkatria, získala objekt od vydavatelství Economia jen za 140 milionů.

Jaroslava Němcová

Datum narození: 27. dubna 1971

Vzdělání: vystudovala Kyjevský institut národního hospodářství, Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě (Ing.) a Prague international business school (MBA)

Současná funkce: radní Středočeského kraje pro oblast sociálních věcí (od 2016), členka zastupitelstva Středočeského kraje (od 2016)

Praxe: již během studií pracovala jako účetní a daňový poradce (OSVČ), poté byla v letech 1993 až 1997 burzovní makléřkou (Všeobecná úvěrová banka Praha, EPIC-Securities); následně byla finanční ředitelkou společnosti Dermacol, poté pracovala na stejné pozici ve společnostech Barkov ŽCR a GES Media Holding; v letech 2006 až 2009 byla náměstkyní ředitele pro ekonomické řízení Ústřední vojenská nemocnice Praha a v letech 2009 až 2011 náměstkyní vedoucího Úřadu vlády ČR a ředitelkou ekonomické sekce; následující tři roky byla ředitelkou odboru služeb klientům Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP) a od roku 2014 náměstkyní ředitele Nemocnice na Homolce pro obchod a ekonomiku zdravotní péče.

Členství v politických stranách: členka hnutí ANO 2011.

Působí jako nezávislá členka finančního výboru v Dobřichovicích u Prahy.

Vizitka ministra dopravy

Dana Ťoka (58; nestraník za ANO), který v budoucí vládě Andreje Babiše (ANO) bude zřejmě zastávat stejný post:

Datum a místo narození: 4. března 1959, Uherské Hradiště

Vzdělání: vystudoval fakultu strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně

Současné funkce: ministr dopravy (od prosince 2014), poslanec (od října 2017)

Kariéra: začínal v První brněnské strojírně, kde v letech 1983 až 1996 prošel řadou funkcí od konstruktéra, projektového manažera, ředitele divize až po generálního ředitele; v letech 1996 až 1999 byl generálním ředitelem společnosti ABB Energetické systémy, poté vedl tři roky českou a slovenskou pobočku koncernu Alstom; mezi roky 2003 až 2006 byl předsedou představenstva Jihomoravské plynárenské a poté dva roky vedl KKCG Industry miliardáře Karla Komárka; v letech 2008 až 2014 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva ve společnosti Skanska.

Působení v politice: v prosinci 2014 byl jmenován jako nestraník za hnutí ANO ministrem dopravy v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), když ve funkci nahradil Antonína Prachaře (ANO); ve volbách do Poslanecké

sněmovny v říjnu 2017 byl lídrem kandidátky ANO v Karlovarském kraji, s počtem 5014 preferenčních hlasů byl zvolen poslancem.

Rodina: podle dostupných údajů je rozvedený a má dvě dcery

Za Ťokova působení v čele resortu dopravy se podařilo zlepšit čerpání evropských dotací a pokročilo se v přípravě klíčových dopravních staveb. Naopak nezačala stavba žádné strategické silnice, pro kterou se zrychleně podařilo získat posudek dopadu na životní prostředí (EIA).

Podle premiéra Sobotky se podařilo zprovoznit 120 kilometrů dálnic a silnic I. třídy, do kterých je však započítána i modernizace dálnice D1. Dalších 230 kilometrů komunikací se v současnosti staví a dalších 152 kilometrů dálnic a silnic I. třídy je připraveno k výstavbě. Sám Ťok k počtu nově otevřených úseků dlouhodobě uvádí, že mu předchůdci v resortu nepředali dost připravených projektů, které by se daly během jeho funkčního období dokončit.

Nejvýznamnější veřejnou zakázkou v dopravě je v současnosti tendr na správu mýtného systému. Tendr, který ministerstvo vyhlásilo v červnu 2017 a do něhož se přihlásili čtyři uchazeči, počítá s tím, že po roce 2019 se zpoplatnění rozšíří o 900 kilometrů silnic první třídy z nynějších zhruba 230 kilometrů. O rozšíření rozhodla před rokem vláda. Ministerstvo opakovaně kritizuje současného provozovatele mýtných bran Kapsch, který v ČR vybírá mýtné od roku 2007, za obstrukční jednání. Cílem firmy je podle ministerstva shodit tendr na mýto dřív, než uchazeči stačí přijít s nabídkami, které ukážou, nakolik je současná cena konkurenceschopná.

V listopadu 2016 premiér Sobotka uvedl, že by Ťok mohl odvádět lepší práci. Uvažoval by o jeho výměně, kdyby mohl udělat revizi u členů vlády z koaličních stran. Dopravní odborníci a profesní svazy v dopravě vyčítali Ťokovi postup při zajišťování fungování mýta po vypršení smlouvy s Kapschem i nedostatek připravených projektů, které by bylo možné okamžitě začít stavět. Pozitivně naopak hodnotili personální stabilizaci Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD).

V březnu 2015 informoval Český rozhlas o podezření z korupce v české pobočce Skansky. Podle informací rozhlasu bylo z této pobočky vyvedeno sto milionů korun v roce 2011, tedy v době, kdy ji vedl Ťok. Peníze prý putovaly na úplatky do firmy, s níž Skanska spolupracovala na dostavbě silnice R7. Ťok podezření z korupce odmítl.

V roce 2014 byl prezidentem Americké obchodní komory v ČR, předtím v komoře vedl mj. platformu pro transparentní veřejné zakázky.

Jeho nezvyklé příjmení údajně pochází z maďarštiny. „Myslím, že moje jméno pochází z maďarského příjmení Tóth,“ řekl v lednu 2008 Hospodářským novinám.

Vizitky

Tomáše Hünera (58) a Pavla Juříčka (61), kteří jsou zmiňováni jako možní kandidáti na nového ministra průmyslu a obchodu:

Tomáš Hüner

Datum a místo narození: 26. června 1959 v Ostravě

Vzdělání: vystudoval Fakultu strojní, katedru tepelných strojů a jaderných zařízení na VUT v Brně, absolvoval studijní program International Institute of Certified Studies in Strategic Management

Současná funkce: ředitel divize Energy Management společnosti Siemens Česká republika (od 2015)

Praxe: v letech 1984 až 1994 pracoval v Elektrárně Dětmárovice, mimo jiné na pozici náměstka ředitele pro výrobu; v letech 1994 až 2002 byl generálním ředitelem a předsedou představenstva společnosti SME (Severomoravská energetika); další dva roky byl konzultantem společnosti AP&P, která mimo jiné restrukturalizovala společnost Slovenské elektrárne; v letech 2004 až 2006 byl manažerem firmy ČEZ v Bulharsku; v letech 2006 až 2011 působil jako náměstek na ministerstvu průmyslu a obchodu (pro sekci průmyslu a energetiky); v letech 2006 až 2014 byl předsedou dozorčí rady společnosti ČEPS, v letech 2011 až 2014 předsedou dozorčí rady státního energetického operátora, firmy OTE; v letech 2014 až 2015 pracoval jako předseda dozorčí rady a ředitel energetických zdrojů firmy Vršanská uhelná finančníka Pavla Tykače.

Je nestraníkem. Hovoří anglicky, rusky a bulharsky.

Mezi své zájmy řadí vysokohorskou turistiku, lyžování, tenis a automobilový sport.

Pavel Juříček

Datum a místo narození: 29. října 1956 v Brně

Vzdělání: absolvoval obor strojírenská technologie na Fakultě strojní Vysokého učení technického v Brně, v roce 1998 získal doktorát z ekonomických věd; studoval také na univerzitách v Rotterdamu, ve Vídni a ve francouzském Fontainebleau.

Současné funkce: poslanec ve Sněmovně (od října 2017); majitel a předseda představenstva firmy Brano Group.

Kariéra: ve společnosti Brano působí s přestávkami od roku 1982; začínal jako technolog (podnik se tehdy jmenoval Branecké železárny); v roce 1990 odtud odešel na dnešní Vysokou školu báňskou - Technickou univerzitu v Ostravě, kde pomáhal zakládat katedru podnikání a managementu; po dvou letech se do Brana vrátil jako výrobní ředitel; v lednu 1995 se stal generálním ředitelem firmy.

Stranická příslušnost: člen hnutí ANO 2011 (od roku 2016), předseda oblastní organizaci v Opavě.

Rodina: rozvedený, má tři děti

Má za sebou čtvrt století dlouhou podnikatelskou kariéru, kdy z lokální firmy vybudoval nadnárodní společnost Brano Group. Firma dodává autodíly do celého světa a do všech světových značek.

V nedávných parlamentních volbách Juříček úspěšně kandidoval v Moravskoslezském kraji. Jako majitel firmy Brano patří k nejbohatším poslancům. Pokud by zamířil do vlády, musel by se vypořádat s novým „lex Babiš“ kvůli možnému střetu zájmů.

Je členem senátu Akademie věd. Podílí se na změnách vzdělávacího systému, který by se měl posunout k větší praktičnosti oborů. Je spoluotorem duálního vzdělávacího systému.

V období 2011 až 2017 byl viceprezidentem Svazu průmyslu a dopravy, je viceprezidentem Sdružení automobilového průmyslu.

Byl oceněn jako Podnikatel roku 2006.

Mezi své záliby řadí jízdu na horském kole a historii.

Vizitka možné budoucí ministryně pro místní rozvoj

Klára Dostálová (46):

Datum a místo narození: 13. března 1971 v Praze

Vzdělání: vystudovala Vysokou školu ekonomickou (1994)

Dosavadní funkce: první náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj (od listopadu 2014), poslankyně (od října 2017)

Kariéra: začínala jako účetní, později pracovala jako úvěrový specialista v České spořitelně, nebo banketmanažerka v hotelu Černigov v Hradci Králové; od roku 2002 působí ve veřejné správě, nejprve jako auditorka na královéhradeckém krajském úřadě, po dvou letech přešla do nového Centra evropského projektování, působila i na několika postech v rámci Regionálního operačního programu Severovýchod a podílela se na projektech financovaných z Fondu soudržnosti; na ministerstvu pro místní rozvoj působí od února 2014, kdy se stala náměstkyní

Stranická kariéra: bezpartijní

Rodina: vdaná, má dvě děti; s rodinou žije v Hořicích v Podkrkonoší

O tom, že by se Dostálová mohla stát ministryní pro místní rozvoj, se spekulovalo již na podzim 2014, když tehdejší šéfka resortu

Věra Jourová odešla do Evropské komise, se o Dostálové spekovalo jako o nové ministryni, do funkce ji dokonce doporučila sama Jourová. Nakonec hnutí ANO do této funkce nominovalo Karlu Šlechtovou.

Loni v říjnu byla Dostálová zvolena za ANO krajskou zastupitelkou v Královéhradeckém kraji. Na zastupitelský mandát však letos v dubnu rezignovala, a to vzhledem k neslučitelnosti funkcí krajské zastupitelky a náměstkyně ministryně pro regionální rozvoj.

V roce 2013 se v médiích objevila informace, že opozice v Královéhradeckém kraji a část krajských úředníků poukazují na to, že Dostálová na úřadě za jednu práci dostává dva platy. Jako ředitelka centra plánování souběžně poskytovala krajskému úřadu konzultace o investicích, za což dostávala ještě 35 tisíc korun měsíčně navíc. Námitku o dvou platech Dostálová odmítla s tím, že v každé funkci vykonává jinou práci, nahrazuje i ředitelku investičního odboru, a kraji peníze naopak šetří. To potvrdil i mluvčí krajského úřadu Imrich Dinogeszi s tím, že plat vedoucího odboru by byl vyšší, než odměna, kterou dostávala Dostálová.

Je dvounásobnou držitelkou ceny Lady Pro (2005, 2012), která se uděluje ženám na významných postech, které dokázaly úspěšně skloubit kariéru a rodinu.

Vizitka možného budoucího ministra zdravotnictví Adama

Vojtěcha (31; nestraník za ANO):

Datum a místo narození: 2. října 1986, České Budějovice

Vzdělání: vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde získal titul Mgr. (2012) a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde také získal titul Mgr. (2013)

Současné funkce: člen správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny (od září 2016), poslanec (od října 2017)

Kariéra: V letech 2013 až 2014 působil jako právník ve společnosti MAFRA, v červnu 2014 se stal tajemníkem na ministerstvu financí, ve volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu 2017 byl zvolen poslancem v Jihočeském kraji jako nestraník za hnutí ANO.

Je poradcem předsedy hnutí ANO Andreje Babiše pro zdravotnictví.

Je členem několika dozorčích a správních rad a také členem představenstva společnosti Thermal-F, která provozuje karlovarský hotel Thermal.

V minulosti byl známý coby zpěvák a hudební skladatel. Koncertoval v dětských pěveckých sborech a vystupoval v dětských muzikálech. V roce 2005 se zúčastnil talentové pěvecké soutěže Česko hledá SuperStar, kde získal přezdívku Ken. V roce 2006 vydal hudební album Portugal.

V letech 2010 až 2012 byl předsedou spolku českých právníků Všeohrd.

Vizitka poslance Karla Turečka (46; nestraník za ANO), který by mohl být ministrem zemědělství v nové vládě Andreje Babiše:

Datum a místo narození: 1. února 1971, Chýnov na Táborsku

Vzdělání: vystudoval Střední zemědělskou školu v Táboře (1985-1989) a Agronomickou fakultu Vysoké školy zemědělské v Brně (1989-1994)

Současné funkce: poslanec (od října 2013; v 2013 zvolen za TOP 09, v říjnu 2017 zvolen jako nestraník za hnutí ANO)

Kariéra: začátkem 90. let soukromě podnikal v rybářství, od roku 1995 pracoval na Ministerstvu zemědělství, kde byl dvakrát náměstkem ministra zemědělství (2000-2003 a 2007-2011), mezitím byl poradcem ministra pro místní rozvoj (2003-2004) a náměstkem ministra průmyslu a obchodu (2004-2007); od roku 2006 je zastupitelem města Chýnov (v letech 2010-2014 byl také radním města)

Stranická kariéra: člen KDU-ČSL (do 2009); člen TOP 09 (2009-2015), nyní nestraník

Rodina: ženatý, má tři dcery a jednoho syna

V roce 2006 neúspěšně kandidoval na post prvního místopředsedy KDU-ČSL.

V roce 2009 vstoupil do strany TOP 09, kde se podílel na přípravě odborného zázemí, formulování zemědělské politiky a na přípravě odborných stanovisek formace.

Ve volbách v roce 2010 nebyl zvolen poslancem za TOP 09 v Jihočeském kraji, uspěl v hlasování o tři roky později v kraji Vysočina, kde byl lídrem kandidátky TOP 09 a STAN.

V roce 2015 vystoupil z TOP 09 poté, co začal ve většině případů hlasovat s vládní koalicí. V březnu 2016 byl z klubu TOP 09/STAN vyloučen, poté vstoupil do poslaneckého klubu hnutí ANO 2011. Jako nestraník za hnutí ANO byl letos v říjnu opět zvolen poslancem v Jihočeském kraji.

Hovoří anglicky, rusky

Mezi jeho zájmy patří rybařství, příroda, cestování, četba a sport (běh v terénu a cyklistika).

Vizitka ministra životního prostředí

Richarda Brabce (51; ANO), který by měl v nové vládě Andreje Babiše zastávat stejný post:

Datum a místo narození: 5. července 1966, Kladno

Vzdělání: vystudoval geologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1992)

Současné funkce: člen Poslanecké sněmovny (od října 2013), ministr životního prostředí (od ledna 2014), místopředseda vlády (od května 2017)

Kariéra: byl ředitelem Českomoravské komoditní burzy v Kladně, později pracoval v řadě průmyslových podniků, především v chemičkách; mimo jiné byl vedoucím odboru financování Unipetrolu, finančním ředitelem Spolany; v letech 2005 až 2011 byl generálním ředitelem a v letech 2011 až 2014 předsedou dozorčí rady Lovochemie (společnost patří Agrofertu, který vlastní šéf hnutí ANO Andrej Babiš); působil jako člen statutárních orgánů řady dalších společností; byl také členem představenstva Svazu chemického průmyslu ČR

Působení v politice: člen hnutí ANO (od roku 2012), místopředseda hnutí ANO (od února 2017); v letošních volbách do Sněmovny byl lídrem hnutí ANO 2011 v Ústeckém kraji; získal 8065 preferenčních hlasů a obhájil tak mandát poslance; v minulosti byl předsedou ANO v Ústeckém kraji; v letech 1991 až 1997 byl členem ODS, později vstoupil do Unie svobody; mj. byl zastupitelem města Kladna (1990-1998; za ODS) a zastupitelem Středočeského kraje (2000-2004; za US)

Rodina: ženatý, má dva syny

„Ministerstvo průmyslu by mi bylo bližší, to je pravda, ale v rámci chemičky jsem se zabýval i dopady na životní prostředí. Proto jsem od našeho hnutí dostal interní nominaci,“ řekl v roce 2013 týdeníku Respekt. Označuje se za „srdcem ekologa a rozumem ekonoma“.

Jeho jmenování do funkce ministra životního prostředí v roce 2014 provázely kritiky ekologických organizací kvůli jeho angažmá v chemičce Lovochemie.

Místopředsedou vlády se stal letos v květnu poté, co premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD) odvolal vicepremiéra a ministra financí Andreje Babiše. Brabcovo jméno se objevovalo i mezi kandidáty na ministra financí, Sobotka to ale odmítl kvůli Brabcovým údajným vazbám na Agrofert. Přijal až nominaci

Ivana Pilného, někdejšího šéfa českého Microsoftu.

Ve funkci ministra životního prostředí prosadil „kotlekové dotace“ na výměny starých kotlů za nové, ekologické, nebo dotační program Dešťovka, který podporuje využívání dešťové vody anebo použité vody ze sprch. Premiérem Sobotkou byl také chválen za čerpání peněz z Operačního programu Životního prostředí a zjednodušení procesu hodnocení dopadu staveb na životní prostředí EIA.

Vláda naopak nestihla prosadit nový zákon o odpadech, který Brabcovo ministerstvo připravilo. Brabec také nepředložil antifosilní zákon, který měl zajistit postupné snižování závislosti na fosilních palivech. Brabec podle kritiků z řad ekologických organizací ustoupil lobby těžbařských firem, ministr ale uvedl, že vláda přijala Politiku ochrany klimatu, která je zásadnější a také konkrétnější než případný zákon.

Letos také začala platit novela zákona o ochraně přírody a krajiny, která výrazně ovlivní fungování čtyř českých národních parků v Krkonoších, Českém Švýcarsku, na Šumavě a v Podyjí. Sporná pravidla vetoval prezident Miloš Zeman, podle kterého novela o ochraně přírody a krajiny nepřihlíží ke zvláštnostem šumavského národního parku.

Vizitka Roberta Plagy (39), který pravděpodobně bude ve vládě Andreje Babiše (oba ANO) ministrem školství:

Datum narození: 21. červenec 1978

Vzdělání: vystudoval veřejnou správu, finance, daně a účetnictví na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity v Brně (Ing.) a hospodářskou politiku a správu tamtéž (Ph.D.)

Současné funkce: náměstek ministra školství pro řízení sekce vysokého školství, vědy a výzkumu, člen zastupitelstva města Brna

Praxe: v letech 2002 až 2009 učil na Provozně ekonomické fakultě Mendelovy univerzity, v letech 2009 až 2013 pak na Fakultě regionálního rozvoje a mezinárodních studií, v roce 2011 byl i vedoucím Ústavu regionálního rozvoje a veřejné správy; současně v letech 2007 až 2010 pracoval jako poradce a lektor ve společnosti Eurion, poté byl konzultantem společnosti RBE Consult (je společníkem obou firem); v prosinci 2011 nastoupil na ministerstvo školství, kde se stal vrchním ředitelem sekce řízení operačních programů EU, ministerstvo tehdy vedené ministrem Josefem Dobešem (Věci veřejné) však opustil po několika dnech s tím, že se jeho představy o odborném vedení agendy neshodují s představami ministerstva (podle některých médií odmítl podepsat některé problematické projekty); v letech 2012 až 2015 byl ředitelem Centra pro transfer technologií Mendelovy univerzity; na ministerstvo školství se vrátil v únoru 2015 jako politický náměstek za hnutí ANO, později se z nespécifikované funkce zástupce koaličního partnera přesunul na post náměstka pro vysoké školy, vědu a výzkum; v roce 2014 byl zvolen do zastupitelstva města Brna, v roce 2016 do zastupitelstva Jihomoravského kraje

Členství v politických stranách: člen hnutí ANO 2011

V roce 2016 byl zvolen do zastupitelstva Jihomoravského kraje, funkce se ale krátce po volbách kvůli souběhu funkcí, který je dle výkladu ministerstva vnitra v rozporu se zákonem, vzdal.

Ovládá angličtinu a němčinu.

Počátkem listopadu napsal týdeník Respekt, že Andrej Babiš nabídl post ministra školství rektorovi Masarykovy univerzity v Brně Mikuláši Bekovi. Ten funkci odmítl a posléze jménem všech rektorů navrhl, aby se ministrem stal náměstek Robert Plaga.

Vizitka možného budoucího ministra kultury Ilji Šmída (65):

Datum a místo narození: 14. února 1952, Plzeň

Vzdělání: vystudoval český jazyk a hudební výchovu na Pedagogické fakultě v Plzni (1971-1975) a hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1977-1983), v roce 1986 složil rigorózní zkoušku a získal titul PhDr. (hudební věda a historie)

Dosavadní funkce: pedagog na Katedře Arst managementu podnikohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (od 2014)

Kariéra: sbormistr a vedoucí lidové skupiny Vojenského uměleckého souboru v Táboře (1976-1982), vedoucí uměleckého oddělení Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze (1982-1990), šéfredaktor nakladatelství a vydavatelství Lunarion (1992-1993), spolumajitel a ředitel nakladatelství a vydavatelství Clarton (1993-2001). V roce 1994 spoluzakládal s Jiřím Bělohlávkem Pražskou komorní filharmonii, jíž byl v letech 1996-2006 ředitelem. Poté byl ředitelem Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012), umělecký ředitel opery Divadla Josefa Kajetána Tyla v Plzni (2013-2014), dramaturg Centra uměleckých těles, soutěží a přehlídek v Českém rozhlasu (2013-2014).

Šmíd se věnuje tvorbě scénářů a moderování hudebně-vzdělávacích pořadů. Během svého působení v Pražské komorní filharmonii připravoval koncerty pro rodiče s dětmi v Rudolfinu a komorní koncerty v sále Philharmonia, pro Český rozhlas a Českou televizi připravoval hudebně-vzdělávací pořady pro děti. Od roku 2014 působí jako externí spolupracovník stanice Českého rozhlasu Vltava.

Jako dlouholetý předseda Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů ČR byl současně i zástupcem ČR v mezinárodní asociaci živého umění PEARLE se sídlem v Bruselu. Působil i jako expert v několika komisích EU.

Jako ředitel Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK (2006-2012) čelil dlouhodobé kritice od svých spolupracovníků (zejména se neshodl s uměleckou radou a šéfdirigentem Jiřím Koutem) a v roce 2012 sám rezignoval.

Od roku 2014 je ředitelem umělecké agentury AuraMusica, jejímž hlavním projektem je od roku 2015 koncertní sezóna Břevnovská hudební setkání pořádaná v Břevnovském klášteře v Praze.

Příležitostně komponuje a upravuje lidové písně. Napsal komorní operu a dva celovečerní muzikály z českých lidových písní.

Ve volném čase sportuje (hraje tenis, dříve byl závodním volejbalistou) a maluje.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/509584/babisova-vlada-prehledne-zpevak-na-zdravotnictvi-rockerka-na-obranu>

Rektor UK nevyslyší výzvu akademiků, děkanku jmenuje

28.11.2017 tyden.cz str. 00 Domáci

ČTK

Rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd UK**.

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Podle signatářů otevřeného dopisu, který Zimovi v pondělí adresovali, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity. Vyčítají jí, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Podle Zimy to není důkaz o jejím neetickém chování, a bude proto ctít rozhodnutí akademického senátu fakulty, který ji děkankou zvolil. Uvedl to v odpovědi na dopis, kterou poskytl mluvčí univerzity Václav Hájek.

"Na rozdíl od některých českých politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů) nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo," uvedl Zima.

Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů výzvy podepsána pod několika články, které neměly standardní recenzní řízení. Podvodné a tzv. predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí irelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů.

Otevřené dopisy

Otevřený dopis podepsal například Jiří Přibáň z Cardiff Law School, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška či profesori několika tuzemských i zahraničních vysokých škol.

Tejkalové Němcové se už v pondělí zastal současný děkan Jakub Končelík. V časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů podle něj publikovala v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení. Sama Tejkalová Němcová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. Dopis považuje za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Beallův seznam

Zima v publikovaných textech neshledává porušení etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu. "Musím konstatovat, že samotný takzvaný Beallův seznam je jen indikativní pomůckou a sama skutečnost, že někdo publikuje v časopise v něm jmenovaném, není a nesmí být automatickým důkazem neetického jednání," uvedl. Zdůraznil, že akademický senát fakulty měl před volbou o kandidátech na děkana dostatek informací a on jeho rozhodnutí bude respektovat.

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu. Pokud ji Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanovi Končelíkovi příští rok.

Fakulta sociálních věd se zaměřuje na společenskovední obory - ekonomii, politologii, sociologii, komunikační studia a mezinárodní teritoriální studia. V současné době na ní studuje více než 4 tisíce studentů. FSV je jednou z nejmladších fakult Univerzity Karlovy, vznikla v roce 1990 přeměnou fakulty žurnalistiky.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/rektor-uk-nevyslysi-vyzvu-akademiku-dekanku-jmenuje_456584.html

Rektor Karlovy univerzity i přes kritiku jmenuje zvolenou děkanku

28.11.2017 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy

Echo24, ČTK

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Podle signatářů, kteří v pondělí Zimovi adresovali otevřený dopis, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity. Vyčítají jí, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykázala jako odborné publikace.

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Podle signatářů, kteří v pondělí Zimovi adresovali otevřený dopis, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity. Vyčítají jí, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykázala jako odborné publikace. Podle Zimy to není důkaz o jejím neetickém chování, a bude proto ctít rozhodnutí akademického senátu fakulty, který ji děkankou zvolil. Uvedl to v odpovědi na dopis, kterou ČTK poskytl mluvčí univerzity Václav Hájek.

„Na rozdíl od některých českých politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů) nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo,“ uvedl Zima.

Takzvané predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí irrelevantními texty, které nespĺňují základní náležitosti odborných textů. Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů výzvy podepsána pod několika články v časopisech, které neměly standardní recenzní řízení.

Zima v publikovaných textech neshledává porušení etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu. Uvedl, že Němcová Tejkalová publikovala v roce 2015 několik prací v časopisech, které jsou sice na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů, ale v daném roce byly v databázi Scopus, která obsahuje seznam odborné recenzované literatury. „Musím konstatovat, že samotný tzv. Beallov seznam je jen indikativní pomůckou a sama skutečnost, že někdo publikuje v časopise v něm jmenovaném, není a nesmí být automatickým důkazem neetického jednání,“ míní. Zdůraznil, že akademický senát fakulty měl před volbou o kandidátech na děkana dostatek informací a on jeho rozhodnutí bude respektovat.

Tejkalové Němcové se už v pondělí zastal současný děkan Jakub Končelík. Také podle něj publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení. Sama Tejkalová Němcová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. Dopis považuje za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu. Pokud ji Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanovi Končelíkovi příští rok.

Čtěte také: Nejmenujte novou děkanku, vyzvali akademici rektora Univerzity Karlovy
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/SYVbF>

Rektor Zima výzvu akademiků, aby nejmenoval děkanku Tejkalovou, nevyslyší

28.11.2017 denik.cz str. 00 Česko
ČTK

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Podle signatářů, kteří v pondělí Zimovi adresovali otevřený dopis, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity.

"

Vyčítají jí, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Podle Zimy to není důkaz o jejím neetickém chování, a bude proto čtít rozhodnutí akademického senátu fakulty, který ji děkankou zvolil. Uvedl to dnes v odpovědi na dopis, kterou ČTK poskytl mluvčí univerzity Václav Hájek.

"Na rozdíl od některých českých politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů) nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo," uvedl Zima.

Takzvané predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí irelevantními texty, které nespĺňují základní náležitosti odborných textů. Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů výzvy podepsána pod několika články v časopisech, které neměly standardní recenzní řízení.

Zima v publikovaných textech neshledává porušení etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu. Uvedl, že Němcová Tejkalová publikovala v roce 2015 několik prací v časopisech, které jsou sice na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů, ale v daném roce byly v databázi Scopus, která obsahuje seznam odborné recenzované literatury.

"Musím konstatovat, že samotný tzv. Beallov seznam je jen indikativní pomůckou a sama skutečnost, že někdo publikuje v časopise v něm jmenovaném, není a nesmí být automatickým důkazem neetického jednání," míní. Zdůraznil, že akademický senát fakulty měl před volbou o kandidátech na děkana dostatek informací a on jeho rozhodnutí bude respektovat.

Tejkalové Němcové se už v pondělí zastal současný děkan Jakub Končelík. Také podle něj publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení.

Sama Tejkalová Němcová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. Dopis považuje za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu. Pokud ji Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanovi Končelíkovi příští rok.

"

URL| https://www.denik.cz/z_domova/rektor-zima-vyzvu-akademiku-aby-nejmenoval-dekanku-tejkalovou-nevyslysi-20171128.html

Rektor UK jmenuje Tejkalovou děkankou FSV. Prý se nechovala neeticky

28.11.2017 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
ČTK

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Podle signatářů, kteří v pondělí Zimovi adresovali otevřený dopis, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity.

Odpůrci Němcové Tejkalové jí vyčítají, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Podle Zimy to není důkaz o jejím neetickém chování, a bude proto ctít rozhodnutí akademického senátu fakulty, který ji děkankou zvolil. Uvedl to v úterý v odpovědi na dopis, kterou ČTK poskytl mluvčí univerzity Václav Hájek.

„Na rozdíl od některých českých politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů) nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo,“ uvedl Zima.

Takzvané predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí irrelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů. Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů výzvy podepsána pod několika články v časopisech, které neměly standardní recenzní řízení.

Zima v publikovaných textech neshledává porušení etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu. Uvedl, že Němcová Tejkalová publikovala v roce 2015 několik prací v časopisech, které jsou sice na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů, ale v daném roce byly v databázi Scopus, která obsahuje seznam odborné recenzované literatury. Samotná publikace v predátorském časopise není neetická

„Musím konstatovat, že samotný tzv. Beallův seznam je jen indikativní pomůckou a sama skutečnost, že někdo publikuje v časopise v něm jmenovaném, není a nesmí být automatickým důkazem neetického jednání,“ míní. Zdůraznil, že akademický senát fakulty měl před volbou o kandidátech na děkana dostatek informací a on jeho rozhodnutí bude respektovat.

Tejkalové Němcové se už v pondělí zastal současný děkan Jakub Končelík. Také podle něj publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení. Sama Tejkalová Němcová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. Dopis považuje za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu. Pokud ji Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanovi Končelíkovi příští rok.

URL| https://www.lidovky.cz/rektor-uk-nevyslysi-vyzvu-aby-nejmenoval-zvolenou-dekanku-fsv-psh-/zpravy-domov.aspx?c=A171128_110940_In_domov_ELE

Rektor Zima nevyslyší výzvu, aby nejmenoval zvolenou děkanku FSV

28.11.2017 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha
ČTK

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu asi stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Podle signatářů, kteří v pondělí Zimovi adresovali otevřený dopis, může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity. Vyčítají jí, že publikovala články v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Podle Zimy to není důkaz o jejím neetickém chování, a bude proto ctít rozhodnutí akademického senátu fakulty, který ji děkankou zvolil. Uvedl to dnes v odpovědi na dopis, kterou ČTK poskytl mluvčí univerzity Václav Hájek.

„Na rozdíl od některých českých politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů) nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo,“ uvedl Zima.

Publikování v predátorských časopisech

Takzvané predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí irrelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů. Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů výzvy podepsána pod několika články v časopisech, které neměly standardní recenzní řízení. Zima v publikovaných textech neshledává porušení etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu. Uvedl, že Němcová Tejkalová publikovala v roce 2015 několik prací v časopisech, které jsou sice na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů, ale v daném roce byly v databázi Scopus, která obsahuje seznam odborné recenzované literatury.

Děkan končí příští rok

„Musím konstatovat, že samotný tzv. Beallov seznam je jen indikativní pomůckou a sama skutečnost, že někdo publikuje v časopise v něm jmenovaném, není a nesmí být automatickým důkazem neetického jednání,“ míní. Zdůraznil, že akademický senát fakulty měl před volbou o kandidátech na děkana dostatek informací a on jeho rozhodnutí bude respektovat.

Tejkalové Němcové se už v pondělí zastal současný děkan Jakub Končelík. Také podle něj publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení. Sama Tejkalová Němcová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. Dopis považuje za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety. Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu. Pokud ji Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanovi Končelíkovi příští rok.

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/rektor-zima-nevyslysi-vyzvu-aby-nejmenoval-zvolenou-dekanku-fsv-20171128.html

Stovka akademiků je proti jmenování děkanky FSV. Rektor Zima je nevyslyší

28.11.2017 novinky.cz str. 00 Věda a školy

Rektor Univerzity Karlovy (UK) Tomáš Zima nevyslyší výzvu zhruba stovky českých i zahraničních akademiků, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **fakulty sociálních věd** (FSV). Podle signatářů otevřeného dopisu může její jmenování poškodit jméno fakulty i univerzity. Vyčítají jí, že publikovala články v podvodných časopisech, které vykazala jako odborné publikace.

„Na rozdíl od některých českých politických představitelů (například prezidenta ČR ve vztahu ke jmenování profesorů) nebudu do fungování řádně ustavené fakultní akademické samosprávy vstupovat, pokud by nebyl porušen zákon či vnitřní předpisy, což v daném případě nenastalo,“ uvedl Zima v úterý.

Bude tak ctít rozhodnutí akademického senátu FSV, který dosavadní ředitelku Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na fakultě Němcovou Tejkalovou zvolil děkankou letos v říjnu.

Publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení. Jakub Končelík, končící děkan FSV UK Otevřený dopis proti jejímu jmenování podepsal například Jiří Příbáň z Cardiff Law School, emeritní rektor brněnské Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška či profesori několika tuzemských i zahraničních vysokých škol.

„Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana navrženého akademickým senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **FSV UK** je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity,“ uvedli akademici v dopise.

Tejkalová: Za fakultu jsem je nevykázala

Podvodné a takzvané predátorské časopisy nemají standardní recenzní řízení a zaplavují akademické prostředí irrelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů.

Němcové Tejkalové se už v pondělí zastal současný děkan Jakub Končelík. V časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů podle něj publikovala v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení.

Alice Němcová Tejkalová

FOTO: Filip Láb, **FSV UK**

Sama Tejkalová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. „Nikomu jsem za ně neplatila, nijak je za fakultu nevykázala ani z nich neměla žádný příjem,” hájila se.

Dopis považuje za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

„I pokud bychom přijali autorčino podivné vysvětlení, že pouze uvěřila podvodníkům, je to dle našeho názoru neslučitelné s výkonem jakékoli řídicí funkce v akademickém prostředí,” zmínili nicméně zástupci univerzitní a vědecké obce.

Rektor nespatřuje důkaz o porušení etiky

Zima v publikovaných textech neshledává porušení etiky, které by ho opravňovalo k jakémukoli zásahu.

„Musím konstatovat, že Beallov seznam je jen indikativní pomůckou a sama skutečnost, že někdo publikuje v časopise v něm jmenovaném, není a nesmí být automatickým důkazem neetického jednání,” uvedl.

Zdůraznil, že akademický senát fakulty měl před volbou o kandidátech na děkana dostatek informací a on jeho rozhodnutí bude respektovat. Pokud ji tedy Zima jmenuje, převezme vedení fakulty po dosavadním děkanovi Končelíkovi příští rok.

Fakulta sociálních věd se zaměřuje na společenskovední obory: ekonomii, politologii, sociologii, komunikační studia a mezinárodní teritoriální studia. V současné době na ní studuje více než 4000 studentů. FSV je jednou z nejmladších fakult UK, vznikla v roce 1990 přeměnou fakulty žurnalistiky.

URL| <https://www.novinky.cz/veda-skoly/456177-stovka-akademiku-je-proti-jmenovani-dekanky-fsv-rektor-zima-je-nevyslysi.html>

Babiš představí Zemanovi jména ministrů. Sněmovna projedná jeho vydání policii

28.11.2017 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Briefing
ČTK

Prezident Miloš Zeman se odpoledne seznámí s plány Andreje Babiše na obsazení jednotlivých ministerstev. Poslanci budou mezitím rozhodovat o již druhé žádosti o vydání Babiše a Jaroslava Faltýnka policii kvůli kauze Čapí hnízdo. A papež František se má dnes v Barmě setkat s nositelkou Nobelovy ceny za mír Su Ťij.

Babiš u Zemana. Ve tři hodiny odpoledne představí předseda hnutí ANO Andrej Babiš prezidentovi Miloši Zemanovi plány na obsazení jednotlivých ministerstev v menšinové vládě, kterou sestavuje. Při schůzce na Pražském hradě budou oba politici mluvit i o termínech jmenování Babiše premiérem a následném jmenování celého menšinového kabinetu ANO. Prezident už dříve oznámil, že Babiše oficiálně jmenuje premiérem kolem 6. prosince a jeho kabinet asi 15. prosince.

Vydají, nebo nevydají? O hodinu dříve začne druhá schůze Poslanecké sněmovny v tomto volebním období. Kromě volby zbývajícího místopředsedy sněmovny je na programu i žádost policie o vydání předsedy hnutí Babiše a prvního místopředsedy hnutí ANO Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání. Žádostí o vydání se bude po poledni zabývat sněmovní mandátový a imunitní výbor.

Problémy s vulkánem. Indonéské úřady v pondělí zvýšily varování před soptícím vulkánem Agung na nejvyšší možný stupeň. Úřady také rozšířily zónu určenou k evakuaci na deset kilometrů kolem sopky, neboť bezprostředně hrozí větší výbuch. Evakuační nařízení se tak týká 100 tisíc lidí. Mezinárodní letiště na ostrově Bali, kde se sopka nachází, bylo kvůli sopečné hrozbě uzavřeno. Těžko předvídatelnou situaci budeme i dnes podrobně monitorovat.

Děkanka a predátorské časopisy. Stovka českých i zahraničních akademiků vyzvala v pondělí v otevřeném dopise rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)** kvůli publikování v predátorských časopisech. Zima by se k výzvě měl vyjádřit během dnešního dne.

Jaký je duševní stav exšéfa Homolky? Bývalý ředitel Nemocnice Na Homolce Vladimír Dbalý má i dnes nastoupit do psychiatrické nemocnice, kde budou odborníci posuzovat jeho duševní stav. Lékař u soudu čelí dvěma obžalobám, z jednání se ale dlouhodobě omlouvá kvůli údajným psychickým problémům.

Kabátí o hlasech pro Ortel. V O2 areně proběhne večer závěrečný koncert letošního turné kapely Kabát. Hudební skupina, která se v letošním ročníku ankety Český slavík umístila na prvním místě mezi kapelami, vydá před zahájením vystoupení prohlášení k odebrání hlasů skupině Ortel, která skončila na druhém místě – pořadatelé přitom den po vyhlášení výsledku přiznali, že místo letošních hlasů, které byly údajně zmanipulované zmobilizováním fanoušků přes facebookovou skupinu, přidělili Ortelu stejný počet hlasů jako v loňském ročníku.

Prezidentská debata. Na Filozofické fakultě Západočeské univerzity v Plzni začne v pět hodin odpoledne debata kandidátů na prezidenta, tradičně bez Miloše Zemana, který již na začátku opětovné kandidatury odmítl účast v debatách. Zúčastní se jí Jiří Drahoš, Pavel Fischer, Petr Hannig, Marek Hilšer, Michal Horáček, Jiří Hynek, Vratislav Kulhánek a Mirek Topolánek. Zástupci volební hry Prezident 21 zde představí naživo hlasovací systém Demokracie 21.

Papež a Su Ťij. Papež František v pondělí přicestoval do Barmy. Jde o vůbec první návštěvu hlavy katolické církve v historii této země. Po příletu do největšího města Rangúnu se papež setkal s mocným šéfem barské armády, která je obviňována z brutálního tažení proti příslušníkům muslimského menšinového etnika Rohingů na severu země. Před násilnostmi v barském Arakanském státě uprchlo od konce srpna do sousedního Bangladéše na 620 tisíc Rohingů. Dnes se má setkat s barskou vůdkyní, nositelkou Nobelovy ceny za mír Do Aun Schan Su Ťij.

Rozhovory s lékaři. Od šesti hodin proběhne křest knihy redaktorky přílohy Pátek LN Marie Frajtové, která se jmenuje Na hranici života a smrti a obsahuje 25 rozhovorů s předními českými lékaři.

URL| https://www.lidovky.cz/babis-predstavi-zemanovi-jmena-ministru-snemovna-projedna-jeho-vydani-policii-19v-/briefing.aspx?c=A171127_210153_In_briefing_pev

Akademici protestují proti nové děkance

28.11.2017 Mladá fronta DNES str. 03 Z domova
(ČTK)

PRAHA Stovka představitelů českých i zahraničních univerzit a vědeckých pracovníků Akademie věd ČR v otevřeném dopise vyzvala rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **fakulty sociálních věd**.

Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů podepsána pod několika články, které vyšly v takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace.

Zima se má k dopisu vyjádřit v úterý. Dosavadní děkan fakulty Jakub Končelík požadavek signatářů odmítl s tím, že jeho nástupkyně byla zvolena v řádné volbě, navíc podle něj neudělala nic, co by jejímu jmenování bránilo. Němcová Tejkalová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně.

Predátorské časopisy zaplavují akademické prostředí irelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů.

Stanovení věkové hranice pro odchod do důchodu

28.11.2017 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Evropská společnost stárne a řadu let se na to vlády, včetně českých, snaží připravit či o tomto fenoménu minimálně mluví. Tématu se Český rozhlas Plus věnuje v těchto dnech v rámci projektu Stárnoucí Česko. Dělají politici dost pro udržení penzijního systému nebo bychom se měli spoléhat v první řadě sami na sebe? A pomáhá řešit situaci stanovení pevné věkové hranice pro odchod do důchodu? Uslyšíte v následujících minutách. Naše pozvání přijali předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, která pracovala či ještě stále fakticky pracuje při té vládě, která odejde co nevidět, a to je profesor Martin Potůček z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den. Děkuji za pozvání. Naše práce formálně končí příští, vlastně ve středu tento týden.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Díky za to upřesnění. No a do studia přišel taky Jiří Šatava z institutu CERGE-EI, který se soustředí na důchodové systémy. Dobrý den.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pánové, prosím, první otázka, požádám o stručnou odpověď. Je důležité stanovit, pane profesore Potůčku, tu hranici pevně pro odchod do důchodu, myslím věkovou hranici?

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že to má svůj smysl, poněvadž lidé, a to je přirozené, chtějí se pohybovat v nějakém bezpečném prostředí a v okamžiku, kdy by neměli tu jistotu v ekonomicky aktivní fázi svého života, že nakonec dospějí k tomu důchodu, který bývá vytoužený nebo někdy tedy taky nevytoužený, ale pevné hranici, tak by je to mohlo znejistit ještě trochu více v dnešním už tak nejistém světě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Stejná otázka a o názor žádám Jiřího Šatavu, jestli je třeba znát pevně, kdy půjdeme do důchodu?

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Z mého pohledu je to potřeba znát co nejdříve dopředu, ale znát to neznamená se upnout k nějaké hranici, kterou si v dnešní době už velmi pravděpodobně víme, že ta hranice se bude měnit. My to potřebujeme znát co

nejpřesněji, abysme se podle toho mohli dlouhodobě dopředu zařídit. A proto právě by nebylo rozumné zastropování na 65 letech, ale spíš ukázání mladším ročníkům, kde řádově ten důchodový věk můžou čekat, byť je to nad 65 lety.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Já ještě upřesním tu otázku, pane Šatavo, když říkáte, že by to lidé měli vědět co nejvíce dopředu, ale přitom těch 65 let, které stanovila odcházející vláda, respektive prosadila ministryně Marksová, není ten relevantní termín, tak jak stanovit to datum nebo ten termín pro lidi, kteří jsou teď mladí a jednou by chtěli do důchodu možná, nechtěli by třeba pracovat až do smrti, je-li to možné.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Ten termín se stanovuje na základě demografických prognóz, které jsou relativně přesné, a určuje se tak, aby podíl mezi budoucími důchodci a budoucími pracujícími byl nějakým způsobem vyvážen a tím pádem důchodový systém byl plus mínus v dlouhodobé rovnováze. Protože naše česká populace stárne, tak my potřebujeme neustále ten prodlužující se nebo zvyšující se věk odchodu do důchodu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

65 let, pane Potůčku, jak tady zaznívá, to je krok vlády, se kterou vy jste spolupracoval jako předseda zmíněné komise. Souhlasíte s tím, že to možná bylo unáhlené?

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si to nemyslím. My jsme byli před tím, než vlastně vláda a Poslanecká sněmovna schválila příslušnou změnu zákona, tak jsme byli jediná země na světě, kdy ten věk odchodu do důchodu nebyl ohraničen seshora a v závislosti na roku narození rostl víceméně donekonečna. A to bylo absurdní a nikde jinde ve světě se takovéhle řešení nevyskytovalo a myslím si, že dobrá byla kombinace dvou kroků odcházející vlády. Jednak to zastropování a jednak to, co přijala jako jeden z našich návrhů vláda, posléze i Poslanecká sněmovna, to jest každých pět let se vracet k tomu, jak se vyvíjí demografická struktura naší populace, jak se mění životní podmínky obyvatel a na základě toho případně navrhnout změnu toho, co bylo stanoveno jako pevný věk odchodu do důchodu, s tím ale, že souhlasím s Jiřím Šatavou, že i ten náš návrh předpokládal, že pokud by došlo k nějaké změně, takže musí být stanovena minimálně 15 let před tím stanoveným věkem odchodu do důchodu, aby lidé ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy kdyby se to posouvalo.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... měli šanci se na ten odchod do důchodu připravit.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ještě se doptám, pane Potůčku. Těch 65 let, nebylo to jen tak vystřelené od boku? Jsou na to nějaké analýzy, studie, ze kterých ten odhad vychází?

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že nikoli. Naše země stále, pokud jde o střední délku života, trochu zaostává za západní Evropou, jak víme, i když se to v posledních 25 letech výrazně změnilo k lepšímu. Ale když se rozhlédneme kolem sebe, tak to vlastně odpovídá tomu, co vlastně platí také, že tohoto věku bude dosaženo různě pro muže a různě pro ženy a různě pro ženy s různým počtem vychovávaných dětí, ale až v tom horizontu kolem roku 2035. Takže to

nebyla žádný skok, to nebyl žádný skok. Vlastně ten postupný růst věku odchodu do důchodu z minulé legislativy byl v té současné zachován.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Šatavo, to, že se každých pět let má přehodnotit, zda těch 65 let jako hranice odchodu do důchodu funguje nebo ne, je to dostatečná záruka, že i to, co, po čem voláte, bude naplněno? To znamená, že se budeme dívat na to, jak se vyvíjí demografická křivka a tak dále?

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

To asi to nezaručuje a ty kroky jsou do jisté míry, do jisté míry jdoucí proti sobě. Na jednu stranu říkáme, že tady chceme pevně zastropovat 65, které jsme si z nějakého důvodu zvolili, na druhou stranu říkáme, že to každých pět let budeme revidovat. V roce 2030 víme, že se dostaneme na to, že bysme to měli zrevidovat a měli bysme zvednout důchodový věk. A proč to tedy teďka zastropováváme. Sice řekneme lidem 15 let před důchodem ano, váš důchodový věk se zvýší, ale ono 15 let je docela pozdě říct někomu, že se jeho důchodový věk zvýší, protože když si uvědomíte, co vlastně po vás důchodový systém chce, tak on po vás chce nějaké dlouhodobé příjmy na to, že budete odcházet do důchodu. Vy musíte splnit 35 let doby pojištění, musíte vykázat jisté příjmy, abyste měli důchod dostatečně vysoký. Říká se vám, že si máte naspořit dostatečnou částku ve třetím pilíři. Ale pokud se 15 let před důchodem dozvíte, že se vám důchodový věk sníží nebo zvýší, to už s těmi 35 lety taky nemusíte být schopný vůbec nějak pohnout.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

No a není to ale lepší, když to teď budeme vědět, co se stane v roce 2030, než kdybychom vůbec žádnou hranici nestanovili? Není lepší to vědět alespoň těch 15 let dopředu nebo těch 13, 14 nyní, než to nevědět vůbec?

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Určitě je lepší vědět to 15 let dopředu než vůbec, ale úplně nejlepší by to bylo vědět už nyní, nejen 15 let dopředu a fungovat tím systémem, který navrhovala důchodová komise, to znamená určit, jaké tempo růstu důchodového věku tady bude dlouhodobě dopředu a každých pět let toto tempo revidovat na základě toho, že prognózy se oproti skutečnosti o něco zmýlily, takže jenom by se revidoval ten růst, že by se o kousek zvýšil nebo o kousek snížil.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže by vlastně každých pět let byla ta hranice jiná.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Byla by, změnila by se o kousíček jenom, zatímco teďka ten mechanismus funguje tak, že se změní podstatně více, protože máme zastropováno na 65 letech.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Není to jen, pane Potůčku, populistické gesto vlády těch 65 let, jestliže každých pět let se má nebo může ta hranice změnit, tak vlastně co dává záruku lidem, kteří půjdou do penze okolo toho roku 2030, že se nějaká vláda nevyspí jinak a třeba už ta, která nastoupí nyní, a prostě to úplně všechno nezmění.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

S penzijním systémem se nemůže a nesmí skákat. Rozhodně ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nemělo by se.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne, to myslím si, že i velmi radikální reformátoři jsou si vědomi tady tohoto omezení. A to, že se bude každých pět let zpřesňovat prognóza demografického vývoje a další podmínky, které by případně někdy v perspektivě 20, 30 let mohly vést k redefinici věku odchodu do důchodu, to rozhodně není nějaké zacházení brutální s tím důchodovým systémem. Já bych za brutální zacházení se systémem považoval například to, k čemu se teď odhodlali v sousedním Polsku, to znamená tam vlastně věk odchodu do důchodu dokonce snížili a snížili ho radikálně. To je populistické gesto určitě, poněvadž to jde ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Protože je to neúnosně drahé.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... skutečně zásadně proti těm demografickým trendům prodlužování lidského věku. A jinak i v těch pravidlech pro úpravu věku odchodu do důchodu tak, jak jsme to navrhovali vládě, a jak to vláda, parlament nakonec schválily, jsou záruky, že ty změny nebudou náhlé. Já bych panu kolegovi Šatavovi navrhl proti tomu, co on říká, že vlastně ten minulý systém, kdy třebaš i ti dnešní řekněme školáci vědí a jejich rodiče, že kdyby ten systém platil před tou, před tím zastropováním, tak by měli jistotu, že půjdou do důchodu, řekněme, v 73. To by mně přišlo méně racionální než to, co v tuto chvíli platí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Šatavo, ta námitka, že možná by se toho dost lidí nemusela ani dožít.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Ono by se toho dožila. To víme, že by se toho dožila, stejně jako se toho dožije dneska, ale ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale pracovat až do 73, to ..., nevím. Ta představa, už jenom ta představa, jestli by to nebylo horší.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

To máte pravdu. Na druhou stranu v 96. ženy odcházely do důchodu v 55 letech, pamatují-li si dobře, muži v 60 letech. Dneska odcházíme o tři, čtyři roky později. V 96. by to bylo nepředstavitelné pro 99 % populace, že by odcházeli o tolik později. Ten školák. Samozřejmě, je to jistý příklad. Z mého pohledu je lepší příklad člověka, kterému bude okolo 30 let, a který teďka řeší třeba, má si spořit ve třetím pilíři, kolik si má spořit ve třetím pilíři? Stát mu neustále říká, že by si měl spořit víc. On ví, že si bude spořit do té doby, než odejde do důchodu, a potom chce, aby mu to zaručilo nějaké přilepšení k důchodu. Ale ten stát mu teďka říká to bude 65 let. V zákoně důchodový věk je zastropován na 65 letech a budoucí vlády to můžou revidovat. Ne musí, ale můžou. Jinými slovy, s čím má ten člověk v těch 35 letech počítat? Má počítat s tím, že půjde do důchodu v 65 letech a spořit, jako kdyby odcházel v 65 letech, nebo má na mém příkladě říkat, ale já vím, že před reformou bych odcházel do důchodu asi v 68, to znamená budu spořit o tři roky déle a můžu spořit mnohem míň? Stejně tak vím, že můj důchod bude asi o 4 % vyšší, státní důchod.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže ty předpoklady by se změnily.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Takže to bude úplně jiná situace, a proto by ten stát měl tomu člověku zodpovědně říct - my na základě nynějších faktů si myslíme, že nejpravděpodobnější je tato a tato varianta. Nejpravděpodobnější je, že budete odcházet do důchodu v 68 letech, pokud jste se narodili v 80. letech, pokud jste se narodili dříve, tak budete odcházet ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale ne to stanovit pevně pro všechny, to chcete říct.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Tak. Sice víme, že se o trochu spleteme, ale spleteme se mnohem méně, než když to teďka zastropujeme na 65 letech a dáme těm lidem falešnou iluzi, že budou odcházet v 65 letech.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Posloucháte Český rozhlas Plus, kde diskutují vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Martin Potůček a Jiří Šatava z institutu CERGE-EI. Pane Potůčku, ta Odborná komise pro důchodovou reformu, kterou stále ještě vedete, tak dospěla k závěru, že lidé by měli zůstat v důchodu čtvrtinu života, je to tak?

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Trochu to zpřesním. Ano, v okamžiku, kdy odcházejí do důchodu, tak by měli mít šanci prožít ještě čtvrtinu života, ale vztaženo k té věkové kategorii lidí, kteří odcházejí do důchodu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tak a uneseme to finančně myslíte do budoucna? Už teď je ten důchodový systém velmi zadlužený.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

My jsme celou tu dobu bojovali a zdá se, že ne úplně úspěšně, proti některým mýtům, které zaplevelovaly a zaplevelují veřejný prostor. A jedním z těchto mýtů, a bylo jich víc, je to, že důchodový účet je v deficitu a že tím pádem nebudeme mít na důchody. Znovu důrazně a už asi podvacáté uvádím, že důchodový účet tak, jak je interpretován, je vlastně jakýmsi slepým střevem bývalého pokusu o oddělení sociálního pojištění od státního rozpočtu. To byl pokus ze začátku 90. let a z něj se podařilo naplnit právě jenom ustavení toho důchodového účtu, ale nikoliv už finanční oddělení nezávislé sociální pojištění, ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Na státním rozpočtu.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... pojišťovny od státního rozpočtu. Takže na důchody bude vždy. My máme důchody v prvním pilíři definovány jako důchody podle toho, jakým způsobem ten důchod bude vypočítán, na základě nějakých parametrů a i kdyby byl v přebytku, tak nějaký peníze půjdou někam jinam. Pokud byl v posledních letech v mínusu, tak se vždycky ve státním rozpočtu musely, musí a budou ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jsou to mandatorní výdaje.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... muset najít prostředky. Jiný problém je, že čeští politici zatím nevzali vážně fakt, že Česko stárne, a že s oslabenou rodinnou politikou, která znamená, že nejsme schopni se jako populace sami ani reprodukovat, poněvadž rodiče mají jenom v průměru jeden a půl dítěte, ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

To může být problém, abych to shrnula.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... tak do budoucna bude problém. A to za jinak stejných okolností neznamená nic jiného, než že v těch rozdělovacích procesech se bude muset rozdělit víc na důchody, absolutně i relativně, než se rozděluje doposud.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Budou na to peníze, pane Šatavo?

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No musí být, poněvadž vidíte to ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

No ...

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jo, promiňte, to bylo ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

To bylo na pana Šatavu.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Omlouvám se.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Pokud se stát nebude vyloženě chovat marnotratně nebo macešsky k tomu důchodovému systému, tak ten systém nezkolabuje, to je pravda. Na druhou stranu on ten důchodový účet, byť je jenom virtuální, tak nějakým způsobem ukazuje, jestli teda doplácíme na důchody odněkad' jinaď, nebo jestli ten systém je nějakým způsobem dlouhodobě soběstačný. A ukazuje se, že dlouhodobě soběstačný není, viz. za posledních sedm let je v deficitu kumulovaném asi 250 miliard a tudíž my bysme se měli snažit dělat nějaké kroky, aby fungoval efektivně a každé výdaje navíc bysme si měli nějak pořádně zdůvodnit, proč to děláme. A vlastně zastropování důchodového věku, to jsou výdaje navíc, stát říká, že chce zastropovat důchodový věk, protože si myslí, že je to z nějakého důvodu dobře, můžeme s tím nesouhlasit, ale z pohledu výdajů to znamená podle údajů ministerstva práce, pokud si pamatuju, ročně o 1,5 % HDP zvýšený deficit a na ten musíte odněkad' vzít, tudíž musíte někde ušetřit. 1,5 % HDP bude odhadem 50, 60 miliard, které budete muset vzít odněkad' jinaď, nebo víc zadlužit zemi. Víc zadlužit zemi, to dlouhodobě dělat tak zas nemůžete, protože to už bysme přece jenom narazili na jisté

hranice, pokud bysme toto dělali dlouhodobě, takže se budeme muset uskromnit jinde. A je otázka, stojí nám za to tady zastropování důchodového věku na 65 let, za to výrazné uskromňování někde jinde? A pokud nám to za to nestojí a chceme tím důchodovým věkem hýbat, což by bylo rozumné, vzhledem k tomu, že nám populace stárne, tak proč někomu dáváme pocit bezpečí, že mu řekneme, že jeho důchodový věk bude 65 let, když už teďka víme, že to nedodržíme.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nemůžou, pane Potůčku, lidé na to doplatit, že mají teď falešný pocit naděje, že v 65 půjdou do penze a nemusí se to stát, anebo za velkou cenu jinde?

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Víte co, nepřekvapivě já si to tak nemyslím. Nevnímám to jako tak ostře jako kolega Šatava. A když se podíváme na posledních pět let, tak v roce 2012 výdaje na důchody činily 9,4 % hrubého domácího produktu, a loni poklesly o celé jedno procento HDP na 8,4 %. Dámy, dámo a pane, už pět let u nás v této zemi roste počet důchodců, ale klesá relativní podíl toho, co se z vytvořeného HDP alokuje na důchody, za jinak stejných okolností. To znamená když se podíváte na ta čísla trochu detailněji, tak z toho jednoznačně vyplývá, že my uměle, i z důvodu rozhodnutí minulých vlád, od poloviny 90. let až do začátku tohoto desetiletí, držíme důchodcovskou populaci uměle, tak, jako kdyby v průměru, že plave nad vodou, ještě se netopí, ale jsou tam skupiny ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale tak skoro.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano. ... jsou tam skupiny, které jsou na tom skutečně hodně špatně, zejména starší důchodkyně, z mnoha důvodů a rozhodně čeští důchodci si nemohou vyskakovat. A v tomto smyslu jako uvažovat o tom, že by řešení bylo, že bychom stále prodlužovali za jinak stejných okolností ten věk odchodu do důchodu, abychom ušetřili na těchto výdajích, mně přijde trošku, nebojím se toho slova, trochu nelidské.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Hosty Pro a proti jsou Martin Potůček a Jiří Šatava, kterého se zeptám, jestli i kdyby senioři odcházeli stále později do důchodu, tady nacházeli nebo budou nacházet dostatek pracovních příležitostí?

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Pravděpodobně ano, protože ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Aby to zvládli fyzicky, psychicky.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Pokud se podíváme do historie posledních 20 let, tak většina lidí odchází do důchodu okamžikem dosažení důchodového věku přesně, ne o chvíli později, ne dřív a odchází proto, že je to normální. Samozřejmě, máme tady nějakou skupinu lidí, kteří odchází ze zdravotních důvodů a o tu se musíme nějakým způsobem postarat, ať už tady máme invalidní důchody, předčasné důchody, předdůchody, máme tady nějakou skupinu, která odchází z jiných důvodů, ale většina lidí odchází ..., třeba proto, že se stanou nezaměstnaní, ale většina lidí, drtivá většina lidí odchází proto, že je tak nastavený důchodový věk. A co my teďka vlastně uděláme, my jim dáme jakýsi signál, že říkáme ten důchodový věk tady poroste a my ho zastopujeme na 65 letech. Je normální, že se odchází do důchodového věku nejpozději v 65 letech. My s tím důchodovým věkem nepracujeme nějakým

způsobem, abysme ukazovali je normální, že budete pracovat déle a déle, protože také roste délka vašeho života, protože se zvyšuje zdravá délka vašeho života, a protože můžete pracovat déle. Vyděláte na tom jak vy, protože budete mít vyšší příjmy, tak na tom ale vydělá i ten stát, protože mu odvedete pojistné. A tím, že na tom ten stát vydělá, tak on se vám později odmění tím, že vám zaplatí vyšší důchody. Protože to, co tady bylo řečené, je vlastně, v důchodech je hodně důležité. V důchodech, velmi zjednodušeně, až vulgárně zjednodušeně, platí hrozně jednoduchá rovnice. Buď, pokud chcete zvýšit příjmy toho systému, tak buď snížíte důchody, nebo snížíte počet důchodců, nebo zvýšíte počet pracujících, nebo zvednete to pojistné. My nemůžeme moc hýbat pojistným, nechceme snižovat důchody ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A důchodce už snad vůbec ne.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

... a tím pádem musíme přirozeně hýbat nějakým zapojením těch lidí v tom důchodovém systému, pokud na to nechceme brát odjinad, a to už moc nemáme zase kde, upřímně, protože i státní rozpočet je v docela velkém deficitu. Takže tady vychází logická myšlenka, měli bysme se snažit co nejvíce lidí motivovat k tomu, aby pracovali déle.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Potůčku, dělá to stát dostatečně, aby motivoval nebo možná i zaměstnavatelé lidí ve vyšším věku a připravovali je na to, že tady budou moci zůstat déle na pracovním trhu?

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Krásná otázka, ale nemohu nereagovat na to, co tady kolega Šatava říkal. To, co jste řekl o tom, že máte možnost snížit buď důchody, nebo počet důchodců, nevím jak pořádně, pracujících, nebo pojistné, platí za jednoho předpokladu, že skutečně máte systém sociálního pojištění. Ale to jsme si už před chvílí řekli, že my máme faktický systém sociálního zabezpečení, kdy do toho systému kromě těch příspěvků mohou proudit a proudí zdroje z dalších zdrojů, veřejných rozpočtů, státního rozpočtu a tam záleží na politickém rozhodnutí. To není ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jestli tam peníze budou.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, peníze, víte ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nebo se bude šetřit jinde, jak tady řekl pan Šatava.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... jako vidíme to v jiných zemích, prosazuje se to i u nás. Je to ta vlastně šedá síla nebo stříbrná síla, která má obrovskou, obrovský voličský potenciál, a politici, ať budou chtít, nebo nebudou chtít, a ať budou v jakémkoliv věku ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Musí brát ohled.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... budou muset brát na zájmy seniorské delegace ohled.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Otázka, protože máme velmi málo času, jestli stát dělá dost.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, poslední odpovím na vaši otázku. Stát dělá málo. Skutečně stát by měl mnohem více se soustředit a máme to i v našem tezauru, což je jakýsi odkaz budoucím reformátorům důchodového systému, dokument, který visí na naší webové stránce, dělat, vytvořit takové podmínky, které budou příznivější a pružnější pro ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Zaměstnávání seniorů.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... současné pobírání třeba části důchodu a částečnou ekonomickou aktivitu, i pro jiné alternativní formy zapojení důchodců do pracovního procesu.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Šatavo, už jenom velmi krátce, ale ta poznámka, ta je logická, že politici budou muset brát ohled na to, co penzisté chtějí, jak žijí, protože jich bude přibývat a logicky bude přibývat tedy i voličů v tomto věku.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

To samozřejmě, a potom tedy by politici ale měli zodpovědně říci, pokud my chceme zastropovat důchodový věk na 65 letech, tak kde na to vezmeme. A na to zapomínají. Oni udělají tu hezkou část toho slibu, oni řeknou zastropujeme ten důchodový věk na 65 letech, ale neřeknou my to vezmeme na úkor školství, na úkor obrany, na úkor zdravotnictví. Koneckonců stárnutí populace znamená i zvyšující se výdaje na zdravotnictví. Takže z tohoto titulu samozřejmě můžeme brát odjinud, ale potom musíme říct to b) odkad' na to vezmeme.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Až tady bude nová vláda, určitě se zeptáme i v Českém rozhlasu Plus. Ale v tuhle chvíli já děkuji Jiřímu Šatavovi z institutu CERGE-EI, taky specialistovi na důchodové systémy a děkuju předsedovi Odborné komise pro důchodovou reformu, která pracovala při odcházející vládě, profesoru Martinu Potůčkovi. Díky, pánové, oběma. Na shledanou.

Martin POTŮČEK, předseda Odborné komise pro důchodovou reformu, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání.

Jiří ŠATAVA, institut CERGE-EI

Děkujeme. Na shledanou.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pěkný den přeje Veronika Sedláčková.

Pražskou ODS vede Tomáš Portlík, Alexandra Udženija bude v lednu obhajovat post ve vedení strany

28.11.2017 prazskypatriot.cz str. 00 Pražská politika
red

Občanští demokraté dnes volili vedení pražské organizace. Novým předsedou se stal 1. místopředseda a komunální politik Tomáš Portlík. Šéfka pražských zastupitelů ODS Alexandra Udženija bude na lednovém kongresu obhajovat post 1. místopředsedkyně strany.

„ODS přežila klinickou smrt a dokázala se vrátit na pozici silné parlamentní strany. Věřím, že uděláme comeback a příští rok budeme vládnoucí stranou v Praze. Jsem připravený tomu dát maximum. Praha stagnuje a stává se z ní špatně spravovaný skanzen, kterému ujíždí vlak. To musíme změnit a nasměrovat ji mezi moderní evropské metropole, kam bezesporu patří. Pražská ODS na to má energii, kompetenci i profesionální tým,“ shrnul svoji vizi pro vedení pražské ODS Tomáš Portlík.

„Ve sněmovních volbách masivně zvítězila antisystémová hnutí. ODS jako jediná z tradičních demokratických stran naopak dokázala svůj mandát posílit. Vnímám to jako obrovský závazek pro obranu demokratických a konzervativních hodnot, které ohrožuje zejména tichá koalice KSČM, SPD a hnutí ANO. Proto chci pokračovat ve své dosavadní práci a vážím si důvěry, kterou mi znovu dali kolegové z pražské ODS,“ komentuje svou nominaci na 1. místopředsedkyni ODS Alexandra Udženija

__POUTAK_NA_CLANEK_34259__

Ve vedení pražské organizace budou v následujících dvou letech pracovat zkušené i nové tváře. Regionální sněm zvolil 1. místopředsedou Jiřího Zajace. Řadovými místopředsedy se stali Jaroslava Janderová z Prahy 1, Jaroslav Míth z Prahy 4 a Vojtěch Kos z Prahy 12.

Tomáš Portlík je zkušený politik pražské ODS a místostarosta Prahy 9. Vystudoval obor mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK. Působil v soukromých i veřejných obchodních společnostech. Jako předseda volebního štábu letos vedl kampaň pražské ODS pro volby do Poslanecké sněmovny.

URL| <https://www.prazskypatriot.cz/prazskou-ods-vede-tomas-portlik-alexandra-udzenija-bude-v-lednu-obhajovat-post-ve-vedeni-strany/>

Prezidentské volby

28.11.2017 ČT 1 str. 12 19:00 Události

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Druhým kandidátem na prezidenta, který se představil v Interview ČT 24 byl lékař Marek Hilšer. Do pořadu byli pozváni všichni uchazeči. Rozhovory s nimi vysílá ČT v abecedním pořadí v rámci skupin dle nominace, jak je stvrdilo ministerstvo vnitra. Do té první spadají kandidáti navržení senátory. Marek Hilšer by jako hlava státu nejmenoval premiérem člověka trestně stíhaného, nebo toho, komu stíhání hrozí. Obává se, že by to ve společnosti ještě více oslabilo víru ve spravedlnost. V případě zvolení neplánuje amnestii. Kritizuje tu, kterou při odchodu z funkce vyhlásil Václav Klaus. Milosti by ale uděloval.

Marek HILŠER, kandidát na prezidenta republiky

Já si myslím, že je dobré nebo je důležité udělovat individuální milosti, protože se může stát, že ta realita života úplně nekoresponduje potom s tím, s tím právem a v tento moment by měla nastupovat lidskost, měla by nastupovat, měla by nastupovat vlastně tolerance k nějakým problémům. Takže, takže, takže opravdu jsem pro to, aby milost zůstala, ale jenom v individuálních případech.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Marek Hilšer se narodil v roce 1976 v Chomutově. Je ženatý s lékařkou Monikou, děti zatím nemají. Po gymnáziu vystudoval nejprve politologii a mezinárodní vztahy a **Fakultě sociálních věd**, kde získal bakalářský titul. Poté absolvoval všeobecné lékařství na 1. Lékařské fakultě Univerzity Karlovy, kde se pak stal učitelem, asistentem a vědeckým pracovníkem. Byl členem univerzitního akademického senátu v roce 2012 organizoval týden neklidu během něhož protestovali studenti proti vysokoškolské reformě tehdejšího ministra školství Josefa Dobeše.

Marek HILŠER / Události 19. 1. 20128

Za tyto peníze nebyla pořízena ani jedna věcná analýza, která by, která by hodnotila to, jak to vlastně s vysokým školstvím dneska je.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A rozhovory s prezidentskými kandidáty pokračují. Zítra se v Interview ČT 24 představí bývalý premiér Mirek Topolánek. A to v tradičním čase před Událostmi.

Největší současná humanitární krize v jihovýchodní Asii

28.11.2017 ustavmezinarodnichvztahu.cz str. 00 Publikace / Mezinárodní politika
Tereza Grunvaldová

Od konce minulého roku se v Rakhinském státě opět zvedla vlna nepokojů a konfliktů mezi tamními muslimy a budhistickými Rakhinci, kterých je z celkové populace v Rakhinském státě většina. Nepokoje mezi těmito dvěma skupinami přitom mají mnohem delší historii a sahají až do 19. století, kdy do této západní části Myanmaru přišlo několik desítek tisíc muslimů ze sousedních států jako Bangladeš nebo Indie.

Pozadí konfliktu v Rakhinském státě

Od konce minulého roku se v Rakhinském státě opět zvedla vlna nepokojů a konfliktů mezi tamními muslimy a budhistickými Rakhinci, kterých je z celkové populace v Rakhinském státě většina (necelé dvě třetiny z 3,2 milionu obyvatel). Nepokoje mezi těmito dvěma skupinami přitom mají mnohem delší historii a sahají až do 19. století, kdy do této západní části Myanmaru přišlo několik desítek tisíc muslimů ze sousedních států jako Bangladeš nebo Indie (tehdejší britské kolonie). I když se počet muslimů od roku 1823 zvýšil jenom v Rakhinském státě o více než dvojnásobek (do začátku druhé světové války), řada z nich žila na tomto území již dávno předtím, než se stalo britskou kolonií. S ohledem na současnou situaci v Rakhinském státě je třeba si uvědomit několik věcí. Rakhinský stát je jednou z nejhudších oblastí Myanmaru. Kvůli nízkým příspěvkům od centrální vlády na rozvoj vzdělávání, infrastruktury nebo sociálního systému musí v této oblasti fungovat mezinárodní organizace, které nahrazují oficiální státní systém. Tato nepříznivá situace vytváří konflikty mezi centrální vládou a zastupiteli Rakhinského státu. Rakhinové se cítí diskriminováni a řada z nich také viní mezinárodní společenství z vytváření dalších konfliktů právě tím, že humanitární pomoc je většinou poskytována do severních oblastí Rakhinského státu, kde žije převážná část muslimů. Vedle toho existuje dlouhotrvající konflikt mezi místními komunitami, a to zejména budhistickými Rakhinci a muslimskými Rohingy. Tento konflikt je do velké míry přizívován rozdílným výkladem historických událostí. Pohledy na příchod muslimských obyvatel do Rakhinského státu jsou předmětem velkých sporů a přispívají k nenávisti mezi oběma komunitami. Nenávist vůči muslimům také přizívají extrémisté a přívrženci budhistického nacionalismu, kteří trvají na tom, že Rohingové jsou nelegálními přistěhovalci z Bangladéše a že představují ohrožení pro budhistické náboženství. Na základě závěrů komise Kofiho Annana se obě komunity – jak budhistická, tak muslimská – odkazují do historie a legitimizují svoje práva na základě historických událostí, ale i konfliktů, které mezi sebou obě komunity měly. Právě tyto rozdílné pohledy na historii a legitimitu Rohingů žijících v Rakhinském státě vytvářejí nedůvěru mezi oběma komunitami v Rakhinském státě.

I přes různé výklady historie je nepopiratelné, že pod vládou vojenské junty se muslimové postupně stávali předmětem diskriminace. Z konfliktu, který zprvu nebyl definován jako náboženský, se postupem času stala náboženská otázka, a to také kvůli tomu, že myanmarská vláda začala zavádět nová opatření a zákony na ochranu buddhismu. Od roku 1997 začala Státní rada míru a rozvoje (State Peace and Development Council) cíleně segregovat muslimy v Rakhinském státě, a to ve jménu podpory dominantního buddhistického náboženství a rozvoje společnosti. Kvůli této politice a dominantnímu postavení buddhistů se muslimové (většinou Rohingové) mimo jiné nedočkali uznání občanství, které by je opravňovalo k domáhání se svých základních občanských práv, tak jak je to v případě jiných etnických menšin. Také občanský zákon z roku 1982 diskriminuje muslimské Rohingy a neuznává jim žádná práva. Nejproblematictější otázkou proto zůstává právní status této etnické a náboženské skupiny. I přesto, že Rohingové žijí na území Myanmaru po několik desítek let, myanmarské úřady je nepočítají mezi oficiálně uznávané etnické skupiny, a tím je neuznávají jako občany, ale jako zahraniční rezidenty. Tento statut znamená, že Rohingové nejsou plnoprávními občany a mohou tak být snadnějším terčem diskriminace nebo jim může být omezena svoboda pohybu, slova a sdružování. Právě tato situace z nich činí jednu z největších menšin na světě bez jakékoliv státní příslušnosti.

Současný exodus do Bangladéše

Současné nepokoje a exodus muslimských Rohingů jsou výsledkem nejenom těchto souvislostí, ale také událostí z minulého roku, kdy členové povstalecké skupiny Rohingská armáda spásy (Arakan Rohingya Salvation Army) zaútočili na několik desítek myanmarských policejních stanic a vojenských stanovišť. Tato povstalecká skupina, která vznikla proto, aby chránila práva muslimských Rohingů, několikrát napadla a zabila příslušníky pohraniční policie a rozpoutala tak novou vlnu nepokojů vůči muslimům v Rakhinském státě. Odveta myanmarských vojsk na útoky na sebe nenechala čekat a postihla několik desítek vesnic, které byly vypáleny v domnění, že se tam ukrývají příslušníci povstalecké skupiny ARSA. Podle oficiálního vyjádření myanmarské vlády má mít Rohingská armáda spásy vazby na teroristické skupiny v Bangladéši, v Pákistánu nebo v Saudské Arábii, a její představitelé jsou tvořeni z Rohingů, kteří žili mimo území Myanmaru.

Ať už byla záminka myanmarské armády pro útoky na Rohingy jakkoliv podpořena právě strachem z narůstajícího islámského terorismu v Myanmaru, je rozsah této humanitární krize obrovský. Podle posledních údajů UNHCR (Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky) a jiných mezinárodních humanitárních organizací uteklo od 25. srpna z Myanmaru již více než 600 000 Rohingů do sousední Bangladéše (ze zhruba 1,1 milionu). Tito lidé, kteří žili převážně ve třech správních oblastech na severu Rakhinského státu (Maungdaw, Buthidaung, Rathedaung), uprchli před krutostmi, znásilňováním a etnickými čistkami, které jsou páčány proti muslimským Rohingům. Nejvíce postiženými jsou opět ženy a děti, které musely podstoupit náročnou cestu do sousední Bangladéše bez základních potřeb a během monsunů, které ztížily přechod přes řeky a vodní překážky na cestě do kempů v Cox's Bazar. Neustálý déšť také přispívá k šíření nemocí a epidemií, a to především těch, které se šíří vodou. I přes tyto obtížnosti a nejasnou budoucnost v sousední Bangladéši si většina Rohingů zvolila tuto cestu, aby unikli násilí, mučení a znásilňování. Podle svědectví uprchlých žen a důkazů mezinárodních organizací, jako je například Human Rights Watch, je sexuální násilí páčáno na ženách bez rozdílu věku příslušníky myanmarské armády.

Pozice myanmarské vlády

I přesto řadu svědectví myanmarská armáda popírá jakoukoliv účast nebo vinu na násilnostech, ztrátách na životech a vypálených vesnicích v severních oblastech Rakhinského státu. Zároveň ale odmítá zpřístupnit postižené vesnice nezávislé komisi s přítomností mezinárodních vyšetřovatelů. Armáda se také vyjádřila, že je ochotna odškodnit navrátilivší Rohingy, pokud budou moci doložit, že v Myanmaru před svým útekem žili. Rada z nich ale opustila svoje domovy bez základních potřeb a dokumentů, které by je opravňovaly k předchozímu trvalému pobytu na území Rakhinského státu. Většina Rohingů také nedisponuje žádnými doklady kvůli občanskému zákonu z roku 1982 a neochotě myanmarských představitelů tuto situaci řešit.

Od vypuknutí tohoto konfliktu upíná celé mezinárodní společenství svoji pozornost k Aun Schan Su Ťij, jako jedné z hlavních představitelky Myanmaru a nositelce Nobelovy ceny za mír z roku 1991. Ta kvůli svému váhavému postoji sklízí kritiku ze strany lidskoprávních organizací, ale i mezinárodních vlád, které považují situaci nejvíce perzekuované menšiny na světě za neúnosnou. Na protest proti jejímu postoji a mlčení vůči násilí páchanému na Rohingách sundali studenti Oxfordu její podobiznu, která zdobila tuto univerzitu, kde jí byl udělen čestný doktorát. Na začátku listopadu navštívila tato čelní představitelka Myanmaru postižené oblasti v Rakhinském státě, aby se přesvědčila o rozsahu násilností a vyslechla si pozice obou stran. Během své cesty zopakovala, že vláda zajistí Rohingům návrat zpátky a odškodnění, pokud budou lidé moci doložit svůj

předchozí pobyt v Myanmaru. Vedle těchto již pronesených vyjádření zůstala její cesta bez větších výsledků a záruk pro Rohingy.

Závěr

V Asii je to jedna z největších uprchlických krizí v současnosti a bude záležet na myanmarské vládě a její hlavní představitelce Aun Schan Su Ťij, jak se postaví k řešení tohoto problému, který má nejenom humanitární, ale i lidskoprávní rovinu. Myanmarská vláda a její představitelé musí vyřešit otázku občanství pro tuto muslimskou menšinu a zároveň zajistit rovné zacházení pro všechny perzekvované Rohingy na území Myanmaru. Rovnoprávný přístup znamená, že Rohingové budou moci využívat stejných společenských a sociálních výhod jako většinová populace, například přístup ke zdravotní pomoci, vzdělávání nebo sociální pomoci. Bez zajištění těchto kroků se konflikt v Rakhinském státě nevyřeší a Rohingové budou s tolerancí státních úřadů i nadále znevýhodňováni na základě svého etnického původu a náboženství. Myanmarská vláda bude muset také investovat do integračních projektů, které by změnily pohled na tuto muslimskou menšinu a přispěly k celospolečenskému usmíření. Přesvědčení, že Rohingové jsou nelegálními přistěhovalci, je silně zakořeněno ve společnosti.

I když současná myanmarská vláda s její představitelkou Aun Schan Su Ťij vyjednává s bangladéšskou vládou odškodnění Rohingů a jejich dobrovolný návrat do Myanmaru, není jasné, zda se uprchlí Rohingové budou chtít vrátit zpět do svých zničených domovů bez konkrétních záruk na bezpečný život. Řada z nich ztratila své rodinné příslušníky a neumí si návrat do svého dřívějšího domova představit.

Jestli by Rohingy čekal v sousední muslimské Bangladéši lepší život, je ale otázkou. Tato nejlidnatější země nemá prostředky na to, aby zajistila více než 600 000 uprchlíkům normální život. Zároveň může mít tato humanitární katastrofa ještě horší následky, ať už je to nábor mladých Rohingů do povstaleckých a radikálnějších skupin v Bangladéši, anebo pokračující humanitární krize, se kterou souvisí nejistota z budoucnosti a nemožnost zajištění normálního života pro ženy a děti.

O autorce:

Tereza Grunvaldová vystudovala politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** UK. Od roku 2012 pracovala pro nevládní organizaci Člověk v tísni, pro kterou v letech 2013-2016 pracovala jako šéfka mise v Myanmaru. Od konce roku 2016 pracuje pro mezinárodní organizace Search for Common Ground, která se v jihovýchodní Asii zaměřuje na mírové a peacebuildingové projekty.

URL| <http://www.iir.cz/article/nejvetsi-soucasna-humanitarni-krize-v-jihovychodni-asii>

Lidé musí žít spolu, ne vedle sebe

28.11.2017 **Hospodářské noviny** str. 30 Příloha - Česká cena za architekturu - rozhovor

Tomáš Wehle

Se starostou Líbeznic o veřejném prostoru, dětech, které v obci prosadily skatepark, a o tom, že kvalitní architektura může být levnější než ta „obyčejná“. Středočeské Líbeznice mají štěstí na schopné lidi. Když tamní zastupitele zajímalo, co jejich obyvatele štvě, co by chtěli změnit nebo kde jim něco chybí, pozvali je, aby své komentáře a přání zakreslili do pocitové mapy obce. Při plánování nového pavilonu základní školy vzali učitele na exkurzi s architekty do Prahy a společně ladili detaily budovy. A zdejší skatepark vznikl na přání teenagerů, kteří si o něj řekli na Facebooku a podíleli se i na jeho podobě.

Nejen díky nasazení starosty Martina Kupky zde v posledních letech vznikly nové veřejné prostory a kvalitní moderní realizace, sbírající uznání od odborné veřejnosti. V malé obci na trase z Prahy do Mělníka toho stihli víc než mnohá daleko větší města. Upravili náměstí, zdvojnásobili kapacitu mateřské školy, rekonstruovali hlavní správní budovy a s několika okolními obcemi sehnali peníze na nový pavilon základní školy. „Důležitá je dlouhodobá vize, obecní architekt, který ušetří spoustu nákladů, zastupitelstvo, jež chce, aby tu po něm zůstaly dobré a trvalé věci, ale i co největší zapojení obyvatel a trocha štěstí,“ přibližuje starosta Líbeznic a místopředseda ODS svůj recept na kvalitní veřejný prostor.

Nejnovějším příspěvkem moderní architektuře je pak sportovní a kulturní centrum, které bylo nominováno na letošní Českou cenu za architekturu. „Líbeznický dřevák vplul do tříště vesnických domků jako Moby Dick, připravený svést zápas s neviditelnými chapadly chytrých telefonů o návrat generace dětí počítačů k míči,“ popisují ho autoři z Atelieru M1 architekti.

* Odložily děti telefony a obuly místo toho tenisky?

Dřevák funguje skvěle, je od rána do večera plný a odehrává se v něm pestrá směsice aktivit. Od bojových umění přes klasické sporty až třeba po večerní tančírnu nebo poslední rozloučení. Část dětí se tedy určitě teď věnuje více sportu než počítači. A ještě něco je důležité. Dnešní době někdy vyčítáme to, že se každý snaží hospodařit na svém písečku, že se lidé nedokážou domluvit, nežijí spolu, ale vedle sebe. Obec však musí fungovat jinak, lidé musí ustoupit ve svém požadavku někomu jinému. Tohle hledisko se má promítnout i do architektury.

* Nedaleko nové tělocvičny je poměrně velkorysý skatepark. Proč zrovna ten?

Když jsme skatepark vloni otevřeli, byli jsme skoro až překvapení, kolik žije v obci dětí. O jeho vytvoření jsme si řekli tak trochu my zastupitelé. Před lety jsme přes Facebook pozvali mladé lidi „ke stolu“ a bavili se o tom, co je v Líbeznících baví, nebo naopak, kde jim něco citelně schází. Z toho se vyvinula i přestavba Areálu zdraví.

* Snažíte se tedy formovat veřejný prostor především ve spolupráci s obyvateli obce?

Obec tady není sama o sobě, ale aby poskytovala služby lidem, kteří tu žijí. Snažíme se hovořit s různými věkovými a zájmovými skupinami, i na Facebooku. Ten nám přiblížil do té doby neznámou skupinu lidí, kteří nečetli místní zpravodaj, nereagovali na ankety v něm, nestudovali moc internetové stránky obce. Právě díky této sociální síti jsme si s mladými sedli a začali připravovat, co by pro ně měla obec mít, aby tady mohli uskutečňovat svoje sny. Tak postupujeme vždy, když tu má vzniknout něco nového.

* Mohou občané zasahovat do konkrétní podoby veřejných staveb?

Když vypíšeme architektonickou soutěž, snažíme se co možná nejvíc zpřesnit naše požadavky. V okamžiku, kdy už je něco na papíře, zveme lidi k veřejné debatě a spolu s tvůrci o projektu mluvíme. V této fázi se do něj stále může zasahovat. Začíná se o některých věcech přemýšlet kritičtěji. To je případ třeba Dřeváku, kde se objevil nápad, že by na střeše tělocvičny byly tribuny. Ukázalo se ale, že to nebylo realistické jak ekonomicky, tak kvůli bezpečnosti. Právě to je podle mě věc, která má do přípravy každého architektonického díla patřit: kritické uvažování a debata s budoucími uživateli.

* Takže když jste třeba stavěli nový pavilon základní školy, známý jako Rondel, ptali jste se žáků a učitelů, co by měl návrh splňovat?

Tehdy jsme se všemi kantory jeli do Národní technické knihovny v Praze a nechali se tam provázet tvůrčím týmem ateliéru Projektil. Nechtěli jsme, aby vzniklo něco sice moderního a skvělého, co by ale ti učitelé nepřijali.

* Jak se podle vás pozná dobrá architektura?

Architektura je něco víc než umění, víc než jen technická disciplína. Zahrnuje v sobě něco, co je vlastní životu společnosti. Vstupuje do jejího života a ta její podobu zároveň nutně utváří. Architektura je přece užitná záležitost. Aby vznikla kvalitní architektura, musí se na začátku správně definovat potřeby, funkce. Bez toho je to jen manýra, jež sice oslní originálním nápadem, ale u toho to skončí. A to je málo. Výborná architektura vždy zároveň naplňuje potřeby a požadavky lidí, kteří tam žijí. Slouží jim. Zvláště v situaci, kdy vzniká z veřejných peněz.

* Když jste se před sedmi lety stal starostou Líbeznic, měl jste vizi, čeho chcete dosáhnout?

Neměl. Samozřejmě jsem věděl, jaké jsou největší problémy obce, a chtěl jsem je vyřešit. Vize ale nemusí být v konkrétní podobě změny toho či onoho zákoutí. Může spočívat v tom, jak principiálně postupovat. V našem případě jde o to, že se opravdu o všech změnách snažíme bavit s lidmi a zároveň nebojujeme o co nejnižší cenu.

* Na cenu veřejných staveb musíte brát ohled, ne?

Mám za to, že závazkem veřejné správy a nakládání s veřejnými prostředky není jen 32 ?

to, aby nějaká stavba byla co nejlacinější. Spíše to, aby byla co nejvíce funkční a co nejefektivnější z hlediska dlouhodobých dopadů. Měli bychom, tak jako doma, sledovat spíše poměr výkon/cena a volit nejlepší řešení. Stejně jako třeba dříve čeští panovníci, když zvali ke spolupráci přední architekty a ptali se jich, co nejlepšího by za jejich peníze mohlo vzniknout. V Líbeznicích se tohle snažíme dělat. Od začátku zveme architekty k debatám o obci.

* Stojí kvalitní architektura nutně víc než ta „obyčejná“? Vyšší cena je častý argument, proč radši dělat věci jako v Kamenných Žehrovicích, které se nedávno „proslavily“ nepovedeným zateplením základní školy.

Kvalitní architektura nemusí být dražší, může být dokonce levnější. Pokud je návrh dobrý, může finanční prostředky šetřit a přidat nečekanou hodnotu, kterou nekvalitní návrh nikdy nepřinese. Hodně lze ušetřit třeba na provozu. A fakt, že ze stavby mají lidé větší radost, přece není věc, která nemá i svoji ekonomickou hodnotu. Nedá se jednoduše vyjádřit účetní operací, ale do života obce patří a má velký význam. V případě líbeznických staveb jsou dokonce i hmatatelné náklady buď v průměru běžné

ho stavění v České republice, nebo dokonce pod ním. Fakt, že dáváme víc peněz za prvotní návrh, ve výsledku znamená úspory, protože s architekty od počátku řešíme, jak ten který projekt nastavit úsporně, jak nedat volnou ruku všem, kteří by se rádi pochlubili všemožnými moderními technologiemi. Například v Dřeváku není vůbec finančně náročná vzduchotechnika. Větrá se tam přirozeně okny tak jako po staletí, s výjimkou sprch a prostoru občerstvení.

* Kde na zmíněné velké projekty sháníte peníze?

Většina z nich vznikla díky dotacím, část pak jde z našich zdrojů. Například u nového pavilonu školy šel hlavní podíl investic ze státního rozpočtu, více než 30 milionů korun. Zbývajících 14 milionů na stavbu zajistily Líbeznice a další obce spádového obvodu školy. Stavba trvala jen asi 300 dnů.

* Co potřebuje malá obec k tomu, aby se v ní lidem dobře žilo?

Musí mít funkční veřejný prostor. A tím nerozumím jen nějaké místo, kde se lidé scházejí a které je architektonicky dobře zvládnuté, odpovídá na jejich potřeby, bude je naplňovat a zároveň jim klást otázky. Veřejný prostor chápu spíš jako životní strukturu, kde se mají lidé potkávat a mluvit spolu o tom, co je trápí nebo co by chtěli udělat.

* Potkávají se u vás lidé?

Líbeznice se vypořádávají s obrovskou proměnou populace. Před 10 lety byla naše obec poloviční a od té doby sem přišla spousta lidí, kteří tu neměli kořeny. V každé takové obci vznikne přirozeně tábor starousedlíků a novousedlíků a někdy si tyto dvě skupiny o sobě myslí jen to nejhorší. My jsme od začátku řekli, že máme-li dobře fungovat, tak naopak tyto lidé spolu musí co nejvíce mluvit. Programově jsme chtěli tyto příkopy zahrabávat. Veřejný prostor v Líbeznicích netvoří jenom sportovní hala, kostel, komunitní centrum, náměstí nebo Areál zdraví, ale hlavně akce, které se tam odehrávají. Sebehezčí veřejný prostor nebo architektura, které nebudou naplněny životem, nemají smysl. U nás se to daří, máme zde baráčníky, skauty, sportovní kluby. Knihovna pořádá besedy, matky organizují přednášky o výchově dětí, fungují tady neziskovky. Díky bohatému kulturnímu kalendáři se tu lidé potkávají, mluví spolu a ty vlastně hloupé kategorie starousedlíků už nehrají takovou roli. Daří se je překonávat.

Martin Kupka (42) starosta Líbeznic, poslanec, místopředseda ODS Devět let pracoval jako moderátor a redaktor Českého rozhlasu. Působil ve funkci tiskového mluvčího Magistrátu hl. m. Prahy (2001 a 2002), Středočeského kraje nebo mluvčího a ředitele odboru komunikace s veřejností ministerstva dopravy (2009). Krátce (2010) byl i mluvčím vlády a ředitelem tiskového odboru Úřadu vlády ČR. V letech 2006, 2007 a 2008 byl vyhlášen mluvčím roku v kategorii „Veřejná správa a nestátní neziskové organizace“, v roce 2009 v kategorii „Státní orgány“. Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde od

roku 2007 také přednášel komunikaci s médii a kulturu mluveného projevu. » Kvalitní architektura nemusí být dražší, může být dokonce levnější. «

Architekt Adam Halíř ze studia Projektil architekti vysvětluje, jak přistupovali k projektu ZŠ v Líbeznicích

Foto autor| FOTO: HN – VÁCLAV VAŠKŮ

Foto autor| FOTO: PETRA HAJSKÁ

Foto autor| FOTO: PETRA HAJSKÁ

Foto autor| FOTO: ANDREA THIEL LHOTÁKOVÁ

Foto autor| FOTO: HN – VÁCLAV VAŠKŮ

Foto autor| FOTO: ARCHIV OÚ LÍBEZNICE

Foto popis| 1, 2 Líbeznická novodobá sokolovna (Dřevák) slouží lidem jako školní tělocvična, klubovna skauta, šatna fotbalistů, posilovna, klubovna mateřského centra, kavárna, hudební, taneční nebo přednáškový sál, zázemí pingpongového klubu nebo jako kinosál.

Foto popis| 3, 4 Pavilon 1. stupně ZŠ od studia Projektil Architekti. Grafický design je založen na představě sluneční soustavy. Atrium představuje Slunce, okolo něhož obíhá osm tříd (planet). Každá ze tříd je zastoupena jednou planetou sluneční soustavy a charakteristickou barvou, ve které jsou vyvedeny také nápisy na dveřích, čísla skříněk i detaily vybavení a nábytku ve třídách.

Foto popis| 5 Červený můstek vede k Areálu zdraví, kde můžou lidé sportovat na venkovním workoutovém hřišti s posilovacími stroji. Hned vedle je skatepark, který obec nechala postavit na základě odezvy mladých lidí a dětí. Ze všech pracovních skupin, které tehdy malovaly na papír své představy, vzešel nový skatepark jako jasný společný cíl.

Lidé musí žít spolu, ne vedle sebe, říká starosta Líbeznic, středočeské obce s moderní architekturou

28.11.2017 iHNed.cz str. 00

Tomáš Wehle

Se starostou Líbeznic o veřejném prostoru, dětech, které v obci prosadily skatepark, a o tom, že kvalitní architektura může být levnější než ta "obyčejná".

"V případě líbeznických staveb jsou dokonce i hmatatelné náklady buď v průměru běžného stavění v České republice, nebo dokonce pod ním," říká Martin Kupka.

Sebehezčí veřejný prostor nebo architektura, které nebudou naplněny životem, nemají podle něj smysl.

Středočeské Líbeznice mají štěstí na schopné lidi. Když tamní zastupitele zajímalo, co jejich obyvatele štvě, co by chtěli změnit nebo kde jim něco chybí, pozvali je, aby své komentáře a přání zakreslili do pocitové mapy obce. Při plánování nového pavilonu základní školy vzali učitele na exkurzi s architektky do Prahy a společně ladili detaily budovy. A zdejší skatepark vznikl na přání teenagerů, kteří si o něj řekli na Facebooku a podíleli se i na jeho podobě.

Nejen díky nasazení starosty Martina Kupky zde v posledních letech vznikly nové veřejné prostory a kvalitní moderní realizace, sbírající uznání od odborné veřejnosti. V malé obci na trase z Prahy do Mělníka toho stihli víc než mnohá daleko větší města. Upravili náměstí, zdvojnásobili kapacitu mateřské školy, rekonstruovali hlavní správní budovy a s několika okolními obcemi sehnali peníze na nový pavilon základní školy. "Důležitá je dlouhodobá vize, obecní architekt, který ušetří spoustu nákladů, zastupitelstvo, jež chce, aby tu po něm zůstaly dobré a trvalé věci, ale i co největší zapojení obyvatel a trocha štěstí," přibližuje starosta Líbeznic a místopředseda ODS svůj recept na kvalitní veřejný prostor.

Nejnovějším příspěvkem moderní architektury je pak sportovní a kulturní centrum, které bylo nominováno na letošní Českou cenu za architekturu. "Líbeznický dřevák vplul do tříště vesnických domků jako Moby Dick, připravený svést zápas s neviditelnými chapadly chytrých telefonů o návrat generace dětí počítačů k míči," popisují ho autoři z Atelieru M1 architekti.

Lidé musí žít spolu, ne vedle sebe

další > poslední >>

Starosta Líbeznic Martin Kupka

Starosta Líbeznic Martin Kupka

Líbeznická novodobá sokolovna (Dřevák) slouží lidem jako školní tělocvična, klubovna skauta, šatna fotbalistů nebo přednáškový sál.

Líbeznická sokolovna (Dřevák)

Celkem nalezeno: 2.

Zobrazuji: 1 - 1.

Další>

Konec>>

Odložily děti telefony a obuly místo toho tenisky?

Dřevák funguje skvěle, je od rána do večera plný a odehrává se v něm pestrá směsice aktivit. Od bojových umění přes klasické sporty až třeba po večerní tančírnu nebo poslední rozloučení. Část dětí se tedy určitě teď věnuje více sportu než počítači. A ještě něco je důležité. Dnešní době někdy vyčítáme to, že se každý snaží hospodařit na svém písečku, že se lidé nedokážou domluvit, nežijí spolu, ale vedle sebe. Obec však musí fungovat jinak, lidé musí ustoupit ve svém požadavku někomu jinému. Tohle hledisko se má promítnout i do architektury.

Nedaleko nové tělocvičny je poměrně velkorysý skatepark. Proč zrovna ten?

Když jsme skatepark vloni otevřeli, byli jsme skoro až překvapení, kolik žije v obci dětí. O jeho vytvoření jsme si řekli tak trochu my zastupitelé. Před lety jsme přes Facebook pozvali mladé lidi "ke stolu" a bavili se o tom, co je v Líbeznících baví, nebo naopak, kde jim něco citelně schází. Z toho se vyvinula i přestavba Areálu zdraví.

Martin Kupka (42)

starosta Líbeznic, poslanec, místopředseda ODS

* Devět let pracoval jako moderátor a redaktor Českého rozhlasu. Působil ve funkci tiskového mluvčího Magistrátu hl. m. Prahy (2001 a 2002), Středočeského kraje nebo mluvčího a ředitele odboru komunikace s veřejností ministerstva dopravy (2009). Krátce (2010) byl i mluvčím vlády a ředitelem tiskového odboru Úřadu vlády ČR.

* V letech 2006, 2007 a 2008 byl vyhlášen mluvčím roku v kategorii "Veřejná správa a nestátní neziskové organizace", v roce 2009 v kategorii "Státní orgány".

* Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze, kde od roku 2007 také přednášel komunikaci s médii a kulturu mluveného projevu.

Snažíte se tedy formovat veřejný prostor především ve spolupráci s obyvateli obce?

Obec tady není sama o sobě, ale aby poskytovala služby lidem, kteří tu žijí. Snažíme se hovořit s různými věkovými a zájmovými skupinami, i na Facebooku. Ten nám přiblížil do té doby neznámou skupinu lidí, kteří nečetli místní zpravodaj, nereagovali na ankety v něm, nestudovali moc internetové stránky obce. Právě díky této sociální síti jsme si s mladými sedli a začali připravovat, co by pro ně měla obec mít, aby tady mohli uskutečňovat svoje sny. Tak postupujeme vždy, když tu má vzniknout něco nového.

Mohou občané zasahovat do konkrétní podoby veřejných staveb?

Když vypíšeme architektonickou soutěž, snažíme se co možná nejlépe zpřesnit naše požadavky. V okamžiku, kdy už je něco na papíře, zveme lidi k veřejné debatě a spolu s tvůrci o projektu mluvíme. V této fázi se do něj stále může zasahovat. Začíná se o některých věcech přemýšlet kritičtěji. To je případ třeba Dřeváku, kde se objevil nápad, že by na střeše tělocvičny byly tribuny. Ukázalo se ale, že to nebylo realistické jak ekonomicky, tak kvůli bezpečnosti. Právě to je podle mě věc, která má do přípravy každého architektonického díla patřit: kritické uvažování a debata s budoucími uživateli.

Takže když jste třeba stavěli nový pavilon základní školy, známý jako Rondel, ptali jste se žáků a učitelů, co by měl návrh splňovat?

Tehdy jsme se všemi kantory jeli do Národní technické knihovny v Praze a nechali se tam provázet tvůrčím týmem ateliéru Projektil. Nechtěli jsme, aby vzniklo něco sice moderního a skvělého, co by ale ti učitelé nepřijali.

Jak se podle vás pozná dobrá architektura?

Architektura je něco víc než umění, víc než jen technická disciplína. Zahrnuje v sobě něco, co je vlastní životu společnosti. Vstupuje do jejího života a ta její podobu zároveň nutně utváří. Architektura je přece užitná záležitost. Aby vznikla kvalitní architektura, musí se na začátku správně definovat potřeby, funkce. Bez toho je to jen manýra, jež sice oslní originálním nápadem, ale u toho to skončí. A to je málo. Výborná architektura vždy zároveň naplňuje potřeby a požadavky lidí, kteří tam žijí. Slouží jim. Zvláště v situaci, kdy vzniká z veřejných peněz.

Když jste se před sedmi lety stal starostou Líbeznic, měl jste vizi, čeho chcete dosáhnout?

Neměl. Samozřejmě jsem věděl, jaké jsou největší problémy obce, a chtěl jsem je vyřešit. Vize ale nemusí být v konkrétní podobě změny toho či onoho zákoutí. Může spočívat v tom, jak principiálně postupovat. V našem případě jde o to, že se opravdu o všech změnách snažíme bavit s lidmi a zároveň nebojujeme o co nejnižší cenu.

Kvalitní architektura nemusí být dražší, může být dokonce levnější.

Na cenu veřejných staveb musíte brát ohled, ne?

Mám za to, že závazkem veřejné správy a nakládání s veřejnými prostředky není jen to, aby nějaká stavba byla co nejlacinější. Spíše to, aby byla co nejlépe funkční a co nejefektivnější z hlediska dlouhodobých dopadů. Měli bychom, tak jako doma, sledovat spíše poměr výkon/cena a volit nejlepší řešení. Stejně jako třeba dřívě čeští panovníci, když zvali ke spolupráci přední architekty a ptali se jich, co nejlepšího by za jejich peníze mohlo vzniknout. V Líbeznicích se tohle snažíme dělat. Od začátku zveme architekty k debatám o obci.

Stojí kvalitní architektura nutně víc než ta "obyčejná"? Vyšší cena je častý argument, proč radši dělat věci jako v Kamenných Žehrovicích, které se nedávno "proslavily" nepovedeným zateplením základní školy.

Kvalitní architektura nemusí být dražší, může být dokonce levnější. Pokud je návrh dobrý, může finanční prostředky šetřit a přidat nečekanou hodnotu, kterou nekvalitní návrh nikdy nepřinese. Hodně lze ušetřit třeba na provozu. A fakt, že ze stavby mají lidé větší radost, přece není věc, která nemá i svoji ekonomickou hodnotu. Nedá se jednoduše vyjádřit účetní operací, ale do života obce patří a má velký význam. V případě líbeznických staveb jsou dokonce i hmatatelné náklady buď v průměru běžného stavění v České republice, nebo dokonce pod ním. Fakt, že dáváme víc peněz za prvotní návrh, ve výsledku znamená úspory, protože s architekty od počátku řešíme, jak ten který projekt nastavit úsporně, jak nedat volnou ruku všem, kteří by se rádi pochlubili všemožnými moderními technologiemi. Například v Dřeváku není vůbec finančně náročná vzduchotechnika. Větrá se tam přirozeně okny tak jako po staletí, s výjimkou sprch a prostoru občerstvení.

Kde na zmíněné velké projekty sháníte peníze?

Většina z nich vznikla díky dotacím, část pak jde z našich zdrojů. Například u nového pavilonu školy šel hlavní podíl investic ze státního rozpočtu, více než 30 milionů korun. Zbývajících 14 milionů na stavbu zajistily Líbeznice a další obce spádového obvodu školy. Stavba trvala jen asi 300 dnů.

Co potřebuje malá obec k tomu, aby se v ní lidem dobře žilo?

Musí mít funkční veřejný prostor. A tím nerozumím jen nějaké místo, kde se lidé scházejí a které je architektonicky dobře zvládnuté, odpovídá na jejich potřeby, bude je naplňovat a zároveň jim klást otázky. Veřejný prostor chápu spíš jako životní strukturu, kde se mají lidé potkávat a mluvit spolu o tom, co je trápí nebo co by chtěli udělat.

Potkávají se u vás lidé?

Líbeznice se vypořádávají s obrovskou proměnou populace. Před 10 lety byla naše obec poloviční a od té doby sem přišla spousta lidí, kteří tu neměli kořeny. V každé takové obci vznikne přirozeně tábor starousedlíků a novousedlíků a někdy si tyto dvě skupiny o sobě myslí jen to nejhorší. My jsme od začátku řekli, že máme-li dobře fungovat, tak naopak tyto lidé spolu musí co nejvíce mluvit. Programově jsme chtěli tyto příkopy zahrabávat. Veřejný prostor v Líbeznicích netvoří jenom sportovní hala, kostel, komunitní centrum, náměstí nebo Areál zdraví, ale hlavně akce, které se tam odehrávají. Sebehezčí veřejný prostor nebo architektura, které nebudou naplněny životem, nemají smysl. U nás se to daří, máme zde baráčky, skauty, sportovní kluby. Knihovna pořádá besedy, matky organizují přednášky o výchově dětí, fungují tady neziskovky. Díky bohatému kulturnímu kalendáři se tu lidé potkávají, mluví spolu a ty vlastně hloupé kategorie staro- a novousedlíků už nehrají takovou roli. Daří se je překonávat.

Architekt Adam Halíř ze studia Projektíl architekti vysvětluje, jak přistupovali k projektu ZŠ v Líbeznicích.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65970040-lide-musi-zit-spolu-ne-vedle-sebe>

Michal Horáček: Česko sice nemá ropu ani zlato, ale má talentované lidi

28.11.2017 peak.cz str. 00 Rozhovor

Prezidentská kampaň změnila Michalu Horáčkovi vnímání Česka. Bývalý podnikatel, hráč, textař a sociální antropolog, který jako jeden z prvních oznámil záměr kandidovat na prezidenta republiky, především zjistil, že máme spoustu pracovitých a šikovných lidí.

Michal Horáček kandidující na prezidenta republiky poskytl v rámci své kampaně, která běží více než rok a půl, řadu rozhovorů.

V exkluzivním rozhovoru pro Peak.cz, který vznikl ještě předtím, než Ministerstvo vnitra oznámilo finální počet prezidentských kandidátů, se otázky točily hlavně kolem ekonomiky a podnikatelského prostředí.

„Nyní jsme subdodavatelská ekonomika, ale do budoucna bychom to měli změnit. Chceme-li konkurovat světu, naše strategie musí být opačná,“ říká mimo jiné bývalý úspěšný podnikatel.

Podle Horáčka musíme sázet na lidi, kteří jsou schopni něco riskovat pro svoji vizi. „Míval jsem pocit, že takových je v Česku strašně málo. Není to pravda. Je jich mnohem víc, než jsem si myslel.“

Je těsně před uzavřením listiny kandidátů na prezidenta ČR (rozhovor vznikl před jejím uzavřením, pozn. red.). Jak dosud probíhala vaše kampaň?

Intenzivně. Běží už 18 měsíců a spočívala hlavně v tom, že jsem objížděl co nejvíce míst a vzdálených koutů České republiky. Nejen velká města, ale především ta menší a vesnice, abych se potkal s lidmi a zjistil, jak vlastně žijí, a abych je seznámil se svým programem. A hlavně abych naslouchal tomu, co lidé říkají.

Změnilo to nějak váš pohled na Česko?

Michal Horáček (65)

Textař, básník, esejista, novinář, sociální antropolog a spoluzakladatel sázkové kanceláře Fortuna. Pochází z umělecko-vědecké rodiny. Jeho prastrýcem byl chemik Jaroslav Heyrovský, první Čech, jenž dostal Nobelovu cenu. Otec Vladimír Horáček byl dramaturgem mnoha pražských divadel včetně Národního a překladatelem z mnoha jazyků. Matka Eva Horáčková Heyrovská pracovala jako psycholožka. Studoval **Fakultu sociálních věd** a publicistiky na Univerzitě Karlově, kterou kvůli svému vyloučení nedokončil. Poté pracoval v různých dělnických profesích, zároveň psal o dostizích, mimo jiné i do západních časopisů. Později pracoval jako novinář. v časopise Mladý svět, kde díky jazykovým znalostem dělal především rozhovory se zahraničními osobnostmi, později komentoval aktuální dění pro Hospodářské a Lidové noviny. V roce 1990 založil společnost Fortuna, o 14 let později ji prodal. Kromě toho psal a píše texty k písním, známý je především díky spolupráci s hudebníkem Petrem Hapkou. V roce 2016 oznámil svoji kandidaturu na prezidenta České republiky.

Ano, výrazně. Protože Česko, které známe z médií je zcela jiné než to, které existuje reálně. Média nám nabízejí obrázek, že všude existují lecjaké katastrofy, problémy, ze kterých se dá udělat hezký titulek. V komentářích pod články a na sociálních sítích také často čtu, že jsme závistivý národ, omrzely, uzavřený, xenofobní, prostě hloupý. Tak to ale vůbec není, je to přesně naopak. Když přijedete do menších měst a tam vidíte manufaktury a dílny, které vznikly úplně z ničeho a vytvářejí velkou přidanou hodnotu, tak opravdu poznáte pravou tvář věci. O to můžeme opřít naši naději.

Co třeba konkrétně?

Třeba v Hanušovicích na Jesenícku je sociální spáleniště, protože tam po generace lidé pracovali v tradičních výrobcích textilního a sklářského průmyslu. Ty se však bohužel zhroutily, nejen kvůli špatné privatizaci, ale hlavně kvůli levné práci z Číny. Ale objevují se úplně jiní lidé. Třeba pan Kostka, který tam založil továrnu na výrobu koloběžek. Před 25 lety chtěl koupit svému synovi koloběžku, ale byla drahá a špatná, tak si řekl, že ji raději vyrobí sám. A dnes má nejprestižnější značku koloběžek na světě. Jezdí se na ní světové poháry. A to je jeden příklad ze stovek, které jsem měl možnost vidět. Firma Navel z Velešína u Kaplice zase dělá diamantové hroty k nástrojům. Další příklad jsou třeba kluci od Frýdku-Místku, kteří vyrábí rogalu. V Sušici dělají stěžně pro jachty. Ale jedno mají společné – jsou to všechno dychtiví, strašně pracovití a tvořiví lidé. Včetně lidí kolem nich, kteří nejsou takhle pozeňnaní, ale jsou hrdí na to, co odpracovali, protože vidí, jak se region za 25 let proměnil v dobrém slova smyslu.

Máme tedy na co být hrdí? Na české podnikatele?

Určitě, i když nutno podotknout, že jako podnikatele nevnímám ani tak velké podniky (ve smyslu korporací), které k nám přichází už dopředu připravené. Navštívil jsem třeba Nošovice a doslova jsem se ocitl v Koreji. Byl jsem ve Škodě Auto v Mladé Boleslavi, v ArcelorMittalu v Ostravě a v dalších nadnárodních továrnách. Ale to je podnikatelské prostředí, kterému moc nerozumím, protože vím, že je výsledkem obrovských konexí, peněz a činností, které mu předcházely. Já spíše vnímám lidi, kteří jsou schopni něco riskovat pro svoji vizi. A míval jsem pocit, že takových je v Česku strašně málo. Není to pravda. Je jich mnohem víc, než jsme si mysleli. Je skvělé, že lidé zkouší nové věci.

[caption id="attachment_6926" align="alignnone" width="800"] Michal Horáček: Foto: archiv Michala Horáčka[/caption]

Změnily tyto zkušenosti i vaše vnímání Česka? Viděl jste ho dříve kritičtěji?

Ano, dalo mi to velkou důvěru v naši budoucnost. Sám jsem se neubráníl tlaku mediálních zpráv, věřil jsem jejich sdělením. Ta ovšem popisují jen velmi malou část reality. Privatizace neměla být nacionální. Co by mělo být hnacím motorem české ekonomiky? Ze třetiny běží na autopřůmyslu...

Naše ekonomika podléhá strategii státu, kterou jsme před mnoha lety zvolili. Tenkrát jsme potřebovali budovat kapitalismus a bez kapitálu to bylo těžké. Tak jsme dali příležitost nadnárodním společnostem. Tehdy to mělo smysl a mnohdy to dobře dopadlo. Dali jsme například přednost Volkswagenu a dnes víme, že to šlape.

Na druhé straně nacionální hledisko často nebyla dobrá volba. Například Vladimír Stehlík získal Poldi Kladno, která dnes mohla být srovnatelná s firmou Siemens, a víme, jak to dopadlo.

Jenže dnes už jsme o krok dál. Nepotřebujeme jen výrobu, ale i centra výzkumu a vývoje. Jinak budeme navždy subdodavatelskou ekonomikou, která nemá přidanou hodnotu. Například do takového Foxconnu přijdou z Číny součástky, které v Česku smontujeme a pošleme do Německa. Tam to v podstatě jen hezky zabalí a prodají dál. A jsou to právě pak Němci, kteří si nárokují marži za přidanou hodnotu.

Proč to tedy neděláme jako ti Němci?

Dám vám příklad. Byl jsem ve Varnsdorfu ve společnosti, která dělá kamna pro dánského partnera, kterému je prodá za deset tisíc, a ten je prodá koncovému zákazníkovi za 110 tisíc korun. Reálná hodnota přitom vzniká už tady, jen ji neumíme prodat. Nemáme konexe po celém světě a neumíme je navazovat, protože s tím nemáme zkušenosti. Za bolševika jsme se to těžko mohli naučit. Jsme tak trochu oběti své doby.

Měli bychom se hlavně starat o obchod, marketing, reklamu, prodej. Chceme-li konkurovat světu, naše strategie musí být opačná. Nyní jsme subdodavatelská ekonomika, ale do budoucna bychom to měli změnit. Musíme přestat podporovat nadnárodní společnosti a možná vlastně nepodporovat ani ty naše. Podnikatelé, jak s nimi mluvím, nechtějí podporu, chtějí jen, aby jim stát přestal házet klacky pod nohy různými regulacemi.

Vnímáte tedy regulace jako zlo?

Představa státního úředníka, že problémy se vyřeší s novou regulací, je scestná. Když jste malinkatý podnikatel, trpíte tím, že třeba svojí vinou se opozdíte s platbou – uděláte malou chybu, máte datovou schránku a neumíte si nastavit upozornění, aby vám přišlo na mail, že do ní byl vložen nějaký dokument. A najednou se z desetitisícové povinnosti stane nesplatitelných 80 tisíc. To je chyba.

Neumíme se prodávat a konkurovat Západu. Je to jen důsledek minulosti? Je už téměř 30 let po revoluci, neměli bychom to už umět?

Ano, souhlasím. Nechci ale být v tom soudu příliš příkrý, protože je to skutečně velmi složité. Je to stejné jako neustále vnášet do diskuse hrozbu komunismu. Lidi to nezajímá, ti chtějí vědět, co je teď a co bude v nejbližší budoucnosti.

Odpuštění dlužných penále by stálo pár miliard

Přišel jste s dluhovou amnestií, respektive odpuštěním úrokových dluhů při 100. výročí založení republiky. Proč?

Zdůrazňuji, že nejde o odpuštění dluhů, nýbrž je to výzva k jejich zaplacení. Když v jednom konkrétním termínu splatíte dluh, bude vám odpuštěno penále. Problém je, že dluhy v mnoha případech narostly o stovky procent a lidi diskvalifikují z běžného života. Mám čtyři důvody, proč to máme udělat.

První je, že topicímu hodíte lano. Druhá, že vytáhnete zadlužené osoby z šedé ekonomiky, z níž se nemohou sami vybabrat, do ekonomiky, kde budou platit daně. Za třetí zoufalí lidé dělají zoufalé věci. V Česku roste počet sebevražd, ročně v tuzemsku ukončí svůj život na 1 500 lidí. Ačkoli není prokázána korelace mezi rostoucím počtem sebevražd a dluhy těch, kteří je páchají, soudím, že nějaká souvislost tam bude. I kdyby se ušetřilo deset životů za rok, má to svoji hodnotu. A čtvrtý důvod je, že spouště lidí takový krok prospěje. Navíc to nebude nic stát, protože dlužníci penále už stejně nesplatí, protože nemohou. Ale za dlužné peníze bez penále, které by se vrátily do společné kasy, už se dá něco koupit. Za tuto myšlenku budu dál bojovat, protože věci, které mi dávají smysl, dotahuju.

Má amnestie šanci uspět účetně?

Ano, jako jednorázový odpis. Odepíše se to z virtuálních kolonek. Důležité je, že to musí být mimořádný a nečekaný odpustek, taková amnestie. A politicky je důležité, aby se stát, který mnozí vnímají jako drába, co dává jen penále, regulace a pokuty, ukázal jako servisní organizace, která lidi chápe a dělá i něco dobrého.

Máte konkrétně spočítáno, o jakou částku půjde?

Není to obrovská částka. Na začátku jsem odhadoval, že půjde třeba o 60 miliard korun, ale ukázalo se, že jsou to jednotky miliard, zejména jde o penále z dluhů na pojistném na sociální zabezpečení. Úplně přesně se to vyčíslit nedá, ale půjde zhruba o sedm miliard korun.

Na co si vám podnikatelé ve vztahu ke státní aparatuře nejčastěji stěžují?

Záleží na tom, v jakém rozsahu podnikají a co se jich dotýká. Menší podnikatelé si stěžují na měsíční kontrolní hlášení DPH. Potkal jsem se například se 70letým pánem z Chomutova, který vyráběl plováky. Měsíčně vydělá kolem 20 tisíc. Jednou zapomněl poslat měsíční hlášení a dostal deset tisíc pokutu.

Hlavní problém spočívá v tom, že takový malý podnikatel si musí najmout nějakého daňáře, který stojí nemalé peníze. Výdaj, který může rozhodovat, jestli má, nebo nemá smysl dál podnikat.

Druhým kamenem úrazu je EET. Udivuje mě, kolik v Česku vznikne za rok minipivovarů, kolem padesáti. Nicméně zase brzy zmizí ze scény, protože postupně kvůli EET zavírají hospody v okolí, kterým měly pivo dodávat.

U obou těchto systémů je navíc problém, že nevíme, co se děje s daty. Kdo, komu, za co dodává, za kolik a za jakých podmínek. To nesmí nikdo vědět. Když se to dozví třetí strana, nabídne třeba lepší cenu.

A další průšvih je zákaz kouření v restauracích. Když máte hospůdku v Pošumaví, tak po těchto třech ranách jste vyřízený. Máte pocit, že vám stát dává signál, abyste místo podnikání šel dělat k pásu do fabriky.

Máme na víc

Kam by se česká ekonomika měla posunout?

Z pohledu hráče, ne gamera, který prošel hráčským prostředím, považuji za obrovský risk, že česká ekonomika je postavena z více než třetiny na průmyslu, zejména automobilovém. Dokud je konjunktura, je všechno báječné, trháme rekordy v prodeji nových aut. Ale je to sázka. Nevím, co se stane, až přijde krize automobilového průmyslu. Jak si budeme stát pak. Raději bych viděl kolem sebe více drobných podnikatelů, kteří vyrábějí ty koloběžky, padáky, stěžně a další činnosti s velkou přidanou hodnotou. Moje heslo je, že máme na víc.

Takže bychom měli nadnárodní společnosti odmítat?

Ne, záleží na podmínkách. Ale nevidím důvod, proč bychom jejich vstup měli podporovat ještě investičními pobídkami. Musíme je vzít z bezpečnostních důvodů. My se musíme provázat s vyspělým světem. Investor nechce žádné války a dohady, chce, aby jeho investice byla bezpečná. To je daleko víc než nějaké mezinárodní smlouvy a NATO. Jen skutečná provázanost a dennodenní zájem nás mohou učinit bezpečným prostorem. Z tohoto hlediska jsem pro. Nesouhlasím s investičními pobídkami, které by tyto společnosti dostaly na úkor našich podnikatelů, kteří to cítí jako nefér prostředí.

Je podle vás Česko bezpečná země?

Ano, a není to jen dojem, objektivně jsme pátá nebo šestá nejbezpečnější země na světě. To je jedno z největších plusů, které Česká republika má. Výrazně to posiluje atraktivitu našeho prostředí pro další investice a pro lidi, kteří sem přijedou třeba přednášet na vysoké školy a seznamovat nás s novými myšlenkami. My takové lidi potřebujeme, jsou tu, ale je jich zatím strašně málo.

Jak bychom je měli přilákat?

No, obvykle: penězi a úctou. Kde na to ale vzít? Nabízí se otázka školného na veřejných vysokých školách. Máme dva miliony lidí ve vzdělávacím systému a Ministerstvo školství disponuje 150 miliardami korun. Prostým aritmetickým průměrem na jednoho školáka vychází 75 tisíc korun za rok. To je to školné, které platíme, i když se tomu neříká školné. Pokud to má být víc, musíme se rozhodnout, že rozpočet Ministerstva školství se znásobí a bude rozpočet i na zahraniční profesory a nobelisty, kteří budou přednášet na českých univerzitách. Nebo budeme muset přistoupit na myšlenku školného.

Školné ale u Čechů není zrovna přijatelná představa...

Máte pravdu, je to mizerná představa. V Česku na to vůbec nejsme zvyklí a emocionálně to neumíme přijmout. Mám kamarády v Americe a nedávno mi jeden psal, že teď ve svých 63 letech splatili studia svých dvou dcer.

Nic takového nechci, aby lidé u nás do 63 let platili vzdělání svých dětí na vysoké škole. Peníze ale najít musíme, jinak nám hrozí, že celá krásná Karlova univerzita, fungující od roku 1348, bude druhořadá. Stejně jako všechny ostatní veřejné a státní školy, kam nepřilákáme ani nejlepší učitele, ani zahraniční přednášející. Ti raději půjdou na soukromou univerzitu. Jsme zvyklí na to, že talent – i když pochází z chudých poměrů – má mít šanci se uplatnit. Je to více přání než skutečnost, protože empirická data nám říkají, že na vysoké školy chodí děti vysokoškolsky vzdělaných rodičů. Jestli s tím něco neuděláme, skončí školství v rukou soukromých podnikatelů, kteří ovládnou celý trh. Budou to oni, kdo přiláká dobré učitele, protože je dobře zaplatí.

Stát nemůže být ve všem servisní organizací

Bavíme se o vysokoškolském vzdělání, ale v Česku je dnes kumšt najít dobrého řemeslníka. Jak bychom to měli řešit?

To nejen v Česku, ale i jinde ve světě, třeba v Americe. Do Británie přišli polští instalatéři, ale Britové je neměli úplně rádi. Trh to musí spravit. Když máte člověka, který nechce studovat historii skandinávských literatur, ale je šikovný a bude svářeč, tak bude mít vystaráno. Nejvíce nedostatková profese je svářeč. Nejen v Česku, ale i v Německu. Trh to ale spraví. Pokud jich je nedostatek, poroste jejich cena a lidé tak budou do oboru přicházet zpět.

Neměl by proto stát více podporovat technické vzdělávání?

Ne, stát ať nic nedělá. U nás jsou lidé, kteří vnímají stát jako servisní organizaci, která jim poradí, co mají dělat. Lidé se ale musejí rozhodnout sami, co chtějí dělat, co chtějí studovat, jen tak mohou být šťastní. Nemůžete člověku s vášní pro antropologii říct, ať se jde vyučit svářečem, protože jich je nedostatek a bude dobře zaplacen. To pak bude zoufalý a špatný svářeč. Místo státu by to ale měly dělat firmy. Ty si mají na středních školách hledat šikovné studenty, dát jim „kapesné“ a nabídnout jim praxi nebo brigádu.

Měl by stát aspoň motivovat firmy?

Ne. Možná nějaké firemní programy, ale není to třeba, firmy se o to samy postarají. Státní zásahy bych minimalizoval, budu vždy proti nim.

Byrokracie bují jako rakovina

Jak se díváte na to, že ve státní správě pracuje možná i nadbytečná masa lidí? Zredukoval byste počet státních úředníků?

Ano, to je povinnost řádného hospodáře. Zaměstnávat musíme jen tolik lidí, kolik jich je skutečně potřeba. Nemám žádná data, ale soudím, že počet lidí ve státní a veřejné správě je ohromný. Je to spojeno s tím, že čím více je regulací, tím více lidí potřebujete, aby je aplikovali, kontrolovali, pokutovali a produkovali další. Je to povaha byrokratických organizací, které bují jako rakovina.

Kdo by měl přijít s tím nepopulárním krokem snižování počtu úředníků?

Určitě šéf resortu. Ale nelze to brát jako na Ministerstvu školství, kde se za posledních pár let vystřídal devět ministrů. Takhle není možné, aby někdo z nich resort poznal. Obecně to platí pro všechna ministerstva.

Ministr musí být manažer, který má vizi a chce ji uplatnit. Zároveň musí mít odvahu jít proti svému aparátu, nesmí mít strach prověřit zažitou strukturu a rozloučit se s nadbytečnými. Musí uvažovat stejně jako manažer najatý do firmy s ekonomickými problémy, který hledá nadbytečné náklady. Ale kde najít takové manažery ve státní správě? Ti schopní a šikovní mají své firmy, případně jsou v zahraničí, rozhodně ne ve státním aparátu.

Ti schopní do státní správy za dané peníze nejdou. Proto žijeme v dost začarovaném kruhu.

Jediným východiskem jsou manažeři vizionáři s přesvědčením. Upozorňuji, že jsme v obrovské konjunktuře, kdy se stavy rozrůstají, ale krize přijde, periodicky se opakuje. Co se pak bude dít s přebujelým aparátem? Teď musíme dělat ty zásadní kroky a nepopulární rozhodnutí, ne v době, kdy bude třeba řešit naléhavější problémy.

Je to téměř deset let od poslední globální finanční a hospodářské krize, která personálně prověřila státní aparát i mnohé firmy...

UŽ JSTE SI OBJEDNALI?

Krise má své bolestné, ale nezbytné výsledky. Silní a životaschopní se oddělí od těch slabých a neživotaschopných. To neplatí jen pro byznys, mělo by to fungovat i ve státní správě.

Musíme podpořit talenty

Jak se vy osobně díváte na tzv. digitální revoluci, nástup Průmyslu 4.0, internetu věcí, analýzy big data?

Vše, co jste zmínil, je a bude klíčové. Nemáme v Česku ropu, zlato ani moře. Co tu bude vždy, jsou talentovaní lidé. Těm musíme dát vzdělání a praxi odpovídající dnešní době, ne době Rakouska-Uherska. V tom je ta budoucnost, tam se oddělíme od těch lidí, kteří netvoří. Asiati jsou úžasně schopní a umí ukládat znalosti, ale chybí jim tvořivost.

Jaké uplatnění najdeme pro lidi, jejichž práci zastoupí roboti?

Žijeme v době, která je historicky nejdynamičtější, nejpřekvapivější, nejrychlejší, a my si musíme zvyknout na to, že žijeme v nejistotě a naše vnitřní touha po jistotě nebude naplněna. Cokoli vystudujete se může nějakým novým nápadem stát nepoužitelným a zastaralým. Jakákoli profese může během života zastarat. Neplatí, že čím se člověk vyučí, tím zůstane na celý život. Na hroby už si povolání psát nebudeme, protože budeme profese střídat celý život. Musíme se smířit s tím, že už nebudeme žít v jistotě. K tomu, abychom mohli přijímat nejistotu překotného vývoje, musíme cítit bezpečí ve smyslu nehrozcích válečných konfliktů

URL| <http://www.peak.cz/michal-horacek-cesko-sice-nema-ropu-zlato-ma-talentovane-lidi/>

Akademici vyzvali Zimu, aby nejmenoval zvolenou děkanku FSV UK

27.11.2017 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha

ČTK

Stovka představitelů českých i zahraničních univerzit a vědeckých pracovníků Akademie věd ČR v otevřeném dopise vyzvala rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů podepsána pod několika články, které vyšly v podvodných a takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Její jmenování by poškodilo pověst fakulty i univerzity, míní.

"Zima se má k dopisu vyjádřit v úterý. Dosavadní děkan fakulty Jakub Končelík nicméně požadavek signatářů odmítl s odůvodněním, že jeho nástupkyně byla zvolena v řádné volbě a navíc podle něj neudělala nic, co by jejímu jmenování bránilo. Němcová Tejkalová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. "Nikomu jsem za ně neplatila, nijak je za fakultu nevykázala, ani z nich neměla žádný příjem," sdělila dnes ČTK.

Predátorské časopisy

„Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **Fakultě sociálních věd UK** je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity," uvedli akademici, mezi nimi je například Jiří Přibáň z Cardiff Law School, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška či profesori několika tuzemských i zahraničních vysokých škol. Podvodné a tzv. predátorské časopisy nemají standardní recenzní řízení a zaplavují akademické prostředí irelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů. "I pokud bychom přijali autorčino podivné vysvětlení, že pouze uvěřila podvodníkům, je to dle našeho názoru neslučitelné s výkonem jakékoli řídicí funkce v akademickém prostředí," uvedli zástupci univerzitní a vědecké obce.

Děkanovi vyprší mandát příští rok

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu, do funkce ji ještě musí jmenovat rektor univerzity. Dosavadnímu děkanovi, kterým je od roku 2010 Končelík, vyprší mandát příští rok. "Nesouhlasím s tím, že by Alice Němcová Tejkalová udělala cokoliv, co by bylo jejímu jmenování děkankou na překážku," sdělil děkan ČTK. Němcová Tejkalová publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení, zdůraznil Končelík.

Členové akademického senátu měli podle něj zevrubné informace o této problematice a rozhodli se, že Němcová Tejkalová je vhodná adeptka na děkanku. Němcová Tejkalová považuje dopis za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Fakulta sociálních věd se zaměřuje na společenskovědní obory - ekonomii, politologii, sociologii, komunikační studia a mezinárodní teritoriální studia. V současné době na ní studuje více než 4000 studentů. FSV je jednou z nejmladších fakult Univerzity Karlovy, vznikla v roce 1990 přeměnou Fakulty žurnalistiky."

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/akademici-vyzvali-zimu-aby-nejmenoval-zvolenou-dekanku-fsv-uk-20171127.html

Sto akademiků vyzvalo Zimu, aby nejmenoval děkanku FSV UK. Kvůli predátorským časopisům

27.11.2017 lidovky.cz str.00 Zprávy / Domov
ČTK

Stovka představitelů českých i zahraničních univerzit a vědeckých pracovníků Akademie věd ČR v otevřeném dopise vyzvala rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**.

Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů podepsána pod několika články, které vyšly v podvodných a takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Její jmenování by poškodilo pověst fakulty i univerzity, míní.

Zima se má k dopisu vyjádřit v úterý. Dosavadní děkan fakulty Jakub Končelík nicméně požadavek signatářů odmítl s odůvodněním, že jeho nástupkyně byla zvolena v řádné volbě a navíc podle něj neudělala nic, co by jejímu jmenování bránilo. Němcová Tejkalová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. „Nikomu jsem za ně neplatila, nijak je za fakultu nevykazala, ani z nich neměla žádný příjem,“ řekla v pondělí.

„Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **Fakultě sociálních věd UK** je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity,“ uvedli akademici, mezi nimi je například Jiří Příběh z Cardiff Law School, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška či profesori několika tuzemských i zahraničních vysokých škol.

Podvodné a tzv. predátorské časopisy nemají standardní recenzní řízení a zaplavují akademické prostředí irrelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů. „I pokud bychom přijali autorčino podivné vysvětlení, že pouze uvěřila podvodníkům, je to dle našeho názoru neslučitelné s výkonem jakékoli řídicí funkce v akademickém prostředí,“ uvedli zástupci univerzitní a vědecké obce.

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu, do funkce ji ještě musí jmenovat rektor univerzity. Dosavadnímu děkanovi, kterým je od roku 2010 Končelík, vyprší mandát příští rok. „Nesouhlasím s tím, že by Alice Němcová Tejkalová udělala cokoli, co by bylo jejímu jmenování děkankou na překážku,“ řekl děkan. Němcová Tejkalová publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení, zdůraznil Končelík. Členové akademického senátu měli podle něj zevrubné informace o této problematice a rozhodli se, že Němcová Tejkalová je vhodná adeptka na děkanku. Němcová Tejkalová považuje dopis za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Fakulta sociálních věd se zaměřuje na společenskovední obory - ekonomii, politologii, sociologii, komunikační studia a mezinárodní teritoriální studia. V současné době na ní studuje více než 4000 studentů. FSV je jednou z nejmladších fakult Univerzity Karlovy, vznikla v roce 1990 přeměnou Fakulty žurnalistiky.

URL| https://www.lidovky.cz/akademici-vyzvali-zimu-aby-nejmenoval-zvolenou-dekanku-fsv-uk-pbw-/zpravy-domov.aspx?c=A171127_162020_In_domov_ele

Nejmenujte děkanku Tejkalovou, vyzvali akademici rektora UK Zimu

27.11.2017 denik.cz str. 00 Česko

ČTK

Stovka představitelů českých i zahraničních univerzit a vědeckých pracovníků Akademie věd ČR v otevřeném dopise vyzvala rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**.

"

Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů podepsána pod několika články, které vyšly v podvodných a takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Jejím jmenování by poškodilo pověst fakulty i univerzity, míní.

Zima se má k dopisu vyjádřit v úterý. Dosavadní děkan fakulty Jakub Končelík nicméně požadavek signatářů odmítl s odůvodněním, že jeho nástupkyně byla zvolena v řádné volbě a navíc podle něj neudělala nic, co by jejímu jmenování bránilo. Němcová Tejkalová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. "Nikomu jsem za ně neplatila, nijak je za fakultu nevykazala, ani z nich neměla žádný příjem," sdělila dnes ČTK.

"Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **Fakultě sociálních věd UK** je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity," uvedli akademici, mezi nimi je například Jiří Přibáň z Cardiff Law School, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška či profesoři několika tuzemských i zahraničních vysokých škol.

Rezignace členů rady

Podvodné a tzv. predátorské časopisy nemají standardní recenzní řízení a zaplavují akademické prostředí irelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů. "I pokud bychom přijali autorčino podivné vysvětlení, že pouze uvěřila podvodníkům, je to dle našeho názoru neslučitelné s výkonem jakékoli řídicí funkce v akademickém prostředí," uvedli zástupci univerzitní a vědecké obce.

Děkanovi vyprší mandát příští rok

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu, do funkce ji ještě musí jmenovat rektor univerzity. Dosavadnímu děkanovi, kterým je od roku 2010 Končelík, vyprší mandát příští rok. "Nesouhlasím s tím, že by Alice Němcová Tejkalová udělala cokoli, co by bylo jejímu jmenování děkankou na překážku," sdělil děkan ČTK. Němcová Tejkalová publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení, zdůraznil Končelík. Členové akademického senátu měli podle něj zevrubné informace o této problematice a rozhodli se, že Němcová Tejkalová je vhodná adeptka na děkanku. Němcová Tejkalová považuje dopis za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Fakulta sociálních věd se zaměřuje na společenskovední obory - ekonomii, politologii, sociologii, komunikační studia a mezinárodní teritoriální studia. V současné době na ní studuje více než 4000 studentů. FSV je jednou z nejmladších fakult Univerzity Karlovy, vznikla v roce 1990 přeměnou Fakulty žurnalistiky.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/akademici-vyzvali-zimu-aby-nejmenoval-zvolenou-dekanku-fsv-uk-20171127.html

Na Univerzitě Karlově se vzbourili akademici. Nechtějí děkanku s články v podvodných časopisech

27.11.2017 info.cz str. 00 Praha

ČTK,luš

Stovka představitelů českých i zahraničních univerzit a vědeckých pracovníků Akademie věd ČR v otevřeném dopise vyzvala rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)**. Dosavadní ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky fakulty je podle signatářů podepsána pod několika články, které vyšly v podvodných a takzvaných predátorských časopisech, které přitom vykazala jako odborné publikace. Její jmenování by poškodilo pověst fakulty i univerzity, míní.

Zima se má k dopisu vyjádřit v úterý. Dosavadní děkan fakulty Jakub Končelík nicméně požadavek signatářů odmítl s odůvodněním, že jeho nástupkyně byla zvolena v řádné volbě a navíc podle něj neudělala nic, co by jejímu jmenování bránilo. Němcová Tejkalová uvedla, že v predátorských časopisech nepublikovala texty vědomě, natož záměrně. „Nikomu jsem za ně neplatila, nijak je za fakultu nevykázala, ani z nich neměla žádný příjem,“ sdělila dnes ČTK.

„Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **Fakultě sociálních věd UK** je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity,“ uvedli akademici, mezi nimi je například Jiří Příběh z Cardiff Law School, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška či profesori několika tuzemských i zahraničních vysokých škol.

Podvodné a tzv. predátorské časopisy nemají standardní recenzní řízení a zaplavují akademické prostředí irelevantními texty, které nesplňují základní náležitosti odborných textů. „I pokud bychom přijali autorčino podivné vysvětlení, že pouze uvěřila podvodníkům, je to dle našeho názoru neslučitelné s výkonem jakékoli řídicí funkce v akademickém prostředí,“ uvedli zástupci univerzitní a vědecké obce.

Akademický senát **FSV UK** zvolil Němcovou Tejkalovou do čela fakulty letos v říjnu, do funkce ji ještě musí jmenovat rektor univerzity. Dosavadnímu děkanovi, kterým je od roku 2010 Končelík, vyprší mandát příští rok. „Nesouhlasím s tím, že by Alice Němcová Tejkalová udělala cokoli, co by bylo jejímu jmenování děkankou na překážku,“ sdělil děkan ČTK. Němcová Tejkalová publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení, zdůraznil Končelík. Členové akademického senátu měli podle něj zevrubné informace o této problematice a rozhodli se, že Němcová Tejkalová je vhodná adeptka na děkanku. Němcová Tejkalová považuje dopis za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Fakulta sociálních věd se zaměřuje na společenskovední obory - ekonomii, politologii, sociologii, komunikační studia a mezinárodní teritoriální studia. V současné době na ní studuje více než 4000 studentů. FSV je jednou z nejmladších fakult Univerzity Karlovy, vznikla v roce 1990 přeměnou Fakulty žurnalistiky.

URL| <http://www.info.cz/clanek/19958/na-univerzite-karlove-se-vzbourili-akademici-nechteji-dekanku-s-clanky-v-podvodnych-casopisech>

Novinařina láká jen třetinu studentů

27.11.2017 Lidové noviny str. 04 Domov
MARTIN RYCHLÍK

Velká část posluchačů chce raději do reklamy, říká budoucí děkanka **FSV UK**. V minulosti publikovala v predátorském časopisu

PRAHA Lepší výsledky ve vědě, mezinárodnější rozměr i silnější zázemí pro akademiky. Díky takovým příslibům byla děkankou **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) zvolena Alice Němcová Tejkalová. Ta od roku 2015 šéfuje Institutu komunikačních studií a žurnalistiky. V témže roce však LN a týdeník Euro upozornily na kauzu tamního pracovníka Wadima Strielkowského, jenž mimo jiné publikoval pár desítek článků v predátorských časopisech – tedy takových, které za peníze otisknou jakýkoliv blud.

Tejkalová byla se Strielkowským spoluautorkou dvou studií v časopise evidovaném na tzv. Bealově seznamu podezřelých žurnálů, takže pak čelila kritice, že situaci neřešila správně. Případ musela opět vysvětlovat volcím senátorům, ale zvítězila a Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy, již potvrdil, že mladou doktorku jmenuje do funkce od 1. února 2018.

* LN Proč byla volba tak těsná a opakovaná? Až na podruhé jste vyhrála 12 ku 8 hlasům.

Když si přečtete můj program i program Petra Soukupa, tak uvidíte, že řada věcí, jichž chceme dosáhnout, je dost podobná. Oba fakultu dobře známe, víme, co by se mělo posouvat dál. A pak rozhodují osobnosti jednotlivých lidí; proto to byla asi tak vyrovnaná volba.

* LN Čím myslíte, že jste své volitele přesvědčila?

Myslím si, že důvod, proč mě senátoři zvolili, je ocenění práce, kterou mám za sebou. Ředitelovat institutu jsem začala ve chvíli, kdy byl ve velmi obtížné rozpočtové situaci, s níž jsem se dokázala úspěšně vyrovnat. Zvládla jsem na institutu nastartovat přirozenou generační obměnu, kdy neztrácíme kontakt ani s našimi seniorními pracovníky a zároveň dáváme prostor jejich následovníkům. Rozšířili jsme podporu pro vědecké a tvůrčí projekty více lidí na institutu, než tomu bylo předtím, a výsledkem je větší počet lidí publikujících v prestižních oborových časopisech a vydavatelstvích, než tomu bylo kdy dřív. Letos jsme se poprvé v historii dostali mezi nejlepších 200 pracovišť v našem oboru na světě podle žebříčku QS World University Rankings by Subject. Sama se věnuji práci v mezinárodních týmech s renomovanými vědci a recenzuji jak pro Journalism Studies, tak pro Journalism Practice, pro můj obor studií žurnalistiky jsou to jedny z nejprestižnějších časopisů.

* LN Fakultu zakládal legendární sociolog Miloslav Petrušek, byl jejím děkanem... S prominutím: čím to, že tady již nejsou takto výrazní děkani, zasloužilí profesori?

S tím, jak se vyvíjí vysoké školství, je práce děkana čím dál komplexnější, zahrnuje více administrativy. Je to práce, o které když se bavíte se staršími kolegy, tak vám poví, že s tím nechtějí mít nic společného... Mě osobně to mrzí, protože jsem doufala, že se někdo takový ze střední či starší generace objeví, a pak bych do toho ani nešla. Chvilí to sice vypadalo, že kandidáta, na němž bychom se všichni shodli, mít budeme, ale bohužel se nakonec do děkanské volby nepřihlásil. Docent Jiří Vykoukal by asi jako kandidát získal plných 20 hlasů. Myslím, že nejen administrace, papírování, ale i řízení, komunikace či naše skoro miliardová jinonická investice – pokud vyjde – je něčím, co se ne každému chce vést.

* LN Jak děkanskou volbu ovlivnila predátorská kauza „Strielkowski“ z roku 2015, ve které bylo u dvou studií i vaše jméno? Kdyby jí nebylo, vyhrála byste výrazněji?

To nejsem schopná přesně říct, ale myslím si, že bez ní by finální výsledek dvanáct hlasů proti osmi byl nejspíše i stejný. Těch osm hlasů nedostal můj protikandidát Petr Soukup kvůli mé „kauze“, ale proto, že pro tyto senátory byl on tím lepším kandidátem.

* LN Považujete kauzu za vyřešenou, nebo se vám to ještě bude vracet?

Považuji to za součást své osobní historie. Bavím se o tom otevřeně, není to něco, co se už nevrátí. Jen mi vadí, v jaké formě se to vrací a rozehrává na sociálních sítích, jaké informace padají a že se například

opakuje, že Václav Štětka (bývalý kolega, který na kauzu upozorňoval a odešel z institutu – pozn. red.) už na **FSV UK** nepůsobí, což není prostě pravda – přitom je na ISS **FSV UK**. Jsou to samozřejmě věci, kterými radost nedělají, ale co se na druhou stranu týče té stránky publikační kauzy, zkušenost z ní mě vede k většímu zamyšlení se nad vědeckou politikou a také k volbě velmi solidního proděkana pro vědu, s nímž budu moci projednávat i etické standardy. Bude jím profesor Jaroslav Kučera.

* LN Mrzí vás, že jste měla dvě publikace v časopise podezřelém z predátorství?

Nemůžu říci, že by mě to mrzelo ve smyslu, že bych já sama udělala něco neetického. V té době jsme ani já, ani nikdo v mém akademickém okolí nevěděli, že existuje nějaký Beallův seznam potenciálně predátorských časopisů. takže jsem ani vědomě, natož záměrně v takovém časopisu nepublikovala. U volby publikační platformy jsem tak jako v minulosti dala na doporučení svých kolegů a zkušenosti pracoviště. Navíc publikační proces proběhl naprosto standardně, ne nějak predátorsky. Mít jméno spojené s takovým časopisem je samozřejmě přesto nepříjemné. Dnes je to pro mě nicméně cenná zkušenost, kterou můžu předat doktorandům a studentům, s nimiž jsem v kontaktu a učím je. Je to poučné i v tom, že se můžete v problémech ocitnout, aniž byste věděli jak.

* LN Senátu i kolegům jste to vysvětlila, ale nedávno v reakci na vaše zvolení psal na Facebook Petr Kratochvíl, že vystoupí z vědecké rady **FSV UK**. Ten pro vaše zdůvodnění asi pochopení nemá...

S profesorem Kratochvílem jsem předtím nikdy nemluvila. Vědecká rada naší fakulty požádala pana děkana (Jakuba Končelíka), aby se na něj obrátil s žádostí o vysvětlení některých pasáží jeho dopisu, a ta korespondence mezi nimi probíhá. Chci ale říci, že jsme za publikace v časopisech uvedených na Beallově seznamu jako institut nikdy žádné peníze nedostali; tyto publikace jsme stahovali z RIVu (Rejstříku informací o výzkumu), a pokud vím od pana děkana, tak existuje ve fakultním rozpočtu jen asi 92 000 korun ze staršího období, které nešlo vrátit a fakulta je alokovala na další publikační osvětlu.

* LN Vedete institut žurnalistiky. Kde jsou všichni ti vycpaní novináři, jdou do médií?

Když se zeptáte našich některých studentů, tak už rovnou říkají, že ani nechtějí být novináři. Je to tak jedna třetina. Ráda bych to změnila, bavím se o tom, ale nám všem, kteří se kolem novinářiny motají, nijak neprospívá, jak se o téhle profesi ve veřejném prostoru hovoří – počínaje prezidentem republiky... Další zhruba třetina se rozhodne spíše pro PR, je to pro ně další možnost. A tak třetina odchází do praxe, většina už během školy. I tam pak dochází ke střetu s mediální realitou. Snažíme se spolupracovat s různými typy médií, s mediálními domy a bylo by fajn, kdyby se přestali novináři mezi sebou hašteřit a společně jsme všichni pracovali na dobrém obrazu žurnalistiky, aby o takovou práci měli mladí lidé i zájem.

Alice Němcová Tejkalová

* Budoucí děkanka **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) byla zvolena na podruhé 12 ku 8 hlasům * Od roku 2015 působí jako ředitelka Institutu komunikačních studií a žurnalistiky. * Vystudovala mediální studia na téže fakultě (titul Ph. D. z roku 2011). * Dříve pracovala pro Českou televizi (sportovní žurnalistika). * Je vdaná, má dvě dcery.

Foto autor| FOTO MAFRA – FRANTIŠEK VLČEK

Záměrně jsem v predátorském časopisu nepublikovala, říká budoucí děkanka. 100 akademiků před ní varovalo rektora

27.11.2017 lidovky.cz str.00 Zprávy / Domov

Lidovky.cz, ČTK, Lidové noviny, Martin Rychlík

Stovka českých i zahraničních akademiků vyzvala v pondělí v otevřeném dopise rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou děkankou **Fakulty sociálních věd (FSV UK)** kvůli publikaci v predátorských časopisech. „Vědomě, natož záměrně jsem v takovém časopisu nepublikovala,“ říká

Tejkalová v rozhovoru pro pondělní vydání LN, který vznikl ještě před zveřejněním dopisu adresovanému Zimovi.

„Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **Fakultě sociálních věd** UK je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity,“ uvedli v otevřeném dopisu rektorovi akademici, mezi nimi je například Jiří Příbáň z Cardiff Law School, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška či profesori několika tuzemských i zahraničních vysokých škol. Zima se má k dopisu vyjádřit v úterý.

Dosavadní děkan fakulty Jakub Končelík nicméně požadavek signatářů odmítl s odůvodněním, že jeho nástupkyně byla zvolena v řádné volbě a navíc podle něj neudělala nic, co by jejímu jmenování bránilo.

Tejkalová od roku 2015 šéfuje Institutu komunikačních studií a žurnalistiky. V témže roce však LN a týdeník Euro upozornily na kauzu tamního pracovníka Wadima Strielkowského, jenž mimo jiné publikoval pár desítek článků v predátorských časopisech – tedy takových, které za peníze otisknou jakýkoliv blud.

Tejkalová byla se Strielkowským spoluautorkou dvou studií v časopise evidovaném na tzv. Beallově seznamu podezřelých žurnálů, takže pak čelila kritice, že situaci neřešila správně. Případ musela opět vysvětlovat volicím senátorům, ale zvítězila a Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy, již potvrdil, že mladou doktorku jmenuje do funkce od 1. února 2018.

LN: Proč byla volba tak těsná a opakovaná? Až na podruhé jste vyhrála 12 ku 8 hlasům.

Když si přečtete můj program i program Petra Soukupa, tak uvidíte, že řada věcí, jichž chceme dosáhnout, je dost podobná. Oba fakultu dobře známe, víme, co by se mělo posouvat dál. A pak rozhodují osobnosti jednotlivých lidí; proto to byla asi tak vyrovnaná volba.

LN: Čím myslíte, že jste své volitele přesvědčila?

Myslím si, že důvod, proč mě senátoři zvolili, je ocenění práce, kterou mám za sebou. Ředitelovat institutu jsem začala ve chvíli, kdy byl ve velmi obtížné rozpočtové situaci, s níž jsem se dokázala úspěšně vyrovnat. Zvládla jsem na institutu nastartovat přirozenou generační obměnu, kdy neztrácíme kontakt ani s našimi seniorními pracovníky a zároveň dáváme prostor jejich následovníkům. Rozšířili jsme podporu pro vědecké a tvůrčí projekty více lidí na institutu, než tomu bylo předtím, a výsledkem je větší počet lidí publikujících v prestižních oborových časopisech a vydavatelstvích, než tomu bylo kdy dřív.

Letos jsme se poprvé v historii dostali mezi nejlepších 200 pracovišť v našem oboru na světě podle žebříčku QS World University Rankings by Subject. Sama se věnuji práci v mezinárodních týmech s renomovanými vědci a recenzuji jak pro Journalism Studies, tak pro Journalism Practice, pro můj obor studií žurnalistiky jsou to jedny z nejprestižnějších časopisů.

LN: Fakultu zakládal legendární sociolog Miloslav Petrušek, byl jejím děkanem... S prominutím: čím to, že tady již nejsou takto výrazní děkani, zasloužilí profesori?

S tím, jak se vyvíjí vysoké školství, je práce děkana čím dál komplexnější, zahrnuje více administrativy. Je to práce, o které když se bavíte se staršími kolegy, tak vám poví, že s tím nechtějí mít nic společného... Mě osobně to mrzí, protože jsem doufala, že se někdo takový ze střední či starší generace objeví, a pak bych do toho ani nešla.

Chvíli to sice vypadalo, že kandidáta, na němž bychom se všichni shodli, mít budeme, ale bohužel se nakonec do děkanské volby nepřihlásil. Docent Jiří Vykoukal by asi jako kandidát získal plných 20 hlasů. Myslím, že nejen administrace, papírování, ale i řízení, komunikace či naše skoro miliardová jinonická investice – pokud vyjde – je něčím, co se ne každému chce vést.

LN: Jak děkanskou volbu ovlivnila predátorská kauza „Strielkowski“ z roku 2015, ve které bylo u dvou studií i vaše jméno? Kdyby jí nebylo, vyhrála byste výrazněji?

To nejsem schopná přesně říct, ale myslím si, že bez ní by finální výsledek dvanáct hlasů proti osmi byl nejspíše i stejný. Těch osm hlasů nedostal můj protikandidát Petr Soukup kvůli mé „kauze“, ale proto, že pro tyto senátory byl on tím lepším kandidátem.

LN: Považujete kauzu za vyřešenou, nebo se vám to ještě bude vracet?

Považuji to za součást své osobní historie. Bavím se o tom otevřeně, není to něco, co se už nevrátí. Jen mi vadí, v jaké formě se to vrací a rozehrává na sociálních sítích, jaké informace padají a že se například opakuje, že Václav Štětka (bývalý kolega, který na kauzu upozorňoval a odešel z institutu – pozn. red.) už na **FSV UK** nepůsobí, což není prostě pravda – přitom je na ISS **FSV UK**. Jsou to samozřejmě věci, které mi radost nedělají, ale co se na druhou stranu týče té stránky publikační kauzy, zkušenost z ní mě vede k většímu zamýšlení se nad vědeckou politikou a také k volbě velmi solidního proděkana pro vědu, s nímž budu moci projednávat i etické standardy. Bude jím profesor Jaroslav Kučera.

LN: Mrzí vás, že jste měla dvě publikace v časopise podezřelém z predátorství?

Nemůžu říci, že by mě to mrzelo ve smyslu, že bych já sama udělala něco neetického. V té době jsme ani já, ani nikdo v mém akademickém okolí nevěděli, že existuje nějaký Beallův seznam potenciálně predátorských časopisů. Takže jsem ani vědomě, natož záměrně v takovém časopisu nepublikovala.

U volby publikační platformy jsem tak jako v minulosti dala na doporučení svých kolegů a zkušenosti pracoviště. Navíc publikační proces proběhl naprosto standardně, ne nějak predátorsky. Mít jméno spojené s takovým časopisem je samozřejmě přesto nepříjemné. Dnes je to pro mě nicméně cenná zkušenost, kterou můžu předat doktorandům a studentům, s nimiž jsem v kontaktu a učím je. Je to poučné i v tom, že se můžete v problémech ocitnout, aniž byste věděli jak.

LN: Senátu i kolegům jste to vysvětlila, ale nedávno v reakci na vaše zvolení psal na Facebook Petr Kratochvíl, že vystoupí z vědecké rady **FSV UK**. Ten pro vaše zdůvodnění asi pochopení nemá...

S profesorem Kratochvílem jsem předtím nikdy nemluvila. Vědecká rada naší fakulty požádala pana děkana (Jakuba Končelíka), aby se na něj obrátil s žádostí o vysvětlení některých pasáží jeho dopisu, a ta korespondence mezi nimi probíhá. Chci ale říci, že jsme za publikace v časopisech uvedených na Beallově seznamu jako institut nikdy žádné peníze nedostali; tyto publikace jsme stahovali z RIVu (Rejstříku informací o výzkumu), a pokud vím od pana děkana, tak existuje ve fakultním rozpočtu jen asi 92 000 korun ze staršího období, které nešlo vrátit a fakulta je alokovala na další publikační osvětu.

LN: Vedete institut žurnalistiky. Kde jsou všichni ti vychovaní novináři, jdou do médií?

Když se zeptáte našich některých studentů, tak už rovnou říkají, že ani nechtějí být novináři. Je to tak jedna třetina. Ráda bych to změnila, bavím se o tom, ale nám všem, kteří se kolem novinářiny motají, nijak neprospívá, jak se o téhle profesi ve veřejném prostoru hovoří – počínaje prezidentem republiky... Další zhruba třetina se rozhodne spíše pro PR, je to pro ně další možnost. A tak třetina odchází do praxe, většina už během školy. I tam pak dochází ke střetu s mediální realitou. Snažíme se spolupracovat s různými typy médií, s mediálními domy a bylo by fajn, kdyby se přestali novináři mezi sebou hašteřit a společně jsme všichni pracovali na dobrém obrazu žurnalistiky, aby o takovou práci měli mladí lidé i zájem.

URL| https://www.lidovky.cz/zamerne-jsem-v-predatorskem-casopisu-nepublikovala-rika-budouci-dekanka-fsv-tejkalova-grj-/zpravy-domov.aspx?c=A171127_165848_In_domov_ELE

Čeští i zahraniční akademici pší rektorovi UK kvůli nové děkance FSV

27.11.2017 denikreferendum.cz str. 00 Domov

Kateřina Keprtová

Volba Alice Němcové Tejkalové novou děkankou **Fakulty sociálních věd** UK čelí kritice. Sto akademických pracovníků upozornilo na to, že její publikování v predátorských a podvodných vědeckých časopisech je s výkonem postu neslučitelné.

Stovka českých i zahraničních akademiků dnes v otevřeném dopise vyzvala rektora pražské Univerzity Karlovy Tomáše Zimu, aby novou děkankou **Fakulty sociálních věd** nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou. Profesori a vědečtí pracovníci upozornili na případy článků v predátorských časopisech, jichž je Tejkalová autorkou, anebo se na jejich vydávání podílela. Případu jsme se věnovali i v DR.

Podle autorů dopisu by rektor jmenováním Němcové Tejkalové poškodil pověst celé univerzity a narušil by základní standardy akademické práce. Děkanou **Fakulty sociálních věd** (FSV) ji na konci října letošního roku zvolil Akademický senát. Druhým kandidátem byl Petr Soukup z Institutu sociologických studií.

Alice Němcová Tejkalová je vedoucí Institutu komunikačních studií a žurnalistiky při **Fakultě sociálních věd** a členkou kolegia rektora. Články v podvodných odborných publikacích zveřejnila společně se svým podřízeným Wadimem Strielkowským, členem katedry marketingové komunikace FSV. Dva z nich jsou veřejnosti známé od roku 2015. Tejkalová tehdy obvinění odmítla a argumentovala tím, že pouze uvěřila podvodníkům. Popřela také, že by byly odměny za autorství placeny z rozpočtu fakulty.

Účast Alice Němcové Tejkalové v podvodném jednání podle signatářů dopisu znevažuje vědu na FSV jako takovou a ohrožuje mezinárodní renomé univerzity coby instituce, která dbá o kvalitu a etickou integritu. „Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **Fakultě sociálních věd** UK je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity,“ okomentovali svůj krok autoři dopisu.

Rektor Tomáš Zima v minulosti činnost Tejkalové omlouval. „S predátorskými časopisy jsme se setkávali a setkávat se s nimi budeme. Kolegyně v kauze nehrála dominantní roli,“ řekl během nedávného veřejného představení kandidátů na funkci rektora Univerzity Karlovy. Vyjádření k dopisu akademiků slíbil zaslat Deník Referendum během tohoto úterý.

Snaha Alice Němcové Tejkalové stát se děkanou FSV čelila kritice z části akademické obce dlouhodobě. Již v roce 2015, v době konfliktu na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, vydali akademičtí pracovníci prohlášení „Za publikační etiku a svobodu kritiky v sociálních vědách“. Na protest proti kandidatuře Němcové Tejkalové vystoupil z vědecké rady FSV bývalý děkan fakulty Lubomír Mlčoch a ředitel Ústavu mezinárodních vztahů Petr Kratochvíl. Během konfliktu na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky odešlo – i pod tlakem Němcové Tejkalové – několik vědeckých pracovníků.

Otevřený dopis rektorovi podepsali například profesori Peter Wagner z University of Barcelona, Tara Zahra z University of Chicago, Elizabeth Frazer z Oxford University, Jan Trlifaj z Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, emeritní rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška nebo docentka Tereza Stöckelová z FHS UK, která se zabývá problémy financování vědy a publikační etiky. Na webu otevřeného dopisu přibývají další signatáři.

URL| <http://denikreferendum.cz/clanek/26599-cesti-i-zahranicni-akademici-pisi-rektorovi-uk-kvuli-nove-dekance-fsv>

Nejmenujte novou děkanku, vyzvali akademici rektora Univerzity Karlovy

27.11.2017 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage
Echo24, o8m

Akademici z Česka i z celého světa vyzvali rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu v otevřeném dopise, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou do funkce děkanky **Fakulty sociálních věd**. Němcová Tejkalová publikovala závěry svého výzkumu v takzvaných „predátorských“ časopisech, čili ve vědeckých publikacích, které nemají dostatečné recenzní řízení. Němcová Tejkalová je přesto uváděla jako plnohodnotné vědecké práce. Akademický senát zvolil Němcovou Tejkalovou koncem října kandidátkou na funkci děkanky, potvrdit jí musí ještě rektor, za normálních okolností je to pouhá formalita.

Akademici z Česka i z celého světa vyzvali rektora Univerzity Karlovy Tomáše Zimu v otevřeném dopise, aby nejmenoval Alici Němcovou Tejkalovou do funkce děkanky **Fakulty sociálních věd**. Němcová Tejkalová publikovala závěry svého výzkumu v takzvaných „predátorských“ časopisech, čili ve vědeckých publikacích, které nemají dostatečné recenzní řízení. Němcová Tejkalová je přesto uváděla jako plnohodnotné vědecké práce. Akademický senát zvolil Němcovou Tejkalovou koncem října kandidátkou na funkci děkanky, potvrdit jí musí ještě rektor, za normálních okolností je to pouhá formalita.

Otevřený dopis podepsalo sto významných akademických osobností. Kromě českých akademiků jsou mezi signatáři vědci z Oxfordu, Cambridge, Yale, Curychu a Harvardu. „Uvědomujeme si, že nejmenovat děkana

navrženého senátem by mělo být výjimečným krokem, situace na **Fakultě sociálních věd** UK je ale opravdu výjimečná a v možných důsledcích velmi poškozující nejen pro fakultu, ale také pro dobré jméno univerzity,“ stojí v dopise.

Akademikům vadí především publikační činnost kandidátky na děkanku. „Dr. Němcová Tejkalová je podepsána pod několika články, které v posledních letech vyšly v podvodných a tzv. „predátorských“ časopisech a tyto články vykázala jako odborné publikace. Tyto časopisy nemají standardní recenzní řízení (ať už interní či externí) a zaplavují akademické prostředí irelevantními texty, které buď stěží splňují či vůbec nesplňují základní odborné standardy. Tyto časopisy také obvykle inkasují autorské poplatky, které jsou tak či onak placeny z veřejných zdrojů,“ stěžují si signatáři.

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Dosavadnímu děkanovi, kterým je od roku 2010 Končelík, vyprší mandát příští rok. „Nesouhlasím s tím, že by Alice Němcová Tejkalová udělala cokoli, co by bylo jejímu jmenování děkankou na překážku,“ sdělil děkan ČTK. Němcová Tejkalová publikovala v časopisech na takzvaném Beallově seznamu predátorských časopisů v době, kdy o něm odborná komunita neměla z většiny ani tušení, zdůraznil Končelík.

Členové akademického senátu měli podle něj zevrubné informace o této problematice a rozhodli se, že Němcová Tejkalová je vhodná adeptka na děkanku. Němcová Tejkalová považuje dopis za pokračování osobního sporu mezi ní a úzkou skupinou lidí, kterým se podle ní nelíbila její manažerská rozhodnutí učiněná před dvěma lety.

Němcová Tejkalová se již dříve nařčení z nemorálního jednání bránila tím, že se sama stala obětí podvodu. V roce 2015 publikovala v predátorských časopisech dva články. Němcová Tejkalová se však brání, že v roce 2015 o existenci těchto časopisů neměla tušení. Na základě svých zkušeností poté zavedla na Institutu komunikačních studií a žurnalistiky, jehož je ředitelkou, přísné publikační pravidla.

Tato obrana však signatářům dopisu nestačí. „I pokud bychom přijali autorčino podivné vysvětlení, že pouze uvěřila podvodníkům, je to dle našeho názoru neslučitelné s výkonem jakékoli řídicí funkce v akademickém prostředí. Jako děkanka velké fakulty by dr. Němcová Tejkalová často stála před řádově náročnějšími rozhodnutími než rozeznat podvodný časopis.“

Mezi známá jména, která podepsala výzvu patří například profesoři Martin C. Putna a Jiří Příbáš nebo děkanka Filozofické fakulty Mirjam Friedová.

Čtěte také: Koupit diplom na soukromé škole? Dnes už nereálné, říká rektor Mojžíš

URL| <http://echo24.cz/a/SUTKb>

Plánování sociálních služeb v obcích

27.11.2017 Obec & finance str. 30

Vít Skála

V těchto týdnech se na mnoha obcích rozjíždí projekty na plánování sociálních služeb. Ať už jako komunitní plány nebo přímo střednědobé plány rozvoje sociálních služeb (SPRSS).

I když obce nemají povinnost tyto plány vytvářet, podpora z OP Zaměstnanost je dobrým stimulem.

V článku „Střednědobý plán rozvoje sociálních služeb obcí – promarněná příležitost?“ (O&F 1/2017, str. 42,43) jsem se zamýšlel nad tím, zda nebylo možné výzvu nastavit lépe. Závazněji pro budoucí příjemce. Možná v další výzvě vyhlášovat (MPSV) podmínky mírně zpřísnit, nyní se však rozbíhají projekty schválené dle podmínek výzvy č. 63.

Mezi příjemci jsou zkušenější „plánovači“, kteří tyto prostředky využijí na aktualizaci stávajících plánů, jejichž platnost dobíhá. Je však zapojena též řada nových, a to zejména z řad MAS (místních akčních skupin), pro které byla podpora nadměrně štedrá. Tyto subjekty mají sice řadu zkušeností z komunitního plánování, ale málo z oblasti plánování sociálních služeb.

Klíčové body

Ať už jste tedy starosta obce, která se do plánování sociálních služeb pustila sama nebo do toho jdete pod vedením MAS, případně svazku obcí, v tomto článku nastíním tři klíčové body, které byste rozhodně neměli opomenout. A jestli je to váš již několikátý plán rozvoje sociálních služeb, uvítám vaši zpětnou vazbu, jak se vám tyto principy v praxi osvědčily.

1. Slovo „komunitní“ není jen fráze

Byť v zákoně č. 108/2006Sb., o sociálních službách se slovo „komunitní“ nevyskytuje, komunitní přístup je důležitý aspekt plánování sociálních služeb. Při plánování sociálních služeb se střetávají zájmy tří hlavních skupin: uživatelé sociálních služeb, poskytovatelé těchto služeb, zadavatelé služeb. Byť všem by mělo jít o jedno, aby se na daném území

lidem v nepříznivé sociální situaci co nejlépe žilo, praxe není tak prostá.

Z podstaty lidských vlastností vyplývá, že naprostá většina bude chtít pro sebe získat vždy co nejvíce, za co nejméně. V tomto případě uživatelé budou mít zájem „konzumovat“ co nejvíce dostupných služeb v maximálním rozsahu. Nadruhou stranou nutno dodat, že tyto lidé jsou obvykle hodně skromní. Poskytovatelé sociálních služeb chtějí co nejlépe stabilně platit své zaměstnance a k tomu maximalizovat objem své činnosti. Tyto dvě skupiny tak mají zájem maximalizovat objem poskytovaných sociálních služeb. Ať jakdošifě nabídky, tak do počtu výkonů. Je zde ale i třetí skupina a to zadavatelé, kteří to z velké části platí. Zase je nutné říci, že zadavatelé neplatí vše. Část služeb si platí sami uživatelé, část je pokrývána od sponzorů a některé činnosti jsou zajištěny dobrovolnickou prací. To ovšem nemění nic na faktu, že zadavatelé sociálních služeb jsou ti rozhodující hybatelé, kteří určují, jaké sociální služby a v jakém rozsahu budou na daném území poskytovány.

Rozpočet, který na tyto služby budou ochotni a schopni uvolnit, bude vždy menší, než si uživatelé a poskytovatelé budou přát. A to i když se objem peněz bude neustále zvyšovat. Ročně je v ČR na sociální služby vynakládáno cca 30 mld. Kč. Jednotlivé kraje na tyto služby ročně vydávají stovky milionů Kč a MPSV poskytuje granty v celkovém objemu přesahujícím 7 mld. Kč ročně. Je to málo nebo hodně? Bez detailní znalosti konkrétních potřeb na daném území těžko říci.

A právě komunitní plánování slouží k tomu, aby bylo možné hodnověrně zmapovat skutečné potřeby na daném území a na ně alokovat dostupné zdroje. Všechny tři zájmové skupiny spolu musí zasednout „k jednomu stolu“ a dát co nejpřesnější čísla na stůl. Někdy bude stačit „vypovídat“ sociální pracovníky, někdy bude vhodné udělat anketu či místní šetření. Region od regionu se vhodné nástroje se budou lišit, ale vždy je nutné řešit toto plánování společně.

Zájemce o komunitní plánování odkazují na článek v (O & F č. 2/2017, str. 48,49), kde jste se dočetli i něco z teorie a pozadí komunitního plánování.

2. Konsensus je lepší než přehlasování

Jaký je rozdíl mezi společným souhlasem a tím, kdy většina přehlasuje menšinu? V tragikomické podobě to můžeme posledních několik let vidět na národní úrovni. Jedna vláda silou prosadí poplatky u doktora, další vláda to zruší, jedna vláda silou prosadí II. pilíř důchodové reformy, další ho zruší. A mohli bychom podobné příklady uvádět i z dalších oblastí. Tyto neustálé zásadní strategické změny jsou obrovsky nákladné, nehledě na nejistotu vyvolávanou v obyvatelích a institucích.

Podobné důsledky vidíme, pokud stejným způsobem postupujeme na regionální úrovni. Můžete mít na svém území vlivnou osobnost (např. v organizaci některého poskytovatele nebo zadavatele), kterou sice můžete na jednání pracovní skupiny tvořící SPRSS přehlasovat, ale to ve finále povede k tomu, že schválený plán nebude realizovatelný. Minimálně v té části, kde má přehlasovaná osobnost moc a bude schválené činnosti bojkotovat. A to buď aktivní nebo pasivní resistencí. Obojí může být pro rozvoj sociálních služeb fatální.

Ano, hlasování je mnohem rychlejší než hledání konsensu, ale takovéto urychlení procesu plánování může zásadně zpomalit až ochromit následnou realizaci hotového plánu. Věnujte čas vzájemné komunikaci, a to nejen na oficiálních jednáních, ale investujte idobilaterálních jednání a využijte třeba i večerní posezení u piva. Někdy bývají takováto neformální jednání nejplodnější.

V procesu plánování tom můžete pomoci tím, že zorganizujete dvoudenní pracovní výjezd s večerním neformálním programem. Plánujte to ale tak, aby se vám takové akce všichni klíčoví aktéři opravdu zúčastnili.

Je pravda, že některá jednání jsou nepříjemná, ovšem konsensus stylu výhra – výhra vynaložené úsilí nakonec vyváží slastným pocitem. Život není jen procházka růžovým sadem, ale upřímná snaha pochopení druhé strany řadu věcí usnadňuje. Tvorba SPRSS je ideální činnost, kde tuto schopnost můžeme pilovat.

3. Dobrá metodika je předpoklad úspěchu

Přiznám se, že jsem příznivcem daných metodických postupů. Vychází to nejen z mého pragmatického naturelu, ale i z praktických poznatků. Řada procesů jde řídit citem, zkušenostmi, ovšem využití standardizovaných postupů dokáže vše velmi výrazně urychlit a výstupy zkvalitnit.

Pro proces sociálního plánování byla již vytvořena řada metodických vodítek. Ať už z dílny MPSV nebo některých poskytovatelů, kteří se nebojí sdílet své know-how. Některé z těchto postupů jsou srozumitelnější, některé jsou spíše formálního charakteru. V každém případě se vyplatí těchto metodických postupů držet. Pokud čerpáte dotaci z výše uvedené výzvy, je to nakonec vaše povinnost.

Najiném místě tohoto časopisu najdete uoutávku na on-line kurzu, který dává dohromady tone nejlepší z relevantních metodik. Najdete tam podrobněji rozvedené myšlenky z tohoto článku a řadu dalších konkrétních tipů a doporučení. Přesto všechno souhlasím s tvrzením autorů metodiky na tvorbu veřejných strategií: „Samotná metodika a její aplikace nezaručuje kvalitu vykonávaných činností.“¹ Při rozumné aplikaci metodiky je nutné zachovat si vždy zdravý lidský přístup a mít na zřeteli to zásadní, proč to vše děláme. Zejména u tak citlivé oblasti jako jsou sociální služby, je využití empatie, zodpovědnosti a znalosti místního prostředí zásadní.

1 Metodika přípravy veřejných strategií. MF. Praha: 2012:8.

O autorovi | Vít Skála, PhDr. Ing. Vít Skála, Ph.D. se dlouhodobě zabývá strategickým plánováním a rozvojem malých obcí. Vystudoval mimo jiné **Fakultu sociálních věd** UK, obor veřejná a sociální politika. Podílel se na realizaci několika výzkumných projektů v oblasti rozvoje sociálních služeb a působil též jako metodik při tvorbě NSRSS. Je předsedou MAS Společnost pro rozvoj Humpolecka a autorem e-learningového kurzu „Jak získat maximum ze SPRSS“. Pravidelně publikuje na portálu Policy.eu.

Foto popis |

Klára B. Follová ředitelkou ve vlastní produkční společnosti Follow Film Prague

27.11.2017 **Kariera.iHNed.cz** str. 00

-rkp

Na českém filmovém a mediálním trhu vznikla nová produkční firma. Za společností Follow Film Prague stojí producentka a mediální manažerka Klára B. Follová, která má za sebou dlouholeté působení v televizi Nova a její mateřské korporaci CME.

Klára B. Follová je televizní a filmová producentka a mediální manažerka s více než 15letou zkušeností v oboru. Pro televizi Nova produkovala zejména primetime pořady – například Kriminálku Anděl IV, Gympl s (r)učením omezeným nebo obnovenou verzi pořadu Chcete být milionářem? Podílela se také na legendárním sitcomu Comeback. V rumunské televizní jedničce PRO TV, která stejně jako Nova spadá pod CME, dohlížela na výrobu velkorozpočtové reality show Farma. Za sebou má také produkování přímých televizních přenosů (TýTý), magazínů (ESO), reklam a mnoha krátkých filmů z ČR i zahraničí.

Podle Follové je na filmovém trhu slibný prostor pro fullservicovou produkční firmu se specifickým profilem. „Naším hlavním cílem je nabízet komplexní služby pro zahraniční štáby, zejména z Německa a Asie, kde vidíme mimořádný potenciál,“ říká Follová. „Z vlastních zahraničních zkušeností a práce v mezinárodních týmech vím, že Česká republika má z pohledu filmového byznysu co nabídnout. Po zavedení systému daňových pobídek jsme se vrátili na filmovou mapu světa. Disponujeme výjimečnými lokacemi. Nejde jen o nejnepopulárnější Prahu, ale také o Český Krumlov a další historická města. Stále populárnější jsou industriální místa jako Vítkovice nebo celá řada přírodních lokací. Velice důležitým faktorem je také tradičně vysoká kvalita práce českých filmových profesionálů.“

Vystudovala Katedru produkce na FAMU a Mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK a je držitelkou dvou magisterských titulů.

Follow Film Prague je filmová a televizní produkční společnost, která se věnuje zejména zakázkové výrobě. Produkuje TV pořady, online projekty, reklamy, focení pro české i zahraniční klienty.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-65968920-klara-b-follova-reditelkou-ve-vlastni-produkcní-spolecnosti-follow-film-prague>

Horáček: Prezident by měl myslet na to, co lidem prospívá. A hledět za horizont týdnů a měsíců

27.11.2017 ct24.cz str. 00 Kandidát na prezidenta Michal Horáček
netocnyt

Bylo to 29. listopadu 1989, když federální shromáždění zrušilo článek o vedoucí úloze KSČ. Klíčový moment. „Vy nejste dnes večer šťastný, Michale?“ ptá se produkční americké CBS Michala Horáčka. „Jsem,“ odpověděl Horáček. „Že to na vás není vidět.“ Jak mu mám vysvětlit svůj šťastný smutek nad tím, že jsme byli svědky zázraku? Celý národ se právě raduje a vášnivě věří, že takové to už bude pořád. Nadšené, vroucí a tak nadějeplné. Jenže nebude, nemůže. Takto si tenkrát Michal Horáček poznačil své pocity do poznámkového bloku.

Fakta
Michal Horáček - odkazy

webové stránky

Facebook

Twitter

transparentní účet

V bankách přes 464 milionů korun, čtyři miliony v cenných papírech, nemovitosti s tržním odhadem za 11 milionů.

„Prohlašuji, že všechen svůj majetek a veškeré finanční prostředky vlastním výhradně v České republice. Zejména nemám jakékoli finanční prostředky v jakýchkoli zahraničních off-shorových společnostech. Nevlastním také žádné akcie na doručitele,“ uvádí nejbohatší prezidentský kandidát Michal Horáček v majetkovém přiznání za rok 2016. Za kampaň tolik, kolik bude nutné

Luxusní automobil maybach odstavil do garáže už před několika lety. Objíždí Česko běžným vozem, setkává se s lidmi a chce je přesvědčit, aby ho zvolili prezidentem. „Může mi to prospět, může mi to ublížit, může to zanechat lidi lhostejnými. Nevím. Z empirických dat víme, že druhý nejbohatší člověk v zemi je pan Babiš a že má obrovskou popularitu,“ odpověděl v dubnu Michal Horáček týdeníku Respekt na otázku, zda mu bohatství nemůže v kampani uškodit.

V devadesátých letech vybudoval se společníky sázkovou agenturu Fortunu. Firma měla úspěch, rostla a vydělávala v České republice, na Slovensku a v Polsku. V roce 2004, kdy Horáček s kolegy Fortunu prodal, měla roční obrát sedm miliard korun. „Od té chvíle jsem věděl, že už nikdy nebudu muset vydělávat peníze. Přestalo mi to dávat smysl,“ uvedl později.

Fakta
Životopis Michala Horáčka

Životopis Michala Horáčka

Narodil se 23. 7. 1952 v Praze. Otec Vladimír byl divadelním dramaturgem. Působil v Národním divadle a na dalších scénách v Praze. Rovněž překládal z několika jazyků. Matka Eva Horáčková Heyrovská pracovala jako psycholožka.

V roce 1970 začal studovat na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky Karlovy univerzity v Praze. V roce 1974 mu vedení fakulty odmítlo dát doporučení pro cestu do USA. Michalu Horáčkovi se však přesto podařilo strávit ve Spojených státech několik týdnů.

Po návratu byl okamžitě zatčen, zadržován ve vazební věznici v Praze – Ruzyni a vyloučen ze studií na fakultě. Za cestu do USA byl odsouzen na dva roky s čtyřletým podmíněným odkladem.

Od té doby byl v evidenci StB, od roku 1987 jako prověřovaná osoba. Jeho záznamy jsou ve spisech označeny jménem „Sázkař“. Pracoval v různých pomocných profesích a v roce 1976 nastoupil do výrobního podniku svazu invalidů META.

Od středoškolských studií se pohyboval v prostředí koňských dostihů, sázel a postupně se stal bookmakerem. Psal o dostizích novinové články, publikované v zahraničních časopisech. Za jeden z nich obdržel v USA novinářskou cenu.

V první polovině 80. let nabídl skladateli Petru Hapkovi spolupráci jako textař. Vznikla autorská dvojice, jejíž písně vyprodávaly koncertní sály a desky vycházely v desítkách tisíc kusů. Michal Horáček se tehdy stal slavným v celém Československu.

Během sametové revoluce byl jedním z hlavních manažerů vznikajícího Občanského fóra. Své podrobné zápisky tehdejších událostí doplněné vlastními poznámkami pak krátce po revoluci vydal v knížce „Jak pukaly ledy“.

V devadesátých letech vybudoval se společníky sázkovou agenturu Fortunu. Firma měla úspěch, rostla a vydělávala v České republice, na Slovensku a v Polsku. V roce 2004, kdy Horáček s kolegy Fortunu prodali, měla roční obrát 7 miliard korun.

Na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze byl Michal Horáček přijat nejprve do magisterského a posléze doktorandského studia sociální antropologie, které v roce 2011 dokončil ziskem titulu.

Z prvního manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa a dceru Ruth. Z druhého manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší má dceru Julii.

Když v listopadu 2016 oficiálně oznámil svou prezidentskou kandidaturu, potvrdil, že náklady na kampaň bude hradit pouze z vlastních zdrojů. Ze zákona mohou kandidáti utratit 40 milionů korun, pokud se pak dostanou do druhého kola, smějí použít dalších 10 milionů.

„Jsem připravený takové peníze vynaložit, ale současně říkám, že vynaložím jen takové prostředky, které budou nezbytně nutné,“ sdělil tehdy Horáček. Podle údajů z transparentního účtu utratil do konce září 2017 necelých pět a půl milionu korun. Útok na Schwarzenberga, pokání a omluva

V osmdesátých letech se stal Michal Horáček slavným textařem známým v celém Československu. Autorskou dvojici vytvořil se skladatelem Petrem Hapkou a jejich písně vyprodávaly koncertní sály. Pro Hanu Hegerovou napsali Potměšilého hosta, později vytvořili neméně slavné album V Penziónu Svět zpívané různými interprety.

Během sametové revoluce byl Horáček jedním z hlavních manažerů vznikajícího Občanského fóra. Své podrobné zápisky tehdejších událostí doplněné vlastními poznámkami pak krátce po revoluci vydal v knížce „Jak pukaly ledy“. Stala se tehdy bestsellerem, kterého se prodalo 180 tisíc výtisků.

Každá revoluce se vypaří a zanechá za sebou sliz nové byrokracie, povzdychl si zdejší rodák Franz Kafka. A vyslovil tak zákon určitě stejně platný jako Pythagorova věta. Ach jo. Dokážeme se smířit s tím, že naše vlídná revoluce byla zázrakem, a proto už z definice výjimkou, jejíž trvání je bláhové očekávat, natož vyžadovat?

Poznamenal si Horáček k 29. listopadu 1989, kdy poslanci federálního shromáždění zrušili v Ústavě článek číslo 4 o vedoucí úloze Komunistické strany.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Michal Horáček

Zdroj: facebook Michala Horáčka

„Michal Horáček, jako jeden ze zakladatelů iniciativy Most, byl u prehistorie naší ‚něžné revoluce‘. Ale nejen to. Hlavně byl účastníkem dění v centru této ‚revoluce‘ v Občanském fóru,“ napsal v předmluvě druhého vydání knížky v roce 2007 Václav Havel. „Byl tehdy opravdu všude a u všeho. Nevěděl jsem, že si to všechno pamatuje a navíc zapisuje. Ale jsem tomu moc rád. Historici mají dík jemu jeden z mála vskutku autentických dokumentů o těch hektických dnech.“

Přes oboustranně kladný vztah Havla a Horáčka vymezil se Horáček v prosinci 2016 překvapivě razantně vůči jednomu z nejbližších Havlových přátel a spolupracovníků Karlu Schwarzenbergovi. „Jsem ve všem naprosto jiný. Naprosto. Umím jazyky, mám vzdělání a mám za sebou nějaké v Česku dobře známé dílo. Nic z toho Karel Schwarzenberg za sebou nemá,“ sdělil v rozhovoru pro Deník.

Schwarzenbergovi příznivci a jeho voliči v neúspěšné prezidentské volbě v roce 2013, kteří v Michalu Horáčkovi viděli silného soupeře Miloše Zemana, byli zmateni. A Horáček se začal omlouvat. „Spáchal jsem nepříjemnou věc, která mě mrzí víc než kohokoliv jiného. Řekl jsem něco úplně neuváženého, hloupého o Karlovi Schwarzenbergovi. Omluvil jsem se mu. Snažím se z toho poučit, abych se už nedopustil takového zatmění mysli,“ řekl pro Seznam Zprávy. Devatero bodů prezidentského programu

Podle Michala Horáčka má prezident, vyjmutý z dennodenních politických vyjednávání, charakteristických pro prostředí parlamentní demokracie, hledět za horizont týdnů a měsíců. „Měl by důsledně formulovat, kam se má společnost dlouhodobě ubírat. A také jasně vysvětlovat, proč zrovna za těmito cíli. Má však i řadu ryze praktických pravomocí a ty také musí v praxi uplatňovat,“ sděluje prezidentský kandidát Horáček na svých webových stránkách.

Odkaz

Oficiální web kandidáta na prezidenta České republiky Michala Horáčka

Ze všech uchazečů o Hrad má svůj program nejrozsáhlejší. Zahrnuje celkem devět bodů od zahraniční politiky České republiky přes vzdělávání, chudobu, rovnost mužů a žen až k dopravní infrastruktuře a sociálnímu vyloučení.

„Pro svět nejsrozumitelnější zahraniční politikou země, která prošla dvěma světovými válkami i komunistickou diktaturou, je zásadní důsledné dodržování principů univerzality a nedělitelnosti lidských práv a respektování mezinárodního práva. Tento postoj není obrácen proti zájmům jakékoli jiné země, pouze jasně ustanovuje, kdo jsme a co je naším cílem,“ píše ve svém programu Horáček.

Skutečnost, že je schopen srozumitelných formulací, nepotvrzují pouze jeho masově známé písňové texty. Kromě zápisků z listopadových dnů roku 1989 je rovněž autorem několika dalších knih, publicistou a komentátorem. Novináři si však všimají jeho „sklonů k patosu a kýči,“ vytýkají mu velikášství. „Horáčkova koženost svědčí o tom, že sám sebe bere nesmírně vážně. Sám ze sebe má trému,“ napsal v komentáři Martin Fendrych z Aktuálně.cz poté, kdy Michal Horáček předstoupil před média a oznámil svou kandidaturu. Poselství z Čistírný odpadních vod

Horáček tehdy uspořádal tiskovou konferenci v budově Čistírny odpadních vod v Praze Bubenči. Technické a architektonické dílo z roku 1906 je významnou památkou a Michal Horáček novinářům vysvětlil, proč si vybral právě toto prostředí.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Michal Horáček oznamuje svou kandidaturu v Čistírně odpadních vod v Praze Bubenči

Zdroj: ČTK

Autor: Roman Vondrouš

„Tuto stavbu obdivuje celý svět a jezdí se na ni dívat. Byla zbudována pro lidi. Byla nadto zbudována s velkou vizí, se strategickým myšlením. Byla zbudována v době hlubokého míru, a přesto Sir William Lindley, který byl hlavním architektem, pomyslel i na budoucí ohrožení, například na to, že může vypuknout válka. To je symbolem i mé kandidatury. Myslet na to, co lidem prospívá, a myslet také v dlouhodobé perspektivě,“ prohlásil v listopadu 2016 Horáček.

Publicista Fendrych v Aktuálně.cz ohodnotil jeho gesto slovy: „Na tiskovce vystoupil smrtelně vážně, až koženě. Seběmenší uvolnění jsme nemohli zaznamenat. Působil dojmem, že jsme vážně ohroženi a on nám to musí oznámit.“

Komentátor Alexandr Mitrofanov popsal Horáčkovu „vážnost“ v jiných souvislostech. „Horáček to myslí zatraceně vážně. Chce tím prezidentem být. A to tak silně, že neváhá objíždět i seběmenší obce a vesnice a mluvit s lidmi, kteří přijdou. I s bývalými a potenciálními Zemanovými voliči,“ napsal Mitrofanov na Novinkách.cz.

Odkaz

Profil Michala Horáčka na facebooku

V rozhovoru pro Respekt ke svým cestám za voliči Horáček sdělil: „Když jsem se zamýšlel nad kampaní před minulými prezidentskými volbami, dospěl jsem k tomu, že vyhrál kandidát, který byl vidět v celé zemi a nezůstával jen v Praze. Jeho soupeři vsadili spíš na stranické struktury nebo různé finanční entity. Chci jít tou první cestou. Chodím do továren, manufaktur, teď jsem byl ve firmě, kde vyrábějí stěžně na jachty pro japonský trh...“ „Jako bych hrál o život“

V patnácti letech začal Michal Horáček chodit na dostihy a dostal se k sázení. Postupně se stal bookmakerem a začal si tím vydělávat. „Pro každého, kdo má v sobě sázkařský pud, jsou sázky na dostihy neodolatelně lákavé. Je to královská disciplína sázení,“ říká v televizním dokumentu „13. komnata Michala Horáčka“, který v roce 2006 natočila Olga Sommerová.

Dostihy však nezůstaly jediným hazardem, kterým se Michal Horáček v sedmdesátých a osmdesátých letech živil. Trávil noci v desítkách pražských bytů, kde se napůl ilegálně hrály karty. „Byly pro mne obživou i vášní. To nezakrývám. Především to ale byla obživa. Vášeň byly jednoznačně koně, ale karty se mi staly řemeslem, kterým jsem si vydělával peníze,“ vypráví v dokumentu.

S Michaelem Kocábem založil Horáček v létě 1989 iniciativu Most, o které říká, že se chtěla pokusit o sblížení představitelů režimu s disidenty a nezávislou veřejností. Jedinečná příležitost přišla už za několik měsíců, během listopadových událostí. Tehdy nastala chvíle, o které Horáček později řekl, že byla nejdramatičtější okamžikem jeho života.

Odkaz

Dokument České televize 13. komnata Michala Horáčka

Během shromáždění na Letenské pláni v Praze uvedl na tribuně důstojníka pohotovostních jednotek, které 17. listopadu mlátily demonstranty na Národní třídě. Policista se přišel veřejně omluvit. „Jsou věci okamžité a jsou také věci věčné. A k těm věčným patří i umění z nejtěžších a nejkrásnějších. Umění odpouštět,“ pronesl Horáček k zástupům lidí na Letné.

„Mně se tak strašně třásl hlas. To bylo něco neuvěřitelného, jako kdybych hrál o život,“ říká v dokumentu „13. komnata“. „Ten poručík se omluvil a pak se z té nesmírné pláně ozvalo skandování ‚Pojďte s námi!‘. To byl nejdramatičtější okamžik v mém životě. Když milion lidí křičí ‚Pojďte s námi!‘, je to něco fantastického.“

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/specialy/kandidat-na-prezidenta-michal-horacek/2304130-jako-psal-dalsi-penzion-svet-kandidat-horacek>

Soudruh předseda

26.11.2017 ČT 1 str. 02 21:45 168 hodin

Nora FRIDRICHOVÁ, moderátorka

Hladká spolupráce mezi hnutím ANO, SPD a komunistickou stranou nese další plody. Předsedou mandátového a imunitního výboru sněmovny se stal komunista Stanislav Grospič. Radikál dokonce i uvnitř vlastní strany bývá označován za stalinistu. Grospič se rád hlásí k předlistopadovým soudruhům a za pozornost stojí třeba jeho názor na Klementa Gottwalda nebo na proces s Miladou Horákovou. Natáčel s ním Martin Mikule.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Ten výsledek je takový, že jsem získal důvěru členů mandátového výboru.

Martin MIKULE, redaktor

Včele mandátového a imunitního výboru komunista radikál Stanislav Grospič. V KSČM patří ke konzervativnímu křídlu. Označován bývá i za stalinistu.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

To, že se on ocitl takovýto politik v takovéto funkci je samozřejmě velmi nebezpečné a já to vnímám velmi negativně, protože tím se ty jeho názory vlastně legitimizují.

redaktor

A jaké názory to jsou, ke komunistům vstoupil Grospič ještě za totality.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec /Zdroj: 11. 2. 2011/

Nestydím se, byl jsem členem komunistické strany už před rokem 89. Jsem na to hrdý.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Pane redaktore, nemůžu se distancovat od dění komunistické strany Československa od roku 89, když jsem od roku 1985 byl jejím členem.

Pavel ŠARADÍN, politolog, Filozofická fakulta UP v Olomouci

Tím jak je vnímán jako velmi levicový i z těch pozic KSČM, tak vlastně často i překračuje tu doktrínu a ty jeho výroky směřují především k obhajobě toho minulého režimu. On je v tomto velmi radikální.

redaktor

Když poslanci před 6 lety projednali zákon o třetím odboji, tedy o lidech, kteří za totality bojovali proti komunistickému režimu, Grospič je označil za možné vlastizrádce.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec /KSČM/ /Zdroj: iDNES.cz, 10. 6. 2011/

Byli placeni velice štědře zahraničními centrály, které měly zájem na rozvratu československého státu. Je otázkou, zda nepáchali trestný čin vlastizrady.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Takto si myslím, že to je vytržené, účelové i to, že to takto je pojmáno a dnes se s tím zabývá třeba i Česká televize.

redaktor

No, ale co si myslíte o těch účastnících třetího odboje jako disidentech třeba, signatářích Charty 77.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Já si myslím, že se každý případ musí posuzovat individuálně.

Stanislav DEVÁTÝ, bývalý disident, signatář Charty 77

Já vlastně bych, bych měl poděkovat komunistům, že vlastně tady pan Grospič tehdy nevládl, protože já jsem si dneska četl svůj rozsudek z roku 89, kde jsem byl odsouzen pouze pouze za pobuřování proti socialistickému státnímu zřízení. Dostal jsem 20 měsíců natvrdo, takzvaně natvrdo. A být tady pan Grospič, tak pravděpodobně bych byl asi stíhaný za vlastizrady a mohl bych dostat třeba i smrt.

redaktor

Teď Stanislav Grospič stojí včele důležitého výboru, který má za úkol kontrolovat poslance třeba, zda byli řádně zvoleni.

Pavel ŠARADÍN, politolog, Filozofická fakulta UP v Olomouci

Vydává jim osvědčení, ale především se stará také o to, když poslanec se dopustí nějakého prohřešku, tak vlastně zkoumá, má-li být vydán policii.

redaktor

Komunistu Grospiče do čela výboru pomohlo dostat hnutí ANO. Tentýž výbor teď dostane na stůl policejní žádost o vydání poslanců ANO Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka kvůli podezření z 50 milionového podvodu v kauze Čapí hnízdo. Právě tento výbor dá poslancům doporučení, zda vydat či nikoliv. Minule Grospič hlasoval pro vydání a teď?

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Nechci předjímat ty další kroky, na kterém se mandátový výbor dohodne a řekl jsem, že to rozhodnutí, které by bylo jiné oproti minulému volebnímu období by muselo být samozřejmě opřeno o nějaké nové zkušenosti, které by z toho mohli vyplynout.

Petr DUDEK, spoluautor knihy Kdo ve Stínu Čeká na Moc, publicista, Český rozhlas

Myslím, že to vypovídá zcela jasně, že Komunistická strana Čech a Moravy získala v tom povolebním vyjednávání k pozici, která si myslím, je na maximum toho, co komunisté získali v posledních volbách, možná dokonce i o trochu více.

redaktor

Získala jak KSČM, tak Stanislav Grospič. Poslancem je už po páté. Jak se dívá třeba na éru komunistického prezidenta Klementa Gottwalda a nebo na případ Milady Horákové, kterou nechal Gottwald popravit v roce 1950. Nedávno přišel do kin film o Miladě Horákové. Kdo podle vás může za její smrt?

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Já jsem ten film neviděl v době, kdy se ta událost stala, tak jsem ještě nebyl ani narozený, takže to musí posoudit historici a případně, kdyby to někdo chtěl posuzovat ty orgány v činném trestním řízení.

Petr BLAŽEK, historik, Ústav pro studium totalitních režimů

Postoj pana poslance Grospič je velmi alibistický. Máme tady rozsudek nad paní Brožovou Polednovou, která se podílela jako prokurátorka aktivně na přípravu toho procesu a byla odsouzená. Tam zaznělo i z pohledu polistopadových soudů jednoznačně, že se jednalo o zločin.

redaktor

Byl podle vás Klement Gottwald odpovědný za ty politické procesy v padesátých letech?

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Ale zeptejte se erudovaných historiků nebo ústavů pro studium totalitních režimů a já si myslím, že dostanete celou škálu odpovědí odleva doprava, od zprava doleva.

Petr BLAŽEK, historik, Ústav pro studium totalitních režimů

Je to postava, která má ruce od krve, protože v konkrétních případech podepisovala rozsudky smrti tím, že odmítala žádosti o milost. Je to postava, která také se podílela na vynesení těch rozsudků dopředu, protože jako součást toho nejvyššího stranického vedení rozhodovala o trestech smrti.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Myslím si, že rovněž mně nenáleží teď v této pozici tyto, tyto postoje posuzovat. Já si dokonce myslím, že tento rozhovor, který teď natáčíme je vysoce účelový, protože kdyby byl objektivní, tak jak má být Česká televize objektivní, tak se zabývá přítomností a ne hlubokou minulostí. /nesrozumitelné/ je spojenou teď se začínající schůzí Poslanecké sněmovny a tohoto volebního období.

redaktor

No já se ptám na vaše názory v souvislosti s kritikou, která proti vám směřuje. Tak máte vy osobně nějaký názor na Klementa Gottwalda?

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Já ho respektuju, že patří do dějin České republiky a samozřejmě i do dějin komunistického /nesrozumitelné/ hnutí.

redaktor

Názory na nedávnou historii neříká Stanislav Grospič vždy tak nahlas. V tomto rozhovoru odpovídal spíš vyhýbavě a s otázkami moc spokojený nebyl. Děkuju za rozhovor.

Stanislav GROSPÍČ, poslanec, předseda mandátového a imunitního výboru PS PČR /KSČM/

Tedy, to byly podpásovky. Na shledanou.

Česko-ruské diskusní fórum

24.11.2017 ČRo Plus str. 01 09:34 Pro a proti

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V Moskvě vzniklo během současné návštěvy českého prezidenta česko-ruské diskusní fórum, které by mělo, jak tvrdí kancelář Miloše Zemana, podpořit vzájemné vztahy. Obě strany tento týden podepsaly memorandum oficiálně stvrzující vznik této platformy. Současně ale doputoval k ministru zahraničí Lubomíru Zaorálkovi otevřený dopis, v němž ho bývalý diplomaté, historici, politologové, odborníci na východní Evropy, i lidé z nevládních organizací vybízejí, aby činnost česko-ruského fóra pozastavil. Podle nich totiž přinese výhody pouze Moskvě, zatímco Praze plynou z podobné aktivity jedině rizika. Měl by šéf české diplomacie toto volání vyslyšet? Nebo se podobná práce na zlepšování vztahů s Kremlem Česku vyplatí? Zeptám se za okamžik. Naše pozvání přijali politolog Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jeden ze signatářů zmíněného dopisu. Dobrý den.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A taky někdejší policejní prezident, pozdější ředitel České křesťanské akademie, v současnosti předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. Dobrý den.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Dobrý den.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pánové, prosím, první otázka, stručná odpověď. Pane Romancove, vy jste ten dopis podepsal, tedy si myslíte, že je nutné pozastavit činnost česko-ruského diskusního fóra?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já se domnívám, že ano, protože navzdory tomu, že termín diskuse zní velmi dobře a obecně platí, že čím intenzivnějším způsobem diskutujete, tím spíš máte šanci vlastně odhalit, řekněme, možné problémy a potom následně je začít řešit, tak zároveň si musíme uvědomit, že diskuse má smysl s partnerem, který je ochoten diskutovat. Rusko jednoznačně dává najevo, že o věcech, které by právě proto, že ta iniciativa je zaštitěna ministerstvem zahraničních věcí, to znamená, které spadají do zahraniční politiky, případně mají přesah do politiky vojensko-bezpečnostní, tak Rusko jednoznačně dává najevo, že o těchto věcech momentálně s Evropskou unií, respektive s členskými státy Evropské unie a NATO není ochotno diskutovat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tolik pro začátek, a stejná otázka na Stanislava Novotného.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Tak naopak já si myslím, že takové dialogy, taková diskusní fóra jsou velmi důležitá, že je velmi důležité, abychom se vzájemně poznávali a abychom odstraňovali samozřejmě zátěže minulosti. To je velmi důležité a bylo to důležité i u česko-německého diskusního fóra, které vzniklo a v podstatě nechává, nechává to všechny v klidu a v pohodě a i přesto, že to bylo třeba placeno sovětskými, Němci často a tak dále, že jo, právě proto, aby se odstranily ony zátěže, tak já si myslím, že takových diskusních fór je naopak málo, že v současné době vzniká regionální mocnost ve střední Evropě - Polsko, my s Polskem prakticky nediskutujeme, je také o čem diskutovat, jsou tam také nějaké ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Jsme ve Visegrádu.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... minulostní, minulostní problémy. Určitě s Rakouskem, Maďarskem, Slovenskem bychom měli být velmi intenzivní a tak dále a samozřejmě s velmocemi. Vždycky s velmocemi, protože velmoci mají jenom zájmy, velmoci nejsou až zas tak, že by se s námi chtěly kdovíjak pejsáčkovat, to znamená, že vždycky samozřejmě uplatňují nějaký svůj vliv v našem regionu velmi silně. Střední Evropa s tím má dlouholeté zkušenosti. Ale právě proto je ty dialogy třeba vést a dělat potom jako nějakou chytrou politiku při těch dialozích, při té diskusi, protože nejsme za až tak velká země, ale ony poráženecké neustále nebo takové to kňourání, žádání nějakých ministrů o něco a někoho, aby něco udělal, třeba peticema, furt, je přepeticováno. To je hrozné. Dělejme něco každý taky sám za sebe. Diskusní fórum mi nevadí.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Třeba podepišme petici nebo veřejný dopis.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Těch, těch petic a veřejných dopisů už je moc. No, tak já taky vidím jako ten seznam, takže vím, že to jsou zasloužilí petenti, ale, ale právě proto to říkám, že to není asi řešení. Je třeba prostě sám něco udělat, něco sám vymyslet, přijít s nějakým, s nějakým věcným obrazem věci, být schopen nějak rozumně diskutovat. Mít také k tomu patřičnou kvalifikaci, to, což někteří jenom předstírají.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Z toho, co tu zaznělo, pane Romancove, ta připomínka toho, že tu fungovalo česko-německé diskusní fórum, že to nikoho nezvedá ze židlí a teď najednou česko-ruské diskusní fórum by mělo být důvodem k tomu, aby se lidé obraceli na ministra zahraničí. Toto srovnání, co vy si o tom myslíte?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že to srovnání je úplně mimo z jednoho prostého důvodu. Když se podíváte na to, jakým způsobem se vyvíjí Německo, řekněme kontinuálně od roku 1945, tedy Spolková republika, jakým způsobem Německo reflektuje svoji minulost, tak je jasné, že má význam s Německem diskutovat o všech sporných otázkách, ať už se tu jedná o 2. světovou válku, její příčiny, její průběh, její následky včetně samozřejmě vyhnání, vysídlení sudetských Němců z našeho území a tak dále. Na druhé straně máme partnery, kteří vědí, jakým způsobem má diskuse vypadat a můžeme se právě opřít o ten dlouhodobý vývoj německé zahraniční politiky po 2. světové

válce. Když se podíváme právě na Rusko, tak zjistíme, že tady vůbec nic takového neexistuje. Respektive ono to existuje v oblasti té takzvané občanské společnosti, kde ty kanály už dávno neexistují a právě ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy spojení mezi Českem a Ruskem?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

V oblasti té občanské společnosti?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

V té občanské společnosti. Ono to existuje, ta platforma byla založena dokonce tady v Praze a vlastně jmenuje se to EU-Russia Civil Society Forum a tam existují nejrůznější prostě kanály, kdy například jeden z mnoha, který zavítal několikrát do Prahy profesor Andrej Borisovič Zubov a celá řada dalších, to jsou přesně ti, kteří v Rusku vlastně buďto měli a ztratili jaksi svůj hlas nebo tu možnost přinejmenším v tom jaksi velkém mediálním prostoru uplatňovat a tak dále. Když se vrátím potom zpátky, to, co vlastně tedy vzniklo nebo vzniká, tak to má být komunikace na těch oficiálních úrovních a podívejte se na to, jakým způsobem Moskva komunikuje právě o sovětských dějinách, respektive jakým způsobem Moskva komunikuje o tom, co se stalo na Krymu, co se děje na Ukrajině a tak dále. A máte vlastně partnera, který je nastaven úplně jiným způsobem než ono zmíněné Německo.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Novotný, ta zásadní výhrada, že Rusko nechce diskutovat o věcech, o kterých bychom mluvit měli, že nechce diskutovat o řekněme těch sovětských dobách, vykládat historii tak, jak bychom se o tom možná měli bavit my jako členové Evropské unie, a v tomto světle jestli není opravdu spíš škodlivé česko-ruské diskusní fórum?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Podívejte, my musíme si ta témata vynutit prakticky. Já si ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A můžeme, ale to je ta otázka, jestli můžeme.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ano, já si myslím, že můžeme, to záleží na nějaké sebedůvěře, to záleží na nějakém sebevědomí a právě proto mě ta, tyhle ty poráženecké představy o tom, že jsme jenom malá země a musíme se někam vždycky přilepit. Já samozřejmě chápu, že v té geopolitice musíme vždycky hledat nějak rozumně prostor, do které se tak akorát vejde, ale nicméně mně strašně vadí tohle to malé české ponižování se tady, protože já když se podívám jako na některé ty signatáře, kteří samozřejmě by se chovali velmi prosovětsky třeba před listopadem a dneska jako jsou zase jako velcí hrdinové a to se vždycky tak mění prostě různě ty své pozice podle, podle potřeby, tak jako nejsem si jist, že, že, že jsou úplně těmi, těmi pravými. Mě může těžko, mě těžko může někdo z nějakých prosovětských nálad předlistopadových jako nařknout, ale nicméně dneska vidím, když už jsme teda u toho Ruska, že se tam odehrává mnohem více věcí a mnohem zajímavějších třeba na poli kultury. Já neříkám, že tam je kdovíjaká demokracie, ale svoboda do určité míry třeba v kulturní oblasti, v kinematografii ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Co to znamená, že tam není kdovíjaká demokracie?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

No, že samozřejmě není prostě zas až tak jaksi zažitá demokracie teda různých typů. Já samozřejmě, když se budeme mluvit o demokracii ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy je nebo není v Rusku demokracie?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ne, je tam demokracie nepochybně, ale nějaká ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A ne kdovíjaká.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Jako nějaké, protože ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

No ne, já tomu nerozumím.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Protože jiná je v Německu, jiná je v Americe, jiná je v Anglii a jiná je u nás a jiná je v Rusku. Tak to prostě je.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Já žiju v přesvědčení, že demokracie buď funguje nebo nefunguje.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ale to přece není, můžete mi jí definovat? To byste mi musela definovat, co to teda ta demokracie je ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ne, já se ptám vás, co to je kdovíjaká demokracie, tak proto se vás ptám, protože mi to není jasné.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ne, já říkám, že samozřejmě v mnoha věcech vidím, že tam ta omezení, omezení jsou, že samozřejmě do určité míry je to přijatelné pro obyvatelstvo, vidím to to samé v jiných zemích, protože docela se zabývám třeba Subsaharskou Afrikou a vidím, že někdy je velmi škodlivé, když se snažíme přenášet modely, které fungují v nějaké zemi a v jiné fungovat nebudou, že naopak to potom má katastrofální následky, takže jenom chci říct prostě to, že, že s tím Ruskem je samozřejmě třeba komunikovat a říkám, že jsou zde oblasti, kde se můžeme velmi poučit a například to vyrovnávání s minulostí jako probíhá jako docela zajímavě v ruské kinematografii,

kteřou tady tĕmĕř nikdo nezná, protože prakticky se ty, ty věci nepřebírají, nekomentují, nediskutuje se o nich a to je škoda, to je škoda.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Nĕkolik lidí možná zná. Ale, pane Romancove, sebedůvěra, sebevědomí, nemĕlo by nám, nebo nechybí nám, jestliže si myslíme, že nedokážeme s Ruskem mluvit tvář v tvář, tedy prezident versus prezident?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, že zrovna teď jsme měli možnost vidĕt, jakým způsobem prezident jednal s prezidentem. Problém je ten, že náš prezident, vyplývá to jednoznačně z české ústavy, má úplně jiné postavení nežli prezident Ruské federace v jejich politickém systému. Upřímnĕ řečeno, Vladimir Putin na sebe strhnul veškeré kompetence, vlastně ta, ten výkon jeho funkce jaksi koliduje s mnoha omezení, která mu stanovuje ruská ústava, ale ruská ústava je pouze velmi dobře napsaný dokument, který je na papíře, ale neplatí v realitĕ podobně jako tomu bylo dříve v sovětských dobách. Ta představa, že Rusko je demokracie, protože tvrdí, že je demokracie, to potom můžeme říci, že je demokratická Korejsko lidovĕ demokratická republika, ta to má dokonce v názvu, nebo Demokratická republika Kongo, a tak dál. Rusko je autoritářský režim, který samozřejmě tam to řadě lidí vyhovuje, o tom nemůžeme být, o tom nemůžeme sporu, ale Česká republika právě proto, jak je malá, tak je iluze se domnívat, že ať na úrovni prezident - prezident, nebo na nějaké jiné úrovni, která je oficiální, takže oni nás budou brát vážně. Koneckonců v kontextu tĕ návštěvy Miloše Zemana se stačí podívat na to, jakým způsobem ruské sdĕlovací prostředky, to znamená ne u nás nebo to, co říká Jiří Ovčáček, ale jakým způsobem ruské sdĕlovací prostředky prostĕ pojednaly ať už tu kauzu s tĕm článkem ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

K tomu se ještě dostaneme.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... anebo právě vlastně rozhovor Miloše Zemana s Vladimírem Putinem. Za prvĕ se říká prima, bylo to v ruštinĕ, ono to v ruštinĕ nebylo, upřímnĕ řečeno, to čím jaksi Miloš Zeman hovoří, to má do ruštiny hodně daleko, nicménĕ ono to zní tak, že to je srozumitelné, a uvĕdomme si, co to znamená, když někdo, hlava cizího státu, kde standardně hlava státu, protože reprezentuje svoji ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Mluví jazykem své země.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... přesně tak ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Není to, pane Novotný, symbol jakéhosi vazalství, jak chce naznačit, že by měl možná Miloš Zeman mluvit ěesky?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Já s vámi souhlasím v tom ..., ano, naši nejvyšší představitelé by měli mluvit ěesky, měli by samozřejmě se učit jazyky, měli by znát jazyky, ale zároveň by měli ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pro ta kuloární jednání s ...

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... mluvit pro kuloární jednání a tak dále, měli by mluvit česky, to s váma naprosto souhlasím, tady nemám žádného sporu. Jenom opakuji, že opravdu takové to poraženectví, taková ta malost, že se musíme vždycky někam přilepit a je to vidět na vývoji některých lidí, jak jednoznačně jenom za pozice, za peníze jsou ochotni tu zemi prodat, a to mě, to mě teda upřímně řečeno vadí jako, jo.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Kteří lidé?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ale tak já když vidím třeba, já nevím, pana Štětinu nebo pana Teličku, tak by mohl být takový prapor, že jo, na kterým by prostě byl každý z jedné strany, že jo ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Oni tady nejsou, ale není mi úplně známo, že by prodali za peníze naši republiku.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ale tak když jako jste součástí prostě nějaké mašinérie, no, tak samozřejmě jako když neustále někoho, někoho ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale já nevím jaké.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... zrazujete, no, samozřejmě s Evropskou unií, prostě se dnes jaksi už jako spolupracovat jako rovný s rovným, tedy se strukturou nedá, ale to nám neubírá nic na evropanství ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale s Moskvou ano.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ne, s Moskvou také nespolupracujeme. Co je za, můžeme spolupracovat v obchodní nějaký třeba rovině, že jo, můžeme se bavit o vyrovnání se s minulostí, musíme si dávat pozor na velmoci, na každou velmoc jako upozorňuji, jako to je, to je samozřejmé, ale musíme tady být sami za sebe. Ve střední Evropě víme, že máme nějaké dějiny, které se staletími táhnou a jsou střeoevropské především, a to musíme vědět. Víme, že tady jsou nějaké vazby, je tady nějaká historická paměť a s tou pamětí je třeba také pracovat.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Naladili jste Český rozhlas Plus, který hostí Stanislava Novotného a Michaela Romancova. Pane Romancove, jednoduchá otázka, jestli má Miloš Zeman nadstandardní vztahy s Vladimírem Putinem, proč toho nevyužít ve prospěch Česka? A třeba i v tom fóru.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, já bych byl pro všema deseti, ale opětně, podívejte se, kdo všechno byl dneska u Vladimira Putina, respektive dneska, nemyslím dneska v tenhle den, ale v tomhle tom týdnu, co všechno se v Soči dělo, a pokud ponechám stranou, řekněme, výběr těch hostů, protože tam, když se podíváte, je soudánský prezident, syrský prezident, potom prezidentí Íránu a Turecka, tak se zase podívejme na to, jakým způsobem je to reflektováno v ruském tisku. Ano, všichni si všimli, bylo to tam provedeno, že Miloš Zeman přijel, mluvil rusky, říkal tam ty věci, které tam říkal, ale jinak všechny relevantní zpravodajské kanály se upírají pouze na jedno jediné téma, logicky, protože přesně, jak tady bylo řečeno, a tady souhlasím s panem kolegou, Rusko je velmoc, to znamená Rusko teď něco řeší na Blízkém východě, proto tam jezdí ti lidé, říká se ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže se vyplatí jenom Rusku, chcete říct?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, samozřejmě, že se to vyplatí jenom Rusku právě proto, že Česká republika, ale nejenom pro Rusko, ale taky pro Čínu, pro Brazílii, pro Indii prostě nemůže být takový partner jako je Čína, Spojené státy a tak dál a tak podobně. To znamená kterýkoli český prezident, předseda vlády pokud jede do nějaké mocnosti a snaží se namluvit nám, že tam budeme vyjednávat jako opravdu ti dva aktéři stejné ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Rovnocenní partneři.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

... stejné váhy, tak to prostě nemůže být pravda. To se netýká jenom Ruska, to se týká skutečně všech těch velkých zemí a České republiky. Pane Novotný, to, co tu zaznělo, nestáváme se nástrojem ruské propagandy? Tedy respektive Miloš Zeman jako český prezident?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ale to je, to je pořád taková floskule, která se neustále opakuje. Tak samozřejmě musíme si hlídat, abychom ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Protože by to mohlo být nebezpečné, proto se na to ptám.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

No musíme si hlídat, abychom se, abychom se právě chovali odpovědně, to je, to je samozřejmé, ale víte, já tady, protože vždycky se narazí na ta lidská práva, demokracie a tak dále, co kde, jak se kdo chová, jako tak přestaňme odebírat teda ropu ze Saúdské Arábie. Přestaňme spolupracovat se Saúdskou Arábií, která prokazatelně porušuje naveliko takzvaná lidská práva, která stejně jaksí nemají dost často tak univerzální podobu, jak si myslíme, to je zase na nějakou jinou debatu. Ale prostě ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Zpochybňovat lidská práva a Listinu lidských práv tady asi nebudeme.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

No ne, nebudeme zpochybňovat Listinu lidských práv ve všech, ale v některých ohledech například, že každý může bydlet, kde chce a tak dále, ale o tom nebudeme teď hovořit, protože to je na dlouho, to si vyrobte na to

nějaký pořad, ale teď se bavíme o tom, že chceme-li se chovat spravedlivě, tak prostě by se musely prostě i země, které se tváří jakože tedy jsou naši přátelé a přitom jako dělají doma nějaká zvěrstva, tak prostě by měly být také ostrakizovány a to se neděje samozřejmě, protože já tady narážím na jiný problém. Jako tady v tom dopise zmiňují ještě protiruské sankce, které jednoznačně porušují vlastně, vlastně poškozují dnes Evropu, Evropskou unii, i Českou republiku, a ale zase jsou velmi výhodné pro Spojené státy, které zvýšily svůj export ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A možná je pro Rusko velmi výhodné, když se budou zpochybňovat, ne.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Když se, no, jako že jestli to bude ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Třeba i na úrovni evropských států.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... jestli to bude výhodné, když už vlastně teď převrátili vlastně ten svůj byznys a dovážejí potraviny od Egypta prostě až jako po střední Asii, no, tak samozřejmě, že teď už jsme zase jako v nějaké jiné situaci, už se budeme hůř na ty trhy dostávat, to je pravda.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Když jde o ty sankce, pane Romancove, je to jeden z důvodů, proč jste psali ten dopis, když na to pan Novotný naráží?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Upřímně řečeno, ty sankce vyhlásila Evropská unie a já si myslím, že je dobře, že je vyhlásila, ona je nevyhlásila kvůli Spojeným státům nebo v zájmu Spojených států, ale proto, že to byla reakce na to, že Rusko opět do Evropy vneslo válku a že ukradlo část z cizího státního území a to je prostě něco, co se nemůže jaksí přejít mávnutím ruskou. Ale ty sankce upřímně řečeno to není ten hlavní problém. Skutečně ten hlavní problém, proč nemít česko-ruské fórum v tento okamžik a na té úrovni, jak je to, jak je to vlastně nanominováno, je dáno tím, že my tam nemáme toho partnera. V tom je ten problém. Když se právě podíváme na to, jakým způsobem oficiální ruská média právě třeba popisují tu, nebo interpretují tu schůzku Miloše Zemana s Vladimírem Putinem, tak se dozvíme, budu citovat: "Mluvilo se rusky, Rusko je 10krát významnější partner než-li Francie, což si uvědomují obě strany, čtvrtina populace České republiky mluví rusky a to je velice podstatný fenomén, a to, že do Ruska přijede prezident České republiky, demonstruje krach sankcí, respektive pokusu o izolaci Ruské federace." Tímhle tím způsobem s tím zachází Rusko a tímhle tím způsobem to primárně komunikuje dovnitř své populace. Tenhle ten hlas se k nám dostat může nebo nemusí, to záleží na to, kdo si toho všimne a kdo to tady bude komunikovat, nicméně tímto způsobem Rusko velmi efektivně využívá ať už kontaktů s Milošem Zemanem nebo s Viktorem Orbánem, pardon, nebo s kýmkoli dalším a vlastně ukazuje, my jsme jedno velké mohutné Rusko a proti nám stojí nějaká Evropská unie, která vlastně neví, co chce, můžeme to ignorovat, my jsme mocnost a jedeme dál.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A jednájí státy za sebe a teď, pane Novotný, ta možná důležitá otázka je, jestli když Rusko je vnímané jako hybridní hrozba, jako velmoc, která šíří na území Evropské unie dezinformace, a to cíleně, tak jestli se mi nemůžeme stávat takovým trojským koněm v Evropské unii pro ty dezinformace, když tady pan Romancov cituje ruská média?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ale jak je vnímané nebo se o něm mediálně referuje, prostě to je jedna věc. Jak se strašně přeceňuje ruská síla, to je hrozně legrační. Na druhou stranu prostě víte, že úplně jiné produkty tady řadí na našem území typu Google, Facebook a tak dále, vysávají informace, pracují si s nimi, jak chtějí, není, my nemáme vládu, které by byla schopná se třeba těm nadnárodním firmám vzepřít. My nemáme vládu, která by si byla schopná určit podmínky a říct vyděláváte na našich občanech, tak se také podle toho budete chovat. Takže to je třeba taky pro mě problém, takže říkáte hybridní válka ze strany ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Tedy Moskva je pro vás něco jako Google.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

No, tak dejme tomu, že mají své zájmy, tak ty svoje zájmy samozřejmě prosazují podobným způsobem. Podobným způsobem jako Spojené státy se snaží třeba i skrze, skrze ten digitální svět se snaží, snaží vysát informace, odkud to jenom jde, že jo, tak samozřejmě Rusové dělají totéž, ale my ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Já mluvím o vojenské hybridní hrozbě, pane Novotný.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... velmi, my velmi, my velmi, velmi obtížně prostě dokážeme ty věci dnes rozlišit. To jsou jenom prostě tvrzení proti tvrzení, to jsou jenom novinářské floskule, které vlastně nejsou vůbec zajímavé. Vy vidíte, že instinktivně si velká část lidí myslí už úplně něco jiného než to, co hlásají headliny.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Do studia Pro a proti přišli publicista Stanislav Novotný a politolog Michael Romancov. Tvrzení proti tvrzení, pane Romancove, není potom ten dopis, který jste podepsal, možná zbytečný pro ministra zahraničí?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pokud je mi známo, tak ministr zahraničí už prý prohlásil ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Varování před hybridní hrozbou myslím, jestli to není úplně nadsazené.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ministra zahraničních věcí, pokud je mi známo, prohlásil, že se tím, že k tomu dopisu nebude přihlížet, takže tímhle tím způsobem to může vypadat jako zbytečná aktivita, nicméně já si myslím, že zbytečná nebyla právě proto, že je nutné zas a znovu opakovat, že žijeme v době, která je v tomto ohledu naprosto nová, unikátní. My se tady nemůžeme vlastně opřít o žádnou zkušenost, protože tento ty ohrožení tady historicky zatím nebyl, to znamená, v České republice vznikají kapacity, které se snaží podobně jako v jiných státech, které se snaží vlastně se s možností těchto hrozeb nějakým způsobem vypořádat. A myslím si, že je obrovskou chybou nebrat vážně rizika, která ten řekněme moderní digitalizovaný svět s sebou nese.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A teď, pardon, já že vás přerušuji, ale to se hodí, protože vy už jste na to narazil, v Rusku, a prosáklo to samozřejmě i do Česka, se odehrála taková kontroverze kolem výkladu historie z roku 1968 a následné okupace sovětskými vojsky, která trvala až do roku 89, kdy armádní televize Zvezda na svém webu informovala o tom, že by tehdejší Čechoslováci měli být za tento zásah vojsk vděční. Pan Novotný, co vy jste tomu říkal?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

No, to je absurdní, tak je to nějaký novinářský výkon nějakého opravdu, jak říkal prezident, šílence nebo jak to říkal, já nevím, jak to definoval, to možná ještě ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Já to radši nebudu opakovat ta slova.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... nějak, nějak ostřeji, netuším, ale, ale už si nevzpomínám tedy, ale, ale ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Já ano, ale opakovat to nebudu.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... tak samozřejmě to je absurdní, ale jako zase velmi dobře se samozřejmě a velmi státnicky se vyrovnal s celým tím problémem. Je otázka, jestli, jestli to nebylo podržené z jedné, z druhé strany, to se nedozvíme, ale, ale nicméně prezident reagoval velmi, velmi rychle a velmi dobře, takže já za to bych ho naopak pochválil.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pane Romancove, váš názor na tu věc.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Za prvé mnohokrát už jsme slyšeli, že to je možná něčí provokace. Mě by opravdu jako docela zajímalo, kdo může provokovat na oficiálním webu ruského ministerstva obrany, respektive teda té televize, kterou řídí ruské ministerstvo obrany. Tam si myslím, že by ty jaksi možnosti měly být poměrně velmi, velmi malé. Ale pokud jde o ten článek, tak ten autor, který to napsal, který se jmenuje Leonid Maslovskij, tak jemu vycházela, respektive a pravděpodobně v tom se bude pokračovat, celá série článků, která určitým způsobem řekněme hodně drsně vlastně interpretuje nebo nabízí ruskému čtenáři interpretaci právě toho vývoje od roku 45 minimálně až po současnost. Jsou tam takové ty narativy, jako že všichni musí být Sovětskému svazu vděční, Sovětský svaz nikdy neudělal nic špatného a tak dále ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže jde o specifický výklad historie.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, nicméně tento výklad historie je v Rusku velmi populární. Podobný výklad historie mají minimálně dvě ze čtyř politických stran ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Ale distancoval se i prezident Medvědev.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, distancoval ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Pardon, premiér.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Jasně. On prohlásil - naše pozice vůči tomuhle tomu byla řečena v roce 93 a tím to pro nás končí. Ale podívejte se do Ruské dumy, a tam jsou minimálně dvě politické strany a to jsou ruští komunisté a takzvaně Liberálně demokratická strana pana Žirinovského, kteří přesně tenhle ten diskurs velice často oficiálně používají. Komunisté v roce 2016 jaksi vystoupili s návrhem zákona, že ti, kteří se účastnili operace v roce 1968, tak by jim měl být přiznán statut válečných veteránů, protože oni bojovali za zájmy ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Takže to není ojedinělý názor, chcete říct.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Není to vůbec ojedinělý názor.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

A mě by zajímalo, pane Novotný, protože i o tom se diskutuje, jestli to celé nemohlo být připravené předem a právě proto, aby se mohl Miloš Zeman tak ostře ohradit proti nehoráznému výkladu historie, jakým byla právě ta okupace v roce 68, která začala v roce 68.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Jasně. Pouze spekulujeme, ale všichni vlastně, jak tady sedíme, tak spekulujeme, jestli to tak bylo nebo nebylo, ale nicméně podstatné je, že když vznikne teda to česko-ruské fórum, no, tak samozřejmě tak to je jedna z otázek, která se musí řešit, o které se musí mluvit, to, to je jednoznačné. Může se také mluvit o tom, že bychom rádi se podívali do archivu nějak kvalifikovaně ovšem, ne jak se to mnohdy jako činí tady u nás, ale že bychom chtěli zjistit, jak to vlastně bylo, co se vlastně odehrálo u nás a jaké bylo pozadí celého toho, celého vlastně toho zásahu, protože těch teorií už je dneska celá řada. Takže i to bych byl rád ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

My nemáme jasno, za jakých okolností v roce 68 vpadla spojenecká vojska do tehdejšího Československa?

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Ne, ne, myslím takové ty, takové ty jejich vnitrostranické detaily a tak dále a nějaké obavy z toho, že například se bude, bude na Ukrajině vlastně, že se bude aktivizovat vlastně ta bývalá ukrajinská opozice, kdysi shromážděná kolem pana Bandery, nebo respektive ukrajinské povstalecké armády a tak dále. To, to je jedna z teorií, která dokonce zazněla, která se ...

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Která by se tam mohla vyskytnout.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

... zazněla, která se vytahovala i někde z kyjevských archivů a tak dále, ale to je, to není teď podstatné to, co říkám. Podstatné je to, že by se mělo začít kvalifikovaně i bádát, abychom pochopili i mentalitu vlastně těch, těch ruských komunistů, abychom pochopili prostě, o co vlastně tehdy šlo, takže to si myslím, že může, může posloužit věci.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Je pravda, že s tím také to česko-ruské diskusní fórum vzniká, pane Romancove, že bude možné nahlédnout do archivů, možná, že by nás tam mohlo Rusko pustit a pak by to svůj význam mělo?

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Víte, mě totiž fascinuje na tom tohle to, na začátku tady padla ta zmínka, že to je vlastně podobné jako to Německo. Položme si otázku - jak dlouho jsou otevřené a pro koho jsou otevřené německé archivy a jak je možné, že ruská strana většinu archivů od roku 1917, to znamená po celou dobu existence sovětského režimu, včetně i těch současných záležitostí, že buďto je to úplně utajené, anebo se to selektivně otevírá vždycky jenom na určitou krátkou dobu. Vždyť my po Rusech chceme otevření těch archivů a zpřístupnění těchto materiálů od začátku 90. let. A co jsme dostali? Dostali jsme velké kulové. A to je ten problém a v tomto fórum neudělá ale vůbec nic.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Já se omlouvám, ale v tuto chvíli musím poděkovat, protože náš čas vypršel. Politický geograf z institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michael Romancov, díky.

Michael ROMANCOV, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Také předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný, díky i vám.

Stanislav NOVOTNÝ, bývalý policejní prezident, bývalý ředitel České křesťanské akademie, předseda Asociace nezávislých médií

Já vám taky.

Veronika SEDLÁČKOVÁ, moderátorka

Za pozornost děkuje Veronika Sedláčková.

Křičím: „To jsem já.“ Publikace mapující příběhy českého fanzinu od 80. let po současnost

24.11.2017 Horácké noviny str. 05 Kultura
Libor Matoušek

TŘEBÍČ/PRAHA - Na knižních pultech se před Vánocemi objeví další zajímavá netradiční publikace. Tu má na svědomí kolektiv autorů, ale hlavním mozkiem je v něm bezesporu třebíčský rodák a publicista Miloš Hroch. Ten se už delší dobu zajímá a věnuje kultu fanzinů, což jsou v původním slova smyslu fanouškovské časopisy, dělané ve stylu DIY (Do it yourself – Udělej si sám).

Termín „fanzin“ vznikl na začátku třicátých let. Ve svých počátcích byl vydáván fanoušky sci-fia později si ho vzala za své i nově vznikající subkulturní periodika z oblasti alternativní kultury či hudebních stylů jako byl hardcore či punk. Myslíte si, že se u nás fanziny začaly objevovat až po sametové revoluci v devadesátých letech? Není to tak úplně pravda. Za nejstarší fanzin v bývalém Československu se dá považovat již sci-fifanzin Villoidus, který se objevil začátkem osmdesátých let. Hlavním obsahem těchto sci-fifanzinů byly povídky a informace o dění v komunitě (fandomu). V oblasti alternativní kultury se jednalo o periodika zabývající se kulturou, většinou podprahovou a silně undergroundovou, které se nedostávalo jinde publicity a prostoru. Ona už ze své vlastní podstaty o ni ani nestála. Další české fanziny byly například Oslí uši nebo Hlučná lobotomie. Svě místo zde má také samizdatový časopis Vokno, předchůdce fanzinů, který vydával František Stárek spolu se svými přáteli jako hlavní periodikum Undergroundu.

V současné době vychází ve světě nebřeberné množství a druhů fanzinů. Někteří jejich autoři preferují psaný fanzin, rozmnožovaný a distribuovaný jedním člověkem, tisknutý například na xeroxové tiskárně, doplněný vlastními originálními ilustracemi apod. S masivním nástupem internetu se můžeme setkat také s tak zvanými e-ziny což je fanzin vydávaný pouze v elektronické podobě. Vznikají také různá setkání a prodej fanzinů, různé festivaly apod.

Miloš Hroch spolu s dalšími autory tak na 230 stranách zdokumentoval unikátní archivní materiály české fanzinové kultury. Jako vůbec první zmapovali toto téměř tajemné prostředí. Kniha ukazuje příběhy těch, kteří se nadchlí pro první počítačové hry nebo psali povídky inspirované sci-fi, sestavovali vlastní žebříčky hudby nebo si přáli změnit nastavení společnosti vůči ženám. A hlavně se ze všeho svobodně „vypsali“ na stránkách svého časopisu.

Bilingvní kniha s názvem Křičím: „To jsem já.“ nyní vychází pod hlavičkou nezávislého nakladatelství PageFive. Jejím editorem je Pavel Kroulík z časopisu Respekt a o předmluvu se postaral hudební publicista a spisovatel Karel Veselý ze Znojma.

Miloš Hroch (*1989 v Třebíči) vystudoval žurnalistiku a mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zde pokračuje v doktorském studiu. Od roku 2013 je hudebním redaktorem Radia Wave (Český rozhlas). Publikuje texty v týdeníku Respekt, kulturním čtrnáctideníku A2, Hospodářských novinách, magazínu Fotograf nebo časopisu Živel. Přispíval do Lidových novin, Orientace LN nebo časopisu His Voice. Podílel se na knize Prkýnka na maso jsme uřízli (2013) o předrevolučním skateboardingu, publikaci Kmeny 90 a ve spolupráci s ateliérem grafického designu Text Forma Funkce (Fakulta umění Ostravské univerzity) na knize Oáza (2016), která dokumentovala slezskou hudební scénu. Spoluzaložil skejtový fanzin Křivák/Crook.

O autorovi | Libor Matoušek, matousek@horackenoviny.com

Foto popis | Nejnovějším trendem jsou nyní fozoziny. Jedná se o čistě vizuální sešity a v knize je najdete v samostatné kapitole.

Foto popis | Obálka knihy Křičím: „To jsem já.“ (2017)

ČŠI o ICT ve školách: Zajištění nedostatečné, počítače zastaralé, připojení omezené, situace kritická

24.11.2017 Řízení školy str. 30 ICT ve škole
PhDr. Ondřej Neumajer, Ph. D.

Česká školní inspekce zveřejnila na začátku nového školního roku výsledky šetření o podmínkách pro využívání digitálních technologií ve školách. Nadpis článku dává tušit, k čemu inspekce dospěla.

Tematickou zprávu věnovanou využívání digitálních technologií v mateřských, základních, středních a vyšších odborných školách zveřejnila Česká školní inspekce začátkem září 2017, sběr dat se uskutečnil v předchozím školním roce 2016/2017. Dokument ČŠI se věnuje pouze podmínkám pro využití digitálních technologií ve vzdělávání, nikoli průběhu a výsledkům vzdělávání. Vzhledem ke způsobu zjišťování, které probíhalo především prostřednictvím elektronického online dotazníku vyplněného 8 413 řediteli mateřských, základních, středních a vyšších odborných škol, je toto zúžení problematiky pochopitelné.

Houstone (se sídlem v Karmelitské), máme problém

Netřeba složitě vymýšlet shrnující konstatování, jak zpráva vyznívá. Stačí si přečíst nadpisy kapitol samostatného čtyřstránkového shrnutí hlavních zjištění, aby byl čtenář v obraze: koncepce a financování jsou neefektivní, personální zajištění je nedostatečné, počítače jsou zastaralé a připojení je omezené, situace je kritická.

Připomeňme, že poslední tematická zpráva, ve které se ČŠI tématu ICT (tehdy jen v základních školách) věnovala, byla zveřejněna v roce 2009 a vyznívala obdobně nelichotivě. A situace se nezlepšila, spíše naopak, alespoň soudě podle slova „nedostatečné“, které se v letošní zprávě v různých formách objevuje šestadvacetkrát, zatímco v předchozí zprávě to bylo „pouze“ čtrnáctkrát.

V reakci na kritický stav zjištěný v roce 2009 pověřilo MŠMT v roce 2010 Výzkumný ústav pedagogický návrhem a realizací opatření, která měla situaci řešit. VÚP ovšem o dva roky později ministr Josef Dobeš zrušil. Navíc byl VÚP pověřen pouze opatřeními krátkodobými, zejména metodického charakteru. Jedním z hmatatelných výsledků, které se uskutečnily, je například v některých ohledech stále aktuální příručka Informační a komunikační technologie ve škole.¹ V dalším textu se nebudu věnovat jednotlivostem samotných zjištění inspekce, byť jsou důležitá a mnohdy i zajímavá. Celkem jich je ale tolik, že komentovat je přesahuje možnosti tohoto článku. Zájemcům o hlubší vhled doporučuji se s tříadvacetistránkovou zprávou² seznámit, všem ostatním si alespoň přečíst čtyřstránkové shrnutí hlavních zjištění. Oboje je dostupné z webu ČŠI. V rámci objektivnosti musím dodat, že na přípravě dotazníkového šetření, které následně uskutečnila ČŠI, jsem měl možnost se společně se zástupci ČŠI a MŠMT podílet. Obdobná zjišťování stanovuje jako jedno z důležitých opatření Strategie digitálního vzdělávání, protože o tom, jak jsou školy technologiemi vybavené, jak je využívají a jakých dosahují výsledků, toho víme velmi málo. Nyní tedy máme k dispozici alespoň část věnovanou podmínkám.

Nový minimální ICT standard školy

ČŠI jde ve zprávě nad rámec konstatování dílčích nedostatků v jednotlivých oblastech (a že jich není zrovna málo) a pojmenovává indikátory, které „nejméně ovlivňují kvalitu podmínek pro zapojení digitálních technologií do výuky a celkový rozvoj této oblasti ve vzdělávacích procesech“. Dokonce z těchto indikátorů stanovuje jakýsi minimální standard, ve kterém určuje jejich požadované úrovně:

- * Škola má formulovanou ICT strategii (v libovolné formě), kterou v posledním roce aktualizovala.
- * Škola má vlastního správce ICT, a to na hlavní pracovní poměr nebo prostřednictvím DPP/DPČ.
- * Více než 50 % učitelů má k dispozici vlastní počítač nebo jiné zařízení.
- * Počítače (nebo jiná odpovídající zařízení) pro žáky jsou obnovovány nejpozději po sedmi letech stáří.
- * Škola je dostatečně pokryta (alespoň 60 % učeben) vnitřní sítí pro připojení počítačů nebo jiných zařízení (podpora BYOD).

Samozřejmě že by bylo možné vést diskusi o tom, proč je vhodné za minimální standard považovat, že má například školní počítač zrovna 50 % učitelů, a nikoli 40 % nebo 60 %, nebo zda není možné správu ICT delegovat na servisní firmu. Uvedené indikátory a jejich hodnoty lze považovat za málo ambiciózní, ale při zohlednění stávající kritické situace ve školách za relativně rozumné. Právě sestavení takového souboru indikátorů a zjištění stavu, jak jej školy naplňují, považuji za jeden z nejdůležitějších přínosů zprávy ČŠI a vklad do diskuse o dalším vývoji v ČR. Jedná se o tolik potřebné nepodkročitelné „manažerské shrnutí“, o které by se všichni ředitelé škol měli zajímat.

A jak české školy tento minimální standard aktuálně naplňují? To výstižně přibližuje tato věta: „(...) indikace značně vysokých podílů škol vykazujících zásadní nedostatky v dílčích parametrech ve skutečnosti signalizuje daleko hlubší a komplexnější problém zcela systémového charakteru.“ Podíl škol naplňujících kritéria pro jednotlivé kraje zachycuje tabulka.

Podíl škol (v % po krajích) naplňujících kritéria ICT standardu stanoveného ČŠI

Faktor ZŠ malé ZŠ velké SŠ + VOŠ

Nedostatek času 31,4 34,7 29,7

Nedostatečné ICT vybavení 46,0 53,7 45,8

Nedostatečná znalost obsluhy ICT 20,5 36,4 28,5

Problémy při organizaci výuky 26,5 32,1 26,3

Problémy při provázání ICT a učebních osnov 5,9 9,3 14,1

Negativní postoj k začlenění ICT do výuky 5,8 13,6 12,2

Špatné předchozí zkušenosti s využitím ICT ve výuce 3,2 7,7 7,7

Obavy z ICT a nedostatek sebevědomí 10,5 28,4 20,5

Jiný důvod 8,6 8,3 8,4 Žádné překážky nevnímáme 22,3 12,5 18,8

Z malých základních škol (do 150 žáků) splňuje stanovený standard pouhých 4,8 %, z velkých 9,5 % škol. Ze středních a vyšších odborných škol se jedná o 21,6 %, v naplňování standardu panují mezi těmito školami ale velké regionální rozdíly, z nichž za nejvýraznější můžeme označit rozdíl mezi školami v Karlovarském (10,5 %) a Zlínském kraji (33,3 %). Je evidentní, že kraje uplatňují různé přístupy s různými strategickými prioritami, což je ovšem paradoxně přístup, který současný systém nejen umožňuje, ale de facto i podporuje. Pokud se má tento standard více uplatnit, bude potřeba s ním ještě na různých úrovních pracovat. Například standard konektivity škol, který pro potřeby výzev Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) stanovilo Ministerstvo pro místní rozvoj, obsahuje čtyři stránky přísných technických specifikací, desetistránkový návod, jak má kontrola naplnění standardu probíhat, a online aplikaci (<https://www.standardkonektivity.cz/>), která za tímto účelem byla vytvořena a je provozována sdružením CZ. NIC.

Zpráva ČŠI shrnuje i několik pozitivních zjištění (školní informační systémy, datové schránky, e-learningové a cloudové nástroje). Jejich význam pro vzdělávání žáků je ale ve srovnání s indikátory vybranými do standardu bohužel spíše dílčí a již jsme se jim věnovali v samostatném článku v zářijovém čísle Řízení školy.

Závěrečná doporučení od ČŠI

Na posledních dvou stranách zprávy inspekce formuluje svá doporučení. Ačkoli to není nikde uvedeno, nejedná se o doporučení pro samotné školy, ale předpokládám, že pro řízení vzdělávacího systému, tedy pro zřizovatele škol, kraje a především MŠMT.

Formulace a uspořádání těchto doporučení jsou pro mne těžko pochopitelné. Hned jako první zaznívá doporučení na vytvoření centrálního státního informačního systému pro administraci školních agend, který by měl zahrnovat funkce stávajících produktů a dalších relevantních. To vnímám jako kontroverzní téma: kromě toho, že v oblasti tvorby IS rezort MŠMT dlouhodobě rozhodně nevyvíká (hodně eufemistická formulace), je toto doporučení v konfliktu s jedním ze základních předpokladů realizace formulovaných ve Strategii digitálního vzdělávání ČR: „Při realizaci strategie jsou respektovány kompetence ředitelů škol a školských zařízení při řízení pedagogického procesu, centralizovaná řešení shora nejsou preferována.“ Nový centrální IS (který by do značné míry zasahoval do oblasti stávajících, dlouhodobě školami využívaných komerčních systémů) je možná tématem k diskusi, ale uvést jej jako první doporučení celé zprávy považuji za minimálně nešťastné. Navíc jsem přesvědčen, že k popisovaným úsporám by takové řešení nevedlo.

Tento nápad asi zaskočil i samotnou inspekci, a tak hned druhé doporučení nabízí záložní variantu, nebude-li výše uvedená přijata: vytvoření otevřeného a zdokumentovaného integračního rozhraní pro automatizovanou výměnu dat s budovaným systémem MŠMT. To je nápad skvělý a MŠMT na něm již delší dobu pracuje.

Některá další doporučení pak směřují k propagaci ČŠI a jejích projektů, jako je doporučení k zajišťování průběžné propagace systému InspIS PORTÁL. Nejde o výtku vůči tomuto portálu, ale na obdobné úrovni by bylo možné formulovat mnoho dalších doporučení, která ale ve zprávě nezaznívají, například podpořit školy v užívání nástroje pro plánování a hodnocení integrace ICT do života školy Profil Škola21 (z dílny NÚV), který již dnes slouží 7,9 % SŠ a VOŠ pro vymezování priorit v oblasti ICT, nebo doporučit vzdělávání ICT koordinátorů/metodiků (nabízené v některých krajích NIDV); v malých ZŠ jich je kvalifikovaných jen 29,3 %, ve velkých 56,9 %.

Většina ostatních doporučení vhodně míří do oblastí, jejichž obměny školský terén bez diskusí potřebuje. Mnoho z těchto doporučení bylo již v roce 2014 formulováno a následně schváleno vládou ve Strategii digitálního vzdělávání ČR. Zpráva tak přináší konkrétní data ze škol, která opatření formulovaná v této strategii jednoznačně podporují a potvrzují jejich správnost, a přidává některá další, mířená například na konkrétní využívání evropských fondů.

Ani změna nemusí znamenat trvalé zlepšení výsledků žáků

Odborník na ekonomii vzdělávání Daniel Münich trefně konstatuje 3, že většinu času musejí čeští ředitelé věnovat technicko-hospodářsko-byrokratickým agendám. Minimum času jim zbývá na hlídání kvality vzdělávání, koordinaci reálného vzdělávacího obsahu a přístupů učitelů, na hledání nových učitelů, mentorování nových a nezkušených. Jak ale do těchto výzkumem potvrzených zjištění zapadá informace, že v oblasti zajišťování provozu ICT čeští ředitelé takto fatálně selhávají? Vždyť samotný provoz digitálních technologií má k pedagogice poměrně daleko, takže by to podle Münichových zjištění měla být jedna z aktivit, kterým se ředitelé věnují (na úkor niterně pedagogických záležitostí). Odpověď je asi nasnadě: Oproti sřeše, do které neteče, a ústřednímu topení, které hřeje, musejí být vzdělávací technologie ve škole přímo provázány s pedagogickým procesem. Ředitelům chybí orientace v této problematice, metodické vedení a v neposlední řadě jim na to stát neposkytuje peníze ani intenzivní podporu. A je evidentní, že bez pomoci ředitelům se situace zlepšit nemůže.

Mezinárodní akademie vzdělávání ve své publikaci Celoplošné zlepšení vzdělávacího systému⁴ od profesora Bena Levina správně uvádí, že způsobit změnu je jedna věc, daleko obtížnější je ale naplnit klíčovou výzvu vzdělávacích systémů po celém světě: umožnit většímu počtu žáků než kdykoli předtím dosáhnout lepších vzdělávacích výsledků než kdykoli předtím, a to v širší škále dovedností a dalších individuálních kvalit, a zároveň s menší mírou nerovnosti ve výsledcích než kdykoliv předtím. To je cíl jednoznačně hodný vyspělosti naší civilizace na začátku 21. století. Bez účelného využívání jinak všudypřítomných digitálních technologií i ve vzdělávání, a tudíž zajištění jejich provozu na školách je to cíl nesplnitelný a nemůžeme jej nikdy dosáhnout. Zpráva ČŠI podává velmi pragmatickou informaci, jak se nám to v Česku daří.

ZDROJE

* Informační a komunikační technologie ve škole. Praha: Výzkumný ústav pedagogický, 2010. ISBN 978-80-8700031-1. Dostupné z: <http://digifolio.rvp.cz/view/view.php?idZ1947>

* LEVIN, B. Celoplošné zlepšení vzdělávacího systému. Praha: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd**, 2014. ISBN 978-80-87404-51-5.

* MÜNICH, D. Tři problémy českého školství. Aktuálně.cz, blog autora [online]. 30. 8. 2017. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/danielmunich.php?itemidZ29830>

* Tematická zpráva ČŠI. Využívání digitálních technologií v mateřských, základních, středních a vyšších odborných školách. Praha: Česká školní inspekce, 2017. Dostupné z: <http://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Tematickezpravy/Tematicka-zprava-a-Vyuzivani-digitalnichtechnologii>

1 Informační a komunikační technologie ve škole. Praha: Výzkumný ústav pedagogický, 2010. Dostupné z: <http://digifolio.rvp.cz/view/view.php?idZ1947>

2 Tematická zpráva ČŠI. Využívání digitálních technologií v mateřských, základních, středních a vyšších odborných školách. Praha: Česká školní inspekce, 2017. Dostupné z: <http://www.csicr.cz/cz/Dokumenty/Tematickezpravy/Tematicka-zprava-Vyuzivani-digitalnichtechnologii>

3 MÜNICH, D. Tři problémy českého školství. Aktuálně.cz, blog autora [online]. 30. 8. 2017. Dostupné z: <http://blog.aktualne.cz/blogy/daniel-munich.php?itemidZ29830>

4 LEVIN, B. Celoplošné zlepšení vzdělávacího systému. Praha: Univerzita Karlova, **Fakulta sociálních věd**, 2014.

O autorovi| PhDr. Ondřej Neumajer, Ph. D., konzultant vzdělávání, lektor a didaktik digitálních technologií
Foto popis|

Den odtajnění jmen. Do boje o Hrad se zapojí devět kandidátů, 11 jich vnitro odmítlo

24.11.2017 ct24.cz str.00 Domácí manakv

Ministerstvo vnitra k lednovým volbám hlavy státu připustí devět prezidentských kandidátů. Jiří Drahoš, Michal Horáček a Miloš Zeman míří do hradního klání s podporou občanů, trojice Petr Hannig, Jiří Hynek, Vratislav Kulhánek získala dostatek poslaneckých podpisů a senátoři nominovali Pavla Fischera, Marka Hilšera a Mirka Topolánka. Dalších jedenáct zájemců o kandidaturu nesplnilo podmínky.

Kandidátní listinu Oldřicha Fialy vnitro odmítlo kvůli nedostatečnému počtu poslaneckých podpisů (minimum je dvacet), občanští kandidáti Roman Hladík, Terezie Holovská a Josef Toman nesesbírali dost podpisů na petiční archy.

Šestice zájemců o nejvyšší ústavní funkci – Petr Blaha, Daniel Felkel, Libor Hrančík, Anna Kašná, Martin Ludačka a Karel Světnička – se neopírala ani o petici, ani o hlasy zákonodárců. Kandidátní listina dvacátého uchazeče Davida Chadimý pak na ministerstvo vnitra dorazila až po termínu, který vypršel 7. listopadu odpoledne.

Odmítnutí kandidáti se budou moci do poloviny příštího týdne odvolat k Nejvyššímu správnímu soudu. Ohlásil to už Josef Toman, který tvrdí, že na vnějšek poslal poštou archy s téměř pětasedmdesáti tisíci podpisy občanů. Vnější uvedlo, že od něj dostalo jen jedenáct podpisů.

Pokud se Toman či další kandidáti na soud obrátí, Státní volební komise bude muset podle Mlsny počkat s losováním volebních čísel pro zaregistrované kandidáty až na soudní verdikty. V opačném případě by čísla mohla vylosovat už ve čtvrtek 30. listopadu a vnějšek by následně mohlo zadat tisk hlasovacích lístků. Všechny petice přišly o část podpisů, u Zemana byla chybovost nejvyšší

Třebaže jména vážných zájemců o Hrad veřejným prostorem kolují již řadu dní, tento pátek je prvním dnem, kdy jsou oficiální. Ministerstvo vnitra je totiž nechtělo po podání kandidátek odtajnit. Své mlčení vysvětlovalo tím, že registrace je správním řízením, a u něj nemůže úřad nevěřejné informace včetně jmen zveřejňovat.

Teprve nyní je tak jasně potvrzeno, kdo se vlastně prezidentské volby zúčastní; devítka kandidátů tvoří tři přehledné skupiny podle toho, u koho získala podporu pro svou cestu do prezidentské pracovny: podpora senátorů: Marek Hilšer, Pavel Fischer a Mirek Topolánek; podpora poslanců: Petr Hannig, Jiří Hynek a Vratislav Kulháněk; podpora občanů: Michal Horáček, Jiří Drahoš a Miloš Zeman

Kontrola petičních archů posledních tří kandidátů, kteří museli nasbírat minimálně padesát tisíc podpisů, pro vnějšek představovala zřejmě nejnáročnější úkol; ve třísměnném režimu na ní pracovala padesátka ministerských zaměstnanců.

Na základě algoritmu úředníci vybrali náhodný vzorek 8,5 tisíce podpisů, u kterých kontrolovali autenticitu v registru obyvatel. Pokud chybovost ve vzorku nedosáhla tří procent, odečítali úředníci z celkového počtu podpisů absolutní počet chyb. To se týkalo jak Jiřího Drahoše, tak Michala Horáčka. Po očištění petic se nyní opírají o 141 234, respektive 86 940 podpisů.

V případě kontrolního vzorku z petice Miloše Zemana činila chybovost 8,3 procenta, a v tu chvíli muselo vnějšek odebrat vzorek druhý. I zde byla chybovost nad třemi procenty (7,8 procenta), a proto resort z celkového počtu podpisů procentní průměr naměřených chyb. Hlava státu tak svou hradní obhajobu momentálně opírá o 103 817 podpisů.

prehrát

video

Potvrzeno vnitřem. O Hrad se utká devět mužů

Potvrzeno vnitřem. O Hrad se utká devět mužů

Rozhodnuto. Devět mužů se utká o Pražský hrad

Třikrát tři. Kdo míří do boje o Pražský hrad?

Politolog Jüptner: Topolánkova kandidatura rozproudí předvolební diskusi

Méně chyb než před pěti lety

Podle náměstka ministra vnitra Petra Mlsny chybovost spočívala nejvíce v tom, že u signatářů petice nebyla uvedena správná adresa trvalého pobytu, chybělo buď jméno, nebo příjmení, anebo číslo občanského průkazu či cestovního pasu. „V některých případech celkem úsměvně to bylo podepsáno i občany, kteří ještě nedovršili 18 let věku,“ dodal.

Celkově ale byly petice v porovnání s prvními přímými volbami prezidenta před pěti lety mnohem méně chybové; tehdy kvůli nim ze souboje o Pražský hrad vypadl Vladimír Dlouhý, Tomio Okamura a Jana Bobošíková, která dokonce u soudu uspěla s odvoláním a pro volební klání byla registrovaná dodatečně. Všem třem sněmovním kandidátům se upsali hned čtyři poslanci

V případě parlamentních nominací vnitro rovněž zveřejnilo jména poslanců a senátorů, kteří uchazeče o Pražský hrad podpořili svým podpisem; pro úspěšnou kandidaturu jich bylo potřeba sesbírat dvacet v dolní, nebo deset v horní komoře a procedura v letošním roce vzbudila právníkové kontroverze.

Ministerstvo vnitra proti předchozím prezidentským volbám umožnilo, aby poslanec či senátor mohl podpořit víc prezidentských kandidátů. Někteří ústavní právníci ale tento výklad zpochybnili a předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský doporučil volební zákon zpřesnit tak, aby možnost dvojího výkladu v otázce podpisů vyloučil.

Všem třem prezidentským kandidátům dali dobrozdání podpisu hned čtyři poslanci, minimálně dva prezidentské kandidáty podpořilo celkem dvanáct poslanců (a také pět senátorů).

V dolní komoře nominaci všech tří kandidátů podepsali nyní už bývalí poslanci Augustin Karel Andrlé Saylor, Jiří Štětina (oba za Úsvit), Jiří Koskuba a Pavel Ploc (oba za ČSSD). Hanniga i Hynka podpořili exposlanci Bohuslav Chalupa, Zdeněk Soukup (oba ANO) a Alena Nohavová (KSČM) spolu se staronovou poslankyní ANO Helenou Válkovou. Bývalí poslanci Stanislav Huml, Ladislav Velebný (oba ČSSD), Jaroslav Lobkowicz (TOP 09) a Milan Šarapatka (za Úsvit) jsou podepsáni pod nominacemi Hynka i Kulhánka.

V horní komoře k absolutnímu průniku všech tří kandidátů nedošlo. Topolánkovi i Fischerovi současně podepsali kandidaturu Jiří Oberfalzer (ODS), Tomáš Czernin (TOP 09) a Leopold Sulovský (za hnutí Ostravak). Pod nominací Topolánka a Hilšera je podepsán František Bradáč (KDU-ČSL). Hilšerovu i Fischerovu nominaci doporučil další lidovec Lumír Kantor. Vizitky kandidátů:

Fakta
Jiří Drahoš (68 let)

Jiří Drahoš (68 let)

Narodil se 20. února 1949 v Jablunkově. Vystudoval obor fyzikální chemie na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Je profesorem chemického inženýrství. Je ženatý, má dvě dcery.

Po vojně nastoupil na studijní stáž do Ústavu teoretických základů chemické techniky Československé akademie věd. V roce 1976 přešel na pozici vědeckého pracovníka ČSAV v oddělení chemických reaktorů. Po listopadu 1989 působil v Akademii věd na několika manažerských pozicích – osm let jako ředitel Ústavu chemických procesů, od roku 2005 jako místopředseda Akademie věd a od roku 2009 až do letoška ji řídil.

Jiří Drahoš nebyl členem žádné politické strany. Kandidaturu na prezidenta ohlásil na konci března 2017 poté, co skončil ve funkci předsedy Akademie věd ČR. Jeho kandidaturu podpořili občané 141 234 platnými podpisy.

Fakta
Pavel Fischer (52 let)

Pavel Fischer (52 let)

Narodil se 26. srpna 1965 v Praze. Absolvoval obor čeština-francouzština na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Studoval také sociální učení církve v Ženevě a prestižní školu pro úředníky E.N.A. v Paříži. Je ženatý, má čtyři děti.

Kariéru začínal jako dělník geofyzikálního průzkumu, posléze jako učitel francouzštiny. V letech 1991 až 1993 byl osobním sekretářem biskupa Františka Lobkowicze, poté zástupce ředitele pražského Institutu komunikace. Mezi roky 1995 až 2003 působil v Kanceláři prezidenta republiky jako poradce Václava Havla a také ředitel Politického odboru. V letech 2003 až 2010 byl velvyslancem ve Francii a Monaku. Po návratu do Prahy pracoval jako vrchní ředitel bezpečnostně-multilaterální sekce na Ministerstvu zahraničních věcí ČR. Poslední dva roky byl ředitelem organizace STEM, která se zabývá výzkumy veřejného mínění.

Pavel Fischer nebyl členem žádné politické strany. Kandidaturu na prezidenta oznámil začátkem října 2017 a u ministerstva vnitra ji zaregistroval s podporou 17 senátorů.

Fakta

Petr Hannig (71 let)

Petr Hannig (71 let)

Narodil se 20. ledna 1946 v Ústí nad Labem. Vystudoval konzervatoř a kompozici na HAMU v Praze. Je vdovec a má jednoho syna.

Koncem 60. let spolupracoval s hudebníky ve Velké Británii. Dlouho působil jako redaktor Československého rozhlasu na stanici Vltava a zároveň měl svoji kapelu Maximum Petra Hanniga. V 80. letech patřil k vlivným postavám tuzemské populární hudby. Objevil například zpěvačku Lucii Bílou, Stanislava Procházku mladšího, Jakuba Smolíka nebo Petru Černockou. Skládal také písničky a produkoval.

V roce 2002 založil Petr Hannig Stranu zdravého rozumu, přejmenovanou a dnes vystupující pod zkratkou Rozumní. Je předsedou strany. Jeho prezidentskou kandidaturu podpořily podpisy 26 poslanců.

Fakta

Marek Hilšer (41 let)

Marek Hilšer (41 let)

Narodil se 23. března 1976 v Chomutově. Vystudoval mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** a následně lékařství na 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy. V létě 1989 emigroval s rodiči do Španělska, přibližně po roce a půl se vrátili do Čech. Je ženatý.

V roce 1997 byl na stáži v Zahraničním výboru Poslanecké sněmovny. Koncem 90. let manuálně pracoval v USA a Austrálii. Pracuje jako pedagog a vědecký pracovník na 1. LF UK. Ve své práci se zaměřuje na výzkum zhoubných nádorů mozku. V letech 2011 a 2012 vyjel na lékařské mise do Keni. Je také občanský aktivista. V roce 2008 organizoval demonstrace proti Topolánkově vládě, která uvažovala o privatizaci fakultních nemocnic. V říjnu 2014 se při tiskové konferenci na Úřadu vlády svlékl do půl těla a protestoval proti anexi Krymu.

Marek Hilšer nebyl členem žádné politické strany. Kandidaturu zaregistroval s podporou 11 senátorů.

Fakta

Michal Horáček (65 let)

Michal Horáček (65 let)

Narodil se 23. července 1952 v Praze. Studoval na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky Univerzity Karlovy, odkud byl vyloučen po své cestě do USA v roce 1974. Do země se díky studijnímu stipendiu vrátil v roce 1984. Později vystudoval sociální antropologii na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Z prvního manželství má syna a dceru, ze současného dceru.

Pracoval jako dělník, spisovatel, novinář i bookmaker. Věnoval se především psaní textů a podnikání. 30 let spolupracoval se skladatelem Petrem Hapkou. Na jaře 1990 spoluzaložil akciovou společnost Fortuna. V roce 2004 svůj podíl prodal. Během posledních let studoval, přednášel a angažoval se ve veřejně prospěšných projektech.

Michal Horáček nebyl členem žádné politické strany. V roce 1989 spoluzaložil iniciativu MOST, která zprostředkovala jednání mezi komunistickým režimem a nezávislými občanskými iniciativami. Kandidaturu na prezidenta oznámil loni v listopadu. Jeho kandidaturu podpořili občané 86 940 platnými podpisy.

Fakta
Jiří Hynek (56 let)

Jiří Hynek (56 let)

Narodil se 20. prosince 1960 v Ústí nad Labem. Vystudoval na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy obor matematická informatika, teoretická kybernetika a teorie systémů. Na UK získal titul doktor přírodních věd. S bývalou manželkou má syna a dceru, se současnou dva syny.

Zpočátku pracoval v Tesle Kolín, později spoluzaložil firmu na software a ekonomické poradenství. Od roku 1992 působil jako manažer v Karlovarském porcelánu, společnosti Praga nebo Správě základních registrů. Od roku 2011 je prezidentem a výkonným ředitelem Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu ČR, která sdružuje zbrojařské firmy. Je členem Mensy ČR, vedoucím delegace ČR v průmyslovém poradním orgánu NATO a členem rady resortu ministerstva obrany pro aplikovaný výzkum, vývoj a inovace. Přednáší na vysoké škole.

Je členem a spoluzakladatelem Realistů. Prezidentskou kandidaturu Jiřího Hynka ohlásili Realisté letos v srpnu jako jejich oficiálního kandidáta. Na ministerstvu vnitra podal kandidaturu na prezidenta s podporou 29 poslanců.

Fakta
Vratislav Kulhánek (74 let)

Vratislav Kulhánek (74 let)

Narodil se 20. listopadu 1943 v Plzni. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze a později pak management na European Business School v Praze. Je držitelem čestných doktorátů z Technické univerzity v Ostravě a Technické univerzity v Košicích. Z bývalého manželství má dvě dcery, nyní žije s partnerkou.

Po absolutoriu na VŠE působil v několika stavebních firmách. V roce 1981 nastoupil do Motoru Jirkov, kde byl později předsedou představenstva. Mezi roky 1992 a 1997 řídil nástupnickou společnost Robert Bosch. Dalších 10 let působil ve vedení Škody Auto. Po odchodu z automobilky se zabýval poradenstvím, předsedal správní radě AAA Auto a v roce 2013 byl součástí týmu manažerů Tatra Trucks. V současnosti šéfuje poradenské společnosti Industrial Advisors. Vedl také Český svaz ledního hokeje, byl ve výkonném výboru Českého olympijského výboru. Angažoval se také ve Správní radě Karlovy univerzity a Technické univerzity v Liberci.

Vratislav Kulhánek byl v letech 1968–1970 členem KSČ. Kandidaturu na prezidenta ohlásil koncem června 2017, a to za obnovenou ODA, již je členem. Jeho kandidaturu podpořilo podpisy 24 poslanců.

Fakta
Mirek Topolánek (61 let)

Mirek Topolánek (61 let)

Narodil se 15. května 1956 ve Vsetíně. Vystudoval na strojí fakultě Vysokého učení technického v Brně. Je podruhé ženatý. Z prvního manželství má dvě dcery a syna, ze druhého má syna.

Po studiích pracoval v energetice. Do politiky se zapojil v roce 1989 v Občanském fóru, v roce 1994 vstoupil do ODS. Mezi lety 2002 až 2010 byl předsedou strany. V letech 1996 až 2004 byl senátorem a v letech 2006 až 2009 poslancem. Od srpna 2006 do května 2009 byl premiérem. Jeho vláda byla první, které poslanci v březnu 2009 vyjádřili nedůvěru. V roce 2010 se z vrcholné politiky stáhl a v roce 2015 vystoupil z ODS. V poslední době působil jako předseda výkonné rady Teplárenského sdružení ČR, předseda dozorcí rady Elektrárny Opatovice a manažer slovenského přepravce plynu Eustream, momentálně má pozastavený výkon ve všech funkcích.

Svoji kandidaturu na prezidenta ohlásil pár dní před uzávěrkou přihlášek. Má podporu 10 senátorů.

Fakta
Miloš Zeman (73 let)

Miloš Zeman (73 let)

Narodil se 28. září 1944 v Kolíně. Vystudoval střední ekonomickou školu. Kvůli referátu o T. G. Masarykovi mu režim neumožnil pokračovat ve studiu na vysoké škole. Po dvou letech začal dálkově studovat národohospodářské plánování na Vysoké škole ekonomické v Praze. Později přešel na denní studium, školu dokončil a krátce na ní i vyučoval. Je podruhé ženatý. Z prvního manželství má syna, ze druhého dceru.

Po střední škole dva roky pracoval ve strojárnách Tatra Kolín. Po ukončení VŠ se krátce živil příležitostnými studii pod cizím jménem. V 70. a 80. letech prošel několika zaměstnáními. Od ledna 1990 působil v Prognostickém ústavu Československé akademie věd.

Miloš Zeman byl v letech 1968 až 1970 členem KSČ. V roce 1990 byl za Občanské fórum kooptován do Federálního shromáždění a v červnu téhož roku zvolen poslancem. Po rozpadu OF přešel do ČSSD a byl znovu zvolen poslancem. V letech 1996 až 1998 byl předsedou Poslanecké sněmovny a v letech 1998 až 2002 premiérem. Osm let stál v čele ČSSD. Po rozchodu se sociální demokracií v roce 2007 se angažoval v nově založené Straně Práv Občanů. Dnes je jejím čestným předsedou.

Obhajobu prezidentského postu Miloš Zeman oficiálně oznámil začátkem března 2017 při čtvrtém výročí svého nástupu do funkce. Jeho kandidaturu podpořili občané 103 817 platnými podpisy.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2312824-den-odtajneni-jmen-do-boje-o-hrad-se-zapoji-devet-kandidatu-11-jich-vnitro-odmitlo>

Německá povolební situace

23.11.2017 ČRo Plus str. 03 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Německá povolební situace je zatím zdá se, zaseknutá a zemi hrozí nejvážnější politická krize v novodobých dějinách. Poté, co o víkendu zkrachovala jednání o koalici vítězné CDU se Zelenými a se Svobodnými demokraty, kteří šance na dohodu vzdali. Dnes přijal prezidenta bývalý ministr zahraničí za sociální demokraty Frank-Walter Steinmeier předsedu této strany Martina Schulze a asi hodinu probírali další varianty možného vývoje. Sociální demokracie utrpěla ve volbách nejhorší poválečný výsledek a zatím trvá na odchodu do opozice. V SPD ale sílí hlasy, aby strana nevyklučovala nějakou formu povolební spolupráce s konzervativní unií CDU/CSU v čele s kancléřkou Angelou Merkelovou. Já už teď zdravím Vladimíra Handla z Katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den. Dá se předpokládat, že také prezident Steinmeier předsedu SPD vyzýval, aby zvážil, když ne tedy koaliční variantu s CDU, tak jinou cestu, třeba podporu menšinové vládě nebo něco na způsob někdejší české opoziční smlouvy?

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě se prezident Steinmeier velice intenzivně v posledních dnech zapojil do toho politického dění a snaží se skutečně předejít tomu, aby musel zvolit tu poslední variantu, která se mu nabízí, to znamená, vyhlášení předčasných voleb. To má víc důvodů. Jeden z těch důvodů je ten, že ty předčasné volby v podstatě i Ústavní soud německý velice ostře sleduje, protože rozpuštěním parlamentu jsou vlastně porušena lidská práva těch nových poslanců, kteří teprve do toho parlamentu zasedli, takže tam musí být jasný a velice přesvědčivý politický důvod pro to, že nemůže vzniknout vláda. Proto Steinmeier teď poprvé vlastně v historii německých politických dějin takto výrazně jako prezident vstupuje do politiky a určitě nabízel svému bývalému kolegovi Schulzovi vlastně všechny ty varianty, o kterých jste hovořila.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jaká, myslíte, mohla být odpověď lídra německých sociálních demokratů prezidentovi. Byla jednoznačně odmítavá nebo se i z těch posledních vyjádření Martina Schulze dá vyčíst nějaký posun v tomhle směru?

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

U něj zatím žádný posun nenastal. Trošku tam se dostal malinko do slepé uličky tím, že už ten volební večer, kdy byla oznámena porážka SPD, tak se vlastně vyslovil zcela jasně do značné proti velké koalici, prostě on několikrát se příliš rychle zřejmě postavil na jednoznačnou stranu tím trošku tedy omezil svůj akční jako radius nebo možnost manévrovat politicky. A teďka tedy si myslím, že dneska určitě se nevyslovil nějak jasně, protože teď naopak zasedá vedení SPD, širší vedení SPD a myslím si, že právě ty varianty, které se otevřely, tam budou diskutovat.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A co především odrazuje SPD od nového koaličního svazku se stranou kancléřky Merkelové? Je to fakt, že by v něm sociální demokraté hráli druhé housle nebo právě ta neochota Martina Schulze zcela obrátit zase svůj postoj, jak by to vysvětloval svým voličům?

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě se trošku zasekl v té své pozici, ale bude muset hledat nějaké východisko, protože ztrácí podporu zejména v části poslanců, kteří, SPD má 153 poslanců a samozřejmě oni také vlastně se měli velký úspěch, že se prosadil do toho Spolkového sněmu a najednou by měli odejít z politiky. SPD má v současné ještě úřednické vládě několik ministrů a ministryň, které by také jsou schopny pokračovat v té činnosti. Takže proti tomu radikálnímu postoji roste v SPD odpor, zejména v těchto kruzích, ne v členské základně. Členská základna, ta skutečně nechce pokračovat s CDU/CSU v koalici. Co je největší problém, vy jste to naznačila, prostě Angela Merkelová je úžasná politička v tom, že ona přebírá všechna dobrá témata a umí s nim pracovat. Ona je vlastně symbolem dobré zprávy země a stability země a stabilita je samozřejmě hlavní jaksi požadavek německé veřejnosti, zajistit stabilitu a prosperitu země. Ona toto dokonale tedy zosobňuje a každá strana, která s ní spolupracuje má ten problém stejně jako SPD, že přebírá všechny pozitivní bod od ní, takže ono prostě vyčerpaná, s SPD je vyčerpaná spolupráce s CDU/CSU, a proto se tedy snaží Martin Schulz té variantě vyhnout. Jestli se mu to bude dařit, uvidíme, protože teď se přepólovala situace jinak, teďka vlastně se hodnotí nikoliv perspektivy stran, ale jejich politická odpovědnost za stabilitu země. A to samozřejmě otevírá diskusi trošku z jiné strany.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Takže v tuhle chvíli je podle vás zatím předčasné odhadovat, jestli Německo třeba míří spíše k menšinové vládě, anebo k předčasným volbám.

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to skutečně velice těžké říct. Otázka menšinové vlády také se nově otevřela, také bohužel i zde tedy Martin Schulze velice rychle se vlastně vyslovuje proti menšinové vládě, možná to bylo také trošku netaktické, kdyby si nechal otevřené dveře aspoň v tomto smyslu, že je prostě SPD o tom bude uvažovat o možné případné podpoře, tak by prostě nebyl pod velkým tlakem. Většinová vláda samozřejmě je strašně nepopulární řešení, protože Německo potřebuje stabilní vládu a ne že vládu, která bude neustále vyjednávat kompromisy se všemi stranami v parlamentu. To je skutečně velice nestandardní situace, zejména potom i v tom smyslu Evropské politiky, kde Německo má hrát a hraje významnou roli. Čili ano, jakou cestou se SPD vydá, to v podstatě není úplně jasné, ale zatím spíš tedy vidím růst tlaku na to, aby tedy SPD ještě jednou zvažila možnost, za určitých podmínek například posílení svého postavení ve vládě s CDU/CSU, převzetí například resortu ministerstva financí, což byla prostě, to byl velký ústupek CDU. Prostě prosadit sociální programy a vlastně více zviditelnit v té nové koalici, velké nové koalici, ovšem jak se vedení rozhodne, to je skutečně nejasné.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Navzdory řadě okolností dost odlišných, tak dali by se podle vás najít určité paralely mezi povolebním vývojem v Německu a v Česku?

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím, že jako paralela je asi v tom, že obě dvě země jsou v dobrém ekonomickém stavu a prosperují. Nejsou tedy v krizi jako takové. Jestli se dá hovořit o nějaké krizi, tak to je vládní případně krize. Druhá věc je ta, že skutečně v obou dvou těch zemích vstoupili do parlamentu nestandardní politické strany, dá se říct radikální strany, pravicově radikální nacionalisticky orientované strany. Naše tedy strana Tomio Okamury je podstatně radikálnější k vyjádření, taková vyjádření by si německá Alternativa pro Německo, která vstoupila do Bundestagu absolutně nemohla dovolit, to by byla naprosto vyautovaná z politického života Německa, všude. To u nás je tedy daleko radikálnější, tím ovšem si myslím, že ty paralely asi končí, protože u nás tou hlavní vítěznou stranou je strana Andreje Babiše ANO nebo to je vlastně hnutí, která samozřejmě nemá obdoby v Německém politickém spektru. To je prostě do určité míry se to dá nazvat i jako podnikatelský projekt, který je spojený s mediálním vlivem a tak dále, to není standardní politická strana, což prostě v Německu samozřejmě takto vůbec není představitelné a nefunguje to, tam ty hlavní strany jsou skutečně standardní politické strany s masovou základnou, kde CDU má půl milionu členů, SPD má 450 tisíc členů. To jsou prostě obrovské strany, které mají velké napojení na širokou veřejnost. Toto u nás prakticky momentálně téměř nemáme kromě KSČM, která je nadále masovou stranou a KDU-ČSL, která se také dá snad nazvat masovou stranou. Čili já tam ty paralely potom, pokud jde o tu strukturu politického spektra také tím pádem i vyjednávání, tam tedy ty paralely už potom mnoho nevidím.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Zaznamenává odborník na německé politické dění Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuje za rozhovor. Na slyšenou.

Vladimír HANDL, politolog, Katedra německých a rakouských studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji na shledanou.

Jednání o sněmovně

23.11.2017 ČRo Radiožurnál str. 01 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Sněmovna má od včerejška nového předsedu Radka Vondráčka z hnutí ANO, který měl s předstihem domluvenou přesvědčivou podporu a nově byl obsazen také post předsedy mandátového a imunitního výboru, stal se jím komunista Stanislav Grospič. Jeho zvolení ale předcházela dlouhá vzrušená debata, ve které zástupci pravicové opozice kritizovali hnutí ANO za to, jaký způsobem dosud jednání o uspořádání sněmovny vedlo. Podle poslankyně TOP 09 Markéty Pekarové Adamové zástupci ANO o výborech s jejich stranou nevyjednávají, ale postupují z pozice síly.

Markéta PEKAROVÁ ADAMOVÁ, místopředsedkyně strany /TOP 09/

My jsme těchto, jako řekneme toho diktátu byli svědky už v těchto týdnech, protože opravdu hnutí ANO přicházelo s tím, že nejdříve si sice vyslechlo nějaké požadavky, mnohdy ani pak na to nereagovalo, ale následně přišlo s tím, že na vás zbyl tento výbor, na vás zase jiný. Takže je to opravdu velmi standardně z jejich pohledu asi jednání silové, ale z pohledu standardních zvyklostí to rozhodně není úplně běžné, abysme takto činili dohody.

Vladimír KROC, moderátor

Spor o složení a vedení výborů chce hnutí ANO vyřešit na schůzce všech sněmovních stran, která má začít za necelé dvě hodiny. My jsme teď ve spojení s jedním z vyjednavců hnutí ANO, novým předsedou sněmovny Radkem Vondráčkem. Dobrý den.

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Chcete nějak reagovat na to, co jsme teď slyšeli od Markéty Adamové z TOP 09?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

A tak já si myslím, že bysme především se měli pohnout někam kupředu. Tady ty výčitky neustálé a odkazované, odkazování na nějaké zvyklosti, /nesrozumitelné/ jaké zvyklosti, takže...

Vladimír KROC, moderátor

Dobře, rozumím, tak, tak říkáte posunout se dopředu...

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

Pojďme dál, pojďme dál.

Vladimír KROC, moderátor

Na jednání, no, no, no, dobře. Chystáte se představit kompromisní návrh. Dá se s předstihem naznačit, v čem bude ten kompromis spočívat?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

Tak my jsme na základě jednotlivých dvoustranných jednání připravili kompromisní návrh, existuje tabulka obsazení výborů, včetně počtu, tu tabulky mají všechny kluby, předsedové k dispozici a dneska ve dvě hodiny k tomu budou mít jednotlivé kluby připomínky. My jsme navýšili počet členů v jednotlivých výborech tak, aby se na každého dostalo a tím prvním číslem, které je vyhovující, je číslo 17 a naopak...

Vladimír KROC, moderátor

Hm a můžete nám jenom popsat, jak jste k té 17 dospěli?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

To vychází z toho výpočtu poměrného zastoupení a z té metody, která se tady podle jednacího a volebního řádu používá. To znamená, když započítáme Demokratický blok jako jeden subjekt, tak při čísle 17 mají všechny subjekty zastoupení ve výboru.

Vladimír KROC, moderátor

Hm...

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

To je první číslo, kde je celý mandát, celý poslanec započítaný pro každého.

Vladimír KROC, moderátor

A proč se ta schůzka zástupců všech stran ve sněmovně koná tři dny po zahájení ustavující schůze a vlastně až měsíc po volbách? Neměli jste ji, jako vítěz voleb, svolat dříve?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

A já myslím, to je zase jenom kritika pro kritiku, oni se...

Vladimír KROC, moderátor

To je otázka.

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

I když to, i když to kritizují, tak ví, že jsme s každým bilaterálně jednali a není to tak, že bysme jednali z pozice síly, ale naopak jsme vždycky vyhověli požadavku a ty výbory, které nám zbyly, tak nám zbyly a tam, kde se křížily požadavky jiných subjektů, tam nastal problém.

Vladimír KROC, moderátor

Jasně, rozumím. A...

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

Nebyli schopni se nějak...

Vladimír KROC, moderátor

Pane předsedo, věříte, že už se zítra podaří zvolit předsedy jednotlivých sněmovních výborů, anebo to počká až do příštího týdne?

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

To není ani možné z hlediska časového, protože my první ten výbor musíme ustavit. To znamená, zítra se budeme hlasováním, zítra se hlasováním /nesrozumitelné/ kolik členů který výbor má, potom volební komise vyhlásí lhůty na kandidáty na obsazení těchto výborů a my na druhé schůzi příští týden, poté, co to umožní ty lhůty, tak bysme tedy ustanovili ten výbor už včetně členů, pak se to zase musí přerušit, ten výbor sám si zvolí svého předsedu a toho předsedu následně potvrzuje hlasováním Poslanecká sněmovna.

Vladimír KROC, moderátor

Radek Vondráček z hnutí ANO. Děkuje. Na shledanou.

Radek VONDRÁČEK, předseda Poslanecké sněmovny /ANO/

Na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

My jsme teď ve spojení s politologem Kamilem Švecem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak jsme slyšeli, sněmovní opozice si stěžuje na příliš silové jednání ze strany hnutí ANO při sestavování sněmovny. Není to ale přirozené, že se zkrátka snaží prosadit svou?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

A tak samozřejmě, že vítěz by se měl snažit nějakým způsobem prosazovat tu svoji, tu svoji vizi, ale současně hnutí ANO, jakoby se dostalo trochu do, do pastí, jelikož vyhrálo s velmi výrazným náskokem, takže má zřejmě pocit, že všichni ostatní se musí přizpůsobit na ta současně to vede k tomu, že ta jednání, která budou tedy probíhat dnes, mohla opravdu probíhat už během toho měsíce, který, který uběhl mezi volbami a mezi tou ustavující schůzí.

Vladimír KROC, moderátor

A jak se díváte na ten návrh hnutí ANO, aby všechny výbory měly 17 členů?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Z tohoto pohledu je to zřejmě vstřícný krok. Já se přiznám, že jsem nepřepočítával, jaké by měly zastoupení ty jednotlivé politické strany při těch 17 členech, ale z hlediska, z hlediska toho, aby se dostalo na všech těch 9 politických stran, myslím si, že tohle je celkem vhodné. Ale ona ta situace taky reaguje na to, že takhle rozříštěnou sněmovnu jsme tu ještě v historii nikdy neměli.

Vladimír KROC, moderátor

Podle čestného předsedy TOP 09 Karla Schwarzenberga by vláda hnutí ANO, která by se opírala o SPD a KSČM, pro českou politickou kulturu byla horší než opoziční smlouva, kterou v roce 98 uzavře, uzavřely ČSSD a ODS. Tolik citace. Jak to vidíte vy?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No ona ta opoziční smlouva, to srovnání je trochu nepřipadné minimálně v tom, že když vznikala, tak to opravdu byla možná nějaká tolerance menšinové vlády. V tom, v tom důsledku, jakým způsobem končila, tak tam opravdu byly smlouvy jako toleranční patent a podobně, které z té opoziční smlouvy dělaly prakticky, prakticky koalici. A myslím si, že v téhle fázi zatím, zatím nejsme, ale samozřejmě ta, ten půdorys spolupráce SPD, KSČM a hnutí ANO se tam /nesrozumitelné/ poměrně jasně a je otázka, jakým způsobem k tomu Andrej Babiš přistoupí. Zatím se vůči této spolupráci nijak razantně nevymezuje, že by mu vadila a ostatní politické strany ani netlačí na to, aby tyto poměrně specifické politické subjekty s tou svojí historií nebo s tou svojí progra..., s tím svým programovým zaměřením se účastnily nějakého takového vyjednávání.

Vladimír KROC, moderátor

A co si myslíte o tom, že podle exkluzivního výzkumu agentury MEDIAN pro Český rozhlas si takovou vládu přeje 24 % dotázaných?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

No to znamená, pokud si to přeje 24 % dotázaných, tak to ale na druhé straně taky znamená, že si to nepřeje 76 % dotázaných, ono záleží, jakým způsobem se na to budeme, jakým způsobem se na to budeme nahlížet. A vzhledem k tomu, jakým, jaký, s jakým výsledkem ty politické subjekty, tyto tři politické subjekty, jakých výsledků dosáhly, tak tady ten průzkum, nebo ten podíl nikterak nepřekvapuje.

Vladimír KROC, moderátor

To byl politolog Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám. Na shledanou.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Na shledanou.

Obecné referendum Tomia Okamury

23.11.2017 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Petr SCHWARZ, moderátor

Jedno z témat povolebních jednání tvoří též zákon o obecném referendu, jehož se dožaduje především strana Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury. Mnozí však Okamuru podezírají, že mu nejde ani tak o referendum samotné, ale o czexit. Neboli o vystoupení České republiky z Evropské unie. Komentář připravil politolog Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Josef MLEJNEK, politolog

Bohužel, celé téma referenda se tudíž ve veřejné diskusi začíná nebezpečně zužovat na samotný czexit a na boj proti referendu coby nástroji pravicového populismu a odpůrců Evropské unie. Podívejme se proto do nějaké země s nepřerušenu a dlouhodobou demokratickou tradicí, jak se to tam má s všelidovým hlasováním. A ne do neustále omílaného Švýcarska. Někam jinam, třeba do Švédska. Podobně jako my i Švédové odsouhlasili vstup do Evropské unie v referendu, jež se konalo 13. listopadu 1994. Výsledek byl ale poměrně těsný, 52 procent pro, 47 procent proti při volební účasti 83 procent. O devět let později však švédští voliči v referendu zamítlí přijetí eura, pro se vyslovilo 42 procent hlasujících, proti 56 procent, dopočet do 100 procent tvoří prázdné lístky, volební účast činila 83 procent. Nesporně zajímavá je ale právní úprava referenda ve Švédsku. Je nezávazné, vyhláší ho parlament a parlament také interpretuje výsledky. Ve švédské historii dosud proběhlo šest celostátních referend a parlament jejich výsledek zpravidla, byť ne vždy, akceptoval. Švédská ústava zná i právně závazné referendum, jeho vyhlášení a podmínky uznání výsledku jsou však docela složité a referendum tohoto typu se ve Švédsku zatím nikdy nekonalo. Kromě dvou zmíněných tam proběhla ještě čtyři celostátní referenda. V roce 1980, budeme-li couvat v čase, hlasování o ukončení používání jaderné energie, při němž voliči vybírali ze tří alternativ, a výsledek byl tudíž poměrně nejasný. Roku 1957 se konalo referendum o penzijním systému, v němž hlasující měli opět na výběr ze tří variant. Poněkud bizarní se dnes může zdát švédské referendum o tom, zda se má zachovat jízda vlevo, nebo zda se má na švédských silnicích začít jezdit vpravo. V roce 1955 skoro 83 procent hlasujících změnu odmítlo, leč parlament o osm let později jízdu vpravo zavedl, s platností od 3. září 1967, i s pomocí argumentů, že, za prvé, referendum nemělo právní závaznost a, za druhé, nebylo v něm stanoveno, dokdy se má jízda vlevo zachovat. Onen druhý argument bychom mohli označit za vpravdě zemanovský. Úplně prvním švédským celostátním referendem však bylo hlasování z roku 1922 o zavedení prohibice, jež skončilo velmi těsně: 49 procent pro, 51 procent proti. Výsledek prý znamenal velké překvapení, poněvadž zastánci prohibice měli mnohem lepší kampaň. Co z toho plyne pro nás? Namísto někdy až hysterického odmítání referenda, neboť s ním zrovna mává Tomio Okamura, je na místě spíše zásadní debata o podmínkách jeho vypsání i závaznosti. Ono totiž, a švédské příklady to výmluvně dokládají, není referendum jako referendum.

Premiéři uchycení ve spárech byznysu

23.11.2017 Ekonom str. 36 Další témata

Jan Štětka

Odstupující předsedové vlád jsou vítanou personální posilou velkých firem. Neměl by si je stát ohlídat?

Není odcházení jako odcházení. Když minulý týden „přesedlal“ končící rakouský spolkový kancléř Christian Kern, který předtím šéfoval státním drahám ÖBB, na post předsedy sociálnědemokratické stranické akademie Karl-Renner-Institut, skoro nikdo si toho ani nevšiml. Ale když se bývalý německý kancléř Gerhard Schröder, někdejší advokát a kariéřní politik, nechal koncem září zvolit do čela dozorčí rady ruského ropného koncernu Rosneft, byla na nohou celá západní Evropa.

Důvod rozdílné reakce je jasný.

U Schrödera vzbuzovalo rozpaky už jeho dlouholeté moskevské působení ve společnosti plynovodu Nord Stream, natož teď lukrativní post ve firmě, která kvůli ruské okupaci Krymu čelí sankcím Evropské unie.

Zrovna Češi by se ale nad Schröderovým angažmá moc pohoršovat neměli: vždyť i někteří tuzemští premiérští vysloužilci působí ve velkém byznysu a rovněž na Východě - respektive na území, kde vládli nebo ještě vládou komunisté. U dalších se o jejich působení v soukromém sektoru ví jen pramálo, protože o tom prostě mlčí.

Nabízí se proto otázka, zda by se stát měl od odcházející předsedy vlád nějak postarat. Na Západě je to častá praxe, která má pomoci premiérovi s návratem do civilního života. A také omezit možnost, že by dotyčný politik mohl okamžitým působením v byznysu využívat citlivé informace z doby svého působení v čele vlády.

Hledám práci. Zn.: Bývalý premiér Obecně existují tři modely, kam se mohou bývalí premiéři po skončení ve vládě přesunout. Lze postoupit do vyšší ústavní funkce, do mezinárodní či diplomatické pozice - nebo odejít právě do byznysu.

„Uplatnění v dalších politických funkcích není pro české expremiéry jednoduchou záležitostí,“ konstatuje Petr Just z Metropolitní univerzity Praha. „Jediný vyšší post na národní úrovni je prezidentský a ten nemohou obsadit všichni bývalí premiéři, když se jich během mandátu jednoho prezidenta obvykle vystřídá několik,“ říká. Do prezidentské funkce se v Česku vyhoupli jen expremiéři Václav Klaus a Miloš Zeman. A jen prvnímu z nich se to povedlo přímo z vysoké politiky.

Za ideální model využití služeb bývalých premiérů proto politolog Just považuje diplomacii nebo nominaci do různých politických pozic v mezinárodních organizacích. Tak se stal Vladimír Špidla vzápětí po své premiéřské rezignaci v roce 2004 eurokomisařem. Po sedmi letech v Bruselu byl jeho návrat do domácí politiky v původním dresu ČSSD bezproblémový a dnes je šéfem poradců končícího premiéra Bohuslava Sobotky - ten se mimochodem stane řadovým poslancem.

Podobný přechod do vyšších veřejných sfér se však nepodařil žádnému z dalších českých expremiérů. Tedy nepočítáme-li návraty šéfů úřednických vlád Josefa Tošovského do čela České národní banky (a pak angažmá v basilejském Institutu pro finanční stabilitu), Jana Fischera do Českého statistického úřadu (a pak do Evropské banky pro obnovu a rozvoj) či nástup Jiřího Rusnoka do předem přislíbené funkce guvernéra ČNB.

Informace k nezaplacení Osudem Mirka Topolánka, Jiřího Paroubka, Stanislava Grosse a Petra Nečase se stal byznys. Premiérskou kariéru všech čtyř přitom ukončily skandály nebo hluboké sváry. „Zhrzený či zneuznaný premiér raději odchází pryč z politiky, kde si užije daleko více soukromí a zpravidla i lepší výdělek,“ upozorňuje politolog Miloš Brunclík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

I v tom se česká scéna liší od té západoevropské. Například zmíněný Gerhard Schröder i britský expremiér Tony Blair odcházeli do byznysu sice po volebních porážkách, ale zároveň s aureolou úspěšných šéfů vlád. Jejich jména jsou v politice pojmem dodnes.

Problém však je, že zatímco Blair se po odstoupení z funkce nejprve stal vyslancem OSN na Blízkém východě a teprve později poradcem v investiční bance JPMorgan Chase, Schröder žádnou podobnou „karanténu“ neabsolvoval. Do Moskvy za byznysem se odstěhoval ihned po jmenování své nástupkyně Angely Merkelové. Samozřejmě i s čerstvými top informacemi a kontakty.

Žádnou ochrannou lhůtu přitom neprocházejí před nástupem do soukromé sféry ani čeští expremiéři.

Stanislav Gross a Jiří Paroubek se jako investoři do realit či akcií sice projeví až několik let po odchodu z funkce, ale Mirek Topolánek - dnes jeden z kandidátů na prezidenta - se už pár měsíců po odchodu z politiky stal šéfem petrochemické firmy VAE Controls, která pak získala státní zakázky. A Petr Nečas přijal krátce po pádu své vlády post poradce miliardáře Pavla Sehnala ze skupiny SPGroup.

Z vlády rovnou do karantény Je to dobře, nebo špatně? Expertům na politické systémy se současná česká praxe okamžitého odchodu do byznysu spíš nelíbí. Podle politologa Ladislava Mrklase z vysoké školy Cevro Institut by bylo vhodné začít problém řešit. „Je namísto úvaha, jak později pečovat o ty, kteří dali přednost politice před jinou kariérou,“ říká Mrklas.

Mohlo by podle něj jít o doživotní rentu nebo automatické členství ve druhé komoře parlamentu, jako je to třeba v Itálii. V Německu se pak starají samotné strany. Řada expolitiků tam nachází uplatnění v aparátu politických nadací, jako je Konrad-Adenauer-Stiftung, blízká pravicové CDU, nebo FriedrichEbert-Stiftung, spolupracující s levicovou SPD. Stejným případem je i zmíněný nástup končícího rakouského kancléře Kerna na post šéfa sociálnědemokratické akademie Karl-Renner-Institut.

Voláním po podobném zabezpečení se nejvíc „proslavil“ expremiér Paroubek, když v roce 2013 odmítal upřesnit své příjmy z ekonomického poradenství. „Je otázka, jestli je vůbec nutné, aby to veřejnost věděla, když bývalým premiérům nenabídne žádný servis po odchodu z funkce. Pak nemá veřejnost co kušnit,“ prohlásil dotčeně, když marně očekával pozvání na některou z univerzit. Péče státu o odcházejícího premiéra by ovšem musela přinést určitá omezení.

„Za předpokladu, že by premiér dostával nějakou důstojnou rentu, mu asi můžeme chtít nařídit i jistou karanténu,“ navrhuje politolog Mrklas.

Zcela proti zaopatřování expremiérů i karanténám na přestup do sféry podnikání je naopak Josef Mlejnek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. „Když dokázali řídit stát, jistě dokážou řídit i svou další životní dráhu. Jsou to dospělí lidé s řadou kontaktů v mobilu. A tudíž mi přijde problematická i nějaká karanténa. Těžko ji také nějak přesně definovat, respektive pokud by na danou osobu vkládala nějaká omezení, což by asi vkládala, mohla by se snadno ocitnout v rozporu s listinou práv a svobod,“ argumentuje.

O omezování osobních práv mluví i exkancléř Schröder. Do Rosněfti nastoupil s odůvodněním, že o svém životě rozhoduje on sám. A nikoliv německý tisk.

Zhrzený či zneuznaný premiér raději odchází pryč z politiky, kde si užije daleko více soukromí a zpravidla i lepší výdělek. Kde skončili nejznámější premiéři

Václav Klaus premiér: 1993-1998 strana: ODS Příkladem péče strany o končícího premiéra je ODS a Václav Klaus. Nejprve občanští demokraté Klause podrželi na postu stranického předsedy, když v roce 1997 skončila kvůli aféře s neprůhledným financováním strany jeho vláda. A v roce 2002 Klause prosadili na Hrad. V roli exprezidenta má Klaus zákonem zajištěný měsíční příjem 50 tisíc korun a dalších 50 tisíc na kancelář a asistenta plus ochranku a vozidlo. Působí v Institutu Václava Klause, jehož vznik zaplatil Petr Kellner. V sídelním pražském zámečku

Hanspaulka má adresu i Nadační fond Václava Klause, v areálu Pražského hradu pak Nadační fond manželů Livie a Václava Klausových.

Miloš Zeman premiér: 1998-2002 strana: ČSSD Naopak ČSSD se o svého prvního polistopadového premiéra nepostarala. Když Zeman skončil jako předseda strany a jeho vládě v roce 2002 vypršel mandát, sociální demokraté jej v prezidentské volbě roku 2003 hodili přes palubu. Zeman se stáhl na Vysočinu, přičemž milionové příjmy si zajistil vydáním úspěšné knihy Jak jsem se mýlil v politice. Až do svého zvolení prezidentem zkraje roku 2013 pobíral důchod.

Stanislav Gross premiér: 2004-2005 strana: ČSSD Předloni zemřelý expremiér opustil vysokou politiku v roce 2005 po aféře, při níž nedokázal uspokojivě vysvětlit, jak přišel k bytu na pražském Barrandově za 4,3 milionu korun. Za dva roky se z expremiéra, působícího v advokátní kanceláři Eduarda Bruny, stal boháč: díky transakcím s akciemi firmy Moravia Energo vydělal přes 100 milionů korun. Případ vyšetřovala policie, Grossovi však nic neprokázala. V dalších letech investoval především do realit: za 10 milionů korun koupil pozemek v pražském Slivenci, kde nechal vystavět luxusní rezidenci v hodnotě zhruba 50 milionů.

Pořídil také byt na Floridě za 13 milionů korun či statek s restaurací Černý kohout v pražském Prokopském údolí za 21 milionů. V roce 2008 Gross část peněz investoval i do nákupu akcií na pražské burze. Jiří Paroubek premiér: 2005-2006 strana: ČSSD „Bylo by logické, aby mi nějaká univerzita nabídla angažmá. Moje přednášková činnost by byla jistě přínosem.“ Těmito slovy si bývalý sociálnědemokratický premiér Jiří Paroubek v roce 2013 stěžoval, že o něj po odchodu z vrcholové politiky není zájem. Od těch dob si vydělává podle svých slov jako ekonomický poradce a o svých příjmech odmítá mluvit. Nejasno panuje i ohledně financí kolem dalších aktivit muže, který za socialismu působil jako zástupce ředitele národního podniku Restaurace a jídelny v Praze 5 a v letech 1998 až 2004 coby ekonomický náměstek pražského primátora. Například sociálnědemokraticky zaměřený časopis Trend, v čele jehož redakční rady stál, měl být podle něj placen z inzerce, ačkoliv tam žádná nevyházela.

V roce 2011 získal čtyři miliony korun od nakladatele Aleše Lederera za publikaci svých dvou knih, ačkoliv odborníci zpochybnili, že je to při prodeji 43 tisíc výtisků možné. Sám nakladatel uvedl, že spolupráce s Paroubkem by se mu vyplatila až při stovce tisíc prodaných kusů. Expremiér, který je nyní v důchodu, se loni v prosinci pro bulvární deník Blesk také chlubil, že vydělává miliony při obchodování s akciemi na burze.

Mirek Topolánek premiér: 2006-2009 strana: ODS Pár měsíců po pádu své vlády se Mirek Topolánek vrhl do energetického byznysu. Až do loňska byl generálním ředitelem ostravské firmy VAE Controls, která vyrábí řídicí systémy pro petrochemii. Řídí také výkonnou radu Teplárenského sdružení České republiky a dal se i do služeb skupiny Energetický a průmyslový holding miliardáře Daniela Křetínského.

Za EPH neúspěšně prosazoval nový plynovod Eastring přes Slovensko, Maďarsko, Rumunsko a Bulharsko. V rámci skupiny vystřídal už více postů: do roku 2014 byl v dozorčí radě německé hnědouhelné společnosti Mibrag, ve slovenské firmě Nafta a dodnes působí jako šéf dozorčí rady společnosti Elektrárny Opatovice. V roli poradce strojírenské skupiny CTY Group v minulosti lobboval i na Ukrajině, v Rusku a Kazachstánu. V Topolánkově případě se ale rýsovala i možnost pokračovat ve státních službách: v roce 2010 česká vláda uvažovala o jeho kandidatuře na post generálního ředitele Mezinárodní agentury pro energii. Nakonec k tomu nedošlo. Spolu s manželkou, někdejší poslankyní ODS Lucií Talmanovou, Topolánek investuje mimo jiné do realit (hacienda v Útěchvostech na Kutnohorsku, luxusní byt ve Špindlerově Mlýně). Letos začátkem listopadu Topolánek ohlásil pokus o politický comeback, když oznámil kandidaturu na funkci prezidenta republiky.

Petr Nečas premiér: 2010-2013 strana: ODS Pád premiéra Petra Nečase v červnu 2013 byl v polistopadové historii Strakovy akademie asi nejdramatičtější - provázela jej policejní razie na Úřadu vlády. Už několik měsíců poté začal pracovat pro developera a majitele finanční skupiny SPGroup Pavla Sehnala, jemuž v současnosti radí i s rozjezdem politické strany ODA. Spolu s bývalým europoslancem za ODS Ivo Strejčkem se Nečas stal jednatelem ve firmě Nestac Consulting, zároveň přednáší na vysoké škole Cevro Institut. Hlavní Nečasovou postpremiérskou aktivitou se však stal lobbying za byznys českých podnikatelů s Čínou. Expremiér tam například obžalovaného pražského podnikatele Ivo Rittiga, a vlastní tiskárnu Neograph, známou z kauzy předražených jízdének pražského dopravního podniku. Pro Brodu například Nečas dohodl spolupráci s největším čínským státním zdravotnickým zařízením Tong Ren Tang, které v Praze otevřelo soukromou kliniku tradiční čínské medicíny. V dubnu 2016 Nečas založil také spolek New Silk Road Infrastructure Development & Technology Association, v němž zastává funkci prezidenta a účastní se i misi prezidenta Zemana do Číny. Mirek Topolánek se už pár měsíců po odchodu z politiky stal generálním ředitelem petrochemické firmy VAE Controls.

Foto autor| ilustrace - Kateřina Bažantová

Experti a bývalí diplomaté kritizují Zemana za vyhlášení česko-ruského fóra. Je to další dárek Putinovi, tvrdí

22.11.2017 info.cz str. 00 Svět
ČTK,ekb

Bývalí čeští diplomaté, lidé z nevládního sektoru a odborníci na východní Evropu dnes v otevřeném dopise vyzvali ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka (ČSSD), aby pozastavil Česko-ruské diskusní fórum, jehož zahájení během nynější návštěvy Ruska oznámil český prezident Miloš Zeman a jeho ruský protějšek Vladimir Putin. Podle signatářů tato iniciativa výrazně poškozují zájmy České republiky a bude sloužit jen jako propagandistický nástroj Moskvy. Text dopisu nazvaného „Česko-ruské fórum jako další Zemanův dárek Putinovi“ dnes zveřejnila nevládní instituce Evropské hodnoty. Vznik fóra byl mezitím v Moskvě stvrzen podpisem.

Autoři dopisu míní, že putinovský režim se bude snažit využít legitimacy česko-ruského fóra například k výzvam ke zrušení protiruských sankcí. „Aniž bychom z toho cokoli pozitivního měli, připravujeme skvělou příležitost pro nepřátelskou ruskou propagandu,“ uvedli signatáři. Ruská metoda „rozděluj a panuj“ podle nich spoléhá právě na rozdrobení evropských států s cílem vyhnout se jednání typu EU-Rusko nebo NATO-Rusko.

Bývalí diplomaté odmítli i argument, že „pozitivní agenda“ s Ruskem pomůže českému byznysu. „Rusko dlouhodobě nehraje pro českou ekonomiku žádnou podstatnou roli, představuje necelá dvě procenta českého vývozu. Ekonomický význam Ruska pro nás je nicotný, bezpečnostní hrozby jsou naopak reálné a vážné,“ uvedli.

Někdejší velvyslanci, publicisté, analytici a historici soudí, že Zeman systematicky obhájí agresivní politiku současného ruského režimu. „Je však nepochopitelné, proč tento krok hrubě poškozující zájmy České republiky odsouhlasilo Ministerstvo zahraničních věcí ČR. Pokud jde jen o další ústupek prezidentovi hájícímu zájmy Moskvy, pak jde o smutné zjištění,“ napsali Zaorálkovi. Česko-ruské diskusní fórum by podle nich měl ministr zahraničí s ohledem na končící mandát prezidenta pozastavit a o jeho dalším osudu by měla rozhodnout až příští vláda s důvěrou poslanců.

Mezi signatáři jsou mimo jiné bývalí velvyslanci Luboš Dobrovský, Jiří Schneider, Petr Kolář a Pavel Fischer, ředitel společnosti Člověk v tísni Šimon Pánek, ředitel společnosti Post Bellum Mikuláš Kroupa, Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd**, literární historik Martin Putna, novinářka Petruška Šustrová nebo ukrajinista a historik z Ústavu pro studium totalitních režimů David Svoboda.

Memorandum o založení česko-ruského diskusního fóra jako platformy pro debatu o vzájemných vztazích má být podepsáno během dnešní Zemanovy návštěvy Moskvy. Podle hradních zdrojů si česká strana od nové formy dialogu slibuje mimo jiné zpřístupnění některých dokumentů v ruských archivech pro české badatele.

URL| <http://www.info.cz/clanek/19689/experti-a-byvali-diplomate-kritizuji-zemana-za-vyhlaseni-cesko-ruskeho-fora-je-to-dalsi-darek-putinovi-tvrdi>

Na zkoumání totalit chce dohlížet 24 lidí včetně otce zakladatele Lišky. Senát z nich vybere tři

22.11.2017 aktualne.cz str. 00 Domáci

Jan Winitzer

Šéfka rady ústavu Emilie Benešová se rozhodla obhajovat mandát. K vyzvatelům přibyl dokumentarista Martin Vadas. Praha - Senátory čeká v následujících týdnech

Praha - Senátory čeká v následujících týdnech rozhodnutí, kterým třem lidem svěří pětiletý mandát v Radě Ústavu pro studium totalitních režimů. O posty je velký zájem, uspět může jen každý osmý. Seznam čtyřadvaceti jmen obdrželi senátoři e-mailem v úterý odpoledne.

Zájem o místa v radě bývá při nominacích občanskými sdruženími tradičně velký. Před pěti lety se o tři posty v radě utkaly více než tři desítky zájemců. Letos jich je celkem 24, několik nominací dorazilo během úterka, tedy jen hodiny před uzavírkou nominací.

Post v radě se pokusí obhájit její současná předsedkyně Emilie Benešová, kterou stejně jako minule nominovala Česká archivní společnost. Vyzve ji například děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík, publicista a dlouholetý pracovník Rádia Svobodná Evropa Jefim Fištejn či dokumentarista Martin Vadas, který se věnuje období nacistické i komunistické totality.

Zvučných jmen je ale mezi adepty více. On-line deník Aktuálně.cz už začátkem listopadu informoval, že se členy rady chtějí stát také spisovatel a ředitel vydavatelství Academia Jiří Padevět, chartista Daniel Kroupa či exsenátor Jiří Liška. Ten patří mezi "otce zakladatele" ústavu. Jeho existenci hájil také u Ústavního soudu, kde ji napadli sociální demokraté.

Liška by měl mít podporu desítky senátorů za ODS. Redakci Aktuálně.cz to sdělil senátor Jaroslav Kubera. Aby se ale stal členem rady, budou občanští demokraté muset získat širší podporu. Žádný další senátní klub v tuto chvíli ještě nemá jasno, koho z kandidátů podpoří.

Uprchlík tě neznásilnil? Snad to někdo napraví

Zajímavý je kandidát Konfederace politických vězňů (KPV) Karel Světnička. V letech 2012 i 2017 se hlásil do prezidentské volby, nezískal ale dostatek podpisů.

V roce 2014 neúspěšně kandidoval na ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů. Kromě členství v KPV pracuje pro piráty, na svém blogu a facebookovém profilu prezentuje kritické názory jak na SPD, Andreje Babiše či policii zasahující proti kritikům prezidenta v Lipníku, tak na vládní Centrum proti terorismu a hybridním hrozbám či EU. A nedávno vyzýval exministra Tomáše Hradílka, aby ukončil svou hladovku proti kandidatuře Miloše Zemana na Hrad.

V roce 2016 sdílel na Facebooku fotku dívky, která držela ceduli s nápisem "navštěvovala jsem uprchlíky a neznásilnili mě", se slovy "snad se na Facebooku najde někdo, kdo to pomůže napravit".

Od úmrtí bývalé předsedkyně rady Naděždy Kavalírové nemá KPV v dozorujícím orgánu svého zástupce. Do volby radních nyní kromě Světničky nominovala i předsedu své ostravské pobočky a někdejšího politického vězně Leo Žídka, který strávil několik let v uranových dolech.

Knihovna Václava Havla nominovala mluvčího Charty 77 Martina Palouše. Do rady se též chtějí dostat historici Antonín Kostlán a Oldřich Tůma, dva členové rady Ústavu pro soudobé dějiny. Tůma v minulosti kritizoval ÚSTR coby "politický projekt", od kterého od začátku nic nečekal.

Dva ze tří končících radních mandát obhajují

Dosavadní mandát 12. prosince vyprší trojici radních, nominovaných občanskými sdruženími: předsedkyni rady Emilii Benešové, Michalu Uhlovi a Lukáši Jelínkovi. Tedy radním, kteří stáli za výraznou změnou kurzu ústavu v roce 2013.

Benešová, Jelínek a Uhl krátce po svém zvolení spojili síly s dvěma dalšími radními Petruškou Šustrovou a Janem Burešem a přes odpor zbývající radní a první předsedkyně rady Naděždy Kavalírové sesadili z postu ředitele ústavu Daniela Hermana.

Ústav, který má zejména zkoumat období nacistické a komunistické totality na českém území, se tehdy stal bojištěm. Lidé blízcí původní koncepci ústavu vytýkají "pohermanovské" garnituře nevykonnost a rezignaci na důkladné bádání zejména v činnosti represivních složek komunistického režimu. Vedení ústavu to odmítá, spor trvá dodnes (psali jsme o tom zde). Uhl je ze zmíněné trojice jediným, kdo své místo v nastávající volbě nebude obhajovat.

Občanská sdružení nominují celkem čtyři ze sedmi členů rady ústavu. Janu Burešovi ale vyprší mandát až příští rok, proto je nyní řeč jen o třech nových radních.

Dva kandidáty Senátu podle zákona předkládá sněmovna, jednoho prezident. Po neúspěchu se snahou prosadit spisovatelku a aktivistku Lenku Procházkovou a bývalého šéfa Jazzové sekce Karla Srpa nicméně Miloš Zeman už nikoho dalšího navrhopvat nehodlá. Rada je ovšem i bez prezidentského kandidáta usnášeníschopná.

Post v radě je spojený i s finanční odměnou. Řadový radní bere měsíčně 29 tisíc korun hrubého, místopředseda 31 600 a post předsedy je odměňován 33 600 korunami. Částka se počítá jako koeficient platové základny. Senátor za ODS Jaroslav Kubera k tomu s drobnou nadsázkou v hlase podotýká, že rady zájemců o členství by prořídily, kdyby namísto odměny museli radní za své místo alespoň malou částku připlácet.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/vsichni-adepti-o-post-radnich-ustav-pro-studium-totalitnich/r--4979289eceb911e78337ac1f6b220ee8/>

Bývalí diplomaté kritizují prezidenta za vyhlášení česko-ruského fóra

22.11.2017 denik.cz str. 00 Česko

ČTK

Bývalí čeští diplomaté, lidé z nevládního sektoru a odborníci na východní Evropu dnes v otevřeném dopise vyzvali ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka (ČSSD), aby pozastavil Česko-ruské diskusní fórum, jehož zahájení během nynější návštěvy Ruska oznámil český prezident Miloš Zeman a jeho ruský protějšek Vladimir Putin. Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek požadavek na pozastavení fóra odmítl.

"

Podle signatářů iniciativa výrazně poškozuje zájmy České republiky a bude sloužit jen jako propagandistický nástroj Moskvy. Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek požadavek na pozastavení fóra odmítl.

Podle něj je to způsob, jak oslovit ruskou občanskou společnost a opozici. Nechtěl automaticky předjímat, že by fórum mohlo být zneužito k propagandistickým účelům.

Autoři dopisu, který dnes zveřejnila nevládní instituce Evropské hodnoty, míní, že putinovský režim se bude snažit využít legitimacy česko-ruského fóra například k výzvám ke zrušení protiruských sankcí. "Aniž bychom z toho cokoli pozitivního měli, připravujeme skvělou příležitost pro nepřátelskou ruskou propagandu," uvedli signatáři. Ruská metoda "rozděluj a panuj" podle nich spoléhá právě na rozdrobení evropských států s cílem vyhnout se jednání typu EU-Rusko nebo NATO-Rusko.

Zaorálek výzvu ke zrušení fóra odmítl. "Snažíme se vytvořit prostor mluvit o tom, co nám připadá důležité. Víím, že se o to snaží i naši partneři v Evropě. Podobně uvažovali i Němci, Poláci, Francouzi a další, kteří také cítí potřebu hledat způsob, jak oslovit občanskou veřejnost, akademiky, opozici v Rusku," řekl dnes novinářům ve Sněmovně.

Zneužití fóra k propagandistickým účelům Zaorálek nechtěl předjímat, i kvůli tomu, že na tématech k jednání se budou muset shodnout česká i ruská strana. "Kdybychom viděli, že to někdo zneužívá, tak bychom z toho něco vyvodili, ale dopředu bych to netvrdil," řekl. Podle něj zneužívání diskusních fór s Ruskem neznamenaly ani jiné evropské země, co je zavedly. "Nezaregistroval jsem žádné stížnosti od těchto partnerů, že by bylo fórum zneužito," řekl.

Jedno z prvních témat, jimiž by se fórum mělo podle ministra zabývat, je invaze do Československa v roce 1968. "Aby nám nikdo z Ruska nevykládal, že nám přinesli 20 let klidu a míru," řekl. Ocenil také, že se Zeman proti článku s tímto vyzněním během návštěvy Ruska ohradil.

Podle Zaorálka evropské sankce proti Rusku neznamenají, že se s Moskvou vůbec nebude mluvit. "Diplomacie je tu od toho, aby otvírala prostor k dialogu. Sankce neznamenají, že budeme jen sedět a čekat, jak to dopadne. Bavme se s Rusy o roce 1968 a dezinformačních kampaních," napsal na twitteru.

Bývalí diplomaté v dopisu odmítli argument, že "pozitivní agenda" s Ruskem pomůže českému byznysu. "Rusko dlouhodobě nehraje pro českou ekonomiku žádnou podstatnou roli, představuje necelá dvě procenta českého vývozu. Ekonomický význam Ruska pro nás je nicotný, bezpečnostní hrozby jsou naopak reálné a vážné," uvedli.

Někdejší velvyslanci, publicisté, analytici a historici soudí, že Zeman systematicky obhajuje agresivní politiku současného ruského režimu. "Je však nepochopitelné, proč tento krok hrubě poškozující zájmy České republiky odsouhlasilo Ministerstvo zahraničních věcí ČR.

Pokud jde jen o další ústupek prezidentovi hájícímu zájmy Moskvy, pak jde o smutné zjištění," napsali Zaorálkovi. Česko-ruské diskusní fórum by podle nich měl ministr zahraničí s ohledem na končící mandát prezidenta pozastavit a o jeho dalším osudu by měla rozhodnout až příští vláda s důvěrou poslanců.

Mezi signatáři jsou mimo jiné bývalí velvyslanci Luboš Dobrovský, Jiří Schneider, Petr Kolář a Pavel Fischer, ředitel společnosti Člověk v tísni Šimon Pánek, ředitel společnosti Post Bellum Mikuláš Kroupa, Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd**, literární historik Martin Putna, novinářka Petruška Šustrová nebo ukrajinista a historik z Ústavu pro studium totalitních režimů David Svoboda.

Memorandum o založení česko-ruského diskusního fóra jako platformy pro debatu o vzájemných vztazích má být podepsáno během dnešní Zemanovy návštěvy Moskvy. Podle hradních zdrojů si česká strana od nové formy dialogu slibuje mimo jiné zpřístupnění některých dokumentů v ruských archívech pro české badatele.

"

URL| https://www.denik.cz/z_domova/byvali-diplomate-kritizuji-zemana-za-vyhlaseni-cesko-ruskeho-fora-20171122.html

Dílo šilence s vylízaným mozkiem, řekl Zeman k ruskému článku o vděčnosti za sovětskou invazi

22.11.2017 e15.cz str. 00 Politika

Prezident Miloš Zeman se v Moskvě důrazně ohradil proti článku publikovaném na webu armádního televizního kanálu Zvezda, podle něhož Československo mělo být vděčné za sovětskou intervenci v roce 1968. Článek je podle Zemana činem "novinářského šilence s vylízaným mozkiem".

Prezident bude při středečním setkání v Gorkách žádat premiéra Dmitrije Medveděva, aby se od článku distancoval. Státní návštěvu Ruska Zeman předčasně neukončí.

"Vstup vojsk do Československa (v roce 1968) nedovolil Západu uskutečnit státní převrat podle technologie uskutečněné za 'sametových' revolucí a zachoval na více než 20 let život v míru za souhlasu všech národů Varšavské smlouvy," tvrdí autor úterního článku Leonid Maslovskij. Jeho text odsoudil mimo jiné český ministr zahraničí Lubomír Zaorálek.

Článek ruského publicisty je podle Zemana urážkou českého národa. Prezidenta přitom pohoršilo, že text vyšel v době jeho pobytu v Rusku. Zeman doufá, že ruské vedení článek "jasně odmítne".

Zeman v projevu při středečním zahájení česko-ruského podnikatelského fóra uvedl, že článek Maslovského je záměrnou provokací. Pokud se ruské vedení nebude od textu distancovat, půjde o "vážné narušení česko-ruských vztahů". Zeman očekává, že Kreml obsah publikovaného materiálu "jasně odmítne".

Výzvy k předčasnému ukončení návštěvy, které se ozývají z Prahy, prezident uposlechnout nemíní. "Jeden novinářský blázen nemůže (česko-ruskou) spolupráci narušit," uvedl Zeman. Bývalí diplomaté kritizují Zemana za vyhlášení česko-ruského fóra

Bývalí čeští diplomaté, lidé z nevládního sektoru a odborníci na východní Evropu ve středu v otevřeném dopise vyzvali ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka (ČSSD), aby pozastavil Česko-ruské diskusní fórum, jehož zahájení během nynější návštěvy Ruska oznámil český prezident Miloš Zeman a jeho ruský protějšek Vladimir Putin. Podle signatářů iniciativa výrazně poškozuje zájmy České republiky a bude sloužit jen jako propagandistický nástroj Moskvy. Ministr zahraničí Lubomír Zaorálek požadavek na pozastavení fóra odmítl.

Podle něj je to způsob, jak oslovit ruskou občanskou společnost a opozici. Nechtěl automaticky předjímat, že by fórum mohlo být zneužito k propagandistickým účelům.

Autoři dopisu, který ve středu zveřejnila nevládní instituce Evropské hodnoty, míní, že putinovský režim se bude snažit využít legitimacy česko-ruského fóra například k výzvám ke zrušení protiruských sankcí. "Aniž bychom z toho cokoli pozitivního měli, připravujeme skvělou příležitost pro nepřátelskou ruskou propagandu," uvedli signatáři. Ruská metoda "rozděluj a panuj" podle nich spoléhá právě na rozdrobení evropských států s cílem vyhnout se jednání typu EU-Rusko nebo NATO-Rusko.

Zaorálek výzvu ke zrušení fóra odmítl. "Snažíme se vytvořit prostor mluvit o tom, co nám připadá důležité. Víím, že se o to snaží i naši partneři v Evropě. Podobně uvažovali i Němci, Poláci, Francouzi a další, kteří také cítí potřebu hledat způsob, jak oslovit občanskou veřejnost, akademiky, opozici v Rusku," řekl ve středu novinářům ve Sněmovně.

Zneužití fóra k propagandistickým účelům Zaorálek nechtěl předjímat, i kvůli tomu, že na tématech k jednání se budou muset shodnout česká i ruská strana. "Kdybychom viděli, že to někdo zneužívá, tak bychom z toho něco vyvodili, ale dopředu bych to netvrdil," řekl. Podle něj zneužívání diskusních fór s Ruskem nezaznamenaly ani jiné evropské země, co je zavedly. "Nezaregistroval jsem žádné stížnosti od těchto partnerů, že by bylo fórum zneužito," řekl.

Jedno z prvních témat, jimiž by se fórum mělo podle ministra zabývat, je invaze do Československa v roce 1968. "Aby nám nikdo z Ruska nevykládal, že nám přinesli 20 let klidu a míru," řekl. Ocenil také, že se Zeman proti článku s tímto vyzněním během návštěvy Ruska ohradil.

Podle Zaorálka evropské sankce proti Rusku neznamenaají, že se s Moskvou vůbec nebude mluvit. "Diplomacie je tu od toho, aby otevírala prostor k dialogu. Sankce neznamenaají, že budeme jen sedět a čekat, jak to dopadne. Bavme se s Rusy o roce 1968 a dezinformačních kampaních," napsal na twitteru.

Bývalí diplomaté v dopisu odmítli argument, že "pozitivní agenda" s Ruskem pomůže českému byznysu. "Rusko dlouhodobě nehraje pro českou ekonomiku žádnou podstatnou roli, představuje necelá dvě procenta českého vývozu. Ekonomický význam Ruska pro nás je nicotný, bezpečnostní hrozby jsou naopak reálné a vážné," uvedli.

Někdejší velvyslanci, publicisté, analytici a historici soudí, že Zeman systematicky obhajuje agresivní politiku současného ruského režimu. "Je však nepochopitelné, proč tento krok hrubě poškozující zájmy České republiky odsouhlasilo Ministerstvo zahraničních věcí ČR. Pokud jde jen o další ústupek prezidentovi hájícímu zájmy Moskvy, pak jde o smutné zjištění," napsali Zaorálkovi. Česko-ruské diskusní fórum by podle nich měl ministr zahraničí s ohledem na končící mandát prezidenta pozastavit a o jeho dalším osudu by měla rozhodnout až příští vláda s důvěrou poslanců.

Mezi signatáři jsou mimo jiné bývalí velvyslanci Luboš Dobrovský, Jiří Schneider, Petr Kolář a Pavel Fischer, ředitel společnosti Člověk v tísni Šimon Pánek, ředitel společnosti Post Bellum Mikuláš Kroupa, Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd**, literární historik Martin Putna, novinářka Petruška Šustrová nebo ukrajinista a historik z Ústavu pro studium totalitních režimů David Svoboda.

Memorandum o založení česko-ruského diskusního fóra jako platformy pro debatu o vzájemných vztazích má být podepsáno během středeční Zemanovy návštěvy Moskvy. Podle hradních zdrojů si česká strana od nové formy dialogu slibuje mimo jiné zpřístupnění některých dokumentů v ruských archivech pro české badatele.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1340085/dilo-silence-s-vylizanym-mozkem-rekl-zeman-k-ruskemu-clanku-o-vdecnosti-za-sovetskou-invazi>

Vondráčka lákali do politiky Zelení i TOP 09. Přesvědčilo ho až hnutí ANO

22.11.2017 ct24.cz str. 00 Domáci

srnovav

Poslanec Radek Vondráček je v politice teprve od roku 2013. Ke kandidatuře za ANO se tehdy podle svých slov rozhodl hlavně proto, že už nechtěl jen v soukromí nadávat na poměry. Od té doby jeho politická kariéra strmě stoupá. Ve Zlínském kraji dvakrát vedl kandidátku a vždy uspěl. Z postu místopředsedy sněmovny navíc nyní povýšil na šéfa dolní komory. Stal se tak jedním z nejvyšších ústavních činitelů v zemi.

Třiačtyřicetiletý Vondráček byl ještě před čtyřmi lety známý „jen“ jako kroměřížský advokát. Absolvent Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně (v roce 1998) pracoval nejprve tři roky v Kroměříži jako koncipient, v roce 2003 se stal samostatným advokátem a nyní je partnerem v kanceláři Vondráček & Opatrný.

Do aktivní politiky se poprvé zapojil až v roce 2013, kdy se stal neplánovaně volebním lídrem ANO ve Zlínském kraji. Kandidátka se tehdy tvořila na poslední chvíli. Původně měl být krajským lídrem bývalý sportovní komentátor Václav Tittelbach, který ale ze zdravotních důvodů odstoupil. Do politiky ve čtyřiceti

Od října 2013 je tedy poslancem a od ledna 2017 byl i místopředsedou sněmovny. Ve funkci tehdy vystřídal svou stranickou kolegyni Jaroslavu Pokornou Jermanovou, která na post rezignovala, když byla zvolena středočeskou hejtmankou.

Do politiky ale mohl vstoupit už mnohem dříve, a to na komunální úrovni. V Kroměříži ho jako úspěšného advokáta přesvědčovalo dokonce hned několik stran včetně TOP 09 nebo Zelených. Rozhodl se však, že dříve než ve čtyřiceti letech do veřejného dění nezasáhne. „Něco se ve mně hnulo“

A proč se nakonec rozhodl do politiky vstoupit? „Už jsem nechtěl jen přihlížet a v soukromí nadávat na poměry. Jsem přesvědčen, že spousta lidí cítí, že je třeba provést zásadní změny a že tyto změny už visí ve vzduchu. Kandiduji za hnutí, protože se ve mně cosi hnulo,“ uvedl v září 2013 v rozhovoru pro týdeník 5plus2, který v té době patřil Agrofertu Andreje Babiše.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Radek Vondráček

Zdroj: ČTK

Autor: Michal Doležal

S předsedou ANO Andrejem Babišem sdílel Vondráček názor, že stát by se měl spravovat jako firma. Mladé frontě DNES tehdy také řekl, že osoba Babiše je pro něj zárukou, že ANO není projekt na dobu určitou, jako byly Věci veřejné. Ani hnutí ovšem nekývl napoprvé. Nejprve byl pouze jeho sympatizantem. Členem ANO se stal až v roce 2014.

V dolní komoře Vondráček nezahálel. Podle statistiky, kterou vede sněmovna, se zúčastnil 82 procent hlasování. Zlom v jeho politické kariéře přišel letos v lednu, když usedl do místopředsednického křesla sněmovny. Jen o měsíc později už byl i členem předsednictva hnutí a postupně se stal jedním z nejvýraznějších politiků ANO.

Podle politologa z **Fakulty sociálních věd** UK Kamila Švece dokázal Babiše přesvědčit, že se na něj může spolehnout. Svoji loajalitu k vedení ANO projevil zejména během letošních letních měsíců. Loajální člen hnutí ANO

„Prvním případem byla sněmovní schůze o vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání. Ve svých vyjádřeních jasně odkazoval k tomu, že bude hlasovat proti vydání obou zmíněných. Druhým případem pak bylo jednání vyšetřovací komise k únikům z policejních spisů. I v tomto případě vystupoval vstřícně ke svému stranickému předsedovi, zejména v případě kauzy nahrávek novináře Přibila,“ uvedl Švec.

Jako člen vyšetřovací komise na sebe navíc Vondráček upoutal pozornost i tím, že předsedu komise Martina Plíška (TOP 09) v srpnu obvinil, že z jednání vynáší neveřejné informace. Vyzval ho proto, aby z funkce odstoupil. Tvrdil, že Plíšek novinářům mimo jiné prozradil, z čeho policie viní Babiše a místopředsedu ANO Jaroslava Faltýnka. Spory ve vyšetřovací komisi

Plíšek se ale proti nařčením ohradil a oponoval slovy, že Vondráček byl od počátku odpůrcem zřízení komise a jen se snaží odvádět pozornost od problémů ANO: „Tady se nabízí pořekadlo o potrefené huse. Kolega Vondráček je představitelem hnutí ANO, jehož dva nejvýznamnější představitelé teď mají nějaký problém a on se snaží problém a nesmyslná obvinění házet na někoho jiného.“

Odkaz

Komise ztrácí jednotu. Vondráček vyzval předsedu Plíška k rezignaci

A problémy ANO skutečně mělo. Ve sněmovně v tu dobu probíhalo výše zmíněné bouřlivé projednávání žádosti policie o vydání Babiše a Faltýnka k trestnímu stíhání v kauze Čapí hnízdo. Vondráček byl jedním z aktérů slovních přestřelků u řečnického pultíku. Žádost policie zpochybňoval a její kvalitu označil z právního hlediska za „mizernou“.

Prosazoval se i při projednávání zákona o střetu zájmů mnohými označovaným jako lex Babiš. Novelu považoval za protiústavní a spolu s dalšími poslanci ANO napadl tři její paragrafy u Ústavního soudu. Vadilo mu mimo jiné to, že někteří lidé mohou něco vlastnit a jiní ne, což je v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zdroj: ČTK

Autor: Daniel Shelong

Ve sněmovně v souvislosti s novelou poukazoval také na to, že politické strany na rozdíl od předsedů stran mohou například vydávat stranické noviny. „Přitom jsou to politické strany, které primárně usilují o podíl na moci a generují veřejné funkcionáře. Strana může vlastnit média, ale její předseda, který bude veřejný funkcionář, už ne,“ hájil tehdy Babiše.

I díky své loajalitě k předsedovi se zřejmě stal současným kandidátem hnutí ANO na předsedu sněmovny. „Jeho kvality ale nespočívají jen v loajalitě. Jako místopředseda sněmovny si vedl mnohem lépe než jeho stranická předchůdkyně Jermanová. Ta se ve vedení schůze ztrácela, Vondráček v kontrastu s ní působil mnohem více profesionálně,“ poznamenal politolog. Místostarosta v Kroměříži

Ani působení ve sněmovně Vondráčka neomezilo v angažmá v komunální politice. Po prvním úspěchu ve volbách do sněmovny se totiž rozhodl i pro kandidaturu na radnici. V roce 2014 byl zvolen do zastupitelstva Kroměříže a dva roky zastával i post místostarosty, na který rezignoval v lednu 2017 po svém zvolení místopředsedou sněmovny.

Z Vondráčka se tak během pár let stal i jeden z nejvýznamnějších politiků regionu a Kroměříži se jeho kontakty ve vysoké politice hodily. Vedení radnice roky lobbovalo za zrušení zpoplatnění kroměřížského obchvatu. Ve věci se vedle starosty Jaroslava Němce (ANO) začal angažovat i Vondráček a ministerstvo dopravy nakonec loni na podzim prosby vyslyšelo. Svou roli mohlo sehrát i to, že všichni včetně ministra Dana Ťoka byli z hnutí ANO.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Masokombinát Kmotr

Zdroj: ČTK

Autor: Petr Švancara

Na Vondráčkovo propojení sněmovní, stranické a komunální politiky média upozornila ještě v dalším případě. Deník Referendum se věnoval stížnostem některých kroměřížských občanů na zápach vycházející z tamních firem spadajících pod Agrofert. Jedna ze společností v té době usilovala o rozšíření výroby a město v souvislosti s peticí některých místních zadalo vypracování posudku EIA ohledně vlivu na životní prostředí.

Po pěti dnech však radnice pod vedením Němce a Vondráčka žádost stáhla. Odpovědnost svalilo vedení města na vedoucí odboru životního prostředí Boženu Ševčíkovou. Ta tehdy podle deníku na přímý dotaz občanů odpověděla, že na zastavení EIA „byly tlaky“. Společnosti z Agroferty se však proti článku v Deníku Referendum ohradily a informace označily za vytržené z kontextu. Do kraje jen jako náhradník

Vondráček se úspěch v komunálních a sněmovních volbách rozhodl zopakovat i na krajské úrovni. Loni kandidoval do zastupitelstva Zlínského kraje z desátého místa. Skončil ale až jako druhý náhradník.

Vondráček je ženatý a má dvě děti. Tvrdí o sobě, že je zarputilý sportovec – hraje volejbal, badminton, tenis nebo kuželky a rád jezdí na motorce: „Miluji i hudbu. Zpívám a hraji na nejrůznější kytary.“

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2284018-vondracka-lakali-do-politiky-zeleni-i-top-09-presvedcilo-ho-az-hnuti-ano>

Steinmeier: Dohodněte se. Předčasné volby nic neřeší

21.11.2017 Hospodářské noviny str. 06 Události

Ondřej Houska

Německé politické strany by se na výzvu prezidenta měly ještě jednou pokusit sestavit vládu. Frank-Walter Steinmeier chce, aby se politici dohodli, a odmítá předčasné volby. Ty se podle ústavy mohou konat jedině se souhlasem hlavy státu.

„Sestavit vládu je v demokracii možná tím nejdůležitějším úkolem, který voliči stranám dávají,“ prohlásil Steinmeier. Politici tak podle něj mají povinnost znovu usednout za jednací stůl. Prezident proto chce v příštích dnech zahájit jednání s představiteli hlavních stran o tom, jestli by vznik nové vládní koalice nebyl přece jen možný.

Steinmeier se vložil do hry poté, co ztroskotala jednání o spojení mezi konzervativním blokem CDU/CSU kancléřky Angely Merkelové, liberály z FDP a Zelenými. Koaliční jednání ukončila FDP. Jiná většinová koalice přitom po zářijových spolkových volbách není v Německu možná. Merkelová by sice teoreticky mohla obnovit i dosavadní velkou koalici se sociálními demokraty, ti to ale vyloučili.

Podle odborníků je krach jednání o nové koalici jasnou porážkou kancléřky. „Pro Merkelovou je to katastrofa,“ napsal týdeník Der Spiegel. Kancléřka teď podle něj „bojuje o své politické přežití“.

Podle odborníka na Německo Vladimíra Handla z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Německo navzdory snahám prezidenta Steinmeiera míří k předčasným volbám. „FDP staví na tom, že si pro nové volby vytvoří jasný profil, snaží se vymezit vůči hlavním německým stranám,“ tvrdí Handl. FDP podle něj věří, že v nových volbách posílí. Do následujících koaličních jednání by pak šla silnější. Podle současných průzkumů by nové volby dopadly podobně jako ty, které se konaly v září. To znamená, že kromě velké koalice křesťanských a sociálních demokratů by jedinou reálnou variantou většinové vlády bylo spojení stejných stran, které se teď nedokázaly domluvit.

Konání předčasných voleb je ale podle německé ústavy velmi složité. Je nutné, aby proběhly dva neúspěšné pokusy o vyslovení důvěry novému kancléři či kancléřce ve Spolkovém sněmu. Při posledním, třetím pokusu se pak kancléřem stává ten politik, který získá nejvíc hlasů ze všech kandidátů, i kdyby to nebyla většina. Poté je na prezidentovi, jestli tomuto kancléři umožní vládnout s menšinovým kabinetem, nebo rozpustí Spolkový sněm a vypíše nové volby.

Další možností je okamžité sestavení menšinové vlády, ale to až dosud všechny strany odmítaly. Ať už zvítězí jakákoliv varianta, Německo nejspíš čekají další měsíce politické nejistoty. A to za situace, kdy Evropská unie jedná o brexitu a taky o tom, jak by se měla po odchodu Británie změnit. Bez plnohodnotné německé vlády ale bude taková dohoda jen těžko možná.

Pokud skutečně dojde na předčasné volby, Merkelová do nich půjde oslabená. Selhání povolebních vyjednávání je podle německých médií i jejím selháním.

Podle Vladimíra Handla ale Merkelová zůstane i pro případné předčasné volby kandidátkou svojí CDU a favoritkou na volební vítězství. Nejspíš by ale dostala ještě méně hlasů než v září. Německá média se shodují, že v předčasných volbách by nejspíš posílila populistická strana Alternativa pro Německo (AfD). Té hraje krach koaličních jednání do karet. Tvrdí, že tradiční strany se nejsou schopny v zájmu Německa domluvit a je třeba je nahradit jinými.

Stojíme před situací, kterou jsme v dějinách Spolkové republiky, tedy za 70 let, nezažili.

Frank-Walter Steinmeier německý prezident

O autorovi| ondrej.houska@economia.cz

Foto autor| Foto: ČTK/AP

Foto popis | Boj o politické přežití | favoritka případných předčasných voleb by do nich šla oslabena.

Německý prezident Steinmeier vzkazuje politickým stranám: Dohodněte se, předčasné volby nic neřeší

21.11.2017 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Německý prezident Steinmeier chce, aby se politické strany domluvily na nové vládě. Předčasné volby se mu nelíbí.

Bez souhlasu prezidenta v Německu předčasné volby nelze vyhlásit.

Politická krize v Německu nastala po krachu jednání o vzniku nové vládní koalice.

Německé politické strany by se na výzvu prezidenta měly ještě jednou pokusit sestavit vládu. Frank-Walter Steinmeier chce, aby se politici dohodli, a odmítá předčasné volby. Ty se podle ústavy mohou konat jedině se souhlasem hlavy státu.

"Sestavit vládu je v demokracii možná tím nejdůležitějším úkolem, který voliči stranám dávají," prohlásil Steinmeier. Politici tak podle něj mají povinnost znovu usednout za jednací stůl. Prezident proto chce v příštích dnech zahájit jednání s představiteli hlavních stran o tom, jestli by vznik nové vládní koalice nebyl přece jen možný.

Steinmeier se vložil do hry poté, co ztroskotala jednání o spojení mezi konzervativním blokem CDU/CSU kancléřky Angely Merkelové, liberály z FDP a Zelenými. Koaliční jednání ukončila FDP. Jiná většinová koalice přitom po zářijových spolkových volbách není v Německu možná. Merkelová by sice teoreticky mohla obnovit i dosavadní velkou koalici se sociálními demokraty, ti to ale vyloučili.

Podle odborníků je krach jednání o nové koalici jasnou porážkou kancléřky. "Pro Merkelovou je to katastrofa," napsal týdeník Der Spiegel. Kancléřka teď podle něj "bojuje o své politické přežití".

Podle odborníka na Německo Vladimíra Handla z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Německo navzdory snahám prezidenta Steinmeiera míří k předčasným volbám. "FDP staví na tom, že si pro nové volby vytvoří jasný profil, snaží se vymezit vůči hlavním německým stranám," tvrdí Handl. FDP podle něj věří, že v nových volbách posílí. Do následujících koaličních jednání by pak šla silnější.

Podle současných průzkumů by nové volby dopadly podobně jako ty, které se konaly v září. To znamená, že kromě velké koalice křesťanských a sociálních demokratů by jedinou reálnou variantou většinové vlády bylo spojení stejných stran, které se teď nedokázaly domluvit.

Konání předčasných voleb je ale podle německé ústavy velmi složité. Je nutné, aby proběhly dva neúspěšné pokusy o vyslovení důvěry novému kancléři či kancléřce ve Spolkovém sněmu. Při posledním, třetím pokusu se pak kancléřem stává ten politik, který získá nejvíc hlasů ze všech kandidátů, i kdyby to nebyla většina. Poté je na prezidentovi, jestli tomuto kancléři umožní vládnout s menšinovým kabinetem, nebo rozpustí Spolkový sněm a vypíše nové volby.

Další možností je okamžité sestavení menšinové vlády, ale to až dosud všechny strany odmítaly. Ať už zvítězí jakákoliv varianta, Německo nejspíš čeká další měsíce politické nejistoty. A to za situace, kdy Evropská unie jedná o brexitu a taky o tom, jak by se měla po odchodu Británie změnit. Bez plnohodnotné německé vlády ale bude taková dohoda jen těžko možná.

Pokud skutečně dojde na předčasné volby, Merkelová do nich půjde oslabená. Selhání povolebních vyjednávání je podle německých médií i jejím selháním.

Podle Vladimíra Handla ale Merkelová zůstane i pro případné předčasné volby kandidátkou svojí CDU a favoritkou na volební vítězství. Nejspíš by ale dostala ještě méně hlasů než v září. Německá média se shodují, že v předčasných volbách by nejspíš posílila populistická strana Alternativa pro Německo (AfD). Té hraje krach

koaličních jednání do karet. Tvrdí, že tradiční strany se nejsou schopny v zájmu Německa domluvit a je třeba je nahradit jinými.

Soros vrací úder maďarské vládě. Její tvrzení na svou adresu označil za lži a Orbána za vůdce mafiánského státu - čtěte ZDE

Zimbabwský prezident Mugabe nedodržel ultimátum, vládní strana zahájí impeachment - čtěte ZDE

Britský královský pár slaví "platinové" výročí. Alžběta a Philip si 70 let od svatby připomenou pouze v soukromí - čtěte ZDE

Závod s časem: Argentina pohřešuje ponorku, do záchranné operace se zapojilo i americké námořnictvo - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65961790-nemecky-prezident-steinmeier-vzkazuje-politickym-stranam-dohodnete-se-predcasne-volby-nic-neresi>

Neúspěšné vyjednávání o jamajské koalici

20.11.2017 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Německo po více než 4 týdnech neúspěšného vyjednávání o takzvané jamajské koalici zřejmě míří k předčasným volbám. Rozhovory o nové vládě překvapivě ukončila liberální FDP. Zástupci CDU a Zelených naznačili, že svobodní demokraté to dopředu plánovali. Podle některých pozorovatelů nyní Angela Merkelová bojuje o své politické přežití. V podvečer ovšem sama Merkelová potvrdila, že nevidí důvod, proč by po krachu vyjednávání měla rezignovat. K možnosti menšinové vlády je ovšem skeptická. Návrat velké koalice zase resolutně odmítají sociální demokraté. Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy vyzdvihuje důležitou roli prezidenta Franka Waltera Steinmeiera.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

On skutečně upřímně bude usilovat o to, aby byla vytvořena nějaká vláda a nemuselo by se znova jít k novým volbám. Poslední volby, které vznikly na základě /výpadek signálu/ nedůvěry v roce 2005 za kancléře Schrödera, tak ty volby byly komentovány docela kriticky spolkovým Ústavním soudem, který řekl, že prostě politické strany se nemohou jen tak se rozhodnout, že se dohodly, nebo nedohodly, a znova vyzvat voliče k tomu, aby lépe rozložily své hlasy. Naopak politické strany podle Ústavního soudu mají povinnost udělat maximum pro to, aby teda nějaká stabilní vláda vznikla. Myslím si, že to nebude opravdu ta velká koalice, protože FPD je v takovém stavu, že si to prostě nemůže dovolit, pokud nechce vůbec spadnout ještě o dalších 10% v těch voličských preferencích. Druhá věc je, jestli by mohla být nějaká menšinová vláda. Menšinová vláda prostě je slabá a nezajišťuje dostatečnou stabilitu a schopnost jednat reformy vnitřní a jednat reformy evropské. Takže ...

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Takže podle vás Německo skutečně spěje k předčasným volbám?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já teda jsem toho názoru, že zřejmě skutečně budou předčasné volby po těch 3 volebních pokusech volit kancléřku v Bundestagu, tak bude stačit ten poslední pokus té relativní většiny, po kterém se bude muset rozhodnout prezident, zda teda ji pověří sestavením vlády, což by byla právě menšinová vláda, anebo teda vyhlásí volby do 60 dnů. Je to taková jeho hvězdná hodina, ale také těžká hodina. Já to vidím spíš technicky, ale už jsem také párkrát mýlil, takže nechci teda na to sázet všechno.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Jaká je teď pozice Angely Merkelové? Protože třeba server Spiegel Online píše, že Merkelová nyní bojuje o své politické přežití, že krach Jamajky je jejím krachem. Je to skutečně odcházení Angely Merkelové z velké politiky?

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pomalé odcházení už jako probíhá delší dobu, ale tady ta současná volební perioda, jestliže tedy budou další volby a jestliže teda bude ona v čele kandidátky CDU, což si myslím, že asi bude, protože i když roste kritika Angely Merkelové i v CDU, tak prostě pro ni není momentálně v tomto krátkém čase realistická alternativa jako vedoucího kandidáta. Takže já si myslím, že Angela Merkelová ano, je to pro ni velká prohra, osobní prohra a v podstatě katastrofa, to, že se nepodařilo dojednat tuto koalici. Nicméně v té politické své pozici zřejmě teď zůstane a pak se teda uvidí samozřejmě, jestli by vydržela celý volební mandát nebo jak se jako spekovalo už dřív, že by třeba potom během toho mandátu odcházela v půlce. Ale také proti ní není takový tlak, jako je proti Horstu Seehoferovi, proti němuž je už konkrétní skutečně tlak na odstoupení a na jeho výměnu. Politické boje v CSU už probíhají a ten skutečně, pro něj tento neúspěch je katastrofa, protože toho jediného mohlo asi zachránit, kdyby teda přijel do Mnichova s vyjednanou dohodou. Takhle to je skutečně pro něj velice hořký konec.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

A jak moc reálné je, že by v případných předčasných volbách posílila Alternativa pro Německo, která se ovšem hned tedy po volbách rozpadla? Ale přeci jenom je nováčkem v Bundestagu.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dá se předpokládat, že mírně asi posílí. Akorát si myslím skutečně, že to nebude nějaký, nějaký skokový nárůst. Přece jenom i ta Alternativa pro Německo po těch volbách v září prochází velice složitým obdobím. Rozpadlo se její vedení nebo odstoupila, že jo, Frauke Petryová s částí členů. Takové to znejistění té strany je tam zřetelné. Ta strana má dost co dělat sama se sebou. Navíc samozřejmě další volby jsou další peníze. Čili ano, předpokládám, že určité posílení to bude, protože strana bude poukazovat, jako už teďka samozřejmě poukazuje, že ty takzvané mainstreamové strany prostě opět selhaly, nebyly schopny zajistit stabilitu a perspektivně orientovanou vládu a že teda musí být zásadní změna, což by teda znamenalo právě podpora AFD. Ale neočekávám vůbec od těch dalších voleb, jestli teda nastanou, samozřejmě ještě nevíme, tak neočekávám úplně politické zemětřesení. Zřejmě právě mírné určité posílení AFD, možná posílení FDP, která skutečně se snaží budovat teda ten svůj pravicový profil a předjíždí, jak se říká momentálně, CSU zprava, tak ta také asi počítá s nějakým, i proto do toho šla, počítá s posílením hlasů, ale v zásadě si myslím, že se dá očekávat, že politické rozložení sil bude podobné jako po těchto volbách. A vlastně paradoxně se asi sejdou u stolu znova tito koaliční, perspektivní koaliční partneři, budou nějaká nová jamajská vyjednávání. Akorát že by třeba v těch vyjednáváních ta FDP měla větší hlasovací sílu, možná to by byla ta změna, která by nastala.

Renata KROPÁČKOVÁ, moderátorka

Říká Vladimír Handl z katedry německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který byl hostem večerní publicistiky. Děkujeme za váš čas, na slyšenou.

Vladimír HANDL, katedra německých a rakouských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Miloš Zeman na návštěvě v Rusku
20.11.2017 ČRo Plus str. 01 12:30 Radiofórum

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Prezident Miloš Zeman dnes odlétá na 4denní cestu po Rusku. Mimo jiné se setká s Vladimírem Putinem, s nímž chce jednat hlavně o bilaterálních vztazích a rozvoji ekonomické spolupráce. Prezident a doprovodná podnikatelská delegace tak chtějí rozvinout vzájemný obchod, nehledě na přetrvávající sankce Evropské unie a Spojených států či Rusku. Může mít schůzka vliv na mezinárodní vztahy České republiky? Může přinést zajímavé kontrakty, když je Rusko stále limitováno sankcemi právě Spojených států a Evropské unie. Je prezidentova přítomnost při uzavírání takových kontraktů nutná? A jaké je složení prezidentovy delegace. My se moc těšíme i na vaše názory. Číslo do studia je, jak známo, 221552777. Já jsem Tomáš Pavlíček a budu vás provázet tímto pořadem až do jedné hodiny. A naším hostem v přenosovém voze je Karel Svoboda z katedry východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den, pane Svobodo. Pane Svobodo, jste v našem přenosovém voze? Já předpokládám, že ano.

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano. Jsme tady.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Výborně, to jsem rád, že nás slyšíte. Takže jak vy se vlastně díváte na cestu Miloše Zemana do Ruska?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak z mého pohledu nebo na mě to působí spíše jako předvolební kampaň, která kampaní není, on prezident Zeman dlouhodobě vyjadřuje spíše Rusku nakloněné, nakloněné názory, to je jedna věc. Další věc je ta, že on velmi rád ukazuje to, jak on podporuje český průmysl, proto i tak obrovská podnikatelská mise, která tam údajně má podepsat kontrakty za nějakých 20 miliard korun. Na druhou stranu tohle jsou čísla, která mohou být reálná a nemusí, podle toho, co vlastně se z těch kontraktů taky naplní.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, s prezidentem Zemanem letí asi 150 podnikatelů, je to opravdu hodně početná delegace, největší za posledních 25 let, ty firmy si cestu hradí. K účasti je nikdo nenutí. Čili, dá se to chápat tak, že ruský trh představuje vlastně velmi dobrou příležitost, a to i v době sankcí?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě, určitě. Já bych jako zase nechtěl, aby to vyznělo příliš negativně vůči, vůči té podnikatelské misi nebo vůči, vůči prezidentu Zemanovi. Ty firmy mají zájem o to podnikat na ruském trhu. Na druhou stranu upozorňuji prostě na úskalí, to, že ruská ekonomika plus minus stále stagnuje, není zdaleka způsobena jenom sankcemi, ono je to i způsobeno i vnitřními strukturálními problémy a problémy třeba kolem ochrany vlastnických práv, kdy ty firmy jsou prostě tak různě rozkrádány nebo ukradeny, a to jsou věci, které si uvědomují i Rusové samotní, čili, čili ano, naše firmy o to jednoznačně mají zájem, ale nese to s sebou rizika.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Když jste mluvil o tom, že to může být chápáno i jako, dejme tomu, politická kampaň předvolební před prezidentskými volbami, tak ale na druhou stranu asi nemůžeme popřít, že Rusko je významná země, že našemu prezidentovi se dostane vlastně nejvyššího přijetí, to znamená, do jisté míry diplomaticky je to úspěch, ne?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě, já bych zase nechtěl, nechtěl říct to, že je to, je to špatně a prezident Zeman tam nemá jezdit nebo něco podobného, já jenom upozorňuji na tento, na tento aspekt. Ono otázkou je, jestli veřejně deklarovat, že bude chtít mluvit i o sankcích a o jejich zrušení, je úplně vhodné, ale já nejsem politik, tohle nechám, nechám na politicích a prezident Zeman je vrcholný politik, takže, takže snad ví, co dělá.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Posloucháte pořad Radiofórum. Naším hostem zůstává v přenosovém voze Karel Svoboda z katedry východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A teď se obrátíme na naše posluchače. Prvním z nich je Zdeněk Skyba. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den všem.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak chápete vy cestu prezidenta Zemana do Ruska?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já si myslím, že i když se to mnohým lidem nebude líbit, tak tato cesta, která se uskuteční zítra a potrvá 4 dny, podle mého názoru je správná a pokud všechno vyjde, tak určitě nějaké kontrakty podepsané budou, jestli to bude 20 miliard nebo to bude 15 nebo 10, není podstatné, podstatné je, aby to prospělo tedy obou stranám a taky, aby to prospělo České republice.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A souhlasíte s tím, že ta cesta by mohla být někým vnímána jaksi problematicky, co se týče toho politického zaměření nebo i v tomhle myslíte, že bude přínosná?

posluchač

Já si myslím, takhle, když se podíváme na to, co se odehrává v poslední době v hromadných sdělovacích prostředcích, tak podle mého názoru je vedena velmi agresivní propagandistická kampaň vůči Rusku ze strany nejenom teda České republiky a hlavně ale ze západních států, nicméně v poslední době bylo možno zaregistrovat některé takové, bych řekl, dílčí změny, jak například pan prezident německé Spolkové republiky navštívil Rusko, dál jednání s předsedou Evropského parlamentu a v poslední době, myslím, je to tak 2, 4 dny i prezident Francie se vyjádřil pozitivně, že je třeba s Ruskem vést dialog a spolupracovat s ní.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak já vám děkuji za vaše názory. Díky a na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A teď se obracíme na dalšího našeho posluchače, na Františka Staňka, dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jaký je váš názor na prezidentovu cestu do Ruska?

posluchač

Tak podívejte se, já se domnívám a asi jsem přesvědčen, že tahle cesta je špatně z mnoha důvodů, řeknu jenom jeden, podívejte, my jsme, žijeme v nějakým určitým partnerství a to partnerství znamená Evropskou unii, NATO. A tahle cesta to partnerství podkopává, ne, že my bychom nemohli obchodovat s Ruskem, můžeme obchodovat s Ruskem, obchodujeme, obchodujeme hlavně přes Čínu, že Čína není pod sankcema, ale jsme partnerství v Evropské unii a myslím si, že když všichni státy v Evropské unii říkají, že tam jsou ty sankce a že by se tam nemělo vyjednávat v nějakých těchto těch problematických věcech, protože my nevíme, co pan Zeman přinese, že jo, my nevíme, co přinese, jestli lidská práva, svobody, to by na jednu stránku bylo dobře, tam ať se o to pan prezident zajímá, ať se zajímá o Rady Evropy, o Radu OSN pro lidská práva. A tam si myslím, že náš pan prezident by v zahraniční politice udělal daleko víc než v té obchodní, protože ta obchodní je hotový nesmysl.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, na to jsem se vás právě chtěl zeptat, protože ti podnikatelé, kteří tam jedou, a jejich opravdu nemálo, jak jsme řekli, tak asi si dokážou zhodnotit, jestli se jim to vyplatí nebo ne a zdá se, že v některých případech, prostě pokud nějaký kontrakt třeba podpoří takhle vysoký představitel země, tak bývají i ti obchodníci na druhé straně, dejme tomu, vstřícnější, to si nemyslíte?

posluchač

Podívejte se, tady jde spíš o to, jestli Rusku ta důvěra, kterou my teď /nesrozumitelné/, já naopak zasazuji se o důvěru mezi Amerikou a Spojenými státy, ale spíš jde o to, jestli to přinese /špatný signál/ tu důvěru. Já se obávám, že ze strany Evropské unie, ale zase my nejsme žádná velmoc, my jsme /špatný signál/. Podívejte, my máme 200 českých průmyslových podniků, který ročně mají obrát 700 miliard, což je úplná směšná prostě nějaká záležitost, jinak všechno je ve spolupráci Německa, Francie, Anglie a tak dále, naše české podniky myslím.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak já vám děkuji, pane Staňku, díky, a na shledanou.

posluchač

Na shle.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A zeptám se hned našeho hosta Karla Svobody z katedry východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, co si myslí o tom, co řekl pan František Staněk, to jest, že ta cesta podkopává naše partnerství s Evropskou unií?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ona samozřejmě bude nastavená, já jsem tam vyjádřil právě pochyby o tom, že by se mělo takhle deklarovat jednání o zrušení sankcí, já bych ještě dodal k tomu obchodnímu, k té obchodní části, že ono i v Rusku se staly některé případy, kdy prakticky tyhle ty kontrakty následně zaplatil EGAP jako garanční a pojišťovací, pojišťovací společnost, takže ono to, že jsou podepsané, je jedna věc, ale to, jaký to má pak reálný dopad, ten nemusí být vždy zrovna pozitivní, čili, čili zhruba k tomu toto.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak stále posloucháte pořad Radioforum, ale pochopitelně, že můžete nejenom volat, ale psát i svoje názory na Facebook, Twitter, na naše aplikace a samozřejmě naším guru, já už jsem to slovo jednou použil, ale řeknu to znova, v tomhle směru je Marián Vojtek, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus. Dobrý den, Mariáne.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak lidé reagují po těch zmíněných informačních kanálech, které jsem tu jmenoval?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Názorů je více než dost. Takže s chutí do toho. Karel Bernásek: "Diplomatické vztahy je nutné udržovat. Z pohledu, že je Rusko agresor ve věci Krymu a Ukrajiny, je třeba držet linii sankcí a jakékoliv váhání je ostuda naše, ale i zostuzení našich spojenců. Na jednu stranu je Rusko schopné vést skoro konvenční soubor, ale především dezinformační globální válku. Uvidíme jakou kontroverzi prezident Zeman vyřkne z úst a jak to jeho voliči ocení." Na to reaguje Ota Kynwirt: "Dezinformace používá i americká strana, bylo tomu tak i v historii, že země tyto metody využívaly. Naivita je myslet si, že dezinformační válku vede jen Rusko, vede ji i Čína a další země." Píše Kynwirt. A v dalším s komentáři doplňuje: "Představitelé západních zemí, Francie, Německo, Švýcarsko, Norsko a tak dále, navštěvují Rusko a jednají s Putinem, udržují hospodářské vztahy a nikdo se tam nad tím nepozastavuje." Z naší webové aplikace Jan Písař: "Sankce vůči Rusku mají svá oprávnění, z mezinárodního práva si Rusko vybírá to, co se mu právě hodí. Horší je, že morálka a dobrý mrav jsou při obchodování s touto zemí mnohdy až na posledním místě. Jisté je, že ruští představitelé mají ruce od krve, umaže si je taky ten, kdo jim podá svou ruku." Miroslav Lazák: "Mocenské, hospodářské i finanční centrum světa se postupně přesouvá na východ a do Asie. Role Spojených států a západu bude naopak slábnout, zvláště pokud bude světový obchod probíhat i bez amerického petrodolaru a bude krytý reálnou hodnotou. Česká republika jako země střední Evropy by měla udržovat dobré politické i hospodářské vztahy jak se západem, tak s východem a neměla by to být nikým i proti své vůli svazována." Michal Augustin: "Snad se nám pan prezident v pořádku vrátí, přece jenom je to daleko a je to náročná cesta!" To byla krátká jedna věta. Milan Vágner: "Rusko, to je budoucnost. Pryč z Evropské unie a od ušáků co nejdál." Jak píše pan Vágner. A ještě Michal Svoboda: "Pokud pomůže české ekonomice rozvoj vztahu s Ruskem, a o tom jistě není mnoho pochyb, nevidím důvody k nerozvíjení takových vztahů. Nelze si hrát na ukřivděného, když je k možnost profitu. S Německem jsme též rozvíjeli vztahy již 44. roku po 2. světové válce, tak proč bychom obdobně neudělali 49 let od okupace v 68.!" Tady se omlouvám, protože ten post byl bez háčků a čárek, bez diakritických znamének, takže bylo to trochu zmatené.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale my jsme to dokázali přeložit. Tak tolik Marián Vojtek, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus, který zůstává s námi ve studiu, bude sledovat naši anketu na Twitteru a ke konci vám řekneme výsledky. Takže se zapojte všichni, kdo chcete, kdo máte zájem. A teď se obrátím na další naše posluchače, kteří se dovolali na linku 221552777, prvním z nich je pan Novák. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Nic proti obchodu s Ruskem, ale je potřeba zvážit okolnosti, jestli ti, ta svita podnikatelská tam jede takzvaně na vlastní triko a nebo, nebo se státní garancí. Ten problém může nastat později, pakliže se budou stupňovat sankce nebo se budou dít nějaké ořesy, v tomto ohledu ořesy v obchodu skrz politiku, jestli ti podnikatelé nebudou potom požadovat po státu nějaké odškodnění, už, už první ozvěny tady byly, jako že jim stát komplikuje obchody a že mají ztráty, jestli jsme si rozuměli, tak jsem řekl všechno. Hezký den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji, na shledanou. A dovolal se nám ještě pan Sedláček. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den. Prosím vás, já bych k vám měl jednu velkou prosbu, proč nejste objektivní, neustále se tady brojí proti Rusku.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

My se snažíme být objektivní, to se na nás nezlobte.

posluchač

Tak já hned řeknu vaši objektivitu. Ve vašem rádiu neexistuje den, abyste nepomlouvaly Rusko, ale ani slovo proti Ukrajině. Přitom na Ukrajině se dělají /nesrozumitelné/...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře.

posluchač

Dodnes nebyla vyšetřena hromadná vražda...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Myslím, že se snažíme, myslím, že snažíme objektivně informovat i o Rusku, i o Ukrajině, teď ještě náš prezident do Ruska, ne do Ukrajiny, proto o tom referujeme, ale můžete říct svůj názor tedy, pane Sedláčku, na tu cestu pana prezidenta do Ruska?

posluchač

Je to jediné dobře. Prosím vás, už prezident Havel říkal, že my bychom měli být mostem mezi východem a západem, když jsme tady byli 40 let pod ruskou botou a dneska lezeme, nechci říkat kam, abych nebyl sprostý.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano, nebudte, prosím.

posluchač

...do zadku Američanům. A víte sami, tady v tomto pořadu bylo několikrát řečeno, my nemůžeme do Ruska, protože naši spojenci si to nepřejí, tak kdo rozhodne o naší politice, o naší orientaci, my nebo naši spojenci v NATO.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak zdá se, že zdá se, že prezident tam jede a tady se nenechá ovlivnit v tomhle směru.

posluchač

Ale vidí, ale vidím, vidím vaši reakci a vidím prostě, jakým způsobem vy to podáváte. Tak tam prostě...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, pane Sedláčku, já vám děkuji za názor, děkuji vám za názor, mějte se hezky, na shledanou.

posluchač

Na shle.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak teď se zeptám našeho hosta Karla Svobody, a vezmu to po pořádku. Na sociálních sítích jsme zaznamenali názor pan, který si říká Kynwirt, a ten říkal, že všichni udržují ekonomické vztahy s Ruskem a nikdo se nad tím nepozastavuje, jak to vidíte vy, pane Svobodo?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já to vidím úplně stejně, všichni udržují ty vztahy, tam jde o určitý, ty sankce neplatí všeobecně, ruská ekonomika není zakázána, čili dokud nejde o obchodování se sankčním zbožím, tak není vůbec žádný problém a proč ty vztahy nerozvíjet, s tím není vůbec žádný problém.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A do jaké míry Česká republika tady do jisté míry vystupuje z řady. Pan Sedláček říká, že naopak my dodržujeme to, co po nás chtějí spojenci, to, co po nás chce Evropská unie a Spojené státy, tak kde je podle vás ta pravda?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak my jsme součástí těchhle těch bloků, my nejsme, my nejsme v nějakém podřízeném, podřízeném vztahu, byť si to někteří lidé myslí, ale my máme i určité slovo v tom, jakým způsobem jsou ty sankce formovány, takže ty sankce jdou primárně proti vojenskému, vojenskému materiálu a materiálu dvojího určení. To, o čem pan Sedláček pravděpodobně mluvil, tak to jsou spíše ty ruské protisankce, ale jako že nám někdo nařizoval úplně, co, co se má nebo nemá, akorát si Česká republika prostě racionálně zvažuje to, že jestliže jde drtivá většina, většina exportu do Německa, tak prostě ta "jakási loajalita," nebo jak to nazvat vůči Německu, je o něco větší. Německo je prostě důležitější partner.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak my jsme říkali, že nevíme, co pan prezident dojedná, co řekne v Rusku, ale on už nám naznačil některé své názory v rozhovoru pro agenturu TASS, jedním z nich je například, že podle něj, a teď necituji, teď jenom parafrázuji, že ty sankce prostě nefungují a že by bylo potřeba je zrušit, co vy si o tom myslíte?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak pan prezident tohle to, tohle to stanovisko říká dlouhodobě, ono není jakoby úplně, úplně bez základu, pokud to bereme čistě, čistě z toho ekonom..., z té ekonomické roviny, byť i tam ty dohady mezi, mezi ekonomy jsou, jak moc fungují nebo nefungují, ale těmi sankcemi vyjadřujete něco. A to něco znamená, vy jste nezákonně anektovali území cizího státu, což je mimochodem tedy i stanovisko prezidenta Zemana, že Krym byl anektován a anektován nezákonně, takže vy tím říkáte, vy jste anektovali území cizího státu a my s tím nesouhlasíme, proto na vás uvalujeme tento trest, čili, v čistě ekonomické rovině oni nejsou až zas tak děsivé v tom krátkodobém ohledu, ve střednědobém a dlouhodobém třeba zamezení přístupu nebo zhoršení přístupu na finanční trhy pro ruské firmy, problémem je, ale to je prostě složitější otázka, říct, že nefunguje, to bych řekl, že je takové zjednodušení.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, ale nedá se říct naopak, že ty sankce Rusku do jisté míry i pomohly, protože podle některých zdejších komentátorů prostě odpadla zahraniční konkurence v určitých směrech a že Rusko mělo možnost vybudovat svůj vlastní zemědělský sektor, tak jak vy se na to díváte?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

On ten zemědělský sektor rostl už před sankcemi, ale zase, jak se na to podíváme, jistě ruská výroba Camembertu a nebo, nebo prostě šampaňského, byť to zrovna oni vyráběli před tím, tak jako samozřejmě na kvantitu je to jistě dobře, ale je otázkou, jestli ten sýr má aspoň podobnou kvalitu, jako, jako ten sýr francouzský, jo, čili, ona je to vždycky otázka, já bych tady dal příklady prostě z minulosti, v Polsku se vyráběly, vyráběly fiaty a přesto si někdo nemyslel, že je to fiat, ale byl to polský fiat, takže, a rádoby tedy Polsko vyrábělo, vyrábělo auta, čili, ono je to, je to takové, ano, postavili si vlastní průmysl částečně, zase bych to neabsolutizoval, ale na druhou stranu ta kvalita šla dolů a to přiznávají sami Rusové.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak posloucháte pořad Radiofórum, číslo do studia je 221552777. A tuto možnost telefonického spojení využila naše posluchačka Jaroslava Stárková. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den, pane Pavlíčku, ze srdce zdravím i vašeho hosta. Já jsem přesvědčena o jedné věci, že vlastně takové ty, řekněme, politicko-obchodní záležitosti už vlastně přetrvávaly od nepaměti. A nevidím důvod, proč bychom měli vyčítat našemu prezidentovi a jeho, řekněme, doprovodu, o snahu prostě těch, ten trh jako kdyby rozšířit, protože, jak už bylo zmíněno, ty, ten trh na té německé části a v jiných místech Evropy už je jakoby trošičku zaplněn, a proto, abychom mohli prosperovat, tak samozřejmě potřebujeme větší rozhled. A já bych doporučovala všem, i v těch jiných smyslech, taky hodně širší rozhled. Moc vám děkuji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

My vám také.

posluchačka

A přeju všechno dobré.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Děkujeme, mějte se hezky, na shledanou.

posluchačka

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, pane Svobodo, je pravda, že Česká republika, pokud chce diverzifikovat svoje ekonomické kontakty, tak když většina zboží směřuje na trhy, dejme tomu, západní Evropy, část do Spojených států, tak je dobré prostě se obrátit i jinam směr Rusko, Čína a další?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Samozřejmě by to bylo dobré. Já pouze upozorňuji prostě na úskalí. Tahle ta snaha, to není žádná novinka, tahle ta snaha tady probíhá prakticky od té doby, co se ty trhy nějakým způsobem rozpadly, popřípadě tedy začaly konsolidovat. A ty úspěchy zatím nejsou příliš gigantické. Ono to prostě naráží na vnitřní, vnitřní problémy těch zemí, které prostě jejich podnikatelské prostředí je značně specifické, a je to nebezpečné, já bych, já, jestli to tady vyznělo jako jednoznačná kritika, to ani náhodou, já nemám tendenci kritizovat snahu podporovat české vývozce, já jenom upozorňuju na to, že ta rizika tam existují a je nutné opravdu zvažovat, co kdy kde ono ku příkladu ten malér s kyrgyzskou hydroelektrárnou, tak ten ještě ani neodezněl, aby, abychom si nezaložili prostě něco dalšího. Na druhou stranu v té delegaci s prezidentem Zemanem jsou firmy, které mají zkušenosti z obchodu s Ruskem, čili ono částečně, částečně i ty kontrakty vlastně nejsou nové, ony jsou prostě dohodnuté a tohle to je jenom, jenom takové jakoby slavnostní podepsání, ono to má svůj smysl, protože pokud to zaštiťuje prezident, zní to, vypadá to lépe, ale, ale prostě ty kontrakty mají své úskalí a to je taky to, proč je velmi často nepojišťují, nepojišťují komerční pojišťovny a nefinancují komerční banky, ale financuje je Če..., pardon Česká exportní banka, a zajišťuje tedy EGAP.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak teď stále je tady ve studiu, jak jsem slíbil, Marián Vojtek a řekne nám, jak dopadla anketa na Twitteru.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Považujete za správné, že prezident Miloš Zeman a jeho doprovod budou jednat s ruskou stranou i přes sankce Evropské unie a Spojených států proti Rusku? 84 % hlasujících na Twitteru si myslí, že ne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak ještě závěrečná otázka pro vás, pane Svobodo, co podle vás by měl prezident udělat, aby ta cesta byla úspěšná, a to úspěšná pro Českou republiku?

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ďábel je vždycky skrytý v detailech. Já, co jsem se dočetl, má se podepsat, nebo má se založit jakési, jakési diskusním fórum. Otázkou je, co budou chtít vlastně diskutovat, protože z ruské strany ta diskuse je většinou vedena zhruba tak - my vás budeme kritizovat, ale běda vám, když vy nás budete kritizovat. To je třeba i otázkou, otázka fóra historiků, kdy žádáme po Rusku otevření nějakých, nějakých archivů, ale pro jistotu je příliš nebudeme znepokojovat tím, že bychom chtěli otevřít i rok 1968, to je, to jsou prostě ty detaily, které, které potom rozhodují, pokud to bude návštěva, řekněme, na podporu, na podporu českého vývozu s tím, že o sankcích se obecně řekne, ano, jsou, byl bych radši, kdyby nebyly, ale budou i nadále, tak zas tolik by mi to nevadilo.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to říká Karel Svoboda z katedry východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. A já vám, pane Svobodo, děkuji, přeji vám hezký den. Na shledanou.

Karel SVOBODA, katedra východoevropských a ruských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a děkuji také Mariánu Vojtkovi, editorovi sociálních sítí Českého rozhlasu Plus. Díky.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Hezké odpoledne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Na slyšenou. A Tomáš Pavlíček děkuje všem posluchačům, všem, kteří se dovolali, omlouvá se těm, kterým se nepodařilo s námi spojit, snad budete mít příležitost i později. Děkuji všem, přeji vám hezký den.

Katastrofa pro Merkelovou: Kancléřka nedokázala sestavit novou vládní koalici a bojuje o politické přežití

20.11.2017 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Angele Merkelové se nepodařilo domluvit novou vládní koalici. Její pověst skvělé vyjednačky dostala tvrdý zásah.

Německo nejspíš míří k předčasným volbám, i když jejich konání je podle ústavy velmi složité.

Merkelová by šla do nových voleb oslabená. Pravděpodobně posílí populisté ze strany Alternativa pro Německo.

Krach jednání o vzniku nové německé vlády je porážkou současné kancléřky Angely Merkelové. Ta na zformování koalice mezi svým konzervativním blokem CDU/CSU, liberální FDP a Zelenými po nedávných volbách jednoznačně vsadila. "Pro Merkelovou je to katastrofa," napsal týdeník Der Spiegel. Kancléřka teď podle něj "bojuje o své politické přežití".

Koaliční jednání ukončila liberální FDP. "Je lepší nevládnout než vládnout špatně," tvrdí její šéf Christian Lindner. Podle něj se strany nedokázaly dohodnout například na přístupu k migrační politice nebo k ochraně životního prostředí.

Podle odborníka na Německo Vladimíra Handla z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy teď Německo míří k předčasným volbám, které by se mohly konat nejspíš v únoru. "FDP staví na tom, že si pro nové volby vytvoří jasný profil, snaží se vymezit vůči hlavním německým stranám," tvrdí Handl. FDP tak podle něj spoléhá na to, že v nových volbách posílí. Do následujících koaličních jednání pak půjde v lepší pozici, než v jaké je nyní.

Podle současných průzkumů by nové volby dopadly podobně jako ty, které se konaly v září. To znamená, že kromě velké koalice křesťanských a sociálních demokratů by jedinou reálnou variantou většinové vlády bylo spojení stejných stran, které se teď nedokázaly domluvit. Kvůli stranickým barvám partnerů se této koalici přezdvívá Jamajka podle stejnobarevné jamajské vlajky.

FDP ale nejspíš doufá, že v nových volbách jí Němci dají víc hlasů, čímž by v nových koaličních jednáních stoupla její cena. Možná sází i na to, že bude mít většinu pouze s CDU/CSU, a do koalice tak už nebudou potřeba Zelení.

Konání předčasných voleb je ale podle německé ústavy velmi složité. Strany se na tom nemohou jen tak dohodnout a nové volby prohlašovat v parlamentu. Je nutné, aby proběhly tři neúspěšné pokusy o vyslovení důvěry novému kancléři či kanclérce ve Spolkovém sněmu. Velkou roli tak teď bude hrát prezident Frank-Walter Steinmeier, který už dnes zahajuje konzultace s politickými stranami. Steinmeier opakuje, že si předčasné volby nepřeje.

Kromě nových voleb je další možností sestavení menšinové vlády, ale to až dosud všechny strany odmítaly. Merkelová by taky mohla obnovit stávající velkou koalici se sociálními demokraty, ti ale opakují, že po těžké volební porážce odcházejí do opozice.

Pokud skutečně dojde na předčasné volby, Angela Merkelová do nich půjde oslabená. Už v září její CDU dostala nejméně hlasů od roku 1949, byť i tak bylo čtvrté volební vítězství v řadě pro Merkelovou velkým úspěchem, kterým se vyrovnala nejdéle vládnoucím poválečným kancléřům. Ale selhání povolebních vyjednávání je podle německých médií i jejím selháním. Podle týdeníku Der Spiegel se ukázalo, že už nefunguje metoda, kterou byla Merkelová v politice proslulá: "spojení bezbřehého pragmatismu a maximální ideologické pružnosti". Kromě toho se nejspíš bude muset vyrovnat i s mocenským bojem ve své sesterské straně, bavorské CSU. Zdá se, že po neúspěchu koaličních jednání nejspíš skončí šéf CSU Horst Seehofer.

Podle Vladimíra Handla ale Merkelová zůstane i pro případné předčasné volby kandidátkou svojí CDU a favoritkou na volební vítězství – už proto, že ve straně nemá žádného silného konkurenta. Nejspíš by ale dostala ještě méně hlasů než v září. Politickou, která dosahovala volebních triumfů díky posunu do středu politického spektra, teď ohrožují konkurenti zprava – liberální FDP a především populistická a ostře protiuprchlícká strana Alternativa pro Německo (AfD). Ta už v zářijových volbách dostala přes 12 procent hlasů a vstoupila do Spolkového sněmu.

"AfD nejspíš v předčasných volbách posílí," odhaduje Handl. "Ztroskotání koaličních jednání jí hraje do karet – podporuje to její tvrzení, že tradiční strany se nejsou schopny domluvit na ničem prospěšném pro Německo a je třeba je nahradit někým jiným."

Převážná část voličů v *Německo si po krachu koaličních jednání přeje nové volby, nikoli menšinovou vládu. Nejvíce zastánců voleb je mezi příznivci Alternativy pro Německo (91 %) Levice (81 %) a svobodných demokratů (80 %), kteří praskli dveřmi. @Hospodarky pic.twitter.com/kmJpcNI38Y
— Václav Lavička (@Lavicka1) November 20, 2017

Zimbabwešský prezident Mugabe odstoupí z úřadu, výměnou získá doživotní imunitu - čtěte ZDE

Výměnu pěti Čechů za Alího Fajáda vyjednal bratr ministra Pelikána. V Libanonu pak zůstal jako pojistka - čtěte ZDE

Masový vrah Charles Manson zemřel ve věku 83 let. Se svojí skupinou zavraždil v Los Angeles sedm lidí - čtěte ZDE

Merkelová selhala, nepodařilo se jí sestavit vládu a ve hře je možnost, že už nebude kancléřkou. Německu hrozí předčasné volby - čtěte ZDE

URL| <http://zahranicni.ihned.cz/evropa-slovensko/c1-65961130-katastrofa-pro-merkelovou-kanclerka-nedokazala-sestavit-novou-vladni-koalici-a-bojuje-o-politicke-preziti>

Politik, novinář a starosta obce Líbeznice. Seznamte se s novým poslancem Martinem Kupkou

19.11.2017 irozhlas.cz str. 00

Václav Šálek Zdroj

Místopředseda ODS Martin Kupka nakonec skutečně získal poslanecký mandát. Zjistil to Nejvyšší správní soud po přepočítání volebních lístků v necelé polovině okrsků ve Středočeském kraji.

Kupkovi původně chybělo přes 100 hlasů k zisku mandátu poslance, ve všech okresech měl ale nezapočtené hlasy. Ve sněmovně nahradí Petra Bendla.

Rodák z Jilemnice vystudoval žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze a obor masová komunikace tamtéž. Devět let pracoval v Českém rozhlasu jako moderátor a redaktor, osm let byl ředitelem a organizátorem festivalů vážné hudby v Karlových Varech a v libereckém regionu.

V letech 2001 a 2002 byl mluvčím pražského magistrátu, poté podnikal v oblasti mediálního poradenství a PR. Od roku 2003 byl šest let mluvčím Středočeského kraje, od ledna do května 2009 mluvčím ministerstva dopravy a od června 2009 do června 2010 vedoucím mediální sekce ODS.

V roce 2010 byl několik měsíců mluvčím vlády a ředitelem tiskového odboru Úřadu vlády. Od listopadu 2016 do října letošního roku byl náměstkem středočeské hejtmanky pro zdravotnictví. Od ledna 2014 je místopředsedou ODS.

URL| https://www.irozhlas.cz/volby/politik-novinar-a-starosta-obce-libeznice-seznamte-se-s-novym-poslancem-martinem_1711191820_kro

Kdo je Michal Horáček

18.11.2017 Benešovský deník str. 13 Kandidát Michal Horáček

* 23. července 1952 v Praze, nyní již několik let žije v Roudnici nad Labem.

1970 – **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK.

1974 – byl při návratu z USA zatčen StB, na její zásah vyloučen z fakulty. Pak pracoval jako dělník, až roku 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META.

Věnoval se dostihům a v roce 1983 debutoval knihou Království za koně. S dostihy se neodmyslitelně pojí sázky. Svůj pobyt v herním prostředí posléze popsal v několika knihách.

1984 – seznámil se s Petrem Hapkou, spolupráce textaře Horáčka a skladatele Hapky trvala 30 let.

1986 – je kulturním redaktorem v Mladém světě.

1989 – spoluzaložil iniciativu MOST, jejímž cílem bylo v rámci sametové revoluce přivést k jednání premiéra tehdejší vlády a zástupce nezávislých iniciativ v čele s pozdějším prezidentem Václavem Havlem.

1990 – spolu se třemi partnery založil sázkovou kancelář Fortuna (2004 svůj podíl prodal).

2011 – na Fakultě humanitních studií UK získal titul Ph. D. v rámci studia sociální antropologie.

Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa (1978) a dceru Ruth (1987), ze současného manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší dceru Julii (2011).

Region| Střední Čechy

Plné znění zpráv

Stejná zpráva vyšla také v dalších 17 titulech:

Berounský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Boleslavský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Českobudějovický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Českokrumlovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Jindřichohradecký deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Kladenský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Kolínský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Kutnohorský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Mělnický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Nymburský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Písecký deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Prachatický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Pražský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 07*), Příbramský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Rakovnický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Strakonický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Tábořský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*)

Kdo je Michal Horáček

18.11.2017 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 13 Kandidát Michal Horáček

* 23. července 1952 v Praze, nyní již několik let žije v Roudnici nad Labem.

1970 – **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK.

1974 – byl při návratu z USA zatčen StB, na její zásah vyloučen z fakulty. Pak pracoval jako dělník, až roku 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META.

Věnoval se dostihům a v roce 1983 debutoval knihou Království za koně. S dostihy se neodmyslitelně pojí sázky. Svůj pobyt v herním prostředí posléze popsal v několika knihách.

1984 – seznámil se s Petrem Hapkou, spolupráce textaře Horáčka a skladatele Hapky trvala 30 let.

1986 – je kulturním redaktorem v Mladém světě.

1989 – spoluzaložil iniciativu MOST, jejímž cílem bylo v rámci sametové revoluce přivést k jednání premiéra tehdejší vlády a zástupce nezávislých iniciativ v čele s pozdějším prezidentem Václavem Havlem.

1990 – spolu se třemi partnery založil sázkovou kancelář Fortuna (2004 svůj podíl prodal).

2011 – na Fakultě humanitních studií UK získal titul Ph. D. v rámci studia sociální antropologie.

Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa (1978) a dceru Ruth (1987), ze současného manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší dceru Julii (2011).

Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech:

Bruntálský a krnovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Havířovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Karvinský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Moravskoslezský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Novojičinský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Opavský a hlučinský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*)

„Prezident musí dobře vypadat na známce,“ radila babička

18.11.2017 Českolipský deník str. 12 kandidát Michal Horáček
KRISTIÁN ŠUJAN

REPORTÁŽ Z NÁVŠTĚVY V ROUDNICKÉ NEMOCNICI A U PŘEDPLATITELŮ TEPLICKÉHO DENÍKU

Rodinný minipivovar znamená pro manžele Schönbauerovy celý život. Pracují v něm tři generace. I proto si Deník vybral mezi věrnými čtenáři právě rodinu ze severočeských Teplic, aby k nim na návštěvu přijel kandidát na prezidenta Michal Horáček.

Bílá dodávka se slepeným předním zrcátkem parkuje před roudnickou nemocnicí. Kdyby chtěli být novináři jedovatí, napíší: Nejbohatší kandidát na Pražský hrad absolvuje kampaň v rozbitém autě. To už Michal Horáček

opravdu utratil své půlmiliardové jmění z Fortuny? „Musíme do opravy, zrcátko se mi urvalo v myčce,“ vrací bulvárním představám serióznost sympatická řidička.

Následuje voda a jemná pěna. Počkat, nejsme znovu v myčce? Ne, to si jen známý textař objednává kávu ve zdejší nemocniční bufetu, kterou doplňuje snídaní, chlebíčkem s lososem.

Den s kandidátem na prezidenta Michalem Horáčkem může začít.

Horáčkův vztah k roudnické nemocnici je stejně hluboký jako hlas jednatele Podřipské nemocnice Josefa Krajníka, který si k nám přisedá. „Stačil jeden telefonát, třicet vteřin a pan Horáček neváhal nám pomoci. To se nezapomíná,“ vypráví Krajník pět let starý příběh o tom, jak stát hodlal zrušit roudnický špitál. Právě Horáček byl jedním z důležitých hráčů, kteří se zasadili o jeho zachování.

Před nemocnicí tehdy na velké demonstraci přednesl vzrušený projev.

„Pan Horáček aktivoval veřejnost,“ dodává Krajník.

Při prohlídce nemocnice jde z textaře cítit nefalšované dětské nadšení. „Několikrát jsem se tady léčil, mám tu svou praktickou lékařku, která se stýdala s bulharským doktorem,“ říká.

DOMA JE V ROUDNICI

Obsáhlou lékařskou zprávu o jeho zdravotním stavu zveřejněnou před kandidaturou na prezidenta si ovšem nechal vypracovat v Praze.

Z místního bufetu ho mezitím sledují dva starší muži. Horáčkovi příznivci. „Je to inteligentní chlap a persona,“ říká Jan Svoboda z Roudnice, který v minulosti jezdil se sanitkou. Horáčka prý ale v Roudnici nepotkává.

„V Roudnici jsem rád o víkendu na zahradě, ale nyní více času kvůli práci trávím v Praze,“ říká Horáček považující se hlavně za Roudničáka.

Ve městě na levém břehu Labe nedaleko hory Říp žije už 26 let. „Považuji se za maloměstského člověka.

Účastním se roudnického života, na rozdíl od Prahy můžete žít s těmi sousedy,“ podotýká Horáček.

Další kávu si objednává Horáček už v litoměřickém Hospicu sv. Štěpána. Tady konečně začíná první souboj. Ještě ne o místo prezidenta, ale přátelské přetahování mezi ním a místní ředitelkou Monikou Markovou o to, kdo komu zaplatí kávu. „Já vás zvu,“ nedá se odbyť Horáček. Po krátkém focení pro potřebu kampaně vyrazíme do Teplic, kde jsou v plánu dvě zastávky. Jednou z nich je základní škola v Proseticích. Právě snímek jejich prvňáčků tvořených z převážné většiny z romských, arabských a vietnamských dětí vyvolal vlnu agresivních komentářů na sociálních sítích. „Jestli chce někdo házet granáty na děti, které baví škola, tak to musíme energicky odmítnout. Je to hnus,“ odsuzuje to Horáček, jehož dcera nastoupila v září také do první třídy.

Druhou příjemnější zastávkou je pivovar. Před ním si Horáček zapaluje cigaretu. V pořadí už několikátou. „To je moje slabost, nechci ale, aby bylo vidět, že kouřím, je to špatné dávat takový vzor.“ Popelníčky na Hradě ovšem nezůstane. „Manželka koordinátora mé kampaně, profesorka Králíková, je největší bojovnice proti kouření, kterou jsem kdy viděl. Musel jsem slíbit, že jako prezident majitelů hovězí burger. Náhle ho ale od stolu volá sládková, aby šel přidat do sudů s pivem chmel. „To musím jít, jinak by si řekla: Ten Horáček to se mnou od začátku absoluuje, a teď na závěr nejde, to je debil,“ pobavil osazenstvo Horáček.

POMÁHÁ CELÁ RODINA

Po vydatném obědě pochválil kromě jídla a servisu také ekonomiku pivovaru. Líbí se mu, že v pivovaru pracuje celá rodina. Kromě majitelky Gabriely, jejího manžela Jiřího a její maminky Ivany také synovec Marek Jakeš na místě podsládka. Dvacetiletý syn Filip studuje hotelovou školu a chodí do pivovaru na brigády stejně jako 11letý Šimon. „S babičkou lepší etikety,“ prozradila sympatická Gabriela Schönbauerová. Jen 13letá dcera Sára věnuje svůj čas spíše koníčkům a zábavě.

„Obdivuji, že si vychováváte nástupce. Je velmi těžké v dnešním světě plánovat něco na celý život... a dám si ještě jednoho Karlíka,“ podotýká Michal Horáček.

Příběh poradců: vypnul cirkulárku a šel dělat kampaň

MONIKA MARKOVÁ Zakladatelka litoměřického hospicu Monika Marková (na snímku vlevo) je jednou z 12 hlavních poradců, která Horáčkovi pomáhá v seniorských otázkách. „Poznal jsem ji, když jsem byl v Litoměřicích na hokeji. Šla vhadzovat buly a lidé jí tleskali. Říkal jsem si, proč tleskají, vůbec ji neznám. A oni jí tleskali víc, než když pak domácí dali gól. Protože věděli, kdo to je, jak moc pro město znamená. A já jsem si troufl požádat o to, abychom se mohli seznámit, a hned jsme si padli do oka,“ říká Horáček.

JIŘÍ TÁBORSKÝ Bývalý novinář, truhlář a restaurátor. „Koncem minulého léta se mi ozval můj kamarád Viktor Janiš, což je překladatel a politolog, jeden ze zakládajících členů týmu Michala Horáčka. Zpráva od něj mi přišla zrovna, když jsem byl v dílně, takže jsem mu odepsal legendární esemesku: Dobře, tak já vypnu cirkulárku a jdu dělat kampaň. A nakonec to tak dopadlo. Na starosti mám komunikaci s médii. Já sám jsem zhruba 12 let pracoval v médiích, prošel jsem například Lidovkami a Hospodářskými novinami,“ uvedl Tábořský.

Kdo je Michal Horáček * 23. července 1952 v Praze, nyní již několik let žije v Roudnici nad Labem. 1970 – **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. 1974 – byl při návratu z USA zatčen StB, na její zásah vyloučen z fakulty. Pak pracoval jako dělník, až roku 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META. Věnoval se dostihům a v roce 1983 debutoval knihou Království za koně. S dostihy se neodmyslitelně pojí sázky. Svůj pobyt v herním prostředí posléze popsal v několika knihách. 1984 – seznámil se s Petrem Hapkou, spolupráce textaře Horáčka a skladatele Hapky trvala 30 let. 1986 – je kulturním redaktorem v Mladém světě. 1989 – spoluzaložil iniciativu MOST, jejímž cílem bylo v rámci sametové revoluce přivést k jednání premiéra tehdejší vlády a zástupce nezávislých iniciativ v čele s pozdějším prezidentem Václavem Havlem. 1990 – spolu se třemi partnery založil sázkovou kancelář Fortuna (2004 svůj podíl prodal). 2011 – na Fakultě humanitních studií UK získal titul Ph. D. v rámci studia sociální antropologie. Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa (1978) a dceru Ruth (1987), ze současného manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší dceru Julii (2011).

Foto autor| Foto: Deník/Karel Pech

Foto autor| Foto: Deník a archiv Michala Horáčka

Foto autor| Foto: Deník/Karel Pech a archiv Michala Horáčka

Foto popis| MICHAL HORÁČEK s pivem Karlík.

Foto popis| SNÍDANĚ A OBĚD. Snídani si dal Michal Horáček v bufetu roudnické nemocnice (snímek vlevo nahoře), oběd už měl v teplickém minipivovaru Monopol, kde si společně se sládkovou Martinou Valterovou vyzkoušel uvařit pivo (snímek vpravo dole). Mezitím mu v prostorách, které vznikly ve zchátralém prvorepublikovém varieté, majitelka Gabriela Schönbauerová (vlevo dole) a její maminka Ivana Holá (vpravo nahoře) řekly svůj názor, jak by měl vypadat nový prezident. Foto: Deník/Karel Pech

Foto popis| Pohled do archivu: Havel, Hapka, Keňa a dostihy

Foto popis| VZPOMÍNKY. Michal Horáček stál při revoluci v roce 1989 po boku Václava Havla (snímek nahoře). Nerozlučnou dvojici ovšem textař Horáček tvořil hlavně s hudebníkem Petrem Hapkou.

Foto popis| FILM A CESTOVÁNÍ. Na snímku vlevo je Michal Horáček na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech v roce 2012 se svou manželkou Michaelou Horáčkovou Hořejší. Horáček ale i rád cestuje, například mnohokrát a odborně se jako antropolog zabýval kmenem Samburů v Keni.

Foto popis| ROUDNICE A SÁZKY NA KONĚ. Michal Horáček se v roce 2012 podílel na záchraně nemocnice v Roudnici nad Labem, snímek vlevo je právě z jedné demonstrace před budovou zdravotnického zařízení. V roce 2011 získal titul Ph. D. v rámci studia sociální antropologie na Fakultě humanitních studií UK (snímek uprostřed). Horáček v 80. letech minulého století často sázel na závody koní, a někdy si dokonce sedl do sedla v rámci klusáckých dostihů.

Region| Severní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 9 titulech:

Děčínský deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Chomutovský deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Jablonecký deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Liberecký deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Litoměřický deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Mostecký deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Teplický deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Ústecký deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*), Žatecký a lounský deník (*kandidát Michal Horáček, str. 12*)

Šmejdům bych amnestii nikdy nedal

18.11.2017 Prostějovský deník str. 13 Kandidát Michal Horáček

ČTENÁŘI DENÍKU SE PTAJÍ Michal Horáček by nikdy nedal milost vrahovi Kajínkovi. Podle textaře a podnikatele z Roudnice je dobře, že se prezident volí přímo. „Jen by bylo dobré, kdyby mohl být i odvolatelný pomocí referenda.“

O MÉ KANDIDATUŘE

Můžu zastávat zájmy všech občanů České republiky, protože si mě nikdo nemůže koupit. Kampaň jsem si platil sám do poslední koruny, takže nebudu splácet nic miliardářům, kteří by mě případně podporovali jako jiné kandidáty. Nebudu zavázaný. Současně jsem jako jediný úplně transparentní. Hned první den své kampaně jsem dal na web obsáhlé lékařské zprávy, úplné majetkové přiznání, lustrační osvědčení a spoustu dalších věcí, to dosud nikdo z ostatních neudělal, ačkoli je vyzývám. Mám nějakou zkušenost a poznám falešné hráče. A tu falešnou hru je potřeba umět překazit. Od toho tady prezident je.

PŘÍMÁ VOLBA PREZIDENTA

Já jsem její velký zastánce.

Dělal jsem, co jsem mohl, aby se zavedla. A to z prostého důvodu: Ať mi někdo vysvětlí, proč by měla být lepší parlamentní volba, při níž bude za mě volit pan Okamura, Rozner nebo Grebeníček? Když si vezmu tyto poslance, nemyslím, že mají nějakou vyšší moudrost, že zvládají něco, co bychom my nezvládli.

PRAVOMOCE PREZIDENTA

Pravomoce jsou podle mě úplně v pořádku. Pokud bych já měl něco doporučit, tak pouze to, že je-li zvolen lidmi, tak by mělo být možné ho také zase odvolat. Zatím současná právní úprava to téměř vylučuje, já bych chtěl, aby odvolatelnost prezidenta tam byla pomocí velkého referenda.

ROLE PREZIDENTA

Ceremoniální důstojnost je nutný předpoklad. Pak musí být prezident aktér, který hlídá všelijaké možnosti zneužití moci. Právě proto já kandiduji, protože já nemám k mocipánům, ať už se to týká financí nebo politického vlivu, vůbec žádné vazby.

Prezident musí být silnou energickou osobností.

POVOLEBNÍ JEDNÁNÍ

Volby vyhrálo s drtivým náskokem hnutí ANO. Upozorňuji, že ne jeden člověk, ale hnutí. Zástupce tohoto hnutí je podle ústavních zvyklostí potřeba pověřit sestavením vlády. To se stalo a je to v pořádku. Rozhodně bych však nedělal to, co pan prezident Zeman, nikdy bych nepřipustil možnost, že by vládla vláda bez důvěry. To je vyloučené a je to proti našemu ústavnímu systému. Vůči tomu je potřeba se jasně vymezit.

AMNESTIE

Já šmejdům amnestii nedám. Taková amnestie prezidenta Klause mohla rovnou nést záhlaví „transformace skončila, zapomeňte“.

A my nesmíme zapomínat.

Je spousta lidí, kteří měli stanout před spravedlivým nezávislým soudem a hájit se. Žádné plošné amnestie tohoto typu!

MILOST A KAJÍNEK

Individuální milosti ano, ale zejména pro lidi, kteří se nedopustili násilných trestných činů a současně jejich situaci komplikuje vážná nemoc.

Kajínka bych rozhodně nepropustil.

I když přiznávám, že je to sexy příběh. Chlap, který uteče z Mirova, to je něco, co známe z filmů. A já musím přiznat, že tajně jakýsi obdiv to ve mně také vyvolává. Ale to je jenom ta romantika, pravda je jiná. Tou jsou pozůstatky těch, které zavraždil.

IMUNITA POSLANCŮ

Na výroky pronesené ve sněmovně určitě ano, to musí být naprosto svobodné.

Ale trestní odpovědnost a složité vydávání k trestnímu stíhání, to už je problematictější a to je potřeba uvážit.

JÁ A HAZARD

Já jsem nikdy v hazardu nepodnikal.

Fortuna byla založená pro přijímání kurzovních sázek, jsou na to úplně jiná ustanovení v příslušném zákoně, který se jmenuje zákon o loteriích a jiných podobných hrách. U kurzových sázek nerozhoduje náhoda, ale informace, úvaha, schopnost úsudku. Vůbec to nevyvolávalo, přinejmenším do té doby, když jsem tu Fortunu já prodával (byli jsme čtyři společníci, každý získal z prodeje 25 %), klinicky popsané patologické závislosti, takže to hazard v žádném případě není.

MIGRACE

Migrace je velká pohroma.

Do Evropy lidé ze všech částí světa migrují po celá desetiletí. Ale bylo to takové to přirozené. Když se řekne migrace, tak si lidé představují lidi ze Sýrie, z Iráku. Tak to není. Teď jsme byli v roudnické nemocnici, kam přišel mladý ruský doktor, o kterém primář říká, že je to obrovský talent. Byli bychom hlupáci, kdybychom řekli, že vůbec nikoho nepřijmeme. Zásadní postoj je takový, že nechci přistoupit na tzv. automatické kvóty, to je koncept, který nemůže fungovat a je pro nás ponižující.

ZBROJNÍ PRŮKAZ

Mám průkaz kategorie E.

Mám 6ranný revolver Smith and Wesson. Nestřelím pravidelně a ne moc dobře, ale baví mě to. Zaplatí pánbůh jsem ho ještě nepoužil pro nějakou svou vlastní ochranu.

Každou sobotu do konce tohoto roku najdete v Deníku rozhovor a reportáž s jedním z kandidátů na hlavu státu. Příští sobotu představíme MARKA HILŠERA

Kdo je Michal Horáček * 23. července 1952 v Praze, nyní již několik let žije v Roudnici nad Labem. 1970 – **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. 1974 – byl při návratu z USA zatčen StB, na její zásah vyloučen z fakulty. Pak pracoval jako dělník, až roku 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META. Věnoval se dostihům a v roce 1983 debutoval knihou Království za koně. S dostihy se neodmyslitelně pojí sázky. Svůj pobyt v herním prostředí posléze popsal v několika knihách. 1984 – seznámil se s Petrem Hapkou, spolupráce textaře Horáčka a skladatele Hapky trvala 30 let. 1986 – je kulturním redaktorem v Mladém světě. 1989 – spoluzaložil iniciativu MOST, jejímž cílem bylo v rámci sametové revoluce přivést k jednání premiéra tehdejší vlády a zástupce nezávislých iniciativ v čele s pozdějším prezidentem Václavem Havlem. 1990 – spolu se třemi partnery založil sázkovou kancelář Fortuna (2004 svůj podíl prodal). 2011 – na Fakultě humanitních studií UK získal titul Ph. D. v rámci studia sociální antropologie. Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa (1978) a dceru Ruth (1987), ze současného manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší dceru Julii (2011).

Foto popis|

Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech:

Kroměřížský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Olomoucký deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Přerovský a hranický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Slovácký deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Šumperský a jesenický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Valašský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*), Zlínský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 13*)

„Prezident musí dobře vypadat na známce,“ radila babička

18.11.2017 Pardubický deník str. 12 Kandidát Michal Horáček

KRISTIÁN ŠUJAN

REPORTÁŽ Z NÁVŠTĚVY V ROUDNICKÉ NEMOCNICI A U PŘEDPLATITELŮ TEPLICKÉHO DENÍKU

Rodinný minipivovar znamená pro manžele Schönbauerovy celý život. Pracují v něm tři generace. I proto si Deník vybral mezi věrnými čtenáři právě rodinu ze severočeských Teplic, aby k nim na návštěvu přijel kandidát na prezidenta Michal Horáček.

Bílá dodávka se slepeným předním zrcátkem parkuje před roudnickou nemocnicí. Kdyby chtěli být novináři jedovatí, napíší: Nejbohatší kandidát na Pražský hrad absolvuje kampaň v rozbitém autě. To už Michal Horáček opravdu utratil své půlmiliardové jmění z Fortuny? „Musíme do opravy, zrcátko se mi urvalo v myčce,“ vrací bulvárním představám serióznost sympatická řidička.

Následuje voda a jemná pěna. Počkat, nejsme znovu v myčce? Ne, to si jen známý textař objednává kávu ve zdejším nemocničním bufetu, kterou doplňuje snídaní, chlebičkem s lososem. Den s kandidátem na prezidenta Michalem Horáčkem může začít.

Horáčkův vztah k roudnické nemocnici je stejně hluboký jako hlas jednatele Podřipské nemocnice Josefa Krajníka, který si k nám přisedá. „Stačil jeden telefonát, třicet vteřin a pan Horáček neváhal nám pomoci. To se nezapomíná,“ vypráví Krajník pět let starý příběh o tom, jak stát hodlal zrušit roudnický špitál. Právě Horáček byl jedním z důležitých hráčů, kteří se zasadili o jeho zachování.

Před nemocnicí tehdy na velké demonstraci přednesl vzrušený projev.

„Pan Horáček aktivoval veřejnost,“ dodává Krajník.

Při prohlídce nemocnice jde z textaře cítit nefalšované dětské nadšení. „Několikrát jsem se tady léčil, mám tu svou praktickou lékařku, která se střídala s bulharským doktorem,“ říká.

DOMA JE V ROUDNICI

Obsáhlou lékařskou zprávu o jeho zdravotním stavu zveřejněnou před kandidaturou na prezidenta si ovšem nechal vypracovat v Praze.

Z místního bufetu ho mezitím sledují dva starší muži. Horáčkovi příznivci. „Je to inteligentní chlap a persona,“ říká Jan Svoboda z Roudnice, který v minulosti jezdil se sanitkou. Horáčka prý ale v Roudnici nepotkává.

„V Roudnici jsem rád o víkendu na zahradě, ale nyní více času kvůli práci trávím v Praze,“ říká Horáček považující se hlavně za Roudničáka.

Ve městě na levém břehu Labe nedaleko hory Říp žije už 26 let. „Považuji se za maloměstského člověka.

Účastním se roudnického života, na rozdíl od Prahy můžete žít s těmi sousedy,“ podotýká Horáček.

Další kávu si objednává Horáček už v litoměřickém Hospiciu sv. Štěpána. Tady konečně začíná první souboj. Ještě ne o místo prezidenta, ale přátelské přetahování mezi ním a místní ředitelkou Monikou Markovou o to, kdo komu zaplatí kávu. „Já vás zvu,“ nedá se odbýt Horáček. Po krátkém focení pro potřebu kampaně vyrážíme do Teplic, kde jsou v plánu dvě zastávky. Jednou z nich je základní škola v Proseticích. Právě snímek jejích prvňáků tvořených z převážné většiny z romských, arabských a vietnamských dětí vyvolal vlnu agresivních komentářů na sociálních sítích. „Jestli chce někdo házet granáty na děti, které baví škola, tak to musíme energicky odmítnout. Je to hnus,“ odsuzuje to Horáček, jehož dcera nastoupila v září také do první třídy.

Druhou příjemnější zastávkou je pivovar. Před ním si Horáček zapaluje cigaretu. V pořadí už několikátou. „To je moje slabost, nechci ale, aby bylo vidět, že kouřím, je to špatné dávat takový vzor.“ Popelníčky na Hradě ovšem nezůstane. „Manželka koordinátora mé kampaně, profesorka Králíková, je největší bojovnice proti kouření, kterou jsem kdy viděl. Musel jsem slíbit, že jako prezident bych přestal kouřit,“ usmívá se Horáček.

V rodinném pivovaru Monopol nás vítá Gabriela a Jiří Schönbauerovi. Příjemný personál v elegantních uniformách hned nabízí světlý ležák (12), Karlíka (polotmavá 11) nebo třeba višňový ležák.

Na baru si textař objednává zdrobnělinu křestního jména českého slávika Karla Gotta, pro kterého také složil slova k písni Posel dobrých zpráv.

Vrchní sládek Martina Valterová následně nevšední návštěvu provází procesem výroby piva. Přítomní zatím Horáčka nezávazně hodnotí. „Hledím i na vizáž, chci, aby prezident vypadal dobře na známce. Musí být ale i inteligentní,“ říká například Ivana Holá, babička v rodině Schönbauerových, která v týdnu chodí lepit etikety na lahve s pivem.

Po exkurzi pivovarem si Horáček dává na doporučení majitelů hovězí burger. Náhle ho ale od stolu volá sládková, aby šel přidat do sudů s pivem chmel. „To musím jít, jinak by si řekla: Ten Horáček to se mnou od začátku absolvuje, a teď na závěr nejde, to je debil,“ pobavil osazenstvo Horáček.

POMÁHÁ CELÁ RODINA

Po vydatném obědě pochválil kromě jídla a servisu také ekonomiku pivovaru. Líbí se mu, že v pivovaru pracuje celá rodina. Kromě majitelky Gabriely, jejího manžela Jiřího a její maminky Ivany také synovec Marek Jakeš na místě podsládka. Dvacetiletý syn Filip studuje hotelovou školu a chodí do pivovaru na brigády stejně jako 11letý

Šimon. „S babičkou lepší etikety,“ prozradila sympatická Gabriela Schönbauerová. Jen 13letá dcera Sára věnuje svůj čas spíše koníčkům a zábavě.

„Obdivuji, že si vychováváte nástupce. Je velmi těžké v dnešním světě plánovat něco na celý život... a dám si ještě jednoho Karlíka,“ podotýká Michal Horáček.

Příběh poradců: vypnul cirkulárku a šel dělat kampaň

MONIKA MARKOVÁ Zakladatelka litoměřického hospicu Monika Marková (na snímku vlevo) je jednou z 12 hlavních poradců, která Horáčkovi pomáhá v seniorských otázkách. „Poznal jsem ji, když jsem byl v Litoměřicích na hokeji. Šla vhadzovat buly a lidé jí tleskali. Říkal jsem si, proč tleskají, vůbec ji neznám. A oni jí tleskali víc, než když pak domácí dali gól. Protože věděli, kdo to je, jak moc pro město znamená. A já jsem si troufl požádat o to, abychom se mohli seznámit, a hned jsme si padli do oka,“ říká Horáček.

JIRÍ TÁBORSKÝ Bývalý novinář, truhlář a restaurátor. „Koncem minulého léta se mi ozval můj kamarád Viktor Janiš, což je překladatel a politolog, jeden ze zakládajících členů týmu Michala Horáčka. Zpráva od něj mi přišla zrovna, když jsem byl v dílně, takže jsem mu odepsal legendární esemesku: Dobře, tak já vypnu cirkulárku a jdu dělat kampaň. A nakonec to tak dopadlo. Na starosti mám komunikaci s médii. Já sám jsem zhruba 12 let pracoval v médiích, prošel jsem například Lidovkami a Hospodářskými novinami,“ uvedl Tábořský.

Kdo je Michal Horáček

* 23. července 1952 v Praze, nyní již několik let žije v Roudnici nad Labem. 1970 – **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. 1974 – byl při návratu z USA zatčen StB, na její zásah vyloučen z fakulty. Pak pracoval jako dělník, až roku 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META. Věnoval se dostihům a v roce 1983 debutoval knihou Království za koně. S dostihy se neodmyslitelně pojí sázky. Svůj pobyt v herním prostředí posléze popsal v několika knihách. 1984 – seznámil se s Petrem Hapkou, spolupráce textaře Horáčka a skladatele Hapky trvala 30 let. 1986 – je kulturním redaktorem v Mladém světě. 1989 – spoluzaložil iniciativu MOST, jejímž cílem bylo v rámci sametové revoluce přivést k jednání premiéra tehdejší vlády a zástupce nezávislých iniciativ v čele s pozdějším prezidentem Václavem Havlem. 1990 – spolu se třemi partnery založil sázkovou kancelář Fortuna (2004 svůj podíl prodal). 2011 – na Fakultě humanitních studií UK získal titul Ph. D. v rámci studia sociální antropologie. Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa (1978) a dceru Ruth (1987), ze současného manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší dceru Julii (2011).

Foto autor| Foto: Deník/Karel Pech

Foto autor| Foto: Deník/Karel Pech

Foto popis| SNÍDANĚ A OBĚD. Snídani si dal Michal Horáček v bufetu roudnické nemocnice (snímek vlevo nahoře), oběd už měl v teplickém minipivovaru Monopol, kde si společně se sládkovou Martinou Valterovou vyzkoušel uvařit pivo (snímek vpravo dole). Mezitím mu v prostorách, které vznikly ve zchátralém prvorepublikovém vareté, majitelka Gabriela Schönbauerová (vlevo dole) a její maminka Ivana Holá (vpravo nahoře) řekly svůj názor, jak by měl vypadat nový prezident.

Foto popis| MICHAL HORÁČEK s pivem Karlík.

Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 16 titulech:

Domažlický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Hradecký deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Chebský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Chrudimský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Jičinský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Karlovarský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Klatovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Krkonošský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Náchodský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Orlický deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Plzeňský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Rokycanský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Rychnovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Sokolovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Svitavský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Tachovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*)

„Prezident musí dobře vypadat na známce,“ radila babička

18.11.2017 Vyškovský deník str. 12 Kandidát Michal Horáček
KRISTIÁN ŠUJAN

REPORTÁŽ Z NÁVŠTĚVY V ROUDNICKÉ NEMOCNICI A U PŘEDPLATITELŮ TEPLICKÉHO DENÍKU

Rodinný minipivovar znamená pro manžele Schönbauerovy celý život. Pracují v něm tři generace. I proto si Deník vybral mezi věrnými čtenáři právě rodinu ze severočeských Teplic, aby k nim na návštěvu přijel kandidát na prezidenta Michal Horáček.

Bílá dodávka se spleným předním zrcátkem parkuje před roudnickou nemocnicí. Kdyby chtěli být novináři jedovatí, napíší: Nejbohatší kandidát na Pražský hrad absolvuje kampaň v rozbitém autě. To už Michal Horáček opravdu utratil své půlmiliardové jmění z Fortuny? „Musíme do opravy, zrcátko se mi urvalo v myčce,“ vrací bulvárním představám serióznost sympatická řidička.

Následuje voda a jemná pěna. Počkat, nejsme znovu v myčce? Ne, to si jen známý textař objednává kávu ve zdejší nemocniční bufetu, kterou doplňuje snídaní, chlebíčkem s lososem.

Den s kandidátem na prezidenta Michalem Horáčkem může začít.

Horáčkův vztah k roudnické nemocnici je stejně hluboký jako hlas jednatele Podřipské nemocnice Josefa Krajníka, který si k nám přisedá. „Stačil jeden telefonát, třicet vteřin a pan Horáček neváhal nám pomoci. To se nezapomíná,“ vypráví Krajník pět let starý příběh o tom, jak stát hodlal zrušit roudnický špitál. Právě Horáček byl jedním z důležitých hráčů, kteří se zasadili o jeho zachování.

Před nemocnicí tehdy na velké demonstraci přednesl vzrušený projev.

„Pan Horáček aktivoval veřejnost,“ dodává Krajník.

Při prohlídce nemocnice jde z textaře cítit nefalšované dětské nadšení. „Několikrát jsem se tady léčil, mám tu svou praktickou lékařku, která se střídala s bulharským doktorem,“ říká.

DOMA JE V ROUDNICI

Obsáhlou lékařskou zprávu o jeho zdravotním stavu zveřejněnou před kandidaturou na prezidenta si ovšem nechal vypracovat v Praze.

Z místního bufetu ho mezitím sledují dva starší muži. Horáčkovi příznivci. „Je to inteligentní chlap a persona,“ říká Jan Svoboda z Roudnice, který v minulosti jezdil se sanitkou. Horáčka prý ale v Roudnici nepotkává.

„V Roudnici jsem rád o víkendu na zahradě, ale nyní více času kvůli práci trávím v Praze,“ říká Horáček považující se hlavně za Roudničáka.

Ve městě na levém břehu Labe nedaleko hory Říp žije už 26 let. „Považuji se za maloměstského člověka.“

Účastní se roudnického života, na rozdíl od Prahy můžete žít s těmi sousedy,“ podotýká Horáček.

Další kávu si objednává Horáček už v litoměřickém Hospicu sv. Štěpána. Tady konečně začíná první souboj. Ještě ne o místo prezidenta, ale přátelské přetahování mezi ním a místní ředitelkou Monikou Markovou o to, kdo komu zaplatí kávu. „Já vás zvu,“ nedá se odbyt Horáček. Po krátkém focení pro potřebu kampaně vyrážíme do Teplic, kde jsou v plánu dvě zastávky. Jednou z nich je základní škola v Proseticích. Právě snímek jejich prvňáků tvořených z převážné většiny z romských, arabských a vietnamských dětí vyvolal vlnu agresivních komentářů na sociálních sítích. „Jestli chce někdo házet granáty na děti, které baví škola, tak to musíme energicky odmítnout. Je to hnus,“ odsuzuje to Horáček, jehož dcera nastoupila v září také do první třídy.

Druhou příjemnější zastávkou je pivovar. Před ním si Horáček zapaluje cigaretu. V pořadí už několikátou. „To je moje slabost, nechci ale, aby bylo vidět, že kouřím, je to špatné dávat takový vzor.“ Popelníčky na Hradě ovšem nezůstanou. „Manželka koordinátora mé kampaně, profesorka Králíková, je největší bojovnice proti kouření, kterou jsem kdy viděl. Musel jsem slíbit, že jako prezident bych přestal kouřit,“ usmívá se Horáček.

V rodinném pivovaru Monopol nás vítá Gabriela a Jiří Schönbauerovi. Příjemný personál v elegantních uniformách hned nabízí světlý ležák (12), Karlíka (polotmavá 11) nebo třeba višňový ležák.

Na baru si textař objednává zdrobnělinu křestního jména českého slavíka Karla Gotta, pro kterého také složil slova k písni Posel dobrých zpráv.

Vrchní sládek Martina Valterová následně nevšední návštěvu provází procesem výroby piva. Přítomní zatím Horáčka nezávazně hodnotí. „Hledím i na vizáž, chci, aby prezident vypadal dobře na známce. Musí být ale i inteligentní,“ říká například Ivana Holá, babička v rodině Schönbauerových, která v týdnu chodí lepit etikety na lahve s pivem.

Po exkurzi pivovarem si Horáček dává na doporučení majitelů hovězí burger. Náhle ho ale od stolu volá sládková, aby šel přidat do sudů s pivem chmel. „To musím jít, jinak by si řekla: Ten Horáček to se mnou od začátku absolvuje, a teď na závěr nejde, to je debil,“ pobavil osazenstvo Horáček.

POMÁHÁ CELÁ RODINA

Po vydatném obědě pochválil kromě jídla a servisu také ekonomiku pivovaru. Líbí se mu, že v pivovaru pracuje celá rodina. Kromě majitelky Gabriely, jejího manžela Jiřího a její maminky Ivany také synovec Marek Jakeš na místě podsládka. Dvacetiletý syn Filip studuje hotelovou školu a chodí do pivovaru na brigády stejně jako 11letý Šimon. „S babičkou lepí etikety,“ prozradila sympatická Gabriela Schönbauerová. Jen 13letá dcera Sára věnuje svůj čas spíše koníčkům a zábavě.

„Obdivuji, že si vychováváte nástupce. Je velmi těžké v dnešním světě plánovat něco na celý život... a dám si ještě jednoho Karlíka,“ podotýká Michal Horáček.

Příběh poradců: vypnul cirkulárku a šel dělat kampaň

MONIKA MARKOVÁ Zakladatelka litoměřického hospicu Monika Marková (na snímku vlevo) je jednou z 12 hlavních poradců, která Horáčkovi pomáhá v seniorských otázkách. „Poznal jsem ji, když jsem byl v Litoměřicích na hokeji. Šla vhazovat buly a lidé jí tleskali. Říkal jsem si, proč tleskají, vůbec ji neznám. A oni jí tleskali víc, než když pak domácí dali gól. Protože věděli, kdo to je, jak moc pro město znamená. A já jsem si troufl požádat o to, abychom se mohli seznámit, a hned jsme si padli do oka,“ říká Horáček.

JIŘÍ TÁBORSKÝ Bývalý novinář, truhlář a restaurátor. „Koncem minulého léta se mi ozval můj kamarád Viktor Janiš, což je překladatel a politolog, jeden ze zakládajících členů týmu Michala Horáčka. Zpráva od něj mi přišla zrovna, když jsem byl v dílně, takže jsem mu odepsal legendární esemesku: Dobře, tak já vypnu cirkulárku a jdu dělat kampaň. A nakonec to tak dopadlo. Na starosti mám komunikaci s médii. Já sám jsem zhruba 12 let pracoval v médiích, prošel jsem například Lidovkami a Hospodářskými novinami,“ uvedl Tábořský.

Kdo je Michal Horáček * 23. července 1952 v Praze, nyní již několik let žije v Roudnici nad Labem. 1970 – **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK. 1974 – byl při návratu z USA zatčen StB, na její zásah vyloučen z fakulty. Pak pracoval jako dělník, až roku 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META. Věnoval se dostihům a v roce 1983 debutoval knihou Království za koně. S dostihy se neodmyslitelně pojí sázky. Svůj pobyt v herním prostředí posléze popsal v několika knihách. 1984 – seznámil se s Petrem Hapkou, spolupráce textaře Horáčka a skladatele Hapky trvala 30 let. 1986 – je kulturním redaktorem v Mladém světě. 1989 – spoluzaložil iniciativu MOST, jejímž cílem bylo v rámci sametové revoluce přivést k jednání premiéra tehdejší vlády a zástupce nezávislých iniciativ v čele s pozdějším prezidentem Václavem Havlem. 1990 – spolu se třemi partnery založil sázkovou kancelář Fortuna (2004 svůj podíl prodal). 2011 – na Fakultě humanitních studií UK získal titul Ph. D. v rámci studia sociální antropologie. Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa (1978) a dceru Ruth (1987), ze současného manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší dceru Julii (2011).

Foto autor| Foto: Deník/Karel Pech

Foto autor| Foto: Deník/Karel Pech

Foto popis| SNÍDANĚ A OBĚD. Snídani si dal Michal Horáček v bufetu roudnické nemocnice (snímek vlevo nahoře), oběd už měl v teplickém minipivovaru Monopol, kde si společně se sládkovou Martinou Valterovou vyzkoušel uvařit pivo (snímek vpravo dole). Mezitím mu v prostorách, které vznikly ve zchátralém prvorepublikovém varieté, majitelka Gabriela Schönbauerová (vlevo dole) a její maminka Ivana Holá (vpravo nahoře) řekly svůj názor, jak by měl vypadat nový prezident.

Foto popis| MICHAL HORÁČEK s pivem Karlík.

Region| Jižní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 10 titulech:

Blanenský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Brněnský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Břeclavský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Havlíčkobrodský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Hodonínský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Jihlavský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Pelhřimovský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Třebíčský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Znojenský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*), Žďárský deník (*Kandidát Michal Horáček, str. 12*)

Horáčkovi radila babička: Prezident musí dobře vypadat na známce

18.11.2017 denik.cz str. 00 Česko

Kristián Šujan

/REPORTÁŽ, VIDEO/ Rodinný minipivovar znamená pro manžele Schönbauerovy celý život. Pracují v něm tři generace. I proto si Deník vybral mezi věrnými čtenáři právě rodinu ze severočeských Teplic, aby k nim na návštěvu přijel kandidát na prezidenta Michal Horáček.

"

Bílá dodávka se slepeným předním zrcátkem parkuje před roudnickou nemocnicí. Kdyby chtěli být novináři jedovatí, napíše: Nejbohatší kandidát na Pražský hrad absolvuje kampaň v rozbitém autě. To už Michal Horáček opravdu utratil své půlmiliardové jmění z Fortuny? „Musíme do opravy, zrcátko se mi urvalo v myčce,“ vrací bulvárním představám serióznost sympatická řidička.

Následuje voda a jemná pěna. Počkat, nejsme znovu v myčce? Ne, to si jen známý textař objednává kávu ve zdejší nemocniční bufetu, kterou doplňuje snídaní, chlebičkem s lososem. Den s kandidátem na prezidenta Michalem Horáčkem může začít.

Horáčkův vztah k roudnické nemocnici je stejně hluboký jako hlas jednatele Podřipské nemocnice Josefa Krajníka, který si k nám přisedá. „Stačil jeden telefonát, třicet vteřin a pan Horáček neváhal nám pomoci. To se nezapomíná,“ vypráví Krajník pět let starý příběh o tom, jak stát hodlal zrušit roudnický špitál. Právě Horáček byl jedním z důležitých hráčů, kteří se zasadili o jeho zachování. Před nemocnicí tehdy na velké demonstraci přednesl vzrušený projev. „Pan Horáček aktivoval veřejnost,“ dodává Krajník.

Při prohlídce nemocnice jde z textaře cítit nefalšované dětské nadšení. „Několikrát jsem se tady léčil, mám tu svou praktickou lékařku, která se střídala s bulharským doktorem,“ říká.

DOMA JE V ROUDNICI

Obsáhlou lékařskou zprávu o jeho zdravotním stavu zveřejněnou před kandidaturou na prezidenta si ovšem nechal vypracovat v Praze.

Z místního bufetu ho mezitím sledují dva starší muži. Horáčkovi příznivci. „Je to inteligentní chlap a persona,“ říká Jan Svoboda z Roudnice, který v minulosti jezdil se sanitkou. Horáčka prý ale v Roudnici nepotkává.

„V Roudnici jsem rád o víkendu na zahradě, ale nyní více času kvůli práci trávím v Praze,“ říká Horáček považující se hlavně za Roudničáka.

Ve městě na levém břehu Labe nedaleko hory Říp žije už 26 let. „Považuju se za maloměstského člověka. Účastním se roudnického života, na rozdíl od Prahy můžete žít s těmi sousedy,“ podotýká Horáček.

Další kávu si objednává Horáček už v litoměřickém Hospicu sv. Štěpána. Tady konečně začíná první souboj. Ještě ne o místo prezidenta, ale přátelské přetahování mezi ním a místní ředitelkou Monikou Markovou o to, kdo komu zaplatí kávu. „Já vás zvu,“ nedá se odbýt Horáček. Po krátkém focení pro potřebu kampaně vyrazíme do Teplic, kde jsou v plánu dvě zastávky. Jednou z nich je základní škola v Proseticích. Právě snímek jejich prvňáků tvořených z převážné většiny z romských, arabských a vietnamských dětí vyvolal vlnu agresivních komentářů na sociálních sítích. „Jestli chce někdo házet granáty na děti, které baví škola, tak to musíme energicky odmítnout. Je to hnus,“ odsuzuje to Horáček, jehož dcera nastoupila v září také do první třídy.

Druhou příjemnější zastávkou je pivovar. Před ním si Horáček zapaluje cigaretu. V pořadí už několikátou. „To je moje slabost, nechci ale, aby bylo vidět, že kouřím, je to špatné dávat takový vzor.“ Popelníčky na Hradě ovšem nezůstanou. „Manželka koordinátora mé kampaně, profesorka Králíková, je největší bojovnice proti kouření, kterou jsem kdy viděl. Musel jsem slíbit, že jako prezident bych přestal kouřit,“ usmívá se Horáček.

V rodinném pivovaru Monopol nás vítá Gabriela a Jiří Schönbauerovi. Příjemný personál v elegantních uniformách hned nabízí světlý ležák (12), Karlíka (polotmavá 11) nebo třeba višňový ležák. Na baru si textař objednáva z drobnělinu křestního jména českého slavíka Karla Gotta, pro kterého také složil slova k písni Posel dobrých zpráv.

Vrchní sládek Martina Valterová následně nevšední návštěvu provází procesem výroby piva. Přítomní zatím Horáčka nezávazně hodnotí. „Hledím i na vizáž, chci, aby prezident vypadal dobře na známce. Musí být ale i inteligentní,“ říká například Ivana Holá, babička v rodině Schönbauerových, která v týdnu chodí lepit etikety na lahve s pivem.

Po exkurzi pivovarem si Horáček dává na doporučení majitelů hovězí burger. Náhle ho ale od stolu volá sládková, aby šel přidat do sudů s pivem chmel. „To musím jít, jinak by si řekla: Ten Horáček to se mnou od začátku absolvuje, a teď na závěr nejde, to je debil,“ pobavil osazenstvo Horáček.

POMÁHÁ CELÁ RODINA

Po vydatném obědě pochválil kromě jídla a servisu také ekonomiku pivovaru. Líbí se mu, že v pivovaru pracuje celá rodina. Kromě majitelky Gabriely, jejího manžela Jiřího a její maminky Ivany také synovec Marek Jakeš na místě podsládka. Dvacetiletý syn Filip studuje hotelovou školu a chodí do pivovaru na brigády stejně jako 11letý Šimon. „S babičkou lepí etikety,“ prozradila sympatická Gabriela Schönbauerová. Jen 13letá dcera Sára věnuje svůj čas spíše koníčkům a zábavě.

„Obdivuji, že si vychováváte nástupce. Je velmi těžké v dnešním světě plánovat něco na celý život... a dám si ještě jednoho Karlíka,“ podotýká Michal Horáček.

Příběh poradců: vypnul cirkulárku a šel dělat kampaň

MONIKA MARKOVÁ

Zakladatelka litoměřického hospicu Monika Marková je jednou z 12 hlavních poradců, která Horáčkovi pomáhá v seniorských otázkách. „Poznal jsem ji, když jsem byl v Litoměřicích na hokeji. Šla vhadzovat buly a lidé jí tleskali. Říkal jsem si, proč tleskají, vůbec ji neznám. A oni jí tleskali víc, než když pak domácí dali gól. Protože věděli, kdo to je, jak moc pro město znamená. A já jsem si troufl požádat o to, abychom se mohli seznámit, a hned jsme si padli do oka,“ říká Horáček.

JIŘÍ TÁBORSKÝ

Bývalý novinář, truhlář a restaurátor. „Koncem minulého léta se mi ozval můj kamarád Viktor Janiš, což je překladatel a politolog, jeden ze zakládajících členů týmu Michala Horáčka. Zpráva od něj mi přišla zrovna, když jsem byl v dílně, takže jsem mu odepsal legendární esemesku: Dobře, tak já vypnu cirkulárku a jdu dělat kampaň. A nakonec to tak dopadlo. Na starosti mám komunikaci s médii. Já sám jsem zhruba 12 let pracoval v médiích, prošel jsem například Lidovkami a Hospodářskými novinami,“ uvedl Tábořský.

Kdo je Michal Horáček

* 23. července 1952 v Praze, nyní již několik let žije v Roudnici nad Labem.

1970 – **Fakulta sociálních věd** a publicistiky UK.

1974 – byl při návratu z USA zatčen StB, na její zásah vyloučen z fakulty. Pak pracoval jako dělník, až roku 1976 nastoupil do výrobního podniku Svazu invalidů META.

Věnoval se dostihům a v roce 1983 debutoval knihou Království za koně. S dostihy se neodmyslitelně pojí sázky. Svůj pobyt v herním prostředí posléze popsal v několika knihách.

1984 – seznámil se s Petrem Hapkou, spolupráce textaře Horáčka a skladatele Hapky trvala 30 let.

1986 – je kulturním redaktorem v Mladém světě.

1989 – spoluzaložil iniciativu MOST, jejímž cílem bylo v rámci sametové revoluce přivést k jednání premiéra tehdejší vlády a zástupce nezávislých iniciativ v čele s pozdějším prezidentem Václavem Havlem.

1990 – spolu se třemi partnery založil sázkovou kancelář Fortuna (2004 svůj podíl prodal).

2011 – na Fakultě humanitních studií UK získal titul Ph.D. v rámci studia sociální antropologie.

Z manželství s Rut Horáčkovou má syna Filipa (1978) a dceru Ruth (1987), ze současného manželství s Michaelou Horáčkovou Hořejší dceru Julii (2011).

ČTENÁŘI DENÍKU SE PTAJÍ

Šmejdům bych amnestii nikdy nedal

Michal Horáček by nikdy nedal milost vrahovi Kajínkovi. Podle textaře a podnikatele z Roudnice je dobře, že se prezident volí přímo. „Jen by bylo dobré, kdyby mohl být i odvolatelný pomocí referenda.“

O MÉ KANDIDATUŘE

Můžu zastávat zájmy všech občanů České republiky, protože si mě nikdo nemůže koupit. Kampaň jsem si platil sám do poslední koruny, takže nebudu splácet nic miliardářům, kteří by mě případně podporovali jako jiné kandidáty. Nebudu zavázaný. Současně jsem jako jediný úplně transparentní. Hned první den své kampaně jsem dal na web obsáhlé lékařské zprávy, úplné majetkové přiznání, lustrační osvědčení a spoustu dalších věcí, to dosud nikdo z ostatních neudělal, ačkoli je vyzývám. Mám nějakou zkušenost a poznám falešné hráče. A tu falešnou hru je potřeba umět překazit. Od toho tady prezident je.

PŘÍMÁ VOLBA PREZIDENTA

Já jsem její velký zastánce. Dělal jsem, co jsem mohl, aby se zavedla. A to z prostého důvodu: Ať mi někdo vysvětlí, proč by měla být lepší parlamentní volba, při níž bude za mě volit pan Okamura, Rozner nebo Grebeníček? Když si vezmu tyto poslance, nemyslím, že mají nějakou vyšší moudrost, že zvládají něco, co bychom my nezvládli.

PRAVOMOCE PREZIDENTA

Pravomoce jsou podle mě úplně v pořádku. Pokud bych já měl něco doporučit, tak pouze to, že je-li zvolen lidmi, tak by mělo být možné ho také zase odvolat. Zatím současná právní úprava to téměř vylučuje, já bych chtěl, aby odvolatelnost prezidenta tam byla pomocí velkého referenda.

ROLE PREZIDENTA

Ceremoniální důstojnost je nutný předpoklad. Pak musí být prezident aktér, který hlídá všelijaké možnosti zneužití moci. Právě proto já kandiduji, protože já nemám k mocipánům, ať už se to týká financí nebo politického vlivu, vůbec žádné vazby. Prezident musí být silnou energickou osobností.

POVOLEBNÍ JEDNÁNÍ

Volby vyhrálo s drtivým náskokem hnutí ANO. Upozorňuji, že ne jeden člověk, ale hnutí. Zástupce tohoto hnutí je podle ústavních zvyklostí potřeba pověřit sestavením vlády. To se stalo a je to v pořádku. Rozhodně bych však nedělal to, co pan prezident Zeman, nikdy bych nepřipustil možnost, že by vládla vláda bez důvěry. To je vyloučené a je to proti našemu ústavnímu systému. Vůči tomu je potřeba se jasně vymezit.

AMNESTIE

Já šmejdům amnestii nedám. Taková amnestie prezidenta Klause mohla rovnou nést záhlaví „transformace skončila, zapomeňte“. A my nesmíme zapominat. Je spousta lidí, kteří měli stanout před spravedlivým nezávislým soudem a hájit se. Žádné plošné amnestie tohoto typu!

MILOST A KAJÍNEK

Individuální milosti ano, ale zejména pro lidi, kteří se nedopustili násilných trestných činů a současně jejich situaci komplikuje vážná nemoc. Kajínka bych rozhodně nepropustil. I když přiznávám, že je to sexy příběh. Chlap, který uteče z Mírova, to je něco, co známe z filmů. A já musím přiznat, že tajně jakýsi obdiv to ve mně také vyvolává. Ale to je jenom ta romantika, pravda je jiná. Tou jsou pozůstatky těch, které zavraždil.

IMUNITA POSLANCŮ

Na výroky pronesené ve sněmovně určitě ano, to musí být naprosto svobodné. Ale trestní odpovědnost a složitě vydávání k trestnímu stíhání, to už je problematictější a to je potřeba uvážit.

JÁ A HAZARD

Já jsem nikdy v hazardu nepodnikal. Fortuna byla založená pro přijímání kurzovních sázek, jsou na to úplně jiná ustanovení v příslušném zákoně, který se jmenuje zákon o loteriích a jiných podobných hrách. U kurzových sázek nerozhoduje náhoda, ale informace, úvaha, schopnost úsudku. Vůbec to nevyvolávalo, přinejmenším do té doby, když jsem tu Fortunu já prodával (byli jsme čtyři společníci, každý získal z prodeje 25 %), klinicky popsané patologické závislosti, takže to hazard v žádném případě není.

MIGRACE

Migrace je velká pohroma. Do Evropy lidé ze všech částí světa migrují po celá desetiletí. Ale bylo to takové to přirozené. Když se řekne migrace, tak si lidé představují lidi ze Sýrie, z Iráku. Tak to není. Teď jsme byli v roudnické nemocnici, kam přišel mladý ruský doktor, o kterém primář říká, že je to obrovský talent. Byli bychom hlupáci, kdybychom řekli, že vůbec nikoho nepřijmeme. Zásadní postoj je takový, že nechci přistoupit na tzv. automatické kvóty, to je koncept, který nemůže fungovat a je pro nás ponižující.

ZBROJNÍ PRŮKAZ

Mám průkaz kategorie E. Mám 6ranný revolver Smith and Wesson. Nestřelím pravidelně a ne moc dobře, ale baví mě to. Zaplaťpánbůh jsem ho ještě nepoužil pro nějakou svou vlastní ochranu.

Vladimír Mayer: Jak ho vidím

Z fotografií a televize znám Michala Horáčka jako elegantního, upraveného a svěžího gentlemana. Když jsem se s ním nyní potkal, byl celý v černém. Kabát, svetr, boty, a dokonce i rifle měl v jedné barvě. Hned po vystoupení z auta si šel zapálit. Bylo na něm vidět, že už má předvolební kampaně dost. Přes rok cestuje po celé republice, spí jen šest hodin denně. To se pak projevilo i při diskusích. Dokáže ho například rozčítit, když si lidé pletou sázky s hazardem.

Michal Horáček není showman, který by zastavoval lidi na ulici a snažil se je přesvědčit, že on je ten správný kandidát na prezidenta. Nepořádá ani předvolební mítinky na náměstích. Nepřesvědčuje, spíše jen nezávazně diskutuje. Jeho předvolební kampani vévodí besedy, návštěvy nemocnic, továren a hlavně rodinných firem. Právě proto jsme ho pozvali do jednoho teplického minipivovaru.

Horáček se tam hned projevil jako hráč a podnikatel. Od majitelů vyzvídal, jaký mají obrat a jak velký si museli vzít úvěr. Naslouchal a zajímal se. Ovšem svým potenciálním voličům se nebál říct ani nesouhlasný názor. Například když se ho majitelka pivovaru Monopol ptala, jak se mu líbí název jejich podniku. To zavrtěl hlavou. Prý na něj nedělá moc dobrý dojem. Lepší už to je se samotným názvem místního piva. „Karlík, tomu hned rozumím,“ smál se.

Budou voliči rozumět Michalu Horáčkovi? To se ukáže v lednu.

Každou sobotu do konce tohoto roku najdete v Deníku rozhovor a reportáž s jedním z kandidátů na hlavu státu. Příští sobotu představíme Marka Hilšera."

URL| https://www.denik.cz/z_domova/horackovi-radila-babicka-prezident-musi-dobre-vypadat-na-znamce-20171118.html

Někteří nováčci se ve sněmovně do půl roku rozjedou, jiní se budou trápit, říká zkušená Němcová

17.11.2017 ct24.cz str. 00 Domáci
zemand

Příští týden v pondělí začíná ustavující schůze Poslanecké sněmovny, vzešlé z říjnových voleb. Některým nováčkům může trvat adaptace na parlamentní poměry půl roku, jiní se však těžko přizpůsobí v průběhu celého období, řekla v pořadu Devadesátka ČT24 bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová (ODS), která zahajuje již své šesté období v parlamentních lavicích.

Němcová vidí dvě hlavní skupiny poslanců-nováčků (124 z celkem 200). Někdo se podle ní zadaptuje velmi rychle, třeba i díky předchozí přípravě z komunální nebo krajské politiky. Nebo byl také profesně blízko, kupříkladu politologové či ústavní právníci. „Ti do sebe rychle natáhnou chod sněmovny a začnou fungovat naprosto suverénně. Ale o moc dříve než za půl roku to nejde.“

Do druhé skupiny patří podle ní lidé, kteří „úplně ztvrdnou“. Když se mají postavit k řečnickému pultu, s 200 tvářemi kolem a zformulovat myšlenku a obhájit svůj názor, tak se toho najednou leknu. „A třeba se stane, že v průběhu volebního období se velmi těžko sami sebe najdou a těžko se zadaptují na tu situaci,“ řekla poslankyně.

Odkaz

Pekař, zpěvák, geolog či exministryně. Seznamte se s nováčky ve sněmovně

Nejde přitom podle ní ani tak o to naučit se různým kličkám, ale jít a třeba si nechat za svůj názor vynadat, „což ne každému se chce do té bitvy, do té vřavy vstoupit“. Když dotyčný vidí ostré střety, ke kterým ve sněmovně dochází, může ho to odradit.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zdroj: ČT24

Člen vyjednávacího týmu a jediný kandidát na předsedu sněmovny Radek Vondráček (ANO) v pořadu řekl, že vzhledem k vyjádřené podpoře některých stran věří ve své středěční zvolení.

Pokud se tak stane, bude na základě výlučné pravomoci předsedy sněmovny – i na základě dosavadních dohod mezi zastoupenými politickými stranami – navrhopvat pět pozic místopředsedů (v minulém období byli čtyři místopředsedové).

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Radek Vondráček

Zdroj: ČT24

Zatím je známo, že svého místopředsedu by měli mít KSČM, SPD a Piráti. O dalších dvou příčkách by se mělo rozhodovat podle „výsledku na pásce“ při říjnových volbách. „Tedy druhý až šestý by měli mít svého místopředsedu. Doufám, že se na tom nezasekneme“.

Hnutí ANO nebude pro sebe tyto dvě pozice požadovat, i když by na to mělo podle výsledků nárok, dodal.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Zdroj: ČT24

Předseda hnutí ANO Andrej Babiš v předtočeném příspěvku uvedl, že prioritou je pro něj schválení státního rozpočtu. To si vyžaduje zvolit rozpočtový výbor, jeho předsedu a projednat návrh rozpočtu, schválený končící vládou.

To má pro něj přednost před požádáním nové vlády o důvěru. „Pokud zvládneme letos požádat o důvěru pro vládu, tak to zvládneme. Když ne, tak to zůstane na leden“.

Řekl, že by nebyl problém sestavit vládu z poslanců ANO, ale on by chtěl, aby do vlády přišli „už zorientovaní lidé, kteří tam už v minulosti třeba byli, jsou experty“. Prezidenta hodlá požádat o termín schůzky v týdnu po 27. listopadu, na které by mu chtěl předat seznam kandidátů na ministry.

Fakta
Program ustavující schůze Poslanecké sněmovny

Zahájení 20. 11. 2017

Pondělí

Slib předsedajícího a poslanců

Ustavení mandátového a imunitního výboru

Podání návrhů na předsedu

Podání návrhů na zřízení výborů

Středa

Volba předsedy

Podání návrhů na místopředsedy

Pátek

Volba místopředsedů

Schválení termínu 2. schůze

První místopředseda TOP 09 Marek Ženíšek řekl, že pro jeho stranu je důležité, aby vše bylo čitelné, zřetelné. „Aby se nehrála hra na to, že někdo je v opozici, někdo je ve skoropozici, někdo teprve uvidí, až co dostane za nabídky a někdo že je už jakoby ve vládě.“ Podle něho to nyní není vůbec čitelné.

Předseda Pirátů Ivan Bartoš v pořadu Devadesátka ČT24 označil svou stranu za konstruktivní opozici, která má svých 20 priorit a pro jejich naplnění bude hlasovat. Odmítl dělat „trucpolitiku“, tedy dřívější politiku opozice vždy hlasovat proti vládě a naopak. Politika v přímém přenosu kompromisům nepřeje

Politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a spolupracovník ČT Kamil Švec se domnívá, že současná jednání protahuje i to, že nejsou diskretní. Všichni podle něho komunikují přes tiskové konference, zatímco by to mělo být o diskretním vyjednávání, o kompromisech, aby strany neztratily svou tvář. V nacházení kompromisů podle něho spočívá podstata politiky.

Odkaz

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny

Němcová k tomu uvedla, že chybějící diskretnost souvisí jednak s vývojem na domácí politické scéně, jednak na mediální scéně. „Řada politiků se předhání, aby to měli u novinářů dobré. Utíkají něco sdělit z jednání, aby byli zajímaví, aby o nich média příště věděla a mohla jim to v nějaké podobě vrátit zpátky“.

Některé kompromisy jsou podle ní bolavé pro obě strany a je lepší se o ně pohádat a vyřkat si je uvnitř, protože jinak to odpuzuje voliče. Když je vše zveřejnováno, řekla s poukazem na Piráty, „pak si připadáte jako v blázinci“.

Podle ní každý zná ze svého profesního života, že u některých věcí se chodí na veřejnost až s konečným rozumným výsledkem. Ten se pak obhazuje, aby ho ti, kterým je určen, pochopili a přijali, dodala Němcová.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2306050-nekteri-novacci-se-ve-snemovne-do-pul-roku-rozjedou-jini-se-budou-trapit-rika-zkusena>

Rasismus na sítích? Politici ho musí jasně odsoudit, říká ke komentářům pod fotkou prvňáků politolog

16.11.2017 irozhlas.cz str. 00

Vladimír Kroc

Serveru iROZHLAS.cz se podařilo kontaktovat dvojici autorů nenávistných komentářů pod fotografií prvňáků z Teplic.

Oba dva v přímé konfrontaci tvrdí, že jsou jejich příspěvky vytržené z kontextu a špatně pochopené. Radiožurnál se odborníků zeptal, jak nebezpečné nenávistné komentáře na internetu jsou a co o české společnosti vypovídají. Svůj pohled na věc přiblížil psycholog Dalibor Špok a politolog Jan Charvát.

Naše komentáře pod fotografií prvňáků z Teplic špatně chápete, brání se facebookoví diskutující Vít'a Kroupa a Alena Čtvrtlíková. Server iROZHLAS.cz je dohledal a zeptal se jich na jejich příspěvky, které společně s dalšími vydělily rodiče i učitele školy. Kroupa fotografii žáků různých národností okomentoval: „Ještěže jsou ze ZŠ Plynárenská. Řešení se přímo nabízí.“ Čtvrtlíková zase napsala, že rodiče „našich“ dětí by si na školu měli stěžovat.

Co nenávistné komentáře vypovídají o jejich autorech i celé společnosti? Mohou podněcovat radikalismus nebo jsou jeho přímým projevem? Radiožurnál se zeptal dvou odborníků. Prvním odpovídajícím je psycholog a publicista Dalibor Špok, tím druhým politolog Jan Charvát z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Špok: politici hrají významnou roli

Překvapuje vás, že autoři nenávistných příspěvků v diskuzi je následně tvrdošijně odmítají?

Nepřekvapuje mě to. Ono to bude samozřejmě z vícero důvodů. U každého to může být jiný důvod. U někoho je to opravdu to, že se zalekne možnosti trestního stíhání, ale u někoho – a v tom bych třeba věřil té druhé paní (komentující Aleně Čtvrtlíkové, pozn. red.) – něco napíšete pod tíhou emocí nebo v nějakém rozrušení, díky tomu, co si přečtete v předchozích komentářích, a potom toho litujete. Tak to může být.

Kde je tedy ten prapůvod nenávistného kroku, kterého člověk možná i zpětně lituje?

Museli bychom si říci, zda se budeme bavit o tom, kde je prapůvod rasismu či xenofobie, nebo kde je prapůvod té emoční radikálnosti, kterou dnes vidíme na sociálních sítích. Prapůvod rasismu je samozřejmě v tom, že zobecňujeme a děláme to na těch nejdostupnějších znacích. Těch, kterou jsou nám k dispozici jako nejzjevnější. Takže když jedeme do Afriky a jsme tam tři dny, tak už máme tendenci říkat, jací jsou Afričani, nikoliv jakých bylo těch pár lidí, které jsme potkali.

Rozděluje svět na skupiny, kterých se cítíme být členy a na skupiny, které chápeme jako vnější. Mnoho lidí to přitom má jako skupiny: my Češi a ti ostatní. Máme přitom psychologickou tendenci skupinám, které nejsou naše, přisuzovat negativní vlastnosti.

Jakou roli hraje tolerance takových projevů zejména ze strany politiků?

Myslím, že významnou. Protože politici, sociální sítě i média nastavují hranice toho, co je legitimní. Nemusíme souhlasit s tím, co politik řekne – ale on to řekne, objeví se to ve veřejném prostoru a tím ten názor legitimizuje. Tím říká, že je myslitelný, je kritizovatelný. Ale není to nic, co by nebylo možné. A to je velký problém. Veřejný prostor, který dnes vidíme, díky sociálním sítím a třeba i některým médiím, která zvou politiky s xenofobními názory.

Charvát: vytváří se dojem, že je to v pořádku

Dalším hostem Radiožurnálu je politolog Jan Charvát, odborník na radikalismus. Jak se díváte na společenskou závažnost takovýchto nenávistných projevů na internetu?

Je to něco, co je tady delší dobu a díky sociálním sítím je to výrazně víc vidět. Myslím, že je to věc, která není v pořádku a je nebezpečná. Vytváří prostředí, ve kterém vzniká dojem, že tohle je v pořádku – že takhle můžeme mluvit a přemýšlet. Že je zcela v pořádku uvažovat v rasových kategoriích a v paušálním odsouzení skupin na základě vybraných znaků několika lidí.

Měli by daní lidé být za takové projevy potrestáni?

To je věc, která bude vzbuzovat největší debatu. Je to vždy sporné. Myslím, že pokud jsou porušovány hranice zákona, jako je například výzva k násilí, tak by to tak být mělo. Pokud to tak není, tak bych byl asi opatrnější. Ale myslím, že je nesmírně důležité, aby se dokázala ozvat společnost a aby se dokázaly ozvat klíčové postavy uvnitř společnosti. Tohle je neakceptovatelné.

„Myslím, že je to věc, která není v pořádku a je nebezpečná. Vytváří prostředí, ve kterém vzniká dojem, že tohle je v pořádku – že takhle můžeme mluvit a přemýšlet.“

Jan Charvát (politolog, expert na radikalismus **FSV UK**)

Přispívají takové projevy k radikalizaci společnosti, i když třeba autoři tvrdí, že to tak nemysleli a nikomu neublížili?

Ty projevy rozhodně přispívají - možná ne k radikalizaci, ale rozhodně k upevnění přesvědčení, že je v pořádku takhle mluvit. Existuje přitom určitá souvztažnost mezi tím, co říkáme a tím, co děláme. Naopak, když potom zachytíte autory, donutíte je se vyjádřit a oni vlastně začnou couvat, utíkat před tím, tvářit se, že to tak vlastně nemysleli - to je velmi dobré a moc dobře to ukazuje, jaké mechanismy za tím a jak moc si za tím ti lidé stojí.

Jak hodnotíte reakci české politické scény? Dává nějakým způsobem najevo distanc?

Ne, nikdy to nedělala. Je to jeden z velkých problémů. Z mého pohledu, tedy z pohledu člověka, který se zabývá politickým radikalismem, v porovnání s jinými zeměmi naše politická scéna v tomto ohledu selhává. Až na výjimky se nikdy nevyjadřovala. I k věcem toho nejtěžšího charakteru není těžké se vyjádřit. Ale naši politici se nevyjadřovali ani v momentech, kdy zemřeli lidé z důvodu rasových útoků.

Měla by se společnost a její politická garnitura jasněji distancovat třeba od protiimigračních hnutí, protože jejich působení podle BIS také radikalizují společnost.

Měla by se naprosto jasně vyjádřit vůči každému porušení kulturních pravidel, kterých se tyto skupiny velmi často dovolávají. Negativní postoj k migraci sám o sobě může být naprosto legitimní. Migrace je zkrátka jedno z mnoha témat, které se řeší. Rasismus, agresivita, paušalizace ne – to je něco jiného a to musí být společnost schopna jasně říci. Že to nechce a že to není akceptovatelné.

Je to reálné, když poměrně důležitou roli v nově zvoleném parlamentu hraje třeba protiimigrační strana SPD?

Je to samozřejmě složité, ale nebrání to jakékoliv další straně, aby se k tomuhle vyjádřila. To, že existuje deset procent voličů, kteří si tam poslali pana Okamuru, neznamená, že 90 ostatních si myslí to samé, nebo že by se neměli postavit proti.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/rasismus-zs-plynarenska-facebook-nenavistne-komentare_1711162045_dbr

K čemu byly intervence ČNB dobré

16.11.2017 ČT 24 str. 07 22:00 Události, komentáře

David BOREK, moderátor

Vliv měnových intervencí na české exportéry nebyl tak velký, jak se čekalo. Centrální banka ukončila oslabování koruny 6. dubna. Od té doby měna posílila z 27 korun na současných zhruba 25 a půl a něco za euro. A přitom podle Asociace malých a středních podniků roste i nyní export dokonce rychleji než v době kurzové závazku.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka

Výfukové systémy do aut tady vyrábí zhruba 400 lidí. Z 95 procent putují jejich výrobky za hranice. Ani tady jim intervence České národní banky příliš nepomohly.

Jana PATKOVÁ, ředitelka sekce lidských zdrojů pro ČR, Faurecia

Protože máme dlouhodobě nasmlouvané zakázky v eurech, tak rozhodně nemůžeme potvrdit, že by to mělo at' už pozitivní, nebo negativní vliv.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka

Vývoz jim letos meziročně stoupl o 10 procent. Podobně jako jiným firmám se tak i této exportně daří.

Karel HAVLÍČEK, předseda představenstva AMSP ČR

Zahraněční obchod a exporty v současné době daleko více závisí na kvalitě produktů, na schopnosti prosadit se na zahraničních trzích ve smyslu osobních jednání. A ten kurz v tom sehrává nepochybně svoji roli. Ale nikoliv tak velkou, jak se možná někteří domnívají.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka

Pozitivní efekt intervencí pro export se projevil hlavně v prvním roce. Vývozy se tehdy meziročně zvýšily o 14 procent. Pak ale tempo zpomalovaly.

Radek ŠPICAR, viceprezident Svazu průmyslu ČR

Pozitivem je to, že v době intervencí díky té hospodářské konjunktuře v posledních letech si čeští exportéři dokázali vydělat dostatek peněz na to, aby mohli po mnoha pokrizových letech po roce 2008 konečně začít poměrně intenzivně investovat.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka

Právě to by mělo do budoucna pomoci zlepšit produktivitu práce a umožnit českým vývozcům být konkurenceschopnější na zahraničních trzích. Silný růst ekonomiky by tak mohl pokračovat.

Jiří RUSNOK, guvernér ČNB

Náš hospodářský cyklus je skutečně v té fázi nejvyššího růstu. Věříme, že stále ještě existuje prostor pro to, aby se takto pozitivní růst několik příštích let udržel.

Vendula HORNÍKOVÁ, redaktorka

Na tom, jak se bude exportérům dařit v následujících letech, bude mít vliv hlavně vývoj v sousedním Německu, kam míří největší část zboží z Česka. Pavel Hejkrlik a Vendula Horníková, Česká televize.

David BOREK, moderátor

Ekonom Michal Mejstřík, další host našeho pořadu. Já vás zdravím.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Také, dobrý večer.

David BOREK, moderátor

Vlastně se nám sem zase oknem vrátilo Německo, které jsme vyhodili před chvílí dveřmi, myslím to téma. A vracím se k tomu k té tezi. Intervenci byly zbytečné a já tu tezi doplňuji. Při té gravitaci ekonomické Německa nebylo by to vlastně úplně jedno, kdyby žádné intervence nebyly, protože žádná deflace by se nekonala, protože německé oživení by prostě vytáhlo českou ekonomiku nahoru i ceny.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Já myslím, že to je docela hezká hypotéza. Já se k ní docela jako přiblížím. Na straně druhé, víte, já už dlouho, možná bych řekl i 25 let, bojuju za to, aby vedle kurzu a veškerých těch debat o manipulaci kurzem a zvýhodňování kurzem, aby se daleko větší pozornost věnovala také té vlastní konkurenceschopnosti, protože my dokonce máme teď na Univerzitě Karlově takovou velkou diskusi a velký analytický tým, který právě dělá porovnávání těch vlivů, které se vlastně podílejí ve světě na prosazování se na mezinárodních trzích, a ne každý vlastně je srozuměn s tím, že je to jenom díky kurzu. Ukazuje se, že skutečně se dá i kvantitativně prokázat, že skutečně záleží na té konkurenceschopnosti, a tím se dostávám k tomu, že když se podíváte na to, my jsme tady, že jo, v roce 2011 udělali takzvanou strategii mezinárodní konkurenceschopnosti, která právě mířila už tehdy tímto směrem, kdy jsme řekli tři I potřebujeme: instituce, infrastruktura, inovace. A já se teda musím přiznat, že ten pokrok za těch uplynulých šest let je z mého hlediska nedostatečný.

David BOREK, moderátor

A čili vy byste se soustřeďoval na ta tři I místo na to jedno K jménem kurz.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak, tak. Já bych to jakoby nezastínil...

David BOREK, moderátor

Teď se můžem podívat také na vývoj kurzu, tedy jak ten, ta, ta dvojice koruna euro. Tady vidíme vývoj. Je tam znát tedy vývoj za posledních několik měsíců od ukončení intervencí. Teď je tedy euro na zhruba 25 a půl a něco koruně. Nechme možná tedy ten kurz, pojďme na tu konkurenceschopnost. Tam by ale docela svědčilo ve prospěch toho, že to je uspokojivé, to, že tempo exportu je výrazné.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Já chci říci tolik. Pro nás je důležité, že naše firmy skutečně se na tu konkurenceschopnost orientují. Ale to, o čem jsem hovořil, to jsou ta tři I, to je ten příspěvek vlády, který se nikdy jako, řekl bych, až přeceňuje, ano. A já musím říci, že v tomto směru ta vláda zůstává tím svým jaksi dluhům nenaplněným prostě dlužná.

David BOREK, moderátor

A to je půvab našeho dnešního pořadu a dramaturgie pořadu, protože se nám sem ještě oknem vrátilo to první téma, tedy sestavování vlády po volbách. Ale nebudeme to teď řešit koalici. Pojďme dál. Já bych s dovolením ukázal divákům další graf, který je zobrazením historického vývoje sazeb České národní banky, konkrétně dvoutýdenní repo sazby. Krásný oblouk, který možná ještě bude mít své pokračování. Vidíme, že v době, kdy ekonomika jela na plné obrátky před začátkem velké recese, byly sazby skoro na čtyřech procentech, potom dramaticky klesaly, až vlastně na faktickou nulu. V poslední době mírně stoupají. A, pane Mejistříku, vy, prosím, okomentujte dnešní výrok Jiřího Rusnoka, který řekl, že během jednoho až dvou let by sazby mohly dosáhnout tří procent. To je docela rychlý...

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Pozor, musíte rozlišovat, oč hovoříme. On pan guvernér jasně měl na mysli, že ta základní repo sazba může stoupnout ještě dvakrát třeba po 25 bodech, to znamená, dosáhne, řekněme, jednoho procenta. A když k tomu potom přidáte dvě procenta nějakého prémie za riziko, jak se říká, jo, tak už jste na té úrokové sazbě tří procenta. Ale to nikoliv nutně nemusí být ta sazba...

David BOREK, moderátor

Oni jsou efektivní sazby, prostě faktické sazby.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak, tak, takhle já to vnímám.

David BOREK, moderátor

Co, co by znam... Ale dodejme zároveň, že ten rychlý ekonomický růst cenový vývoj v České ekonomice, posilování koruny prostě nahrává tomu, že bude tady série zvyšování úrokových sazeb. Co to udělá s ekonomikou?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Já si myslím, že v tuto chvíli to odřízne ty vlastně hráče, kteří vlastně vycházejí z toho, že si půjčují za, za nulu, ano. To je historicky neopakovatelná situace, nikdo z nás vlastně si ani nepamatuje situaci, kdyby byly hypotéky vlastně tak levné, kdyby jakékoliv úvěry byly tak levné, jako tomu je vlastně...

David BOREK, moderátor

No, počkejte. Ale vy to řeknete, vy jste to samozřejmě řekl jako odborník, jako akademik. Ale když řeknete, že to odřízne někoho, tak to také může znamenat, že prostě lidi už nebudou si moci pořídit hypotéky tak snadno, je to tak.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Já si myslím, že si většina lidí, kteří vlastně zodpovědně spoří, mají právo půjčovat, ale když si představíte mladého člověka, který si vezme ve svém, řekněme, ve svých 26 letech třicetiletou hypotéku, to znamená 26 plus 30, máte 50, takže do 56 let bude splácet hypotéku, která ho zatíží takovým způsobem, že vlastně nebude mít ani právo a šanci cestovat, rozvíjet rodinu a tak dále, tak já si myslím, že není rozumné, aby někteří lidé tohoto typu si vlastně pořizovali bydlení ve svém.

David BOREK, moderátor

Odblokuje také zvyšování sazeb patrně se přehřívající realitní trh ve velkých městech v Česku?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tam je to trošku možná i jiný problém. Do určité míry máte pravdu. Ale ten problém je tam spíše ten nedostatek bytů a nedostatek povolování nových staveb.

David BOREK, moderátor

Či spíše územní rozhodování než...

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Takže to je spíš územní rozhodování, a to je rozhodování úplně jiného typu.

David BOREK, moderátor

A možná zase směřujeme někam k vládě nebo k korporacím...

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Přesně tak, přesně tak.

David BOREK, moderátor

...regionálním. Ještě jeden graf tu pro vás mám a ten graf je v tuto chvíli asi velkou pozitivní vizitkou našeho koutu světa, protože střední a východní Evropa, kdyby tam bylo Pobaltí, tak by to bylo podobné, zažívá mimořádný, pro někoho impozantní ekonomický růst. Vidíme, že Česko společně s Polskem na pěti procentech. To jsou poslední data. Rychlé odhady Eurostatu. Ale, pane Mejstříku, já bych varoval trochu zlověstně před tím číslem u Rumunska, protože 8,6 procent meziroční růst, tak to už je přehřátí ekonomiky, je to tak.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

To ono záleží na tom základu. Víte, Rumunsko mělo takové hluboké propady, že bysme se museli podívat hlouběji. Ale když se podíváte na ta data, o kterých jste hovořil, tak já tam nejvíce hodnotím to, že skutečně firmy investují, ano. Když se podíváte nejenom na růst spotřeby, ale i růst tvorby fixního kapitálu, tak to je to kouzlo té těch pět procent, to není vyhnané evropskými...

David BOREK, moderátor

Čili není to, není to tak, není to vyhnané jenom spotřebou a není to vyhnané jenom spotřebou.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

A není to vyhnané nějakými evropskými dotacemi, které my dokonce ani teď momentálně nejsme schopni včas čerpat.

David BOREK, moderátor

Čili vy byste bezelstně a bez nějakých vedlejších chmur gratuloval upřímně Rumunům, Čechům, Slovákům a Polákům za to...

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

To já si netroufám gratulovat Rumunům, to skutečně ne. Ale minimálně té české a slovenské části střední Evropy s chutí. A takže doufejme, že nám to ještě čas vydrží. A ta moje připomínka je o tom, že pokud máme k dispozici nějaké evropské zdroje, tak nechť je použijeme v těch dalších letech, které mohou být daleko komplikovanější, protože my víme, že právě to přehřívání potom vede k tomu k určitému zpomalování a pak budeme potřebovat nějaké externí zdroje vedle toho endogenního vývoje.

David BOREK, moderátor

Ekonom Michal Mejstřík. Děkujeme za účast, na shledanou.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Na shledanou.

Nenávistné komentáře na sociálních sítích
16.11.2017 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Plné znění zpráv

Serveru iRozhlas.cz se podařilo kontaktovat dvojici autorů nenávistných komentářů pod fotografií prvňáků z Teplic. A oba dva v přímé konfrontaci tvrdí, že jsou jejich příspěvky vytržené z kontextu a špatně pochopené. Diskutující Vít Kroupa fotografii žáků různých národností okomentoval následovně: "Ještěže jsou ze Základní školy Plynárenská. Řešení se přímo nabízí." Tolik citace. Teď tvrdí, že proti dětem z fotografie ani jiným národnostem nic nemá a prý rozhodně nenavrhuje poslat děti z první třídy do plynu.

osoba

To mi furt podsouváte něco, co jsem tak nemyslel jako, /nesrozumitelné/, to je přece váš problém a ne můj jako, já jsem to tak nemyslel a jako, jestli vy jste v tom viděl nějakou chybu, tak ta chyba není u mě, to vy si to špatně vysvětlujete.

Vladimír KROC, moderátor

Odmítá muž, na jehož facebookovém profilu bylo možné ještě ve středu odpoledne najít fotku hajlujícího Adolfa Hitlera s popiskem "Krásné bílé sny, přátelé". Večer už z profilu zmizela. Další diskutující Alena Čtvrtlíková, kterou se redaktorům serveru iRozhlas.cz podařilo kontaktovat zase napsala, cituji: "Co ti rodiče našich děcek, hnus, jsou normální. Okamžitě bych dala stížnost na školu." Žena, která pracuje v základní škole jako uklízečka, prý také proti dětem na fotografii nic nemá a prý reagovala pouze na ostatní komentáře pod fotografií a komentář napsala v zápalu.

osoba

Tak to nebylo myšlený úplně asi pravděpodobně na děcka, protože děcka za nic nemůžou. Jak jsem zareagovala, tak to bylo asi zareagování na to, co tam bylo, jo, prostě, před tím, ty komentáře, takže on člověk, jako víte, v tom zápalu, že jo, protože v dnešní době, co si budeme vykládat, že jo.

Vladimír KROC, moderátor

Přepisy obou rozhovorů můžete najít na našem serveru iRozhlas.cz. A my se teď na ně podíváme společně s publicistou a psychologem Daliborem Špokem. Dobrý den.

Dalibor ŠPOK, publicista, psycholog

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Překvapuje vás, že autoři nenávistných příspěvků diskusi i následně vlastně tvrdošijně odmítají?

Dalibor ŠPOK, publicista, psycholog

Nepřekvapuje mě to, nepřekvapuje, ono to bude samozřejmě z více důvodů, u každého to může být jiný důvod, u někoho opravdu to, že se zalekne třeba té možnosti trestního stíhání. Ale u někoho, a já bych věřil třeba té paní, té druhé paní, že opravdu, něco napíšete pod tíhou emocí nebo v nějakém rozrušení emoční díky tomu, co si přečtete v předchozích komentářích a potom toho litujete, to je, myslím, tak taky může být.

Vladimír KROC, moderátor

A kde je tedy ten prapůvod takového nenávistného kroku, který potom vlastně možná toho člověk i zpětně lituje.

Dalibor ŠPOK, publicista, psycholog

No, museli bychom teda se zamyslet nad tím, jestli se budeme bavit, kde je prapůvod rasismu nebo xenofobie, nebo kde je prapůvod té emoční radikálnosti, kterou dneska vidíme na sociálních sítích, prapůvod toho rasismu samozřejmě je v tom, že zobecňujeme, rádi zobecňujeme tak, abychom se vyznali ve světě co nejrychleji a děláme to evolučně vždycky na těch nejdostupnějších znacích, na těch, na těch, které jsou k dispozici nám jako

nejzvěnější, to znamená, že když jedeme do Afriky, jsme tam 3 dny, tak už máme tendenci říkat, jací jsou Afričani, nikoliv jako těch pár lidí, které potkáme. No, a to se kombinuje, to se kombinuje s tím, že to je takový velký sociální dynamismus, že rozdělujeme svět na skupiny, které jsou tím grup, jakoby které nám patří, ve kterých se cítíme, že jsme členy. A na skupiny, které cítíme jako vnější od sebe, někdo to má jako skupiny chytří, hloupí, bohatí chudí. A mnoho lidí to má prostě jako skupinu my Češi versus ti ostatní. A máme tendenci psychologickou k těm skupinám, které vidíme, jako že nejsou ty naše přisuzovat negativní vlastnosti, takže tyto, tyto dvě, tyto dva dynamismy v tom jsou obsaženy.

Vladimír KROC, moderátor

A jakou roli hraje tolerance takových projevů, zejména ze strany politiků?

Dalibor ŠPOK, publicista, psycholog

Já si myslím, že významnou, protože politici, nejenom politici, ale politici sociální sítě i média koneckonců nastavují jakoby hranice toho, co je legitimní, my nemusí souhlasit, politik něco řekne, my s tím nemusíme souhlasit, ale on to řekne, objeví se to v tom veřejném prostoru a tím ten názor legitimizuje. To znamená, říká, že je myslitelný, je kritizovatelný, ale není to nic, co by nebylo možné. A to je velký problém, to si myslím, že je velký problém, to opravdu ten veřejný prostor, který dneska vidíme díky sociálním sítím, i třeba některým médiím, které zvou politiky s xenofobními názory nebo vyloženě rasisty a xenofoby k rozhovorům, tak to obsahuje tyto rozhovory, tyto názory a jsou myslitelné, jsou tam obsažené.

Vladimír KROC, moderátor

Říká publicista a psycholog Dalibor Špok. Děkuju, na shledanou.

Dalibor ŠPOK, publicista, psycholog

Díky taky, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

A na lince je také politolog Jan Charvát, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak vy se díváte na společenskou závažnost takovýchto nenávislných projevů na internetu?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak je to něco, co jsme viděli, co už je tady delší dobu a jak zaznělo díky těm sociálním sítím, je to výrazněji víc..., je to výrazně víc vidět. Myslím si, že je to věc, která není v pořádku, je nebezpečná, vytváří prostředí, ve kterém se zdá, to bych v podstatě plně souhlasil s kolegou, vytváří dojem, že tohle je v pořádku, takhle můžeme mluvit, takhle můžeme přemýšlet, je zcela v pořádku uvažovat v rasových kategoriích, je zcela v pořádku uvažovat prostě paušálním odsouzením celý skupiny na základě několika znaků několika vybraných lidí.

Vladimír KROC, moderátor

Čili, měli by ti lidé být za takové projevy potrestáni?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tohle je věc, která bude vzbuzovat největší jaksi debatu, je to vždycky, je to vždycky sporný, já si myslím, že potrestání ve smyslu, zákonné potrestání, pokud budou skutečně jaksi porušeny hranice zákona, což je třeba výzva k násilí, tak by to tak být mělo, pokud to tak není, tak bych byl asi opatrnější, ale myslím si, že je nesmírně důležitý, abys se dokázala ozvat ta společnost, anebo aby se aspoň dokázali ozvat ty klíčové postavy uvnitř té společnosti, že tohle je neakceptovatelný.

Vladimír KROC, moderátor

Ap přispívají takové projevy k radikalizaci společnosti, když třeba jejich autoři tvrdí, že to tak nemysleli a že vlastně nikomu neublížili?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ty výroky samozřejmě přispívají, možná ne k radikalizaci, ale rozhodně k upevňování představy, že je to v pořádku takhle mluvit. A my samozřejmě víme, že existuje určitá souvztažnost mezitím, co říkáme a mezitím, co děláme. Naopak, když pak jako zachytíte ty autory a donutíte je k tomu se vyjádřit a oni vlastně začnou couvat, utíkat před tím, tvářit se, že jako to tak vlastně nemysleli, to je naopak poměrně dobrý a velmi dobře to ukazuje, jako jakým způsobem a jaký mechanismy vlastně stojí za tím a jak moc si za tím ti lidi stojí.

Vladimír KROC, moderátor

A jak hodnotíte reakci české politické scény, dává nějakým způsobem najevo distanc?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ne a nikdy to nedělala, je to jeden z velkých problémů, který z mého pohledu, samozřejmě z pohledu člověka, který se zabývá politickým radikalismem, řekněme, v porovnání prostě s jinými zeměmi, zejména západní Evropy, ale nejenom prostě v tomhle tom směru naše politická scéna selhává, až na výjimky, se prostě nikdy nevyjadřovala i k věcem to nejtěžšího charakteru, není těžký se vyjádřit samozřejmě k nějakým výroky na internetu, i když pokud směřují vůči dětem, tak by to asi bylo v pořádku, ale naši politici se většinou nevyjadřovali ani v momentě, kdy zemřeli lidi z důvodu rasových útoků.

Vladimír KROC, moderátor

Takže měla by se jasněji společnost a politická garnitura distancovat od třeba protiimigračních hnutí, protože třeba jejich působení podle BIS taky radikalizuje společnost.

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Mělo by se vyjádřit naprosto jasně vůči každému porušení, řekněme, kulturních pravidel, kterým, kterým se tyhle ty skupiny velmi často, velmi často dovolávají. Antiimigrace nebo negativní jaksi postoj k migraci sám o sobě může být naprosto legitimní, migrace je prostě jedna z mnoha otázek, který se v politickém prostoru řeší, rasismus, agresivita, paušalizace, ne, to je něco jiného a to musí ta společnost být schopna jasně říct, že prostě nechce a že to není akceptovatelný.

Vladimír KROC, moderátor

A je to reálné, když třeba poměrně důležitou roli v nově zvoleném parlamentu hraje třeba protiimigrační strana SPD?

Jan CHARVÁT, politolog, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to samozřejmě složitý, ale to nebrání jakýkoliv další straně, aby se k tomuhle tomu, aby se v tomhle tom směru nevyjádřila. To, že tam existuje prostě 10 % voličů, kteří jaksí tam poslali pana Okamuru, neznamená, že těch 90 % ostatních jako si myslí to samé, nebo že by se neměli postavit proti.

Vladimír KROC, moderátor

Politolog Jan Charvát, odborník na extremismus z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju vám, na shledanou.

Nová sněmovna a nová vláda

16.11.2017 ČT 24 str. 12 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Co čeká politické aktéry dál, v dalších dnech? Prezident Miloš Zeman odlétá v pondělí na pracovní cestu do Ruska. Tedy ve stejný den, kdy začne ustavující schůze nové sněmovny. Vrací se konkrétně v pátek 24. listopadu. Poté chce přijmout demisi vlády Bohuslava Sobotky, která musí podle ústavy odstoupit právě po ukončení ustavující schůze. Hned potom hodlá jmenovat Andreje Babiše premiérem. Následovat bude debata o členech vlády. Podle mluvčího Hradu Jiřího Ovčáčka prezident čeká, že ho Andrej Babiš seznámí se svými návrhy. S uchazeči o ministerské funkce se potom bude chtít postupně setkávat. Vláda Andreje Babiše musí do 30 dnů od svého jmenování předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a požádat ji o vyslovení důvěry. A Kamil Švec, politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, znovu ve studiu 90'. Kamile, do jaké míry je pravděpodobné, že to půjde takto jako po drátkách?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, já si nemyslím, že by to šlo úplně takto jako po drátkách, protože víme, že máme téměř měsíc, měsíc po volbách a situace se nevyvíjí příliš rychle. V konečném důsledku teprve včera prezident Zeman přijal všechny představitele politických stran. Tedy trvalo mu měsíc, než se setkal se všemi představiteli a velmi tím natahuje vlastně i to, i to vyjednávání. A jestli takovým tempem bude chtít jednat i s jednotlivými kandidáty na ministra, tak opravdu, na ministra a na obsazení ministerstev, tak to může trvat opravdu velmi dlouho. A tam já trochu vidím i tu taktiku prezidenta Zemana v tom smyslu natahovat ta vyjednávání o té vládě co nejbližší k termínu prezidentských voleb, což už vlastně v této situaci se tomu blížíme, protože započteme-li třicetidenní lhůtu na získání důvěry, tak jsme někde na začátku ledna.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, diváci, jak vyplývá z celé řady dotazů, vyčítají třeba ODS, anebo dalším pravicovým stranám to, že se odmítají dohodnout s Andrejem Babišem. Třeba /nesrozumitelné/ už před volbami ODS, jiné strany řekly, že půjdou do opozice, tak co chcete, předčasné volby a tak dál a tak dále. Jak popsat správně tu stávající situaci? Je to pat nebo to je nějaká zaťatost v těch pozicích, ve kterých ty strany byly už před volbami?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Domnívám se, že je to spíš jakási zaťatost nebo nějaké odhodlání vydržet na ten případně druhý termín jmenování Andreje Babiše premiérem, který prezident deklaroval. Současně, současně ty strany nechtějí ztratit tvář v okamžiku, kdy všechny před volbami říkaly, že s Andrejem Babišem do vlády nepůjdou, tak je těžké prezentovat tu situaci opačnou. A třetí problém je podle mě ten, že ta jednání mezi politickými elitami a politickými reprezentanty nejsou diskrétní. V dnešní době všichni, všichni politici, prezidentem počínaje, přes představitele všech politických stran, komunikují spolu se svými případnými partnery nebo konkurenty skrze tiskové konference a ta politika by měla být především o nějakým, nějakém diskrétním vyjednávání, o kompromisech. Diskrétním proto, aby právě neztratily ty jednotlivé politické strany tu tvář, aby byly schopny najít ten kompromis, jelikož politika je často o hledání kompromisu. A vzhledem k tomu, že všichni, všichni a priori

předesílají anebo vysílají nějaké signály, koho kdo bude kdy jmenovat, kdo s kým nebude jednat, je to potom mnohem těžší a komplikovanější.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To, o čem mluvíte, to platí i o tom včerejším vyhlášení pravicového bloku? To platí třeba i o tom včerejším vyhlášení, že Petr Fiala, předseda ODS, se nebude ucházet o post předsedy sněmovny? To jsou ty momenty, které by měly být, řekněme, nejdříve projednány v tichosti, v zákulisí?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, možná, možná i tento moment ve smyslu, ve smyslu toho, že naopak, respektive já si myslím, že ta diskretnost měla být už na tom začátku. Před tím, než například Petr Fiala oznámil, že kandidovat bude, tak by bylo vhodnější, aby se prvně, aby se dohodnul, jestli vůbec má šanci na nějakou, na nějakou podporu a ta jednání měla být diskretnější a nemusel tu kandidaturu oznamovat, pokud věděl nebo pokud by již na začátku věděl, že tu, že tu většinu pro své zvolení nezíská. Stejně tak je to s tím vyjednáváním, velkolepé svolávání kulatých stolů a a priori odmítání nějakých, nějakých kroků. Stejně tak jako a priori slibování, kdo koho jmenuje premiérem a podobně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Proč se, paní poslankyně, vytrácí z těch politických jednání diskretnost a stále častěji ta, ta zásadní sdělení se nejdřív uskuteční prostřednictvím médií, nikoliv někde u jednacího stolu tváří v tvář?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Asi nepopíšu přesně ten důvod, ale myslím, že to souvisí s celkovým vývojem jak na politické scéně, tak na mediální scéně, že dneska i řada politiků se předhání v tom, aby to měli takzvaně u médií dobré, tak jim utíkají sdělit něco z těch jednání, aby byli zajímaví, aby to byli oni, aby příště ta média o nich věděla a zase jim to třeba v nějaké podobě mohla vrátit zpátky a vytratilo se v tom, máte pravdu, to, co já si pamatuju, tak dřív probíhala ta jednání, jak tady jsme právě slyšeli, více diskretně se snahou nikoliv obelstít voliče, nějak to za..., zaonačit, aby to, co jsme slibovali, jsme nemuseli udělat. Ale přece jenom se tam probírají některé věci, které, ať už personální, nebo některé kompromisy programové, jsou bolavé pro obě strany. A je lepší, když si to vyříkají a pohádají se uvnitř, než když se to ventiluje navenek, protože to potom celkově ten obraz té politiky pro hodně voličů se stává čím dál víc odpuzující. A potom, dodám ještě, máte-li zde subjekt, jako jsou Piráti, kteří opravdu, říkal, že si nic nenahrávají, pan, pan Bartoš, ale pořizují ty záznamy a věší to hned na Facebook, jednali jsme s tím a s tím, on po nás chtěl to a to, my jsme jim odpověděli to a to, přijatá výhoda byla taková, poskytnutá výhoda byla maková, no, tak to si připadáte trošku jako v blázinci. Tam nic rozumného dojednat opravdu nejde ve smyslu, že byste si jako dospělí lidé sedli, zodpovědli za to, že ta politika má také nějak vypadat a že musíte některé kompromisy dělat, tak to se, bohužel, vytrácí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tohle není transparentnost? Výkonu mandátu odpovědný k voliči?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Já myslím, že ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dáme přesně to a to, bavíme se přesně o tom a o tom. To už je za hranicí?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Ono to vypadá lákavě, že to je transparentní a že jakoby těm voličům sdělujeme podívejte se, my jsme, opravdu tady v přímém přenosu vám ukazujeme, jak jednáme. Myslím si, že každý zná i ze svého soukromého života i ze svého profesního života, že některé věci prostě na veřejnost se chodí až s tím výsledkem, až když se

dojedná něco rozumného, a potom je snaha to také rozumně obhájit, vysvětlit, zargumentovat, aby to tedy ti kterým, je to adresováno, pochopili a přijali.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Kamile, prosím ještě stručně jedna věc. I vláda bez důvěry, třeba menšinová vláda bez důvěry, může činit zásadní kroky, jako je třeba ovlivňování obsazení postů v systému, státní zastupitelství, anebo ovlivňování toho, kdo bude v čele policie a dalších složek. Je to jeden z momentů, o který jde Andreji Babišovi a jeho hnutí, mít možnost činit tyto změny, být v exekutivě, byť bez důvěry?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to samozřejmě velmi lákavé. Z mého politologického pohledu vláda bez důvěry je srovnatelná vládou, s vládou v demisi. Tudíž nezíská-li vláda důvěru, Andreje Babiše, je na tom úplně stejně jako Bohuslav Sobotka, po kterém všichni teď žádají, aby nečinil žádná závazná rozhodnutí. Takže ten motiv bude zřejmě podobný, zkrátka uplatnit tu svoji moc, uplatnit ten svůj vliv a ovlivňovat ty instituce, ale současně ta vláda bez důvěry by k tomu neměla mít mandát.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní poslankyně, jednou větou. Připustíte, že je to chyba demokratických stran, že ty mantinely nenastavily zákonně už v minulosti, kdy k tomu měly možnost? Myslím tím mantinely pro vládu vládnoucí bez důvěry, aby jednoduše tyto kroky, o kterých mluvíme, nemohla činit. Prosím jednom jednou větou.

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Já myslím, že jsme spoléhali na to, že, že ta vyspělost té politiky bude taková, že ti lidi vědí, že tam mají dělat, že to není potřeba všechno mít v zákoně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Miroslava Němcová, poslankyně ODS, někdejší předsedkyně sněmovny. Moc vám děkuju za to, že jste přišla. Hezký večer.

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Děkuji za pozvání.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Kamile, děkuji i vám. Hezký večer.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Z 90' ještě předpověď počasí a pěkný večer přeju i já.

Povolební vyjednávání
16.11.2017 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A Radek Vondráček, kandidát hnutí ANO na předsedu Poslanecké sněmovny a člen vyjednávacího týmu hnutí ANO, je stále hostem Devadesátky. Pane Vondráčku, předpokládám, že jste v obraze, i co se týče vyjednávání o jednotlivých nominantech na posty členů vlády Andreje Babiše. Tak kolik těch postů je ještě neobsazeno, podle těch informací, které máte?

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Tak v podstatě vy jste ty informace, které já vám můžu poskytnout, už obdrželi od pana předsedy Babiše. Já jsem svůj čas věnoval spíše té sněmovní části a vyjednávání o sněmovně, což zabralo taky hodně času, takže tak jak to řekl pan Babiš, já asi k tomu moc dodat nemám, protože trochu škodí té věci, když dochází k různým únikům a spekulacím. Potom to taky může odradit některé ty zájemce, takže v tomhle je ta hlavní tíha vyjednávání na panu Babišovi.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá. Pojdme k něčemu jinému. Prezident Miloš Zeman v rozhovoru, který dnes zveřejnila Mladá fronta DNES, řekl toto: "Kdyby došlo k transformaci z menšinové vlády s důvěrou do většinové vlády s důvěrou, není už nutné, aby se Babiš ucházel o důvěru sněmovny. Šlo by v podstatě o výměnu na několika ministerských postech, toto je zvažovaná varianta? Že by menšinová vláda získala důvěru a posléze se změnila ve většinovou?"

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Je to zajímavá myšlenka. Já se přiznám, že teda ten rozhovor jsem dneska neměl prostor číst, protože bylo hodně vyjednávání, měli jsme klub. No, ústavně je to konformní, že by, zkrátka se jedná o částečnou výměnu ministrů v podstatě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, to chápu. Ale v té konkrétní situaci, do které se možná dostaneme, dává to smysl?

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Už, už tady máme spekulace o prvním pokusu, o druhém, před chvilkou jsme se bavili o třetím, teď tu máme nějakou mezivariantu. Mně se to skutečně velice těžko komentuje. Zkrátka takový, takový postoj nebo takový postup by možný byl a samozřejmě je pozitivní, kdyby se našla, našla shoda, našel se konečně nějaký smír a dohoda a ta vláda by se opírala o většinu, v podstatě je to krok správným směrem. Ale víc vám k tomu asi takhle z první neřeknu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojdme si to možná ještě trochu představit konkrétněji. Nabídka kupříkladu SPD nebo KSČM, podpořte naši menšinovou vládu s vyhlídkou, že v budoucnu se můžete stát její součástí, to dává smysl?

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

To si myslím, že už je opravdu ryzí spekulace a ono to ani nenavazuje na ta dnešní prohlášení. Ne, kdyby dnešní, ale setrvalá prohlášení jak nás, že neuvažujeme o koalici s KSČM, tak pokud vím včerejší prohlášení, že v žádném případě kvůli rozporu ohledně členství v NATO a dalších bodech, že rozhodně neuvažují o tom, že by vstoupily do vlády, takže to už, to už jaksi nás ty, ty dva subjekty tlačí to někam, kde my vůbec nesměřujeme.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, nechci vám to podsouvat, ale znáte to latinské rčení, že ...

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Povídáme si, jasně, no.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Časy se mění a my se taky v nich můžeme měnit, i naše postoje. Dobrá, minimálně mediálně ...

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Jako diskusní téma v pořádku, ale jinak myslím si, že to není pravděpodobná varianta.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, vylučujete.

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Nemám dostatek informací, ale neumím si to představit v tuto chvíli.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mediálně se spekuluje taky o tom, že ČSSD a KSČM začínají uvažovat o vytvoření nějakého bloku, který by podporoval menšinovou vládu hnutí ANO. To jsou jenom mediální spekulace nebo i vy jste něco takového zaslechl v kuloárech?

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Tak kuloáry v podstatě ještě nejsou naplněny, ta sněmovna kromě těch vyjednávacích týmů je prázdná, takže jestli ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, včera se zkoušelo.

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Jestli se, jestli probíhají, probíhají nějaká jednání, opravdu vám nejsem schopen říct. Někaký blok o 48 hlasech vzniknul. Je to věc, kterou umožňuje volební řád a který odkazuje na jednacím řád. To je vše, co k tomu člověk může říct. My to respektujeme. O žádném dalším takovém bloku nevím v tuhle chvíli nic.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, čili nevíte o nějakém bloku ČSSD, KSČM ...

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Ne, opravdu ne. Víím, že jednaly dvoustranně, takže se vyjadřovaly každý vlastně za sebe.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Radek Vondráček, děkuju vám, přeju pěkný večer.

Radek VONDRÁČEK, člen vyjednávacího týmu /ANO/

Taky, na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní poslankyně, jak vy rozumíte tomu výroku prezidenta Miloše Zemana o tom, že je tady varianta jakési rekonstrukce vlády a upozornění na to, že pokud by s ta menšinová vláda samozřejmě s důvěrou

transformovala ve většinovou, už by nemusela žádat o důvěru. To je jenom upozornění na hypotetickou, teoretickou variantu nebo za tím vidíte nějakou příčinu?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

No, je to možná ze strany pana prezidenta Zemana hození dalšího takového míčku do hry. On rád tak různé žongluje, oč je opřený tento konkrétní míček, zda s někým jednal a něco podobného se rysuje, to nevím, pravdu má pan poslanec Vondráček, že je to možné udělat tímto způsobem. Samozřejmě bychom i přáli, teď budu mluvit z Občanskou demokratickou stranu, pokud by k takovému vývoji došlo, aby i v tom případě ta vláda, když ne požádat o důvěru, tak alespoň, aby se nějakým konceptem toho programového svého nového prohlášení přišla a řekla, co vlastně hodlá do konce tedy v té nové sestavě udělat, ale spíš si myslím, že je to takové, trošku zamíchání tou bramboračkou v tom hrnci, ab yse už se v tom nevyzval vůbec nikdo, aby se kupily spekulace na spekulace.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže je to vrtěti psem?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Těžko říct, já pana prezidenta, nechci mu sahat do svědomí, ale vzhledem k tomu, že jeho kroky vždycky byly velmi účelové a sledoval více, nejvíce svůj zájem, než jakýkoliv jiný zájem, tak ho to může udržet v éteru minimálně. Přece on nedělá žádnou kampaň před prezidentskými volbami, a udržet se v éteru je dosti důležité, tak s jakýmkoliv nápadem, kterým přijdete a trošku donutíte ty lidi, aby o něm mluvili, no, tak neděláte volební kampaň a jste stále v éteru.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak dobrá. Pojďme od cesty do hlubin prezidenta republiky ...

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

To bude lepší.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

... k dotazu směřujícímu k ODS. Jirka se ptá: "Co konkrétně ODS udělala, aby zabránila hnutí ANO se dohodnout s komunisty a nebo Babiš není zas až takový strašák, aby byla motivace hledat a nabízet jiná řešení? Vyjednávat mohl v minulých týdnech přece každý, minimálně o předsedovi sněmovny. Toho předsedu, prosím, pomíháme, tam jste jednali, ale pojďme odpovědět na ten začátek, co konkrétně udělala ODS pro to, aby zabránila hnutí ANO dohodnout se s komunisty?"

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

No, představa, že je možné zabránit někým, kdo se chce dohodnout a ví, že prostě ty hlasy od sebe jim budou sloužit vzájemně a už spolu spolupracovali i v minulosti, když si promítneme tu historii toho uplynulého volebního období, kde zejména v osobě pana tehdy místopředsedy a asi i budoucího místopředsedy za KSČM Vojtěcha Filipa, docházelo k různým dohodám s hnutí ANO? Čili oni se k sobě přibližovali a měli k sobě velmi blízko. Po volbách se ukázalo, že si navíc, že Andrej Babiš převzal voliče komunistů, takže oni tak jako k sobě směřují a představa, že jsme mohli nějakým způsobem, my jsme se pokoušeli programově přesvědčit tedy hnutí ANO a říci jim, jaké jsou naše programové priority a vzhledem k tomu, že jsme věděli, že není možné pro nás vstoupit s hnutím ANO do vlády, s Andrejem Babišem, který byl trestně obviněný, který je v seznamech StB, tak ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Chápu, to ...

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

... Jasně znali naši pozici a věděli, že do takové vlády nemůžeme vstoupit, ať vstane /nesrozumitelné/ ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Já vám s dovolením nabídnu alternativu, tak dohoda nějaké podpory menšinového kabinetu hnutí ANO ze strany ODS výměnou za garanci, že se třeba nebudou dělat zásadní změny ústavy. To není reálná varianta, která by byla schůdná pro obě strany, nebo takhle, která by byla schůdná pro ODS?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Před volbami ODS jasně řekla, že s Andrejem Babišem ani s hnutím ANO do voleb nepůjde. Že k tomu má důvody, které trvají.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá, dobrá, ale i se bavíme ale o podpoře, menšinové vlády.

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Nevidím důvod, jak moc můžeme podpořit menšinovou vládu, v jejímž čele by stál Andrej Babiš, bylo by tam hlavní silou hnutí ANO, které je , rovná se, a hnutí ANO rovná se Andrej Babiš, jak jsem zmínila. K pro nás je to personálně. Přece si představte český stát, který 28 let po, po sametové revoluci v roce 1989 si zakotvil do ústavy, že je demokratickým státem, že úkolem všech politiků je posilovat tyto demokratické principy a pro mě není posílením demokratického principu z ústavy člověka, který má nad sebou trestní obžalobu a který byl v seznamech StB.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takto to platí možná absolutně. Když se na to podíváme v konkrétních obrysech, na misce vah je přece to, že tatáž menšinová vláda se třeba opře o podporu KSČM a SPD. To už není něco, co by pro ODS mohlo být validním, relevantním a argumentem pro to, aby uvažovala o variantě, že by i pro ODS mohlo být lepší, aby podpořila takovou vládu, aby se vyhnula té podpoře pro Andreje Babiše ze strany KSČM a SPD?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Bavíme-li se, já je mám..., tak na rovinu, Andrej Babiš je stejné riziko pro demokratický vývoj jako KSČM nebo jako Tomio Okamura. Vybrat si z těch 3, který by byl menším rizikem, já prostě neumím, tento argument nepřijímám, že máme být tím, kdo se takzvaně státotvorně obětuje, protože stát se tvoří tím, že se posilují demokratické principy a nikoli, že se oslabují pošlapávají a odbourávají, což by v tomto případě určitě bylo. Já myslím, že to je úplně srozumitelné, neznám žádnou zemi ani v našem civilizačním okruhu Evropské unie, rozšířeného světa, který by stavěl do čela vlády sveřepě člověka s těmi, s těmi zátěžemi, o nichž jsem mluvila a potom pro ty demokratické strany je nemyslitelné, aby v jakékoli podpoře pro něj fungovaly.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Miroslava Němcová, opět vás nechám chatovat s diváky, www.hydeparkct24.cz. Kamil Švec, politolog **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a spolupracovník České televize, další host Devadesátky. I vás zdravím.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Kamile, vraťme se, prosím, k tomu vyjádření prezidenta Miloše Zemana o té rekonstrukci kabinetu menšinového s důvěrou, že by potom nebylo nutné, aby případný většinový s důvěrou znovu žádal o důvěru. Jak to vnímáte? Jak to čtete?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

No, pro mě je to osobně těžko představitelné z hlediska toho, že předpokládám, že případný menšinový kabinet bude ctít priority hnutí ANO a v okamžiku, kdy by k sobě měl přijmout nějakého dalšího koaličního partnera, tak předpokládám, že by se programově měly v tom odrazit i ty priority toho koaličního partnera, respektive partnerů a potom předpokládám, že by bylo minimálně vhodné, aby ta vláda předstoupila s novým programovým prohlášením, aby tedy žádala o tu důvěru právě z toho důvodu, že vláda je odpovědná sněmovně a v okamžiku, kdy dochází opravdu k rekonstrukci té vlády, protože rozšíření o partnera dalšího koaličního není nic jiného, než vzniká nová vláda. Budou se střídat ministři na nových pozicích, budou, budou tam, jak říkám, nové programové priority, takže tohoto, v tomto ohledu se domnívám, že to vyjádření prezidenta Zemana je poměrně dost účelové.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Nicméně paní Němcová, ústavněprávně to není nutné, aby ten rekonstruovaný kabinet žádal o důvěru?

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Neměli jsme tady takovou situaci, tak se teď nemohu dotknout něčeho, co už tady v minulosti bylo. Představa, že je vláda, která, jenže ona by neměla důvěru, když předpokládáme, že to bude vláda bez důvěry ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je tu hypotetická varianta, že by důvěru měla.

Miroslava NĚMCOVÁ, bývalá předsedkyně Poslanecké sněmovny /ODS/

Kdyby to byla hypotetická varianta, že důvěru má, tak já se domnívám, že při té obměně několika ministrů, části vlády a nového přijetí nového partnera, tak by bylo žádoucí, aby před tu sněmovnu přišla, řekla, co chce, ale nejsem si jista, že by musela ze zákona podle ústavy žádat o tu důvěru.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Prezident k tomu říká: "Šlo by v podstatě o výměnu už na několika ministerských postech. Pojdme to opustit o téma. Kamile, včera došlo možná k zásadnímu určitému obratu, vytvoření demokratického bloku a současně k odmítnutí vstupu do toho bloku ze strany ČSSD. Jaký byl podle vás důvod? To oznámení bylo lakonické: "Děkujeme, ale nechceme."

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

Podle mě je to reakce na vývoj samotné sociální demokracie, kdy sociální demokracie v uvozovkách trochu neví, co se sebou. V únoru ji čeká mimořádný sjezd, v konečném důsledku vlastně pořádně tedy nevíme, kdo bude, kdo bude v čele sociální demokracie, v konečném důsledku i sociální demokracie si vlastně ujasňuje, jak má působit na veřejnost, jestli má jít více doleva nebo více do středu. V okamžiku, kdyby se spojila spíše se středopravicovými politickými stranami, mohlo by to být pro ní minimálně z toho vnitropolitického pohledu komplikací právě proto, jak vysvětlovat potom na tom mimořádném sjezdu, případně voličům, že chtějí být tou pravicovou, teda pardon, levicovou politickou stranou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a ta varianta, že by vznikalo něco jako blok KSČM, ČSSD, který by byl ochotný tolerovat menšinovou vládu hnutí ANO, to by taky bylo přece logické vysvětlení toho odmítnutí přistoupit k tomu bloku středopravicových stran?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

To by mohlo být logické v okamžiku, kdyby k sobě ty strany začaly více směřovat. Nicméně ono se trochu zdá, zatím, že, že u sociální demokracie převládá trochu ten posun více doleva, ale současně u komunistické strany místo posunu do středu ještě více doleva, tedy ten, ten posun, takže ty strany se vlastně opět trochu vzdalují, ale je to poměrně dost zásadní otázka, kterou by si měli právě i na tom mimořádném sjezdu sociální demokracie vyjasnit, protože dlouhou dobu platilo bohumínské usnesení o spolupráci s komunistickou stranou a na té centrální úrovni by to mohlo být poměrně dost velké novum. A je otázka, jestli sociální demokracie právě nechtějí donutit Andreje Babiše, aby byl on tím prvním, kdo bude spolupracovat s KSČM, takže budou mít tu odpovídající roli, případně nějakou tu exekutivní odpovědnost v té sněmovně, respektive případně ve vládě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Kamil Švec, pro tuto chvíli. Ještě se neloučíme. Děkuju.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy, spolupracovník ČT

S radostí.

Čína zkoumá, jak na Kima: Prezident Si vyslal diplomaty, aby ho proklepli. Co od schůzky čekat?

16.11.2017 info.cz str. 00 Svět
ekb

Do Severní Koreje zamířil speciální vyslanec čínského prezidenta Si Ťin-pchinga. Podobná návštěva vysoce postaveného čínského diplomata se naposledy uskutečnila v únoru loňského roku, zvláštní význam se jí však přikládá také kvůli nedávné návštěvě amerického prezidenta Donalda Trumpa. Šéf Bílého domu se v Pekingu snažil Čínu přesvědčit, aby omezila vzájemný obchod s KLDK a ta tak neměla dostatek prostředků k budování svého jaderného programu. Podle odborníků oslovených americkou televizí CNN se severokorejského jaderného zbrojení dotkne i páteční návštěva, výraznější posun ale nepřinese a spíš jde o snahu zlepšit vzájemné vztahy.

Právě s Čínou Pchjongjang uzavírá 90 procent svých obchodů, a je tak pro režim Kim Čong-una důležitým spojencem. V posledních měsících však rozhovory mezi oběma zeměmi na nejvyšší úrovni zeslábly a administrativa Donalda Trumpa Peking v září dokonce přesvědčila, aby na půdě OSN podpořil tvrdé zpřísnění sankcí namířených proti KLDK.

„Myslím, že z hlediska zahraniční politiky je současný přístup k Severní Koreji možná největší úspěch nové administrativy. Spojeným státům se na půdě OSN skutečně povedlo prosadit dost ostré sankce, aniž by Rusko nebo Čína ty sankce vetovaly. Naopak je podpořily a nezdržely se ani hlasování. V tomto ohledu se tak Trumpovi podle mě nedostává dostatečného kreditu za to, jakým způsobem se k Severní Koreji přistupuje,“ tvrdí řekl před návštěvou Donalda Trumpa v Asii pro INFO.CZ amerikanista Jan Hornát z Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** UK.

Navzdory úspěchu na půdě OSN však Donald Trump minulý týden přijel do Číny s další prosbou, aby čínský prezident Si Ťin-pching omezil vývoz ropy do KLDK a přiškrtil i dovoz severokorejského uhlí a finanční transakce vedené přes čínské banky. „Čína dokáže tento problém rychle a snadno vyřešit,“ prohlásil Trump během návštěvy Číny, kde Si Ťin-pching také potvrdil, že bude usilovat o denuklearizaci Korejského poloostrova.

Zda bude o jaderném zbrojení v KLDK hovořit i šéf oddělení zahraničních vztahů Komunistické strany Číny Sung Tchao, se dá jen odhadovat. Podle oficiálních zdrojů totiž zvláštní vyslanec čínského prezidenta bude KLDK informovat o 19. sjezdu Komunistické strany Číny, na kterém si Si Ťin-pching v říjnu upevnil pozici. Podle odborníků oslovených americkou televizí CNN ale spíš než nějaké řešení jaderné krize návštěva čínského vyslance znamená další krok v oteplování vztahů mezi dvěma bývalými úzkými spojenci.

„Každý hledá průlom v bezvýchodné situaci týkající se jaderného raketového programu a samozřejmě to je součástí tohoto mixu, ale... vypadá to spíš na to, že hlavním záměrem je nějakým způsobem zlepšit kanál mezi Si a Kimem a zjistit, jaké jsou možnosti,“ řekl k návštěvě čínského velvyslance v KLDŘ odborník na mezinárodní vztahy z Yonsei University v Soulu John Delury.

Že bude čínský diplomat během návštěvy hovořit o severokorejském jaderném programu, považuje za pravděpodobné i analytik Tchung Čao z Centra Carnegie-Tsinghua pro globální politiku v Pekingu. „Ale i když se chystá diskutovat o severokorejském jaderném programu, nemyslím si, že by se pozice jedné ze stran – Severní Koreji a Číny – nějak výrazně změnila,“ řekl Čao pro CNN. „Mohla by to být rutinní výměna jejich dlouhodobých postojů,“ dodává odborník.

Návštěvu má Sung Tchao zahájit v pátek, jak dlouho se ale v KLDŘ zdrží, zatím není jasné. „Pokud se setká s Kim Čong-unem, bude to velmi silná zpráva, že je Severní Korea ochotná zlepšit vztahy s Čínou, ale byl bych překvapený, kdyby se to stalo,“ tvrdí Delury, podle kterého bude velmi záležet na tom, jak bude čínský vyslanec v Pchjongjangu přijat a jak budou o návštěvě informovat severokorejská média. Právě tyto signály podle něj napoví, zda došlo k nějakému pokroku.

Zatímco Delury vidí návštěvu jako krok ve snaze zlepšit vztahy mezi oběma zeměmi, podle Čaa zřejmě jde o snahu Pchjongjangu odvrátit přísné sankce. „Pokud by se vztahy ještě zhoršily, Čína by mohla přistoupit k velmi radikálnímu kroku a ukončit vývoz ropy do Severní Koreje, což by pro režim znamenalo skutečný problém,“ tvrdí odborník.

Normal

0

21

false

false

false

CS

X-NONE

X-NONE

/* Style Definitions */

table.MsoNormalTable

(mso-style-name:"Normální tabulka";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:8.0pt;
mso-para-margin-left:0cm;
line-height:107%;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri",sans-serif;
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-language:EN-US;)

URL| <http://www.info.cz/clanek/19376/cina-zkouma-jak-na-kima-prezident-si-vyslal-diplomaty-aby-ho-proklepico-od-schuzky-cekat>

Koněv nás nejdřív osvobodil, pak okupoval. Kolář junior, starosta Prahy 6, nám poskytl výklad o sovětském maršálovi, jehož sochu chtějí někteří odstra

16.11.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

Jonáš Kříž

ROZHOVOR Před vchodem do jeho kanceláře na radnici Prahy 6 najdeme snímky všech českých polistopadových prezidentů. Václav Havel defiluje jako indián, Václav Klaus při oblíbeném sportu. K vidění je i první prezident československého státu T. G. Masaryk na koni. Jen ta současná hlava státu, Miloš Zeman, leží nedůstojně rozvalena ve člunku na vodní hladině. „Ta fotka je notoricky známá,“ klidně si ji vyfotíte, pobízí starosta šesté pražské části Ondřej Kolář, syn známého diplomata Petra Koláře. ParlamentníListy.cz s ním hovořily o tom, proč se angažuje ve věci revize sochy maršála Rudé armády Ivana Stěpanoviče Koněva na náměstí Interbrigády v Dejvicích.

Jak celá ta iniciativa kolem sochy maršála Koněva vznikla? Ono to vypadá, jako by snad Praha 6 neměla k řešení nic závažnějšího? Začnu zeširoka. V letech 2009 a 2010 začaly probíhat diskuze, že by se nějak mělo upravit náměstí Interbrigády. Ty úvahy počítaly i s tím, že by se tam udělaly podzemní garáže. Už tehdy se o tom mluvilo s ruskou ambasádou. Ruské straně to nevadilo. Jediný požadavek z jejich strany byl, aby tam zůstalo nějaké prostranství na kladení věnců. Debaty potom postupně utichly a rekonstrukce prostoru se nekonala. Koněv se do našeho hledáčku dostal až tehdy, kdy mu někdo namaloval růžové kalhoty. Koněv se opravil na náklady samosprávy, pod níž pomník nyní spadá. V dubnu 2015 přišli na zastupitelstvo lidé sdružení v konzervativním klubu, většinou bývalí politici. Ti vznesli požadavek, abychom pomník odstranili. My jsme to nijak zvlášť nekomentovali. Na příštím zastupitelstvu ale vznikla bouře ve stylu, co jsme to za prevíty, když chceme pomník odstranit, což jsme ale nikdy nechtěli. Tak jsme deklarovali, že odstraňovat sochy v dnešní době je už trochu pozdě, a vyplynulo z toho, že bychom na ten podstavec umístili tři cedule – v češtině, angličtině a v ruštině, na nichž bude napsáno, kdo byl maršál Koněv doopravdy, aby se vyjasnili určité nejasnosti. Nápis konzultujeme s odborníky z Vojenského historického ústavu i Ministerstva obrany. Ta původní cedulka by tam zůstala, ale vedle ní by se objevily cedule, které by ukázaly, že na té původní je jistá historická nepřesnost. Mě by zajímalo, co s tou věcí má společného ruská ambasáda? To by mě zajímalo také. Ruská ambasáda se odvolává na bilaterální smlouvu, kterou má uzavřenou s Českou republikou ohledně válečných pomníků a hrobů a nová úprava, kterou navrhuje, se Rusům nelíbí. Koněvova socha ale není válečný hrob ani pomník. Je to pomník konkrétního sovětského vojévůdce, který byl postaven v roce 1980, v době vrcholící normalizace. Na tento objekt se ta smlouva nevztahuje ani náhodou. Socha je v majetku obce, obec se o ni stará na vlastní náklady. Obec má právo říkat, co s tím pomníkem bude nebo ne. My Rusy férově informujeme o tom, co tam budeme dělat. Je to socha ruského maršála. Ta jejich snaha zamezit, aby si samospráva vykonávala věci na svém území, mi přijde absurdní. Vy to vnímáte jako nějaký zásah do výkonu samosprávy?

Jednoznačně, ruská ambasáda tu není od toho, aby určovala samosprávám, co mají dělat. Rusům se samozřejmě nelíbí, že by na těch nápisech mělo být, že Koněv třeba i zpravodajsky připravil invazi do Československa v roce 1968. On to ale udělal jako jednu ze zásadních věcí. Když to tam nebude, tak budeme zase jen omílat tu historickou nepravdu, která tam je, a sice, že zachránil Prahu před zničením. Prahu před zničením při vši účtě zachránil generál Kutlvašr, a ne maršál Koněv. To byl velitel Pražského povstání, který podepsal kapitulaci německých vojsk a Wehrmacht následně odešel. To, že tu zůstaly oddíly SS, které byly ochotny bojovat nehledě na cokoliv, je jiná věc. A přitom generál Kutlvašr, který měl tuto zásluhu, byl posléze komunistickým režimem perzekvován. Tady během normalizace bez jakéhokoli uzardění jela velmi sofistikovaná propaganda, která měla účelně potlačit význam Pražského povstání a naopak vyzdvihnout roli Rudé armády. Co se ale týče těch cedulek, tak Rusům se prostě nelíbí to, že my na těch cedulkách uvedeme, že oni od roku 1968 okupovali Československo, a to je to, proč proti tomu bojují. Já nechci nijak zlehčovat podíl Rusů na osvobození Československa, ale co se týče Prahy, přijeli v podstatě do již osvobozeného města. Pomníky rudoarmějcům najdeme i v zahraničí. Proč vadí v Dejvicích, a v Berlíně ne?

V Berlíně najdeme pomník Rudé armády, ve Vídni najdeme rovněž pomník Rudé armády. V případě

sochy maršála Koněva je ale ta armáda personifikována v člověku, který Československo osvobodil, tedy jeho část, ale v roce 1968 jej okupoval. A my říkáme, dobře my tady toho člověka necháme, ale chceme, aby všichni věděli, že on nás kromě toho osvobození i okupoval. **PŘED KANCELÁŘÍ STAROSTY PRAHY 6 VISÍ ZEMAN VE ČLUNKU:**

Vy tu sochu vnímáte jako normalizační propagandu? Já to tak chápu. Já nechci nijak zpochybňovat význam a zásluhy Rudé armády, ale na tom pomníku je značná historická nepřesnost. My ji jenom chceme uvést na pravou míru. Rusko ale vnímá velmi negativně jakýkoliv zásah do oblasti, kterou považuje za svou sféru vlivu. My nejsme jediní, kteří mají problém s komunistickými pomníky odkazující na společnou historii s Ruskem. Já říkám my Koněva neodstraňujeme ani ho nedeňujeme. My jenom uvádíme fakta, která jsou ověřená. Stačí, když si otevřete ruskou wikipedii, a tam je to všechno napsané. Tak proč se najednou vztekají, že to tam chceme dát my, když to tam sami mají? Do jaké míry je to ideologické rozhodnutí? K odstraňování soch z doby konfederace dochází v posledních měsících například i v USA...

Co se týče toho odstraňování, tak svým způsobem to ideologické rozhodnutí je. A proto já říkám, že do případu Koněvovy sochy tu ideologii pouštět nechci. Maršál Koněv je součástí naší historie, ale jestli máme možnost zmínit, že onen voják je součástí naší historie, nejen té pozitivní, i té negativní, pak nevidím důvod, proč bychom to tam dát nemohli a neměli. Ohledně odstraňování soch v USA, je nutné na to hledět v kontextu toho, co se tam v minulosti stalo, že jsou to relikty a odkazy z doby Občanské války. Je to nějaký vnitřní konflikt v rámci Spojených států, se kterým se vyrovnávají do dneška. V Česku se sochy odstraňovaly například za první republiky. Zmínil bych sochu maršálka Radeckého z Malé Strany... Tak Radecký se odstraňoval v návalu nějaké prvorepublikové euforie. Nakonec se dle mého historicky ukázalo, že se ani odstraňovat nemusel. Jak říkám, jestli se Koněvova socha odstraňovat měla, tak se to mělo stát v 90. letech, kdy ta nálada na to byla. Dnes by to ale jen zbytečně vyvolávalo vášně, polarizovalo společnost. Praha 6 má hodně důležitějších problémů než řešení jedné sochy jednoho maršála. Už tím, že se o tu sochu staráme, vyjadřujeme Koněvovi úctu. Tím vůbec neříkám, zda si ji zaslouží, o tom se vůbec nechci bavit. Ale dle mého vyjadřujeme i úctu Rudé armádě, která si ji bezpochyby za svou kolosální oběť na bojištích druhé války zaslouží, a Rusku za to, že nám pomohlo se zbavit nacistické okupace. To ale není podstata celé této pseudokauzy – hlavní sdělení příběhu „sochy maršála Koněva“ je to, že komunisté mají privilegovaný přístup k ruským diplomatům a vědí o všem dřív než česká diplomacie. **TAKTO BY MĚL PODSTAVEC U KONĚVOVY SOCHY VYPADAT PO PLÁNOVANÉ REVIZI:**

Je to pár let, co ve vaší městské části zbourali architektky ceněný hotel Praha. To je nějaký trend v Česku revidovat připomínky na období socialismu či normalizace? No tak v architektuře do toho samozřejmě vstupuje i nějaké estetické cítění, urbanismus a tak. Hotel Praha není jediný případ. Dneska jsou ale trendy v architektuře trochu jiné a i lidem se estetický pohled trochu mění. Dnešní architektura je střídmější než taková opravdu brutalistní, jako byl příklad hotelu Praha. Ale ten případ je jednoduchý, koupil ho soukromý vlastník, který chtěl pozemek využít pro stavbu rodinných domů pro sebe a své děti a ve spodní části chtěl mít soukromé gymnázium. To gymnázium tam mít nebude, ale jestli někdy bude chtít stavět domy pro svou rodinu, já nevím. Takže ve výsledku hotel zmizel a je tam prázdné místo. To je výsledek akce... Troufám si říct, že z pohledu obyvatel Hanspaulky se těm vilám, které stály za hotelem Praha, teď otevřel nádherný výhled na kus Prahy. Všiml jsem si, že máte v kanceláři fotografie prezidentů celkem standardní, a pak tam máte současného Miloše Zemana ve člunu. Jak Zemanovo prezidentování hodnotíte? Mně Zemanova politika nevyhovuje. Současný prezident dle mého rozděluje společnost na dva nesmiřitelné tábory: obdivovatele Miloše Zemana a naopak lidi, kteří ho nemají rádi. Prezident není člověk, který by měl diktovat, jak se má stát, média, společnost chovat. Prezident by neměl nikomu vnucovat své názory a kreativní výklad Ústavy v podání Miloše Zemana je skandální. To si prezident republiky nemůže dovolit, prezident má být lidem pozitivním příkladem – přeci jen je u nás jistá tradice vnímat prezidenta jako „tatíčka“.

Stejně tak se mi ani nelíbí směr, kterým se za Miloše Zemana stočila zahraniční politika České republiky. Naše zahraniční politika měla výrazné téma lidských práv a v této oblasti jsme patřili mezi světovou špičku. Teď, když jsme se od toho odklonili, tak nás svět vnímá jen jako jednu z dalších malých a nevýrazných zemí. Ono stačí si připomenout, co prezident Miloš Zeman uvedl po svém návratu z Číny, kdy řekl, že tam nejezdil poučovat o lidských právech, ale naopak se učit, jak stabilizovat společnost. Toto přeci nesmí říct prezident demokratické země, ve které funguje reálná dělba moci a existuje cosi jako vláda práva, po návratu z návštěvy totalitního režimu vlády jedné strany. Komunisté jsou ostře proti změně ohledně sochy. Obviňují vás ze snahy se zviditelnit. Plánujete vstup do vyšších pater politiky? Zatím ne. Práce na Praze 6 mne zaměstnává, ohromně mne baví a myslím, že není důvod od ní odcházet. Ondřej Kolář (34)

Syn významného českého diplomata Petra Koláře V mládí žil v Norsku, Švédsku a Irsku. Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a práva na Západočeské univerzitě v Plzni. V roce 2011 se stal tajemníkem předsedy TOP 09 a tehdejšího ministra zahraničí Karla Schwarzenberga. O dva roky později se stal předsedou místní organizace TOP 09 na Praze 6. V roce 2014 byl zvolen starostou šesté městské části v Praze. V roce 2016 se ostře ohradil proti návštěvě čínského prezidenta v Praze. Letos v dubnu proslul kauzou, kdy mu radnice Prahy 6 z veřejných prostředků zaplatila článek v

Plné znění zpráv

© 2018 NEWTON Media, a.s.
www.newtonmedia.cz

192

pánském časopise Playboy za 50 tisíc. Kolář následně městské části uhradil peníze ze svého. Podle svých slov o tom, že je článek zaplacený, nic nevěděl. Úředník, který měl sjednání článku na starost, přišel o místo.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Konev-nas-nejdriv-osvobodil-pak-okupoval-Kolar-junior-starosta-Prahy-6-nam-poskytl-vyklad-o-sovetskem-marsalovi-jehoz-sochu-chteji-nekteri-odstranit-512404?utm_source=nm&utm_medium=xml

Ve státní správě musí být jasné, kdo je za co odpovědný

16.11.2017 Veřejná správa str. 02 Rozhovor

Jiří Chum

Tomáš Vyhnaněk:

zákona o řízení a kontrole veřejných financí, rozklikávacím rozpočtům, novému projektu pro města a obce, e-governmentu, postavení ekonomie a matematiky ve veřejné správě... Nejen tomu jsme věnovali pozornost v rozhovoru s náměstkem ministra financí.

* Můžete nejprve představit sekci, kterou řídíte?

Je zdaleka největší na Ministerstvu financí, tvoří ji 470 funkčních míst. Velikostí je tudíž srovnatelná s některými ministerstvy, nicméně organizační struktura je celkem štíhlá, sekce se skládá ze šesti odborů. Největší a na veřejnosti nejznámější je odbor Auditní orgán, který audituje evropské fondy. Jeho sesterským odborem je odbor Kontrola, který kontroluje podle zákona číslo 320/2001 Sb. národní prostředky. Další odbor se zabývá hlášením nesrovnalostí Evropskému úřadu pro boj proti podvodům, který je známý pod zkratkou OLAF. Dále odbor Regulace a metodika účetnictví a Centrální harmonizační jednotka, které mají v gesci zákony, vyhlášky a metodiky v oblasti účetnictví, auditu a kontroly. V sekci je v neposlední řadě odbor Účetnictví ministerstva a účetní výkaznictví státu. V něm se napříkld připravuje konsolidovaná účetní závěrka státu, kterou letos budeme zpracovávat poprvé v celé výši. Máme rovněž ve většině krajských měst regionální pracoviště spjatá s kontrolou.

* Dlouhé roky jsme svědky nekonečných rozprav o podobě právní normy, která by zpřesnila postavení auditu a auditorů. Jaké legislativní úpravy auditu je vůbec reálné dosáhnout?

Je to otázka velmi aktuální. Poslední verzi zákona o řízení a kontrole veřejných financí, kterou Ministerstvo financí předložilo, vrátil Senát a Poslanecká sněmovna nepřehlasovala senátní veto. S dalšími úvahami na toto téma je nutné počkat na novou vládu. Diskuse o podobě zákona probíhají dlouhá léta. Připomenu, že šlo už o devátý pokus novelizovat zákon číslo 320/2001 Sb. Když jsme začali v létě 2015 s přípravou, měli jsme základní cíl, aby byl nový zákon konsenzuální. Věnovali jsme dost času jednání se zainteresovanými subjekty. Výsledek přijala vláda takřka jednomyslně, tři výbory Poslanecké sněmovny daly doporučující stanovisko. Poprvé na plénu v Poslanecké sněmovně bylo pro zákon devadesát poslanců napříč politickým spektrem, čtyřicet se hlasování zdrželo, proti nebyl nikdo. Senát se k návrhu zákona postavil záporně, vrátil jej do sněmovny, kde už se nenašla síla jej přehlasovat. Uvidíme, jaké budou v této oblasti priority vlády, která vzejde z voleb.

* Shodovali se protivníci zákona v nějakých výhradách?

V rámci připomínkového řízení jsme vypořádali dva a půl tisíce připomínek, nakonec bez rozporů. Po velmi náročných půlročních jednáních bylo dosaženo i souhlasného stanoviska legislativní rady vlády. Zákon je extrémně obtížné legislativně technicky uchopit. Týká se čtrnácti různých typů organizací, mezi nimiž jsou například kraje, příspěvkové organizace, zdravotní pojišťovny, ministerstva. Vymyslet jeden model corporate governance je velmi obtížné. V rámci připomínek jsme často slyšeli, že je potřeba se inspirovat ve Velké Británii, na Novém Zélandu nebo v Nizozemí. My ale žijeme v České republice s jejími legislativními pravidly a historií a některé jinak velmi přitažlivé modely finančního řízení jsou u nás neaplikovatelné. Představa, že se do českých podmínek dá jednoduše vložit úprava řízení veřejných financí z prostředí s odlišnými ústavními základy, je vzdálená realitě.

* Mohli bychom se však zřejmě inspirovat v tom, jak vnímat kontrolu...

U nás si pod pojmem kontrola stále představujeme něco, co směřuje k určité sankci. Hluboce v nás je z dob totalitních zakořeněno, že kontrola je nástroj moci, nemá žádná pravidla a že moc může kontrolovat všechno, vždy a všude. To jsme ale v úplně jiném mentálním horizontu než na západ od nás, kde mít věci pod kontrolou znamená, že za ně nesu odpovědnost, a proto je řídím. Cílem kontroly v „západním“ pojetí je mít o věcech přehled, řídit je a zároveň mít nástroje k jejich zlepšování. Největší výzvou pro české prostředí je opustit starý model, v němž po kontrole následují sankce. Ty sankce, kdy se akorát veřejné prostředky přesunou od pokutované organizace zpět do státního rozpočtu, a přitom není žádná osobní odpovědnost za konkrétní pochybení.

* Dají se v případě auditu a kontroly zkušenosti soukromého sektoru přenášet do podmínek veřejné správy?

Když se některé auditní standardy snažíme aplikovat na veřejnou správu, dostáváme se do jistých obtíží. Interní audit ve veřejné správě nereportuje manažerům, ale ministroví, který je politickým reprezentantem. Pochopitelně z toho vyplývají částečně jiné úkoly. Uvedu konkrétní příklad: každému je jasné, že stát má být 3E: to znamená fungovat hospodárně, účelně a efektivně. V připomínkovém řízení k zákonu se ukáOsudům zalo, že si pod tím každý představí něco jiného. V soukromé společnosti je jednoznačným kritériem dlouhodobě zisk a zvyšování hodnoty aktiv. To ve veřejné sféře není možné. Státní správa naplňuje různé potřeby společnosti, zajišťuje mandatorní výdaje, investice, které jsou politicky dané. Co je tedy účelné a efektivní? To záleží často na úhlu pohledu. Já jsem přesvědčen, že ve státní správě musí být pořádek hlavně v tom smyslu, aby bylo jasné, kdo je za co odpovědný. Za co odpovídá politik a za co úředník. Je potřeba jasně říct, kdo je odpovědný za nákup, za přípravu investičního záměru, za jeho vyhodnocování, za naplňování úspor. Auditor v tom má zásadní roli. Auditor je ten, kdo říká ministroví: „Hele, organizace je funkční a každý tady ví, co má dělat,“ nebo: „Hele, je tu pěkněj maglajz a v tom se ti budou politické cíle realizovat dost těžko.“

* Dovedete si tedy představit interního auditora ve veřejné správě jako vyslance strategického uvažování?

Dovedu. Znamená to opustit některá zažitá schémata ohledně implementace auditorských standardů. Měli bychom se povznést nad manažerské učebnice a vrátit se k selskému rozumu. Auditor by měl být jako lékař, a ne jako policajt. Diagnostikovat stav a nabízet řešení. Měl by být hlavním advokátem prevence a včasného řízení rizik. A hlavně – auditor musí být otevřený člověk, vnímavý ke svému okolí a sociálně inteligentní. Pak může reálně přispět k naplňování jakýchkoli strategických vizí.

* Otevřenost je docela v módě. Téměř hitem webů obcí jsou rozklikávací rozpočty. Co o nich soudíte?

Když takový rozpočet otevřu, musím se v něm umět vyznat. Vzhledem ke své profesi to dokážu, běžný občan asi stěží. Struktura státního či obecního rozpočtu je vytvářena pro účely rozpočtářů, každá obec to navíc má jinak. Mechanicky přenesené na web je to úplně k ničemu. Vidíte polotovary, změt' neznámých ingrediencí. To, co má pro občana smysl, je dívat se na reálné výdaje. Těmi jsou faktury. Ministerstvo financí je zveřejňuje od roku 2015 a je pravda, že i to je značně komplikované. Proto jsme přistoupili k vizualizacím. Vše musí být jednoduché a dostupné. Rozklikávací rozpočty jsou jako mantra, avšak většinou z nich nikdo nic nepochopí. Občané by měli mít možnost na dva kliky vidět srozumitelné barevné grafy, za co konkrétně jejich obec utrácí.

* Ministerstvo financí je gestorem projektu otevřených dat o hospodaření. Počátkem září představilo projekt CityVizor. Co je jeho podstatou?

Je to úplně jednoduché. Vizualizují se ta účetní data, která si příslušná obec do aplikace naleje. Tento vizualizační nástroj může přehlednou formou seznámit občana s tím, jak obec hospodaří. Spojuje v sobě údaje přímo z účetnictví, objeví se tam faktura, můžete se prokliknout na registr smluv, případně na rozpočet, na úřední desku, katastrální mapu. Záleží na obci, co v aplikaci zveřejní. Postup je snadný. Obec si stáhne svoji datovou sadu z účetnictví v podobě excelové tabulky, pošle ji do zmíněné aplikace a ta ji sama převede do grafů. Je to velmi srozumitelná cesta k poznání obecních rozpočtů. Zadání bylo, že to musí být na dvě kliknutí. První jsou výdaje, druhým už jdete na akci. Rychle se dostanete přímo k položkám, které se týkají vaší ulice.

* Vyšli jste od pilotního projektu?

Navazovalo se na projekt Supervizor, za který jsme dostali první místo v celoevropské soutěži Share and Reuse of IT Solution Award. Ten podobnou jednoduchou formou seznamuje občany s hospodařením resortů. Je do něho zapojeno šest ministerstev a Český telekomunikační úřad. Máte jednoduchý obrázek, rozhodnete se, zda vás zajímají konzultační služby, nákup majetku nebo pořízení služebních aut, a dostanete se zase na dvě kliknutí k faktuře. Je to transparentní, všichni se na to mohou podívat, například datoví novináři s tím pracují, takže i pro nás je to ujištění, že nám tady něco neutíká. Je to ovšem vzhledem k charakteru výdajů ministerstev spíše odborná záležitost. Ministerstva zpravidla utrácí za právníky, IT služby a podobné položky, které není moc s čím porovnat a nepředstavíte si je jako opravu chodníku u vás v ulici. Proto jsme vytvořili nástroj pro obce, zadarmo, nic legislativně vynutitelného. Pilotní verzi jsme vyzkoušeli s Novým Městem na Moravě, oni data zveřejňují už dlouho, jen je jinak vizualizují. Takže my jsme se na ně napojili a data používali, samozřejmě s laskavým svolením tamní osvětlené radnice. Teď máme ještě pilotní projekt s městem Černošice, Brnem-střed a Prahou 7. V některých případech se doladuje, jak dostat z některého typu účetního systému strukturu dat v Excelu. Náš partner, Otevřená města, z. s., ještě programuje propojení některých účetních softwarů na aplikaci. Neklade to žádné finanční ani softwarové nároky. Jsme zcela otevření konzultacím a dotazům obcí. V mnoha z nich to může pročistit atmosféru. My jsme na webu ministerstva publikovali faktury až do roku 2001. Dokonce ten nástroj pomůže odhalit i případné neúmyslné účetní chyby. Také zastupitelé mohou snadněji pochopit, jak funguje rozpočet.

* Co je podle vás základním předpokladem kvalifikované rozpravy o hospodaření veřejných institucí?

Pochopit, co je to akruální princip. Tedy, že náklady a výnosy se mají účtovat časově rozlišené, zásadně v tom účetním období, se kterým časově a věcně souvisejí, bez ohledu na skutečný příjem či výdej peněžních prostředků. To je úplný základ. Většina domácností uvažuje v krátkodobějších i dlouhodobých výhledech. Lidé vědí, jak dlouho jim vydrží auto, splácejí hypotéku, opravují byt. Podobně potřebujeme uvažování o státním rozpočtu nebo obecním rozpočtu vytáhnout z ročního horizontu. Vyberu nějaké prostředky na daních a v tom samém roce je utratím – takhle můžete uvažovat jen ve státě, který nemá žádnou budoucnost. U investic musím uvažovat dlouhodoběji, rovněž počítat s tím, kolik budu muset investovat do údržby, do oprav. V posledních deseti letech tady významně stouply výdaje na investice. Ročně nám do nich přiteče z evropských fondů téměř sto miliard korun. Na obecní a státní úrovni je třeba říct, které věci jsou konsenzuální a shodně se v nich opozice i koalice. Respektovat, že rozvojový plán máme na pět, deset let. Například obrana a zdravotnictví jsou investičně nákladné věci, a když teď zainvestujeme něco do armády, bude to mít výsledky nejdříve za deset let. Proto se i na investiční výdaje musíme dívat z perspektivy přesahující jedno volební období. Doma taky neplánujete jen na čtyři roky dopředu, když vám tedy zrovna náhodou netáhne na stovku.

* Urychluje cestu k průhlednosti institucí e-government?

Domnívám se, že v e-governmentu dochází k jistému vystřízlivění, což logicky navazuje na každou euforii. Čelíme nedostatku patřičně kvalifikovaných a tvořivých lidí. Nelze donekonečna na konferencích opakovat, že bychom měli následovat v elektronizaci státní správy Estonsko. Argumentovat Estonskem v otázkách e-governmentu znamená pochopit, jak v Estonsku k e-governmentu přistupují. Tamní společnost je velmi malá, rozhodující osoby se navzájem znají. Vědí, že musí táhnout za jeden provaz, e-government tam vznikal postupně, i tak s mnoha problémy. U nás bychom měli postupovat i cestou malých projektů, uvědomit si, které státní organizace mají dobré IT projekty. Tam, kde to nefunguje, je potřeba, aby nastoupily otevřené a tvořivé osobnosti. Dokud se IT strategie nebudou projednávat na otevřených platformách, tak žádná IT revoluce nenastane.

* Jaké je podle vašeho názoru současné postavení ekonomie v systému společenských věd?

Příliš exkluzivní. Vystudoval jsem teoretickou ekonomii, což je de facto aplikovaná matematika. Dobře vím, jak se dají teoretické modely zneužít a jak je také takzvané mluvící hlavy – ekonomičtí experti – ve veřejných diskusích s oblibou zneužívají. I proto je mi proti mysli, když se ekonomie místo disciplíny zaměřené na analýzu hospodářství začne provozovat jako šamanismus. Když vystoupíte v televizi v padnoucím obleku a cizími slovy varujete před fatálními ekonomickými důsledky toho či onoho jevu, mnoho lidí ohromíte, někdo se zalékne. Není to však nakonec nic jiného, než kdybych vyběhl proti bouřkovému mraku v palmové sukénce a chrazil mušlemi. Úkolem nás, kteří jsme dosáhli ekonomického vzdělání, je otevírat témata a činit je srozumitelnými. Na cestě k otevřené společnosti by měli nejprve ekonomové předstupovat před občany s reálnými čísly a bez ideologických komentářů.

* Souhlasíte s tím, že se ve společnosti velmi podceňuje matematika?

Tak super by bylo, kdyby se všichni naučili trojčlenku. Studoval jsem ekonometrické metody, znám jejich využitelnost, například v makroekonomických predikcích nebo statistických metodách. Ovšem přílišné zatěžování matematikou směřuje k zmíněnému šamanismu. Když nejste velký odborník, nedohlédnete všechny předpoklady matematických modelů. Lze i záměrně opominout některé předpoklady, utopit je ve složitých vzorcích. Čím je matematika ve službách ekonomie složitější, tím více bývá ideologická a můžete s její pomocí manipulovat fakty. Budete rozdělovat svěřené prostředky tímto způsobem? Pak ovšem očekávejte za pět let následující problémy, řekne uvážlivý ekonom. Vyjmenuje pak předpoklady, z nichž ve své úvaze vychází. Matematiku by neměl využívat k mlžení. Ať si každý přečte nějaký text Karla Engliše, jeho zdůvodnění státního rozpočtu ve dvacátých letech nebo za časů krize. To je vzor, který pochopí každý. Přemíra akademizace a odtržení od reality činí dnes z ekonomie velký maglajz. To je to správné slovo. Jestli si katedroví ekonomové kladou za cíl, aby jejich práce měla nějaký užitek pro společnost, pak musí pracovat s empirií.

* Jaká je vaše vize inovací na úseku, který řídíte?

Že budeme předkládat projekty, o nichž jsem se zmínil. Otevřené informace o výdajích státu. Ty mají podporovat pozitivní motivaci lidí, jak postupovat do budoucna. Velmi si vážím svých spolupracovníků v týmu. Tým je složen z více generací, společným jmenovatelem jeho členů je otevřenost změnám, vzájemná otevřenost. Nástroj CityVizor, o němž jsme mluvili, považuji za velmi dobrý příklad otevřenosti a zároveň jednoduchosti. Projevili-li starostové, zastupitelé či úředníci zájem, ať se na nás obrátí. Pořádáme různá metodická školení, zdarma, v rámci naší práce. Vytvářejí se zájmové komunity, s nimiž diskutujeme. Poskytují zpětnou vazbu našim metodikám, my je pak zlepšujeme a rozvíjíme. To je i podstatou ocenění Share and Reuse, tedy: Sdílejte a znovu používejte věci. Na sdílení, v daném případě zkušeností, je založen dnešní svět. Veřejná správa musí fungovat stejně.

„Představa, že se do českých podmínek dá jednoduše vložit úprava řízení veřejných financí z prostředí s odlišnými ústavními základy, je vzdálená realitě.“ PhDr. Tomáš Vyhnánek (*1977 České Budějovice) Absolvoval obor politologie a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze (1997–2002) a tamtéž Institut ekonomických studií (2002–2005). Pracoval pak v bankovníctví, byl ředitelem odboru ekonomických analýz Úřadu vlády (2006), ředitelem odboru hospodaření přímo řízených organizací Ministerstva zdravotnictví (2006–2007), manažerem Deloitte Advisory, s. r. o. (2008–2012), manažerem ČSOB Advisory, a. s. (2012–2014), ředitelem odboru Centrální harmonizační jednotka Ministerstva financí (2014–2015), od listopadu 2015 je náměstkem ministra financí pro finanční řízení a audit. „Největší výzvou pro české prostředí je opustit starý model, v němž po kontrole následují sankce.“

„Auditor by měl být hlavním advokátem prevence a včasného řízení rizik.“ „Na obecní a státní úrovni je třeba říct, které věci jsou konsenzuální a shodně se v nich opozice i koalice. Na investiční výdaje se musíme dívat z perspektivy přesahující jedno volební období.“

„Jsme zcela otevření konzultacím a dotazům obcí k projektu CityVizor. V mnoha z nich to může pročistit atmosféru.“

„Je mi proti mysli, když se ekonomie místo disciplíny zaměřené na analýzu hospodářství začne provozovat jako šamanismus.“

Foto autor| FOTO: RADOSLAV BERNAT

Těžko říct, kdo kontroluje situaci v jihoafrickém Zimbabwe

15.11.2017 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Jiří HOŠEK, moderátor

Plné znění zprávy

Robert Mugabe, tahle stálice africké politiky je v domácím vězení. V úvodu pořadu se pobavíme o dramatickém dění Zimbabwe, které má podle všeho parametry puče. S komentátorem Petrem Honzejkem rozebereme vytvoření Demokratického bloku, tedy spojení 4 pravicových a středových stran týkajícího se rozdělení funkcí v Poslanecké sněmovně. Jaký potenciál má tahle spolupráce? Nepochybně velký potenciál mají další odhalení o vměšování Ruska do britského referenda o brexitu. Proč se Spojené království probudilo tak pozdě? Návštěva prezidenta Zemana v Rusku má kromě jiného přinést taky vznik česko - ruského diskusního fóra. Jaký má být jeho obsah? Nebo spíš smysl. Ve věku 94 let zemřela Ruth Bondyová. Zavzpomínáme na ni nejen coby na česko - izraelskou spisovatelku, která do hebrejštiny přeložila Švejka nebo Fimfárum. No, a závěr pořadu pak věnujeme slovní, řekněme, válce mezi šéfem fotbalové Slavie Jaroslavem Tvrdíkem a redaktory deníku Sport. Jiří Hošek pevně doufá, že jste správně naladěni na příští minuty se středním Dnem podle ...

Těžko říct, kdo kontroluje situaci v jihoafrickém Zimbabwe. Ale 93letý prezident Robert Mugabe to nejspíš není. Politik, který stojí v čele zbídačené země 37 let, je v domácím vězení. Drží ho tam armádní jednotky, které i s použitím těžkých zbraní ovládají ulice v metropoli Harare. Jejich akce, která má parametry puče, jsou podle některých informací primárně namířené proti Mugabeho manželce Grace, která měla našlápnuto k tomu, převzít v zemi moc. Mikrofon teď ve studiu "převezme" Milan Slezák, můj vážený kolega a zahraničně politický komentátor Českého rozhlasu. Dobré odpoledne.

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Děkuji, dobré odpoledne.

Jiří HOŠEK, moderátor

Milane, podle vašeho soudu jednoduchá otázka. Puč, ano či ne?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Podle mého soudu ano. Otázkou pouze je, co chtějí vojáci dosáhnout. Zda tu moc chtějí sami pro sebe, anebo, a to je podle mého soudu pravděpodobnější, pro někoho, kdo je s nimi spojen a koho by rádi viděli jako nástupce Roberta Mugabeho. Teď jde také o to, "pouze o to", zda Robert Mugabe doslouží ještě, anebo zda bude s poctami takzvaně odejit.

Jiří HOŠEK, moderátor

Hm. Vy jste zmínil vlastně tu možnou osobu v pozadí toho puče. To nejspíš tedy podle těch mediálních informací vypadá na viceprezidenta Emmersona Mnangagwu. Co to je za pána? Co se o něm ví?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

No, myslím, že je velice výmluvná jeho přezdívka Krokodýl. Kdyby se jmenoval, kdyby mu říkali Holubice, tak možná si budeme říkat, že je to někdo jiný. Ale je to člověk, který se pracoval ještě v dobách, kdy lidé kolem Mugabeho bojovali proti režimu bílé nadvlády. Kdy se cvičili na partyzány v Mosambiku. Je to člověk, který má zásluhy, které se v těch vládních kruzích Zimbabwe uznávají právě ještě z této doby. Na rozdíl od Mugabeho manželky Grace, která je mladší, které je "teprve" 52 let. A která by moc chtěla evidentně strhnout na svoji stranu, ačkoli většinou Zimbabwečanů je hluboce nenáviděná. A viceprezident, kterého jste zmínil, u něhož já jsem dodal tuto přezdívku, je velice tvrdý muž, má vlivné známé v armádě. Armáda velice nelibě nesla, že byl odvolán. Určitě na nátlak Grace Mugabové. Ale také nelibě nesla, že pokračují čistky lidí, kteří byli v stranickém aparátu vládní strany svázáni právě s prezí..., s viceprezidentem. A ve velice neobvyklém gestu se šéf armády v pondělí postavil proti této vládní politice čistek. A řekl doslova, že armáda nepřipustí, aby se v ní pokračovalo. To je něco v Zimbabwe, které ...

Jiří HOŠEK, moderátor

Nevídaného.

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Naprosto nevídaného, protože v Zimbabwe Robert Mugabe svou obratnou politikou se udržoval celou tu dobu u moci. A pokud se vynořil někdo, kdo by ho jenom náznakem mohl ohrozit, tak Robert Mugabe vždy včas zareagoval. A takového potenciálního protivníka jsme, to pravda je, že dnes už je to 93letý pán, který má jistě i jiné starosti než jenom držet se u moci.

Jiří HOŠEK, moderátor

Milane, mě zaujala taková větička ze zpravodajství BBC, že velitel zimbabwské armády generál Chiwenga navštívil minulý týden Čínu, což je samozřejmě mocnost, která má dlouhé prsty. Máme něco číst mezi řádky?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Je to, nedá se to vyloučit, protože Čína má v Africe nyní velký vliv. A Čína samozřejmě, protože do Afriky hodně investovala, tak má zájem na tom, aby měla v Africe jí nakloněné režimy, ale také režimy, které ty půjčky, které dostali a levné úvěry, které dostali z Číny, lidově bych řekl, neprobendí. A ty peníze se vrátí zpět Číně. A zimbabwské hospodářství je na tom velice zle. A pod prezidentem Mugabem se jistě už nezlepší, pod ním se jenom zhoršovalo. Ale myslím si, že hlavním důvodem toho, co se děje v Zimbabwe, je právě ten vnitrostranický, vnitrofrakční boj, ten boj v zimbabwské mocenské elitě. A důvod toho boje je právě ten, kdo je to soubor o toho, kdo nastoupí po Mugabem, protože je jasné, že někdo, a už brzy, po něm bude muset tu moc převzít. A většina těch lidí, kteří mají blízko k moci v Zimbabwe právě nechce, aby to byla Mugabeho manželka Grace. Jinak nebudeme si nic nalhávat, ti lidé, o nichž tady mluvíme, nejsou nepopsané listy. A nejsou to andělské bytosti. Ten, ten šéf zimbabwské armády, o němž jsme tady mluvili, který byl v Číně a který se postavil proti těm čistkám, je člověk, který je na sankčním režimu Evropské unie a Spojených států. Protože se v minulosti dopouštěl činů, které byly na západě kvalifikovány jako porušování lidských práv.

Jiří HOŠEK, moderátor

Ještě, Milane, nejspíš poslední věc. Vy jste zmínil ty, ty možné scénáře, co kdyby třeba některému z těch generálů, třeba právě tomu jmenovanému zachutnala ta moc a nechtěla se armáda vydat cestou toho, toho viceprezidenta. V jakých, v jakém okamžiku toho převratu nebo puče by se tohle mohlo rozhodnout?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

No, já si myslím, že ten puč, nebo pokus o převrat, zatím bych byl přece jenom, trošku bych se držel zpátky, je inspirován ze zahraničí, z Jihoafrické republiky. A že ho inicioval právě ten odvolaný viceprezident, na jehož stranu se tedy nyní armáda zcela jasně postavila. Ten si chce podle mého soudu pojistit následnictví, možná už je také připraven přebrat moc po Robertu Mugabem, ostatně už to také není žádný mladík, 75 je mu, takže by si jistě tu moc chtěl nějakou dobu užít. A jeho výhodou je právě to, že má hodně lidí na těch významných místech mocenských i v té armádě. A armáda se vlastně postavila, jak už jsem řekl, za něj i za jeho stoupence. Takže je jasné, že nějaké propojení tam bude. A já si tedy troufnu odhadnout, že to propojení bude silné. A že cílem toho všeho je vlastně dostat k moci pana Mnangagwu co nejdříve.

Jiří HOŠEK, moderátor

To byl komentátor Českého rozhlasu Milan Slezák. Děkuju mockrát za vaši návštěvu. Na slyšenou.

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Na slyšenou.

Jiří HOŠEK, moderátor

A my u tématu zimbabwského puče - nepuče ještě chvíli zůstaneme. Politického geografa z **Fakulty sociálních věd** Michaela Romancova jsem se dnes odpoledne zeptal, jestli podle, řekněme, afrických i jiných měřítek mají zimbabwské události parametry převratu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd**

Ono se to nedá zatím z těch veřejně dostupných informací říci, protože evidentně tam ozbrojené síly něco konají. Což by svědčilo ve prospěch toho, že se o puč jedná. Na druhou stranu vehementně popírají, že se jedná o puč, který je namířen proti hlavě státu. Prý dochází jenom k něčemu takovému zvláštnímu, jako je, řekněme, "čištění bezprostředního prezidentova okolí". Takže já si sice myslím, že to nakonec puč bude, ale nechme se překvapit.

Jiří HOŠEK, moderátor

Jeden z těch pučistů generálmajor Sibusiso Moyo na televizní obrazovce prohlásil, cituji, že jakmile jeho vojáci splní svou misi, jakou, to úplně neupřesnil, tak se situace vrátí k normálu. Ale to jsme vlastně od organizátorů převratu slyšeli v různých variacích i v mnoha předchozích případech. Je tomu tak?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd**

Samozřejmě. Vždycky vlastně ti, kteří vystupují, samozřejmě za předpokladu, když se nejedná o vlastně puč, který by byl, dejme tomu, nesen ve znamení nějaké ideologie, kdy vlastně ten nový režim, který by měl být, nebo který je nastolen, chce revoluční změnu, tak vždycky tam bylo tohle to zdůvodnění, které, zdá se, v tomto případě není, není jaksi na pořadu dne.

Jiří HOŠEK, moderátor

Asi žádný kontinent nemá v moderní historii tak dlouhou tradici vojenských převratů, jako právě Afrika. Nevím úplně přesně procento, ale mám pocit, že drtivá většina těch převratů skončila úspěšně. Co v tom vlastně hraje hlavní roli? Moment překvapení, kvalitní plán, obsazení televize?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd**

Já bych, s dovolením, začal od té první části té otázky. Protože vlastně jsou dva kontinenty, které mají velice bohatou historii převratů. A to je Latinská Amerika a potom samozřejmě právě ta Afrika. A vlastně optikou těch velkých čísel to vychází tak, že úspěšný je zhruba každý druhý převrat. Jak v tom latinskoamerickém, tak v tom africkém jaksi případě. A ta jaksi pravděpodobnost 50 na 50 si myslím, že vlastně není úplně špatná. A pokud jde vlastně o tu druhou část, tak já si myslím, že obrovskou roli v tom hrají vlastně tři fenomény. První a asi nejdůležitější je, že vlastně ty země se vyznačují tím, že mají poměrně slabé instituce. Ale silné lídry. A kdekoliv máte silného lídra, slabé instituce, tak tam si vlastně koledujete o něco takového. Druhou věcí je ta, že všude v těchhle těch zemích hrají velice důležitou roli ozbrojené složky. A třetí věc, která úzce s tímhle tím souvisí, je, že velice často ti, kteří jsou u moci, se k moci také dostali státním převratem. A místo toho, aby se snažili, aby ta země normálně fungovala, tak oni vlastně většinu energie vynakládají na to, aby se udrželi u moci. Aby předešli státnímu převratu. Což potom logicky vzbuzuje tak obrovský odpor, že je to přesně vlastně to, čeho se potom dočkají.

Jiří HOŠEK, moderátor

Já nejsem velký odborník na Zimbabwe, ale myslel bych si, že jestli nějaká země je na takovýto scénář připravená a počítá s tím, tak je to právě Mugabeho režim. Takže tebe osobně to překvapilo, nebo byly tam nějaké signály, že se něco podobného může stát?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd**

Já se přiznám, že jsem všechno možné, jenom ne odborník na Zimbabwe. Nicméně ta vláda Roberta Mugabeho, který se vlastně dostal k moci v roce 1980 a vlastně prvních pár let to vypadalo, že by to v podstatě nemuselo být až tak špatné, tak je vlastně dneska, je to nejdéle vládnoucí africký diktátor. A ta země směřuje už ne od 10 k 5, ale už se propadá někam do jednoznačně záporných hodnot. Asi ve všech měřitelných ukazatelích sociálního, ekonomického či politického vývoje. Takže v tomto ohledu si myslím, že to vlastně nic až tak překvapivého není.

Jiří HOŠEK, moderátor

Britský ministr zahraničí Boris Johnson dneska prohlásil, že si nikdo nepřeje, aby vláda v Harare přešla od jednoho tyrana ke druhému. Jednak, co říkáš těmhle slovům? A za druhé, jak by se vlastně zbytek světa, myšleno tedy civilizovaného světa měl k dění v Zimbabwe teď postavit?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd**

Já si myslím, že vlastně civilizovaný svět nemá moc na vybranou. Protože tolerance vlády Roberta Mugabeho sama o sobě je vlastně šílená záležitost. Samozřejmě, oni vůči Zimbabwe byly nejrůznější sankce už uplatněny. Robert Mugabe není zván do těch civilizovaných zemí, ale to je v zásadě asi tak všechno, co se s tím dá dělat. Protože Robert Mugabe stojí v čele země, která jinak je prostě standardní součástí Mezinárodního společenství. Já bych dodal bohužel, ale s tím se prostě, s tím se prostě nedá nic dělat. Kdo se tam chopí moci, uvidíme. Já si myslím, že ono to o moc horší, zejména právě pokud jde o tu ekonomickou, sociální a politickou situaci, být nemůže. Ale samozřejmě, že může dojít ke krveprolití. Nicméně ani to by v těch afrických vlastně reáliích nebylo až tak nic neobvyklého.

Jiří HOŠEK, moderátor

Na to vlastně můžu navázat asi svojí poslední takovou praktickou otázkou. Co bys teď poradil cizincům, kteří v Zimbabwe uvízli a v té krajně samozřejmě nepřehledné a nepředvídatelné situaci?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd**

Já si myslím, že je to jediné, pokud jsou na nějakém místě, kde je klid, kde je aspoň relativní bezpečí, tak tam zůstat a potom, jakmile to bude možné, dostat se na ambasádu, nebo přímo na letiště a pryč ze země.

Jiří HOŠEK, moderátor

Politický geograf Michael Romancov a jeho pohled na události posledních hodin v Zimbabwe. Děkuju mockrát za tvoje odpovědi. Brzy se budu těšit na slyšenou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd**

Já děkuji za pozvání, na slyšenou.

Prorazil jako zpívající Ken. Teď se věnuje zdravotnictví

15.11.2017 Mladá fronta DNES str. 18 Jižní Čechy

— Markéta Macháčová

ČESKÉ BUDĚJOVICE Mohl zazářit jako zpěvák, mikrofon a fanynky však vyměnil za sako a kancelářský stůl. Přesto zůstala vysokému blondákovi přezdívka Ken, kterou si vysloužil před 12 lety v pěvecké soutěži SuperStar. Sice nevyhrál, ale lidé si ho zapamatovali. A možná právě to mu pomohlo při letošních parlamentních volbách. Od října je Adam Vojtěch poslancem, do Sněmovny se dostal ze třetího místa jihočeské kandidátky hnutí ANO jako nestraník.

Do politiky už nahlédl, když v roce 2014 nastoupil na ministerstvo financí za Andrejem Babišem, kde pracoval až donedávna jako poradce ministra se zaměřením na financování zdravotnictví. Šéfa ANO doprovázel i v předvolební kampani, mítinky oživoval svým pěveckým vystoupením.

Než se dostal na ministerstvo, vystudoval právnickou fakultu a mediální studia v Praze.

„Trochu mě překvapilo, že šel pracovat zrovna na ministerstvo, ani nevím, že by měl politické ambice. Čekal bych, že bude získávat praxi jako právník. Jinak si na spolupráci s ním stěžovat nemůžu, je to profesionál a dobře zpívá,“ prozradil kapelník Jiří Prajer z budějovické skupiny Metroklub Big Band, kde Vojtěch vystupoval zhruba 10 let.

Chodil i do pěveckého sboru Jitřenka, kde jej bývalí členové popisují jako přátelského, pečlivého a cílevědomého kluka. „Nezkazil žádnou srandu. Do politiky se podle mě svojí povahou nehodí,“ zmínila jedna z bývalých zpěvaček sboru.

Po skončení studií rodák ze Včelné pracoval rok jako korporátní právník, ale pak přišla lákavá nabídka. „V době, kdy jsem při studiu vedl Spolek právníků Všehrd, tak jsem se seznámil s Andrejem Babišem. Pořádali

jsme přednášky a on byl jedním z přednášejících. Posléze se mi ozval, zřejmě na mě dostal doporučení a šel jsem pracovat na ministerstvo," popsal 31letý absolvent práv.

Jako poradce ministra se zabýval hlavně financováním zdravotnictví, ačkoliv s touto oblastí do té doby neměl žádné zkušenosti. „Když někdo učí 30 let, tak také neznamená, že bude rozumět školství, aniž bych chtěl někoho urazit. Zdravotnictví je hodně o finančních tocích, právní úpravě a systémových otázkách. V tom mi pomáhá moje vzdělání. To je oblast, kterou nutně nemusí řešit někdo se zdravotnickým vzděláním,“ brání se poslanec, jenž chce mandát vykonávat na plný úvazek.

Také proto odešel z ministerstva a zároveň se chce vzdát svých funkcí například ve správní radě Všeobecné zdravotní pojišťovny nebo dozorčí radě České průmyslové zdravotní pojišťovny.

Bude z něj ministr?

O Vojtěchovi se mluví v poslední době i jako o kandidátovi na post ministra zdravotnictví. Funkci by neodmítl, ale nabídku ještě nedostal. Určitě chce být minimálně členem sněmovního výboru pro zdravotnictví. Jeho předseda už poslední čtyři roky s Vojtěchem spolupracoval.

„Do problematiky zdravotnictví se dostal poměrně rychle, ačkoli není z oboru. Má jasno v tom, co jsou priority a jak zreformovat české zdravotnictví. Pracovalo se mi s ním velmi dobře a jsem přesvědčen, že budoucí premiér by měl uvažovat o Adamu Vojtěchovi jako o ministru zdravotnictví,“ zhodnotil jeho působení šéf výboru pro zdravotnictví Rostislav Vyzula (ANO).

Vojtěch v uplynulých letech navštěvoval české nemocnice a diskutoval s jejich řediteli. Jak sám zmínil, chtěl by se zasadit o elektronizaci zdravotnictví, novou úpravu regulace úhrad zdravotnických prostředků či podpořit nový zákon o zdravotních pojišťovnách.

O politických funkcích prý nikdy neuvažoval. „Jsem stále nestraník a nepřišel jsem před třemi a půl lety na ministerstvo jako stranický nominant. Že budu kandidovat, jsem se rozhodl teprve před půl rokem a nečekal jsem, že to takhle dopadne. Zatím jsem neuvažoval, jestli bych do hnutí ANO vstoupil,“ uvedl. I když by se z jeho slov mohlo zdát, že už bude vidět jen v poslanecké lavici, Jihočeši ho mohou potkat na plesech, kde zpívá s kapelou Fordance Orchestra či Valda Bandem.

„Svého času jsem o profesní dráze zpěváka uvažoval, ale pak jsem odešel na vysokou školu. Teď mi to zůstalo jako koníček a odpočinek od práce,“ doplnil Vojtěch.

Představujeme Jihočeští poslanci

Kdo bude reprezentovat Jihočeský kraj ve Sněmovně? MF DNES představuje všech 13 poslanců. Každý den najdete jeden profil. Dnes: Adam Vojtěch (ANO) Zítra: Jan Zahradník (ODS) Už vyšlo: Jan Bartošek (KDUČSL), Jan Bauer (ODS), Vojtěch Filip (KSČM), Lukáš Kolářík (Piráti), Roman Kubíček, Jan Kubík, Radka Maxová, Karel Tureček (všichni ANO), Miloslav Rozner (SPD), František Vácha (TOP 09), Ondřej Veselý (ČSSD)

Adam Vojtěch (31 let) Narodil se 2. října 1986 v Budějovicích, kde vystudoval Biskupské gymnázium. Na ZUŠ se věnoval 13 let zpěvu, hře na klavír a herectví. Působil v řadě pěveckých souborů, zpíval v muzikálech, vydal i sólovou desku. Na UK v Praze absolvoval Právnickou fakultu a mediální studia na **Fakultě sociálních věd**. Rok po studiích pracoval jako právník. Od června 2014 byl poradcem ministra financí. Je svobodný a má přítelkyni.

Foto popis|

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - jižní Čechy

Dobyvatelé chtějí víc

15.11.2017 Mladá fronta DNES str. 17 Praha

Benedikt Lederer

Piráti plánují kandidátky do komunálních voleb po celé Praze. Nasadí nováčky

PRAHA Se sloganem „Pust'te nás na ně!“ se dostali Piráti v říjnu do Sněmovny. Nyní slýchají od svých příznivců „Pust'te nás mezi sebe!“ A to v hojném počtu. „Evidujeme řádově stovky přihlášek do strany,“ říká předseda pražských Pirátů a poslanec Ondřej Profant.

Jména stranických nováčků uvidí Pražané už v příštím roce na kandidátních listinách do komunálních voleb, přestože se nejspíš nebudou vyjímat na čelních pozicích. „Plánujeme postavit kandidátku ve valné většině městských částí a bez nových členů bychom na to početně nestačili,“ líčí Profant.

Pokud by byli přijati všichni zájemci, rozrostla by se strana až několikanásobně. Před volbami totiž čítala partaj s plachtou ve znaku kolem 500 straníků. Což je pro uskupení, které skončilo v říjnových volbách do Poslanecké sněmovny na třetím místě, velmi malý počet.

Příliv nováčků však může Piráty i potopit. „Příchod velkého počtu nových členů může straně uškodit. Všechny zájemce totiž nemusí dobře znát. Piráti navíc přitahují mnoho určitých exotů, a to svým excentrickým jménem a novostí,“ uvádí politolog **Fakulty sociálních věd** UK Jan Charvát.

Podle něj jsou však podivíni v každé straně a nemusí s určitostí škodit. To spíše členové, kteří by uvnitř strany zakládali další tábory, a tím působili vnitřní rozbroje. Účinnou obranou jsou podle politologa vnitřní mechanismy strany, které dokážou případné hrozby pirátské plavby včas odstavit. Ty už ostatně zafungovaly před volbami, kdy byl z funkcí ve straně odvolán zastávce vystoupení z NATO.

Rizika si pražští Piráti uvědomují. Nepřijímají proto masově. U všech uchazečů chtějí nejdřív prověřit, jak jsou občansky aktivní. „Přednostně bereme lidi, kteří mají zkušenost, třeba s aktivismem,“ popisuje předseda pražských Pirátů.

Zkušené, či aspoň snaživé tváře strana nutně potřebuje. V roce 2014 neměli Piráti v řadě městských částí vlastní kandidáty, případně jen několik na kandidátkách jiných stran. S tím je nyní konec. Strana chce kandidovat v co nejvíce částech metropole samostatně. Nejen ve volbách na magistrát, kde už tak kandidovala minule.

Tam, kde by neměli dostatek lidí na ryze pirátskou kandidátku, jsou Piráti ochotni jít do koalice s dalšími subjekty. „S ohledem na náš volební výsledek z parlamentních voleb se pokusíme, aby kandidátky byly pod naší značkou, pokud bychom někde nešli samostatně,“ dodává k tomu Profant.

Sněmovna dodala sebedůvěru

Nabitá sebedůvěra plyne z toho, že v říjnových volbách do Poslanecké sněmovny získali Piráti v hlavním městě 17,59 procenta hlasů a skončili druzí za hnutím ANO. Zajímavostí je, že v městských částech, kde v komunálních volbách neuspěli či byli nanejvýš na cizích kandidátkách, získali hlasů paradoxně nejvíce. Jde o Prahu 2, 3, 6 či 7.

Nyní už v některých částech Prahy vznikají pirátské buňky, které ve volbách mohou zkomplikovat cestu na radnici současnému politickému osazenstvu. Hlavně Straně zelených, která má podobné voliče.

To je příklad třeba Prahy 3, kde ve volbách získalo nejvíce hlasů uskupení Žižkov (nejen) sobě, kde vůdčí roli mají Zelení. S příchodem Pirátů by jim přibyla konkurence, další má být hnutí ANO, které o žižkovskou radnici před třemi lety neusilovalo, ale nyní už by mělo.

Stejně tak mohou nastat komplikace v Praze 7. Tam v roce 2014 kandidoval Profant jako jediný pirát na kandidátce uskupení PRO 7, což byl projekt převážně Zelených. Nyní chtějí Piráti buď více míst, nebo kandidátku vlastní.

Podle předsedy pražských Zelených a místostarosty Prahy 7 Ondřeje Mirovského by bylo rozumné, aby Piráti své rozhodnutí zvážili, co se týče samostatné kandidatury v městských částech. „Nemají moc lidí a ti aktivní a prověřeni jsou navázáni na nás. Proto by bylo vhodné udělat společné kandidátky Pirátů, Zelených a nezávislých,“ říká.

Podle něj by bylo jedno, jestli by se pak kandidátka jmenovala Piráti a Zelení nebo jinak, důležité je personální složení. Kdyby ji stavěli Piráti jen sami, mohli by se podle něj v těch částech metropole, kde zatím nemají členy, na kandidátky dostat oportunisté, kteří by stranu využili jako žebřík k funkcím.

Obávat o politickou budoucnost se však mohou i zastupitelé, kteří byli za Piráty naposledy zvoleni. Nové stranické buňky, z nichž by vzešli kandidáti do zastupitelstev, vzniknou vedle Prahy 3 a 7 také v první, páté a osmé městské části. Na jedničce už nyní zastupitel za Piráty je, zdá se však, že bude nahrazen do dalších voleb straníky. Podobné je to na smíchovské radnici.

A v Praze 12 dávají Piráti ruce pryč od vlastního člena, Ivana Jurky, jenž v Modřanech zůstal radním, přestože uskupení, za které byl zvolen, odešlo do opozice.

Fakta

Piráti v komunálních volbách v roce 2014

Praha 1: dva zastupitelé za koalici LES, Piráti a nezávislí.

Praha 2: podpora Zelených.

Praha 3 a Praha 4: nekandidovali.
Praha 5: jeden zastupitel (člen jiné strany).
Praha 6: kandidovali, neuspěli.
Praha 7: čtyři zastupitelé za koalici PRO 7 (Zelení, SNK ED, Piráti, nezávislí).
Praha 8: kandidovali, neuspěli.
Praha 9: nekandidovali, jedna zastupitelka k nim do strany po volbách vstoupila.
Praha 10: podpora koalice Vlasta (nezávislí, KDU-ČSL, LES).
Praha 11: podpora Hnutí pro Prahu 11, 18 zastupitelů.
Praha 12: kandidovali na dvou kandidátkách – sedm členů za Změnu pro Prahu 12 (jeden pirátský zastupitel), tři za Zelené s podporou Pirátů a LES (jeden zastupitel Pirátů).

O autorovi| Benedikt Lederer, redaktor MF DNES

Foto autor| Foto: František Vlček, MAFRA

Foto popis| Konec legrace Po volebním úspěchu chtějí Piráti v Praze usilovat o radnice městských částí na vlastní pěst.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Prezidentská kampaň jde i bez velkých peněz, říká Marek Hilšer

14.11.2017 Jablonecký deník str. 03 Jablonecko

JANA ŠVECOVÁ

Kampaň na funkci prezidenta republiky vrcholí. Za jednotlivými kandidáty stojí sponzoři, politické strany i vlastní miliony. Jde to ale i bez nich. Pokud člověk věří ve slušnou politiku.

Liberec – Prezidentská kampaň se blíží k vrcholu.

Zatímco většina kandidátů operuje miliony, lékař Marek Hilšer utratil zhruba polovinu ze zhruba 300 tisíc, které mu na transparentní účet poslali jeho sympatizanti. Je zastáncem občanského sponzorství, které kandidáty zavazuje pouze voličům, nikoliv sponzorům. A sám přispívá, kde je potřeba. Důkazem je charitativní Kabelkový bazar ve prospěch projektu Obědy pro děti, na který přispěl v Liberci.

* Opravdu se dá dělat kampaň bez velkých peněz?

Já jsem za celý rok utratil kolem 180 tisíc, což je ve srovnání s jinými kandidáty mizivá částka, a přesto jsem kandidaturu získal, takže se ukazuje, že je to možné. Zpočátku mě celá řada lidí varovala, že se kampaň bez velkých peněz dělat nedá, ale proti tomu jsem se postavil. Kdybychom si hned na začátku řekli, že když nejsou peníze, nemá to cenu, nikam bychom se nepohnuli. Pokud člověk chce něco prosadit, měl by za tím jít, bez ohledu na to, jestli má nebo nemá velké peníze. I když samozřejmě, že ve výhodě je vždycky ten, kdo dá do politického marketingu velké peníze, protože je víc vidět. Ale tomu člověk nesmí podlehnout. Dobré zboží se prodává dobře i bez marketingu.

* Vy chcete kampaň vést hlavně po sociálních sítích, není přeci jen nevýhoda, že nejste vidět? Lidé často vybírají podle známých tváří, svět funguje vizuálně.

Ano, lidé si někdy řeknou: toho neznám, a tak se o něj ani nezajímají. Jenže tím se připraví o možnost vybrat dobrého kandidáta. Samozřejmě, že výhodu má ten z uchazečů, kdo je víc vidět, ačkoliv za ním nemusí být žádný obsah.

* Co kdyby za vámi přišel člověk a řekl: jste mi sympatický, věřím vám, tady máte na kampaň 10 milionů. To už je přeci velké lákadlo.

To bych neudělal. Mám vizi, kterou bych chtěl prosazovat nejen jako kandidát, ale i jako politik či rezident a to je občanské sponzorování politiky. Aby člověk mohl dělat dobře nezávislou politiku, tedy službu veřejnosti, neměl by být závislý právě na těchto velkých sponzorech. Když dostanete velké peníze, cítíte se zavázán. Tak to prostě funguje, ať už člověk chce nebo nechce. Najednou začne dělat kampaň s ohledem na zájmy toho, kdo jej sponzoruje.

* Znáte své sponzory?

Jedním z prvních byl můj kamarád. Věnoval mi 20 tisíc, přesto, že jeho žena byla v té době na mateřské. Pak mi zavolal jeden můj student, že se se mnou chce setkat Dalibor Dědek, jehož prý oslovil. Sešli jsme se, asi hodinu si povídali a přesto, že jsme se úplně ve všem neshodli, řekl, že se mu líbí můj přístup a daroval mi na kampaň 50 tisíc. Jeho společník také. To mě k ničemu nezavazuje, navíc vím, že pan Dědek ke svým penězům nepřišel žádným nekalým způsobem.

* V posledních letech se mezi lidmi vžilo: volte bohaté, ti už mají dost. Co o tom soudíte?

Že je to velký omyl, protože fakt, že je někdo bohatý, ještě nemusí znamenat, že nebude chtít ještě víc. Což se ostatně ukázalo. Navíc je tu pak obrovské nebezpečí, že politiku začne využívat ve svůj prospěch. Ale připouštím, že je velmi složité poznat, s jakými motivy člověk do politiky jde. V době mediálních zkratk lidé vlastně téměř nemají šanci, pokud ho neznají osobně.

* Jak se v tom tedy vyznat?

Je dobré vědět, čím se ti lidé v minulosti zabývali. Jaké měli motivy, jestli se snažili něco dělat pro svou obec nebo město, aniž by z toho měli zisk. Není od věci vědět, jaký mají vztah k penězům. To je základ. Je tu spousta lidí, které neuspokojují velké zisky, ale to je přeci nediskvalifikuje, aby mohli dělat dobře politiku.

MUDr. Marek Hilšer se narodil v roce 1976 v Chomutově. Studoval gymnázium a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Na zkušenou odjel do USA, kde se živil jako kopáč, stěhovák nebo instalatér. Po návratu vystudoval lékařskou fakultu UK. Od roku 2007 působí jako pedagog a vědecký pracovník na 1. lékařské fakultě v Ústavu biochemie a experimentální onkologie.

Foto popis|
Region| Severní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
Liberecký deník (*Liberecko*, str. 03)

Evropa musí sledovat asijský vývoj

14.11.2017 Haló noviny str. 04 Z domova
(mh)

Otevřená diskuse o klíčových trendech vývoje evropské ekonomiky v kontextu globálního vývoje, zvláště pak o růstu ekonomického vlivu Asie, o velkých globálních ekonomických projektech a o stavu a perspektivách české ekonomiky probíhala na 13. Pražské bezpečnostní konferenci konané v Národní technické knihovně.

Pořadatelem těchto konferencí je Středisko bezpečnostní politiky (SBP) Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, jež usiluje o zkvalitnění bezpečnostní politiky ČR. Konference jsou platformou pro posilování vzájemných vztahů mezi státy, panelovými i osobními diskusemi lze vyjasňovat stanoviska a předcházet jakékoli konfrontaci. I motto 13. ročníku Ekonomika a obchod: nástroje pro bezpečnější svět vystihuje plně toto poslání.

»Velkou trojkou« bude Čína, USA, Indie

Vedoucí SBP Miloš Balabán v bloku nazvaném Evropská ekonomika

v éře globální transformace moci a vlivu poukázal na to, že za relativně krátkou dobu cca tří desítek let se zcela změnilo rozložení ekonomické moci ve světě. Pouze tři země, USA, Japonsko a Čína, a regionální uskupení (EU) se podílejí na globálním HDP každý více než pěti procenty (srovnání let 1980 a 2014).

Země Západu si stále ještě udržují dominantní roli, která se však bortí. Konkrétně Spojené státy se snaží udržovat svou ekonomickou dominanci, a tím i klíčový vliv v mezinárodní politice, nicméně ekonomický růst nezápadních mocností, jak poznamenal Balabán, je značný. »Jasně se již vyjevují kontury světa, kde mezi západními a nezápadními aktéry nebudou větší ekonomické rozdíly, což logicky povede i k vyrovnávání politického vlivu a změnám v uspořádání mezinárodního

řádu,« je přesvědčen Balabán. Prognóza objemu HDP v roce 2030 ukazuje, že na špici bude ČLR, druhé USA, pak s odstupem Indie, Japonsko, Německo, Británie, Jižní Korea, Brazílie, Francie ad. Vedoucí trojku bude tvořit Čína, USA a Indie. Proto je důležité, míní Balabán, sledovat vývojové trajektorie v Asii, zejména čínský vzestup.

»Čína je skutečně největší, nejsilnější a nejvlivnější asijskou mocností.

Čínský spektakulární růst od konce 70. let 20. století je historicky bezprecedentní. Žádná mocnost v moderních dějinách nerostla tak rychle za relativně krátkou dobu a neproměnila se za tři až čtyři dekády v aktéra, který má schopnost ovlivňovat globální politiku, ekonomiku

a bezpečnost,« zdůraznil Balabán, který je současně výkonným tajemníkem Česko-čínského centra UK a vývoj čínské společnosti dlouhodobě sleduje.

Čína je v současnosti partnerem 124 zemí, což je dvakrát více než USA. Po celém světě rostou čínské investice, což má dopady na pozici Západu v mezinárodním politickém systému. Balabán připomněl iniciativu Pás a stezka, která posiluje dále čínský vliv, ačkoli je Čína rezervovaná vůči tomu, aby přebírala roli dominantní mocnosti. V euroatlantickém prostoru Balabán vidí regresivní prvky i izolacionistické tendence.

Spolupráce, ne konfrontace

»Nadále jsme nejrozvinutější rozvojovou

zemí na světě, i když se rozvíjíme již 40 let,« tematicky navázala velvyslankyně ČLR v ČR Ma Keqing. Zdůraznila, že rozvoj Číny není založen na nákladech jiných zemí. Čína chce přispívat ke globálnímu řízení, chce nabídnout budování nových vztahů ve světě a nastolit partnerství. »Chceme dát přednost spolupráci namísto konfrontaci,« zdůraznila ambasadorka s doplněním, že žádná země není dost velká, aby mohla žít v izolaci. Čína se světu neuzavírá a neuzavře, a hodlá zajistit legitimní práva zahraničních investorů, kterým chce umožnit vstup i do sektoru služeb.

Široký záběr konference dokládalo množství domácích i zahraničních účastníků, a to i ze zemí vně EU. Například Irina Kobrinskaja z Primakovova Národního výzkumného institutu světové ekonomiky a mezinárodních vztahů Ruské akademie věd se věnovala ekonomické situaci své vlasti. Rusko je tradičně zemí s centralizovaným vedením a je na křižovatce už 25 let. Pokud nebude modernizovat, dostane se během příštích let do krize, neskrývala kritiku. Rusko je, jak známo, zapojeno v Euroasijské unii, jejíž členové však mají různou ekonomickou úroveň. Dynamicky se rozvíjející Čína je pro Rusko přímým sousedem, s nímž jej pojí například iniciativa Pás a stezka, která bude výhodná pro Rusko i Čínu, jakož i další účastníky. Obě země spojuje dobré strategické partnerství, zdůraznila Ma Keqing.

Pochopení významu ekonomické provázanosti pro bezpečnost světa deklarovala i velvyslankyně Kanady v ČR Barbara Richardsonová. »Bezpečnost

jde ruku v ruce s ekonomikou.

Hnacími motivy konfliktů je právě ekonomická exkluze.«

ČR se chová rozumně

Ekonomickým otázkám se věnoval guvernér ČNB Jiří Rusnok a další panelisté - ekonomové profesor Michal Mejstřík a Pavel Kysilka. Rusnok připustil, že do »genetické výbavy EU se vložilo něco, co komplikuje

systém«. Odolnost tohoto systému se projeví až v čase krize. Eurozóna již při svém vzniku nebyla optimální měnovou oblastí a v době krize ekonomiky divergovaly. Jedinou zemí, která zmenšila veřejný dluh, je Německo. ČR se však »chová velmi rozumně a zodpovědně,

vytváříme si odolnost před krizí, která se v nějaké podobě dostaví,« informoval. Eurozóna se proměňuje, je »letícím terčem«. Prosperita země podle guvernera ČNB nezávisí na tom, zdali používá euro, či nikoli, nejdůležitější je hospodářská politika, »a to za nás nikdo nevyřeší,« zakončil Rusnok.

Někdejší viceguvernér ČNB Kysilka zmínil i problémy českého školského systému, který neumí reagovat optimálně a včas na nové technologie, jež vyvolávají poptávku po nových profesích. Avšak umělá inteligence nebude umět ve všem nahradit člověka, o tom je přesvědčen. Záruku rozvoje všech odvětví v ČR spatřuje v udržení pozice ČR coby automobilové velmoci.

Třináctá Pražská bezpečnostní konference se konala 3. listopadu. Seriál těchto konferencí započal prvním ročníkem v roce 2005.

FOTO Potkali se dva alfa samci, Donald Trump a Si Ťin-pching. Byli jsme na mimořádně zajímavé debatě o Číně

14.11.2017 parlamentnilisty.cz str. 00

Jan Rychetský

REPORTÁŽ Cílem Číny je podle sinoložky Olgy Lomové stát se vůdcem světa a učit ostatní, jak vychovávat společnost. Šéf české hospodářské komory Vladimír Dlouhý zase sdělil, že bychom měli brát Čínu takovou, jaká je, a najít v ní pro nás to dobré. Analytičku Ivanu Karáskovou však takové řeči popuzují, protože je třeba hodnotit Čínu v kontextu normálních mezinárodních vztahů a nedělat z ní nějakou mytologickou říši. Na debatě o čínských investicích v Česku to vypadalo jako při turnaji ve slovním ping-pongu. Občas přišla faleš, občas se smečovalo.

„Česko se branou Číny do Evropy stát nemůže. Takové úvahy jsou nesmyslné, protože nemáme velký přístav. Také se nemůže stát, že by se Česko dostalo do područí Číny, která je na druhém konci zeměkoule. Čína u nás nicméně investuje ‚piárovým‘ či marketingovým způsobem, aby to hlavně bylo vidět. Ne jako Japonsko, Jižní Korea či Tchaj-wan. Tyto země zde zaměstnávají tisíce lidí a investují do průmyslu,“ prohlásil Jan Macháček, šéf Babišova Institutu pro politiku a společnost. Ostatně ten zajímavou debatu o čínských investicích v České republice společně s Hospodářskou komorou ČR pořádal. Žádné kývání hlavami Konala se v jedné z prostor Federálního shromáždění v Praze. Sál se nakonec celý zaplnil a do publika zasedl i bývalý eurokomisař Štefan Füle. Složení debatérů totiž slibovalo vyhraněnou diskusi s názorovými střety, což se i splnilo. Ne jako při většině debat, kam si pořadatel pozve své kamarády a pak všichni nad svými názory pochvalně kývají hlavou jako při metalovém koncertu. Bývalý velvyslanec v USA a Rusku Petr Kolář však na začátku řešil jako moderátor hamletovskou otázku: „Neprojevovat své názory, nebo ano, být, či nebýt?“ Nakonec se rozhodl být, když prohlásil: „Čína tady je a bude a záleží na tom, jak tento fenomén dokážeme uchopit. Jsme členem NATO a EU, takže je třeba se chovat racionálně.“ Sinoložka Olga Lomová sdělila, že je Čína fenoménem, jenž dost silně ovlivňuje mezinárodní politiku a od nástupu prezidenta Si Ťin-pchinga zcela cíleně. Ekonomické argumenty se stávají tím, co přebíjí vše ostatní. „V Česku máme ohledně Číny bouři ve sklenici vody. Vítání, zesměšňování, zavrhování. Její projekt nové Hedvábné stezky bych bral jako příležitost, k níž netřeba přistupovat zbrkle, ale s rozmyslem,“ sdělil na to konto prezident Institutu nové Hedvábné stezky a exministr zahraničí Jan Kohout. Podle analytičky Výzkumného centra AMO Ivanu Karáskové je sice Čína příležitost, ale i hrozba. Když někdo řekne, že je Čína jiná, prý ji to popuzuje. Není se třeba totiž na Čínu dívat jako na mytologickou říši, ale musíme ji vidět v kontextu normálních mezinárodních vztahů. Karásková upozornila také na projekt ChinfluenCE, který by měl mapovat politický a ekonomický vliv „říše středu“ v Česku, na Slovensku a v Maďarsku. V rámci projektu vznikla analýza médií, z níž vyšlo, že „bez ohledu na příslib budoucích čínských investic zůstává mediální obraz Číny v České republice převážně negativní“. Analytička ještě dodala, že většina článků reflektovala růst čínské moci a otázku lidských práv, ale nešly moc do hloubky. Jak se chovat k Číně? „Nevím, jestli je Čína vítěz globalizace. Postavila moc na kruté iniciativě Mao Ce-tunga a pragmatismu Teng Siao-pchinga. Byla ekonomicky nejrozvinutější zemí do sedmáctého století a po roce 1989 zažívá v tomto ohledu znovuzrození. Chová se ale jinak než mocnosti v devatenáctém a USA ve dvacátém století. Brání jen své zájmy. Měli bychom ji brát takovou, jaká je, a najít v ní pro nás to dobré,“ řekl prezident Hospodářské komory České republiky Vladimír Dlouhý a vyjádřil svůj názor k politice sankcí: „Jsem označován za Putina agenta, protože se stavím proti sankcím, ale podle mě Putina sankce jen posilují. Jako kluk jsem žil pár let s rodiči na Kubě a viděl, jak sankce, které uvalily USA na Kubu, jen posílily bratry Castrové. Kdyby jich nebylo, Castrové, dnes v zastoupení Raúla, už na Kubě nevládnou.“ Podle Lomové je politizace ekonomických vztahů s Čínou výsledkem tlaku skupiny PPF, jejíž Home Credit tam zažívá zlaté časy. „V čínském tisku se píše o PPF jako o příkladu toho, jak Česku vztah s Čínou prospívá,“ zmínila a dodala: „Cílem Číny je stát se vůdcem světa a učit ostatní, jak vychovávat společnost. Je to jasná strategie.“ Kohout zase zdůraznil nedávnou návštěvu amerického prezidenta Donalda Trumpa v Číně: „Trumpovi tam byly skládány velké pocty. To není o kurtoazii,

to není o chemii. Potkali se dva alfa samci, kteří vědí, co chtějí se svými zeměmi dělat. Buď se dohodnou, anebo bude konflikt. Mentorovat Čínu není dobrá strategie, ona to ostatním také nedělá.“ I podle Karáskové chce být Čína hegemonem: „Nemám jí to za zlé. Kdybych byla poradcem Si Ťin-pchinga, snažím se o to samé. Otázka je, jestli je to v našem zájmu. Na **fakultě sociálních věd** jsme se podívali na naše exporty do Číny. Od roku 2013, kdy do toho začal stát aktivně zasahovat, export stagnuje, či dokonce klesá. Do té doby ale rostl.“ Dlouhý sice souhlasil, že Čína chce být hegemonem, ale prý se na ni za to, že si myslí, že na to má historické právo, nemůžeme zlobit. „Nicméně stojí před velkou bariérou vytvoření silné střední třídy. Národnostní otázky nemá vyřešené. Čeká ji nespíš společenská a politická krize,“ dodal. Babiš a Čína Také se dost mluvilo o zákonu na ochranu strategických odvětví. Mají jej USA, ale i Polsko. Podle některých by ho měla přijmout celá Evropská unie. Jak sdělil Macháček, ekonomika USA je oproti čínské velmi otevřená. „V celé historii jsme v Číně neviděli expanzivní či militaristické akce. Číňané jsou obchodníci, i když je pravda, že politika win-win často končí tak, že si více výhod odnesou Číňané,“ doplnil Kohout s tím, že však nejde o problém Číny, ale jejích partnerů. Současný vítěz voleb, tedy hnutí ANO Andreje Babiše, se podle Macháčka bude k Číně chovat pragmaticky. Bude chtít vidět nějakou přidanou hodnotu čínských investic v Česku. Padla při tom zmínka o Babišově továrně v Číně, jejíž původní management ho okradl o deset milionů dolarů. Právě na to konto se sinoložka Lomová zmínila o absenci nezávislého soudnictví v Číně. „Kvůli tomu Babiš přišel o peníze. Největší zátahy za poslední dva roky jsou namířeny proti právníkům, kteří vystupují jako nezávislí,“ poznamenala s tím, že je nezávislé soudnictví čínskou prokuraturou považováno za buržoazní přežitek a lidskoprávní prostředí tam dostává na frak. Nicméně na nezávislém soudnictví v „zemi draka“ je třeba trvat. Moderátor Kolář, který toho během debaty až tak mnoho neřekl, hlavně přikyvoval Lomové a Karáskové, vše zakončil slovy: „Nic nového jsem se zde nedozvěděl. Je jasné, že je třeba s Čínou jednat jako rovný s rovným. Buďme sebevědomí a věrme si.“

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/FOTO-Potkali-se-dva-alfa-samci-Donald-Trump-a-Si-Tin-pching-Byli-jsme-na-mimoradne-zajimave-debate-o-Cine-512232?utm_source=nm&utm_medium=xml

Polovina lidí VŠ nedostuduje

14.11.2017 Lidové noviny str.14 Akademie
BARBORA CIHELKOVÁ

Nejvíc odpadlíků mají technické a zemědělské obory, nejuspěšnější jsou ve studiu budoucí psychologové

Pracují, cestují, hledají se. Na studium nemají dost času a k bakalářské promoci to dotáhne sotva polovina těch, kteří ke studiu nastoupí. Takoví jsou prý současní studenti. „Chtějí být na Havaji, lyžovat v Innsbrucku, pracovat a do toho ideálně ještě studovat. Možností, které rozptylují, je příliš,“ říká k problému současných studentů Martin Nečas, který vyučuje na Fakultě strojní ČVUT.

Právě technici jsou vedle studentů zemědělských oborů těmi, kteří své studium nejčastěji nedokončí. Přijati bývají bez přijímaček, studium je ale náročnější než na většinu jiných škol. Dostudovat techniku vyžaduje přemáhání, sebezapření a ochotu překračovat hranice svých možností. Podle Martina Nečase se však tyto vlastnosti nenosí. A kdo se takzvaně nepředře, brzy vypadne.

Z oboru na obor

Pravděpodobnost, že student, který nastoupí do prvního ročníku bakalářského studia, zvolený obor také dostuduje, je zhruba poloviční. Vyplývá to z nedávno vydané publikace příznačně nazvané Studijní neúspěšnost na vysokých školách. A také z pozorování vysokoškolských pedagogů a studentů. Třeba z příběhu věčné studentky Markéty Kratochvílové. Během své studijní historie vystřídala několik oborů. Některé dokončila, jiné zklamaná opustila. Nastoupila (mimo jiné) na Husitskou teologickou fakultu, obor sociální pedagogika. „Brali tam každého, ale já ten obor opravdu studovat chtěla. V té době jsem pracovala s dětmi, jezdila jako vedoucí na tábory, bavilo mě to. Když ale na seminářích zaznívaly nikým nekorigované názory mých spolužáků, že by se z rodin měly odebírat děti kvůli nepořádku v bytě, uvědomila jsem si, že jsem někde jinde, že si s těmi lidmi nemám co říct,“ vzpomíná. Markétu nebavily ani základy religionistiky a teologie, nešla jí latina, ztrácela sebevědomí. Kvůli svým studijním neúspěchům se nakonec cítila tak zle, že vyhledala odbornou pomoc. „Psychiatr mi tenkrát hodně pomohl. Dodal mi odvalu, abych se na tu školu vykašlala. Když jsem si pak dodělávala bakaláře jinde, byla jsem poprvé v životě spokojená a zapálená do studia,“ vzpomíná.

Podobných příběhů zná každý vysokoškolský učitel tolik, že by jejich knižní vydání co do množství textu i dramatickosti předčilo kompletní tvorbu Aloise Jiráska. Osudy studentů a důvody jejich zběhnutí ze studií jsou různé. „Může to být práce, pobyt v zahraničí, někdy spojený s dalším studiem, stejně jako zjištění, že je škola vlastně nebaví. Časté jsou i případy takzvaných létajících studentů, tedy takových, kteří v průběhu bakalářského cyklu vystřídají několik – i celkem odlišných – oborů,“ vyjmenovává důvody nedokončení studia Markéta Škodová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Nejvíce studentů odpadne podle výše zmiňované publikace o studijní neúspěšnosti během prvního roku bakalářského studia, přičemž první a druhý ročník pokryjí dohromady tři čtvrtiny všech neúspěšných ukončení. Na některých oborech přesahuje takzvaná studijní úmrtnost i sedmdesát procent. První semestry studia v podstatě suplují síto přijímacích zkoušek, které si vysoké školy kvůli nižšímu počtu uchazečů a faktu, že jsou za přijaté studenty placeny, nemohou dovolit. Několik prvních obávaných zkoušek ukáže, kdo na studium má a kdo by měl ze svých cílů slevit.

Jak ale upozorňují autoři citované studie, zdaleka ne všichni studenti odpadají kvůli tomu, že by byli jednoduše hloupější. Jsou i takoví, kteří školu opouštějí (nebo jsou k ní kritičtí) kvůli nekvalitní výuce, nedostatečně motivujícímu prostředí nebo proto, že je zvolený obor zajímavá spíše z hlediska rychle se vyvíjející praxe, na kterou škola neumí pružně reagovat. Původně prakticky zaměřené semináře se tak stávají spíše výukou historie oboru.

Z těchto a dalších důvodů považuje studium vysoké školy za ztrátu času třeba Kamila Říhová, úspěšná absolventka České zemědělské univerzity: „Sice jsem školu dostudovala, ale kdybych byla tehdy tak chytrá jako teď, odešla bych a roky studia strávila něčím smysluplnějším. Nemám pocit, že bych se něco podstatného naučila, leda tak zvládat školu, práci a podnikání dohromady. Možná jsem ale jen nebyla studijní typ.“

Neztrácet čas studiem vysoké školy se rozhodl i student scenáristiky na pražské FAMU Jan Malinda. A to přesto, že se extrémně hustým sítlem přijímaček probojoval až na třetí pokus. „Když jsem zjistil, že se v prváku chodí do školy povinně od rána do večera a že bych nestíhal práci v magazínu, kterou jsem už tehdy měl, zabalil jsem to. Vadily mi i další věci, třeba to, jak se na FAMU chlastalo. Zařekl jsem se ale, že se k filmu a televizi dostanu tak jako tak,“ vzpomíná dnes úspěšný scenárista.

Hodně pracují, málo studují

Soustředění se na studium jako hlavní prioritu daného životního období znesnadňuje také fakt, že na rozdíl od dob svých rodičů dnes velká část studentů pracuje. Nejde přitom o brigády. Stálé zaměstnání, ať už na plný, nebo částečný úvazek, má čtyřicet procent studujících, jak vyplynulo z loňského průzkumu Eurostudent, který zpracovalo ministerstvo školství. Škola jde logicky na vedlejší kolej. „Ještě v devadesátých letech bylo celkem samozřejmé, že rodiče svým studujícím dětem náklady na živobytí plně hradili. Studium vysoké školy bylo považováno za privilegium a povinnost. Dnes musí skoro všichni pracovat, aby se uživil, někteří i na plný úvazek,“ popisuje svou zkušenost socioložka a vysokoškolská pedagožka Tereza Stöckelová z katedry obecné antropologie Karlovy univerzity.

Jak vyplynulo z průzkumu Eurostudent, potřebuje mladý studující přes devět tisíc korun měsíčně. Od rodičů přitom dostane jen necelé čtyři tisíce. Další prostředky si musí sám vydělat, případně získat prostřednictvím stipendií nebo sociálních dávek. Do celkové částky, kterou studenti na měsíc potřebují, byly započítány náklady na stravu, ubytování, dopravu, poplatky za telefon či internet, učebnice a skripta, ale i peníze na kulturní a společenské vyžití. Podtrženo a sečteno, studenti se mají co otáčet. „Mají takzvané part-time joby, které jim někdy přerostou přes hlavu. Nestíhají přednášky, pak neudělají pár zkoušek, problém narůstá a oni už se nechytí,“ říká o svých studentech Martin Nečas. Zároveň dodává, že práce je pro mnohé z nich atraktivnější než leckdy nezajímavé předměty. „Často mohou pracovat v oboru i bez diplomu. Stačí, že se naučili kreslit konstrukce. Neumí k nim sice vypracovat matematickou analýzu, ale práci seženou i tak,“ vysvětluje možnou ztrátu motivace pro dokončení strojí fakulty Martin Nečas.

Není důležité vystudovat, ale zúčastnit se

Otázka je, zda výdaje státu na studenty, kteří školu nikdy nedokončí, nejsou zbytečné. Hrubé odhady mluví o desítkách milionů korun, které Česká republika každoročně vydá zbytečně. „Není důležité vystudovat, ale zúčastnit se,“ oponuje s nadsázkou Jan Bednář, který nedokončil celkem tři obory na dvou různých filozofických fakultách. Ačkoli tedy nikdy nepromoval a vysokoškolský diplom nevládní, nepovažuje roky na akademické půdě za promarněné. Studium mu prý dalo hodně: přehled, schopnost zvládat obrovské množství práce v krátkém čase a pod tlakem, umění poradit si s úkoly a překážkami, které zpočátku vypadají jako nepřekonatelné. Naučil se také kriticky myslet, pracovat s českými i cizojazyčnými texty, argumentovat a nenaletět na každou hloupost. Získal kontakty a procvičil se v jednání s lidmi. Našel si díky tomu kreativní práci, která ho baví a velmi slušně živí. Na otázku, zda přece jen v koutku duše nelituje, že aspoň jeden z oborů

nedostudoval, odpovídá bez rozmyšlení: „Ze školy jsem si odnesl všechno, co jsem mohl.“ Zůstat o semestr či dva déle a trávit dlouhé večery nad bakalářskou prací, kterou nikdy nikdo nebude číst, by podle něj byla už jen ztráta času. O tituly by přece jít nemělo.

Proč je tak těžké dostudovat?

* Nejvíc studentů opustí školu během prvních dvou semestrů.

čtvrtiny z těch, kteří ze školy odešli, tak učinili během prvních dvou let bakalářského studia.

* Selhání nejčastěji zdůvodňují náročností studia a ztrátou motivace.

* Část studentů odvádí od studia práce. Nejde přitom jen o brigády. Na plný nebo částečný úvazek pracuje čtyřicet procent studujících.

* Rodiče svým dětem hradí méně než polovinu nezbytných nákladů

na stravu, ubytování či dopravu.

* Další studenti odcházejí ze škol kvůli zdravotním či rodinným problémům, někteří kvůli narození dítěte a péči o ně.

* Část nedostudovaných si stěžovala na nízkou kvalitu výuky a zbytečné administrativní překážky.

* Studenti navazujících magisterských oborů jsou podstatně úspěšnější a školu nedokončí jen výjimečně. Prošli zátěží bakalářského studia a vědí, co od oboru a stylu výuky čekat.

* Doktorandi studium úspěšně dokončují méně často než magistři, ale častěji než bakaláři.

Ještě v devadesátých letech bylo samozřejmé, že rodiče svým dětem náklady na živobytí hradili. Dnes studenti pracují, aby se uživil.

Které obory mají nejvíc odpadlíků? (Podíl neúspěšně ukončeného studia podle skupin oborů. Studium započaté v roce 2012 a neúspěšně ukončené do roku 2015.)

Bakalářské obory

Navazující magisterské obory

Zdroj: Studijní neúspěšnost na vysokých školách. Sociologické nakladatelství 2017.

Foto autor| FOTO ARCHIV MAFRA

Foto popis| Dotáhnout studium až k promoci není žádná samozřejmost. Ani v případě neúspěchu ale nemusí být čas strávený na vysoké škole ztracený.

Budvar potřebuje lepší marketing

14.11.2017 Lidové noviny str. 12 Ekonomika
MIROSLAV PETR

Budějovický Budvar, čtvrtý největší výrobce piva v Česku, má od května nového šéfa.

Ve výběrovém řízení zvítězil a pivovarnickou legendu Jiřího Bočka nahradil 41letý marketingový odborník Petr Dvořák. „Doma prosadit víc značku Budweiser, posílit v exportu a systematicky přistupovat v péči o zaměstnance,“ shrnuje své priority v prvním rozhovoru od nástupu do funkce.

* LN Co vás po příchodu do Budvaru nejvíc překvapilo?

Začnu tím, co mne nepřekvapilo a co jsem čekal: Budvar byl především veden k výrobě a hodně na ni orientován, a to na skutečně kvalitní výrobu. Lpí na tradici a na přesvědčení, že tradice se nedá ničím ošidit. To jsem čekal a také jsem to tady i našel. Včetně toho, že lpíme na zpracování výhradně celých hlávek chmele a na značce žateckého červeňáku. To jinde nevidíte. Já říkám, že Budvar je už tak nastavený, že ani nemůže dělat levné pivo.

* LNA co jste nečekal?

Že Budvar neměl nastavený mezinárodní marketing. Jsme velký exportér, skoro milionem hektolitřů loňského vývozu v podstatě druhý největší v Česku, a to přitom prakticky v jediné značce, potřebujeme proto dát našemu mezinárodnímu marketingu trochu víc štábní kulturu.

* LN Co tím myslíte konkrétně?

Sjednotit způsob, jakým se pivo prezentuje v zahraničí. Dnes jsou prezentace a marketing v rukou samotných importérů v jednotlivých zemích. Myslím to, jakým způsobem v dané zemi náš produkt prezentují.

* LN Dělají špatně svou práci?

Tak bych to neřekl. Naopak. Dělají svou práci dobře, značka je dobře prezentovaná. Ale každý jiným způsobem, a když máte deset různých názorů a deset různých provedení, vzniká trochu chaos. Bude lepší, když tomu dáme jednotný ráz, jednotný způsob prezentace.

* LN Co například?

Je toho hodně. Například jakým způsobem dělat promoční akce pro gastronomii nebo jak mezi spotřebiteli v zahraničí prezentovat naše tankové pivo a podobně. U nás máme už v mnoha případech povědomí o tom, že pivo dodávané v tancích místo v sudech je čerstvé, přímo z pivovaru, nejlépe ošetřené, často nepasterované. Tahle znalost v mnoha zemích ale není.

* LN V mnoha?

Ano. Česká republika je v tomhle ojedinělá. Postupně k tankovému pivu přechází například Velká Británie, tamní producenti, jako třeba londýnský Meantime Brewery, postupně dělají své tankové hospody. Částečně to funguje v Německu. Podle mých zkušeností mají v tomhle hodně vyspělou technologii Nizozemci, kteří mají velký podíl prodeje v gastronomii prostřednictvím tanků. U nich je to ale spíš z důvodu jednodušší logistiky, která nepotřebuje sudy, zatímco u nás víc vnímáme spotřebitelský benefit v podobě prodeje piva, které je touto formou v lepší v kondici.

* LN Prostě u vás v pivovaru stočíte pivo přímo do cisterny, kterou kamion doveze za hranice, kde se z té cisterny stočí přímo do tanku ve sklepě hospody?

Ano. A pivo přitom během cesty ještě chladíme.

* LN Kolik takových hospod třeba v Británii máte?

Aktuálně osm, které nabízejí tankový budvar.

* LN Takže rozšířit prodej piva v tancích je jeden z cílů, se kterými jste do Budvaru přišel?

Je to spíš jedno z opatření, která dávají smysl, ale záleží samozřejmě na celkové strategii, na které nyní pracujeme. Může to být jeden z nástrojů posílení exportu. Je třeba brát také v úvahu, že vozit pivo v cisternách do tankových hospod má své limity. Nemůžete takto pivo dopravovat na velké dálky, třeba do Spojených států, protože v takovém případě už by se asi muselo pasterovat a tím by ztrácelo svůj benefit.

* LN Takže jedna z věcí, které vás v Budvaru překvapily, je nejednotný marketing v zahraničí. Už jste začali s řešením?

V tuhle chvíli nejprve zpracováváme celkovou strategii Budvaru, kterou nejprve projednáme se zakladatelem podniku. Přístup k mezinárodním trhům a marketingu je její součástí. Další věc, která výsledek ovlivní, je ta, že hledáme marketingového ředitele. Výběr bude, doufám, ukončen do konce roku.

* LN Znamená to celé, že Budvar bude nyní víc než dosud investovat do marketingu?

Investujeme víc úsilí, ale ne nutně peněz. Mým cílem je spíš dělat míň věcí, ale s větším dopadem. Zabýváme se nyní v marketingu spoustou drobností a jednotlivostí, které berou čas, ale nemají zásadní efekt.

* LN Dokáže ale Budvar viditelně zvyšovat prodej i na domácím trhu, který roste jen minimálně a na němž je obrovská konkurence?

To je sice pravda, ale myslím, že naším cílem by neměl být růst na celém domácím trhu. Budvar není stavěný na to, aby chrlil hektolitry levného piva. Do této kategorie nemá význam se tlačit. A přitom kategorie, která je pro nás zajímavá a která na domácím trhu pořád roste, je kategorie prémiových, a tedy dražších piv. V nich má Budvar šanci růst. Tenhle směr chci víc podporovat.

* LN Proč tedy vaříte značku Pardál, která patří k levnějším? Je to podle vás slepá ulička?

Pro mne je těžké ji hodnotit takhle zpětně. Podporu značky Pardál do budoucna spíš trochu omezíme, důležitější je prosadit se na domácím trhu víc se značkou Budweiser v prémiovém, až luxusním segmentu. Pardál je značka pro určitý typ provozoven a spotřebitelů, ale v příštích letech nebude náš zásadní tahoun produkce.

* LN Posílení pozice Budvaru ve světě je tedy váš hlavní úkol?

Já mám takové tři nejhlavnější cíle. Jeden je hrát sebevědomější roli dvojky v prémiové kategorii na domácím trhu. Tam je velký prostor pro Budvar. Druhá věc je ono rozšíření na světových trzích a zvýšení povědomosti o českém ležáku jako skvělém pivu pro spotřebitele kdekoli na světě. A třetí cíl jsou lidé. Konkrétně myslím systematický přístup v péči o zaměstnance a komunikace s nimi. Každá úspěšná firma je hlavně o lidech. Chtěl bych, aby se Budvar stal jedním z nejžádanějších zaměstnavatelů v republice.

* LN Jak toho třetího cíle chcete dosáhnout? Zvláště v době, kdy je nouze o každého člověka ochotného pracovat?

On je to takový začarovaný kruh. Nedostaneme k nám do podniku zaměstnance, pokud tu nebudou spokojení. Nebo dostaneme, ale budeme mít vysokou fluktuaci, která k ničemu nevede. Takže nejlepší způsob, jak si udržet schopné lidi a případně získat nové, je mít nastavené takové podmínky, aby ti stávající tu byli spokojení.

* LN Loni Budvar vyrobil celkem 1,6 milionu hektolitrů piv. K posílení exportu i pozic v domácí kategorii prémiových piv ale musíte být schopni vyrobit víc. Což nyní v souvislosti s plně zaplněnou kapacitou schopni nejste. Kdy se to zlepší?

Budvar má kapacitu někde kolem 1,6 milionu hektolitrů, jsme na hranici možností.

* LN To už platí delší dobu, a váš předchůdce v čele podniku proto odstartoval zásadní investici do rozšíření výroby. Ale jak dlouho to potrvá?

Bohužel ty investice musejí jít sekvenčně. Takovým úzkým hrdlem pro celou výrobu je nedostatečná stáčecí kapacita. Abychom ji mohli zvýšit, bylo nutné nejprve postavit nový skladovací a logistický plně automatizovaný areál pro 19 tisíc palet. Ten zprovozníme začátkem příštího roku.

* LN To vám ale kapacitu samo o sobě nezvýší...

Ale umožní nám to někde uložit pivo a tady na dvoře uvolnit velký prostor od tisíců přepravek, na kterém začne v příštím roce stavba nové stáčecí linky. Dokončena bude někdy v roce 2019. Jenže při jejím zprovoznění by nám zas chyběla kapacita sklepů, takže už nyní začínáme budovat další prostory pro ležácké tanky. A pak už nám bude chybět jen kapacita varny, jejíž rozšíření se už také chystá.

* LNO kolik to celé umožní zvýšit produkci?

Dostaneme se někam ke kapacitě 2,1 milionu hektolitrů ročně. Takže zhruba o 500 tisíc hektolitrů. Hlavní investice skončí do roku 2021, všechny zbylé úpravy pak do roku 2023. Celkově to vyjde podle plánu přibližně na dvě miliardy korun.

* LN S tou nynější hraniční kapacitou a problémem zvýšit výrobu souvisí i nedostatek lidí. Kolik jich v Budvaru chybí? A přicházíte kvůli tomu o zákazníky?

Chybí nám kolem dvacítky lidí, většinou na stáčecích linkách a v obslužných procesech, třeba řidiči vysokozdvíhových vozíků a podobně. To společně s tím, že máme na hraně kapacitu linek, způsobuje, že nám vypadávají celé směny. Jelikož nemáme žádnou výrobní rezervu, promítá se to i do výpadku dodávek. Zejména v létě jsme ne vždy byli schopni všechny objednávky uspokojit. Jedeme prakticky už celý rok na sto procent kapacity a každý výpadek zakázky pro nás znamená ztrátu.

* LN Váš předchůdce Jiří Boček je zatvrzelý odpůrce balení piva do PET lahví. A Budvar je tak ze čtveřice největších producentů piva u nás jediný, který neprodává piva v plastu, byť odbyt tohoto piva na rozdíl od třeba sudů viditelně roste. Změní se to?

Pevně věřím, že ne. Vůbec to není na pořadu dne, je to proti našemu profesnímu přesvědčení.

Poznámka k tématu na straně 10

Budvar není stavěný na to, aby chrlil hektolitry levného piva. Do této kategorie nemá význam se tláčit. Kategorie, která je zajímavá a na domácím trhu pořád roste, je kategorie prémiových piv. V nich má Budvar šanci růst.

Petr Dvořák (41) * Absolvent ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** UK. * V pivovarnictví pracuje od roku 2000. Po škole byl manažerem značky Staropramen a pak i ředitelem marketingu v Pivovarech Staropramen. * Posléze zastával post ředitele marketingu pro střední Evropu v AB InBev a ředitele značky a marketingové komunikace v Telefónica O2. * Před letošním nástupem do Budějovického Budvaru působil sedm let v Londýně jako mezinárodní ředitel značky Pilsner Urquell ve společnosti SABMiller.

Foto autor| FOTO MAFRA - PETR TOPIČ

Alžběta Jungrová představuje svůj Černobílý svět: ozbrojené děti, narkomany i lidi žijící se odpadky

13.11.2017 ČRo - vltava.cz str. 00 Mozaika

Černobílý svět, Bangladéš/foto: Alžběta Jungrová

Nikon Photo Gallery představuje pod názvem „Černobílý život“ práce Alžběty Jungrové, která fotografuje život a osudy lidí v různých ne vždy bezpečných částech světa - narkomany na pakistánsko-afgánské hranici, lidi hledající obživu na skládce odpadků v Kambodži, ozbrojené děti a civilisty v pásmu Gazy či indiány v kolumbijské džungli.

Alžběta Jungrová představuje svůj Černobílý svět: ozbrojené děti, narkomany i lidi žijící se odpadky
Play / pause

Alžběta Jungrová představuje svůj Černobílý svět: ozbrojené děti, narkomany i lidi žijící se odpadky

Alžběta Jungrová představuje svůj Černobílý svět: ozbrojené děti, narkomany i lidi žijící se odpadky

< previous
> next

Alžběta Jungrová začala fotografovat už na základní škole. Po studiích na Střední průmyslové škole grafické pracovala jako fotoreportérka pro MF Dnes, Hospodářské a Lidové noviny. Za svými snímky a hlavně za lidmi a jejich příběhy a osudy, se často vydávala do míst, v nichž se ve své kůži necítí ani otrlí chlapi. Brodila se největší skládkou odpadků v Kambodži, ropným bahnem na stanovišti tankerů v Bangladéši, fotografovala život lidí v chudých etiopských vesnicích i ozbrojené děti a civilisty v pásmu Gazy.

Jan Dyntera – Lost Connections: Moje umění je práce s chybami

Jan Dyntera, Lost Connections

O několik slov k výstavě a k autorce požádal Karel Ujezdský Filipa Lába z Katedry žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Výstava Černobílý život je zajímavá především tím, že nám ukazuje fotky z částí světa, kam se mnoho z nás nikdy v životě nedostane. Dílo Alžběty Jungrové je zajímavé jejím ženským pohledem na věc, přináší laskavější pohled i na velmi drsné životní podmínky.“

Série fotografií z různých míst doplňují i texty. „Jsou to původně deníky, které jsem psala svojí mámě domů, aby se o mě tolik nebála. Zažívala jsem extrémní věci a potřebovala jsem je s někým sdílet, takže jsem jí posílala emaily,“ vysvětluje vznik textů k fotografiím Alžběta Jungrová.

Viktor Pivovarov: V umění starých mistrů je spousta otázek, které jsou věčné

Viktor Pivovarov

Za reportáž o drogách na pakistánsko-afgánských hranicích obdržela čestné uznání Czech Press Photo, za sérii snímků o dětech pracujících v cihelně v pákistánském Pěšaváru a za sérii fotografií z barského uprchlického tábora v Bangladéši, obdržela cenu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky.

Výběr dokumentárních fotografií Alžběty Jungrové z desetiletí jejího reportážního působení můžeme vidět až do 10. prosince.

Autoři: Kateřina Horáková, Karel Ujezdský

URL| <https://vltava.rozhlas.cz/alzbeta-jungrova-predstavuje-svuj-cernobily-svet-ozbrojene-deti-narkomany-i-lidi-6199646>

Vědci bez objevů

13.11.2017 **Respekt** str. 38 **Fokus - kontext**

Petr Horký

Možná to není tolik vidět, ale i Česko má špičkové humanitní a společenské vědce

Pokud se někde dočteme, že čeští vědci něco převratného objevili, můžeme si vcelku s klidem vsadit na jednu okolnost. Skoro vždycky se jedná o chemiky, fyziky, matematiky, biology a další zástupce přírodních věd. Odpověď na otázku, proč stejně často nečteme o podobných průlomoch českých ekonomů nebo sociologů,

se zdá být vcelku jednoduchá. Humanitní vědy z logiky věci nemají jednoznačný globální dopad: tyto měkké disciplíny se zpravidla obracejí k omezeným jazykovým komunitám svých domovských zemí a nedochází v nich k přelomovým ani komerčně atraktivním objevům, kterými by se šlo chlubit stejným způsobem, jako třeba lékem na smrtelnou chorobu.

Jenže je to trochu složitější. Při srovnávání výsledků vědců v Česku s kolegy na Západě je z mnoha indicií patrné, že zdejší společenskovědní výzkum v průměru za tím světovým pokulhává, zatímco v přírodních oborech se nám relativně daří držet krok se světovou špičkou. Může se globální elitě přiblížit i český výzkum ve společenských a humanitních vědách? Odpověď není jednoduchá, ale příklady ze zdejší extraligy ukazují, že rozhodně nejde o marnou snahu.

Srovnat se. Ale s kým?

Daniel Münich z pražského ekonomického ústavu CERGE-EI sleduje českou vědu a její výsledky už roky a z různých pohledů. Indicie, podle které se dá docela spolehlivě odlišit vědecké pracoviště světové úrovně od pracoviště provinčního významu, je podle Münicha jasná a všeobecně známá: schopnost publikovat články v prestižních mezinárodních časopisech. Vědecký význam časopisů lze odhadovat číslem, kterému se v odborné hantýrce říká impakt faktor. Tento ukazatel se začal používat v sedmdesátých letech a vypovídá o tom, do jaké

míry je časopis citovaný jinými vědci. Vědci po celém světě se snaží protlačit svou práci do nejvýznamnějších časopisů, které mají tohle skóre zpravidla velmi vysoké. Nejčastěji používaným seznamem těchto takzvaných impaktovaných časopisů je databáze zvaná Web of Science (WoS).

Münich a jeho kolegové se s pomocí citačního indexu časopisů podívali na publikační výkon českých pracovišť v časopisech databáze WoS v letech 2010–2014 a srovnali ho s podobně velkými západními zeměmi. Ukázalo se, že v některých oborech přírodních věd, jako je třeba analytická chemie, jsme nejen v kvantitě, ale i v kvalitě na úrovni Západu. Ale v mnoha jiných oborech se u nás publikuje neúměrně víc v časopisech s menším – až zanedbatelným – vědeckým významem. A tento fenomén je zdaleka nejrozšířenější ve společenských vědách. Například v ekonomii publikovala česká výzkumná pracoviště přes 70 procent článků v nejméně významných časopisech a do světové špičky se prosadilo článků jen několik. Oproti tomu například v Rakousku, Švédsku, Nizozemsku či Izraeli podíl nízkého významu nepřesahuje ani deset procent a špičkových článků vykazují jejich pracoviště stovky.

Podle Münicha má český společenskovědní výzkum nezdravý poměr kvantity a kvality. Je tomu tak i proto, že pracoviště vysokých škol jsou dlouhodobě hodnocena a finančně odměňována spíše podle množství: je výhodnější uveřejňovat velký počet nevýznamných – a nenáročných – publikací než méně, zato kvalitních a významných textů.

Jde o systémový a poměrně známý problém.

Systém přidělování bodů za výsledky a peněz za body byl v Česku zaveden před sedmi lety a oficiálně zpečetil dříve nepsanou praxi. Coby model hodnocení, mezi vědci známý jako kafemlejek, jej zdejší solidní a zahraniční praxe znalí vědci kritizují už dlouho. Když už nešlo přehlížet masivní nárůsty počtu publikací v nevýznamných a často vysloveně pochybných titulech, vláda letos v únoru schválila plán, který má kafemlejek nahradit. Nový systém by neměl hodnotit celkové množství publikovaných článků vydaných jedním pracovištěm, ale pouze kvalitu těch nejlepších výsledků, kterými se vědecké pracoviště chce pochlubit. A nepůjde jen o publikované

články, ale třeba i o knihy, jež mají hodnotit experti ze zahraničí. Vedle toho se budou zkoumat i další věci – například nakolik je pracoviště společensky užitečné nebo jak spolupracuje se zahraničím. První výsledky by měly být známé na přelomu roku, než ale nový systém plně naběhne, bude trvat roky.

Münich letos v září spolu s kolegy z think tanku IDEA při CERGE-EI spustil internetovou aplikaci, kde lze snadno a rychle vyhledat, jak si v tom kterém oboru co do významu vědeckých publikací vedou česká výzkumná pracoviště. Například v oboru ekonomie člověka zarazí výsledky pražské Vysoké školy ekonomické. Rozsáhlé pracoviště vykazuje téměř výhradně články v málo významných časopisech, v horní polovině významnějších časopisů má textů jen pár a v nejlepších deseti procentech časopisů ani jeden. Naopak co do počtu vědců maličké CERGE-EI má špičkových článků na kontě hned několik a v nevýznamných časopisech skoro nepublikuje. „Snažíme se fungovat jako kvalitní západní pracoviště a kafemlejek si zakazujeme používat, protože to je cesta do akademického pekla,“ říká Münich.

Tahle výjimečnost nespadá z nebe – CERGE v devadesátých letech zakládal ekonom Jan Švejnar podle amerických standardů. Elitní institut má také oproti jiným českým vědeckým ústavům mnohem lepší možnosti financování, kromě podpory české vlády mu posílají peníze štědrí soukromí dárci z celého světa. Platí v něm ale také daleko přísnější pravidla. Pokud člen nepublikuje ve špičkových časopisech, musí ústav opustit.

Münich nicméně uznává, že výzkum ve společenskovědních a hlavně humanitních oborech nejde hodnotit jen podle publikací v prestižních mezinárodních časopisech. Třeba článek o raném českém středověku nikdy nebude zajímat světové publikum, ačkoli pro nás Čechy může přinést zásadní objev. Sociologický pracovník zaměřený na snížení sociální nerovnosti na Ostravsku třeba vůbec nemá za cíl publikovat v prestižních nakladatelstvích, přesto může mít velký společenský přínos. Jinými slovy, měření společenské užitečnosti vědeckých pracovišť je mnohem složitější téma, které přesahuje ambice tohoto textu.

Nehotová věda

Filip Matějka je z pohledu publikačního výkonu špičkový ekonom, který se může poměřovat s nejlepšími kolegy v oboru. Vystudoval fyziku na Karlově univerzitě a poté matematiku v americkém Princetonu. Právě během doktorského studia v USA se rozhodoval, jakým směrem se chce v životě dál ubírat, a tehdy ho zaujala ekonomie. „Dlouho jsem ji považoval za soubor hotových pouček, ale postupně mi docházelo, že ekonomie je velmi mladá věda, která má v poznání obrovské mezery. Přišlo mi to jako dobrá šance přijít na něco užitečného,“ vzpomíná vědec na své osudové vzplanutí, ke kterému došlo kolem roku 2006. Matějka přistoupil k ekonomii jiným způsobem, než bylo v té době (minimálně v Česku) zvykem. Na ekonomické chování lidí se pokusil uplatnit poznatky z psychologie. „Lidé dělají často chyby. A mě zajímalo, co z toho plyne pro ekonomii. Největší lidské problémy jsou způsobeny našimi chybami. Klasická ekonomie to neumí dobře popsat, protože ve

svém srdci předpokládá neomylnost," vysvětluje. Matějka se zaměřil na takzvanou behaviorální ekonomii, která se od té doby stala jeho hlavním polem působnosti.

Zatím asi největšího úspěchu dosáhl v roce 2015, když publikoval článek v *American Economic Review*, což je jeden z předních světových časopisů v oboru. Spolu s kolegou v něm rozebrali, jak se mění chování lidí, když se změní okolní podmínky – například když politici zvýší daně. Zjistili, že lidé neumějí na takové změny dostatečně reagovat, chovají se podle zaběhlých zvyků a často chybují. Matějkův text se v rámci loňského roku dostal mezi pět nejcitovanějších článků v nejlepších ekonomických časopisech.

„Starší behaviorální ekonomie bere lidské neuduhy známé z psychologie jako dané. Pro nás je hlavní pochopit, jak lidské chybování závisí na vnějších vlivech. Zvolíme si za politického lídra potenciálního diktátora nebo uděláme špatnou investici v době, kdy přijde krize, nebo spíše po technologické revoluci?“ přibližuje cíl svého výzkumu Matějka. „Děláme drobné krůčky, ale časem nám tenhle přístup může pomoci snížit chudobu a politikům třeba pomoci vytvořit lepší zákony.“ Články akademických ekonomů, jako je Matějka, se vyznačují také tím, že pro neekonomy jsou více méně nesrozumitelné. K dílům populárních kolegů, kteří píší vcelku srozumitelné globální bestsellery, jako je například francouzský ekonom Thomas Piketty, mají Matějkovy články daleko – jsou plné složitých matematických vzorců a odkazů na jiné ekonomy.

„Piketty je ze stejného světa jako já. Veřejně známým se stal tím, že napsal pěknou knížku – shrnutí dřívějšího výzkumu na ožehavé téma. Ale o jeho spolupracovnících, kteří ty věci předtím zkoumali s ním, nikdo mimo akademii neví,“ říká Matějka. Připouští však, že vědci musí hledat způsob, jak svá zjištění dostat až k veřejnosti. Nebo jinak řečeno: jak být užitečný. „Piketty v tomto směru odvedl obrovský kus práce.“

Také díky svým článkům na téma lidské nepozornosti Matějka loni získal grant Evropské výzkumné rady (ERC), jehož zisk je mezi evropskými vědci jakousi vytouženou metou pro nejlepší badatele. V Evropě se uděluje už deset let a v Česku ho za tu dobu získalo jen 25 vědců. Matějka byl prvním, kterému se to podařilo ve společenských a humanitních vědách, kam ekonomie patří.

Sedmatřicetiletý vědec sice působí při komunikaci nenápadně, ale na svých člancích spolupracuje se špičkovými zahraničními kolegy včetně nositele Nobelovy ceny Christophera A. Simse.

Podle Matějky se české společenské vědy stále ještě docela nevzpamatovaly ze čtyřiceti let komunismu, během kterých řada předních výzkumníků emigrovala na Západ. Vědy, jako je ekonomie, byly v Československu podřízené komunistické ideologii, o nezávislém výzkumu, který by se mohl poměřovat se světem, tu logicky nemohla být řeč. Po roce 1989 pak zdejší studenti mohli navazovat jenom na pár „zasloužilých hrdinů“. Od té doby však dorostla nová generace ekonomů, z nichž někteří strávili aspoň část svého studia v zahraničí na světových univerzitách, kde získali přehled o tom, co se v oboru děje.

Produktem této myšlenkové výměny je i Matějka, který je členem CERGE, ale zrovna teď tráví rok na vědeckém pobytu v Berkeley. Cestovat po jiných pracovištích, vidět odlišné přístupy a vyměňovat si myšlenky je podle Matějky jedinou šancí, jak může česká věda držet krok se světem. Problémem řady vědeckých pracovišť v Česku podle něho je, že student absoluuje bakalářské, magisterské studium i doktorát na stejné škole, kde pak pokračuje v dalším bádání. Tato praxe, kdy si vedoucí pracovníci vychovávají své nástupce, se mezi vědci nazývá inbreeding neboli příbuzenské křížení a je považována za jeden z hlavních problémů české vědy. „Když už student neodjede na Západ, tak ať jde třeba do Polska nebo aspoň na jiné pracoviště v Česku. Jinak nemá šanci růst,“ říká Matějka.

Prozkoumat příšery

Cesta ke světovému úspěchu na poli společenskovědního výzkumu ale nemusí nutně vést jen přes složité vzorečky a nesrozumitelné teorie. Odborník na média Jaroslav Švelch je z pohledu svých publikačních výsledků hvězdou svého oboru, většina lidí však jeho jméno nejspíš nezná. Oblast jeho výzkumu může leckomu znít dokonce podivně – zabývá se studiem počítačových her. Doktorát získal na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, vedle toho byl na ročním stipendiu na slavném americkém MIT a letos v létě nastoupil na místo vysokoškolského badatele v norském Bergenu.

Jeho první zážev ve špičkovém časopise přišel před čtyřmi lety, kdy v žurnálu *Game Studies* publikoval text o historii počítačových her v Československu v osmdesátých letech. Na stejné téma mu má brzy vyjít kniha v prestižním nakladatelství MIT Press, které patří pod zmíněnou univerzitu v americkém Massachusetts. Proč vlastně Američany a zbytek světa zajímá, že se v Československu hrály počítačové hry? „Článek i knihy ukazují, že tu před rokem 1989 vznikla svébytná herní kultura. A že lidé už tehdy vnímali hry jako prostředek politického protestu, což se dnes ve světě bere jako novátorské,“ vysvětluje třicátník Švelch. Na stáži v Bergenu se momentálně věnuje studiu toho, jakým způsobem jsou v počítačových hrách reprezentováni nepřátelé a příšery. „Přispívá to k poznání současné kultury a společnosti. Zabíjení příšer v počítačových hrách není jen střílením nepřátel. Reprezentuje to hlubší rozpory v kultuře a vztah člověka k techfokusem nologickým,“ vysvětluje vědec obvyklou laickou námitku, k čemu je úzký akademický zájem dobrý pro zbytek společnosti. „Příšery nejsou jen

tím, čím se zdají být, za jejich vzhledem a chováním je celá řada stereotypů, které se s lidstvem táhnou už věky," říká výzkumník. O jeho poznatky prý mají zájem herní vývojáři i novináři, což mu jasně naznačuje, že jeho práce je relevantní.

Také Švelch je ke stavu společenských věd v Česku kritický. „I přes řadu výjimek tenhle region pořád pokulhává," říká. A i on zmiňuje jako jeden z důvodů tradici přerušenu čtyřiceti lety komunismu. „Chyběla tu střední generace, která by předala tradici dál. Je to cítit dodnes, lidé nemají mentory. Ve vedení ústavů jsou pak často lidé, kteří se ve vědě nevyznají, a nedokážou tak nastavit její koncepci a standardy.“ Příkladem může být ředitelka jeho pražského pracoviště, tedy Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Alice Němcová Tejkalová, která během éry výše zmíněného kafemlejnkového hodnocení publikovala články v časopisech pochybné pověsti. Němcová Tejkalová se hájí, že tehdy o nízké kvalitě časopisů nevěděla a ze zkušenosti se poučila. A její fakulta jí tohle vědecké škobrtnutí evidentně už odpustila – na konci října byla Němcová Tejkalová akademickým senátem zvolena novou děkankou FSV. „Ve chvíli, kdy tohle nevadí rektorovi, děkanovi ani akademickému senátu, vzniká prostředí, které je pro ambiciózní vědce hrozně demotivující," míní Švelch.

Další překážkou napojení většího počtu českých badatelů na špičku mezinárodní publikační scény je podle Švelcha jazyk. Obzvláště v humanitních a společenských vědách – ve větší míře než v přírodních vědách a matematice – se na mezinárodní úrovni předpokládá brilantní akademická angličtina, kterou je náročné si osvojit. Bez pobytu na zahraniční univerzitě je to podle Švelcha prakticky nemožné.

Zlatá žíla

Pracoviště Orientálního ústavu Akademie věd ČR, který sídlí v panelové budově v Kobylisích, na první pohled nepůsobí dojmem mezinárodně renomovaného pracoviště. Chodbu lemují zarámované portréty vousatých velikánů, které ukazují úctyhodnou tradici oboru sahající až do konce 18. století, kdy ho založil český orientalista a dobrodruh Alois Musil. Současný ředitel ústavu Ondřej Beránek na přivítanou hrdě oznamuje, že ze třiceti výzkumníků ústavu dnes tvoří třetinu cizinci, před dvěma lety Podařilo navíc ústav dokázal otevřít pobočku na Tchaj-wanu. „ se nám ústav otevřít světu. Máme tady v Praze badatele z Harvardu nebo z londýnské UCL. Bereme vítr z plachet těm, kdo říkají, že lidi zvenku nejde zaplatit.“ Kvalitní vědci jsou prý ochotní strávit v Česku bádáním několik let i s vidinou nízkého platu – prý hlavně proto, že se tu dělá špičkový výzkum.

Podle Beránka úroveň jeho oboru nejde „měřit“ kvantitativními metodami hodnocení. „Databáze Web of Science pro nás není důležitá, nejlepší časopisy z našeho oboru v ní nejsou," říká. Publikování pro zahraniční obecnost ale i Beránek považuje za zásadní k tomu, aby ústav držel krok s dobou. Špičkové články v jeho oboru však prý vznikají delší dobu než třeba v ekonomii, orientalisté se také často prezentují spíše knihami – i Beránek se právě chystá jednu vydat. Bude mít název *The Temptation of Graves in Salafi Islam* (Pokušení hrobek v salafitském islámu) a vyjde v univerzitním nakladatelství Edinburgh University Press. Psal ji tři roky, přičemž tématem se zabývá už deset let. „Tohle my ukazujeme hodnotitelům. To má vyšší hodnotu než nějaká časopisecká bibliometrie.“

Beránek naráží na to, že Akademie věd ČR nikdy nepoužívala systém kafemlejnkového hodnocení, který je založen na kvantitě a kterým se v Česku sedm let měřila úroveň výzkumu na vysokých školách. Akademie si místo toho před rokem objednala vlastní hodnocení, kterého se zúčastnilo přes 1400 expertů z padesáti zemí světa. Experti hodnotili mimo jiné konkrétní výstupy pracovníků – tedy jejich články nebo vydané knihy. Akademie v tomto externím hodnocení uspěla – 16,5 procenta výstupů jejich pracovníků dosáhlo označení „světová extra třída“. Dalších čtyřicet procent výstupů bylo „excelentních“, 35,3 procenta výstupů pak experti zařadili do třetí kategorie jako „mezinárodně uznávané“. Ve čtvrté kategorii výstupů „národního významu“ se umístilo šest procent výstupů. V páté kategorii „pod vědeckým standardem“ skončilo jen 0,4 procenta prací. V předchozím hodnocení akademie v roce 2012 byl přítom právě Orientální ústav hodnocený velmi špatně. Po Beránkově příchodu před čtyřmi lety se ale situace výrazně zlepšila a loňské hodnocení to reflektuje. Hodnotitelé vyzdvihují zejména to, že se ústav otevřel světu a zvýšil kvalitu publikací.

Kniha, kterou se Beránek chystá vydat, pojednává o boření hrobů. Když se orientalista tématem začal zabývat před deseti lety, nikoho příliš nezajímalo. Pak se ale v Sýrii a Iráku zrodil Islámský stát, který ničil hroby a památky a své barbarské chování označoval za součást kampaně. Beránek se najednou stal cenným a vyhledávaným zdrojem informací o tom, z čeho potřeba Islámského státu ničit hroby a památky vychází. A byl schopen světové odborné veřejnosti fundovaně vysvětlit, že se nejedná pouze o propagandu cílenou na Západ, jak se obecně soudilo, ale také o tradici s hlubokými kulturními kořeny. „Existují témata, kterým se věnují na světě třeba jen tři lidé a v určité chvíli mohou působit naprosto okrajově," říká Beránek. „Později se ale ukáže, že jejich práce je zlatou žilou, a jejich knihy budou relevantní ještě i za sto let. X " www.respekt.cz/audio

Český středověk svět nezajímá. Některé knihy budou relevantní i za sto let.

Foto autor| foto matěj stránský

Foto autor| foto archiv Filip a Matějky

Foto popis| Příkladali jsme badatele z Harvardu. (Ondřej Beránek)

Foto popis| Švelchův výzkum může znít leckomu divně: zkoumá počítačové hry.

Foto popis| „Lidé dělají často chyby. A mě zajímá, co z toho plyne pro ekonomii.“ (Filip Matějka)

Elektronická evidence tržeb

12.11.2017 ČT 24 str. 02 13:05 Otázky Václava Moravce II.

Václav MORAVEC, moderátor

I to jsou témata, o kterých se po dnešních Otázkách začne mluvit s nadhledem a v souvislostech. Ještě jednou vám všem divákům zpravodajské 24 hezké nedělní odpoledne z observatoře žižkovské televizní věže. Ze zákona o elektronické evidenci tržeb se vyjímají vánoční kapři, rozhodla v pondělí vláda. Jde o dočasnou výjimku, než se problém vyřeší systémově, rozumějme zákonem. Zákon také nedopadne zatím na nevidomé podnikatele, na trhu pro ně neexistují vhodná pokladní zařízení a změny v elektronické evidenci tržeb chtějí i poslanci za Starosty a nezávislé. Poslechněme si, jaké změny navrhuji.

Jan FARSKÝ, předseda poslaneckého klubu /STAN/ /7. 11. 2017/

My navrhuje, aby u první a druhé vlny EET se limit pro vstup do toho, kdo stanovil na obrát jeden milion korun, a u třetí a čtvrté vlny navrhuje její zrušení, protože dosavadní systém ukazuje, jak moc je nepřipravený.

Václav MORAVEC, moderátor

Líčí představy Starostů a nezávislých předseda jejich poslaneckého klubu Jan Farský. Dalšími hosty, avizovanými hosty dnešních Otázek jsou ministr financí České republiky Ivan Pilný z hnutí ANO, vítejte, hezký dobrý den.

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Dobré odpoledne vám i divákům.

Václav MORAVEC, moderátor

Pozvání přijal i místopředseda SPD, odborník na finance této politické strany Radim Fiala, vítejte, hezký dobrý den.

Radim FIALA, místopředseda hnutí, poslanec /SPD/

Dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

A máme tady odborníka ekonoma Michala Mejstříka, někdejšího člena NERVu, vítejte, hezký dobrý den.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, IES **FSV UK**

Také dobrý den.

Václav MORAVEC, moderátor

A zakladatele Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. Pane ministře, začnu u vás je tedy po pondělku zřejmé, že ty výjimky, na nichž jste se dohodli, symbolizované kapry, vánočními kapry, tak budou tedy formou onoho vládního usnesení, protože zákon se už stihnout napsat a projednat nestihne.

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Ano, tak původně ta, to opatření, které tam bylo, tak bylo skutečně ve prospěch těch nevidomých a postižených, pro které tady nejsou vytvořeny podmínky ani v těch zařízeních na to, aby mohli efektivně tu evidenci, elektronickou evidenci tržeb splňovat. Samozřejmě je to opatření dočasné, než na to na trhu bude, ale pak nám tam víceméně, řekl bych, i dopisem pana premiéra přibyli ty vánoční kapři, což já chápu, že je docela velký problém u té kádě, zvláště když bude mrznout, se vypořádat s tou elektronickou evidencí tržeb, nicméně ta povinnost je už od 1. března, takže se na to přišlo trochu pozdě, rozhodně to nejde spravit nějakou novelou zákona, takže my jsme nakonec jako ministerstvo financí ustoupili a tu výjimku dočasnou, která je tam prostě na ten vánoční prodej, jsme udělali.

Václav MORAVEC, moderátor

A udělali jste jí tedy výjimkou toho vládního ...

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Výjimkou vládního, dané, danou vládním usnesením, ano.

Václav MORAVEC, moderátor

Ptám se proto, že zároveň Starostové navrhují, aby u první a druhé vlny, která už se uskutečnila, se limit pro vstup stanovil na obrat nad jeden milion korun, u třetí, čtvrté dokonce navrhuje zrušení, jak jsme slyšeli Jana Farského. Vy svému nástupci dáte ještě nějakou připravenou novelu zákona, ať se to takto neřeší formou vládních nařízení, čili usnesení?

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Tak tyhle ty názory na to, co se má a nemá vyjmout z evidence tržeb, se jednak opírají o nějaké ratio, to jsou věci, které se týkají třeba mobilních operátorů a SIMek, na které jsou esemesky, tam v podstatě to také nedává smysl, takže jsou tam objektivní důvody, proč je potřeba ten zákon, zákon změnit. No a pak jsou tam ty návrhy, které prostě chodí už od té doby, co byl ten návrh přijat. Bohužel až po tom, co byl přijat ten zákon, protože to, co slyšíme od lidovců nebo Starostů, prostě v průběhu diskuse ve sněmovně nepadlo, tam byly argumenty, které nedávaly žádný smysl, to bylo spíš nesmyslný politický boj než racionální projednávání toho zákona, přestože to trvalo desítky hodin. Takže je na čase určitě udělat novelu toho zákona, ne to dělat neustále usneseními, udělat jí tedy zgruntu a ...

Václav MORAVEC, moderátor

Když mluvíte v budoucím čase, to znamená nedáte svému nástupci připravenou novelu.

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

To je docela obtížné, protože ten problém se trochu zpolitizoval, takže je potřeba uvážit věci, jak jsou limity těch možných paušálů, které by, které by osvobozovaly ty drobné podnikatele. Také je potřeba říct, že ten problém se neustále zmenšuje, protože základní problém je ten, že zákon o elektronické evidenci tržeb řeší následky, nikoliv příčinu. Příčinou je vysoké množství hotovostních plateb, to neustále klesá, přicházejí sem společnosti jako Google nebo Apple, které mají ty bezdrátové platby, platby. My jsme mimochodem druzí na světě po Austrálii, takže ten problém se bude postupně zmenšovat, takže ty obavy o ty další vlny jsou podle mě zcela liché, protože ten problém bude postupně, postupně mizet a potřeba toho zákona už nebude tak velká, protože ty hotovostní platby, o kterých tedy není záznam, tak se budou postupně zmenšovat.

Václav MORAVEC, moderátor

No počkejte, ale k té, k těm dalším vlnám, které třetí a čtvrté, kterou chtějí zrušit Starostové, nebo nechtějí, aby vstoupila v platnost, tak se uskuteční.

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Uskuteční se, tak ono je potřeba říct, že ten zákon je především o tom, aby se srovnaly podmínky na trhu. To znamená jsou lidé, kteří odvádějí daně a odvádějí DPH i daně z příjmů zcela korektně, a neplatí to jenom o restauracích a obchodech, a pak jsou ti, kteří to nedělají. A je vidět, že prostě ty podmínky v těch vlnách, které už byly absolvovány, to znamená jak u těch restaurací, tak u těch obchodníků, to jednak nepřineslo žádné zásadní problémy, zvětšil se výběr DPH výrazně a očekáváme také, že se zvětší daň z příjmů, prostě ty podmínky na tom trhu se srovnávají se o tom vlastně ten zákon je.

Václav MORAVEC, moderátor

A tu novelu tedy vy už připravit nestihnete, nemáte na ministerstvu financí sepsanou novelu, kterou byste dal svému nástupci a on ji rychle poslal do Poslanecké sněmovny?

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Tak ta novela v zásadě není, jí stanovit není velký problém. Problém je politický, to znamená to, o tom bude samozřejmě rozhodovat sněmovna, je tam potřeba přinést něco, co má vůbec naději na to, aby bylo průchodné. A je to potom také otázka nějakých propočtů, které se týkají těch daňových paušálů. Mimochodem daňové paušály se musí řešit i zjednodušením daňového systému, který ministerstvo financí připravuje. Tam se pochopitelně těmi daňovými paušály zabýváme, ale je to, je potřeba říct, že daňové paušály ...

Václav MORAVEC, moderátor

To je zvýšení toho limitu pro vstup ...

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

To je nejen zvýšení limitu ...

Václav MORAVEC, moderátor

Do elektronické evidence tržeb?

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

To je nejen zvýšení limitu, ale je to o tom, že daňové paušály nebo takové vyjednávání s těmi drobnými se nemůže víst kus po kusu, protože na to kapacita Finanční správy nestačí. Je potřeba se podívat na ta data. Když mám tedy zdanit nějakou restauraci, která je ve vesnici, jsou tam dvě, má tam takový a takový počet židlí, vaří, nevaří, tak jako se to děje v některých zemích v západní Evropě a učiníme tam prostě paušální daň, kterou ten podnikatel prostě zaplatí, ale to je otázka reformy daňového systému, jo. To se v EET promítne vlastně až v té jakoby, jako, jako následek toho, jak bude změna na nový systém. Ten je potřeba změnit a na tom se na ministerstvu financí opravdu pracuje.

Václav MORAVEC, moderátor

Jinými slovy byste ale tedy limit teď nezvedal u té už uskutečňované první a druhé vlny na ten ...

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

No já si myslím, že se musí vyšetřit, musí se ošetřit ta změna toho daňového systému, to znamená zavést tam ty daňové paušály. My už máme tolik dat, že můžeme dneska, jsme schopni ty daňové paušály stanovovat tak, abychom zjistili prostě jejich dopad, ale tam to začíná. To se samozřejmě pak promítne v elektronické evidenci tržeb, protože když někdo platí paušální daň tímto způsobem, pochopitelně nebudeme ho nutit, aby měl elektronickou evidenci tržeb.

Václav MORAVEC, moderátor

Když je řeč o číslech a datech, tak pro ilustraci si je teď prohlédněme. Jsou to data ministerstva financí. Do elektronické evidence tržeb se zatím zapojilo zhruba 160 tisíc podnikatelů, kteří zaevidovali přes 3,3 miliardy účtenek, v souvislosti s elektronickou evidencí se ministerstvo letos 1. října rozhodlo spustit onu Účtenovku, účtenkovou loterii k EET, úřad plánuje ročně vyplácet výhry za 65 milionů korun, měsíčně si soutěžící rozdělí zhruba 21 výher. Elektronická evidence tržeb podle ministerstva financí přinesla do rozpočtu od ledna do konce září 3,2 miliardy korun, za celý rok by to mělo být zhruba 5 miliard korun. Celkové příjmy rozpočtu u daně z přidané hodnoty ke konci září stouply meziročně o zhruba desetinu na 190 miliard korun. Pane profesore Mejstříku, než dám slovo Radimu Fialovi, tak je dobře, že ministerstvo to chce řešit komplexněji a nikoli ...

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, IES **FSV UK**

Tak, já musím říci, že prostě Česká republika je mimořádně negativní při zavádění jakýchkoliv elektronických systémů, ano. Já musím říci, že zrovna shodou okolností současný ministr financí je jeden z těch, kteří díky tomu, že kdysi působil ještě v Microsoftu a jinde, tak se těmhle těm otázkám dlouhodobě věnoval, ale jaksi když se člověk podívá na lékaře a jejich neochotu na elektronické předpisy a na cokoliv, tak mě to trochu znervózňuje, protože jsem člověk, který cestuje hodně často po světě a když přijedete ...

Václav MORAVEC, moderátor

No ti, kteří to zase odmítají, tak je znervózňuje to, že to je nepřipravené.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, IES **FSV UK**

No, já tomu, já tomu, já tomu rozumím, ale ona je otázka připravenost, vždycky musíte step by step, ano, a jelikož je to politický boj, já bych jenom připomněl u toho elektronické evidence tržeb nejenom ten fakt, že vlastně bude ubývat těch hotovostních plateb, ano, ale že skutečně já jsem měl příležitost ověřit v řadě případů u těch restaurací a tak dále, že ti lidé skutečně nejenom podle těch šetření, ale podle reality jsou happy, že se jim narovnaly podmínky například tím, že musejí přijmout a oficiálně zaměstnat své zaměstnance, což se potom projevuje i v tom, že ti zaměstnanci, že jim je placena sociální, zdravotní pojištění, že, že, že platěj daň z příjmů, ať už nějaké, to jsou takové vedlejší zdánlivě zapomenuté efekty, ale já jsem toho názoru, že to ke všemu patří, zatímco ty malé hráči, a teď jsme u toho systematického, tak tam pokud mám dostatečná jaksi datová úložiště, která mi ohlídá, kolik zhruba, na jaký typ podniku rodinného, který zaměstnává otce rodiny a maximálně jeho syna, tak v tom případě ten paušál je naprosto namístě a tam se dá skutečně stanovit, ale pozor, ten paušál znamená, že oni budou cosi platit, to znamená, oni už nebudou v situaci jako dodnes, kdy si nastavili tu tržbu tak, aby neplatili nic, takže to je zase trošičku jaksi důležité dokreslit, protože já znám případy ze Slaného například, kdy jeden významný podnikatel si zřídil vlastně svojí restauraci, kde zodpovědně platil daně a ty ostatní se na něj zlobili, protože de facto on poctivě odváděl ty daně, no a tím nastavil úplně jiné podmínky pro své, pro své sousedy.

Václav MORAVEC, moderátor

Z ekonomického hlediska a čistoty toho podnikatelského prostředí, co je lepší? Přijít s úplně novým daňovým zákonem, který ministerstvo financí chystá, a nenovelizovat teď narychlo třeba zákon o elektronické evidenci tržeb?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, IES **FSV UK**

To jsou dvě věci, jo. Já bych ...

Václav MORAVEC, moderátor

Vy byste šel i tou novelou?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, IES **FSV UK**

Já bych v tomto případě tou novelou určitě šel, ale současně bych to zkombinoval skutečně s přípravou toho nového zákona o daních, protože ten, jak známo, skutečně už dlouho, všichni ekonomové volají, že ...

Václav MORAVEC, moderátor

Všechny politické reprezentace ...

Michal MEJSTŘÍK, ekonom, IES **FSV UK**

Akorát každý by to chtěl měnit jinak.

Václav MORAVEC, moderátor

V uplynulých letech. Pane místopředsedo, budete jako SPD tlačit na, na tu rychlou novelu zákona o elektronické evidenci tržeb, ať se to neřeší vládními usneseními, nebo když už ta vládní usnesení jsou, tak připravit komplexní změnu daňového zákona, daňových zákonů?

Radim FIALA, místopředseda hnutí, poslanec /SPD/

Ano, my budeme tlačit na to, abysme to změnili vládní novelou, protože si myslím, že ta problematika vyžaduje jak komplexnější pohled než pohled jenom například na kapry a na nevidomé. Já zde musím říct, že my jsme v SPD hlasovali od začátku proti zavádění elektronické evidence tržeb, protože zvláště u těch malých drobných podnikatelů a živnostníků si myslím, že je to další výraznou byrokratickou překážkou v jejich, v jejich podnikání.

Václav MORAVEC, moderátor

No počkejte, ale jako, ale to víme, jak, jaký byl postoj vlastně vás jako bývalých členů Úsvitu, teď ...

Radim FIALA, místopředseda hnutí, poslanec /SPD/

SPD.

Václav MORAVEC, moderátor

Teď SPD v Poslanecké nebo i předtím v Poslanecké sněmovně. Ale to narovnání podmínek plus daňový výběr, jestliže tady ministerstvo financí, platí to, pane ministře, 5 miliard v letošním roce?

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Ano, DPH, máme ještě daň z příjmů taky, která se zvýší.

Radim FIALA, místopředseda hnutí, poslanec /SPD/

Víte, my se můžeme dnes bavit o tom, jestli ten zvýšený výběr DPH je kvůli EET, anebo jestli je kvůli zvýšené spotřebě a tudíž zvýšenému výběru nepřímých daní, mezi nimi i DPH. My si myslíme, že je to, že je to právě proto, že byl zvýšený výběr nepřímých daní a že to EET k tomu přispělo velmi malou měrou.

Václav MORAVEC, moderátor

Jinými slovy, těch 5 miliard jen u daně z přidané hodnoty jako, řekněme, věc, kterou zachytila elektronická evidence tržeb, to berete jako čísla, která nejsou reálná?

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

No, my si nemyslíme, my víme už, že to je jinak.

Václav MORAVEC, moderátor

Tady tak ministr to ví, vy, vy chcete zpochybnit to, co ministr ví?

Radim FIALA, místopředseda hnutí, poslanec /SPD/

Dobře, ne, ne, ne, já to nezpochybňuju, já jenom říkám, že vyšší výběr DPH byl, byl vyšším hospodářským růstem, který byl tažený osobní spotřebou, to je jedna věc. A druhá věc, jestli pan ministr ví, že to bylo 5 miliard, pokud jsme zaváděli ten zákon, tak vy jste v Poslanecké sněmovně říkali, že to bude 20 miliard a víc, takže 5 miliard je, je jenom jedna část toho.

Ivan PILNÝ, ministr financí, poslanec /ANO/

Ano, to samozřejmě je, protože zatím mluvíme jenom o DPH, nemáme ještě žádné údaje z daní z příjmů, protože ty přijdou teprve příští rok, takže uvidíme, jak to dopadne. My jsme dneska schopni v těch komoditách, které, ve kterých byly už zavedeny ty vlny EET, takže my máme data, jak vypadat výběr DPH předtím a jak vypadá teď. Je pravda, že ekonomika roste, roste spotřeba, ale ty čísla výběru daní to vysoce předstihují. To číslo, které je uvedeno, teď je to asi něco kolem 4 miliard, vyplývá prostě z analýzy těch čísel, které tam jsou, to znamená my si nemyslíme, my víme, kolik to přineslo.

Ministerstvo vnitra definitivně uzavřelo seznam uchazečů o post prezidenta republiky

12.11.2017 ČRo Plus str. 01 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dobrý večer. Vítejte u nedělní debaty Názorů a argumentů k událostem právě končícího týdne. Klíčové slovo pro dnešní diskusi zní volby. Prožíváme jakési intermezzo mezi těmi parlamentními a prezidentskými. Jejich afinita je tentokrátě nadměru zřejmá. Čeká nás lednová zkouška z politické gramotnosti a možná i občanské odpovědnosti. Známkovat ji nebude nikdo. Nicméně spoluurčí kurz, kterým se naše země bude do budoucna ubírat. Více už v debatě, která právě začíná. Od mikrofonu zdraví Tomáš Procházka.

Tak tedy ještě jednou pěkný večer vám všem. A totéž samozřejmě i našim dnešním hostům. Těší mě, že pozván ke kulatému stolu přijali spisovatel a publicista Martin Fendrych, komentátor Aktuálně.cz také.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Dobrý večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dále Martin Zvěřina za Lidové noviny, jež jsou, musím zmínit, toho času ve svěřenském fondu Andreje Babiše. Martine, vítám vás. Dobrý večer.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Hezký večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Politolog Jan Kubáček z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý nedělní večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A Bohumil Pečinka, zástupce šéfredaktora týdeníku Reflex. Vítejte.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Dobrý den.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Přesně za 2 měsíce od dnešního dne se otevrou volební místnosti a Češi si zvolí svého prezidenta. Jisté je v tuto chvíli jedno. Portfolio kandidátů už se o nikoho dalšího rozšiřovat nebude. Ba právě naopak. Ministerstvo vnitra v úterý definitivně uzavřelo seznam uchazečů. Oficiální počet, který byl 2 desítky, se ale ještě sníží. Protože řada kandidátů nevyhovuje daným kritériím. Maximálně jich bude podle vyjádření ministerstva 9. Ta kritéria jsou podpora minimálně 50 tisíc občanů nebo 20 poslanců či 10 senátorů. Právě ten samotný systém podpory, ta, řekněme logistická, logistická část ale vzbuzuje hned několik relativně závažných pochybností. Takže tím můžeme začít. Jde o to, že každý občan se může upsat vlastně komukoliv. To znamená, může podepsat podpisový arch třeba 10 kandidátům. No, a totéž platí také o poslancích a rovněž o senátorech, kteří mohou dostat do boje o Hrad v podstatě každý třeba 3 uchazeče najednou. Jenom každý sám za sebe. Řečeno s Vančurou, tento způsob zdá se být poněkud nešťastným. Souhlasí se mnou Bohumil Pečinka?

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

No, ministerstvo vnitra s předstihem, podle mě to bylo tak zhruba před 2 měsíci, určilo pravidla hry, kdy řeklo, že poslanec nebo senátor může vyslat, může podepsat uchazečům o prezidentský úřad, více uchazečům o prezidentský úřad. Já jsem tehdy byl překvapen, ale, ale respektoval jsem to. A ty debaty, které v posledních dnech začaly, jestli ten zákon se nemá interpretovat jinak a jestli se nemají vyřazovat uměle někteří poslanci nebo někteří kandidáti na prezidenta ze soutěže, tak vůbec nechápu, protože největší hodnota v demokracii a regulérnost voleb, a kdyby teď z toho peletonu těch, dejme tomu, podle mě 9, 10 hlavních, hlavních kandidátů byli vytaženi 2, který reprezentují podle mě tak 15 procent hlasů, tak by to tak narušilo tu regulérnost soutěže, že i kdyby ten zákon byl interpretován ze strany ministerstva vnitra špatně, tak je to větší zásah do toho systému a větší zásah do legitimacy voleb, než kdyby ministerstvo vnitra opět udělalo chybu. Ale než si začneme tady sypat popel na hlavu, tak bych chtěl říct, že Rakousko v prezidentských volbách mělo 2 výbuchy obrovské. Jeden byl zrušen kvůli špatně sčítaným korespondenčním lístkům ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Korespondenční lístky.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Potom byl další termín voleb, který byl taky zrušen, protože nevytiskli nové. Takže ono se to občas tyhle ty věci stávají. A mě jenom překvapuje, že tahle ta debata nebyla před 2 měsíci o tom, jak interpretovat ten zákon, když ministerstvo vnitra zveřejnilo ty své požadavky a ty pravidla té soutěže.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Obecně, obracím se na Martina Fendrycha. Neměli by rozhodovat, když jde o přímou volbu, pouze občané?

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Tak, já s tím souhlasím, že mají senátoři a poslanci přeci jenom jakousi exkluzivitu. A to především proto, že se může stát, že do těch voleb se přihlásí, dejme tomu, samí lidé, jako je Tomio Okamura. A celý ten systém se vyděsí a řekne si, proboha, co to bude za prezidenta. Teď tím myslím, že prostě určité extremistické postoje můžou být na Hradě a v této pozici velmi nebezpečné. A proto je to vlastně míněno jako jistá pojistka. Že poslanci a senátoři mají tady tu exkluzivitu. Mají tu možnost. A to je úplně v pořádku. Protože vlastně celá ta ústava je postavena na různých pojístkách. A k tomu, že by ten senátor, dejme tomu, mohl podepsat kandidaturu jenom jednomu uchazeči, to by bylo velmi nebezpečné. Protože ten uchazeč nemá šanci zjistit, kolik senátorů to komu podepsalo. A mohlo by se to obracet nakonec proti těm jednotlivým kandidátům, protože

oni by si mysleli, že mají podpisy a třeba by je neměli. Takže by se to dalo všelijak zneužívat. A myslím si, že prostě, když já mám možnost jako občan to podepsat třeba 3 kandidátům, určitě to není neomezený počet, jak se často říká, tak proč by to neměl mít poslanec nebo senátor.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Souhlasí Martin Zvěřina z Lidových novin?

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Já bych souhlasil tady s kolegou Fendrychem v tom, že prostě pokud občan má tu možnost dát to 3, a proč by tuto možnost neměl mít zákonodárce. Já si myslím, že to je i racionální. Nepředpokládám, že by existoval zákonodárce, který by to podepsal 10 nebo 20 zájemcům. Že by stáli ve frontě a on by jim to podepisoval. Protože přece nemůžeme počítat s nějakou konstrukcí zákonodárce, že počítá s tím, že zákon..., jaksi ten, kdo nemá oprávnění, je hlupák. A svého práva využije jenom hloupě. Tak proto ho pro jistotu omezíme. Tam to nebezpečí kupčení s hlasy v tomto případě by tady bylo. A vidíme, že ta nabídka letošní vlastně není ani o moc pestřejší, než ta minulá.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já se ptám Jana Kubáčka. Ministerstvo vnitra předvádí určité takové žonglování s počty těch uchazečů. Nejdříve jsme se dozvěděli, že jich bylo 19, pak přibyl 20. Teď víme, že jich nebude více než 9. Dozvíme se to oficiálně 24. listopadu. Je všechno toto utajování nutné podle vás?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, přijde mi to exemplárně zbytečné. Protože mně přijde, že ministerstvo vnitra vlastně s touto legislativou neustále bojuje. Jen vzpomeňme, co se dělo první přímé volby, kdy se zase řešila početnost a jakoby validita těch podpisů. A bylo to otevřené, jestli ti někteří kandidáti mají protože to například řešila Jana Bobošíková, Tomio Okamura a někteří další. Byla tam velká debata ohledně té legislativy, co znamená v praxi. Potom se hledaly nápravné prvky, tam bylo zase zvláštní, že jsem měl dojem, že v podstatě spíše tam byli aktivnější zákonodárci a jiná ministerstva než ministerstvo vnitra, které tam vlastně přicházelo s několika interpretacemi. A když už to vypadalo, že tedy se to celé zajede a že tady bude model, který je trochu ozkoušenější, pečlivější, pevnější, tak do poslední chvíle zase prezidentští kandidáti vlastně čekali, co to bude tedy znamenat, kdy se mohou nabírat podpisy, protože možná si ještě posluchači pamatují, že vlastně těsně před startem nabírání podpisů pánové Michal Horáček, prezident Miloš Zeman, někteří, kteří zvažovali tu svou kandidaturu, vlastně přemýšleli, kdy už ty podpisy mohou brát, kdy je nemohou brát, jakou formou. Čili už se tam zase objevila další spekulace. A to, co jsme viděli teď v závěru, je velmi nestandardní. Prostě většinou bývá pravidlem i v jiných státech, že speciálně, když vzniká zásadní, zejména volební legislativa, tak se samozřejmě precizuje provozem. Ale vedle toho se do toho zapojuje například jakoby výkladové instituce, které v tomhle ohledu mají tu, tu regulérnost těch pravidel. Interpretací. Ať jsou to v některých případech soudy, nebo jsou to, nebo jsou to například právní autority. Tak když se to vlastně ponechalo jakoby tak ladem skladem, a proto pro mě to velké překvapení, když potom někteří odborníci se nechali slyšet, no, my jsme celou dobu byli překvapení, přišlo nám to velmi nestandardní, ale nikdo se neptal, tak jsme na to nereagovali. A teď, když se uzavřely podmínky, tak my máme pocit, že to možná bude problém. Samozřejmě, to prostě soutěži volební neprospívá. Není to dobře. Zvláště, když se hraje o hlavu státu. Což z pohledu občana voliče je prostě symbolicky nesmírně jakoby důležitá politická instituce nebo politický hráč. Fakticky je to složitější, ale prostě symbolicky je to opravdu jakoby vrcholný hráč. A ještě bych tam přidal jeden rozměr, který si myslím, že je velmi důležitý. Ono tím, jak máme teďka vlastně neustále volby, tak když dojde k nějakým jakoby rošádám, nejistotám, zpochybnování takto zásadních voleb, tak ono to do značné míry potom ovlivňuje často i tu atmosféru a volební chování, jak při té volbě samotné, v tomto případě prezidentské, tak následně potom případně některých dalších voleb. Proto obecně to prostě není úplně ideální, není to dobře. A mrzí mě zejména to, že, chápu, teď se prověřuje, jestli všichni kandidáti dodali podpisy, nebo naplnili podmínky, které naplnit mají. Ale je velmi zvláštní, když už se vlastně průběžně komunikuje, kolik těch kandidátů tedy máme, když prostě ta věc není hotová. Myslím si, že buď ministerstvo vnitra si prostě mělo říct, dotáhneme to, spočítáme to, občané, dejte nám lhůtu, kterou máme ze zákona takovou a takovou. Anebo to komunikovat prostě od začátku, máme tady na startovišti, plácnu, 30 kandidátů, teď jdeme zkontrolovat podpisy. A za 10 dní bude jasno.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já bych se rád posunul meritorně dál. Ještě Martin Fendrych chtěl reagovat.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Já jsem jenom chtěl dodat, že vlastně tohle to nepovažuji za úplně zásadní problém. Jo, to se, taky se ukázalo, že ministerstvo vnitra v tom mělo naprosto jednoznačný postoj. A jakoby neuhnulo, jak by řekl pan Kalousek. Ale podle mě daleko větší problém je, že ta přímá volba je velmi nesystémová z hlediska české ústavy. Je to vlastně vpád do ústavy. A my vlastně celé ty, celé to období, kdy je pan prezident Zeman na Hradu, vidíme, jaké to má důsledky. Že vlastně ten systém na to nebyl připravený, ta přímá volba, kdyby se začínala, dejme tomu, od starostů, tak by to mělo větší smysl. Začít od Hradu, od nejvyššího ústavního činitele prostě, to dělá potíže. Protože vznikají ty otázky kolem pravomocí a tak dále. Čili tohle to já považuju za velký problém. Že vlastně to nebylo ústavně vyvážené řešení.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Máme tu situaci, kdy ani jedna z 9 parlamentních stran nenasadila, nebo nevyprodukovala svého vlastního stranického kandidáta. Je to unikum. Ale jaká je to zpráva pro voliče, pánové? Bohumil Pečinka.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

No, tak především je to tak reakce na tu zkušenost z minulých voleb. Kdy straničtí kandidáti totálně pohořeli. A 5 let poté je ta situace ještě daleko silnější. A to vnímání prezidenta, ono je to samozřejmě, jsou tam 2, 2 motivy. Oslabení tradičních stran a vůbec všech stran. A ten druhý motiv je, že čeští občané vnímají funkci hlavy státu skutečně hodně nadstranicky. A představují si tam někoho, který je vyvážen z toho stranického provozu. A tak volí. A teď můžeme se pft, jestli je to tak správně nebo není to tak správně. My jsme tady mluvili, můžeme mluvit o zemích, které mají podobný ústavní systém jako například Německo a Rakousko. V Německu přímá volba je, ale je tam shoda na tom, že prezident bude se chovat velmi uměřeně. A je to zvyklost, obyčej. Čili i když má relativně velké pravomoci, i když je volen přímo, tak se chová velmi uměřeně. Na druhé straně Německo, nepřímá volba, kde ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pardon, Rakousko. Vy jste říkal Německo předtím.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Přímá volba je Rakousko. Přímá volba je Rakousko. Já jsem řekl Německo, tak to se omlouvám, a Německo je nepřímá volba. A tam, tam prezident má jenom tu velmi reprezentativní funkci. A my jsme někde, my jsme někde úplně, nemáme tu, nemáme tu tradici pro tu přímou volbu. A je to strašně rozkmitané. A bude si to sedat ještě velmi dlouho.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Já bych nesouhlasil tady s panem Pečinkou v tom, že, že politické strany jsou ve špatné kondici a jsou jaksi v nepřízni voličů. A proto nedaly kandidáty. Já si myslím, že naopak, že by se měly snažit ty voliče oslovit třeba nějakým kandidátem, který by byl přijatelný a který by měl tu ambici být jakýmsi monarchou nebo patriarchou, tatíčkem národa, jakkoli chcete. A, a sjednocovat a říkat, oni můžou říkat voličům, ano, my jsme vám nabídli tady takového, který není úplně straníkem, ale na druhou stranu my jsme vám ho vybrali a zkuste si ho.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Víte, čím to je, oni všichni čekají na druhé kolo. Oni se nechtějí blamovat v prvním kole typu ODS před 5 lety, kdy dostala, hlavní vládní strana dostala 2 procenta, tuším. A oni chtějí si počkat na druhé kolo. A v Americe se to říká naskočit na vítězný vlak. A oni chtějí podpořit před druhým kolem všechny tyhle ty strany kandidáta, o kterém si budou myslet, že má šanci zvítězit. Tak to je.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Fendrych.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

No, ještě myslím, že tady je jeden problém. Že ta přímá volba byla míněná tak, že si lid vybere a že to bude vlastně jakoby kandidát lidu. Když to teď přeženu trochu. A tu první volbu tedy vyhrál pan prezident Zeman, Miloš Zeman, což byl typický stranický kandidát. A dneska, když se díváte na to, co se děje kolem toho začátku ...

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Jaké strany ale?

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

To je jedno. Byl to stranický kandidát. Je to člověk, který sedí, který sedí prostě celá léta seděl v politický straně, byl to hlavní představitel ČSSD, prostě politik non plus ultra.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Pak byl 10 let na Vysočině ...

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

To je v pořádku, ale pořád to byl politik.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Vyvázal se z toho.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Pořád pro lidi to je politik, jestli je ČSSD nebo ne, to je jedno. Ale je to politik. A teď vlastně, když se díváte na to, co se děje, ta objeví se Mirek Topolánek, zase tedy politik, bývalý předseda strany, dokonce nejúspěšnější ze všech předsedů stran, co kdy tady byli po revoluci, a okamžitě má obrovskou pozornost, prostě okamžitě bez problémů získá podpisy senátorů, prostě vůbec s tím nemá žádný problém. Čili já si myslím, že ty strany vlastně ani nemají důvod tam stavět svého kandidáta. To je jedna věc. A druhá věc je, že přeci jenom v tom všem hraje obrovskou roli Miloš Zeman. Protože to je přeci hráč, kte..., o kterého se jakoby hraje. Takže ANO nepostaví kandidáta, klidně by mohlo. A dost možná by měl velkou šanci vyhrát. Ale ono prostě to má tak, že se pan Babiš ...

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Tam je to součástí sestavování vlády.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

... dohodne s panem Zemanem prostě a je úplně jasné, že hrajou spolu. Čili já bych si vůbec netroufl říct, že pan Zeman je nestranický kandidát. Pro mě je to jednoznačně kandidát ANO. Jednoznačně.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Fendrych, který teď právě dohovořil, ve své komentáři napsal, cituji: "Volba prezidenta bude stejně klíčová jako volby sněmovní. Ač žijeme v parlamentním systému. Zvenčí nás vidí jako zemi, která míří kamsi pryč, kde sílí nacionalistické a nenávislné tendence, iracionální politiky vykrmená nespokojenost. Nový

prezident to buď potvrdí, nebo té cestě kamsi bude oponovat." Pane Fendrychu, domníváte se, že osoba samotného prezidenta je v našem systému natolik klíčová, aby byla rozhodující i ve vztahu k Evropské unii?

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Tak, rozhodně Evropská unie sleduje, co dělá nejvyšší ústavní činitel. Co dělá prezident. Když tento prezident jako jediný jede na vojenskou přehlídku do Moskvy a žádný jiný prezident Evropské unie tam nejede, tak je to prostě událost. A tak můžu pokračovat dál. Když tento prezident jediný podpoří Donalda Trumpa a říká, já bych ho chtěl za prezidenta, já chci, aby vyhrál, žádný jiný to neudělá, tak je to prostě událost. A ono toto české prostředí jakoby charakterizuje. My jsme prostě Zemanem charakterizováni. A ukazuje se, že ten prezident má velký vliv nejen v zahraniční oblasti, ale taky doma. Prostě lidi dávají pozor na to, co tato super persona říká, dělá, orientují se podle něj. Takže podle něj taky dneska vlastně můžou říkat, tak my chceme pryč z té Evropské unie, my tam nechceme být. My bychom chtěli to referendum. A tak dále. Prostě má obrovský vliv.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Vy jste napsal v tom komentáři, že směřujeme kamsi. Dalo by se to kamsi trochu přiblížit, definovat?

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Já jsem nechtěl přímo popisovat, kam, protože se to vlastně nedá říct. Každopádně směřujeme minimálně na periferii Evropské unie. A to si myslím, že není úplně v pořádku. To nám rozhodně neprospěje. Případně, kdyby došlo k tomu referendu a kdyby nedopadlo jaksi dobře pro Evropskou unii, tak budeme směřovat do jakési izolace. Nechci říct, že bychom se stali nějakým vazalem dnešního Ruska. To myslím, že by tak rychle nešlo. Ale dostali bychom se do izolace, byli bychom stát, který vlastně nepatří nikam. A to si takhle malá zem nemůže dovolit.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Souhlasí Jan Kubáček s Martinem Fendrychem, s tím názorem, co se tedy týká Evropské unie? A vůbec, reprezentace, české reprezentace prezidentem.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, já bych souhlasil tak s polovinou, s tou první částí. Protože souhlasím s tím, že hlava českého státu je vždy obecně jako jakoby velmi důležitá symbolická persona tím, o jakých tématech se mluví, jak je nastoluje, jestli zpříjemňuje život vládě a dává jistou toleranci, podporu nebo jí naopak ten život ztrpčuje a dává jí najevo, že témata jsou úplně jiná a že by se měla něčemu věnovat přednostně. Nemluvě o tom, že samozřejmě je taky velmi důležitým hráčem, partnerem premiéra. Ono se o tom často nemluví, ale když se podíváte vlastně na roli Václava Havla a Václava Klause a potom vzpomínky a prožitky všech premiérů, tak se velice dobře ukazuje, jestli ty vztahy byly prostě partnerské, rovnocenné, nebo byly opravdu "nenávistné" a prezident, když mohl, tak využíval příležitosti, jak premiéra oslabit. A to dokázal jak Václav Havel, tak Václav Klaus, tak teď Miloš Zeman. To není teď jinak. Není Miloš Zeman jiným typem, jiným typusem politika. Proto stále očekávám, že tam prostě bude někdo razantní, kdo tam buď některá témata prohloubí, nebo naopak je zablokuje. A to si myslím, že je to klíčové zadání pro českého prezidenta. Aby se prostě o některých tématech mluvílo a museli je "ať ti vládní" představitelé, tak ti parlamentní, aby je museli řešit.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Teď se blíží půl sedmá a s ní zprávy, po kterých budeme pokračovat v naší diskusi.

/ Zprávy /

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Hezký večer. Posloucháte nedělní kulatý stůl s datem 12. listopadu. Našimi hosty jsou Bohumil Pečinka, Martin Fendrych, Jan Kubáček a Martin Zvěřina. Už za chvíli se lehce sklouzneme po tenkém ledě, jak se kulantně říká. Bude řeč o zdraví prezidenta, o tom, zda jde o veřejný zájem, nebo lékařské tajemství. Nabídneme další

argumenty k prezidentským volbám, no, a do 19. hodiny stihneme ještě okomentovat, jak probíhá vyjednávání o nové vládě. Od mikrofonu vás srdečně zdraví Tomáš Procházka.

Zde přítomný Martin Zvěřina z Lidových novin právě na tomto místě v březnu řekl: "Miloš Zeman má rád jen toho, kdo mu může být nějak prospěšný. A jen do doby, než mu může být nějak prospěšný." Jak v tomto kontextu vnímáte tu blízkost, tu afinitu Andrej Babiš - Miloš Zeman?

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

No, tak Andrej Babiš mu rozhodně je prospěšný tím, že nepostavil prezidentského kandidáta ANO. To je velice pohodlné. A pro Miloše Zemana výhodné.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pokud bude Miloš Zeman zvolen. Myslíte si, že ta vzájemná synergie okamžitě vyprchá? Že už nebude potřebovat takzvaně Andreje Babiše, nebude de facto potřebovat vlastně nikoho, bude prezidentem.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

To je samozřejmě možné, na druhou stranu Miloš Zeman respektuje politickou sílu soupeře. A myslím si, že, že Andrej Babiš není dneska v situaci, kdy by byl úplný, úplně slabým hráčem na té, na té scéně. Takže já myslím, že Miloš Zeman rozumí síle. Takže myslím si, že nehrozí, že by se úplně obrátil, nebo nehrozí, neočekávám to. Ale ano, tato synergie, kterou, kterou teď vidíme, to objímání nemusí pokračovat.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych jenom ta slova doplnil, protože souhlasím s tím, že si myslím, že pokud bude znovu zvolen Miloš Zeman a Andrej Babiš se stane premiérem, tak to idylické přátelství z nutnosti a teď ze vzájemně výhodných důvodů se postupně začne rozvazovat, rozvolňovat. A myslím si, že Miloš Zeman i z toho titulu, že to bude, pokud bude zvolen, jeho poslední mandát, jeho velice svobodomyšlná pětiletka, a vzpomeňme, jak byl jako velmi nezávislý, velmi svobodomyšlný už během toho prvního prezidentského období, tak počítám, že by byl, že by v podstatě už bojoval o ten odkaz, o to, co, jak bude zapsán do těch českých dějin. Protože myslím si, že nebude chtít dopadnout, jak Václav Klaus, který vlastně ke konci mandátu oslovoval téměř všechny skupiny, včetně i takových velmi konzervativních levicových voličů. A to se změnilo rázem tou velmi kontroverzní amnestií, tak myslím si, že Miloš Zeman bude hledat tu pověstnou koncovku, co bude ten jakoby jeho epitaf historický. A myslím si, že vedle Andreje Babiše začne rozkládat tu svoji, ten svůj zájem, tu svou jakoby dobrou vůli, to své taktizování a i tu svou nátlakovou politiku do různých frakcí dalších politických stran. Miloš Zeman, pokud bude znovu zvolen, tak si začne vytvářet takové menší zemanovské tábory pozitivní deviace ve všech v podstatě politických stranách, které jsou ve sněmovně. A vzájemně bude tak tlačit na Andreje Babiše, ale bude také využívat toho klasického římského rozděluj a panuj. Neboli bude držet všechny v podstatě v napětí. A tím posilovat pozici prezidenta.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

To, že máme vážně se bavit ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Bohumil Pečinka.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

... zdravotním stavu nějakého člověka, tak to je, na jednu stranu je to hodně nevkusné. Na druhou stranu, když se podíváme na české dějiny a víme, jak například prezident Edvard Beneš, jak při jeho rozhodování v únoru 48 hrál obrovskou roli zdravotní stav, že to bylo absolutně fatální, jak byl volen prezident Masaryk v tom roce 1934,

kde byl fakt neregulárně zvolen, protože on nebyl schopen, už měl po mrtvici a nebyl schopen přeříkat ani prezidentský slib, takže tyhle ty věci vlastně jsou důležité. A mělo by se o nich mluvit. A podle mě ti prezidentští kandidáti by je měli nějak deklarovat, abychom se o nich nemuseli bavit my a nemuseli je hodnotit my. A měli by být, měli by o sobě vydat, stejně jako říkají, co dělali před 10, 20, 30 lety, tak by měli v tom svém životopise něco takového taky říct. A něco deklarovat k těm voličům. Že je to stejná informace, jak to, jestli byl v StB nebo nějaké jiné politické straně.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dobrá. Já to jenom doplním. Protože média se tomu věnují v poslední době. Řeší stav prezidenta Zemana. Výsledkem je takový multiplikační efekt, kdy s k tomuto tématu na dálku vyjadřují lékaři, někteří z nich přicházejí s opravdu úžasnými diagnózami, což je lehce absurdní přicházet s nimi na dálku. Ale ještě absurdnější je, když se ke zdravotnímu stavu vyjadřují třeba politolog nebo socioložka. A skutečnou korunu tomu všemu v tomto týdnu nasadil někdejší poradce Bohuslava Sobotky, dnes radní městské části Brno-střed za Žít Brno! Svatopluk Bartík, který na sociálních sítích vyvěsil zaručenou informaci, samozřejmě z nejmenovaného zdroje, že prezident Zeman má rakovinu a zbývá mu maximálně 7 měsíců života. Bartík uvedl, že by tato podle něj "fakta" neuveřejnil, kdyby se nejednalo o veřejný zájem. Hrad podal tedy na Bartíka trestní oznámení a žalobu, přestože ten už mezitím ten status deaktivoval. Takže obracím se na Jana Kubáčka. Co je to vlastně ten veřejný zájem? A je v našem veřejném zájmu, abychom rozkrývali i zdravotní dokumentaci jednotlivých kandidátů?

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Víte, vy jste asi vytušil, že jsem z lékařské rodiny, takže teď budu muset velmi citlivě vážit slova. Ne, nejzásadnější je stále opravdu ta presumpce intimity zdravotního stavu každého pacienta. A prostě prezident republiky je také pacientem. Souhlasím, že s pacientem ve zvláštním režimu. Já bych byl spíš pro to, aby třeba součástí prostě toho předvolebního boje a těch povinností vůbec jakoby utkat se, nebo přihlásit se do volební soutěže, aby třeba součástí toho bylo zdravotní vyšetření. Protože teď to možná bude vypadat vulgárně, ale posluchačům se omlouvám, svého druhu, chcete řidičský průkaz, chcete zbrojní průkaz, chcete některé jakoby osvědčení pro výkon určitých pracovních rolí, když to chceme po řadovém zaměstnanci, proč bychom to nemohli chtít po adeptech, kteří se hlásí do zákonodárných sborů, případně do soutěže o hlavy státu. Ale pro mě je důležité, aby to bylo na úrovni, že to, že ho vyšetří specialisté, zůstane to v rámci té instituce specializované. Samozřejmě pak jsme u té debaty typu, kde je ta zdravotní hranice, že je ten dotyčný ještě schopen výkonu, a kde již není. Protože tady zase musím souhlasit s hlavou státu, že prostě politika se do značné míry dělá opravdu hlavou. A nějakou zkušeností a ne třeba nohama. Ale já tady spíš narážím na to, co se teď objevilo v tom posledním týdnu. Víte, mně tohle přijde, to už je o pravdu hyenismus. A už je to za hranou. A nevím, jestli si uvědomují ti, kteří to využívají v tom předvolebním boji proti Zemanovi, že kuriózně oni mu pomáhají. Ono mu to sceluje ten tábor. Jestli někdo přemýšlí, jak ty babičky, dědečky, ty konzervativní voliče přesvědčit, ať volí někoho jiného, nebo ať zůstanou doma, tak se to rozhodně nedělá takto. Jediný, mimochodem, kdo to pochopil, a omlouvám se, že ho zase vrátím do hry, je Mirek Topolánek, který přesně využívá to, co si mnozí říkají, ať už si prezident republiky odpočine, ať dá šanci dalším. Takto se dělá volební souboj. Ne tím, způsobem, jako to udělal tedy ten nejmenovaný radní, protože to je, to je opravdu absurdní hyenismus. A to už je až jako kanibalistické, myslím si, ve prospěch teda, ve prospěch té volební soutěže, jo.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Navíc ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Fendrych chtěl reagovat, prosím.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Já jsem jenom chtěl říct, že vlastně je to absurdní i to chtít, aby ten kandidát předložil zdravotní dokumentaci. A ještě, aby byla nějaká speciálně vytvořená, nezávislími experty protože když se podíváte na Miloše Zemana, to je dneska zjevně zdravotně nejhorší kandidát ze všech. Takhle prostě vypadá. Ale jezdí pravidelně právě na ty svoje spanilé jízdy, neustále je v kontaktu s občany. A oni vidí, strašně špatně mluví, neustále o tom mluví, takže je to pro něj skutečně problém. Ale zároveň, když tam sedí u toho mikrofonu, tak nemluví z cesty, reaguje,

baví, vtipkuje, takže pro ty lidi je to úplně normální kvalitní kandidát. Protože oni od něj skutečně nechtějí, aby skákal do veřejky. Oni chtějí, aby řídil stát, anebo aby byl teda reprezentantem státu. Takže já si myslím, že to, že ta přímá volba jakoby je postavená tak, že musíte sehnat podpisy těch občanů, že jo, nebo případně tedy nějakých dalších zákonodárců, a to, že vy musíte za těmi voliči potom jít a představit se, to vlastně nahrazuje všechny zdravotní zprávy. Protože by si můžete, když chcete, udělat obrázek sám. Vy se můžete dívat na televizní, rozhlasové debaty s nimi. Můžete chodit na setkání s nimi. A vidíte, jak na tom jsou. A to je pro mě vlastně daleko cennější než nějaká lékařská zpráva. Co já budu vědět, jestli je ta zpráva v pořádku nebo není? Co já vím, jestli ti lékaři odhalí, že, že může mít zejtra rakovinu, dneska ji ještě nemá. To je podle mě vlastně takové to, že my bysme strašně chtěli ty druhé hrozně kontrolovat a všechno o nich vědět. Sami bysme strašně neradi, aby se nám to stalo. Ale prostě, já si myslím, že tady máme možnost vidět, jak na tom kdo je.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Takže nechcete třeba vědět, že hodnota měření krátkodobé glykémie činila u Miloše Zemana při posledním testu 5,8 milimolu na 1 litr.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Ne, pro mě to je strašně zajímavá informace. Zvlášť proto, že tedy pan Zeman je považován za cukrovkáře a dokonce silného cukrovkáře, zároveň je považován za člověka, který jí sladký a hodně pije alkohol, čili jaksí je to člověk, který dělá všechno pro to, aby tu cukrovku měl co největší. Takže když mu, jak on říká, odejde, tak je to zázrak, nebesa se smilovala. A pro věřící voliče to může být další impuls, proč ho volit.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Zvěřina souhlasí s tím, co zde předestřel Martin Fendrych? Nekontrolovat zdravotní stav uchazečů o Hrad?

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

My tady nemáme žádnou institucionalizovanou skupinu lékařů, nějaké konsilium dané. Takže když tu není nějaký institucionální rozhodčí, tak to opravdu jaksí nemá cenu usilovat o to. A jak jste říkal, nějaké hodnoty, to je opravdu nahlížení do zdravotní dokumentace, a to by být rozhodně nemělo. V každé nemocnici podepisujete, kdo smí do vaší dokumentace nahlížet, proč bychom měli my nahlížet do dokumentace Miloše Zemana?

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martine Fendrychu.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Mimochodem, kolik, kolik lidí si přečetlo tu zdravotní zprávu, kterou dal k dispozici Michal Horáček? To by mě zajímalo. Jestli jich je 10 nebo 100.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Neznám přesný počet, ale nebyl sám Michal Horáček. I další někteří tedy kandidáti dali zprávu k dispozici. Ale, jak říkal Jan Kubáček, je otázka, zda jim to bude připsáno k dobru. Mirek Topolánek pronesl takovou hezkou větu, říkal, že lidé hledají někoho mezi Masarykem a pánem bohem. Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přiznám se, že sám přemýšlím, jestli Mirek Topolánek, jestli jeho mysl je opravdu, aby to byl Miloš Zeman, anebo mu to chce co nejvíc zkomplikovat. Já nebudu nalhávat, že celý týden přemýšlím o tom, jestli Mirek Topolánek jde do toho, aby třeba v ideálním scénáři druhé kolo bylo mezi Milošem Zemanem a Mirkem Topolánkem. A, a tím to znamenalo s velkou pravděpodobností spíše zvolení Miloše Zemana. Nebo jde do scénáře a varianty, že zkrátka si uvědomuje slabost vyzyvatelů Miloše Zemana, dlouhoměsíční slabost. Protože kdyby chtěli, mohou na sobě pracovat, mohou prostě jinak pojmout tu kandidaturu, mohou se začít jinak

prezentovat. Mohou už začít jakoby ilustrovat, jak by se jako prezidenté chovali. Zatím to tak nedělají. A opravdu v podstatě je to taková soutěž o teflonový úsměv, mně zatím přijde. A přijde mi, že Mirek Topolánek si vyhodnotil, že má dvě příležitosti. Soutěž kariérních úředníků, kteří zatím spíše prezentují nějaký Český statistický úřad. Protože v podstatě jinak se nic nedovíme. Rozhodně ne nic moc politického. A vedle toho tu příležitost, že Miloš Zeman prohlásil, že nebude chodit do televizních a žádných debat. Neboli v podstatě jsou tady témata, která obhospodařuje zatím pouze Miloš Zeman. A zajímavé je, že nikdo z jeho konkurentů si je aspoň částečně neosvojil. Jinak nepojmenoval. Přitom jsou to témata, která opravdu jsou ve společnosti, hýbou, hýbou /nesrozumitelné/, nutí lidi k tomu, nebo dokáží je zdvihnout ze židlí a dovést k volebním urnám. A rozložit to různým politickým stranám. A přesto ti kandidáti ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A pardon, a bude to deficit? Miloš Zeman, že se rozhodl neúčinkovat v těch prezidentských, v těch prezidentských debatách? Například ta první proběhla v tomto týdnu na Právnické fakultě Univerzity Karlovy.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, myslím si, že v situaci, myslím si, že v situaci toho, že tam bude ten Mirek Topolánek, tak to pro něj možná trochu může být komplikované. Protože si myslím, že s velkou pravděpodobností Mirek Topolánek zdvihne témata Miloše Zemana. A začne je prezentovat sám. Dá jim jakoby trochu jiná punc, myslím si, že začne sehrávat toho takového soft Miloše Zemana, dostane pod tlak zejména, bych tipoval, Jiřího Drahoše. A pro Miloše Zemana to může být jakoby nepříjemná informace, že mu to prostě pár procent potencionálních voličů může oddrolit. Na druhou stranu mu vylikviduje konkurenty, protože ti se začnou prostě dostávat pod tlak.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Miloš Zeman má přece svoji tribunu na televizi Barrandov. Kde bude komentovat ty besedy, kde bude komentovat ty kandidáty. A bude říkat, tenhle mluvil blbosti. Tenhle mluvil blbosti. Já bych to řešil takhle, já bych to, a bude dělat učitele, který má před sebou partu žáčků, kteří se snaží se dostat do té pozice, ve které je on. Takhle on sehrává celou tu kampaň.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Otázka je, jestli tohle mentorování mu může pomoci. Nebo jestli mu pomáhá vůbec celá ta platforma, na které, na které je ten pořad jaksi vystavěn.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

No, druhá věc, jestli, já nechci nijak zpochybňovat autoritu TV Barrandov, asi má vysokou sledovanost, ale prostě zbytek ...

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

150, 200 tisíc.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Zbytek médií zase si zbytečně jakoby Miloš Zeman v tomhle vyblokovává jo.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martine Fendrychu.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Jestli můžu, já myslím, že ten problém je trochu jinde. Na televizi Barrandov pan Zeman mluví sám. Má tam tedy cosi jako protějšek, sparing partnera, ale mluví sám. On se tam vyjadřuje sám za sebe, nejde do žádné soutěže. On tam prostě vypadá jako ten hlavní, ten nejvyšší, u kterého ani není možné, aby se dostal do střetu s

těmi svými protikandidáty. Kdežto ti ostatní, ti se budou střetávat, tak jako teďko na Právnické fakultě a budou se, budou muset debatovat. A dohadovat se. Ukáže se, že těch 9 samozřejmě logicky nemůže být jednotných. Kdežto pan prezident Zeman je sám a je jednotný tím pádem. On je jeden sám v sobě sám. Čili pro běžného voliče, který chce právě tu jednotu a takovou tu jistotu, je to podle mě úplně ideální stav. Nehledě na to, že nejde jenom o televizi Barrandov. Pan prezident Zeman taky jezdí, znova si to připomeňme, mezi lidi přímo ven. A tam místo televize Barrandov má Českou televizi a další televize, protože ty jsou tam stále přítomné. A vy dostáváte neustále informace o tom, jaký dostal dárek, kdo mu co řekl, kdo mu položil jakou otázku. Jsou to naprosté banality, vůbec o nic tam nejde, ale vy to máte neustále na talíři. To je prostě hlavní postava celé té kampaně. A proti tomu se stejnými zbraněmi absolutně bojovat nedá. Pan Drahoš si těžko může vytvořit svoji televizi a svůj autobus, kterým bude objíždět zemi a bude takhle populární, že mu budou prostě chodit na mítk i Česká televize. Čili já si myslím, že právě panu Zemanovi se dá vzdorovat spíš tím, co dělá pan Drahoš dneska. To znamená, že je vlastně jako úplně normální, je to prostě obyč seriózní vzdělaný kandidát. To je celé. A tak se mi zdá, že je tak trochu jedno, co říká. Prostě je tady pan Drahoš, a to je, to je, teď samozřejmě jsou další kandidáti, teď, teď používám pana Drahoše spíš jako příklad, nechci říct, že on je ten hlavní, to bych si netroufl, nevím, neznám ani čísla. Ale prostě takhle to funguje. Panu Zemanovi se nedá vzdorovat podle mě tím, co chce dělat pan Topolánek, že začne říkat, já jsem tady prostě proti té dvojici Babiš - Zeman, já jsem tady proto, abych to vystřídal. Protože to se ukázalo teď v těch volbách, že to nefunguje. Že to naopak posiluje, posílilo to pana Babiše a ANO. Čili já to vidím tak, že to, co dělá ten Drahoš, je vlastně paradoxně úplně v pořádku.

Hnutí ANO jednalo a jedná s dalšími politickými subjekty

12.11.2017 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Já dnes naposledy přeji dobrý večer od kulatého stolu. Tentokrát posloucháte Názory a argumenty hostů Martina Fendrycha, Bohumila Pečinky, Martina Zvěřiny a Jana Kubáčka. Jsou 2 týdny po volbách a z mnoha stran stále častěji zaznívá, byť jen často skrytě výčitka, jak to, že ještě nemáme novou vládu? Jenomže s těmi kartami se nehraje snadno, které voliči rozdali. To je prostě fakt. Hnutí ANO jednalo a jedná s dalšími politickými subjekty a slyšíme, že se neshodují. Tu v 5, tu v 8 programových bodech. Dovolte mi jedno srovnání. V Německu se volilo ještě o týden dříve. A Němci rovněž nemají vládu, neboť na jednacím stole nově vzniklé koalice leží ne 5, ne 8, ale 125 bodů, na nichž se strany neshodují. Žádná hysterie se ale nekoná. Německá média neřeší, jak, kdy a kolikrát kdo dostane do budoucna šanci. A už vůbec neprobírají alternativu dalších předčasných voleb. Protože se ty aktuální tak nějak nepovedly. Politici zkrátka intenzivně jednájí a hledají konsensus tam, kde to jenom trošku jde. Pánové, s jakými pocity zatím sledujete to povolební vyjednávání vy? Bohumil Pečinka.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

No, Andrej Babiš chce tu vládu sestavit co nejdříve. Mimo jiné proto, aby měl ještě jistotu, že na Hradě sedí Miloš Zeman, který ho vždycky pověří, ať už v prvním nebo v druhém kole. A za druhé, chce stihnout tohle to celé, tuhle tu celou ceremonii s jmenováním vlády ještě před tím, než případně vydá opět policie žádost o, o jeho vydání k trestnímu stíhání. Takže na rozdíl od toho Rakouska jsou tam tyhle ty ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Německa, pardon, Německa.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Pardon, Německa, já si to dneska, to nějak pletu. A druhá věc, ta, ta rakouská, pardon německá politika pro ně je typické to, že koaliční smlouva vypadá docela jinak. Tady koaliční smlouvy a potom programové prohlášení vlády vypadají jako esejistická cvičení, kdežto tam mají víc ráz bodů. A třetí důvod je ten, že tady vzniká skrytá koalice, k níž se Andrej Babiš nechce přihlásit, s komunisty a s Okamurou. A bude tady taková nějaká podivná menšinová vláda, která bude mít z těchto dvou stran buďto toleranci, nebo nějakou víceméně přímou nebo

nepřímou podporu. A všechno se bude odehrávat v takové mlze. Tak proto se odehrávají v mlze i teď tahle ta vyjednávání o té nové vládě. Takže ono to všechno vlastně tyhle ty tři momenty spolu souvisí. A proto je to tak celé nezřetelné.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

To ale nejsou vyjednávání přeci.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pardon, pardon.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

To je strašně důležitá věc v tom. Tady se nevyjednává. Pan Babiše se setkal s několika, nebo se všemi těmi parlamentními stranami.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Zatím je to spíše taková sémantika, takové oťukávání.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Čili vyjednávání znamená, že já něco přinesu a řeknu, tohle vám nabízím. A vy mi dejte toto. To pokud já vím, vůbec nenastalo. Pan Babiš nenabídl třeba ODS, já si myslím, že ODS by mohla být s ním klidně partnerem ve vládě. Ale on přeci nenabídl, dám vám tady to ministerstvo, tady to ministerstvo a tak dále. To vůbec neproběhlo. A to je úplně zásadní věc, to nejsou vyjednávání.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Pan Babiš, pan Babiš objíždí republiku, setkává se s voliči, namísto toho, aby jednal. Vy říkáte, že to chce stihnout všechno.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

No ne, tak to jsou, to jsou stínohry, to jsou stínohry. Protože, protože dlouhodobě, přece ty volby ukázaly jednu, jednu věc. Je tady nějaký sourodý voličský blok, ANO, KSČM a Okamura. Tady jsou celé oblasti, kde tyhle ty strany jsou dominantní, mají tam 65 procent například. A tyhle ty strany k sobě tíhnou. Na druhou stranu Andrej Babiš nemůže si dovolit, nebo nechce vzhledem k západu jít do otevřené koalice s Tomiem Okamurou. Takže se to všechno odehrává v takové mlze. A tohle bude, myslím, charakteristické pro celou tu vládu, jestli na tomhle půdorysu vznikne.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Zvěřina.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Já bych řekl, že mezi Německem a námi je jeden zásadní rozdíl. Že v Německu už tu koalici mají. Zatímco tady ta koalice ještě nevznikla. Tady ještě pořád nevíme, s kým by Andrej Babiš eventuálně koalici chtěl uzavřít, respektive, kdo by mu toleroval tu jeho menšinovou vládu. To, co říká, to, co říká pan Pečinka je samozřejmě pravda. Že tady je ten, ta zřejmá afinita mezi programová i mezi, mezi hnutím ANO, hnutím Tomia Okamury a KSČM. Nakonec ty výměny už proběhly. A, a ta mlha, nebo to, tohle to stínování toho, toho vyjednávání se přece odehrává z jednoho prostého důvodu, kdy se Andrej Babiš snaží rozštěpit ten tábor, který se jako jeden muž po, druhý den po volbách stoupl a řekl, my budeme zásadně v opozici, o ničem jednat nebudeme a s nikým se nekamarádíme. S nikým se nebavíme. A tenhle tábor se snaží tímhle tím manévrováním Andrej Babiš nějakým způsobem rozlomit, rozkutat, uloupnout z něj něco. A to je svého druhu regulérní politická snaha, no.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Fendrych.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Já bych jenom doplnil, tady jsme se předtím bavili o tom, jaký vztah bude mít za krátkou dobu pan Babiš a pan Zeman. A já si myslím, že my už dneska vlastně vidíme, že prezident tlačí předsedu ANO do toho, aby se spojil s SPD a s komunisty. Prostě je to, je to cítit velice často. A myslím si, že ten vztah nebude tak ideální, jak se dneska zdá. Protože pan Babiš má přeci jenom svoje představy, mimochodem všimněte si, jako on hned po volbách začal stále dokola mluvit o tom, že on je pro Evropskou unii, že on nechce vystupovat z Evropské unie a tak dále. A když by se dal dohromady s komunisty a SPD, tak bude nutně muset udělat to referendum tak, aby se dalo hlasovat o vystoupení o czexitu, o vystoupení z Evropské unie. Já si myslím, že on to jako kapitalista, jako byznysmen vůbec nechce. Že to vůbec není v jeho zájmu, abychom vystupovali z Unie. Ale zároveň si myslím, že z toho, jak jsem pozoroval pana prezidenta Zemana celé jeho období na Hradě, že ten naopak to velice chce. A ten dělá všechno pro to, abychom se z té Unie dostali ven. Čili tady protě, tady aspoň já to tak čtu, takže tady vidíte, že už tohle to jsou velice tvrdé body, kde se ty dva budou střetávat. A které taky ovlivní to, jestli se pan Babiš nakonec dohodne s SPD a KSČM nebo ne. Já si myslím, že spíš to chtít nebude. Že se bude snažit spíš dohadovat ad hoc ...

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Andrej, Andrej Babiš říká, Andrej Babiš říká, já jsem pragmatik, já jsem proevropský. Jan Kubáček.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak, já si hlavně myslím, že on vyjednává v podstatě dva paralelní scénáře. Vyjednává si, vsadil bych si variantu jednorázové důvěry. Jednorázového proklouznutí a sestavení vlády. A posléze si myslím, a to už podle mě dnes probíhá také paralelně, se vyjednává v podstatě nějaká parlamentní existence, neboli takové ty průběžné koalice a hlasování nad některými zákony. Protože Andrej Babiš má jednoduchou taktiku manévru. On v podstatě tím, jak nabídl téměř vše a velmi nezávazně, tak teďka vykrade, lidově řečeno, atraktivní témata zbývajících politických stran a hnutí v Poslanecké sněmovně, nabídne je takovou formou, že bude velice těžké pro ty zbývajících politické strany odmítnout. A teď v podstatě si myslím, že bude jenom taktizovat, co bude pro někoho hrozivější. Klasická ukázka zdanění církví, myslím, že dnes v Lidových novinách se objevilo, to je úplně, to je klasická lišácká taktika Andreje Babiše. Na jedné straně vějička Okamurovi, komunistům, sociálním demokratům a možná některým ještě potom jednotlivcům z jiných politických stran. Podívejte, dotáhneme něco, co pro vás je dlouhodobě atraktivní. A symbolické. A zároveň to ale funguje úplně nádherně jako červený, červený hadr a vyděšení do strany lidové, pokud neustoupíte, pokud se mnou nebudete jednat, tak já začnu vytahovat témata, která pro vás můžou být existenční, případně průběžně existenční, protože si dovedu představit, že už teďka možná některé jakoby církevní kruhy naznačují zas straně lidové, že by možná bylo zajímavé trochu přehodnotit ten přístup k Andreji Babišovi. A na základě třeba určitých priorit, východisek, kompromisů, ústupů prostě podpořit vznik vlády Andreje Babiše, umožnit mu to fungování. A pak začít působit stejně jako ve své době například Miloše Zeman vůči vládě Václava Klause v 96. Jednorázově podpořit a pak mačkat, dusit, přiškrcovat a opozičně útočit. A opozičně se vymezovat. To si myslím, že bude taktika pro mnohé. Teď se jenom hraje o to, kdo udělá ten první krok. A myslím si, že velký problém hlavně v té Poslanecké sněmovně je, že v podstatě nikdo do toho nechce úplně jako první skočit, ale zároveň si uvědomuje, že pokud bude druhý, třetí, tak už nevyjedná tolik. Teď mě přijde, že se tam taktizuje jako, jaká by byla ta cena za ten "kompromis".

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Martin Fendrych, ale poprosím krátce, už jsme téměř u konce.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Jenom krátce chci říct to, že pokud by pan Babiš získal tu jednorázovou důvěru, a potom by chodil do sněmovny a tam se dohadoval s různými stranami na tom, co se ho, co se mu hodí, tak vlastně pro ty strany to znamená, že on je ničí. On vlastně zničí ten stranický parlamentní systém. Tohle to by si měli uvědomovat.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

To říká Martin Fendrych, kterému děkuji za návštěvu ve studiu. Díky, na shledanou.

Martin FENDRYCH, spisovatel, publicista, komentátor Aktuálně.cz

Děkuju.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Dalším hostem byl Martin Zvěřina. Na shledanou.

Martin ZVĚŘINA, komentátor, Lidové noviny

Krásný večer.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Bohumil Pečinka, díky.

Bohumil PEČINKA, zástupce šéfredaktora, Reflex

Na shledanou.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

A Jan Kubáček. Na slyšenou a hezký večer.

Jan KUBÁČEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký zbytek svátečního večera.

Tomáš PROCHÁZKA, moderátor

Od mikrofonu se loučí i Tomáš Procházka, Český rozhlas Plus zůstává s vámi.

Desítky tisíc nacionalistů, včetně krajně pravicových radikálů, pochoduje centrem Varšavy

11.11.2017 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Desítky tisíc nacionalistů, včetně krajně pravicových radikálů, pochoduje centrem Varšavy. Sešly se jako každý rok na výročí obnovení polské nezávislosti v roce 1918. Od Paláce vědy a kultury se vydaly směrem k polskému Národnímu fotbalovému stadionu. Současně Varšavou prošel antifašistický pochod, na který dorazili i radikálové z hnutí Antifa. Centrum Varšavy je uzavřené pro dopravu, na bezpečnost dohlížejí kordony policistů a průběh pochodu přímo v ulicích polské metropole sleduje náš zpravodaj Viktor Daněk. Já vás zdravím, Viktoro, dobrý den.

Viktor DANĚK, redaktor

Dobrý den.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Takže je potvrzeno těch 50 tisíc lidí, kteří se účastní těch pochodů?

Viktor DANĚK, redaktor

Oficiálně to potvrzeno není, ale nebylo by se čemu divit. Podobná čísla byla zvykem i v minulých letech, dokonce i výrazně vyšší, ten pochod byl opravdu dlouhý, dvoukilometrovou trasu od Paláce kultury sem k polskému Národnímu stadionu šli účastníci zhruba hodinu a půl. Jak to vypadá teď aktuálně, tak někteří už odcházejí domů. Ten pochod tady u stadionu vrcholí. Je tady záplava červenobílých polských vlajek, lidé zapalují světlice, často tady se ozývají výbuchy petard. Ale jsou tady i skupinky radikálů, kteří jsou oblečení do kukel, mají zakryté tváře, skandují se tady hesla jako "Bůh, hrdost a vlast", nebo "My chceme Boha", což je tedy oficiální moto pochodu a jsou to slova polské náboženské písně. Ale ozývají se tady hesla jako třeba "Pedofilové, homosexuálové a lesby, celé Polsko se vám směje", anebo "Čistá slovanská krev". Tak to jen pro ilustraci.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Nějaké násilí, Viktore, nějaké násilí, k nějakému násilí tam došlo? Protože v minulých letech se násilné střety staly skoro pravidlem na tomhle pochodu.

Viktor DANĚK, redaktor

Přesně tak, Varšavané si dobře pamatují potyčky v ulicích, boje, kdy desítky policistů byly zraněny, před čtyřmi lety tady skupinka radikálů například napadla squat, ale zatím to vypadá a ostatně i pořadatelé to tak slíbili, že bude mít pochod poklidný průběh. Stejně tak to bylo i v loňském roce. Na tu bezpečnost tady dohlíží kordony policistů, jsou tady betonové zátarasy po celé té trase, kudy pochod prošel, veškeré boční uličky byly uzavřené, policisté tady mají pušky na gumové projektily a mají tady zásobníky se slzným plynem, ale z toho, co jsem viděl a co jsem i stihl číst v polských médiích, tak to vypadá, že je nemuseli použít.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ještě řekněte, jak velký je zhruba ten pochod antifašistů, kolik se sešlo lidí v tomhle táboře?

Viktor DANĚK, redaktor

Ten je výrazně menší, alespoň pokud mohu soudit z jeho začátku, kam jsem se byl podívat. Tam přišly řádově maximálně stovky lidí, byli tam mladí, staří, byli tam feministky, ale také ti zmínění radikálové z hnutí Antifa, také tam byli lidé oděni do masek, takže nebylo možné je identifikovat. Ti se vydali trochu jinou trasou, ale byli po celou dobu poblíž, vydali se z centra Varšavy směrem k Sejmu. Policistům se podařilo po celou tu dobu udržet oba pochody oddělené, což zřejmě přispělo k tomu, že se zatím ta akce, obě akce obešly bez nějakých střetů.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A víte něco o účasti zahraničních nacionalistů zvučných jmen, kteří se měli zúčastnit tohoto pochodu? Pustila je nakonec Varšava do země nebo ne?

Viktor DANĚK, redaktor

Nevím teď, které máte přesně na mysli, ale je pravda, že se tady běžně stává, že přicházejí i zahraniční nacionalisté podpořit své polské kolegy. Já jsem tady kupříkladu zahlédl velkou skupinu příznivců maďarského Jobbiku, který má blízko ke krajní pravici, takže rozhodně příznivci ze zahraničí sem přišli. Jestli i zvučná jména, to opravdu nevím.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak já jsem měla na mysli třeba lídra italské neofašistické strany Forza Nuova, pana Fioreho, ale to asi jste neměl šanci vidět. Takže...

Viktor DANĚK, redaktor

Je mi líto, ale nemohu potvrdit.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Poslední dotaz. Kdo je vlastně svolavatelem toho pochodu?

Viktor DANĚK, redaktor

Ten pochod svolává nacionalistická organizace Národní radikální tábor a svolávají ho další hnutí, jejichž někteří členové měli v minulosti problémy se zákonem kvůli fašistickým symbolům, kvůli hajlování a podobně. Některé z těchto organizací mají jak píše třeba britský Independent blízko nebo má kořeny v předválečném antisemitismu. Ostatně řadu těch hesel jsem už citoval a ty myslím dobře ilustrují, že tady zaznívaly skutečně xenofobní postoje.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A přímo antisemitská hesla tedy byla nebo nebyla?

Viktor DANĚK, redaktor

To musím říct, že jsem nezaslechl taková hesla.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tolik Viktor Daněk, zpravodaj Českého rozhlasu v Polsku. Moc děkuju.

Viktor DANĚK, redaktor

Rádo se stalo. Na slyšenou.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Na slyšenou. A mým hostem je v tuto chvíli Josef Mlejnek, politolog z Katedry politologie Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Já vás zdravím, dobrý den.

Josef MLEJNEK, politolog

Dobrý den.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Ono takhle to zní hrůzně, co říkal Viktor Daněk, že tam bylo 50 tisíc lidí, na tom polském pochodu. Ale když zalistujeme loňskými zprávami, tak loni jich tam bylo 75 tisíc. Tak se zdá, jako by tahle vlna už nebyla na vrcholu. Nebo jak se to jeví vám?

Josef MLEJNEK, politolog

Nutno zdůraznit, že ten pochod má poměrně dlouhou tradici a máte pravdu, v minulosti šlo zaznamenat asi o něco větší účast. Já si myslím, že je to i tím, že do doby, než Právo a spravedlnost zvítězilo v parlamentních volbách v roce 2015, tak to vlastně byla opoziční demonstrace i výraz nějaké /taktiky/ části společnosti vůči tehdejší vládě, které byly vnímány jako příliš jaksi univerzalistické a tak dál. A příliš jako otevřené prostě vůči Evropské unii a tak dál. Nechránící dostatečně polské národní zájmy. Ale když se PiS stalo vládnoucí stranou, tak ono Právo a spravedlnost samo má v programu prostě nacionalismus. Podporu polské suverenity a tak dál. Snaží se to ventilovat i v zahraniční politice. Čili myslím si, že z části třeba, ta relativně o něco málo možná nižší účast je dána i tím, ale samozřejmě ten pochod nelze interpretovat tak, že to je nějaká záležitost PiSu. Přece

jenom ty skupiny, které se na tom podílejí nebo podílely v minulosti, tak jsou ještě napravo od něj, byť řekneme jakési pravé křídlo toho tábora PiSu s...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A také, jak jsem se dočetla, se pravidelně účastnily nějaké katolické skupiny. A já se ptám, na kolik jsou polští katolíci propojeni s tímto typem nacionalismu?

Josef MLEJNEK, politolog

Jsou s ním zčásti propojení. Tady samozřejmě v Polsku se pořád hlásí ke katolické církvi okolo 90 procent obyvatelstva. A koneckonců většina voličů občanské platformy jsou také katolíci. Takže tady je vidět, že ten vztah k náboženství může vést k velmi rozličným potom projevům v politice a vztahů v politice. Ale část, no v Polsku je určitý segment společnosti lidí, kteří mají nacionalismus pevně svázán a spojen s katolickou církví, zejména ještě s takovou hodně konzervativní, hodně konzervativní pojetí. A nějakým způsobem samozřejmě to vyplývá i z toho, že pro Poláky ostatně obecně je identifikace s katolickou církví podstatným rysem, prostě formování národního vědomí. Ale tady to křídlo, nebo ten proud takových těch ultrakonzervativních ultranacionalistů, nevím, těžko odhadovat, ale já bych to odhadl tak 5- 10 procent maximálně.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm. A jenom řekněte, tohle docela, nebo docela silné, velmi silné katolictví v Polsku, tak to stojí také u kořenů antisemitismu polského, nemyslím současného, ale historicky daného?

Josef MLEJNEK, politolog

No, bohužel, ano, ten polský antisemitismus historicky samozřejmě existoval. Existuje nějak dodnes, byť ne zdaleka v tak silné formě, pokud jde o rozšíření běžné společnosti. Spíš se dá poukázat možná na to, že zčásti dochází k nějaké renesanci, ale neřekl bych, že je to nějaký masový společenský jev. Ostatně jako silný antisemitismus byl třeba typický pro českou společnost v 19. a v první polovině 20. století. To se stačí podívat na hilsneriádu.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Já teď pryč od katolíků, antisemitismu a pochodů nacionalistických, protože chci připomenout, že příští týden to budou dva roky, co je polská vláda premiérky Szydlové u moci. A ptám se, je to polská vláda premiérky Szydlové, nebo vláda pana Kaczyńského?

Josef MLEJNEK, politolog

No je to formálně vláda premiérky Szydlové, ale samozřejmě /rázně/ je to vláda Jarosława Kaczyńského. On je tím hlavním mužem, je neformálním vládcem Polska. Je to samozřejmě problém, protože není to úplně /tabé/ když formálně je někdo premiérem nebo premiérkou, ale reálně vlastně rozhoduje někdo, kdo je v pozadí a kdo formálně pouze poslancem v parlamentu.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm, a co tahle vláda, můžeme jí říkat "vláda Szydlové a Kaczyńského", co tahle vláda Polsku za ty dva roky dala a vzala? Velmi stručně, to co vy považujete za nejdůležitější.

Josef MLEJNEK, politolog

Pro polské voliče asi úplně nejdůležitější je ten program 500+, 500 zlotych pro rodiny, které mají druhé a třetí dítě. Ta vláda prostě prosadila některé zase sociální transfery pro ty sociálně slabší, a to i je příčinou toho, že ty preference PiSu jsou pořád zhruba na stejné úrovni, ne-li vyšší než před dvěma lety, když ta strana vyhrála volby... Co Polsku vzala? Já si myslím, že Polsko bohužel izolovala prostě v rámci Evropské unie, a to je velké neštěstí, protože místo toho, aby se Polsko podílelo nějakým způsobem na provozu Evropské unie i na nějakých reformách, byť nějak samozřejmě s nějakým kritickým přístupem, s návrhem třeba na nějaké reformy,

tak ta situace je taková, že ty vztahy jsou zablokované a víceméně jakoby obehnané nějakou zdí a ty vztahy jsou prostě velmi špatné.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Josef Mlejnek, politolog z Katedry politologie Institut politologických studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy byl mým hostem. Děkuju, na slyšenou.

Josef MLEJNEK, politolog

Děkuju za pozvání. Na shledanou.

Lukáš Linek: Do postkomunistických systémů přichází hurikán, u nás jen se zpožděním

11.11.2017 ceska-justice.cz str. 00 Politika

Miloš Zemana Václav Klaus dokázali vnutit stranické soutěži socio-ekonomický konflikt s jasnou pozicí levice jako obránce status quo a pravice jako reformátora. Jenže proč by měl dnes dvacetiletý volič volit ODS nebo ČSSD? „Tito voliči znají jen hospodářskou krizi, krizi Evropské unie, migrační krizi a tak dále,“ upozorňuje akademik a uznávaný odborník na volební chování Lukáš Linek.

Volební výsledky se od roku 1989 hodně proměnily. Které volby by se daly považovat za zlom v chování voličů z pohledu sociologa?

Voleb, které proměnily politickou soutěž a její parametry, v novodobé historii Česka tolik není. Například volby v roce 1998 pouze reprodukovaly soutěž ustavenou v roce 1996. Stejně tak například volby v roce 2006 reprodukovaly vzorce z předchozích voleb. Mně připadají jako jedny z nejzajímavějších volby v roce 2002. Došlo k obrovské demobilizaci voličů ze 74 na 58 procent hlasů. Od tohoto roku je volební účast vždy kolem šedesáti procent. V těchto volbách došlo k podstatnému nárůstu lidí, kteří systematicky nechodí k volbám. Od těchto voleb je trvale demobilizovaná čtvrtina české společnosti.

Z jakého důvodu?

Poklesla důvěra ve smysluplnost volební soutěže o politickou moc. Uzavřením tzv. opoziční smlouvy došlo ke zrazení voličů jak na pravici, tak na levici. Část tehdejších voličů obou hlavních stran přestala hlasovat s tím, že se stejně nic nezmění a že je jedno, kdo vládne.

Co dalšího tyto volby změnilo?

Došlo také k proměně elektorátu komunistické strany. Od roku 1990 měla KSČM systematicky nejvyšší podporu u voličů, kteří byli narozeni mezi lety 1935-55. Tato generace vyrůstala v době budování komunismu ještě před okupací v roce 1968 a podstatná část této generace byla politicky socializovaná tak, že si vypěstovala pozitivní vazbu jak k režimu, tak ke straně. Lidé, kteří vyrůstali za normalizace, si už takovou pozitivní vazbu nemohli vytvořit. V roce 2002 se komunistům podařilo navýšit podporu lidí, kteří byli socializováni za normalizace. A co je zajímavé, zdá se, že ve volbách v roce 2017 se tato skupina od nich zase odloupla pryč a zůstalo jen tvrdé jádro.

Je vůbec volební chování českých voličů stabilní?

V jistých parametrech určitě. Do roku 2013, přestože se pravidelně objevovaly nové strany – třeba Věci veřejné a TOP 09 v roce 2010, bylo volební chování určováno třemi základními konflikty. Socio-ekonomický střet o redistribuci vedl k významné roli sociální třídy na hlasování, kdy na jedné straně stály ODS, TOP09 či Unie svobody, které podporovali podnikatelé a lidé z vyšší třídy, a na druhé straně ČSSD a KSČM, které získávaly podporu u manuálně pracujících a důchodců.

Pak tu byl střet o minulost, který měl silné přesahy i do zahraniční politiky, který odlišil stoupence KSČM s pozitivním hodnocením komunistického režimu a zároveň i Ruska a ostatní strany. Třetím střetem je role křesťanských a tradičních hodnot ve společnosti, který odlišuje stoupence KDU-ČSL, kteří ve své většině pravidelně chodí do kostela, od ostatních stran. Tyto tři charakteristiky (třída, generace a náboženství) podstatným způsobem stabilizovaly volební chování českých voličů.

Jak tyto charakteristiky ovlivnily volby v roce 2013?

I v roce 2013 tyto tři charakteristiky ovlivňovaly, jak lidé hlasovali. ANO a Úsvit ale měly s jistou dávkou zjednodušení homogenní podporu napříč skupinami. Takže u čtvrtiny voličů, kteří se v roce 2013 zúčastnili voleb a hlasovali pro tyto strany, tyto charakteristiky nehrály roli. Je to logické, tyto strany soutěžily na jiných tématech. Myslím, že i v letošních volbách mohly uvedené charakteristiky hrát podobnou roli, jen se hlasování na jejich základě rozměnilo do více stran. Pravicový volič vybíral z ODS, TOP 09, Pirátů a STANU, levicový z ČSSD, SPD a KSČM. Z tohoto hlediska ve volebním chování existuje určitá stabilita.

Kolika lidí se vlastně tato stabilita týká?

Mám-li to vyjádřit číselně, tak z těch šedesáti procent voličů, co chodí k volbám, přibližně polovina hlasuje tímto způsobem. Ta druhá polovina se rozhoduje jinak. U těchto voličů hrají roli krátkodobá hodnocení jako sympatie k lídrům, hodnocení vývoje hospodářství apod. Ale to bylo v 90. letech stejné. Hlavním rozdílem bylo to, že v 90. letech i lidé, kteří se rozhodovali podle krátkodobých kritérií, sahalo po etablovaných stranách. Nebyla potřeba sahat jinak.

V poslední době ale jinak sahají. Není to tím, že i ty nové strany opakují své chyby? Naslibují nový přístup k politice a postupně se rozpadnou? To je případ třeba Věcí veřejných nebo Úsvitu.

Tak tomu ale bylo i dříve, například u Unie svobody, ODA, Strany zelených a dalších.

Kdo jsou tedy voliči nových stran? Jsou to spíše nevoliči z předchozích voleb?

Novým stranám se daří ve větší míře mobilizovat nevoliče než zavedeným stranám. V každých volbách od roku 2002 je přibližně 40 procent nevoličů. Asi čtvrtina z nich se k příštím volbám dostaví. Musíme si uvědomit, že ale zase další podobně velká skupina voličů se v příštích volbách nedostaví. Tahle skupina nově mobilizovaných původně nevoličů jsou zčásti lidé kteří měli v minulých volbách nějaký problém, který jim bránil v účasti: například byli nemocní, nebyli v místě bydliště a podobně. Tyto nevoliče přitáhnou spíše etablované strany. Naopak ty nevoliče, kteří absentovali dobrovolně, kvůli nějaké formě nespokojenosti s politikou, tak ty dokáží k volbám zmobilizovat spíše nové strany.

Proč se zvětšuje množství lidí, kteří se při volbách rozhodují na poslední chvíli?

Podíl lidí, který se rozhodoval na poslední chvíli, byl v roce 2006 stejný, jako v roce 2013. V roce 2006 se na poslední chvíli rozhodli pro Paroubka a Topolánka, v roce 2013 pro Babiše a Okamuru. Údaje z letošních voleb ještě neznáme, takže nedokážu říci, zda se ty podíly zvětšují.

Jaká je motivace voličů chodit k volbám? Foto: vschr
Jaká je vlastně motivace lidí chodit k volbám?

U řady lidí funguje představa, že se k volbám má chodit, třetina lidí si dokonce myslí, že je to občanská povinnost. Znamená to, že polovina z těch, kdo chodí k volbám do sněmovny, má pocit, že se k volbám musí chodit. U ostatních převládají instrumentální motivy jako podpořit stranu a její program. A některé voliče zmobilizuje jejich okolí, ať už rodina nebo kolegové a přátelé.

Obecně v Česku dochází k oslabování vazeb mezi voličem a stranou. V 90. letech bylo hodně lidí, kteří považovali svůj vztah ke straně za pozitivní, dokonce se označovali jako stoupenci strany. Nebyli to jen voliči KSČM a KDU-ČSL, ale i voliči ODS. Podíl takovýchto voličů-stoupenců strany klesl z přibližně jedné třetiny oprávněných voličů v 90. letech k jedné čtvrtině, což byl stav kolem voleb v roce 2013. Dnes to číslo může být ještě nižší.

V čem jsou, co se sociologických trendů týče, české volby jiné, než ty v zahraničí?

Jsou podobné, ale to období nestability, které začalo volbami v roce 2010, přišlo o poznání později. V Polsku, Bulharsku a jinde tato zemětřesení probíhala o dekádu dříve. Politologové Deegan-Krause a Haughton hovoří s mírnou nadsázkou o tom, že do postkomunistických stranických systémů přijde hurikán, politické strany se promění a zhruba za deset let se systémy znovu stabilizují. U nás k tomu došlo se zpožděním. S velkou pravděpodobností i proto, že Václav Klaus s Milošem Zemanem dokázali vnutit stranické soutěži socio-ekonomický konflikt s jasnou pozicí levice jako obránce status quo (komunistický režim, welfare stát) a pravice jako reformátora.

Až po příchodu ANO, Úsvitu a Věcí veřejných voliči zjistili, že politika může být o jiných tématech a že lze hlasovat i jinak. Představte si dnešního dvacetiletého člověka: Proč by měl volit ODS nebo ČSSD? Tito voliči znají jen hospodářskou krizi, krizi Evropské unie, migrační krizi a tak dále. Jak s tím souvisí socio-ekonomický konflikt?

Zvětšuje se počet lidí, kteří berou demokracii jako samozřejmost?

Neřekl bych přímo samozřejmost, ale považují ten systém za dobrý. Ale určitá podoba nespokojenosti zde je. Více než polovina společnosti například chce, aby nám vládli experti. Češi nechtějí, aby jim vládli politici.

Jak si vysvětlujete trend, kdy se strany stále snaží prosadit více prvků přímé demokracie?

To je dlouhodobý trend etablovaných demokracií a vychází podle mě z ne úplně přesné diagnózy problémů současných demokracií. Představa je, že prvky přímé demokracie přitáhnou lidi k politice a zastaví se tím různé negativní trendy typu pokles volební účasti, pokles členství ve stranách a obecně pokles tradičních forem politické participace. Nejen to, že ze samotné podstaty demokracie vyplývá, že lidé mají rozhodovat a pouze velikost států způsobuje to, že praktikujeme zastupitelskou demokracii, nikoli přímou.

Tím pádem má jakékoli zavádění prvků přímé demokracie legitimitu a velkou podporu veřejnosti: Lidé přece mají o všem hlasovat a rozhodovat sami. Proto se po Evropě zavádějí přímé volby prezidenta, mění se volební systémy a prosazují se různé podoby preferenčního hlasování.

Průzkumy ukazují, že v roce 2013 bylo ANO pro zklamané voliče pravicových stran a letos bralo zase voliče levicových stran. Čemu to přisuzujete?

ANO v roce 2013 prorazilo díky úspěchu mezi mladými a pravdou je, že tam byli zhrzení voliči pravicových stran. Ale ty, které ANO přetáhlo, tak tam se jednalo spíše o ty, kteří hlasovali na základě sympatií než na základě programů a sociální pozice. Letos ANO vstupovalo do voleb v jiné pozici. V průběhu volebního cyklu se mu podařilo proměnit a stabilizovat elektorát. Ono sice stále mělo kolem 30 procent a naoko vše vypadalo stabilně, ale v posledních dvou letech docházelo k postupné proměně s tím, jak ANO ustoupilo od počáteční snahy umisťovat se na pravý střed.

Nejsou lidé unavení množstvím voleb, unavení demokracií?

Tento jev skutečně existuje. Říká se tomu tzv. „voter fatigue“ neboli „únava z voleb“. Česko je jednou ze zemí s nejčastějším konáním voleb, voleb je u nás příliš mnoho. Politoložka Margit Tavits v jednom článku ukazuje, jak zavedení přímé volby prezidenta – tedy dalších voleb v systému – vede k poklesu účasti v parlamentních volbách o přibližně sedm procentních bodů. To číslo je vysoké a doufám, že u nás k podobným poklesům nedojde. Ale nelze se divit, s každými volbami je stále těžší mobilizovat voliče a přesvědčovat je, že tyto volby jsou důležité.

Kdo je Lukáš Linek:

Doc. PhDr. Lukáš Linek, Ph.D. je vědecký pracovník Akademie věd, vystudoval sociální vědy, politickou a ekonomickou sociologii na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Jeho specializací je volební chování, politické postoje, politické strany a parlamentarismus. Studoval rovněž v USA, v Dánsku a ve Velké Británii. Je

autorem mnoha knih, mimo jiné knihy „Kam se ztratili voliči?“, vysvětlující vývoj volební účasti v letech 1990 – 2010. Voleb a volebního chování se týkají takřka všechny jeho publikace.

Petr Dimun

URL| <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/lukas-linek-do-postkomunistickych-systemu-prichazi-hurikan-u-nas-jen-se-zpozdenim/>

Miloš pořád vítězí nade všemi. Topol má především hodně co vysvětlovat, obává se Ondřej Hejma. A velmi nečekaně promluvil k prvnímu výročí zvolení Tru

11.11.2017 parlamentnilisty.cz str. 00
Olga Böhmová

ROZHOVOR „Dobře si pamatuji na vážné operace Václava Havla, i to jak trávil v Innsbrucku dlouhé dny v umělém spánku, doslova na hranici života a smrti, a nikdo nezpochybňoval oficiální lékařské informace o jeho zdravotním stavu,“ kroutí hlavou nad útoky vůči Miloši Zemanovi kvůli jeho zdraví hudebník a novinář Ondřej Hejma. To, že tehdejší ředitel Havlova politického odboru dnes nepřímo obviňuje Zemana a jeho lékaře ze lži, když radí, aby prezidenta vyšetřilo „nezávislé konzilium“, je už podle něj hodně za čarou. „Ta kampaň prostě bude hnusná, musíme se na to psychicky připravit!“ varuje Hejma, který se ale pro ParlamentníListy.cz zamyslel i nad „prezidentováním“ Donalda Trumpa v USA.

O prezidentský post se utká devět lidí. Prezident Miloš Zeman a bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš jsou podle modelu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kanceláří, nyní rovnocennými favority prezidentské volby – jejich volební zisk se pohybuje na úrovni 39 procent. Následuje expremiér a někdejší předseda ODS Mirek Topolánek (12,5 procenta) a podnikatel Michal Horáček (šest procent). Šance ostatních kandidátů se prý nyní jeví mizivá. Jaký by byl váš žebříček favoritů? Žádný žebříček nemám, mě zajímá jen vítěz, a toho hledám tak, že poměřuju vždy dva kandidáty proti sobě, jako kdyby se střetli ve druhém kole. A když si ty souboje o můj hlas momentálně představím, tak nad všemi pořád ještě vítězí Miloš, ať se mi to líbí, nebo ne. Což možná vypovídá spíš o jeho soupeřích, než o něm samotném. Čímž nechci snižovat dosavadní výkon pana prezidenta jako takového, jeho minulých pět let mě neodrazuje, spíš naopak. Přiznám se, že když na začátku nechal na Hradě vztyčit tu eurovlajku, měl jsem obavy, ale dopadlo to líp, než jsem čekal. Stále častěji se hovoří o tom, jak je prezident Miloš Zeman nemocný, dokonce smrtelně. Brněnský radní za Žít Brno Svatopluk Bartík zveřejnil, že Zeman podle jeho „nejmenovaného zdroje“ trpí rakovinou a zbývá mu jen několik měsíců života. Pražský hrad to ale odmítl. Dá se říci, že čím více se bude blížit prezidentská volba, tím více se budou objevovat takovéto „zaručené zprávy“ o nemocném Zemanovi? To je samozřejmě prvotřídní prasárna, nepoctivá hra s „nejmenovaným zdrojem“. Takhle to vypadá, když se obskurní politik zviditelňuje, a zjevně se neštítí ničeho, ale tím to bohužel nekončí. Dobře si pamatuji na vážné operace Václava Havla, i to jak trávil v Innsbrucku dlouhé dny v umělém spánku, doslova na hranici života a smrti, a nikdo nezpochybňoval oficiální lékařské informace o jeho zdravotním stavu. To, že tehdejší ředitel Havlova politického odboru dnes nepřímo obviňuje Zemana a jeho lékaře ze lži, když radí, aby prezidenta vyšetřilo „nezávislé konzilium“, je už hodně za čarou. Ta kampaň prostě bude hnusná, musíme se na to psychicky připravit. Jinak samozřejmě otázka, zda je prezident fit a schopen vykonávat svůj úřad, je vždycky legitimní, ale zatím nevidím nic, co by dokazovalo, že v případě Miloše Zemana tomu tak není. Do boje o Hrad vpadl Mirek Topolánek. Co si o jeho angažmá myslíte? On sám tvrdí že „na to má“, ovšem šéf hnutí ANO Andrej Babiš ho označil za nejzkorumpovanějšího premiéra v historii...

Topolánkova kandidatura zajímavá je, a ne že ne. Doufám, že to přinejmenším posune předvolební diskusi někam dál než doposud. Nejzajímavější je samozřejmě to načasování, skutečnost, že se rozhodl až na poslední chvíli, se všemi technickými problémy, které z toho vyplývají. To, že ho k tomu donutil soucit, který v sobě našel při pohledu na chřadnoucí hlavu státu, mu nevěřím ani náhodou! Spíš to na mě dělá dojem, že dostal zajímavý úkol, který hodlá splnit. Topol bude zkrátka muset rozptýlit spoustu pochybností, leccos vysvětlit, a především důvěryhodně definovat svoje motivace a postoje. Jako tradiční volič ODS budu jeho výkon bedlivě sledovat.

Na pražské Právnické fakultě ve středu proběhla debata prezidentských kandidátů. Mirek Topolánek tam kromě jiného připomněl, že právě on jako premiér podepsal Lisabonskou

smlouvu, ačkoli prý tušil, že tím bude Česko poškozené. „EU vykazuje v poslední době obrovské nedostatky. Zejména nedostatek demokracie, protože když vidíte, jak se tam rozdělují funkce, tak ani vy nevěříte, že je to standardní nedostatek schopnosti řešit problémy. Západní orientace neznamena nekriticky přijímat všechno,“ poznamenal k tomu sarkasticky. Věříte Topolánkovi odhodlání – v případě, že by byl zvolen za hlavu státu – bránit (v rámci EU) zájmy našeho státu? Jakým prezidentem by nejspíše byl? S výjimkou stále se tenčícího množství profesionálních euronadšenců se dneska kdekomu hodí být „konstruktivním kritikem“ Evropské Unie. Je to módní, moderní a správné. Dobře ale víme, jak ty bruselské kuloáry moci dovedou člověka omámit do té míry, že nakonec říká něco jiného, než s čím tam přišel. Řekl bych, že i Mirek Topolánek si to pamatuje.

Jinak je situace celkem jasná. Lidé tuší, že EU je trochu/dost jiná než si představovali, slibované dohánění Západu se nekoná, ale vystupovat z Unie se taky nechce, protože život je pořád ještě celkem fajn a navíc je tu přirozený strach z neznámé budoucnosti. Takže se u nás bude nejspíš klasicky lavírovat, mluvit o reformách, ale to je asi tak všechno. Topol jako Zeman, nakonec i ten Babiš na CNN říkal totéž. Pragmatismus až na půdu. My Češi si prostě to rozuzlení „vyčkáme“, protože dobře víme, že o ničem zásadním nerozhodujeme. Je ale třeba být připraven, a aspoň v tom hlavním táhnout za jeden provaz. „Trumpův první rok na postu prezidenta byl extrémně polarizující a ještě více prohloubil neshody mezi republikány a demokraty. Sice se mu skvěle podařilo uspokojit vlastní voličskou základnu, současně tím ale přilil olej do již zapáleného ohně kulturních střetů v otázkách rasy, imigrace či policejní brutality,“ píše česká média ke jménu Donald Trump a k jeho vítězství v amerických prezidentských volbách, od nichž ve středu uplynul rok. Jak se vám tato kritika poslouchá? Jen podotýkám, že toto napsal lektor na katedře mezinárodních vztahů a diplomacie (Anglo-American University v Praze) Alexei Anisin. A co jiného jsme asi tak mohli čekat? Trump nejenže si se svou brutální rétorikou dovolil zvítězit v boji o Bílý dům, ale hned na to vyhlásil válku washingtonským močálům a bažinám, tedy té garnituře, která v Americe vládla posledních třicet let. A to už je nějaký soupeř! Navíc Donald plní předvolební sliby, mezi které patří i důsledné odmítání pokrytectví, politické korektnosti a všech těch šílených nápadů jako je strhávání soch, přepisování historie včetně národní hymny a jiných falešných bojů, které radši nebudu rozebírat.

Takže veškerou tu kritiku je třeba vidět ve světle toho, že Trump není úplně běžným prezidentem, vzhledem k tomu, že místo klidu na práci stále ještě bojuje na několika domácích frontách najednou, a navíc proti obrovské mediální přesile. Takto Trumpa paroduje herec Alec Baldwin:

Dokonce jsem se dočetla, že Trump, navzdory své populistické rétorice, je mimořádně slabým prezidentem. Má prý velmi nízkou prestiž u veřejnosti a zároveň jen malou vyjednávací sílu v Kongresu. „Jak naznačují hodnocení veřejnosti, není Trump mezi Američany příliš oblíben a lidé jsou s federální vládou v tuto chvíli ještě nespokojenější než před jeho nástupem do funkce,“ uvedl dále Alexei Anisin. Mně takové hodnocení přijde trochu přehnané. Jaký názor na to máte vy? Pokud jde o Kongres, tak do zmíněných močálů, které

je třeba vysušit, zahrnuje Donald také mnoho svých republikánských spolustraníků, kteří mu nominaci na prezidenta dali se skřípěním zubů, jen proto, že zvítězil v primárkách rozdílem třídy. Takže teď, když vyhrál, jsou formálně na jeho straně, ale přitom mu házejí klacky pod nohy, což vede k tomu, že zákonů se schvaluje málo. Na druhou stranu se to může ve finále obrátit proti nim, protože voliči nikde na světě nemají zradu, obstrukce a sabotáže rádi. Pokud jde o tzv. oblíbenost, ta se jak známo měří velice nespolehlivými průzkumy veřejného mínění, což mimochodem neznamena, že nemohou mít částečně pravdu, ale rozhodující budou jako vždy až volby, v tomto případě doplňovací volby do Kongresu na podzim příštího roku. Teprve tehdy, pokud je Trump úspěšně zvládne a zmíněné močály vyčistí, bude mít cestu k naplnění své mimořádně ambiciózní vize skutečně otevřenou. Co se dá o Trumpovi běžně dočíst v americkém tisku? Dá se třeba říci, že se ekonomika USA již oživuje? „Tempo ekonomiky USA zaostává za cíli Donalda Trumpa,“ uvedl k tomu před nedávnem týdeník Týden. Je to pravda? Prý se také pod Trumpovou administrativou výrazně zhoršily americko–čínské vztahy. Ještě v létě se dokonce hovořilo o tom, že Spojené státy jsou v ekonomické válce s Čínou, ovšem na druhou stranu jsem předevčírem slyšela, že Trump vztahy s Čínou přehodnocuje, což se ale prý stalo jako důsledek jeho dvoudenní návštěvy Číny...

Trump nastoupil do úřadu před necelým rokem, ale celou tu dobu akcie na Wall Streetu letí nahoru, což znamená že velký byznys Donaldovi zatím věří. Co to znamená pro amerického voliče, který je suverénem, to není zatím jasné, ale zdá se, že ekonomika přece jen roste, nezaměstnanost klesá, i příliv nelegálních migrantů se citelně zmírnil, a to Trumpovi hraje do karet. Pokud jde o zahraniční politiku, i tam má Donald grandiózní plány, ale zatím se viditelně omezuje jen na zahraniční obchod, protože situace je nestabilní. Čínský prezident má svou nedávnou domácí bitvu o moc už úspěšně za sebou, ale Putina čekají volby teprve na jaře příštího roku, a Trump bude bojovat o Kongres a o svou politickou budoucnost až na podzim. Teprve pak můžeme očekávat případný začátek nějakého velmocenského koncertu, který by něco zásadního v mezinárodních vztazích mohl změnit.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Milos-porad-vitezi-nade-vsemi-Topol-ma-predevsim-hodne-co-vysvetlovat-obava-se-Ondrej-Hejma-A-velmi-necekane-promluvil-k-prvnimu-vyroci-zvoleni-Trumpa-511720?utm_source=nm&utm_medium=xml

Církevní restituce

10.11.2017 ČRo Plus str. 01 21:10 Den v 60 minutach

Martin KARLÍK, moderátor

Za protiústavní, populistické až antisemické označily dnes špičky KDU-ČSL úvahy, že by nová sněmovna mohla uzákonit zdanění církevních restitucí, tedy úpravu, která neprošla v dosluhující vládě právě přes odpor lidovců, například i premiéra Bohuslava Sobotky z ČSSD. Teď by se to mohlo změnit, jak vyplývá i z rozhovoru předsedy hnutí ANO pro dnešní Lidové noviny. Andrej Babiš uvedl, že má v úmyslu zdanit peněžitou část církevních restitucí. A v České televizi k tomu řekl:

Andrej BABIŠ, předseda hnutí /ANO/

Církevní restituce byly prodraženy o 54 miliard. Takž tam ty odhady na cenu půdy a hektaru lesa byly nadsazené. Takže to není, že já mám něco proti církvím, já mám proti tomu způsobu, že jsme to mohli zdanit a to prodražení aspoň minimalizovat o 13 miliard.

Martin KARLÍK, moderátor

Tolik Andrej Babiš, přičemž právě i zdaněním církevních restitucí podmiňuje KSČM případnou podporu nebo toleranci menšinové vlády, kterou lídr ANO v těchto dnech skládá. Poměrně ostře komentoval tento vývoj či soulad místopředseda ČSSD Jan Birke, podle něhož návrh na zdanění církevních restitucí může ztvrdit, citujme, ďábelskou koalici.

Jan BIRKE, poslanec /ČSSD/

Sociální demokracie se trochu diví, že 4 roky zpátky, když jsme byli v koalici s hnutím ANO, tak to nebylo nejenom pro nás, ale i především hlavně pro hnutí ANO téma, najednou to téma je, to znamená, z toho vyplývá, jaká je chuť vládnout, chápu to, beru to jako politický kšeft. Na druhou stranu sociální demokracie převládá názor, že souhlasíme se zdaněním církevních restitucí.

Martin KARLÍK, moderátor

Upozorňuje jeden z lídrů sociální demokracie. Připomeňme, že zákon o církevních restitucích platí od roku 2013, počítá s tím, že církve dostanou od státu nemovitosti za zhruba 75 miliard korun. Za ty, které jim není možné vrátit, mají během 30 let dostat téměř 60 miliard korun zvyšovaných o inflaci. Případné zdanění by se netýkalo už vyplacených peněz. Naším hostem je teď politolog Kamil Švec z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Martin KARLÍK, moderátor

Tak jak vy rozumíte tomu, že právě ta otázka zdanění církevních restitucí je teď možná stěžejní pro vytvoření menšinové vlády?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak stěžejní být může, protože to bude téma, které otevřel jak Andrej Babiš, tak komunistická strana a bylo důležité v jednu dobu i pro sociální demokraty. Otázka je toho provedení, jakým způsobem by to chtěli provést, protože tam se domnívám, že to nebude vůbec jednoduché vzhledem k tomu, že jsou uzavřeny nějaké smlouvy mezi církvemi a státem, což je důležité si uvědomit a co si možná politická reprezentace příliš neuvědomuje, že tou odluhou, nebo respektive těmi církevními restitucemi dochází k odluce církve od státu, což je poměrně důležitá, důležitá záležitost. A že v konečném důsledku to nejsou pouze peníze, o které tedy stát přichází ve smyslu, ve smyslu nějakých náhrad, ale i z hlediska toho, že stát nebude financovat církve do budoucna.

Martin KARLÍK, moderátor

A myslíte si, že je politická jaksi vůle nebo možnost, že by to prošlo v případě, že se spojí ANO, KSČM a případně i SPD, která též, řekněme, nemá nic proti těm, tomu zdanění těch restitucí?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to je samozřejmě těžké předvídat. Tam bude záležet na tom provedení s tím, že nějaké řešení hledala už vláda vedena sociálními demokraty, a nakonec to řešení nenašla a od toho, od toho zdanění ustoupila, i tedy díky nebo kvůli KDU-ČSL ve vládě, ale samotné hledání řešení nemusí být vůbec jednoduché, takže v konečném důsledku Andrej Babiš možná tedy slíbí KSČM, případně někomu dalšímu, že tedy bude chtít tyto církevní restituce zdanit, ale je otázka, jestli k nim vůbec někdy dojde.

Martin KARLÍK, moderátor

A v případě, že by k tomu čistě hypoteticky tedy došlo, že by ANO, KSČM, případně s SPD, nebo jakkoliv by to bylo jinak poskládané, si tento návrh prohlasovali, tak může se právě tento nápad, tento návrh stát jednou z těch věcí, která potom skončí u Ústavního soudu a bude se vlastně po schválení v parlamentu ještě řešit právě u Ústavního soudu?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já předpokládám, že zejména zřejmě církve a případně i další politické strany by se snažily proti tomuto postupovat všemi možnými prostředky, které mají, takže není, není možné vyloučit ani to, že by to končilo třeba i u Ústavního soudu.

Martin KARLÍK, moderátor

Jak vlastně dál můžou vypadat ta jednání ANO a dalších partnerů, případně tedy KSČM, můžou se objevit další podmínky nebo by církevní restituce a jejich zdanění mohlo být tím zásadním a to ostatní bude nějaká třeba kosmetika?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ony ty církevní restituce vypadají velmi třeba i líbivě pro některé voliče těch zmíněných stran, ale samozřejmě ty politické strany šly do voleb i s jinými prioritami a vlastně v té volební kampani o církevních restitucích nikdo příliš nemluvil, to je téma, které se objevuje teď až v tom povolebním vyjednávání, takže je možné, že politické strany v okamžiku, kdy by vyjednávaly o možné podpoře, třeba ať už v tom prvním nebo v nějakém z dalších pokusů Andreje Babiše sestavit vládu, budou preferovat některé další, další faktory nebo další, další návrhy zákonů, které budou chtít prosadit, ať už je to zákon o obecném referendu nebo něco jiného.

Martin KARLÍK, moderátor

A jak na vás působí vývoj v posledních dnech, máme pátek, tak myslíte, že za ten uplynulý týden se někam posunula ta jednání?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, příliš se neposouvá, protože ty politické strany zůstaly zatvrzelé v těch svých pozicích, buď tedy zastávají tu pozici, že nechťejí vyjednávat s Andrejem Babišem. A Andrej Babiš zůstává v té své pozici, že chce, chce

prosadit svoji menšinovou vládu, ale veškerá politická reprezentace, včetně tedy hnutí ANO, by si měla uvědomit, že politika a vládnutí je zejména o hledání kompromisu a tudíž by měli začít vyjednávat, což se příliš neděje. A Andrej Babiš k tomu ani není příliš tlačěn, jelikož jak, jak on, tak prezident Zeman prosazují a veřejně několikrát se vyjádřil i v tom smyslu, že menšinová vláda je vlastně tím ideálním řešením, které, které by mělo být nějakým způsobem uskutečněno, čímž pádem ale nenutí další politické strany k jednání a rezignují na jakékoliv hledání dalších kompromisů, což je poměrně dost velká škoda.

Martin KARLÍK, moderátor

A můžou nějaké další strany začít uvažovat o případné podpoře toho menšinového kabinetu nebo nějaké toleranci?

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak všechno je o popávce a nabídce, vždycky bude záležet pouze na tom, co hnutí ANO bude schopno a ochotno nabídnout dalším politickým stranám. Ale příliš nerozumím třeba tomu, proč tedy ty další politické strany se nesnaží vytvořit nějaký, například blok opozičních stran, který by měl jasné požadavky a třeba by se i účastnil na vládě Andreje Babiše, když by tam byly všechny politické strany, nemusely by mít příliš strach z toho, že je to nějakým způsobem poškodí v dalších volbách, protože to nebude o tom, že by některá jedna z těch stran zradila své voliče.

Martin KARLÍK, moderátor

Poznámává politolog Kamil Švec. Díky za to a hezký večer.

Kamil ŠVEC, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký večer, na slyšenou.

Zemanova volební strategie: Mluví jen tam, kde má poslední slovo. Neučast v debatách mu neškodí

10.11.2017 aktualne.cz str. 00 Domáci

Jan Winitzer

Středeční odpoledne zvýraznilo kontury strategie prezidenta Miloše Zemana před lednovou přímou volbou hlavy státu. Praha / Lipník nad Bečvou - Zatímco sedm

Praha / Lipník nad Bečvou - Zatímco sedm kandidátů na prezidenta se chystalo v plné posluchárně Právnické fakulty na první velkou debatu uchazečů o Hrad, osmé místo za jmenovkou Miloš Zeman zelo prázdnotou.

Prezident, který dle svých slov nevede kampaň za znovuzvolení, v tu chvíli promlouval k plnému náměstí v Lipníku nad Bečvou na Přerovsku. Bylo to také setkání kandidáta s voliči, ale se dvěma rozdíly: Zeman měl mnohem více prostoru i jistotu, že bude mít v případě nepříjemných dotazů poslední slovo.

Prezidentská setkání s občany mají ustálený vzorec. Nejprve si starosta a hejtman s prezidentem vymění několik zdvořilostních vět a pak návštěvníci - nezřídka důchodci, protože setkání bývají v pracovní době - mohou položit několik otázek. Po dotazu odevzdávají mikrofon a Zeman ví, že svou reakcí téma uzavře.

Může si tak dovolit kritického řečníka usadit bez obav z odpovědi. Stejně jako v Lipníku, kde se ptal chartista a polistopadový ministr vnitra Tomáš Hradílek, který kvůli Zemanovi drží hladovku, zda prezident z voleb odstoupí. "Vy nejste víc než 113 tisíc občanů a nejste jim nadřazený," opáčil Zeman s poukazem na počet lidí, kteří jeho prezidentskou kandidaturu podepsali.

K tomu prezident vystupuje na tiskových konferencích, kde funguje podobný model, a odpovídá na nekonfliktní otázky v rozhovorech pro televizi Barrandov, Blesk či Parlamentní listy - poslední zmíněné médium řadí ministerstvo vnitra mezi dezinformační weby. Jiným médiím poskytuje Zeman větší rozhovory jen výjimečně.

Konkrétně Parlamentní listy pak Zemanovu aureolu dokreslují osobitým rámováním prezidentových výroků. Jen za posledních několik dnů se jejich čtenáři z titulků dozvěděli, že prezident "utřel novinářku", "setřel chartistu", "udeřil na ČT, ČSSD a zelené", "vrátil úder" a "rázně rozjel cestu mezi lid".

Mluvčí: Divácky úspěšný Týden s prezidentem bude pokračovat

Exkluzivní mediální prostor, který hlava státu má, se do lednových voleb patrně nezmenší. "Nic se nemění a pravidelný a divácky úspěšný pořad bude samozřejmě pokračovat," odpověděl mluvčí Jiří Ovčáček na dotaz, jestli prezidentova neúčast v debatách se soupeři nadále platí a zda bude zároveň hlava státu nadále každý týden vystupovat v televizi Barrandov.

Televizi přitom nedávno vyslala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání signál, že to s protežováním určitých subjektů nemá přehánět. Uvedla, že v předvolebním vysílání stanice porušila zákon nadměrným zvaním zástupců hnutí ANO do debat (zpráva zde). Byla to nicméně výtku bez sankce, která navíc přišla až po volbách, které hnutí ANO vyhrálo.

Na dotaz Aktuálně.cz, jaké vysílací schéma zvolí ohledně případných prezidentských debat a pořadu Týden s prezidentem, televize Barrandov nereagovala.

Prezidentské debaty má v plánu i Česká televize, podle mluvčí Karolíny Blinkové ale jejich formát ještě není stanovený. Pokud prezident dodrží své slovo, tak na Kavčí hory nedorazí.

Svou neúčast v předvolebních debatách s protikandidáty prezident zdůvodňuje tím, že lidé mohli v uplynulých letech vidět, co dělá a říká, a mají ho hodnotit podle toho. S postupujícím časem se však prezidentův program čím dál více přizpůsobuje jeho zhoršenému zdraví.

Ukázal to i letošní 28. říjen. Prezident vynechal tradiční vojenskou přísahu, která se podle zdrojů Aktuálně.cz na přání Hradu přestěhovala z Prahy na Moravu. Při příchodu na udělování státních vyznamenání jej pevně podpírala manželka a Zeman za oceňovanými lidmi ani nechodil a nepřipínal jim na rozdíl od předešlých let vyznamenání, což ceremoniál zkrátilo.

Ze Zemanova pohledu prozíravé rozhodnutí

Z pohledu samotného Zemana nicméně neúčast v debatách může být zcela správnou a racionální strategií, zvyšující šanci na volební úspěch.

"Pro kteréhokoliv jiného kandidáta by neúčast byla zásadní problém, u Miloše Zemana je to prozíravé rozhodnutí. Jeho dříve velké rétorické schopnosti se v posledních letech viditelně zhoršily a ve spojení s jeho zdravotním stavem by se snadno mohlo stát, že z přímého střetu s protikandidáty nevyjde dobře," řekl Aktuálně.cz odborník na PR Josef Bouška, který léta pracoval jako novinář.

Riziko této strategie může být podle něj v tom, že dostatečně razantní protikandidát by mohl ze Zemanovy absence udělat důkaz jeho slabosti či strachu. "Byla by to riskantní taktika bez záruky úspěchu, ale mohla by zafungovat. Odlákat některé Zemanovy voliče, kteří stojí o silného vůdce, ale vidí, že na tom Zeman není dobře, a přesvědčit řadu dalších, že bude pro prezidenta tím nejtvrdějším soupeřem," říká Bouška.

Specialistka na politický a volební marketing Anna Shavit souhlasí s tím, že Zemanovi v tuto chvíli neúčast v debatách neškodí. "Má neuvěřitelné mediální pokrytí. Na cokoliv, co řekne, všichni reagují, takže neúčastí v debatách nijak neztrácí," říká žena, která vede katedru marketingové komunikace a PR na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Zeman podle ní rád nastavuje vlastní pravidla, což mu současná konstelace plně umožňuje. "Proti svým protivníkům je o krok napřed. Může také taktizovat a vyčkat, jaký hlavní protivník mu vykrytalizuje mezi konkurenty," říká Shavit, která za prezidentovu silnou stránku považuje schopnost přesvědčit výrazné voličské skupiny, že hájí národní zájmy. "Rada proevropských lidí si vůbec nedokáže představit, že může být takhle vnímaný," upozorňuje.

Za zásadní považuje otázku Zemanova zdraví, o němž se v posledních měsících hodně spekuluje, Hrad ale všechny pochyby odráží. "Pokud na tom není dobře, je lepší šetřit síly na nějakou finální debatu," myslí si Shavit.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/zemanova-volebni-strategie-mluvi-tam-kde-ma-posledni-slovo/r~ce1ac11ec53d11e7a93b0cc47ab5f122/>

Trumpův prezidentský rok: nesplněné sliby, nejméně spokojených Američanů a nekonečná kampaň

9.11.2017 irozhlas.cz str. 00

Donald Trump Zdroj

Američané se přesně před rokem dozvěděli, že se novým prezidentem stane Donald Trump. Co se mu za dvanáct měsíců podařilo prosadit?

Spojuje, nebo rozděluje společnost a zvykl si na něj už svět? „Stále znovu překvapuje. I rok od zvolení vede permanentní prezidentskou kampaň. Stylem, ale i v tématech,“ řekl ve vysílání Českého rozhlasu Plus redaktor Aktuálně.cz Daniel Anýž.

Nástup politiků nového typu nejen v USA, ale i v Evropě a České republice, je podle redaktora Aktuálně.cz Daniela Anýže způsoben tím, že ekonomický vývoj od konce studené války byl vítězný jen pro část společnosti. Váš prohlížeč nepodporuje přehrávání audia.

Přehrát 00:00 / 48:27

Jaký byl rok Trumpovy vlády? Ve vysílání Českého rozhlasu plus jej hodnotí šestice hostů

„Z toho vyplývá i nový styl vládnutí soustředěný do jediné silné osoby, která na sebe strhává pozornost,“ tvrdí Anýž.

„Když se zeptáte amerických voličů, zjistíte, že podle průzkumu s tím, jak Trump vykonává svůj úřad, souhlasí 37 procent Američanů, a naopak nesouhlasí 57 procent. Podle toho je na tom hůř než všech dvanáct prezidentů od konce 2. světové války, tedy od Trumana až k Obamovi,“ podotýká profesor historie a mezinárodních vztahů na bostonské univerzitě Igor Lukeš.

„Zajímavé ale je, že stejné průzkumy ukazují, že kdyby teď měl Trump kandidovat znovu proti Hillary, pravděpodobně by opět vyhrál,“ popisuje situaci v USA Lukeš.

Text je převzatý z Českého rozhlasu Plus

Demokratická strana, stejně jako republikáni, prochází podle něj krizí identity, která je pokusem reagovat na rozdělení společnosti. Na dva tábory jsou rozdělené i obě strany.

Je Amerika rok po Trumpově zvolení opět velká? „Takhle ultimativně se to říct nedá, ale v jistých směrech se situace určitě zlepšila. Odráželo se to i v náladě značné části obyvatelstva, pokud se týká jejich vlasteneckých vztahů k USA,“ říká Dušan Neumann, spolupracovník Českého rozhlasu v Pensylvánii.

Rozdíly uvnitř americké společnosti se ale podle Neumanna za Trumpova prezidentství prohloubily a zároveň ustal dialog mezi oběma protitábory. „Trump v kampani sliboval mnoho kontroverzních věcí, od zdi mezi USA a Mexikem až po clo na zboží z Číny,“ říká Neumann. „Prosadit se mu ale podařilo zatím jen velmi málo.“

Bylo by lepší, kdybychom měli všichni zbraně, říká muž, který chodí ozbrojen i do kostela

Číst článek

Ani postavení USA v mezinárodní politice se podle expertů příliš nezměnilo.

„Pokud jde o sílu USA, je stále největší. Ale změnil se přístup řady zemí ke Spojeným státům kvůli tomu, jak Trump vykonává svou politiku. I po roce v úřadu ještě pořád není stabilní a předvídatelný aktér,“ hodnotí politický geograf Michael Romancov z Katedry politologie **FSV UK**.

Hosty speciálu ve vysílání Českého rozhlasu Plus byli:

Igor Lukeš, profesor historie a mezinárodních vztahů na bostonské univerzitě

Dušan Neumann, spolupracovník ČRo v Potsville (Pensylvánie)

Daniel Anýž, redaktor Aktuálně.cz

Petr Jedlička, analytik zahraničního dění a vedoucí rubriky Svět Deníku Referendum

Dominik Stroukal, ředitel Liberálního institutu

Michael Romancov, politický geograf z Katedry politologie **Fakulty sociálních věd UK**

Návštěva Donalda Trumpa v Číně

9.11.2017 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

Americký prezident Donald Trump se v Pekingu sešel se svým čínským protějškem Si Ťin-pchingem. Při společném vystoupení Trump prohlásil, že se dohodli na společném postupu při řešení severokorejské krize.

Donald TRUMP, americký prezident

Shodli jsme se, že nesmíme opakovat chyby minulosti, bylo jich příliš mnoho. Dohodli jsme se, že uplatníme všechna usnesení Rady bezpečnosti OSN a vytvoříme na KLDR ekonomický tlak, který potrvá, dokud Severní Korea neopustí svou bezohlednou a nebezpečnou cestu.

Vladimír KROC, moderátor

Podle Trumpa je raketový program Pchjongjangu hrozbou pro lidstvo. K jednotnému boji proti KLDR proto vyzval celý svět. Ve studiu je zahraničně politický komentátor Českého rozhlasu Milan Slezák. Dobrý den.

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Dobrý den přeji.

Vladimír KROC, moderátor

Dá se po setkání Trump - Si Ťin-pching mluvit o průlomů, nebo aspoň výraznému pokroku v řešení problémů s KLDR?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

No prezident Trump to udělal, říkal, že na těch jednáních bylo dosaženo výrazného pokroku, jak se vyjádřil, ale já bych spíše dal na muže, který se těch setkání také zúčastnil, a to je jeho ministr zahraničí Tillerson, který řekl, že pokud jde o cíle, takže se Spojené státy s Čínou shodují. Minimálně v tom, že chtějí, aby Severní Korea nebyla jaderným nebo nezůstala jaderným státem. To je věc, která je dávno známá. Nicméně Tillerson také řekl, že na to, jak tohoto cíle dosáhnout, na metody, které se mají použít, na čas, který zbývá a na to, zda je zapotřebí už teď zatlačit Čínu do, pardon, Severní Koreu do kouta, to jsou moje slova, to tak překládám to, co Tillerson řekl, ale, ale obsah odpovídá, takže mají s Čínou Spojené státy odlišný názor. Takže když to vezmeme takhle, tak budeme, tak musíme konstatovat, že zřejmě, alespoň podle toho, co víme, se nyní v Pekingu vůbec nic nového nedohodlo. Myslím si, že Číňané trpělivě vyslechli Donalda Trumpa, že se na něj usmívali, že mu kývali, ale bylo by, myslím, ošidné, z toho vyvozovat, že opravdu ten výrazný pokrok, o kterém Donald Trump mluví, nastal.

Vladimír KROC, moderátor

Jak významné jsou obchodní dohody, které Trump v Pekingu oznámil? Čeho se týkají?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Týkají se mnoha odvětví, ale podrobnosti neznáme. Koneckonců těch dohod bylo hodně. Celkem představují částku 250 miliard amerických dolarů, což je opravdu hodně, je to skoro tolik, co tvoří americký deficit v obchodu s Čínou, ovšem samozřejmě z těch dohod by neprofitovali jenom Američané, ale také Číňané, takže zřejmě tomu schodku snížení toho schodku ty dohody nepovedou, to zaprvé. Zadruhé, nejsou to závazné kontrakty v

mnoha případech, jsou to spíše memoranda, která nemají, která nejsou závazná. Takže z nich lidově řečeno také vůbec nic nemusí být, že se nicméně s tím, schodkem americkým, který je opravdu obudný v obchodě s Čínou musí něco dělat, to je zřejmé, ale myslím si, že by bylo špatné spoléhat se pouze na státy. Ono tady přece vůbec nejde jenom o obchodní politiku jednotlivých států, jde také o spotřebitele a ten většinou, i když je velký vlastenec, zjistí, že blíže má než k tomu vlastaneckému srdci, přece jenom k peněžence, jinými slovy, dokud je čínské zboží o tolik levnější a přitom docela kvalitní, tak se jich v Americe bude zřejmě kupovat daleko lépe, nebo prodávat daleko lépe než americké výrobky, které jsou dražší.

Vladimír KROC, moderátor

My jsme teď ve spojení s Michalem Mejstříkem z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Michal MEJSTŘÍK, Institut ekonomických studií, **FSV UK**

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Co je příčinou negativní obchodní bilance USA s Čínou, kterou Trump označil za trapnou?

Michal MEJSTŘÍK, Institut ekonomických studií, **FSV UK**

Tak ono upřímně řečeno, čínská data taky jsou trochu jiná ohledně výše toho deficitu, ono někde, některé ty dodávky nejdou přímo z Číny, ale jdou jinudy a tím pádem to započítávání je složité. Já bych spíš zdůraznil, že mě až překvapilo v jaké míře právě pan Trump zdůrazňuje tu odpovědnost minulých vlastně prezidentů za tento deficit a je pozitivní s ohledem na současný vztah k Číně. Čína třeba blokuje Facebook a některé další hráče ve fungování na čínském trhu, Čína prostě nedovoluje fungování automobilek běžné, ale vždycky si vyhrazuje i pro Evropany /anglický text/ a podobně, to znamená to jsou takové určité překážky obchodu, které jsou pozůstatky z minulosti, ale, ale ten dnešní vývoj těch událostí ukazuje, že přece jenom je tam dobrá vůle z obou stran.

Vladimír KROC, moderátor

A komu více prospějí ty ohlášené obchodní dohody v objemu 250 miliard dolarů?

Michal MEJSTŘÍK, Institut ekonomických studií, **FSV UK**

No tak oni jsou postaveny tak, že na jedné straně chemické závody čínské mají zájem investovat na, v těch dokonce těch regionech, které byly volebními pro pana prezidenta Trumpa, je tam zájem dovážet to, co vlastně Číňané potřebují, to jest plyn a protože, jak víme, tak v těžbě plynu v nejrůznějších podobách se v poslední době Spojeným státům daří, tak to je jedna taková oblast, jaksi oblasti surovin a její zpracování, to znamená v podobě zkapalněného zemního plynu. Druhá oblast je dovoz letadel, víme, že Boeing je významným konkurentem Airbusu a tady údajně podle ceníkových vlastně cen dává poměrně velkou objednávku čínské, čínští výrobci těch špičkových smart telefonů, kterých vyrábějí nejvíce na světě, tak si domluvili, že dodávky /nesrozumitelné/, což je americká firma na výrobu čipů, to znamená to jsou ohlášené kontrakty, které jsou, ovšem jsou rámcové a nikdo neví, jestli už část těchto kontraktů vlastně buď už je třeba pokryta podepsaným kontraktem, protože to jsou vlastně takové jenom viditelné špičky ledovce a do jaké míry jsou to ceníkové ceny, to znamená, jestli ve skutečnosti ten objem těch kontraktů nebude menší...

Vladimír KROC, moderátor

Ano.

Michal MEJSTŘÍK, Institut ekonomických studií, **FSV UK**

V rámci rámcových kontraktů nikdy nenaplníte tu plnou hodnotu.

Vladimír KROC, moderátor

To byl Michal Mejstřík z Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd**. Díky. Na shledanou.

Michal MEJSTŘÍK, Institut ekonomických studií, **FSV UK**

Také, na shledanou.

Vladimír KROC, moderátor

Ve studiu zůstal Milan Slezák. Milane, Donald Trump se z Číny přesouvá do Vietnamu. Jak je pravděpodobné, že se zítra na okraji summitu sejde se svým ruským protějškem Vladimírem Putinem?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Vysoce pravděpodobné. Předpokládají to obě strany.

Vladimír KROC, moderátor

A jak důležitá je to schůzka? Pokud k ní dojde? Bude třeba důležitá pro řešení toho severokorejského problému?

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Samozřejmě to je jedna věc, na které Američanům záleží, pak jsou tam další věci, o kterých se může jednat, jako je Sýrie, situace po válce, která už zřejmě pomalu končí, a také Ukrajina. Ale z hlediska jaksi globálního ta schůzka nebude tak důležitá, jako byla právě schůzka s čínským prezidentem, protože málo platné, těmi prvními ekonomikami světa jsou přece jenom čínská a americká, ruská je v závěsu.

Vladimír KROC, moderátor

To byl zahraničně politický komentátor Českého rozhlasu Milan Slezák. Děkuju. Na shledanou.

Milan SLEZÁK, zahraničně politický komentátor

Na slyšenou.

Slavný Big Ben v Hodinové věži Westminsterského paláce v Londýně se opět rozezněl

9.11.2017 ČRo Plus str. 07 17:10 Den podle...

Libor DVOŘÁK, moderátor

No, a závěrem jedna zajímavost z Londýna.

/ Ukázka /

Libor DVOŘÁK, moderátor

Slavný Big Ben, asi jste poznali, v Hodinové věži Westminsterského paláce v Londýně se dnes po skoro čtvrtroční přestávce opět rozezněl. Zvon utichl 21. srpna kvůli opravám věže, které mají trvat celkem 4 roky. Úřady ale oznámily, že při významných událostech ho obyvatelé a návštěvníci britské metropole i během této doby občas uslyší. U telefonu už je Johana Kudrnová z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den, Johano.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přeji hezký podvečer.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Připomeňme si, prosím, historii této asi nejslavnější 157 let staré londýnské památky.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych začala asi tím, že když se řekne Big Ben, tak si většina lidí představí onu ikonickou Hodinovou věž napravo od britského parlamentu. Nicméně je třeba zdůraznit, že Big Ben se jmenuje jenom velký zvon, který vyzvání. Tak jak jsme před chvílí slyšeli. Věž se jmenuje Alžbětina, byla přejmenovaná v roce 2012 z Hodinové věže u příležitosti oslav výročí Alžběty II. No, a samotná budova byla postavena v roce 1834 po velkém požáru a za těch 157 let se opravdu stala jedním ze symbolem nejenom Londýna, ale i Británie a možná bych se nezdřáhala říct celé západní civilizace.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Ano. Johano, co všechno se bude opravovat? Já jsem se někde dnes dočetl, že ten velký 14tunový zvon je v pořádku. A že půjde v podstatě jenom o stavební práce.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně tak. Zvon je v pořádku. Zvon zůstane na místě. Nicméně utichne kvůli bezpečnostním nařízením, aby všichni ti opraváři byli v pořádku. Nicméně se bude opravovat celá věž. To znamená, zahálí se do lešení, budou se opravovat praskliny v omítce, dochází tam ke korozi kovových částí různých, prosakování vody. Ale co důležité, bude se opravovat i onen hodinový mechanismus, aby tedy pro příští generace odbíjel velký Big Ben stále přesně na sekundu, tak jak je tomu dodnes. Takže zvon se nikam nestěhuje, nicméně po 4 roky až na zvláštní příležitosti tedy Londýňané ikonický zvuk neuslyší.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Proč to všechno bude trvat tak dlouho?

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, že ty opravy jsou opravdu komplexní. Jak jsem naznačila. Mimo jiné budou instalovat výtah do vnitřku téhle věže. Ale já bych v podstatě ten parlament, nemyslím si, že by bylo v jejich zájmu prodlužovat tady ty čtyřleté opravy. Protože přece jenom Big Ben je obrovská turistická atrakce. A oni už ten parlament teď tlačí na zkrácení té doby. Není jasné, jestli se jim to povede, nicméně myslím si, že pro to udělají všechno.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Kolik to všechno bude stát? Já jsem někde četl také dnes nebo včera navečer, že rovnou už na začátku je jasné, že ta cena se významně zvýší.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, přesně tak, přesně tak. Ještě před rokem byly ty odhady kolem 21 milionů liber. A dnes byly aktualizovány téměř na trojnásobek na 61 milionů. Což je v přepočtu neuvěřitelná miliarda 700 tisíc korun. 700 milionů, pardon, korun. Takže to obrovsky narostlo. Ale je to pochopitelné. Myslím si k rozsahu těch oprav.

Libor DVOŘÁK, moderátor

Poslední otázka pro Johanu Kudrnovou. Vy už jste to trošku naznačila. Mluvila jste o symbolu málem celé západní civilizace. Proč to podle vašemu, vašeho soudu tak je? Prosím už o stručnou odpověď.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím si, že velkou roli zde hraje populární kultura. Tedy Big Ben se objevuje v každém filmu, který se obje..., odehrává v Londýně. Ale zároveň například ve slavném románu Virginie Woolfové, kde Clarissa Dallowayová poslouchá odbíjení zvonu po celou délku toho románu. No, a poslední věc, kterou bych zmínila je tedy, že Westminsterský komplex jako celek je velmi výjimečné architektonické dílo.

Libor DVOŘÁK, moderátor

To byla Johana Kudrnová. Děkujeme a pěkný večer, Johano.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Hezký večer i vám, Libore.

Libor DVOŘÁK, moderátor

To je vše, dámy a pánové, i vám všem pěkný večer.

Nová děkanka FSV čelí kritice, že publikovala v predátorských časopisech

9.11.2017 respekt.cz str. 00 respekt.cz

Petr Horký

Alice Němcová Tejkalová přiznává, že mohla být obezřetnější

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy bude mít od příštího roku novou děkanku. Akademický senát zvolil do čela fakulty dosavadní ředitelku Institutu komunikačních studií a žurnalistiky (IKSŽ) Alici Němcovou Tejkalovou. Její zvolení však vyvolalo vlnu kritických reakcí na sociálních sítích i mezi některými akademiky. Němcová Tejkalová totiž před dvěma lety publikovala dva vědecké články v tzv. predátorských časopisech. Tedy publikacích, které se navenek tváří jako seriózní odborné časopisy, ale pouze parazitují na systému financování vědy.

Malý úvod pro ty, kteří se nevyznají detailně ve světě vědy a výzkumu: vědecká pracoviště (nejen) v Česku jsou hodnocena podle toho, jak se jim daří publikovat články svých pracovníků v odborných časopisech, které jsou součástí mezinárodních databází jako Web of Science nebo SCOPUS. Za články publikované v těchto odborných titulech vědecká pracoviště dostávají body a za body pak peníze od státu. Původní myšlenka tohoto systému byla dobrá – jednoduše změřit, jak které pracoviště pracuje a kolik si zaslouží peněz. Postupem času se ovšem na scéně objevili lidé, kteří v systému našli mezeru. Vznikly časopisy, které se na pohled tváří výběrově, ale přitom publikují jakýkoli článek – vědec jim za to pouze dá menší finanční částku. A pokud je za vykázanou publikaci svým pracovištěm ohodnocen, tato transakce se mu vyplatí. A právě pro tyto publikace se vžilo označení predátorské časopisy.

Být obezřetnější

Nekorunovaným mistrem ve vysávání tohoto systému se stal dnes už bývalý badatel **FSV UK** Wadim Strielkowski. Ten během působení na IKSŽ v predátorských časopisech publikoval velké množství textů a často šlo o vědecky zcela bezcenné práce. Strielkowski navíc přesvědčoval kolegy, aby články v jím využívaných časopisech rovněž publikovali. A jedním z těch, kteří mu naletěli, byla i Tejkalová-Němcová. Šéfka IKSŽ v roce 2015 publikovala dva články v titulech, které jsou na tzv. Beallově seznamu predátorských časopisů; šlo o Mediterranean Journal of Social Sciences a Journal of Language and Literature.

Tejkalová Němcová se brání, že v roce 2015 o existenci výše popsaných praktik v Česku nikdo tušen. „Měla jsem dvě publikace v časopisech na Beallově seznamu v době, kdy jsme u nás na pracovišti nikdo nevěděli, že existuje. Je to nepříjemná zkušenost, se kterou jsem se musela vypořádat. Díky tomu jsem se dozvěděla spoustu informací o tom, jak se do takové situace můžete dostat i naprosto nezaviněně. Snažili jsme se pomoci

kolegům, aby se jim to také nestalo, byli jsme první, kdo tu měl publikační pravidla. Publikační etika je tak pro mě super důležité téma," říká na svou obranu.

Uznává ale, že mohla být při posílání textu do těchto časopisů obezřetnější. Pak by totiž zjistila, že se nejedná o seriózní publikace. „Poučení bylo mimo jiné i to, že je potřeba si ten časopis prohlédnout celý. Nejen pouze jeden článek nebo jedno téma, které člověka zajímá. Já jsem tehdy neviděla celé číslo ani u jednoho z časopisů, ve kterých jsem publikovala, spolehla jsem se na doporučení," říká Tejkalová-Němcová. Nicméně celou kauzu považuje za vyřešenou záležitost.

Opět jsem věřil, že tentokrát (přece!) fakulta zaujme jasný postoj a zvolí někoho, kdo s neetickou publikační praxí neměl žádné problémy.

Tweetni to

Letos na podzim při volbě děkana ale dva roky starý případ znovu ožil. Dvacet členů akademického senátu stálo před rozhodnutím: může se stát děkanem fakulty někdo, kdo odborně taktó významně škojbrtnul? „Tato otázka byla půdě akademického senátu dlouze diskutována. Pro senátory šlo při jejich rozhodování o negativní faktor, který však vyvažovaly bohaté manažerské zkušenosti a diplomatické schopnosti, které doktorka Němcová Tejkalová opakovaně a dlouhodobě prokázala při práci na fakultě i na rektorátu," říká předseda senátu David Emler z Institutu mezinárodních studií na FSV. „Vím však o tom, že pro některé členy akademické obce se jedná o fakt, který ji vylučuje z okruhu vhodných kandidátů na děkana," dodává. Šéfká IKSŽ pak byla zvolena ve druhém kole voleb většinou 12 hlasů.

Vůbec nejhlasitější kritickou reakcí na její zvolení byla rezignace šéfa Ústavu mezinárodních vztahů Petra Kratochvíla na členství ve vědecké radě FSV. Ve veřejném dopise, který publikoval mimo jiné na Facebooku, profesor zdůvodňuje rezignaci právě tím, že se fakulta nevypořádala s publikačními praktikami, mezi které patřily i dva články Tejkalové Němcové.

„Opět jsem věřil, že tentokrát (přece!) fakulta zaujme jasný postoj a zvolí někoho, kdo s neetickou publikační praxí neměl žádné problémy. Tedy někoho, kdo v predátorských časopisech či nakladatelstvích sám nepublikoval a kdo není s celou aférou nikterak spojován. Domníval jsem se, že sebezáchovné mechanismy, a tak široce pocitovaná potřeba očistit poškozenou pověst fakulty nemohou vést k jinému řešení než k volbě právě osobnosti s vysokou mírou akademické odbornosti i osobní integrity," píše Kratochvíl. „Jistě tedy chápete, že nemohu v nové situaci postupovat jinak," vysvětluje rezignaci. Z podobných důvodů dříve opustil post ve vědecké radě také ekonom Lubomír Mičoch.

Spíše manažer

Kratochvíl nesouhlasí s tvrzením, že se fakulta jako celek s kauzou predátorského publikování dostatečně vypořádala. Většinu kritiky se sice snesla na šéfká IKSŽ, ale v predátorských vydavatelstvích ale dříve publikovali i členové jiných součástí fakulty, zejména Institutu ekonomických studií, upozorňuje Kratochvíl. Studenti a pracovníci IES opakovaně publikovali monografie ve vydavatelství Lambert Academic Publishing, které je ve světě všeobecně známé tím, že otiskne cokoli. Za tyto publikační výstupy pak dostal institut podle systému hodnocení vědy peníze. „Je opravdu šokující, že publikace v tomto predátorském nakladatelství IES dodnes uvádí na svých internetových stránkách. Je pro mě nepochopitelné, že se jimi opravdu chlubí," komentuje to Kratochvíl.

Zvolení nové děkanky sice řadu akademiků i studentů pobuřuje, ale faktem je, že elitní badatelé se do řídicích pozic na FSV příliš nehrnou. Jediným protivníkem ve volbách byl Petr Soukup z Institutu sociologických studií. První kolo volby dopadlo nerozhodně 10:10, ve druhém zvítězila Němcová Tejkalová, která má spíše pověst schopné manažerky než elitní vědkyně. „Před volbou děkana byla velká poptávka po docentech a profesorech, kteří by měli zájem tuto vrcholnou funkci vykonávat. Ani po prvním kole volby, které skončilo patem, se však nikdo habilitovaný nepřihlásil. Osobně si to vysvětluji tím, že jde o špičkové vědce středního věku, kteří jsou vytíženi mezinárodními projekty a výzkumnými granty na mnoho let dopředu. Manažerské a administrativní povinnosti, které se k funkci děkana váží, by jim vlastně minimálně dočasně vystavily stop stav na vědeckou kariéru," říká předseda senátu Emler. A dodává, že jedním z hlavních úkolů nového děkana bude dohlédnout na

stavbu nové fakulní budovy v Jinonicích. Projekt za stovky milionů je výzvou vhodnou právě spíše pro manažera.

Kritizovaný systém hodnocení vědy, který existenci predátorských časopisů podporoval, byl mezitím letos v únoru zrušen. Vláda místo něj schválila návrh nového systému hodnocení. Do budoucna nemá výzkumným pracovištím přidělovat body (a peníze) podle množství publikací, ale bude zkoumat kvalitu jen malého množství těch nejlepších publikací každého ústavu. Tyto výstupy budou posuzovat externí hodnotitelé a renomovaní zahraniční odborníci. Vědci, kteří dosud publikovali v nevýznamných či přímo pochybných časopisech, tak pro tuto strategii ztratí motivaci. Podobný systém založený na kvalitě, nikoli kvantitě funguje v Británii. Na přehnaný optimismus je ale ještě brzy - nový systém hodnocení ještě není zcela dopracovaný a jen náběh bude trvat roky.

URL| <https://www.respekt.cz/spolecnost/nova-dekanka-fsv-celi-kritice-ze-publikovala-v-predatorskych-casopisech>

Zprávy krátce

9.11.2017 Metro str. 08 Domov
MET

Zeman a Drahoš. Oba stejně

Prezident Miloš Zeman a bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš jsou podle modelu, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kancelář, nyní rovnocennými favority prezidentské volby. U obou se pravděpodobnost jejich vítězství pohybuje na úrovni 39 procent, oznámili zpracovatelé modelu z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. S velkým odstupem následuje expremiér Mirek Topolánek (12,5 procenta) a textař a podnikatel Michal Horáček (6 procent).
ČTK

Objednávejte letos dárky raději dřív

Předvánoční sezona bude pro dopravce ještě těžší než v předchozích letech. Pro zákazníky mají jednoduchou radu: kdo chce dostat dárky včas, neměl by s objednávkami z e-shopů čekat na poslední chvíli. Již v sobotu nákupní horečku odstartuje největší e-commerce akce roku, AliExpress Day, v rámci něhož velký čínský portál zlevní až 90 % sortimentu. AliExpress nabývá na popularitě i v Česku, což potvrzují i údaje jednoho z největších tuzemských cashback portálů Tipli.

Regionalni mutace| Metro - Praha

RENEŠANČNÍ STUDENTI

9.11.2017 Instinkt str. 46 Společnost - fenomén
Jan Škoda

K vysokoškolskému studiu patří stejně jako koleje, menzy nebo kredity. Kdo? Program Evropské unie zvaný Erasmus. Za dobu své 30leté existence, kterou slaví, vyslal na univerzitní studium do zahraničí už 4 miliony Evropanů. Za hranice díky němu vyjíždějí i studenti gymnázií a učňové. Čím je láká? Má nějaké mouchy? Proč je úspěšný? A je vůbec úspěšný?

Xavier se musí naučit španělsky, a tak hodlá využít nabídku v programu Erasmus a odjet do Barcelony. Nastěhuje se do bytu, kde žije sedm studentů, každý z jiného koutu Evropy. Xavier si na ně musí zvyknout, naučit se fungovat v jiném městě, osamostatnit se. A dospět... Xavier je fiktivní postava slavného francouzského snímku Erasmus, ale jeho osud sdílí miliony Evropanů – i 90 000 českých studentů. Právě tolik lidí s ním z ČR vyjelo za hranice od roku 1998, kdy u nás začínal.

Před oněmi 30 roky díky němu vycestovalo 879 mladých lidí, jejich počet však roste – každoročně je to asi 8000 studentů. A nejde jen o vysokoškoláky, ale i středoškoláky, učitele, učně, dobrovolníky, předškoláky. Všichni mohou na tomto stipendiu čerpat z 30 milionů eur (825 milionů korun), kterými program v Česku Evropská komise dotuje. Kdo, respektive co je Erasmus?

Program na dospívání?

„Erasmus je už pro všechny. Vysokoškoláci jezdí skrze něj na dva druhy aktivit; na klasické studium nebo na pracovní stáž. O stáži je zájem, jsou atraktivní položkou do životopisu,“ říká Lucie Durcová z Domu zahraniční spolupráce, který Erasmus v Česku koordinuje. Právě on může dát pracovní kariéře „švih“.

„Na Erasmu jsem našel svoje první zahraniční klienty a moje firma začala růst,“ vzpomíná úspěšný český podnikatel, ředitel a zakladatel české technologické společnosti STRV David Semerád. Teď žije v Los Angeles, zaměstnává desítky lidí a vyvíjí mobilní aplikace. V Česku realizoval aplikaci Order na objednávání jídla. „Při studiu na České zemědělské univerzitě jsem vyjel na technickou univerzitu do Mnichova, prohloubil si znalosti angličtiny, což mi pomohlo v byznysu. Roky studia na veřejce by mi jinak splývaly, odjezd byl extrémně zajímavý,“ míní úspěšný byznysmen, který si v Mnichově užil i večírky. „Seznámil jsem se tam s klukem, který mi líčil nápad, že chce Čechy naučit míchat si vlastní müsli. Říkal jsem mu, že je to blbost. A on pak založil úspěšnou firmu Mixit,“ usmívá se.

Večírky, nebo studium?

Party do rána a hektolitry alkoholu si s Erasmem spojují mnozí, podle koordinátorky Durcové ale pobyt v cizině takovou dovolenou není. „Účastník musí dovézt domů určitý počet kreditů, většinou

20. Když to neudělá, má problém. Navíc dotyční studují v jiném jazyce, takže o prázdniny nejde,“ říká.

Volnější studijní režim si přesto mnozí účastníci chválí, třeba spisovatelka Radka Třeštíková, která jako studentka práv odjela v roce 2005 do španělské Valencie.

„Nejsem typ člověka na večírky, ale Erasmus pro mě byl určitě i relax před tím, než se plně zapojím do pracovního procesu. Pořád tam svítilo slunce, měla jsem milé spolubydlící a fakulta byla hned u moře; když skončilo vyučování, šla jsem si zaplavat,“ vzpomíná autorka bestselleru Bábovky, která na Erasmu psát začala. „Cíleně jsem nevyhledávala kontakt se žádnými Čechy a většina literatury, kterou jsem tam četla, byla ve španělštině. Až mi časem začala čeština chybět. Abych se k ní tedy vrátila, začala jsem psát historky z každodenního života,“ popisuje Třeštíková.

Naopak striktně studijní Erasmus zažila brněnská stand-up komička Adéla Elbel. Na pět měsíců jela studovat holandštinu

do belgického Gentu. Ne sama, s pětiletou dcerou. „Neplánovala jsem to, protože se mi dítě narodilo dříve, než jsem začala studovat. Tedy o tři týdny,“ říká Elbel, která rok šetřila, aby s dítětem mohla pobývat za hranicemi. „S děckem nedostanete studentský pokoj, musela jsem více pátrat a nakonec jsem náhodou dostala pokoj pro páry. Od okolních sousedů zněl James Blunt, to bylo zrovna jeho období,“ usmívá se.

Studium zvládala s přehledem, dcerce našla školku a sama měla čas na náročné povinnosti. „V Belgii při studiu nikdo nepracuje, prostě nemá čas, je stále v knihovnách,“ podotýká komička. Dceru vyzvedávala denně o půl čtvrté, chodily na procházky, kdy ji vedla dcera, má totiž lepší orientační smysl. „Jednou za měsíc jsme jely na výlet... Bylo to super,“ hodnotí ex post.

Šetření na cestu prostřednictvím Erasmu není výjimka. Studenti na Erasmu tráví minimálně tři měsíce a každý jim na účet chodí stanovená částka. Jedou-li do dražších destinací, jako jsou Dánsko, Velká Británie či Švédsko, dostanou 500 eur, při cestě do Belgie a Německa mají nárok na 300 eur a pobyt v Makedonii či Bulharsku jim zajistí 200 eur. „Je jedno, na co studenti tyto peníze využijí, většina si z nich zaplatí ubytování. Hodně studentů si na život v zahraničí musí přidat ze svého,“ říká Durcová.

Bourala jsem divadlo

Peníze třeba jen taktak stačily studentce pražské FAMU Alici Krajčírové, která zamířila na pracovní stáž na tři měsíce do jednoho z nejdražších měst: do Londýna. „Nájem za pokoj byl 21 tisíc, což je průměr, stejně mi ale došly peníze. Týden jsem bydlela přes CouchSurfing a týden v divadle v centru Londýna, kde jsem dobrovolničila,“ konstatuje studentka. Nešlo o trhání lístků a uvádění hostů na jejich místa. „V tom divadle mělo den před mým příjezdem derniéru obří představení, které se skládalo ze třiceti scén v několika patrech a hrálo v něm několik stovek lidí. Budova se pak musela vrátit do původního stavu, takže já dva měsíce bourala divadlo v helmě, okovaných botách, pracovní kombinéze a roušce proti prachu,“ vypočítává. Občas tam dřela až do deseti hodin večer a byla tak unavená, že spala na půdě. „Byli jsme rodinná komunita... Rok předtím jsem se

musela starat o mámu, než se zhroutila a skončila v psychiatrické léčebně. Tohle pro mě byl brutální způsob, jak si vyčistit hlavu. Doslova božením zdí. Odsud mám certifikát, že můžu pracovat s vrtačkou, což se určitě neztratí,“ usmívá se čtyřicetiletá dívka, která by Erasmus absolvovala klidně znovu, akorát někde více na jihu nebo severu. Londýn pro ni byl příliš vyčerpávající. „Cítíte tam tíhu světa taženého byznysem, nedostatek času a nekvalitu rychlých vztahů,“ domnívá se.

Vztahy jsou velké téma Erasmu. Ať už nové, které je nezbytné rychle navázat, aby si člověk udělal kamarády, nebo staré, třeba partnerské, jež „erasmáka“ spojují s Českem.

„Mám rád výjezdy do zahraničí, ale nemám rád lidi, kteří mají pocit, že až tam začal jejich život! Pokud jste trochu starší, je to pro vás peklo! Ti mladí lidé z celé Evropy jsou často prvně z domu a jsou jako utržení ze řetězu,“ tvrdí Radek Mojžíš z Univerzity Karlovy. Sám několikrát vycestoval do Německa. Rezervovanější je i spisovatelka Třeštíková: „Věděla jsem, že jakékoli vztahy tam navážu, budou spíše uměle vytvořené právě na onen rok. S některými lidmi, které jsem tam poznala, jsem ovšem v kontaktu, občas se i navštěvujeme, ale... Nenazvala bych to přátelstvím na život a na smrt.“

Přátelství v rámci Erasmu jsou podle účastníků povrchní, přesto silná. Všichni „erasmáci“ jsou na tom podobně: jsou z cizí země a tady se navzájem potřebují. „Hlavně jsem si také vytvořil kontakty. Víím, že až pojedu do Limy, Buenos Aires, Madridu nebo Milána, nemusím řešit ubytování, protože ti známi mě k sobě vezmou. Dodnes si s nimi píšu, což třeba o lidech ze střední školy říct nemůžu,“ míní Matouš Hartman z Univerzity Karlovy.

Až do morku kostí

Na necelý půlrok namířila do švédské Uppsaly, která je hodinku vlakem od Stockholmu, Karolína Poliaková z **Fakulty sociálních věd** UK v Praze. Přítelku nechala doma.

„Myslím, že v dnešní době moderních technologií je snazší zůstat v kontaktu – psát si, volat, skypovat, posílat fotky, být de facto vedle sebe. Tím, že sdílejí i všední zážitky a baví se intenzivně, nemusí mezi partnery vzniknout propast. Ba naopak – teď si mnohem víc vážím chvílí, kdy jsme spolu,“ míní studentka, která si Erasmus nemůže vynachválit. Snad kromě švédských cen v obchodech, ty byly třikrát vyšší než v Česku.

„Nejvíce si cením toho, že jsem nasála jinou kulturu až do morku kostí. To z žádných knih ani médií člověk nevyčte. Ve Švédsku se všude jezdí na kole, i když je metr sněhu, v létě slunce skoro nezapadá a několikrát denně si můžete udělat pauzu na něco sladkého – takzvanou fiku,“ vyjmenovává.

V Praze Poliaková studuje nová média, ve Švédsku si mohla vybrat i předmět experimentální literatury a antropologii. „Překvapilo mě, že učitelům nevadila předchozí neznalost látky, naopak se jim různorodost studentů líbila. Ve třídě se tak potkávaly názory a metodiky z různých oblastí. To bylo inspirující, protože takový přesah je v dnešní době důležitý a spousta oborů se bez něj neobejde,“ zamýšlí se.

To zdůrazňuje většina lidí, kteří Erasmus vyzkoušeli. V zahraničí berou pedagogové studenty jako sobě rovné, zajímá je jejich názor. Nelpí se na definicích, ale schopnosti argumentovat.

I proto někteří studenti Erasmus nadšeně opakují. V každém cyklu studia (bakalářském, navazujícím magisterském či doktorském) mohou tento program zvolit, nejdéle vždy na 12 měsíců.

„Většinou frekventanti jezdí jen jednou za dobu studia, aby pak doma hladce dostudovali,“ míní koordinátorka Durcová. Formality k výjezdu zajišťuje studentovi škola, důležité jsou pohovor i motivační dopis.

A kdo jezdí na Erasmus k nám? Do Česka míří hodně Španělů, Němců či Portugalců, rosteme v oblíbenosti i proto, že jsme levná a bezpečná země. Celkem se u nás vystřídalo skoro 55 tisíc zahraničních studentů.

Budoucnost je zářná?

„Praha je pohoda, mají tu lehké předměty v angličtině, ve Španělsku vás třeba šoupnou mezi ostatní a nezajímá je, jestli umíte španělsky. Je to docela dril. O grenadské univerzitě se rozhlásilo, že je to dávačka s levným pivem, tak přitvrdili,“ dodává student Matouš Hartman.

Podle mluvčího Univerzity Karlovy je to se studiem cizinců trochu jinak. „Univerzita nabízí zahraničním studentům spektrum předmětů vyučovaných v cizích jazycích, především v angličtině. Nedá se říci, že by všechny byly účelově připravovány jen pro Erasmus. Řada je standardně vyučována v anglických programech nabízených na Univerzitě Karlově; to se týká medicíny, anglistiky, sociálních věd,“ tvrdí mluvčí Petr Podzimek. Některé obory ale připravují anglický obsah účelově pro „výměnné“ studenty. „Jde o obory vyučované na bakalářské a magisterské úrovni běžně jen v českém jazyce. Jedná se o historii, archeologii a dějiny umění,“ dodává.

Jak bylo řečeno, Erasmus ale neznamená jen cestu za poznáním, vzděláním a levnými zážitky pro vysokoškoláky. Do jeho přidružených programů se zapojují i učňové, předškoláci, sportovní organizace a jiní. V

ostravském Gymnáziu Hladnov například organizuje on-line spolupráci s italskou střední školou učitelka Martina Baseggio. „Máme společné chatovací hodiny, vymýšlíme projekty, píšeme příběhy. Vlastně se spolu učíme anglicky,“ naznačuje pedagožka. Hlavní motivací je ukázat, že angličtina je výrazný nástroj komunikace. V rámci projektu pak čeští středoškoláci odjíždějí i na krátké výlety do Itálie. „Pak už nemají strach z ciziny, vidí svět v kontextu a na vysoké škole třeba zvažují i Erasmus,“ popisuje Baseggio.

Ta možnost určitě bude i dál, Evropská unie zainvestovala od roku 2014 do roku 2020 program částkou 17,7 miliardy eur (389,12 miliardy korun) a už plánuje další fázi po roce 2020. Erasmus – způsob, jak poznat jinou kulturu, poslechnout si Jamese Blunta, získat certifikát k práci s vrtačkou a kromě toho trochu dospět a osamostatnit se – pokračuje dál...

HISTORIE ERASMU Čtyři miliony na cestách... Přesně tolik mladých Evropanů vyrazilo za 30 let existence programu Erasmus do zahraničí. K posluchačům vysokých škol se v rámci jednoho z neúspěšnějších projektů Evropské unie postupně přidali i žáci a učitelé základních a středních škol. „Matkou Erasmu“ je Italka Sofia Corradi. Ta měla jako studentka v roce 1958 problém s tím, aby jí byly v Itálii uznány zkoušky z předmětů, které složila v rámci Fulbrightova stipendia v Americe. Začala tedy apelovat na italské zákonodárce, aby zahraniční pobyty zjednodušili a dopřáli je všem, kteří o ně budou mít zájem. Prvním zárodkem byla spolupráce italských a francouzských vysokých škol, samotný Erasmus ale začal fungovat až v akademickém roce 1987/1988. Zasluhu na něm měl i Čech Ladislav Čerych, který ve 40. letech odešel z Československa, studoval v Paříži a poté tam pracoval jako ředitel Institutu pro vzdělávání a sociální politiku.

Během prvního roku fungování Erasmu vycestovalo 3244 studentů z 11 zemí, už za rok jich bylo 10 tisíc. V roce 2003 Erasmus přivítal miliontého účastníka, nyní se počet studentů ročně pohybuje kolem 300 tisíc. Čeští studenti se do zahraničních kampusů poprvé podívali v akademickém roce 1998/1999. Za necelých 20 let jich bylo asi 90 tisíc. Erasmus je pojmenován podle středověkého učenice Erasma Rotterdamského.

O autorovi| skoda@tyden.cz

Foto autor| foto: iStockPhoto, Jakub Hněvkovský, archiv

Foto popis| S DÍTĚTEM. Brněnská komička Adéla Elbel vycestovala za pomoci Erasmu do Belgie. A to i s pětiletou dcerou.

Foto popis| ROZJETÝ BYZNYS. Nyní podniká v Los Angeles, ale první cenné kontakty získal David Semerád při studiu v Mnichově.

Foto popis| NOVÉ ZÁŽITKY. Matouš Hartman si během pobytu na Erasmu vytvořil kontakty do celého světa.

Foto popis| ZÁBAVA I STUDIUM. Mladí lidé si umějí podle Radka Mojžíše (vpravo) Erasmus opravdu užít. Někdy až moc...

Foto popis| JINÁ KULTURA. Karolína Poliaková (druhá zprava) ve Švédsku oceňovala pauzy na sladké občerstvení. Říká se jim „fika“.

Foto popis| OSLAVA ERASMU. V Česku se k výročí spuštění Erasmu konají diskuzní besedy. Účastníci zdůrazňují, že je tento projekt naučil hlavně samostatnosti.

Volební model: Favority prezidentské volby jsou Zeman a Drahoš

8.11.2017 euro.cz str. 00 Politika

Prezident Miloš Zeman a bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš jsou podle modelu, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kanceláří, nyní rovnocennými favority prezidentské volby. U obou se pravděpodobnost jejich vítězství pohybuje na úrovni 39 procent, oznámili dnes zpracovatelé modelu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„S velkým odstupem následuje expremiér a někdejší předseda ODS Mirek Topolánek (12,5 procenta) a textař a podnikatel Michal Horáček (šest procent). Šance ostatních kandidátů se nyní jeví mizivá,“ uvedli tvůrci modelu.

Až na pátém místě je s jednoprocentní pravděpodobností výhry bývalý šéf Škody Auto Vratislav Kulhánek (ODA), ostatní uchazeči mají podle modelu ještě méně nadějných vyhlídky.

Šance Zemana a Drahoše jsou vyrovnané, tvrdí model voleb

8.11.2017 [tyden.cz](#) str. 00 Domáci

ČTK

Prezident Miloš Zeman a bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš jsou podle modelu, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kanceláří, nyní rovnocennými favority prezidentské volby. U obou se pravděpodobnost jejich vítězství pohybuje na úrovni 39 procent, oznámili zpracovatelé modelu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Prezident Miloš Zeman a bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš jsou podle modelu, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kanceláří, nyní rovnocennými favority prezidentské volby. U obou se pravděpodobnost jejich vítězství pohybuje na úrovni 39 procent, oznámili zpracovatelé modelu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

"S velkým odstupem následuje premiér a někdejší předseda ODS Mirek Topolánek (12,5 procenta) a textař a podnikatel Michal Horáček (šest procent). Šance ostatních kandidátů se nyní jeví mizivá," uvedli tvůrci modelu.

Až na pátém místě je s jednocentní pravděpodobností výhry bývalý šéf Škody Auto Vratislav Kulhánek (ODA), ostatní uchazeči mají podle modelu ještě méně nadějně vyhlídky.

Procenta podle autorů modelu označují celkovou pravděpodobnost výhry konkrétního kandidáta, nikoli volební preference prezidentských kandidátů. Model vychází jak z průzkumů preferencí pro první kolo prezidentských voleb, tak z průzkumů pro druhé kolo volby a také ze sázkových kurzů. Jejich zahrnutí umožňuje podle tvůrců modelu zohlednit nejnovější informace a výsledek modelu aktualizovat každý den. Model zahrnuje všechny zveřejněné průzkumy preferencí, přičemž je váží stářím a kvalitou.

První kolo voleb hlavy státu se bude konat 12. a 13. ledna příštího roku, předpokládané finále o dva týdny později. Průzkumy a prognózy výsledku voleb bude možné před úvodním rozstřelem zveřejnit naposledy v pondělí 8. ledna.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/sance-zemana-a-draho-se-jsou-vyrovnane-tvr-di-model-voleb_453881.html

Favority prezidentské volby jsou podle prognózy Zeman a Drahoš

8.11.2017 [lidovky.cz](#) str. 00 Zprávy / Domov

ČTK

Prezident Miloš Zeman a bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš jsou podle modelu, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kanceláří, nyní rovnocennými favority prezidentské volby. U obou se pravděpodobnost jejich vítězství pohybuje na úrovni 39 procent, oznámili dnes zpracovatelé modelu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„S velkým odstupem následuje premiér a někdejší předseda ODS Mirek Topolánek (12,5 procenta) a textař a podnikatel Michal Horáček (šest procent). Šance ostatních kandidátů se nyní jeví mizivá,“ uvedli tvůrci modelu.

Až na pátém místě je s jednocentní pravděpodobností výhry bývalý šéf Škody Auto Vratislav Kulhánek (ODA), ostatní uchazeči mají podle modelu ještě méně nadějně vyhlídky.

Procenta podle autorů modelu označují celkovou pravděpodobnost výhry konkrétního kandidáta, nikoli volební preference prezidentských kandidátů. Model vychází jak z průzkumů preferencí pro první kolo prezidentských voleb, tak z průzkumů pro druhé kolo volby a také ze sázkových kurzů. Jejich zahrnutí umožňuje podle tvůrců modelu zohlednit nejnovější informace a výsledek modelu aktualizovat každý den. Model zahrnuje všechny zveřejněné průzkumy preferencí, přičemž je váží stářím a kvalitou.

První kolo voleb hlavy státu se bude konat 12. a 13. ledna příštího roku, předpokládané finále o dva týdny později. Průzkumy a prognózy výsledku voleb bude možné před úvodním rozstřelem zveřejnit naposledy v pondělí 8. ledna.

URL| https://www.lidovky.cz/favority-prezidentske-volby-jsou-podle-prognozy-zeman-a-drahos-p8e-/zpravy-domov.aspx?c=A171108_162847_ln_domov_ele

Politika Donalda Trumpa

8.11.2017 ČT 24 str. 02 20:00 90' ČT24

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak teď ale Donald Trump jiným pohledem, pohledem americké veřejnosti, protože podpora Donalda Trupa právě za strany Američanů se rok od jeho zvolení do úřadu, řekněme, tak trochu změnila. Vůbec největší důvěru Američanů měl Donald Trump ihned na samotném počátku uvedení do úřadu, to bylo v lednu tohoto roku. Přímo na grafu vidíme, že s jeho politikou tehdy víc lidí souhlasilo, než nesouhlasilo. Pak ale našla změna, nadešla změna, a to hned následující měsíc. To už s jeho kroky nesouhlasila víc než polovina Američanů a i když v březnu krátce jeho popularita na chvíli vzrostla, tak později už pouze klesala. To trvalo přibližně do letošního léta, no, a během srpna a září si potom lehce polepšil. Poslední dobou ale znovu přibývá lidí, kteří s jeho kroky nesouhlasí. Aktuální hlava státu se pyšní vlastně jedním možná pesimistickým prvenstvím. Protože z posledních šesti prezidentů bylo všech zbylých pět pro Američany důvěryhodnějších. Jen pro úplnost dodávám, že ta čísla jsou datována k dvoustému devadesátému druhému dni ve funkci. Kromě Billa Clintona, jak je vidět, měli ve stejném období všichni nadpoloviční podporu a George Bush mladší dokonce zaznamenal rekordních 85 procent podpory. To, nicméně nutno dodat, šlo o data z období po útocích 11. září roku 2001. Donald Trump aktuálně nedosahuje ani 40procentní hranice. Proč tomu tak vlastně je? Budeme se bavit o tom, jak vlastně vypadá politika Donalda Trumpa rok po uvedení do úřad, respektive rok po jeho zvolení prezidentem. No, a pomohou nám v tom naši hosté. Je s námi Alexandr Vondra aktuálně reprezentující liberálně-konzervativní CEVRO Institut, mimo jiné také bývalý velvyslanec ve Spojených státech. Dobrý večer.

Alexandr VONDRA, bývalý velvyslanec, CEVRO Institut, ředitel, Centrum transatlantických vztahů /ODS/

Hezký dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Kryštof Kozák také z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, vítejte také vy. Dobrý večer.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, a po mé levici Martin Weiss, komentátor Echa24. Vítejte, Martine, dobrý večer.

Martin WEISS, komentátor, týdeník Echo

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

A ze vzdálenosti až z Litomyšle nám bude přispívat do diskuse, z deštivé Litomyšle, jak vidím, Roman Joch, ředitel Občanského institutu, tak doufejme, že to vydržíte, mockrát díky, že jste přijal naše pozvání. Dobrý večer.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak prosím, pane Jochu, abych, abyste nemohl zbytečně, tak v krátkosti rok Donalda Trumpa je pro vás příjemným překvapením nebo zklamáním?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

No, já ho hodnotím známkou trojkou, dva mínus až trojka, to znamená, v některých věcech ho považuji za úspěšného prezidenta, například tím, že se mu povedlo prosadit svého soudce Nejvyššího soudu, že prosadil některé soudce nižších soudních instancí, taky v tom, že zřejmě jeho politika snížení regulací, snížení korporátních daní povede k oživení americké ekonomiky, a taky ho považuji za prezidenta dobrého v tom, že otočil o 180 stupňů v některých svých názorech, například pokud jde o vztah k Evropě, především k NATO, k Severoatlantické alianci, kterou v kampani kritizoval jako zbytečnou a nyní především ve svém projevu ve Varšavě začátkem července řekl, že NATO je potřebná, že je důležitá, takže v tomto si myslím, že je standardním americkým politikem především ve vztahu vůči Evropě. Není to tím, kdo by nás opustil. Na druhou stranu musím říci, že jeho psychika nebo ještě lépe temperament je temperamentem ne člověka vyspělého, vyzrálého, ale častokrát připomíná trochu dítě, mám na mysli to jeho tweetování, jeho emocionální reakce na útoky vůči sobě, no, a pochopitelně je to polarizující prezident. On u jádra svých stoupenců vyvolává loajalitu, on neztratil to jádro svých stoupenců, u mnohých dalších zase vyvolává úžasnou nenávisť, takže polarizace americké společnosti je něco, co nezpůsobil Trump, ale mocně k tomu přispěl.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Kryštofe Kozáku, prosím, rozdělenost americké společnosti. Snažíme se odpovědět na otázku mimochodem, kterou položil i divák Ondřej, jak vlastně plní Donald Trump volební program? Jak naplňuje smlouvu s americkými voliči? Tak pokud vezmeme tedy americké voliče jako jednu velkou skupinu, uzavřel s nimi vůbec nějakou jednotnou smlouvu, když teď hovoříme o rozdělené společnosti?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tak já si myslím, že tady zazněl ten kontrast s Barackem Obamou a ten nemůže být v podstatě, v podstatě větší a je pravda, že ten americký volební systém jako vlastně napomáhá, napomáhá tomu, tomu rozdělení. Je potřeba si přiznat, že vítězství Donalda Trumpa bylo velmi, bylo velmi těsné. On vlastně nezískal ani většinu, většinu všech těch hlasů. A tady výjimečně musím ks kolegou Jochem souhlasit, že je to opravdu, opravdu polarizující, polarizující figura, která jako navíc ještě rozdmýchává některé jako dlouho zasunuté, dlouho zasunuté problémy v americké společnosti, že opět je na titulních stránkách problematika vlastně rasového soužití a prezident Trump jako jedna z těch věcí, kdy tu společnost rozděluje, tak, tak vlastně jednoznačně třeba neodsoudil ty, ty rasistické, ty rasistické demonstrace, respektive ti jeho poradci potom museli teda poradit a ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

/Nesrozumitelné/ odsoudil ...

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

To znamená, že to rozdělení, to rozdělení tam je a bohužel vychází i z Trumpova politického stylu, jo, jako myslet si, že on bude tím člověkem, který Ameriku sjednotí, tak to byla velká iluze. Nepovedlo se to ani Baracku Obamovi.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Pane Vondro, když si vzpomínám na vaše předchozí vystoupení v ČT 24 záhy po zvolení Donalda Trumpa, tak vy jste to kvitoval s tím, že vlastně teď se vrací jakási tradiční americká politika, možná tradiční role toho mytického bílého muže, o kterém se tolik hovoří, tak naplnil vaše očekávání Donald Trump za onen rok?

Alexandr VONDRA, bývalý velvyslanec, CEVRO Institut, ředitel, Centrum transatlantických vztahů /ODS/

No, tak já si rozhodně myslím, a tady nemám co měnit ani o rok poté, že Donald Trump je pro nás lepším prezidentem než Barack Obama, že polarizuje. No, polarizoval i Barack Obama, polarizoval i George W. Bush, to není nic nového pod sluncem a já jsem neočekával, že on sjednotí Ameriku, ale bych řekl, to celkové skóre, já nechci známkovat jako Roman Joch, to si myslím, že není vhodné kor rok je vlastně krátká doba, jo, ale v zahraničí bych řekl, lepší, než jsem čekal, doma bych řekl slabší, než jsem čekal, jako myslím doma ve Spojených státech.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ve Spojených státech, ano.

Alexandr VONDRA, bývalý velvyslanec, CEVRO Institut, ředitel, Centrum transatlantických vztahů /ODS/

A to trochu vysvětlím. On má teď dva roky a vlastně už má padesát procent toho času za sebou, že jo, do voleb těch /nesrozumitelné/ v Kongresu, a tak jak to bývá většinou, tak tam to kyvadlo se prostě hýbe na druhou stranu, čili já se osobně domnívám, že asi republikáni v těch volbách mohou prohrát, mohou možná ztratit i ten Kongres, koneckonců teď byly ty doplňovací volby guvernérské, tam už se ty trendy ukazovaly, takže on v podstatě bude-li vládnout čtyři roky nebo bude-li vládnout osm let, tak ty dva roky má na to, aby protlačil doma v Kongresu tu domácí legislativu, protože teď tam má tu většinu a on šel, on nešel jako Babiš mimo, on šel skrze Republikánskou stranu, což já vždycky kvituju jako ne mimo systém, ale v rámci systému ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

I skrze demokratickou v některých případech.

Alexandr VONDRA, bývalý velvyslanec, CEVRO Institut, ředitel, Centrum transatlantických vztahů /ODS/

No, v minulosti ano, on podporoval i v minulosti, ale teď šel, teď šel, prostě zúčastnil se primárek u republikánů, vyhrál, čili jsem očekával, že bude více schopen se prostě s tou většinou dohodnout, a prostě zdravotnictví, nepodařilo se mu vlastně v tomhle ohledu zrušit Obama Care.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

My se ještě podrobně k domácí politice dostaneme americké, tak nevystřílejte všechno střelivo, prosím, možná na úvod.

Alexandr VONDRA, bývalý velvyslanec, CEVRO Institut, ředitel, Centrum transatlantických vztahů /ODS/

No, prostě, v zásadě v té, pokud jde o tu legislativní agendu, tak tam to skóre je vlastně velmi slabé a zbývá mu už jenom rok, protože pak to bude daleko těžší, čili tam si myslím, že pro mě, z mého hlediska trošku zklamání, čekal jsem, že prostě bude ofenzivnější a prosadí toho doma daleko více, ale v zahraničí prostě se nekoná to, co všichni varovali, že zruší NATO, že nás prodá Rusům, nic takového se nekoná. Navíc, myslím, tak jak to hraje silově, třeba i tu Severní Koreu, tak si myslím, je naprosto v pořádku.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak Martine Weissi, ztotožňujete se s tím, řekněme, zatím tedy hodnocením můžeme zůstat u té trojky, kterou zmínil Roman Joch.

Martin WEISS, komentátor, týdeník Echo

Já myslím, že Roman Joch velmi správně zmínil jmenování toho soudce Nejvyššího soudu s tím, že to je vlastně ne nejvýraznější, ale téměř taky jediný jednoznačný úspěch prezidenta Trumpa v domácí politice. Ono to ale částečně padá i na tu, i na ty republikány jako stranu, jako ty kongresmany, kteří teda tvoří kongresovou delegaci. To jsou lidé, kteří asi pět let kampaňovali na tom, že zruší ten zdravotní zákon Obama Care a něčím ho nahradí. A když dostali teď tu možnost, když mají většinu a prezidenta, tak se ukázalo, že nejsou schopni se na tom dohodnout, jo.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak dost možná neměli ani nic připraveno, říkají někteří komentátoři.

Martin WEISS, komentátor, týdeník Echo

Nebo si sami nepřipouštěli, že to, co mají připraveno, je nerealistické natolik, že, že část jejich vlastního, vlastní strany vlastně není ochotná to přijmout. S tím, s těmi daněmi se to, s těmi daněmi se to vyvíjí podobně. Některé jeho regulační kroky, myslím, jsou pozitivní, je to vidět i na tom, že ta, že ta ekonomika se rozvíjí velmi dobře, jak, jak co do ukazatelů, jak růst HDP, tak i nezaměstnanost a podobně.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Můžeme si to mimochodem ukázat na grafech, protože je to jednak pokles nezaměstnanosti a modelově, vybrali jsme i jeden další ekonomický ukazatel, růst Dow Jonesova indexu, pokud to najdeme, ale tak možná prosím tedy, Martine, když už se o tom zmiňujete, nakolik skutečně za to může Donald Trump. Tady vidíme, to je ten okamžik zvolení a ten prudký propad, řekněme, u akciového indexu, není to ale přirozený vývoj, přirozená křivka historického růstu celosvětová?

Martin WEISS, komentátor, týdeník Echo

Já se přiznám, že si tady nebudu hrát na odborníka, který vám jako bude interpretovat růst akcií.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ne, rozumím, ale když říkáte, že jsou, je to vidět na číslech, tak se ptám, zdali skutečně je prokazatelné, že za to může Donald Trump nebo podle vašeho názoru, jak k tomu přispěl?

Martin WEISS, komentátor, týdeník Echo

Přispěl, dá se říct toto, že někteří experti předpovídali, že jeho zvolení bude pro ekonomiku znamenat katastrofu, a to se naprosto nestalo. A ten, myslím si, že i třeba mohl tam být určitý pozitivní psychologický efekt, co se týče, když se velké firmy rozhodují o nějakém outsourcingu, přesunout, přesunout pracovní místa do zahraničí, že třeba ta psychologická vlna některé firmy přiměla nechat nějaké investice doma a podobně. Některé, některé, některé regulační kroky, které dělal, jsou dobré, něco v tom jím navrhovaném zákonu daňovém může být velice dobré pro ekonomickou ekonomiku a mimochodem velice může to být velice problematické pro Evropu, mluvím o repatriacích zisků amerických firem.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Rozumím, ale právě ta daňová reforma, tu zmiňoval Roman Joch, spojme se opět s Litomyšlí tedy, prosím, to je ovšem, řekněme, ještě hudba budoucnosti nějaké výrazné snížení korporátních daní, a to celé, co vlastně Donald Trump nazývá daňovou reformou, tak nakolik je vlastně pravděpodobné, že v tom Senátu, kde už teď hraje jakousi ne nutně dominantní roli, mám tím na mysli samozřejmě Donalda Trumpa jako prezidenta, ne Republikánskou stranu, tak nakolik je to prosaditelné, na kolik to není jen plán?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Myslím si, že toto je něco, na čem se republikánští kongresmani a senátoři shodují všichni. Problém zrušení té Obama Care byl ten, že prezident Trump a vůdce republikánů v Senátu Mitch McConnell přišli s kompromisem, to znamená, část Obama Care zrušit, část zachovat a tento kompromis pro centristické republikánské senátory byl nepřijatelný, protože jejich voliči si už na Obama Care zvykli a báli se, že by byli poraženi ve volbách a naopak pro ty více libertariánské to byl přílišný ústupek Obama Care, protože oni ji chtěli zrušit celou. Pokud jde o snižování daní, tak to je něco jako republikánská ortodoxie a pokud se to republikánům nepovede, já nečekám, že se jim to nepovede, mají většinu, musím říct, že to tomu projde, ale kdyby se jim to nepovedlo, tak v podstatě republikánská většina v Kongresu selhala a oni úplně jistě ty volby v roce 2018 prohrají, takže to je něco, jako záchranná páka, která může, nemusí, ale může, pokud schválí snížení daní, zachovat republikánskou většinu buď alespoň v jedné komoře, nebo z hlediska republikánů v ideálním případě v obou. Je to něco, co musejí udělat.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak uvidíme, jak to dopadne. Teď jsem ale, pravda, odbočili od toho úplně iniciálního tématu, tedy americké společnosti a roku Donalda Trumpa jako, řekněme, symbolu. Kryštofe Kozáku, viděli jsme tu data approval ratings, tedy jaksi souhlas nebo soulad s politickou prezidenta. Možná vysvětlení, z čeho to vlastně vychází tato čísla, ty procentní body, které se narysují vždycky v tom grafu, tak svědčí skutečně o něčem?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

No, tak, svědčí, to je výsledek průzkumu veřejného mínění a je pravda, že jako ten nejdůležitější průzkum veřejného mínění jsou až ty volby, jo, a víme, že v těch posledních volbách se spousta těch průzkumů, průzkumů mylila. Nicméně dá se říct, že jako nějaký, nějaký trend to vystihuje. Ale je pravda, že Donald Trump je jako velmi dobrý v tom, že on vlastně pořád provádí určitou permanentní, permanentní kampaň a je spíš jako lepší jako volební lídr, než jako prezident, to znamená, že až dojde a ta důležitá věc bude, až dojde na otázku znovuzvolení, tak on bude opět jako nebezpečný protivník, protože se ukázalo, že jako ten jeho bombastický, vlastně populistický styl, který se moc nepárá, nepárá s fakty, tak bohužel v americké společnosti velmi dobře zabodoval.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, já jsem se totiž neptal na ten význam oněch procentních bodů náhodo, protože když se člověk baví s příznivci Donalda Trumpa, to je aspoň tedy moje osobní zkušenost, kterou můžeme buďto potvrdit, nebo vyvrátit, tak většinou řeknou: "Ta čísla jsou rigid, jsou zmanipulovaná." Stejně tak nedopadly, ano, jak jste zmiňoval tedy, ani průzkumy před volbami, tak proč tomu vlastně věřit? A teď, pokud si vzpomínám, anketa Washington Post a televize ABC dokázala nebo ukázala, že by Donald Trump vlastně mohl by klidně vyhrát znovu po roce.

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

No, tak ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Co to s tím má společného tedy ten rekordní, rekordně nízký soulad?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

Tam jako, to jsme tady prostě už opravdu je sféře spekulací, záleží na tom, kdo bude protikandidát, v jakém stavu bude americká ekonomika, co se stane přesně v těch volbách 2018, jo. Nicméně, a jako ukazuje se, že na ty průzkumy prostě není možné stoprocentně, stoprocentně spoléhat. Nicméně jako ta důležitá věc je, že, a je to trochu přirozené, že už potom, už po tom roce jako někteří Trumpovi příznivci, myslím si, že spíš z hlediska takových těch konzervativnějších republikánů jako některé ty jeho excesy byly, byly až příliš a je to vidět i u republikánů v Kongresu, jako vlastně spousta lidí z toho republikánského establishmentu se od Trumpa nějakým způsobem, způsobem distancovala, a to si myslím, že je hlavní jako tam, tam bych vysvětlil ten pokles.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak díky moc. Za malou chvíli, i pane Vondro, se k vám dostaneme, ale teď s dovolením ještě pojdme se spojit s Litomyšlím s Romanem Jochem. Zajímalo by mě, čím si to vysvětľujete, že vlastně Donald Trump, byť ta jeho, řekněme, legislativní úspěšnost není úplně dech beroucí, tak stále své voliče, řekněme, nezklamal.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Oni ho volili jako změnu vůči politice Baracka Obamy a on představuje výrazný kontrast vůči prezidentu bývalému. To je jeden důvod. Druhý důvod, Američanům, těm jeho voličům sympatizují..., se líbí a je sympatický ten jeho bojový duch, to je taky velice důležité. No, a konečně si musíme uvědomit, že v Americe, v prezidentských volbách nestačí získat nadpoloviční většinu všech hlasů, ale většiny v klíčových státech a právě díky tomuto federalistickému mechanismu by Donald Trump měl šanci, kdyby volby byly nyní v tomto listopadu, vyhrát znovu, hlavně, kdyby jeho protikandidátkou byla Hillary Clintonová. Naopak mnohem horší situace by byla, kdyby to byl nějaký mladší, úspěšnější demokratický guvernér nějakého státu. Takže Amerika je společnost velice polarizovaná, rozdělená, není to jenom americká společnost, jsou mnohé i evropské společnosti rozdělené půl na půl. No, a můj osobní názor je ten, že pokud republikáni výrazně prohrají ty doplňovací volby do Kongresu v listopadu 2018, tak se určitě v primárkách republikánských najde republikánský politik, který bude chtít získat nominaci, to znamená odepřít Donaldu Trumpovi nominaci. Pokud naopak republikáni zvítězí, tak je v podstatě úplně jisté, že žádný protikandidát Trumpa v primárkách nebude, no, a samozřejmě ty volby rozhodnou, rozhodne především ekonomická situace. Bude-li ekonomická situace v létě 2020 dobrá, Donald Trump bude znovu zvolen, si myslím, nebude-li dobrá nebo Američané budou mít dojem, že není dobrá, tak demokraté budou mít velkou šanci získat Bílý dům.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak sázkaři teď možná zbystřili. Roman Joch byl hostem Devadesátky, mockrát díky za váš čas. Mějte se hezky. Na shledanou.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Na shledanou.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

My samozřejmě ostatní pokračujeme v diskusi. Pojdme ale nejprve, pokud se bavíme o americkém voliči, zaměřit za mužem, který z nás všech ve studiu ČT 24 mezi americkými voliči tráví asi nejvíce čas, Martin Řezníček, náš zpravodaj ve Spojených státech, je s námi ve spojení. Martine, přeju dobrý večer.

Martin ŘEZNÍČEK, zpravodaj ČT v USA

Dobrý večer.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak vlastně podobná otázka jako na Romana Jocha. Co teď říkají voliči Donalda Trumpa a pokud možno, znovu po roce si zkusme definovat, kdo to vlastně je, protože to byla velká otázka. Právě před rokem, kde se najednou vzali ti lidé, kteří prohlašovali neortodoxního, pětáctýřicátého amerického prezidenta?

Martin ŘEZNÍČEK, zpravodaj ČT v USA

Byli to lidi, kteří před tím nechodili často k volbám. Byli to lidi nespokojení, byli to lidi, kteří přišli buď o práci v tradičních amerických odvětvích průmyslu, nebo to byli lidi, kteří skutečně toužili po nějaké velké změně, byla to docela heterogenní skupina, nebyla to úplně úzká skupina jenom méně vzdělaných dělníků, jak někteří tvrdili. V žádném případě, tohle byla jedna část, ale samozřejmě důležité bylo to, že se podařilo Donaldu Trumpovi zvítězit ve 3 důležitých státech, kde se neočekával jeho úspěch a zároveň v těchto státech v několika konkrétních okresech, a když se na to podíváme dlouhodobě, tak americké prezidentské volby se nakonec

rozhodují nejenom v několika státech, ale právě v těch okrcích a nakonec může rozhodnout jako v případě Donalda Trumpa, teď se nebavíme o tom, kolik získal hlasů, tedy ten rozdíl téměř 3 milionů hlasů méně ve srovnání s Hillary Clintonovou, ale záleží na několika desítkách tisíc hlasů v těch konkrétních okrcích. A to je velmi důležité v tuhle tu chvíli a pro nejrůznější analytiku to slouží jako skutečně ten zlatý grál dat, je, jak dopadly volby v noci na dnešek v několika státech, zejména New Jersey, ale hlavně ve Virginii sousední tedy, a to z toho důvodu, je to jako když havaruje velké letadlo a rozebírá se černá skříňka nebo když máš test jaderné bomby a několik měsíců se potom analyzují data. Teď se budou republikáni a demokrati hluboce nořit do těch jednotlivých dat, jednotlivých okrců tady ve Virginii, aby zjistili, kde došlo k tomu posunu, v tradičních republikánských oblastech, jaký vliv na to měla demografie a tak dále a z tohohle půjde vyčíst, skutečně hodně ohledně potenciálu jednotlivých okrců, jednotlivých kandidátů v těch volbách do Kongresu příští rok, a proto to, co se stalo v noci na dnešek, kromě té demokratické vlny, je tohle to velmi důležité.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak díky moc za postřeh, Martine, ale já s dovolením, když už se bavíme o analýze dat, tak nemůžu neopakovat vlastně onu ekonomickou otázku, kterou jsem tu před chvílí pokládal. Růst americké ekonomiky Donald Trump, který ho slíbil svým zvolením a názory často možná i prodemokratických možná komentátorů, kteří říkají: "Nikoli, to je ještě dozvuk politiky prezidenta Obamy nebo je to ozvěna celosvětového růstu," tak co vlastně říkají američtí ekonomové. Shodnou se na tom?

Martin ŘEZNÍČEK, zpravodaj ČT v USA

Neshodnou, v žádném případě a už jenom proto, že spoustu těch ekonomů tihne buď k demokratům, nebo k republikánům. I ti, kteří říkají, že jsou nezávislí, mají různé názory a nebo nemají nějakou politickou afiliaci, ale zároveň mají prostě různé názory na to. Ano, když se podíváme čistě na ta data, tak jsou víceméně pokračováním toho trendu, který byl nastaven už za Baracka Obamy, kdy se Amerika sice pomalu ve srovnání s dřívějšími recesemi, ale začala z té recese vzpamatovávat. Byl to také argument Donalda Trumpa, že se vzpamatovává pomalu. Zároveň ale Donald Trump tvrdí, že americká burza například jaksí nabyla na objemu o 5 bilionů dolarů, že to je velice důležité, že to je znak toho, že podnikatelé důvěřují vládě, její hospodářské politice, že jí důvěřují v tom, že dokáže prosadit reformu daní a spoustu dalších věcí. Ta pravda většinou bývá někde uprostřed, ale v tuhle tu chvíli samozřejmě jako v jakýkoliv jiných volbách platí to, že pokud se bude dařit hospodářství americkému, pak šance Donalda Trumpa, obecně republikánů je v těch volbách dalších, ať už v roce 2018 nebo 2020 daleko vyšší, než pokud by začalo americké hospodářství z jakýchkoliv důvodů klopýtat.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Postřehy přímo z Washingtonu nám přinesl Martin Řezníček. Martine, prozatím díky, ale nutno říci, že to nebyl poslední Martinův vstup, který dnes v Devadesátce uslyšíme. Vrátime se za pár minut a budeme analyzovat právě domácí úspěchy nebo neúspěchy současné americké hlavy státu.

Favorité voleb? Zeman s Drahošem, Topolánek však je už třetí

8.11.2017 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage
red, mh

Miroslav Topolánek se během pár dní stal vážným soupeřem v souboji o Pražský hrad. Začínají mu věřit nejenom bookmakeři, ale i výzkumníci z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří vypracovali web kdovyhrajevoly.cz. U obou je Topolánek už na třetí pozici a předstihl tak i Michala Horáčka.

Miroslav Topolánek se během pár dní stal vážným soupeřem v souboji o Pražský hrad. Začínají mu věřit nejenom bookmakeři, ale i výzkumníci z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kteří vypracovali web kdovyhrajevoly.cz. U obou je Topolánek už na třetí pozici a předstihl tak i Michala Horáčka.

Ještě minulý týden měl přítom u sázkových kanceláří Topolánek kurz 225:1. Nyní se pohybuje mezi 5:1 a 6,5:1. Před ním se však pohybuje Miloš Zeman s nynějším kurzem okolo 1,6:1 a Jiří Drahoš s kurzem v rozmezí 2,7-3:1.

Web kdovyhrajevolby.cz, který bere v úvahu jak kurzy sázkových kanceláří, odráží i nejnovější dostupné informace a všechny zveřejněné průzkumy veřejného mínění, Topolánkovi šance vypočítal na 12,5%. O první místo se na webu přetahují Jiří Drahoš (38,86%) a Miloš Zeman (38,76%).

Koncem července klient Fortuny na vítězství Topolánka vsadil 25.000 korun. Při tehdejší kurzu 200:1 činí potenciální výhra pět milionů. „Na vítězství Zemana jde 40 procent sázek, druhý je Drahoš s 30 procenty. Na Topolánka už jde pět procent celkových náběrů,“ řekl mluvčí Fortuny Petr Šrain. Zhruba desetina sázek zatím šla na vítězství textaře a podnikatele Michala Horáčka, který je z pohledu kurzů nyní čtvrtý (10:1 – 11:1).

Zemanovi zatím nejvíce věří také sázkaři Tipsportu, podobně jako u Fortuny na něj šlo asi 40 procent náběrů. „Velmi oblíbená je sázka na to, že Jiří Drahoš v prvním kole porazí Michala Horáčka (1,13:1). Stejně je to se sázkou na to, že se Zeman prezidentem nestane. V posledních říjnových týdnech jsme zaznamenali několik takových sázek za 100 000 korun a více v kurzu 2,9:1,“ uvedl mluvčí Tipsportu Jiří Hadrava.

Nejvyšší sázky za 200 000 korun na jednom tiketu zatím přijala Chance. „Jedna z nich je na výhru Zemana, druhá na úspěch Drahoše,“ uvedla mluvčí Chance Markéta Světlíková. U Sazky jsou podle mluvčího Václava Friedmanna sázky mezi oba hlavní favority Zemana a Drahoše relativně rovnoměrně rozložené.

Tipsport zatím přijal sázky zhruba za 17 milionů korun, Fortuna za 13 milionů a Chance za 3,75 milionu korun. Podíl těchto tří firem na trhu kurzových sázek loni podle odhadů činil 92 procent. Ostatní společnosti absolutní hodnotu nezveřejňují, dá se však předpokládat, že celkový objem sázek se blíží ke 40 milionům korun. Při posledních prezidentských volbách v roce 2013 to bylo 50 milionů. Rekordní politickou událostí z hlediska objemu sázek byly nedávné sněmovní volby s odhadovanou částkou 105 milionů korun. „Je zřejmé, že prezidentské volby budou ty sněmovní v zájmu sázkařů minimálně atakovat,“ dodal Šrain.

Čtete také: „Jdu do toho, vyprovokoval mě Zeman útokem na ústavu,“ říká Topolánek ke kandidatuře
V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/pGR8P>

Vztahy mezi USA, EU, NATO

8.11.2017 ČT 24 str. 05 20:00 90' ČT24

Donald TRUMP, prezident USA

Sto let po vstupu ozbrojených sil Spojených států amerických do první světové války je transatlantické pouto mezi USA a Evropou tak silné, jako bývalo, a v mnoha aspektech možnou bude silnější. Stejně jako nemůže být zlomeno Polsko, se stejnou jistotou dnes prohlašují, tak aby mě uslyšel celý svět, že Západ nikdy nebude zlomen. Naše hodnoty přetrvají, naši lidé budou prospívat a naše civilizace zvítězí.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, takto energicky se Donald Trump vyjadřoval při své druhé návštěvě Evropy, kdy zavítal do Varšavy, protože v polské metropoli se účastnil vrcholné schůzky dvanácti zemí střední a východní Evropy. Od lednového uvedení do úřadu navštívil Donald Trump Evropu celkem třikrát a během toho zavítal do zhruba desítky zemí. Poprvé jeho letecký speciál Aif Force One přistál na letišti v Římě. Následující den se pak setkal s papežem Františkem, který ho během prezidentské kampaně kritizoval především kvůli protiimigračním výrobkům a plánované stavbě zdi na hranicích s Mexikem. No, a potom zamířil pak americký prezident do Bruselu, kde se v nově otevřeném sídle aliance zúčastnil summitu NATO. No, a tady se také vůbec poprvé setkal se všemi vedoucími představiteli Evropské unie. Květnovou cestu pak zakončil na Sicílii, kde zastupoval Spojené státy na schůzce představitelů světových ekonomik G7. No, a o dva měsíce později se kromě už zmiňované Varšavy dostal také do severoněmeckého Hamburku. Na summitu G20 se prezident střetl se státníky v otázce volného obchodu a ochrany klimatu. No, životní prostředí mimochodem bylo i jedním z témat, které prezident probíral se svým francouzským protějškem Emmanuelem Macronem během návštěvy Francie. Spojené státy na začátku

června ústy svého prezidenta, vypověděly pařížskou dohodu a Macron se Trumpa snažil přimět ke změně názoru. Místo setkání Paříž Trump během kampaně dlouhodobě urážel a servítky si nebral ani při komentování stavu Evropské unie. Tu několikrát označil za mnohostrannou a nadbytečnou organizaci, stejně jako Severoatlantickou alianci. Ovšem po nástupu do úřadu se jeho rétorika opět o něco zmírnila. Teď jeho vláda evropské spojence opakovaně zjišťuje o své podpoře.

Donald TRUMP, prezident USA

Američané vědí, že silná aliance svobodných, suverénních a nezávislých národů je nejlepší obranou pro naše svobody a zájmy. Právě proto moje vláda požadovala, aby všichni členové NATO konečně plnili beze zbytku a férově své finanční závazky. V důsledku tohoto naléhání začaly do NATO přitékat miliardy dolarů navíc. Skutečně, lidé jsou šokováni. Ale miliardy a miliardy dolarů přicházejí od zemí, které by podle mého názoru nikdy takto rychle neplatily.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Kryštof Kozák z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy mimo jiné samozřejmě s námi ve studiu. Kde se stal vlastně podle vašeho mínění zlom v uvažování Donalda Trumpa? Nejprve zastaralá Severoatlantická aliance, posléze už není zastaralá, abych citoval přesně Donalda Trumpa právě na summitu ve Varšavě, co se stalo?

Kryštof KOZÁK, vedoucí katedry severoamerických studií, Institut mezinárodních studií **FSV UK**

No, tak, je potřeba to vnímat v kontextu té předvolební rétoriky, kdy Donald Trump vlastně, jedna z těch jeho hlavních linií bylo jakési uzavírání Ameriky vůči okolnímu světu jako preference čistě těch unilaterálních amerických, amerických zájmů, nicméně jako v podstatě našťestí po zvolení prezidentem už vlastně nemusí tuto předvolební kartu jako hrát tak silně, a také si určitě promluvil se svými poradci, on je obklopen relativně, relativně rozumnými lidmi, co mají spoustu zkušeností, kteří vlastně jako chápali, že to oslabování, to případné oslabování NATO rozhodně není, není v americkém, v americkém zájmu, jo, to znamená, že, ale také jako bych souhlasil s tím, že je to jasně znatelný, jasně znatelný posun. Nicméně jako třeba ta volba Varšavy nebyla úplně náhodná. Protože to současné Polsko vlastně jako politicky jako velmi, velmi konzervativní. Je tam ten vyhrocený nacionalismus, jo, kritika, kritika Evropské unie. Že není to, není to až tak jednoznačné a Donald Trump jako má určitou vizi těch jako znovu těch silných národních států, které tedy Amerika, Amerika povede.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ale to si nejsem jistý, zda to muselo napadnout Donalda Trumpa, když se tam konal zkrátka summit Severoatlantické aliance, nakolik potom rozhodují Spojené státy. Ten symbol tady sedí, ale tak to jen možná jen taková, jen taková drobnost. Ale dobrá, tak když je obklopen rozumnými lidmi, on je obklopen, pokud se nepletu, především v tom úzkém kruhu vojáky, penzionovanými generály, tak to je možná, Martine Weissi, ten důvod proč n NATO už není zastaralé, ale třeba z UNESCO je možné vystoupit, jak jsme to viděli.

Martin WEISS, komentátor, týdeník Echo

Já si myslím, že to je velmi důležitý důvod, že to možná, možná ty generály má radši ještě, než ty myšlenky o NATO, co říkal, a dokonce jeden, jeden vtíp zněl, že toho ministra, ministra obrany, bývalého generála Mattise, že snad jmenoval hlavně pro to, že se mu hrozně líbilo, že se měl přezdívku Vztekly pes ten, ten generál. A já předpokládám, že někdo z těch generálů prostě by nesouhlasil s ním v tom, kdybych prostě by nesouhlasil s ním v tom, kdybych chtěl opravdu zasadit nějakou ránu NATO a ta zahraniční politika byla často překvapivá, hlavně opticky. Ještě bysme mohli zmínit návštěvu Francie a jeho, jeho velice, velice dobré vystupování s prezidentem Macronem, ta byla oboustranně úspěšná. Já bych jenom připomněl jednu věc, že by se, že se možná nedoceňuje, že pod tou fasádou mediální evropští diplomaté nebo diplomaté z různých zemí administrativu Baracka Obamy nijak nezbožňovali. Ty vztahy s nimi byli často obtížné, takže podobně zase třeba ty vztahy s administrativou Donalda Trumpa je třeba, je třeba očekávat, že ta realita bude střízlivější. Co se týče pařížského protokolu a UNESCO, to jsou podle mě věci, které nemají velký odpad a špatné vztahy s UNESCEm, Amerika měla i minulosti, tam je určitě tradice prostě.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Ano, pravda přestala platit už za Baracka Obamy do rozpočtu UNESCO. Ale mě by zajímala možná jiná věc. Tak dobrá, tak třeba zrovna diplomatické vztahy budou lepší, ale jak do toho třeba zapadá ten možná nepřímý vliv Donalda Trumpa na Evropu. Spojování Francie a Německa, slova kancléřky Merkelové: "Musíme si zvykat tedy na novou realitu že dost možná budeme na řadě věcí sami teď," tak to tedy nevypadá zase na nějaké velké oteplení atlantických vztahů.

Martin WEISS, komentátor, týdeník Echo

To je hlavně o kancléřce Merkelové, že jo. Já myslím, že tam ještě se neusadila, nějak hmotná realita se ještě nevedlo, nevyvinula natolik, abych aspoň já měl nějaký rozhodný dojem o tom, jak ty vztahy teď budou vypadat. To je prostě na určitém postupu. Že si, že si Donald Trump s kancléřkou Merkelovou nesedli, to je, myslím, zřejmé, stejně tak jako je překvapivé, ale vlastně zase ne tolik překvapivé, ještě si sedli s prezidentem Macronem, protože oni vlastně mají něco společného, obam, oba se stali prezidenty překvapivě a vsadili na neortodoxní, neortodoxní výhody.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Tak má na to, řekněme, i nějaký pevný názor už teď. Alexandr Vondra na vztahy Spojených států a Evropské unie teď možná, ale i jednotlivých států Evropy. Nakolik vlastně je jedna varianta, řekněme, životaschopnější než druhá s novým americkým prezidentem?

Alexandr VONDRA, bývalý velvyslanec, CEVRO Institut, ředitel, Centrum transatlantických vztahů /ODS/

Takhle, já si myslím, ten rozdíl, co jsme slyšeli od Donalda Trumpa a před tím na margo NATO a co slyšíme teď, on tehdy zabubnoval, protože prostě evidentně Evropané neplnili, co plnit mají, čili prostě pohrozil. Teď byl v Polsku, kde to, já myslím, ani nesouviselo tolik s konzervativní vládou, ale prostě několik milionů polských voličů způsobuje to, že každý americký prezident vždycky přiletí do Varšavy, jo, my už ten luxus nemáme, že jo, když tady nemáme vhodného partnera, ale to, že vlastně on teď jako se chová v tomhle tom ohledu velmi konstruktivně. Přidal miliardu a půl na pojištění bezpečnosti Polska a baltických států, tak já si myslím, že nedá se jaksí brát fór granted, to jako, že to je prostě. Myslím si, že může pohrozit kdykoliv znovu. A tady myslím, je nutno sledovat tu debatu v Německu. Vy se ptáte, já jedu v pondělí teď do Berlína na debaty NATO u brandenburské brány, velmi se na to těšíme, protože v Německu je skutečně dneska autentická debata, kdy část vlastně jakoby těch elit kapíruje to, co tak jaksí nezřetelně řekla Angela Merkelová před několika měsíci, jestli se vůbec na ty Američany můžeme ještě spoléhat. Jestli nemáme jít vlastní cestou čili tam prostě vznikají petice a texty v těch politických kruzích, k tomu zase vznikají kontrapetice těch tradičních atlantistů, kteří říkají: "Ne, musíme s Američany dál." Já doufám, že tito převáží, ale je to skutečně tam na vážkách a myslím si, že v tomto ohledu nic zdaleka není jisté a pokud teď jako všichni v Evropě usnou na vavřínech, že Donald Trump jako stojí za NATO, že jo, jak nám řekl ve Varšavě, tak si myslím, že ta krize se může velmi rychle opakovat, jo. To, ti generálové, které vlastně, že jo, on Donald Trump trochu se spletl s některými těmi jmenováními v Bílém domě a v tom svém kabinetu a role těch, těch generálů, kteří už zaujali ty místa, oni tam udělali prostě pořádek, jako, jo, ale ti lidé, kteří dneska už jsou jmenování třeba na ministerstvu zahraničí nebo, nebo v Pentagonu, ano, to jsou skutečně odborníci a já myslím, že můžeme se radovat, že to jsou lidé, kteří nás jaksí znají z minulosti, ať už je to náměstek na ministerstvu zahraničí Wess Mitchel nebo John Rood v Pentagonu. Ale to jsou samozřejmě velmi principiální lidé, pokud jde o jaksí plnění těch povinností v rámci NATO a pokud Evropané nebudou plnit a není to jenom u nás, je to primárně o Německu, které by mělo zvýšit výdaje na obranu dvakrát tolik ...

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

No, tak to je zase jiná debata, protože Němci říkají, že by se rázem stali nejmocnější armádou v Unii, ale to by se také leckomu nelíbilo. Ale já s dovolením ...

Alexandr VONDRA, bývalý velvyslanec, CEVRO Institut, ředitel, Centrum transatlantických vztahů /ODS/

Ano, ale to je právě ta vážná debata a myslím si, nic není jisté, jaksí nespál bych na vavřínech.

Tomáš DRAHOŇOVSKÝ, moderátor

Díky moc za ten evropsko-atlantický pohled, ale já jsem slíbil hned na začátku, že přidáme ještě jeden pohled na vnitropolitická témata a události, které rámovaly onen první rok působení Donalda Trumpa v úřadu. Tak pojďme si krátce zrekapitulovat možná jeho hlavní sliby, co se povedlo, co se nepovedlo. Tak prosím tedy, stavba zdi na hranici s Mexikem, to bylo už jedno z hlavních předvolebních témat. To ale stále naráží na problém s financováním. Donald Trump už požádal Kongres o 1 miliardu a 600 milionů dolarů. Kongresmani ho však odmítli, přesto už v Kalifornii vyrostly čtyři prototypy zdi vysoké přes devět metrů. Další téma, protimigrační dekrety, které měl zabránit vstupu do "spojených států" občanům několika převážně muslimských zemí. Donald Trump vydal během roku tři takové dekrety, všechny ovšem zablokovaly federální soudy, no, a migrace se týkalo také další Trumpovo rozhodnutí, protože zrušil program svého předchůdce Baracka Obamy, díky kterému mohli migranti, kteří v USA žijí od dětství, svůj pobyt nakonec zlegalizovat.

/ Ukázka - Události, 6. 9. 2017 /

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

Tento dav ve Washingtonu se právě dozvěděl, že jeho osud je ještě nejistější než dřív.

osoba

My zůstáváme, on ať jde.

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

Rodina Fatimy Clarosové sem utekla ze San Salvadoru, jednoho z nejnebezpečnějších měst na světě. Její dva bratři v Americe vystudovali, nakonec byli stejně deportováni a ona se bojí, že je bude následovat.

Fatima CLAROSOVÁ, přistěhovalkyně ze Salvadoru

Bojím se. Mám miminko a nevím, jestli s ním budu moct být, protože je Američan.

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

On se tu narodil?

Fatima CLAROSOVÁ, přistěhovalkyně ze Salvadoru

Ano.

Martin ŘEZNÍČEK, redaktor

Kongres se nedokázal na legalizaci pobytu dětí ilegálních přistěhovalců dohodnout 16 let. Teď to má zvládnout za 6 měsíců.

/ Konec ukázky /

Do boje o Hrad vyrazilo 19 kandidátů, další podal přihlášku pozdě

8.11.2017 denik.cz str. 00 Česko
ČTK

Do prezidentských voleb se přihlásilo 19 kandidátů. Sdělila to dnes Klára Pěkníková z tiskového oddělení ministerstva vnitra. Další uchazeč podal přihlášku až po zákonném termínu, který vypršel v úterý v 16:00. Dá se předpokládat, že několik uchazečů nebude do voleb připuštěno, protože nesplní zákonné požadavky. Před pěti lety bylo uchazečů 20, do voleb jich mohlo jít jen devět.

"

Pěkníková řekla, že čtyři kandidatury byly podány s podporou poslaneckých podpisů, pod tři se podepsali senátoři. Pět přihlášek bylo nahlášeno na základě petice s občanskými podpisy, podle dřívějších informací některé z nich neobsahovaly dostatečný počet podpisů.

Sedm kandidátů nepodložilo svou kandidaturu politickou ani občanskou podporou. Ministerstvo vnitra dnes zároveň dostalo opožděnou dvacátou kandidaturu, která nebyla podle Pěkníkové podána v zákonné lhůtě.

Jména kandidátů vnitro nevedlo s odkazem na ochranu osobních údajů, zveřejní je až 24. listopadu. Z dostupných informací je jasné, že mezi kandidáty jsou tři hlavní favoriti voleb, tedy současný prezident Miloš Zeman, bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš a podnikatel a textař Michal Horáček. Jejich prezidentskou nominaci podpořilo podle jejich vyjádření svými podpisy více než 50 tisíc občanů.

Podporu poslanců má bývalý šéf Škody Auto Vratislav Kulháněk (ODA), prezident Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu Jiří Hynek (za Realisty) a hudebník a šéf strany Rozumní Petr Hannig. Bývalý velvyslanec ve Francii Pavel Fischer, lékař a aktivista Marek Hilšer a bývalý premiér Mirek Topolánek mají podporu senátorů. Poslaneckou nominaci ministerstvu vnitra oznámil i další kandidát, podle informací vnitra jde o 73letého muže, který má ale k dispozici jen jeden podpis poslance.

Ministerstvo vnitra oproti předchozím prezidentským volbám umožnilo, aby poslanec či senátor mohl podpořit víc prezidentských kandidátů. Kandidaturu zároveň dvěma uchazečům o účast v prezidentských volbách podle dostupných informací podepsalo pět senátorů.

Dnešní Mladá fronta Dnes s odkazem na právníky tento výklad zpochybnila. Zaregistrování takových kandidátů podle nich může být napadeno u soudu. Vnitro na svém postoji trvá.

Zároveň náměstek ministra vnitra Petr Mlsna řekl, že správní žalobu související s přihláškou do prezidentských voleb může podat jen kandidát, kterého vnitro do voleb nezaregistrovalo. Soudně takový kandidát nemůže zpochybnit to, že byl úspěšně zaregistrován někdo jiný, uvedl.

Prezidentskou kandidaturu vnitru odevzdali také Roman Hladík a Libor Hrančík, ani jeden z nich ale pravděpodobně zákonný limit podpisů nesplnil. K odevzdání kandidatury se přihlásila i bývalá místostarostka Prahy 8 Terezie Holovská. Další z uchazečů Josef Toman sdělil, že poštou poslal 75 tisíc podpisů občanů, jeho přihláška byla podle něj včas úřadu v úterý doručena.

Zájem o účast ve volbách původně projevily více než dvě desítky lidí. Byl mezi nimi i podnikatel Vladimír Boštík. Dnes novinářům oznámil, že z kandidatury ze zdravotních důvodů odstoupil. Původně uváděl, že má dostatek podpisů občanů.

Podle modelu, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kancelářů, jsou nyní Zeman a Drahoš rovnocennými favority prezidentské volby. U obou se pravděpodobnost jejich vítězství pohybuje na úrovni 39 procent, oznámili dnes zpracovatelé modelu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

"

URL| https://www.denik.cz/z_domova/do-boje-o-hrad-vyrazilo-19-kandidatu-dalsi-podal-prihlasku-pozde-20171108.html

Do boje o Hrad vyrazilo 19 kandidátů, další podal přihlášku pozdě

8.11.2017 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha

ČTK

Do prezidentských voleb se přihlásilo 19 kandidátů. Sdělila to dnes Klára Pěkníková z tiskového oddělení ministerstva vnitra. Další uchazeč podal přihlášku až po zákonném termínu, který vypršel v úterý v 16:00. Dá se

předpokládat, že několik uchazečů nebude do voleb připuštěno, protože nesplní zákonné požadavky. Před pěti lety bylo uchazečů 20, do voleb jich mohlo jít jen devět.

"

Pěkníková řekla, že čtyři kandidatury byly podány s podporou poslaneckých podpisů, pod tři se podepsali senátoři. Pět přihlášek bylo nahlášeno na základě petice s občanskými podpisy, podle dřívějších informací některé z nich neobsahovaly dostatečný počet podpisů.

Sedm kandidátů nepodložilo svou kandidaturu politickou ani občanskou podporou. Ministerstvo vnitra dnes zároveň dostalo opožděnou dvacátou kandidaturu, která nebyla podle Pěkníkové podána v zákonné lhůtě.

Jména kandidátů vnitro neuvedlo s odkazem na ochranu osobních údajů, zveřejní je až 24. listopadu. Z dostupných informací je jasné, že mezi kandidáty jsou tři hlavní favoriti voleb, tedy současný prezident Miloš Zeman, bývalý předseda Akademie věd Jiří Drahoš a podnikatel a textař Michal Horáček. Jejich prezidentskou nominaci podpořilo podle jejich vyjádření svými podpisy více než 50 tisíc občanů.

Podporu poslanců má bývalý šéf Škody Auto Vratislav Kulhánek (ODA), prezident Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu Jiří Hynek (za Realisty) a hudebník a šéf strany Rozumní Petr Hannig. Bývalý velvyslanec ve Francii Pavel Fischer, lékař a aktivista Marek Hilšer a bývalý premiér Mirek Topolánek mají podporu senátorů. Poslaneckou nominaci ministerstvu vnitra oznámil i další kandidát, podle informací vnitra jde o 73letého muže, který má ale k dispozici jen jeden podpis poslance.

Ministerstvo vnitra oproti předchozím prezidentským volbám umožnilo, aby poslanec či senátor mohl podpořit víc prezidentských kandidátů. Kandidaturu zároveň dvěma uchazečům o účast v prezidentských volbách podle dostupných informací podepsalo pět senátorů.

Dnešní Mladá fronta Dnes s odkazem na právníky tento výklad zpochybnila. Zaregistrování takových kandidátů podle nich může být napadeno u soudu. Vnitro na svém postoji trvá.

Zároveň náměstek ministra vnitra Petr Mlsna řekl, že správní žalobu související s přihláškou do prezidentských voleb může podat jen kandidát, kterého vnitro do voleb nezaregistrovalo. Soudně takový kandidát nemůže zpochybnit to, že byl úspěšně zaregistrován někdo jiný, uvedl.

Prezidentskou kandidaturu vnitru odevzdali také Roman Hladík a Libor Hrančík, ani jeden z nich ale pravděpodobně zákonný limit podpisů nesplnil. K odevzdání kandidatury se přihlásila i bývalá místostarostka Prahy 8 Terezie Holovská. Další z uchazečů Josef Toman sdělil, že poštou poslal 75 tisíc podpisů občanů, jeho přihláška byla podle něj včas úřadu v úterý doručena.

Zájem o účast ve volbách původně projevily více než dvě desítky lidí. Byl mezi nimi i podnikatel Vladimír Boštík. Dnes novinářům oznámil, že z kandidatury ze zdravotních důvodů odstoupil. Původně uváděl, že má dostatek podpisů občanů.

Podle modelu, který kombinuje výsledky průzkumů a kurzy sázkových kanceláří, jsou nyní Zeman a Drahoš rovnocennými favority prezidentské volby. U obou se pravděpodobnost jejich vítězství pohybuje na úrovni 39 procent, oznámili dnes zpracovatelé modelu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

"

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/do-boje-o-hrad-vyrazilo-19-kandidatu-dalsi-podal-prihlasku-pozde-20171108.html

Pyrrhovo vítězství

8.11.2017 Vlasta str. 53 Fejeton

Eva Kadlčáková

Co všechno se člověk k stáru ještě nenaučí, pomyslela jsem si, když jsem pochopila, že do rejstříku svých zkušeností budu muset zařadit novou složku, a to kategorii s názvem „Pyrrhova vítězství“. Jsou totiž výhry, o nichž až s odstupem času zjistíme, že vůbec výhrami nebyly.

Že byly zárodkem zkázy, jakou zažil Pyrrhos, antický hrdina a proslulý válečník. Celé národy si ho najímaly, aby pro ně vybojoval jejich bitvy. A on to prakticky pokaždé dokázal. Asi byl dobrý stratég a zejména uměl zvednout vojska k boji. Jenže. Když porazil Římany a oni se rozutekli, sám ve svých řadách napočítal takové ztráty, že když mu poté soudruzi blahopřáli k úspěchu, pravil: „Ještě jedno takové vítězství a jsme zničeni.“ Zemřel jako chudý muž, udolán vyhranými bitvami a zavržen těmi, kterým ošidná vítězství vydobyl.

Taky jsem před časem vybojovala jakousi soukromou bitvu. Po několika měsících obezřetných tahů, ústupů, klíčků a výpadů, dosáhla jsem konečně vytouženého „mám tě rád“. Pravda, bylo to sice trochu vynucené vyznání, ale co: i husitské ženy nalákaly těžkooděné pány do pastí na běloskvoucí prádlo, tak co ne já.

Radovala jsem se velice. Každá by se radovala, jestliže na ta slova čekala. Nicméně radovala jsem se tiše, poučeně, protože potud už moje zkušenost sahala. Vyčkej, promlouvala ke mně z rejstříku s nápisem „Vyplašení ženiší“, netlač na pilu, je to teprve začátek a všechno chce svůj čas. A muž potřebuje prostor.

Načež muž využil poskytnutého prostoru k úniku. Stáhl se na základnu, bez časové tísně doplnil síly a nejspíš už se připravil někde jinde na nějakou jinou zteč, Sparťan.

Trvalo mi poměrně dlouho, než mě to trklo. Trvalo mi o dost déle, než jsem si to vůbec připustila. Bude mi trvat ještě dlouho, než se smírím s tím, že vybojované vítězství nebylo začátkem, ale koncem. A že: „Člověk někdy pozdě pochopí, že to, co považoval za vítězství, byla vlastně prohra,“ jak mi řekl jiný muž, který v mezidobí přišel na to samé. Přitiskl svoje rty k mým a neodtrhl.

Držel mě pevně v objetí a nepouštěl. Díval se na mě očima planoucíma a nemohl se vynadívat... V tomto případě nebylo potřeba vyslovovat nic. Bylo jasné, že bitva na mé straně byla vybojována bez boje, že jedinou ztrátou bude armáda nepřítele, která se teď otočí, vrátí se domů a nepřestane litovat toho, že tehdy nevlítla do těch bělostných plen na vypuštěném rybníce, když na ni bylo políčeno.

Ano. Ne všechna vítězství jsou výhrami, ne všechny porážky prohrami. A nemusí vždycky platit, že ten, kdo uteče, vyhraje...

Eva Kadlčáková

• Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. • Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě. • Dnes pracuje v Českém rozhlasu. Její fejetony můžete slyšet o víkendech v pořadu Kolotoč na Dvojce anebo na stanici Český rozhlas České Budějovice.

Foto autor| ILUSTRACE GABRIELA RYŠKOVÁ / FOTO ARCHIV

Nová pražská trojkoalice

8.11.2017 **Mladá fronta DNES** str. 16 Praha
Benedikt Lederer

Do komunálních voleb mohou začít více spolupracovat TOP 09, lidovci a STAN

PRAHA Už velkomoravský kníže Svatopluk I. věděl, že ve třech je síla. A podobnou cestou by se mohla vydat TOP 09 do komunálních voleb v příštím roce. Nekandidovat sama, ale v koalici. Na víkendovém sněmu pražské „topky“ to uvedl Jiří Pospíšil, kandidující na post předsedy strany.

„V dalších komunálních volbách musí TOP 09 udržet pozice, posílit, vyhrát volby v Praze a mít primátora. Jsem přesvědčen a zavazuji se k tomu, že jde o realizovatelný výsledek společných kandidátek nejlépe ve spolupráci s KDU-ČSL a STAN,“ prohlásil mimo jiné bývalý ministr spravedlnosti.

Že se TOP 09 poohlídí po partnerech do společné kandidátky, je podle politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamila Švece pochopitelné. „Strana musí přemýšlet nad tím, jak zaujmout a posílit v metropoli. Už v říjnových sněmovních volbách v Praze vyloženě nevyhrála,“ říká Švec s tím, že je otázka, zda jsou STAN a lidovci správnou volbou, neboť ve sněmovních volbách v hlavním městě neměly tyto strany příliš velký úspěch. Zatímco TOP 09 získala v hlavním městě 12,64 procenta hlasů, Starostové a lidovci neměli dohromady ani deset procent hlasů. Případná koalice by z pohledu všech tří stran byla jakýmsi návratem do historie. Někteří z dnešních členů TOP 09 byli dříve lidovci, s hnutím STAN zase strana léta spolupracovala na celostátní úrovni.

„S ohledem na minulost je logické, že jsme si ideově velmi blízcí,“ říká předseda pražské KDU-ČSL Jan Wolf. To však podle něj neznamená, že koalici s TOP 09 do komunálních voleb nutně utvoří. Lidovci jsou v současnosti v Trojkoalici ještě se Starosty a zelenými, která je podle Wolfa „pevná jak židovská víra“. Možná ale jen do dalších voleb. Už v říjnu totiž předseda pražských lidovců řekl MF DNES, že do dalších voleb by se Stranou zelených jít společně nechtěl. A právě obměněná Trojkoalice by mohla být možností. Koalice čtyř stran je nepravděpodobná, jelikož zelení se s TOP 09 neshodnou třeba na řešení pražské dopravy.

Starostové pamatují na zrady

Při jednání o tvorbě společné kandidátky se zatím zdá, že by se TOP 09 domluvila spíše s lidovci. Dohodu s hnutím STAN totiž mohou komplikovat výčitky z minulosti. „Jsme opatrní po těch zkušenostech, které máme. TOP 09 byla dříve našim partnerem, ale před minulými pražskými volbami se k nám otočila zády, když s námi nechtěla jít,“ tvrdí předseda pražských Starostů a nezávislých Petr Hlubuček. Na lidovce má zase spadeno po letošním létě, kdy KDU-ČSL na poslední chvíli vycouvala ze společné kandidatury do Poslanecké sněmovny.

I přes určité rány, které si strany v minulosti způsobily, nevylučuje Hlubuček, že by taková koalice mohla vzniknout. Záleželo by na personálním složení kandidátky a blízkosti programu. Hnutí už nyní řeší, jak by měla vypadat předvolební spolupráce s možnými partnery do voleb. Variant je podle předsedy pražského STAN víc a nechce žádnou z nich zatím označit jako preferovanou. Hlubuček však během rozhovoru s MF DNES několikrát zmínil i možnost, že by STAN v Praze kandidoval sám za sebe.

„Nepotřebujeme na spolupráci tlačit, nemusíme se s nikým spojovat. Teď v říjnu jsme dostali přes pět procent, ale máme na to, získat jich v Praze sedm až osm. Teď jen lidé dali hlas jiným stranám, protože se báli, že by jim mohl propadnout,“ tvrdí Hlubuček a naráží tím na to, že předvolební průzkumy nepředpovídaly, že by se zástupci STAN mohli dostat do Sněmovny.

„Nevím, jestli to není přehnané sebevědomí. Starostové se mohou cítit povzbuzeni výsledkem sněmovních voleb, ale v konečném výsledku v Praze nemají nějaká zázračná čísla. V tomto ohledu by měli být umírněnější,“ hodnotí politolog Švec případný plán hnutí STAN dobýt ve volbách magistrát jen se svými kandidáty.

Hrozí osud Hudečka

Kromě toho, že se o Pospíšilovi diskutuje jako o možném nástupci Miroslava Kalouska v čele TOP 09, mluví se o něm i jako o případném kandidátovi na post pražského primátora. A to i přesto, že se v minulosti několikrát ucházel o hlasy voličů v Plzeňském kraji, naposledy loni při krajských volbách. To by mu mohlo podle politologa uškodit do pražských voleb.

Bude záležet, jakou bude mít pozici ve straně po jejím listopadovém sněmu. Pak je rok do voleb a během té doby by musel přesvědčit voliče, že může být primátorem Prahy, i když předtím kandidoval jinde. Mohlo by se mu stát totéž, jako exprimátorovi Tomáši Hudečkovi, kterému vyčítali, že nezná Prahu, jelikož je z Olomouce,“ uvádí Švec. Jasněji o koalici TOP 09, lidovců a hnutí STAN by mělo být do Velikonoc. Do té doby chtějí mít strany jasno, jak budou usilovat o místo v zastupitelstvu Prahy.

O autorovi| Benedikt Lederer, redaktor MF DNES

Foto autor| Foto: archiv MAFRA, archiv STAN

Foto popis| Tři pražští lídři Jiří Pospíšil (nahore) má plán udělat koalici několika stran do voleb v příštím roce. To nezavrhuje předseda pražských lidovců Jan Wolf (uprostřed), zatímco předseda pražského STAN Petr Hlubuček je ohledně takové koalice zatím opatrný.

Regionalni mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Pražská TOP 09 se chce do příštích voleb spojit s lidovci a STAN

8.11.2017 praha.iDNES.cz str. 00 Praha / Praha - zprávy

MF DNES, Benedikt Lederer

Do komunálních voleb v příštím roce chce TOP 09 v Praze spojit síly s dalšími stranami a kandidovat v koalici. Na víkendovém sněmu pražské „topky“ to řekl Jiří Pospíšil, který kandiduje na post předsedy strany namísto Miroslava Kalouska.

„V dalších komunálních volbách musí TOP 09 udržet pozice, posílit, vyhrát volby v Praze a mít primátora. Jsem přesvědčen a zavazuji se k tomu, že jde o realizovatelný výsledek společných kandidátek nejlépe ve spolupráci s KDU-ČSL a STAN,“ prohlásil mimo jiné bývalý ministr spravedlnosti.

Že se TOP 09 poohlídí po partnerech do společné kandidátky, je podle politologa z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Kamila Švece pochopitelné.

„Strana musí přemýšlet nad tím, jak zaujmout a posílit v metropoli. Už v říjnových sněmovních volbách v Praze vyloženě nevyhrála,“ říká Švec s tím, že je otázka, zda jsou STAN a lidovci správnou volbou, neboť ve sněmovních volbách v hlavním městě neměly tyto strany příliš velký úspěch.

Zatímco TOP 09 získala v hlavním městě 12,64 procenta hlasů, Starostové a lidovci neměli dohromady ani deset procent hlasů. Případná koalice by z pohledu všech tří stran byla jakýmsi návratem do historie. Někteří z dnešních členů TOP 09 byli dříve lidovci, s hnutím STAN zase strana léta spolupracovala na celostátní úrovni.

„S ohledem na minulost je logické, že jsme si ideově velmi blízcí,“ říká předseda pražské KDU-ČSL Jan Wolf. To však podle něj neznamená, že koalici s TOP 09 do komunálních voleb nutně utvoří. Lidovci jsou v současnosti v Trojkoalici ještě se Starosty a zelenými, která je podle Wolfa „pevná jak židovská víra“.

Možná ale jen do dalších voleb. Už v říjnu totiž předseda pražských lidovců řekl MF DNES, že do dalších voleb by se Stranou zelených jít společně nechtěl. A právě obměněná Trojkoalice by mohla být možností. Koalice čtyř stran je nepravděpodobná, jelikož zelení se s TOP 09 neshodnou třeba na řešení pražské dopravy. Starostové pamatují na zrady

Při jednání o tvorbě společné kandidátky se zatím zdá, že by se TOP 09 domluvila spíše s lidovci. Dohodu s hnutím STAN totiž mohou komplikovat výčitky z minulosti.

„Jsme opatrní po těch zkušenostech, které máme. TOP 09 byla dříve naším partnerem, ale před minulými pražskými volbami se k nám otočila zády, když s námi nechtěla jít,“ tvrdí předseda pražských Starostů a nezávislých Petr Hlubuček. Na lidovce má zase spadeno po letošním létě, kdy KDU-ČSL na poslední chvíli vycouvala ze společné kandidatury do Poslanecké sněmovny.

I přes určité rány, které si strany v minulosti způsobily, nevyklučuje Hlubuček, že by taková koalice mohla vzniknout. Záleželo by na personálním složení kandidátky a blízkosti programu. Hnutí už nyní řeší, jak by měla vypadat předvolební spolupráce s možnými partnery do voleb. Variant je podle předsedy pražského STAN víc a nechce žádnou z nich zatím označit jako preferovanou. Hlubuček však během rozhovoru s MF DNES několikrát zmínil i možnost, že by STAN v Praze kandidoval sám za sebe.

„Nepotřebujeme na spolupráci tlačit, nemusíme se s nikým spojovat. Teď v říjnu jsme dostali přes pět procent, ale máme na to, získat jich v Praze sedm až osm. Teď jen lidé dali hlas jiným stranám, protože se báli, že by jim mohl propadnout,“ tvrdí Hlubuček a naráží tím na to, že předvolební průzkumy nepředpovídaly, že by se zástupci STAN mohli dostat do Sněmovny.

„Nevím, jestli to není přehnané sebevědomí. Starostové se mohou cítit povzbuzeni výsledkem sněmovních voleb, ale v konečném výsledku v Praze nemají nějaká zázračná čísla. V tomto ohledu by měli být umírněnější,“ hodnotí politolog Švec případný plán hnutí STAN dobýt ve volbách magistrát jen se svými kandidáty. Hrozí osud Hudečka

Kromě toho, že se o Pospíšilovi diskutuje jako o možném nástupci Miroslava Kalouska v čele TOP 09, mluví se o něm i jako o případném kandidátovi na post pražského primátora. A to i přesto, že se v minulosti několikrát ucházel o hlasy voličů v Plzeňském kraji, naposledy loni při krajských volbách. To by mu mohlo podle politologa uškodit do pražských voleb.

„Bude záležet, jakou bude mít pozici ve straně po jejím listopadovém sněmu. Pak je rok do voleb a během té doby by musel přesvědčit voliče, že může být primátorem Prahy, i když předtím kandidoval jinde. Mohlo by se mu stát totéž, jako exprimátorovi Tomáši Hudečkovi, kterému vyčítali, že nezná Prahu, jelikož je z Olomouce,“ uvádí Švec.

Jasněji o koalici TOP 09, lidovců a hnutí STAN by mělo být do Velikonoc. Do té doby chtějí mít strany jasno, jak budou usilovat o místo v zastupitelstvu Prahy.

URL| https://praha.idnes.cz/trojkoalice-stan-top-09-lidovci-prazska-dyr-/praha-zpravy.aspx?c=A171108_363263_praha-zpravy_nuc

Rok od zvolení Trumpa. Jak se na rozdělení americké společnosti dívá Joch, Kmoníček, Lukeš a další experti?

8.11.2017 ct24.cz str. 00 Svět
kozisekj

Právě před rokem si Američané zvolili Donalda Trumpa za svého 45. prezidenta. Od té doby se velmi často hovoří o rozdělené společnosti v USA. Odborníci, které Česká televize oslovila, se shodují, že nejde o mediální klišé. Americká společnost je podle nich skutečně hluboce rozpolcená. Varují, že kompromis se stal v USA sprostým slovem a vize demokratů a republikánů jsou takřka nesmiřitelné.

Anketní otázky:

1. Již během předvolební kampaně se ve Spojených státech hovořilo o rozdělené společnosti. Rok po zvolení Donalda Trumpa tyto hlasy ještě zesílily. Je americká společnost skutečně rozdělená, nebo jde jen o mediální klišé?
2. Je-li americká společnost rozdělená, je příčinou tohoto rozdělení kampaň a politika Donalda Trumpa, nebo je naopak úspěch Donalda Trumpa důsledkem rozdělení americké společnosti?
3. V americké politice bývalo zvykem, že spolu demokraté a republikáni spolupracovali při tvorbě některých zákonů. Nyní se zdá hledání konsenzu výrazně obtížnější. Proč? Kmoníček: Praskliny jsou historické. Hynek Kmoníček je velvyslancem Česka v USA. V letech 2013 až 2017 působil jako ředitel zahraničního odboru Kanceláře prezidenta republiky.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Hynek Kmoníček

Zdroj: ČTK

Autor: Michal Kamaryt

1. Americká společnost je skutečně hluboce rozdělená, nejedná se jen o mediální klišé. Rozdělení není ale pouze dané vztahem k prezidentu Trumpovi nebo rozdělením mezi republikány a demokraty. Praskliny jsou mnohem širší a často historického data. Nová situace vyvolává staré duchy zpět na povrch a ukazuje se, že základní otázky americké identity nebyly nikdy úplně vyřešeny.

Odkaz

Spor o sochy připomínající období rasismu v USA. Smutné, říká o jejich zániku Trump

Konflikt severu proti jihu se přenesl do stávající diskuse o americké historii a jejím významu, konflikt o roli americké zahraniční politiky v období po 2. světové válce přinesl další část debaty o izolacionismu oproti intervencionismu, měnící se demografie USA vrátila do diskuse nedořešenou rasovou otázkou a toto vše se spojuje do základního sporu dneška – kdo jsou dnes Spojené státy, co z člověka vlastně dnes dělá Američana, a zda vnitroamerický vývoj dospěl do fáze, kdy je nutné nově definovat obojí.

2. Donald Trump a jeho fenomén není příčinou, ale důsledkem vnitřního myšlenkového a emocionálního rozdělení ve všech výše zmíněných otázkách. V intelektuálních kruzích například probíhá debata o tom, zda je osoba Donalda Trumpa dostatečně „reprezentativně americká“, nebo zda je právě „typicky americká“.

3. Hledání konsensu na politické sféře nebylo nikdy jednoduché a nadstranická politika byla vždycky spíše výjimkou než pravidlem. Prezident Trump je naopak značně atypický v tom, že je ochoten jako republikánský prezident pracovat v Kongresu i s představiteli Demokratické strany i proti rebelujícím zástupcům republikánů.

přehrát

video

Klvaňa: Trump ve srovnání s jinými prezidenty zaostává

Lepš: Město vs. venkov v globalizaci Jakub Lepš je amerikanista, přednáší na pražské University of New York in Prague. Je předsedou regionální organizace TOP 09 v Praze a nedávno oznámil zájem stanout v čele strany.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Jakub Lepš

Zdroj: ČTK

1. Ano, americká společnost je opravdu rozdělená. Jedná se zejména o odlišné kulturní hodnoty obyvatel ve velkých městech a Američanů žijících v menších městech a na venkově.

Odkaz

Expert na globalizaci: Vznikla nejistá a relativně chudá „třída uprostřed“, která hledá vůdce

2. Dle mého názoru platí obojí. Stejně jako většina světa i Američané žijí v globalizované době překotného technologického pokroku a výrazných demografických změn. S touto situací jsou některé společenské vrstvy schopny se vyrovnat a často z ní těží. Jiné vrstvy se naopak změnám brání, touží po návratu „starých dobrých časů“, preferují uzavření USA většině potenciálních imigrantů a s nevolí vnímají volný obchod a prohlubování globalizace. Trump tohoto již existujícího společenského rozdělení využil a svojí kampaní i působením v Bílém domě ho dále prohlubuje.

3. V první řadě se jedná o vliv rozdělení společnosti, kdy politická reprezentace samozřejmě do značné míry odráží společenskou situaci. A dále zde hraje značnou roli vliv primárních voleb. V těch totiž kandidáty na

prezidenta a členy Kongresu vybírají nikoliv členové politických stran, jak je zvykem například u nás, ale přímo voliči. V případě demokratických i republikánských voličů platí, že primárek se účastní ti nejvyhraněnější z nich. Takže u primárních voličů obecně vítězí velmi levicově orientovaní demokratičtí kandidáti, u Republikánské strany mají zase největší šance velmi pravicově zaměřeni kandidáti. A tak z Kongresu téměř vymizeli politici typu Johna McCaina, kteří by byli ochotni spolupracovat se svými kolegy z druhé politické strany. Joch: Strany se zatvrdily. Publicista a komentátor Roman Joch je ředitelem konzervativně-křesťanského think-tanku Občanský institut.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Roman Joch

Zdroj: ČTK

Autor: Vít Šimánek

1. Ano, je, bohužel; není to mediální kliše, je to pravda.

2. Obojí, je to eskalující spirála či spirálovitá eskalace. Rozdělení společnosti vedlo ke zvolení Donalda J. Trumpa a jeho zvolení prohloubilo propast a zesílilo rozdělení společnosti ještě víc. Vinny jsou obě strany: ti, kdo na zvolení Trumpa reagovaly hystericky (pochod žen na Washington den po jeho inauguraci), ale i Trump a „trumpisté“, kteří své oponenty vědomě dráždí a tím své stoupence hecují.

Odkaz

Celosvětové pochody za práva žen. Miliony lidí tím daly najevo svůj nesouhlas s Trumpem

3. Všechny důležité poválečné zákony byly schváleny i s podporou alespoň části strany vůči prezidentovi opoziční: Nový úřad Franklina Roosevelta, Marshallův plán a vznik NATO Trumana, Vietnamská válka Johnsona a Nixona, snížení daní Reagana, atd. Až Barack Obama na jaře 2010 protlačil svou reformu zdravotnictví jen hlasy demokratů, bez jediného hlasu republikánů. Takže strany se proti sobě zatvrdily. A navíc, republikáni se posouvají doprava a demokraté radikálně doleva. V této situaci lze kompromis či průnik hledat těžce. A otázkou je, zda ještě vůbec existuje. Lukeš: Respekt je cestou k porážce. Profesor Igor Lukeš přednáší historii a mezinárodní vztahy na Boston University. Zároveň je honorárním konzulem České republiky pro státy americké Nové Anglie se sídlem v Bostonu.

přehrát

video

Lukeš: Trump by porazil Hillary Clinton i dnes, proti jinému demokratovi by nejspíš prohrál

1. Americká společnost a tedy voliči jsou skutečně rozdělení do táborů, které spolu nemluví a které mají své izolované zdroje informací. Občané, kteří se v obou táborech angažují, oslovují téměř výhradně své příznivce, zatímco jejich oponenti jsou vůči nim hluchí. Americká rozdělená scéna se ale zásadně neliší od propasti mezi „brexitáři“ a jejich oponenty ve Velké Británii, od barikády mezi voliči AfD, Pegida a Die Linke a zbytku německé

společnosti nebo mezi příznivci Klause, Zemana, Okamury a Babiše a těch, komu je z politické reprezentace v České republice smutno.

Odkaz

Trumpův triumf? Miliardáři pomohla „armáda skrytých bílých mužů“

2. Volební úspěch Donalda Trumpa byl důsledkem a projevem rozdělené společnosti. Ovšem od vstupu do Bílého domu pan prezident dělá, co je v jeho silách, aby společnost ve stavu „studené války“ udržoval.

3. Hlavní příčinou je to, že volební okresy byly vinou demokratů a republikánů překresleny tak, aby většinově sestávaly z voličů jedné strany. Dřív musel každý kongresman oslovovat širokou škálu voličů, musel být otevřený vůči názorům a hodnotám svých oponentů, protože bez alespoň některých hlasů z druhé strany nemohl uspět. Dnes jsou volební okresy buď republikánské, nebo demokratické, a k úspěchu proto vede ideologicky radikální filozofie. Vyvážené názory, nebo jen respekt k argumentům druhé strany, jsou cestou k porážce. Kozák: Sprosté slovo kompromis Kryštof Kozák je vedoucím Katedry severoamerických studií na Institutu mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Kryštof Kozák

Zdroj: ČT24

1. Donald Trump je bezesporu polarizující osobnost, jeho styl i charakter vás buď výrazně přitahuje, nebo vás výrazně odpuzuje. Jen málokdo je vůči Donaldu Trumpovi lhostejný. Americká společnost je v řadě důležitých otázek rozdělená, takže mediální klišé má reálný základ.

2. Rozdělení americké společnosti na Trumpovy příznivce a Trumpovy odpůrce je o dost jiné než tradiční rozdělení na republikány a demokraty (či na konzervativce oproti liberálům). Voliči Trumpa chtějí podobně jako voliči Andreje Babiše změnu ve formě silného, úspěšného vůdce, který není součástí údajně zkorumpovaného politického establishmentu a zajistí jim svými nekompromisními postoji bezpečnost a prosperitu. Trumpovi odpůrci však vidí pouze bezskrupulózního sebestředného obchodníka, jehož agenda je ve svých důsledcích částečně rasistická. Diskuze mezi těmito dvěma tábory pak v podstatě neprobíhá.

Odkaz

Proti Trumpovi se ozval i Obama. S diskriminací lidí podle víry „zásadně nesouhlasí“

3. Hlavním důvodem je to, že kompromis se stal politicky sprostým slovem, zejména v případě Republikánské strany. Pokud někteří její členové Sněmovny reprezentantů hlasují pro kompromisní návrhy spolu s demokraty, mohou v příštích volbách očekávat ostrou konkurenci v primárních volbách ze strany „nesmiřitelných“, kteří jsou

navíc velmi štědře financováni. V takové situaci se nedaří prosadit ani rozumné kompromisy, což bylo jedním z hlavních problémů posledních šesti let prezidentství Baracka Obamy. Hornát: Víze stran se stávají nesmiřitelné. Amerikanista Jan Hornát působí na Katedře severoamerických studií na Institutu mezinárodních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karovy a zároveň je výzkumníkem Ústavu mezinárodních vztahů.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Jan Hornát

Zdroj: ČT24

1. Každá společnost je rozdělená podél různých dělicích linií, Spojené státy nejsou výjimkou. Je jen otázkou, jak jsou tyto dělicí linie využívány politicky. Pokud politické strany a jejich zástupci nemají program, který by dokázali svým voličům pozitivně prezentovat, je mnohem snazší se uchýlit k využívání (zneužívání) těchto dělicích linií k mobilizaci elektorátu. To byl případ amerických prezidentských voleb v roce 2016. Navíc v současných Spojených státech bohužel nevidím příliš snahy nacházet průniky v politice demokratů a republikánů.

Demokraté Trumpovi nic „nedarují“ a republikáni nepřipustí spolupráci prezidenta s opozicí, jak jsme nedávno viděli, když se Trump setkal s předními zástupci demokratů a údajně se společně dohodli o budoucnosti programu DACA.

Odkaz

Typický „snílek“ žije v Los Angeles, pochází z Mexika a do USA přišel v šesti letech. Teď mu hrozí deportace

2. Úspěch Donalda Trumpa je zejména důsledkem rozpolcenosti Republikánské strany, která v současnosti – více než Demokratická strana – v sobě zahrnuje frakce, které mají dosti odlišné pohledy na to, jakým směrem by se země měla pohybovat. Vzhledem ke své velikosti mají americké strany vždy přirozeně několik frakcí, nicméně současná Republikánská strana, zdá se, hledá svou identitu, a vzhledem ke své vnitřní rozpolcenosti se na této identitě nemůže shodnout. V 90. letech si republikáni například vyhodnotili, že by se měli více zaměřovat na hispánské voliče, aby si zajistili budoucí volební úspěchy – Donald Trump prakticky tuto taktiku obrátil vzhůru nohama.

3. Jedním z vysvětlení amerických politologů je, že se obě strany stále více polarizují. V praxi to znamená, že se republikáni posouvají více na pravou stranu politického spektra a demokraté na stranu levou, čímž se vyklízí střed politického spektra. V důsledku se víze obou stran o budoucnosti Spojených států stále více rozcházejí a stávají se takřka nesmiřitelné.

Fakta

Výběr článků reflektujících rok od zvolení Donalda Trumpa

Výběr článků reflektujících rok od zvolení Donalda Trumpa

OBRAZEM: Euforie Trumpových příznivců, zmar podporovatelů Clintonové

Prezident Trump: Úspěch slaví apel změny a odpor vůči elitám

Trump: S hackerskými útoky udělal Putin chybu, USA pod mým vedením bude víc respektovat

Trump se stal 45. prezidentem USA. Hodinu po složení slibu už podepisoval zákony

Žádná lež, ale „alternativní fakta“. Chtěli jsme vyčistit vzduch, tvrdí Trumpova poradkyně

Trump vydal příkaz ke stavbě zdi na hranici s Mexikem

Trump proti migraci: Až do odvolání zakázal vstup do USA uprchlíkům ze Sýrie

Soud v Seattlu s okamžitou platností zablokoval dekret k migraci. Směšné, reagoval Trump

Trump po schůzce s Merkelovou podpořil NATO, kancléřka slíbila vyšší výdaje na obranu

USA poprvé přímo zasáhly syrský režim. Je to odvěta za chemický útok, řekl Trump

Trump odvolal šéfa FBI. Nechce vyšetření svých vazeb na Kreml, tvrdí demokraté

Trump jedná v Saúdské Arábii: Podepsány kontrakty za 350 miliard dolarů

USA odstoupí od dohody o klimatu. Trump chce vyjednat spravedlivější úmluvu

Trump se při prvním osobním setkání zeptal Putina na ruské vměšování do voleb

KLDR prý zkoumá možnost raketového útoku na americký ostrov Guam

Neonacisté i Ku Klux Klan přivedli Virginii k výjimečnému stavu. Zemřeli tři lidé

Bezprecedentní, komentují média Trumpův „nenávistný“ projev v OSN

Trump ruší zdravotním pojišťovnám dotace, které zavedla Obamacare

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2296105-anketa-je-americka-spolecnost-rozdelena-a-muze-za-trump-zeptali-jsme-se-expertu>

Martin Šimáček: Je rasistická vražda extremismus? Ne, je to násilí a předsudek!

8.11.2017 romea.cz str. 00 publicistika, reportáže

Martin Šimáček

Koncept extremismu je přežitek a komplikuje, či podle některých znemožňuje, řešení jednoho z největších rizik současnosti – násilného či předsudečného jednání vůči jednotlivcům i skupinám lidí ve společnosti. A to i proto, že útoky z nenávisti, ať už verbální, či fyzické, se mainstreamují. Jsou stále více normou – dlouhodobě například vůči Romům, lidem z LGBT, nejnověji při rozmachu islamofobie.

Koncept extremismu je přežitek a komplikuje, či podle některých znemožňuje, řešení jednoho z největších rizik současnosti – násilného či předsudečného jednání vůči jednotlivcům i skupinám lidí ve společnosti. A to i proto, že útoky z nenávisti, ať už verbální, či fyzické, se mainstreamují. Jsou stále více normou – dlouhodobě například vůči Romům, lidem z LGBT, nejnověji při rozmachu islamofobie.

Označení nenávistných útočníků za extremisty přitom nic neřeší. A to především proto, že projevy nenávisti dávno nejsou dominantou pouze extrémní

pravice a pronikají stále více do médií, politického diskursu, i do běžné komunikace mezi lidmi.

Nálepka extremisty pro každého, kdo se nenávisně vyjadřuje na internetu nebo se zúčastní protiromského pochodu, nic neřeší. Naopak. Jeho jednání není považováno za násilný útok na jiného člověka nebo skupinu (ať už k němu má jakékoliv důvody), ale za projev extremismu. "Cítí se jako oběť systému a státní represe, vždyť přeci bojuje za svobodu slova, za kulturu, za tradice. Míchá se tu koncept, kdo je obětí a kdo útočnickem," říká k tomu Jaroslav Valůch z Institutu pro sociální inkluzi.

Jaroslav Valůch byl jedním z pěti hostů debaty "Fascinace extremismem: nutnost nebo hrozba pro polarizovanou společnost?", kterou pořádal Institut pro sociální inkluzi v rámci konference Fórum 2000. Dalšími byli Benedikt Vangeli – vedoucí Centra proti terorismu a hybridním hrozbám (ministerstvo vnitra), Klára Kalibová – ředitelka In IUSTITIA, o.p.s., Jan Charvát – **Fakulta sociálních věd** UK, Jaroslav Spurný – Týdeník Respekt.

Od konceptu extremismu k orientaci na oběti násilí

Diskutující se shodli, že koncept extremismu je přežitý. Benedikt Vangeli se opíral o Audit národní bezpečnosti, který v loňském roce schválila vláda. Také podle něj je na místě se od extremismu "posunout k orientaci na oběti trestné činnosti".

Přelomovou událostí byl první i druhý pogrom na Romy na janovském sídlišti v Janově v roce 2008. Tehdy se poprvé objevily v ulicích stovky lidí, kteří násilně, skupinově a veřejně – verbálně a mnozí i fyzicky, zaútočili na romské obyvatele města a střetli se přitom i s policií.

Jan Charvát navrhl pojem extremismu zrušit. Připomněl, že ministerstvo vnitra začalo v 90. letech využívat určitou metodiku k extremismu po sérii násilím motivovaných vražd. Podle něj má však pojem extremismus "pejorativní význam, není definován, vytváří kategorie, které zahrnují věci, které k sobě nepatří."

Přelomovou událostí byl první i druhý pogrom na Romy na janovském sídlišti v Janově v roce 2008. Tehdy se poprvé objevily v ulicích stovky lidí, kteří násilně, skupinově a veřejně – verbálně a mnozí i fyzicky, zaútočili na romské obyvatele města a střetli se přitom i s policií. "Rok 2008 byl příkladem, že hybatelem může být extremist, ke kterému se přidá celá řada obyčejných lidí, kteří se zapojí a postupně radikalizují. To se pak ukázalo v několika dalších vlnách anticiganistických demonstrací či pokusů o pogrom, ve kterých krajní pravice už většinou nehrála žádnou klíčovou roli," říká Jan Charvát.

Na to reaguje Klára Kalibová: "Zatímco v 90. letech jsme byli otřeseni rasistickými vraždami, tak nyní jimi nikdo otřesen není, přestože se dějí dále. A to proto, že pozornost obětem není věnována, a může za to právě koncept extremismu."

Také Kalibová připouští, že audit je přelomový materiál. Ale dodává: "Audit by měl jít ještě dále a opustit termín extremistického násilí a extremistického pachatele. K čemu to vede? V praxi orgány činné v trestním řízení předjímají existenci pachatele zapojeného do extremistického hnutí. To, že hlavními pachateli jsou zasloužilí otcové od rodin, popř. 30-45 letí frustranti od rodin, ignorují. Tou hlavní hrozbou nejsou naciskinheadi, ale lidé jako my. Proto se orgánům činným v trestním řízení s nimi špatně pracuje."

Podle Kalibové má koncept extremismu smysl pouze pro bezpečnostní složky k sledování a popisování radikálních skupin. "Avšak ve vztahu k trestné činnosti z

nenávisti nemá žádný smysl. Změna přitom začíná v jazyce. Ve vykořenění pojmu extremismu mimo koncept ochrany obětí," popisuje a obrazně přirovnává trestní řízení k trychtýři: "Na vrchu je policie, pod ní zastupitelství a pak soudce. A policie je klíčová. Musí být schopna to celé zadokumentovat, shromáždit důkazy k prokázání motivace. Tam se neprokazuje, jestli je pachatel extremističtější nebo ne, ale jak to v okamžiku trestné činnosti myslel. Z našeho výzkumu mezi soudci a státními zástupci vyplývá, že pro ně není klíčové, zda ten člověk je extremističtější. My k ochraně obětí nepotřebujeme antiextremistickou doktrínu, my ji případně potřebujeme někde jinde."
Opuštěný extremismus (k čemu je vlastně dobrý?)

Lze však zavedený, byť nesrozumitelný pojem extremismu odložit?

Podle Vangeliho to není tak snadné. "Riziko, že lidé z bezpečnostních složek prostě řeknou: dobře, nebudeme používat extremismus a nahradíme ho násilím z nenávisti, ale nezmění náhled, je obrovské." Podle Vangeliho byla problematika extremismu před rokem 2015 věcí ochrany lidských práv a veřejného pořádku. "Nyní jsme se přesunuli také k problematice působení cizí moci, a to skrze extremistické organizace. Tady se otevírá cesta pro shodu mezi státem i nestátním sektorem – argument ohrožení národní bezpečnosti je prostorem pro odpovědnou spolupráci. Současně, jak se radikalizuje mainstream, tak se zvyšuje pravděpodobnost průniku extremistického subjektu do parlamentu, vlády, k moci. Nebavíme se o 500 chuligánech, ale o propojení extremistů všech zemí světa s působením cizí moci. Této slabiny využívá např. Rusko."

Široce vnímaný a přitom vágně definovaný pojem extremismu neškodí jen řešení problematiky násilí z nenávisti či předsudečného jednání. Odebírá pozornost od skutečně extrémních rizik hybridní povahy. "Pokud přestaneme mluvit o extremismu, musíme ten uvolněný prostor zaplnit," říká Jaroslav Valůch. "A to vysvětlováním dopadů násilného jednání na jednotlivce a skupiny. Lidé nejsou tak bezcitní, aby nedokázali pochopit, co strach a násilí znamená pro oběti, jak to rozežírá jejich základní jistoty, životy, a co to v důsledku znamená pro celou společnost."

Jaroslav Spurný dodává, že způsob komunikace státu (skrže Ministerstvo vnitra) o extremismu je nešťastný. Jedná se vesměs pouze o vcelku nečitelné každoroční zprávy o extremismu.
Stát sám sobě rizikem

Slabou stránkou auditu je malý důraz na vnitřní rizika, opomíjí vnitřní hrozby, tedy samotný stát, výkon veřejné správy, její činnost i nečinnost a změny v legislativě. Jde o to, zda si veřejná správa uvědomuje rizika svého jednání, resp. nejednání. A zda o situaci má dostatek informací, umí s nimi pracovat, vyhodnocovat, a nikoliv je zneužívat.

Rizika vyplývají nejen z úmyslného jednání extremistů zapojených do veřejné správy, ale také z nekompetentního rozhodování politiků či úředníků, policistů, státních zástupců či soudců. A rovněž z korupce a populismu politiků, často spojeného s jejich utilitárními, mocenskými a někdy i ekonomickými zájmy. Příkladem takového jednání je populismus při řešení sociálního vyloučení Romů, který problém neřeší, ale prohlubuje, a vytváří z něj bezpečnostní riziko. A zároveň živnou půdu pro násilné – individuální i skupinové jednání.
Trestat nebo netrestat?

Podle Benedikta Vangeliho je potřeba jasně deklarovat, že poruší-li někdo zákon, musí přijít odpovídající potrestání, "padni komu padni". Bez ohledu na to, jestli se dotyčný cítí jako bojovník za tradice či svobodu slova.
Pro oběti, pachatele a širokou veřejnost není zřejmé, proč se stát rozhodne

trestat jeden výrok na Facebooku, a pak zase obrovskou spoustu jiných ne. Tato nečitelnost jen prohlubuje nedůvěru v demokratický systém a výkon spravedlnosti.

Jaroslav Valůch však poukazuje právě na "obrovský nesoulad mezi zákonem a jeho vymáháním. Pro oběti, pachatele a širokou veřejnost není zřejmé, proč se stát rozhodne trestat jeden výrok na Facebooku, a pak zase obrovskou spoustu jiných ne. Tato nečitelnost jen prohlubuje nedůvěru v demokratický systém a výkon spravedlnosti."

Klára Kalibová ho sugestivně doplňuje "Je to o odvaze. Policista na krajském ředitelství si řekne – budu to dělat pořádně, budu k tomu mít podporu. Ale to je ten problém – podporu často policisté, kteří to myslí vážně, necítí. Sami se dostanou pod tlak a ohrožení. Jde o to, abychom vytvořili prostředí, kdy nepůjdeme po lidech s placíčkama a tetováním, ale po agitátorech, tvůrcích ideologií. A to se tu dlouhodobě neděje, to bylo naposledy proti Dělnické straně a Národnímu odporu. Přitom podněty pro radikalizaci přicházejí z proruských serverů."

"Celkově se situace mění k horšímu," říká Jaroslav Spurný. "Debatu k ústavnímu zákonu k nošení zbraní měla úplně jiný efekt – nevyvolala diskusi o jejich nošení či nenošení, ale o tom, jakým způsobem se bránit proti něčemu, co nám tu nehrozí. To je hra s lidskou neznalostí, a je nebezpečná. Místo toho, aby stát pracoval s riziky, která přináší globalizace, migrace, tak s nimi pracuje populisticky."

Výkon veřejné správy snižuje její neochota komunikovat s externími odborníky. To dokládá i Jan Charvát, který v debatě připomněl, že akademici ministerstvu vnitra navrhuji opustit koncept extremismu dlouhodobě, zatím však neúspěšně.

Také komunikační platforma, kterou založilo ministerstvo vnitra před sedmi lety pro výměnu informací a zkušeností s neziskovým sektorem, záhy bez obnovy zanikla.

Tato neschopnost partnerského jednání veřejné správy s nevládním sektorem má podíl na rozmachu útoků proti neziskovým organizacím a jejich představitelích, kteří na rizika upozorňují, nebo zastupují zájmy obětí násilí z nenávisti.

Benedikt Vangeli připouští, že neziskové organizace by neměly dělat práci za stát a naopak by měly být při své práci lépe chráněny. "Já jsem například prosadil krátkodobou ochranu do zákona o policii a prosazoval jsem spolu s dalšími zavedení předběžných opatření trestních při přijímání nového zákona o obětech trestné činnosti. Mrzí mě, pokud nástroje, které tak existují, nejsou využívány."

Potřebu dobré spolupráce a koordinace uvnitř veřejné správy i s partnery mimo ni silně akcentuje Jaroslav Valůch. "Například norská vláda vydala strategii boje proti hatespeech. Nejprve pojmenovala hodnoty, na jakých norská společnost stojí, a jak je nenávist ve veřejném prostoru ohrožuje, srozumitelně popsala co to hatespeech je a jaký je její vztah ke svobodě projevu. Pověřila univerzitu v Oslu zpracováním analýzy problému. Nejprve měli data, a pak mohli definovat kroky, co s tím, včetně toho, jak tomu předcházet, jak to řešit, s kým a také jak to komunikovat s veřejností. Z toho se pak stane závazek, který odpovědné instituce sdělí veřejnosti. A mezi kroky je i represe, která má své konkrétní místo, jasné legislativní rámce a doporučené postupy. A pak je teprve možné se začít srozumitelně bavit o tom, zda a koho obvinít."

S tím souhlasí Klára Kalibová: Veřejná správa na všech úrovních musí dát společnosti závazek. Autority bezpečnostních složek, vč. ministra vnitra,

náměstků, policejního prezidenta a dalších policejních představitelů, soudci – ti všichni musí uznat, že "se to děje a že to stát bude řešit".

URL| <http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/martin-simacek-je-rasisticka-vrazda-extremismus-ne-je-to-nasili-a-predsudek>

100 let od VŘSR. Putinově vládě jsou oslavy na obtíž, nezapadají do obrazu jednotného národa

7.11.2017 irozhlas.cz str. 00

Rusko si připomíná sto let od chvíle, kdy bolševici provedli státní převrat. Takzvaná Velká říjnová revoluce a následná občanská válka vedly ke vzniku Sovětského svazu. Pro současnou ruskou vládu je ale připomínání tohoto výročí spíš na obtíž.

Poslední přehlídku k výročí říjnové revoluce uspořádala Moskva v roce 1990. Po pádu Sovětského svazu se Boris Jelcin pokusil symboly a rituály země nahradit těmi z doby cara.

Váš prohlížeč nepodporuje přehrávání audia.

Přehrát 00:00 / 02:20

Výročí Velké říjnové revoluce ale stávající vedení Kremlu oficiálně neslaví. Více si poslechněte v reportáži Václava Jabůrka.

Jak ale říká Karel Svoboda z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, současné Rusko těžší z obou historických období. „Ono se velmi suše obrací k impériu a jedno k jakému a zdůrazňuje se spíše, že to byla silná země, velká země. Když si vezmeme státní symboly, tak je to mix imperiálního Ruska a Sovětského svazu,“ řekl Radiožurnálu.

Podle něj ale tamní společnost o říjnové revoluci moc nemluví. Magazín Spiegel přímo píše, že se Kreml snaží oslavy tohoto státního převratu upozadit. Události z roku 1917 totiž nezapadají do obrazu stabilního a jednotného národa, který vlada Rusům předkládá.

O to víc, když převraty byly toho roku hned dva - ten první se stal už v únoru. „Únorová revoluce svrhla cara, zatímco říjnová nastolila bolševiky,“ popsal základní rozdíly obou událostí Karel Svoboda.

Nejchytřejší, nejuspěšnější

Vladimir Putin podle něj nechce ztratit podporu jak příznivců sovětských dob, tak i demokratů. Prezident se snaží působit nestranně a tak se oslav žádného z výročí neúčastní.

100 let od VŘSR: Jak šlechtic Lenin využil nabídky Německa

Číst článek

Jediný, kdo sté jubileum otevřeně připomíná, jsou ruští komunisté. „Za sovětských dob jsme byli ti nejchytřejší, nejsilnější, nejuspěšnější a byli jsme vítězni. Vyráběli jsme 20 procent světového zboží, třetina všech cestujících na světě létala v sovětských letadlech a naši vědci stáli za třetinou všech objevů. Odkaz téhle doby bychom měli ctít a nadále ho hájit,“ řekl předseda Komunistické strany Ruské federace Gennadij Zjuganov.

Kromě tradičního průvodu se v Petrohradě pořádá taky mezinárodní konference komunistických stran.

Rusko už dříve zavedlo nový svátek. Den národní jednoty připadá na 4. listopad a po dvanáct let připomíná vítězství Rusů nad polskými okupanty v 17. století. Jak uvádí server Gazeta.ru, Kreml chce právě tímhle dnem manifestace k říjnové revoluci nahradit.

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/100-let-od-vrsr-putinove-vlade-jsou-oslavy-na-obtiz-nezapadaji-do-obrazu_1711070911_pj

Je rasistická vražda extremismus? Ne, je to násilí a předsudek!

7.11.2017 nazory.aktualne.cz str. 00 1046

Martin Šimáček

Koncept extremismu je přežitek a komplikuje, či podle některých znemožňuje, řešení jednoho z největších rizik současnosti – násilného či předsudečného jednání vůči jednotlivcům i skupinám lidí ve společnosti. A to i proto,

že útoky z nenávisti, ať už verbální, či fyzické, se mainstreamují. Jsou stále více normou – dlouhodobě například vůči Romům, lidem z LGBT, nejnověji při rozmachu islamofobie.

Označení nenávistných útočníků za extremisty přitom nic neřeší. A to především proto, že projevy nenávisti dávno nejsou dominantou pouze extrémní pravice a pronikají stále více do médií, politického diskursu, i do běžné komunikace mezi lidmi.

Nálepka extremisty pro každého, kdo se nenávistně vyjadřuje na internetu nebo se zúčastní protiromského pochodu, nic neřeší. Naopak. Jeho jednání není považováno za násilný útok na jiného člověka nebo skupinu (ať už k němu má jakékoliv důvody), ale za projev extremismu. „Cítí se jako oběť systému a státní represe, vždyť přeci bojuje za svobodu slova, za kulturu, za tradice. Míchá se tu koncept, kdo je obětí a kdo útočníkem,“ říká k tomu Jaroslav Valůch z Institutu pro sociální inkluzi.

Jaroslav Valůch byl jedním z pěti hostů debaty „Fascinace extremismem: nutnost nebo hrozba pro polarizovanou společnost?“, kterou pořádal Institut pro sociální inkluzi v rámci konference Fórum 2000. Dalšími byli Benedikt Vangeli – vedoucí Centra proti terorismu a hybridním hrozbám (ministerstvo vnitra), Klára Kalibová – ředitelka In IUSTITIA, o.p.s., Jan Charvát – **Fakulta sociálních věd** UK, Jaroslav Spurný – Týdeník Respekt.

Od konceptu extremismu k orientaci na oběti násilí

Diskutující se shodli, že koncept extremismu je přežitý. Benedikt Vangeli se opíral o Audit národní bezpečnosti, který v loňském roce schválila vláda. Také podle něj je na místě se od extremismu „posunout k orientaci na oběti trestné činnosti“.

Jan Charvát navrhl pojem extremismu zrušit. Připomněl, že ministerstvo vnitra začalo v 90. letech využívat určitou metodiku k extremismu po sérii násilím motivovaných vražd. Podle něj má však pojem extremismus „pejorativní význam, není definován, vytváří kategorie, které zahrnují věci, které k sobě nepatří.“

Přelomovou událostí byl první i druhý pogrom na Romy na janovském sídlišti v Janově v roce 2009. Tehdy se poprvé objevily v ulicích stovky lidí, kteří násilně, skupinově a veřejně – verbálně a mnozí i fyzicky, zaútočili na romské obyvatele města a střetli se přitom i s policií. „Rok 2009 byl příkladem, že hybatelem může být extremist, ke kterému se přidá celá řada obyčejných lidí, kteří se zapojí a postupně radikalizují. To se pak ukázalo v několika dalších vlnách anticiganistických demonstrací či pokusů o pogrom, ve kterých krajní pravice už většinou nehrála žádnou klíčovou roli,“ říká Jan Charvát.

Na to reaguje Klára Kalibová: „Zatímco v 90. letech jsme byli otřeseni rasistickými vraždami, tak nyní jimi nikdo otřesen není, přestože se dějí dále. A to proto, že pozornost obětem není věnována, a může za to právě koncept extremismu.“

Také Kalibová připouští, že audit je přelomový materiál. Ale dodává: „Audit by měl jít ještě dále a opustit termín extremistického násilí a extremistického pachatele. K čemu to vede? V praxi orgány činné v trestním řízení předjímají existenci pachatele zapojeného do extremistického hnutí. To, že hlavními pachateli jsou zasloužilí otcové od rodin, popř. 30-45 letí frustranti od rodin, ignorují. Tou hlavní hrozbou nejsou naciskinheadi, ale lidé jako my. Proto se orgánům činným v trestním řízení s nimi špatně pracuje.“

Podle Kalibové má koncept extremismu smysl pouze pro bezpečnostní složky k sledování a popisování radikálních skupin. „Avšak ve vztahu k trestné činnosti z nenávisti nemá žádný smysl. Změna přitom začíná v jazyce. Ve vykořenění pojmu extremismu mimo koncept ochrany obětí,“ popisuje a obrazně přirovnává trestní řízení k trychtýři: „Na vrchu je policie, pod ní zastupitelství a pak soudce. A policie je klíčová. Musí být schopna to celé zadokumentovat, shromáždit důkazy k prokázání motivace. Tam se neproказuje, jestli je pachatel extremist nebo ne, ale jak to v okamžiku trestné činnosti myslel. Z našeho výzkumu mezi soudci a státními zástupci vyplývá, že pro ně není klíčové, zda ten člověk je extremist. My k ochraně obětí nepotřebujeme antiextremistickou doktrínu, my ji případně potřebujeme někde jinde.“

Opuštěný extremismus (k čemu je vlastně dobrý?)

Lze však zavedený, byť nesrozumitelný pojem extremismu odložit?

Podle Vangeliho to není tak snadné. „Riziko, že lidé z bezpečnostních složek prostě řeknou: dobře, nebudeme používat extremismus a nahradíme ho násilím z nenávisti, ale nezmění náhled, je obrovské.“ Podle Vangeliho byla problematika extremismu před rokem 2015 věcí ochrany lidských práv a veřejného pořádku. „Nyní jsme se přesunuli také k problematice působení cizí moci, a to skrze extremistické organizace. Tady se otevírá cesta pro shodu mezi státem i nestátním sektorem – argument ohrožení národní bezpečnosti je prostorem pro odpovědnou spolupráci. Současně, jak se radikalizuje mainstream, tak se zvyšuje pravděpodobnost průniku extremistického subjektu do parlamentu, vlády, k moci. Nebavíme se o 500 chuligánech, ale o propojení extremistů všech zemí světa s působením cizí moci. Této slabiny využívá např. Rusko.“

Široce vnímaný a přitom vágně definovaný pojem extremismu neškodí jen řešení problematiky násilí z nenávisti či předsudečného jednání. Odebírá pozornost od skutečně extrémních rizik hybridní povahy. „Pokud přestaneme mluvit o extremismu, musíme ten uvolněný prostor zaplnit,“ říká Jaroslav Valůch. „A to vysvětlováním dopadů násilného jednání na jednotlivce a skupiny. Lidé nejsou tak bezcitní, aby nedokázali pochopit, co strach a násilí znamená pro oběti, jak to rozežírá jejich základní jistoty, životy, a co to v důsledku znamená pro celou společnost.“

Jaroslav Spurný dodává, že způsob komunikace státu (skrze Ministerstvo vnitra) o extremismu je nešťastný. Jedná se vesměs pouze o vcelku nečitelné každoroční zprávy o extremismu.

Stát sám sobě rizikem

Slabou stránkou auditu je malý důraz na vnitřní rizika, opomíjí vnitřní hrozby, tedy samotný stát, výkon veřejné správy, její činnost i nečinnost a změny v legislativě. Jde o to, zda si veřejná správa uvědomuje rizika svého jednání, resp. nejednání. A zda o situaci má dostatek informací, umí s nimi pracovat, vyhodnocovat, a nikoliv je zneužívat.

Rizika vyplývají nejen z úmyslného jednání extremistů zapojených do veřejné správy, ale také z nekompetentního rozhodování politiků či úředníků, policistů, státních zástupců či soudců. A rovněž z korupce a populismu politiků, často spojeného s jejich utilitárními, mocenskými a někdy i ekonomickými zájmy. Příkladem takového jednání je populismus při řešení sociálního vyloučení Romů, který problém neřeší, ale prohlubuje, a vytváří z něj bezpečnostní riziko. A zároveň živnou půdu pro násilné – individuální i skupinové jednání.

Trestat nebo netrestat?

Podle Benedikta Vangeliho je potřeba jasně deklarovat, že poruší-li někdo zákon, musí přijít odpovídající potrestání, „padni komu padni“. Bez ohledu na to, jestli se dotyčný cítí jako bojovník za tradice či svobodu slova.

Jaroslav Valůch však poukazuje právě na „obrovský nesoulad mezi zákonem a jeho vymáháním. Pro oběti, pachatele a širokou veřejnost není zřejmé, proč se stát rozhodne trestat jeden výrok na Facebooku, a pak zase obrovskou spoustu jiných ne. Tato nečitelnost jen prohlubuje nedůvěru v demokratický systém a výkon spravedlnosti.“

Klára Kalibová ho sugestivně doplňuje „Je to o odvaze. Policista na krajském ředitelství si řekne – budu to dělat pořádně, budu k tomu mít podporu. Ale to je ten problém – podporu často policisté, kteří to myslí vážně, necítí. Sami se dostanou pod tlak a ohrožení. Jde o to, abychom vytvořili prostředí, kdy nepůjdeme po lidech s placičkama a tetováním, ale po agitátorech, tvůrčích ideologií. A to se tu dlouhodobě neděje, to bylo naposledy proti Dělnické straně a Národnímu odporu. Přitom podněty pro radikalizaci přicházejí z proruských serverů.“

„Celkově se situace mění k horšímu,“ říká Jaroslav Spurný. „Debata k ústavnímu zákonu k nošení zbraní měla úplně jiný efekt – nevyvolala diskusi o jejich nošení či nenošení, ale o tom, jakým způsobem se bránit proti něčemu, co nám tu nehrozí. To je hra s lidskou neznalostí, a je nebezpečná. Místo toho, aby stát pracoval s riziky, která přináší globalizace, migrace, tak s nimi pracuje populisticky.“

Výkon veřejné správy snižuje její neochota komunikovat s externími odborníky. To dokládá i Jan Charvát, který v debatě připomněl, že akademici ministerstvu vnitra navrhují opustit koncept extremismu dlouhodobě, zatím však neúspěšně.

Také komunikační platforma, kterou založilo ministerstvo vnitra před sedmi lety pro výměnu informací a zkušeností s neziskovým sektorem, záhy bez obnovy zanikla.

Tato neschopnost partnerského jednání veřejné správy s nevládním sektorem má podíl na rozmachu útoků proti neziskovým organizacím a jejich představitelích, kteří na rizika upozorňují, nebo zastupují zájmy obětí násilí z nenávisli.

Benedikt Vangeli připouští, že neziskové organizace by neměly dělat práci za stát a naopak by měly být při své práci lépe chráněny. „Já jsem například prosadil krátkodobou ochranu do zákona o policii a prosazoval jsem spolu s dalšími zavedení předběžných opatření trestních při přijímání nového zákona o obětech trestné činnosti. Mrzí mě, pokud nástroje, které tak existují, nejsou využívány.“

Potřebu dobré spolupráce a koordinace uvnitř veřejné správy i s partnery mimo ni silně akcentuje Jaroslav Valůch. „Například norská vláda vydala strategii boje proti hatespeech. Nejprve pojmenovala hodnoty, na jakých norská společnost stojí, a jak je nenávisť ve veřejném prostoru ohrožuje, srozumitelně popsala co to hatespeech je a jaký je její vztah ke svobodě projevu. Pověřila univerzitu v Oslu zpracováním analýzy problému. Nejprve měli data, a pak mohli definovat kroky, co s tím, včetně toho, jak tomu předcházet, jak to řešit, s kým a také jak to komunikovat s veřejností. Z toho se pak stane závazek, který odpovědné instituce sdělí veřejnosti. A mezi kroky je i represe, která má své konkrétní místo, jasné legislativní rámce a doporučené postupy. A pak je teprve možné se začít srozumitelně bavit o tom, zda a koho obvinít.“

S tím souhlasí Klára Kalibová: Veřejná správa na všech úrovních musí dát společnosti závazek. Autority bezpečnostních složek, vč. ministra vnitra, náměstků, policejního prezidenta a dalších policejních představitelů, soudci – ti všichni musí uznat, že „se to děje a že to stát bude řešit“.

URL| <http://blog.aktualne.cz/blogy/martin-simacek.php?itemid=30324>

O kloboucích, pitvání žab i desateru

7.11.2017 Týdeník Bruntálský Region str. 16 Rozhovor
HANA POREBSKÁ

„Diář je o ženách, které ovlivnily náš současný svět,“ říká jeho autorka, spisovatelka a šéfredaktorka Bára Nesvadbová

Ospalé říjnové odpoledne, kavárna v ostravském Knihcentru se plní výhradně ženskou společností. Není se čemu divit. Ryze „ženský“ diář tu bude podepisovat jeho autorka Bára Nesvadbová. Platinovou blondýnku s obrovskými modrými očima těžko přehlédnete. I když dorazila trochu se zpožděním, nic jí nebrání se usmívat. Pohotově sedá venku tu na zábradlí, tu na židli, abychom mohli pořádně k tomuto rozhovoru více fotografií. „Nechci své čtenářky nechat čekat,“ říká, když usedáme k rozhovoru...

* Proč jste se rozhodla vydat diář?

Ponoukla mě k tomu moje vydavatelka Romana Přidalová. Nápad vznikl při autogramiádě knížky Laskonky v knihkupectví na Václaváku. Zprvu jsem vůbec nechtěla, přišlo mi to děsně samožerské. Pak jsem si ale prosadila, že to nebude diář o mně – koho by to také bavilo –, ale o ženách, které ovlivnily náš současný svět. Připravit ten diář bylo skoro jako psát diplomku. Nalézt všechna důležitá fakta a ověřit pravost zabralo mnoho večerů a nocí.

* Co v něm čtenářky najdou?

Nevydané povídky a fejetony, ale hlavně mezníky historie a otázky bez odpovědí. Ráda kladu otázky, myslím, že posouvají uvažování a sebepoznání, sebereflexi. V diáři jsou také citáty od žen, které jsou pro historii zásadní, od Johanky z Arku až po Františku Plamínkovou. Diář doprovázejí krásné kresby nesmírně talentovaného výtvarníka Martina Krajce.

* Píšete si sama do diáře pěkně tužkou, ručně, nebo využíváte elektroniku?

Píšu rukou, mám nejen klasický diář, ale i kupu poznámek, které pravidelně ztrácím.

* Navrhujete pro Tonak Nový Jičín klobouky... Prozradte, jak jste se k této činnosti dostala. Proč zrovna klobouky?

Patří to do mé neziskové činnosti. Napřed to byly holínky a tenisky s Novetsou, jejichž výtěžek šel na vylepšení naší neziskové kavárničky Mezi řádky, která zaměstnává čtrnáct handicapovaných lidí, pak kolekce oblečení pro Bibloo, jejíž výtěžek šel na rehabilitace úžasné holčičky Elenky, která trpí těžkou epilepsií, a teď klobouky, tedy přesně baret a kapitánka.

* Jak vzniká takový návrh? Co vás inspiruje?

Na kuchyňském stole. A často jezdím na fashionweeeky, hodně cestuji, módní inspirace mám kolem sebe spoustu. Zatím jsem navrhla dva.

* Nosíte sama pokrývku hlavy?

Protože jsem odbarvená blondýna, vždy týden před dobarvením mě nepotkáte jinak než s čepicí, či kloboukem.

* Komu své návrhy ukazujete a chcete znát jeho názor?

Táně Kováříkové, je kmotrou mé dcery a mou velice blízkou přítelkyní. A holkám v redakci.

* Jako šéfredaktorka Harper's Bazaru působíte již několik let. Co je na této práci nejtěžší?

Už patnáct... To je vážně doba. Myslím, že nejtěžší je nepropadnout rutině, což se nám snad i daří. Mám skvělý kolektiv takřka přátel, zatím mi nikdo neodešel, žiji se svým týmem patnáct let a naštěstí nás to pořád baví.

* Čím jste chtěla být jako dítě?

Baletkou. Milovala jsem Vlastimila Harapese a Labutí jezero.

* Čím jste naopak nechtěla být? Jaké povolání si nedovedete představit, že byste vykonávala?

Nemohla bych pitvat. Už v sedmé třídě na pitvu žáby jsem simulovala velmi těžkou virózu.

* Stalo se vám, že jste v životě něco prošvihla, co už se nedalo vrátit zpátky?

Bohužel ano. Málo jsem říkala svým příbuzným, jak moc je mám ráda. Ještě jsem neznala proces definitivního loučení.

* Co neumíte, ale chtěla byste umět?

Ráda bych se naučila řídit plachetnici. Bydlím u řeky, miluji vodu a mám ráda vítr.

* Koho obdivujete?

Zrovna teď třeba současného papeže. Ale jinak spoustu lidí. Čím dál tím více dělám s handicapovanými lidmi, posledních pár let i dětmi, a z celého vlastního bytí nesmírně obdivuji lidi, kteří slouží člověku, sestry na spinálce, zaměstnance hospiců a domovů důchodců a kojeňáků, ti lidé si zaslouží absolutní úctu.

* Co byste ráda udělala, ale neustále to odkládáte na neurčito?

Knihy. Neustále vrším knihy, které chci přečíst. Ne, že bych četla málo, to jistě ne. Jen knih, které pořizuji je stále víc, než kolik času reálně mám.

* Jaký dárek, který jste kdy dostala, vám udělal největší radost?

Těžko vybrat. Jedna fotka Bi z Louvru, kde je s mým zamilovaným obrazem, jak Napoleon sebral papeži korunu a korunuje si Josefínu sám, to je dárek, který mám moc ráda. Pak také veverka, přála jsem si ji ke čtyřicátinám, nedostala jsem ji, až nakonec přišla sama. Bydlí mezi ořešákem a balkonem.

* Co vám z dětství schází? Existuje něco, co byste si chtěla z té doby přenést do současnosti, ale už to jednoduše nejde?

Rána s mým tatínkem. Vlastně jakoukoliv chvíli s mým tátou. Myslím, že některé díry čas prostě nesmaže. Chybí mi úplně stejně dnes, jako mi chyběl druhý den, kdy odešel do světa jiného.

* Jaké jsou vaše dobré vlastnosti? A které špatné?

Myslím, že mám hodně ráda lidi. Špatná vlastnost jistě je netrpělivost. A někdy, když opravdu nestíhám, jsem lehce vzteklá. Jako ten králík z Medvídka Pú.

* Každý potřebuje občas „vypnout“. Jak si nejlépe odpočínáte?

V lese, ráda chodím. Pak také určitě zíráním do nikam. Našla jsem v Chorvatsku kameny, kam se každý rok vracím, Bi říká, že se tam ze mě stává had, jsem schopna se i několik hodin vyhřívat a pozorovat moře.

* Byla jste někdy u kartářky?

Ano a řekla bych, že se s Dagmar Kludskou máme snad i rády.

* Je nějaké heslo, rčení, moudro, kterým se celý život řídíte?

Řídím se desaterem. Myslím, že je aktuální v každé době.

* Co vás v poslední době trápí?

Žádost brněnské onkologie ohledně cílených vakcín, které nehradí pojišťovna, kterou mi přeposlal kamarád Sanjiv. Bojím se, že tolik peněz nedokážeme s mým fondem vydělat a že už mě představa rodičovské bezmoci bude navždycky budit ze spánku.

Kdo je Bára Nesvadbová?

? Narodila se v Praze 14. ledna 1975 ve znamení Kozoroha. Absolvovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy. ? Spisovatelka dvanácti knih, z toho dvou pohádkových, podle kterých vznikly dva filmy, autorka pěti audioknih, šéfredaktorka (Xantypa, Playboy). ? Nyní pracuje jako šéfredaktorka Harper's Bazaar. Je patronkou UNICEF, aktivní členkou neziskové společnosti Startujeme, která zaměstnává mentálně handicapované spoluobčany, zakladatelkou Be Charity, která se stará o děti nemocné, po úrazech a handicapované. Otec Josef, lékař a autor sci-fi, maminka Libuše, lékařka. Je rozvedená, má čtrnáctiletou dceru Bibianu, bez které se ve svém životě neobejde. ? Věří na zázraky, v důležitých a zásadních věcech se řídí instinktem. Žije v Měchenicích u Prahy v domě se třinácti zvířaty. A... právě jí v nakladatelství Motto vychází díář.

Oblíbené...

... BARVA: černá a bílá ... KNÍŽKA: Irving: Rok vdovou, Androníková: Nebe nemá dno – myslím si, že je nejtalentovanější spisovatelkou mé generace, cokoliv od Gillese Lipovetskyho, třeba teď Paradoxní štěstí ... MÍSTO, MĚSTO: Praha, Florencie, Oxford ... FILM: Pozor na Harryho, Vicky, Christina, Barcelona, Match Point ... HUDBA, SKLADBA: Verdi, Chopin, Barbra Streisand ... ROČNÍ OBDOBÍ: léto ... JÍDLO: sushi, slané mandle

... ZVÍŘE: pes a kočka ... KVĚTINA: levandule ... POHÁDKOVÁ POSTAVA: medvídek Pú ... PARFÉM: Angel, Thierry Mugler

A ... Z B – Budoucnost, nebo minulost? Kam byste raději nahlédla? Do minulosti. A – Austrálie, Afrika, Asie, Amerika... Kde byste dokázala žít? Afrika, Rwanda. R – Radost. Co vám udělá vždycky radost?

Dcera Bi. B – Bůh. Jste věřící? Ano. A – Automat. Na co byste vymyslela automat? Na nic. Všechny už jsou, ne? Spíš se robotické budoucnosti bojím, než abych cokoliv přidávala. R – Rada. Jakou nejlepší radu jste v životě dostala? „Lieber ein Ende mit Schrecken als ein schrecken ohne Ende. – Lepší hrůzný konec než hrůza bez konce.

A – Astrologie. Věříte na ni? Ano. N – Nebe. Co se vám vybaví, když se podíváte na nebe, do mraků? Nekonečno. E – Emoce. Jste emotivní člověk? Ano. S – Síla. V čem je vaše největší síla? Ve fantazii. V – Vaření. Vaříte ráda? Co nejraději? Ano. Asi kari, má spoustu možností. Nerada dělám stejné věci dvakrát.

A – Auto. Jste řidič? Jaký? Snad dostatečně ohleduplný. D – Dovolená. Kde a jak nejraději trávíte dovolenou? U moře. Plavání a knihy. B – Boj. Co považujete za svůj dosud největší životní boj? Dobu po rozvodu, zemřel mi táta, babička, děda, měla jsem prázdný dům, mimino a ani korunu na účtě. Bylo to na hraně jak v rámci přežití citovém, tak ekonomickém. Pomohla mi Bi, nedalo se být v koutě a plakat, když máte vedle sebe batole. O – Ostrov. Koho a co byste si vzala na pustý ostrov? Bi a mámu. V – Víno, nebo pivo? Co raději? Víno, zcela jistě. V životě jsem nevypila ani skleničku piva. Á – Anděl. Kdy měl s vámi váš anděl strážný nejvíce práce? Když jsem jako „náctiletá“ stopovala na dálnici v Německu.

Foto autor| Foto: Deník/Lukáš Kaboň
Foto popis| BÁRA NESVADBOVÁ.

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

Týdeník Frýdecko-Místecko (*Rozhovor, str. 16*), Týdeník okresu Nový Jičín (*Rozhovor, str. 16*)

O kloboucích, pitvání žab i desateru

7.11.2017 Týdeník Opavský a Hlučínský Region str. 16 Rozhovor

HANA POREBSKÁ

„Diář je o ženách, které ovlivnily náš současný svět,“ říká jeho autorka, spisovatelka a šéfredaktorka Bára Nesvadbová

Ospalé říjnové odpoledne, kavárna v ostravském Knihcentru se plní výhradně ženskou společností. Není se čemu divit. Ryze „ženský“ diář tu bude podepisovat jeho autorka Bára Nesvadbová. Platinovou blondýnku s obrovskými modrými očima těžko přehlédnete. I když dorazila trochu se zpožděním, nic jí nebrání se usmívat. Pohotově sedá venku tu na zábradlí, tu na židli, abychom mohli pořádit k tomuto rozhovoru více fotografií. „Nechci své čtenářky nechat čekat,“ říká, když usedáme k rozhovoru...

* Proč jste se rozhodla vydat diář?

Ponoukla mě k tomu moje vydavatelka Romana Přidalová. Nápad vznikl při autogramiádě knížky Laskonky v knihkupectví na Václaváku. Zprvu jsem vůbec nechtěla, přišlo mi to děsně samožerské. Pak jsem si ale prosadila, že to nebude diář o mně – koho by to také bavilo –, ale o ženách, které ovlivnily náš současný svět. Připravit ten diář bylo skoro jako psát diplomku. Nalézt všechna důležitá fakta a ověřit pravost zabralo mnoho večerů a nocí.

* Co v něm čtenářky najdou?

Nevydané povídky a fejetony, ale hlavně mezníky historie a otázky bez odpovědí. Ráda kladu otázky, myslím, že posouvají uvažování a sebepoznání, sebereflexi. V diáři jsou také citáty od žen, které jsou pro historii zásadní, od Johanky z Arku až po Františku Plamínkovou. Diář doprovázejí krásné kresby nesmírně talentovaného výtvarníka Martina Krajce.

* Píšete si sama do diáře pěkně tužkou, ručně, nebo využíváte elektroniku?

Píšu rukou, mám nejen klasický diář, ale i kupu poznámek, které pravidelně ztrácím.

* Navrhujete pro Tonak Nový Jičín klobouky... Prozradte, jak jste se k této činnosti dostala. Proč zrovna klobouky?

Patří to do mé neziskové činnosti. Napřed to byly holínky a tenisky s Novetsou, jejichž výtěžek šel na vylepšení naší neziskové kavárničky Mezi řádky, která zaměstnává čtrnáct handicapovaných lidí, pak kolekce oblečení pro Bibloo, jejíž výtěžek šel na rehabilitace úžasné holčičky Elenky, která trpí těžkou epilepsií, a teď klobouky, tedy přesně bareť a kapitánka.

* Jak vzniká takový návrh? Co vás inspiruje?

Na kuchyňském stole. A často jezdím na fashionweeeky, hodně cestuji, módní inspirace mám kolem sebe spoustu. Zatím jsem navrhla dva.

* Nosíte sama pokrývku hlavy?

Protože jsem odbarvená blondýna, vždy týden před dobarvením mě nepotkáte jinak než s čepicí, či kloboukem.

* Komu své návrhy ukazujete a chcete znát jeho názor?

Táně Kováříkové, je kmotrou mé dcery a mou velice blízkou přítelkyní. A holkám v redakci.

* Jako šéfredaktorka Harper's Bazaru působíte již několik let. Co je na této práci nejtěžší?

Už patnáct... To je vážně doba. Myslím, že nejtěžší je nepropadnout rutině, což se nám snad i daří. Mám skvělý kolektiv takřka přátel, zatím mi nikdo neodešel, žiji se svým týmem patnáct let a naštěstí nás to pořád baví.

* Čím jste chtěla být jako dítě?

Baletkou. Milovala jsem Vlastimila Harapese a Labutí jezero.

* Čím jste naopak nechtěla být? Jaké povolání si nedovedete představit, že byste vykonávala?

Nemohla bych pitvat. Už v sedmé třídě na pitvu žáby jsem simulovala velmi těžkou virózu.

* Stalo se vám, že jste v životě něco prošvihla, co už se nedalo vrátit zpátky?

Bohužel ano. Málo jsem říkala svým příbuzným, jak moc je mám ráda. Ještě jsem neznala proces definitivního loučení.

* Co neumíte, ale chtěla byste umět?

Ráda bych se naučila řídit plachetnici. Bydlím u řeky, miluji vodu a mám ráda vítr.

* Koho obdivujete?

Zrovna teď třeba současného papeže. Ale jinak spoustu lidí. Čím dál tím více dělám s handicapovanými lidmi, posledních pár let i dětmi, a z celého vlastního bytí nesmírně obdivuji lidi, kteří slouží člověku, sestry na spinálce, zaměstnance hospiců a domovů důchodců a kojeňáků, ti lidé si zaslouží absolutní úctu.

* Co byste ráda udělala, ale neustále to odkládáte na neurčito?

Knihy. Neustále vrším knihy, které chci přečíst. Ne, že bych četla málo, to jistě ne. Jen knih, které pořizuji je stále víc, než kolik času reálně mám.

* Jaký dárek, který jste kdy dostala, vám udělal největší radost?

Těžko vybrat. Jedna fotka Bi z Louvru, kde je s mým zamilovaným obrazem, jak Napoleon sebral papeži korunu a korunuje si Josefinu sám, to je dárek, který mám moc ráda. Pak také veverka, přála jsem si ji ke čtyřicátinám, nedostala jsem ji, až nakonec přišla sama. Bydlí mezi ořešákem a balkonem.

* Co vám z dětství schází? Existuje něco, co byste si chtěla z té doby přenést do současnosti, ale už to jednoduše nejde?

Rána s mým tatínkem. Vlastně jakoukoliv chvíli s mým tátou. Myslím, že některé díry čas prostě nesmaže. Chybí mi úplně stejně dnes, jako mi chyběl druhý den, kdy odešel do světa jiného.

* Jaké jsou vaše dobré vlastnosti? A které špatné?

Myslím, že mám hodně ráda lidi. Špatná vlastnost jistě je netrpělivost. A někdy, když opravdu nestíhám, jsem lehce vzteklá. Jako ten králík z Medvídka Pú.

* Každý potřebuje občas „vypnout“. Jak si nejlépe odpočínáte?

V lese, ráda chodím. Pak také určitě zíráním do nikam. Našla jsem v Chorvatsku kameny, kam se každý rok vracím, Bi říká, že se tam ze mě stává had, jsem schopna se i několik hodin vyhřívat a pozorovat moře.

* Byla jste někdy u kartářky?

Ano a řekla bych, že se s Dagmar Kludskou máme snad i rády.

* Je nějaké heslo, rčení, moudro, kterým se celý život řídíte?

Řídím se desaterem. Myslím, že je aktuální v každé době.

* Co vás v poslední době trápí?

Žádost brněnské onkologie ohledně cílených vakcín, které nehradí pojišťovna, kterou mi přeposlal kamarád Sanjiv. Bojím se, že tolik peněz nedokážeme s mým fondem vydělat a že už mě představa rodičovské bezmoci bude navždycky budit ze spánku.

A ... Z

B – Budoucnost, nebo minulost? Kam byste raději nahlédla? Do minulosti. A – Austrálie, Afrika, Asie, Amerika... Kde byste dokázala žít? Afrika, Rwanda. R – Radost. Co vám udělá vždycky radost? Dcera Bi. B – Bůh. Jste věřící? Ano. A – Automat. Na co byste vymyslela automat? Na nic. Všechny už jsou, ne? Spíš se robotické budoucnosti bojím, než abych cokoliv přidávala. R – Rada. Jakou nejlepší radu jste v životě dostala? „Lieber ein Ende mit Schrecken als ein schrecken ohne Ende. – Lepší hrůzný konec než hrůza bez konce. A – Astrologie. Věříte na ni? Ano. N – Nebe. Co se vám vybaví, když se podíváte na nebe, do mraků? Nekonečno. E – Emoce. Jste emotivní člověk? Ano. S – Síla. V čem je vaše největší síla? Ve fantazii. V – Vaření. Vaříte ráda? Co nejraději? Ano. Asi kari, má spoustu možností. Nerada dělám stejné věci dvakrát. A – Auto. Jste řidič? Jaký? Snad dostatečně ohleduplný. D – Dovolená. Kde a jak nejraději trávíte dovolenou? U moře. Plavání a knihy. B – Boj. Co považujete za svůj dosud největší životní boj? Dobu po rozvodu, zemřel mi táta, babička, děda, měla jsem prázdný dům, mimino a ani korunu na účtě. Bylo to na hraně jak v rámci přežití citovém, tak ekonomickém. Pomohla mi Bi, nedalo se být v koutě a plakat, když máte vedle sebe batole. O – Ostrov. Koho a co byste si vzala na pustý ostrov? Bi a mámu. V – Víno, nebo pivo? Co raději? Víno, zcela jistě. V životě jsem nevypila ani skleničku piva. Á – Anděl. Kdy měl s vámi váš anděl strážný nejvíce práce? Když jsem jako „náctiletá“ stopovala na dálnici v Německu.

Kdo je Bára Nesvadbová?

* Narodila se v Praze 14. ledna 1975 ve znamení Kozoroha. Absolvovala **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy.

* Spisovatelka dvanácti knih, z toho dvou pohádkových, podle kterých vznikly dva filmy, autorka pěti audioknih, šéfredaktorka (Xantypa, Playboy).

* Nyní pracuje jako šéfredaktorka Harper's Bazaar. Je patronkou UNICEF, aktivní členkou neziskové společnosti Startujeme, která zaměstnává mentálně handicapované spoluobčany, zakladatelkou Be Charity, která se stará o děti nemocné, po úrazech a handicapované. Otec Josef, lékař a autor sci-fi, maminka Libuše, lékařka. Je rozvedená, má čtrnáctiletou dceru Bibianu, bez které se ve svém životě neobejde.

* Věří na zázraky, v důležitých a zásadních věcech se řídí instinktem. Žije v Měchenicích u Prahy v domě se třinácti zvířaty.

A... právě jí v nakladatelství Motto vychází diář.

Oblíbené...

... BARVA: černá a bílá

... KNÍŽKA: Irving: Rok vdovou, Androniková: Nebe nemá dno – myslím si, že je nejtalentovanější spisovatelkou mé generace, cokoliv od Gillese Lipovetskyho, třeba teď Paradoxní štěstí

... MÍSTO, MĚSTO: Praha, Florencie, Oxford

... FILM: Pozor na Harryho, Vicky, Christina, Barcelona, Match Point

... HUDBA, SKLADBA: Verdi, Chopin, Barbra Streisand

... ROČNÍ OBDOBÍ: léto

... JÍDLO: sushi, slané mandle

... ZVÍŘE: pes a kočka

... KVĚTINA: levandule

... POHÁDKOVÁ POSTAVA: medvídek Pú

... PARFÉM: Angel, Thierry Mugler

Foto autor| Foto: Deník/Lukáš Kaboň

Foto popis| BÁRA NESVADBOVÁ.

Ve středu se koná Noc na právnické fakultě, začne debatou prezidentských kandidátů, končí Kafkou, Švejkem a Čínou

6.11.2017 ceska-justice.cz str. 00 Justice

První ročník festivalu fakulty práva Univerzity Karlovy v Praze Noc fakulty se odehraje v noci ze středy 8. listopadu 2017 na čtvrtek 9. listopadu 2017. Program, v jehož rámci se představí 40 přednášejících, začne debatou prezidentských kandidátů od 17,00 hodin. Večer pak vystoupí Jan Kysela, Marek Antoš, Aleš Gerloch, Tomáš Gřivna, Robert Němec a další hvězdná jména. Akce právníků, studentů a akademiků končí oficiálně o půlnoci.

Cílem festivalu Noc fakulty je podle zaštiťujícího děkana fakulty prof. Jana Kuklíka představit Právnickou fakultu UK nejen z hlediska kvality vědy, ale také jako „příjemný prostor pro diskusi, zajímavá setkání a obohacující zkušenosti“.

Možná právě proto začne akce v 17,00 hodin diskusí prezidentských kandidátů, která podle programu potrvá tři hodiny. Na diskusi kandidátů na prezidenta ČR navážou od osmé hodiny večerní přednášky ve čtyřech panelech a jednom workshopu: „Program samotný začíná od 17:00, avšak jeho hlavní část a oficiální zahájení je pro Vás připraveno od 19:30. Po celý večer až do půlnoci se můžete těšit na 40 přednášejících působících v rámci 4 panelů, 11 samostatných přednášek, 3 diskuzí a 1 workshopu,“ upřesňuje plán pozvánka na akci.

Kam a na koho?

Podle témat a jmen se „to nejlepší z českého práva“ odehraje právě od osmi hodin večer a zájemci budou muset prokázat schopnost řadit priority a rozhodnout se – kam a na koho jít: V tomto čase si děkan fakulty Jan Kuklík, právníci Jan Kysela, Marek Antoš a Miluše Kindlová spolu s filozofem Václavem Bělohradským položí otázku, zda se liberální demokracie omrzela.

V další sekci s názvem „Právo jako fenomén“ přednese referát Aleš Gerloch. Současně praktickou přednášku na téma Odměny studentů v advokátních kancelářích uvede za Českou advokátní komoru advokát Robert Němec, zatímco advokát Tomáš Gřivna bude v totožném čase přednášet na téma Právo na obhajobu a média. Další zajímavé téma od 20,00 hodin je Právo a sdílená ekonomika, ke které se vyjádří rovnou tři právníci.

Ani rozhodnutí, na kterou ze závěrečných půlnočních přednášek jít, nebude jednoduché: Od 23,00 se konají mimo jiné přednášky Zakázané techniky mediace, Kafka Švejk a právo, ale také Eugenika 21. století o projektování dětí nebo přednáška dvou právníků Podnikání v Číně.

Podle pozvánky se po celou dobu bude navíc odehrávat doprovodný program, vystoupení sboru Pedagogické fakulty UK, studentských kapel, komentovaných prohlídek fakulty či vědu podporujícího stand-up Science slamu CUNI, kde svůj výzkum představí studenti rozličných fakult Univerzity.

Vedle pedagogů Právnické fakulty vystoupí také odborníci z 2. lékařské fakulty, Filosofické fakulty, **Fakulty sociálních věd**, Fakulty tělesné výchovy a sportu či z Akademie věd. Celý program bude probíhat v 7 učebnách a Bazénu fakulty.

(ire)

URL| <http://www.ceska-justice.cz/2017/11/ve-stredu-se-kona-noc-pravnicke-fakulte-zacne-debatou-prezidentsky-kandidatu-konci-kafkou-svejkem-cinou/>

Od dětských střevíčků HERCEM

6.11.2017 Tv Pohoda str. 03

Veronika Pechová

„Najděte profesi, která se herectví vyrovná. Je pravda, že nevíte dne ani hodiny, kdy půjdete do divadla hrát mimo plán, kdy budete zaskakovat za nemocného kolegu nebo zda vás obsadí režisér nebo vyhraje konkurz. Ale díky herectví prožijete spoustu životů a lidských osudů. A to vám moc povolání neumožní,“ říká o své herecké profesi, které se věnuje od dětství, Klára Jandová.

Jak to začalo

„Od malička jsem tancovala, chodila na balet, akrobacii, step. Měla jsem akrobacii i na konzervatoři a byla to jedna zmála pohybových hodin, kdy jsem dostávala pořádně do těla a druhý den mě pak bolel celý člověk. Takové hodiny jsem měla ráda,“ říká půvabná Klára narozená v Praze 16. listopadu 1979. V roce 2000 o ní byl natočen dokument z cyklu Osudy hvězd, v němž řekla: „Vlastně jsem prožila čtyřicet životů a k tomu ještě svůj vlastní.“ První zkušenosti před televizní kamerou zaznamenala ve čtyřech letech v pořadu Studio Kamarád. V osmi si zahrála v televizní inscenaci Hodina angličtiny v režii Ludvíka Ráži, na kterého ráda vzpomíná. „Díky němu jsem měla svoji první větší roli. Hrála jsem s paní Alenou Vránovou. A to bylo nádherné zkoušení. Starší herci ho znají jako zlého režiséra, který strašně křičí, ale na mě jako na děcko nekřičel. Na mě musel pomalu, protože, když na mě někdo křičel, zasekla jsem se a nešlo to dál.“ V roce 1988 se objevila v malé roli Tomášovy sestry Jitky v seriálu Chlapci a chlapi. Na plátnech kin debutovala v roce 1990 ve filmu Morise Issy Bizon. „Díky filmování jsem si mohla vyzkoušet spoustu věcí, které by mě jinak minuly, třeba jezdit na koni, vyzkoušela jsem si mnoho životů a zjistila jsem, že se v 99 procentech dá aplikovat rčení „všechno jde, když se chce“.

Divadlo, televize a film

V letech 1994–2000 studovala na konzervatoři pod vedením herečky Hany Maciuchové a režiséra Jana Novotného. Nastoupila na dvě sezóny do divadla v Českých Budějovicích, odkud přešla do Prahy, kde hrála v divadle ABC. Od roku 2008 působila v divadelních společnostech AP Prosper Alexeje Pyška, La Provence, Artur, nebo On Stage.

V roce 2004 se dostala do diváckého povědomí díky postavě Evy Pokorné v seriálu Rodinná pouta. Pak přišla Aneta ve filmu Ro(c)k podvratáků po boku Vojty Kotka a Jiřího Mádl. „Prošla jsem castingem a roli jsem přijala hned, jsem za ni moc ráda, je to krásná potvora,“ řekla Klára. „Nějaké role jsem odmítla. Záleží na scénáři a na týmu lidí, se kterými bych měla pracovat,“ zdůrazňuje herečka, která byla za roli Marie v hororu Seance oceněna coby nejlepší herečka na festivalech The Chicago Horror Film Festival a Dark Carnival Film Festival. V roce 2010 se vrátila na obrazovku v seriálu Cesty domů coby zdravotní sestra Helča.

Dabing

Je velmi vytíženou dabingovou herečkou a její filmografie je velice bohatá. Několik let dabovala v seriálu Gilmoreova děvčata Alexis Bledelovou. „Moc se mi líbí, takže i když kousky jsem viděla už při dabingu, na seriál se koukám znovu v televizi,“ přiznala Klára, která svůj hlas propůjčila také Katherine Heiglové ze seriálu Chirurgové. Objevila se ve videoklipech skupiny Žlutý pes.

Myslivost

Před několika lety si udělala kurz a je z ní pasovaný myslivec a na některých mysliveckých akcích se představila jako moderátorka. „Já jsem rodilý Pražák, ale myslivost dělali oba rodiče. Mě nikdy nenapadlo, že bych se mohla o myslivost zajímat také. Možná jen když jsem se koukala na Popelku, vždycky jsem jí záviděla mysliveckou kamizolku. Táta je aktivní myslivec, mamka teď už nestřílí, ale má tři srnce. S dětmi aktivní myslivost opustila. Odtud snad lze vystopovat myslivecké geny a vztah k přírodě a myslivosti.“

Co život dal a vzal

Klára vyrůstala s bratrem Filipem, se kterým mají společný zájem, a tím jsou psi. Filip je absolventem baletní konzervatoře, byl členem mnichovského Bayerisches Staatsballet a od roku 2009 hostoval v Národním divadle. Na **Fakultě sociálních věd** UK vystudoval v bakalářském programu žurnalistiku. Spolupracuje s Černým divadlem Jiřího Srnce jako produkční a tanečník a věnuje se fotografování. Krátkou dobu Klára randila s hercem Michalem Peškem (1959 – 2012) alias Jiřím Otradovcem ze seriálu Malý pitaval z velkého města. Ráda navštěvuje muzea a galerie. „Mám ráda výtvarné umění. Jednak proto, že jsem sama dělala keramiku, nebo jsem si jen tak kreslila. A u toho se relaxuje dobře.“ Klára je magistrou marketingu a mediální komunikace a je spoluautorkou audiovizuálních pořadů o přírodě.

Foto autor| (foto ČT a Prima)

Foto popis| Klára v TV inscenaci Plivník

Foto popis| S Tomášem Krejčířem v seriálu Rodinná pouta

Foto popis| S pejsky ve filmu Tady hlídám já

V hlavní roli věda a technika

6.11.2017 Mladá fronta DNES str. 15 Praha
Daniel Podlipný

Začíná populární týden plný aktivit spojených s vědou. V Praze se chystá více než 300 akcí

PRAHA Na celý týden se hlavní město promění v centrum vědy. Začíná tradiční listopadový festival Týden vědy a techniky Akademie věd ČR (AV ČR), který je zároveň největším vědeckým festivalem u nás.

17. ročník festivalu s mottem „Česká věda hýbe světem“ přináší klasické dny otevřených dveří, přednášky, workshopy nebo diskuse s odborníky. Návštěvníci se však mohou těšit i na novinky.

„Pro zájemce je připravena třeba vědecká úniková hra Decoder. Hru může hrát až třicet lidí, je proto vhodná pro školní třídy, a je přístupná po celý týden,“ říká tisková mluvčí Akademie Pavla Chlebounová. Další novinkou je podle jejích slov Dům nanohrůzy, kde návštěvníci nahlédnou do mikroskopického světa živých

organismů i neživých útvarů zvětšených na jednotlivé atomy a molekuly. „Tato vizuálně atraktivní podívaná je krásná i lehce strašidelná zároveň,“ říká Chlebounová.

Poprvé se také představí vědecká stand-up show Cesta k úspěchu. „Zde vystoupí pět řečníků se svými příběhy o cestě za úspěchem. Mezi vystupujícími jsou držitelé ceny Neuron Anna Fučíková a Přemysl Jiruška, Jaroslav Flegl z Přírodovědecké fakulty UK, Jan Nevoral z Lékařské fakulty v Plzni a Pavel Kacerle, tvůrce vizuálních efektů v Hollywoodu,“ doplňuje mluvčí.

Dopolední program festivalu se zaměřuje na studenty středních škol, pro které jsou připraveny přednášky a exkurze. Odpolední a večerní hodiny cílí především na širokou veřejnost. Hlavní budova Akademie na Národní slouží jako centrála. Zde bude probíhat hlavní program festivalu, který zasvětil každý z pracovních dnů jednomu z pěti velkých témat – Potraviny budoucnosti, Superlasery a jejich využití, Medicína a civilizační choroby, Nanotechnologie a Informatika, robotika a umělá inteligence. Pro každý z dnů je v hlavní budově AV ČR připraven celodenní program se zaměřením na dané téma, který vyvrcholí ve večerních hodinách diskusí s odborníky. Tematický celodenní program vždy zaštiťuje jeden z předních českých odborníků.

Věda i zábava

Festival ale nebude jen o vážných tématech. Věda má být inspirací i zábavou. Populární science show Světlo a zvuk předvede doktor Michael Londesborough.

Ústavy Geofyzikální, Astronomický a Ústav fyziky atmosféry AV ČR si připravily naučnou stezku, během které zájemci projdou třemi institucemi sousedícími ve spořilovském vědeckém areálu a seznámí se s jejich činností. V Geofyzikálním ústavu vědci zájemcům vysvětlí pohyby litosférických desek. Lidé se tak dozvědí, jak se měří zemětřesení, a sami si vyzkoušejí citlivost seizmografů.

Velkým tahákem letošního ročníku je Pavel Kacerle, mistr vizuálních efektů z Hollywoodu, který se podílel na snímcích Iron Man 3, Jurský svět nebo Avengers. „Ve své přednášce povypráví o tom, co jsou to vizuální efekty, jaká je jejich historie a jak vlastně technicky vznikají,“ dodává Chlebounová.

A o filmech se nebude jen mluvit. Vědecká témata se budou pro návštěvníky promítat v sálech jednotlivých ústavů, v kině Světozor nebo v Kině Pilotů. Vstupné na všechny akce festivalu je zdarma, většinou je však nutná rezervace.

Program Týdne vědy a techniky: kdy, kde a co

Dnes 9.00 – Sřevo – náš sluha, nebo pán? (Akademie věd ČR, Praha 1) – přednáška 10.30 – Jak můžeme žít v roce 2050? (ČZU, Praha 6 –Suchdol) – přednáška 14.00 – Jaká je současná česká společnost? (**Fakulta sociálních věd** UK, Praha 1) – přednáška 17.00 – Potraviny pro budoucnost (Akademie věd ČR, Praha 1) – diskuse s odborníky Zítra 9.00 – Den Superlaserů v Praze na Národní (Akademie věd ČR, Praha 1) – workshop 10.00 – Biologické hodiny hmyzu (Clam-Gallasův palác, Praha 1) – přednáška 10.00 – Krakatit (Kino Ponrepo, Praha 1) – film 14.00 – Město písma (Ústav pro českou literaturu AV ČR, Praha 1) – exkurze 17.00 – Nejvýkonnější lasery světa (Akademie věd ČR, Praha 1) – diskuse s odborníky Středa 10.00 – Pavel Kacerle: Technika vizuálních efektů aneb VFX v praxi (Kino Světozor, Praha 1) – science show 13.00 – Protřepat, nebo promíchat? (Ústav pro hydrodynamiku AV ČR, Praha 6) – science show 16.00 – Umělá kůže (3. lékařská fakulta UK, Praha 10) – přednáška 18.00 – Obezita a doprovodná onemocnění (Akademie věd ČR, Praha 1) – diskuse s odborníky 19.00 – Vědecká stand-up show: Cesta k úspěchu (Městská knihovna v Praze, Praha 1) – science show Čtvrtek 9.00 – Dům nanohrůzy (Akademie věd ČR, Praha 1) – výstava 14.00 – Detektivem v přírodě (Akademie věd ČR, Praha 1) – přednáška 15.50 – Internet ve společnosti

a společnost na internetu (náměstí Jana Palacha, Praha 1) – přednáška 18.00 – Nanotechnologie – budoucnost kolem nás (Akademie věd ČR, Praha 1) – diskuse s odborníky Pátek 8.30 – Naučná stezka přes tři ústavy pro školy (Geofyzikální ústav AV ČR, Praha 4) – exkurze 12.00 – Úniková hra DECODER (Galerie Věda a umění AV ČR, Praha 1) – workshop 13.00 – Nanotechnologie v regenerativní medicíně (Ústav experimentální medicíny, Praha 4) – přednáška 15.30 – Umělá inteligence – přednáškový blok (Akademie věd ČR, Praha 1) – soubor tří přednášek 18.00 – Budoucnost umělé inteligence (Akademie věd ČR, Praha 1) – diskuse s odborníky Sobota 11.00 – Pitná voda ze sklenice, narazíme na sinice? (Akademie věd ČR, Praha 1) – diskuse 13.30 – Klimatická změna a její důsledky (Ústav fyziky atmosféry AV ČR, Praha 4) – přednáška 15.30 – Gravitační vlny hýbou celým světem (Astronomický ústav AV ČR, Praha 4) – přednáška 18.00 – Je s námi konec? (Kino Pilotů, Praha 10) – film Neděle 10.00 – Virtuální realita AV ČR (Středisko společných činností AV ČR, Praha 1) – workshop 10.00 – Memory Park (Akademie věd ČR, Praha 1) – workshop 13.30 – Technologie, které změnilly naše poznání (Akademie věd ČR, Praha 1) – přednáška 15.00 – Změny klimatu v geologické minulosti a

současnosti (Geofyzikální ústav AV ČR, Praha1) – přednáška Pozn: Jde o výběr. Podrobný program Týdne vědy a techniky najdete na: <http://www.tydenvedy.cz/program>

O autorovi| Daniel Podlipný, spolupracovník MF DNES

Foto autor| Foto: Stanislava Kyselová, AV ČR

Foto popis| Věda přímo pod rukama Týden vědy a techniky je oslavou vědeckých oborů. Festival je určený pro širokou veřejnost, ale důraz program klade také na děti, které se snaží především pobavit a inspirovat. Návštěvníci si tak mohou spoustu věcí doslova osahat.

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - Praha

Můžeme spolu: Aby se nám společně žilo dobře, je potřeba být zvědaví na to, co mohou lidé dát světu, říká Silva Pýchová

6.11.2017 romea.cz str. 00 rozhovory, publicistika

Dana Moree

Od ledna 2017 pravidelně přinášíme rozhovory s lidmi, kteří dělají zajímavé věci, které zároveň pomáhají k tomu, aby se nám společně žilo dobře. Když jsme hledali název rubriky, tak mě oslovilo motto letošního Mezinárodního dne Romů „Můžeme spolu“. A tak jsme se s organizátory dohodli, že rubriku uvedeme pod stejným názvem.

Od ledna 2017 pravidelně přinášíme rozhovory s lidmi, kteří dělají zajímavé věci, které zároveň pomáhají k tomu, aby se nám společně žilo dobře. Když jsme hledali název rubriky, tak mě oslovilo motto letošního Mezinárodního dne Romů „Můžeme spolu“. A tak jsme se s organizátory dohodli, že rubriku uvedeme pod stejným názvem.

Rozhovor se Silvou Pýchovou

Navzdory tomu, že neudělala napoprvé maturitu z převodovky, se stala jednou z důležitých akterek vzdělávací politiky v České republice, je ředitelkou Stálé konference asociací ve vzdělávání (SKAV) a spoluzakladatelkou Centra kompetencí. Znáám ji jako člověka, který dokáže pracovat jak s jednotlivci, tak i ovlivňovat vzdělávací politiku, obojí velmi nezlomně a energicky.

Co je podle Vás potřeba dělat, aby se nám společně žilo dobře? A co děláte Vy?

Podle mě je potřeba mít zájem. Zájem o lidi a být zvědaví na to, co můžou dát světu. To neříkám jen tak nadarmo, protože působím jako kariérová poradkyně, takže se často setkávám s tím, že pracuji se skupinami lidí, kteří na začátku nějak vypadají, nemám na ně žádný názor, pak s nimi projdu sebezobnavacím procesem a není skupina ani jednotlivec, který by mě na konci tohoto procesu nefascinoval tím, jaký je to zajímavý člověk, a nebavilo by mě s ním zůstat v kontaktu. A to díky tomu, že jsem měla příležitost ho poslouchat, že jsem se zajímala o jeho příběh. Proto věřím tomu, že v tom tkví možnost, jak žít spolu. Díky tomu, že se líp poznáme, dáme si vzájemně svůj čas. Pak se lidi mohou naučit mluvit o sobě, o tom, co dělají rádi, naučí se šířit kolem sebe nějakou dobrou energii.

Tohle je rozhovor pro server Romea.c, máte nějaký konkrétní příklad, který by mohl být zajímavý pro čtenáře právě tohoto serveru?

Já to vztáhnou k těm skupinám dospělých lidí, s kterými pracujeme. Měla jsem možnost pracovat takhle intenzivně se stovkami lidí a v zásadě nám do toho vstupují lidé různých etnických skupin. Já se snažím nedělat si žádný filtr na lidi, ale naopak mě zajímá to, co je v nich jedinečné, zajímavé. Což většinou

souvisí i s jejich původem – vnáší do toho jinou dynamiku, jiné pohledy, které mě zaskočí, začneme se o tom víc bavit. Problém vidím v tom, když ty skupiny navzájem vůbec nekomunikují. To vede k tomu, že mají na sebe různé názory. Ale jakmile lidi mají možnost sedět tváří v tvář a ideálně je tam dobře vytvořena atmosféra, která vede lidi k tomu, aby se o sebe zajímali, tak si myslím, že tam je prostor pro kohokoli.

Máte nějaký konkrétní příklad?

Pracuju převážně se ženami a nejprve se na začátku setkám s lidmi, kteří bez ohledu na vzdělávání, mají strašně nízké sebevědomí. A často i malou chuť něco v životě dělat. A pak mě těší, že díky tomu, že je na ně zaměřena nějaká podpora, která jim opravdu slouží, umožňuje jim, aby se postavily na nohy, aby si uvědomily, co jsou nějaké jejich zdroje a v čem je jejich vlastní síla, tak díky tomu začnou podnikat – takových žen je spousta, nebo začnou být aktivní v neziskovém sektoru, dodělají si školu, rozhodnou se. Ale často si tím i napraví své partnerské a rodinné vztahy. Takže radost mi dělá to, že lidi mají chuť k životu, najdou si práci, kde se mohou dobře uplatnit a mají chuť na sobě pracovat.

Ještě uvedu jiný příklad, pracovali jsme s velkou skupinou lidí starších padesáti let, ti se poprvé v životě stali nezaměstnanými. To bylo velmi náročné, protože neměli úplně motivaci se prodávat na trhu práce, ale do důchodu jim zbývalo dost let. A tam bylo zajímavé, že když si uvědomili hodnotu práce jako takové – že to je příležitost zažít si něco pro ně důležitého, dvě dámy si např. otevřely kavárnu. Nebo jednoduše si uvědomili, že práce, kterou dělali a nad kterou lamentovali, tak vlastně byla dobrá a rozhodli se do ní vrátit, hledat uplatnění v tom samém oboru, ve kterém pracovali a odkud chtěli odejít. Ale díky tomu, že si uvědomili, že ta práce je naplňovala, tak se rozhodli do toho oboru zpátky vrátit. A to byla např. i normální úředničina.

Doteď jsme se bavily o poradenství, jak s tím ale souvisí práce ve SKAVu?

Původně jsem učitelka a přes zkušenosti s mezinárodní spoluprací jsem se dostala ke kariérovému poradenství. Ale zároveň jsem si uvědomila, že to, co já ve vzdělávání považuji za důležité, není samozřejmostí. A proto jsem v roce 2010 začala pracovat v EDUinu, což je organizace, která propaguje téma vzdělávání v médiích, a zároveň jsem se ujala toho, že budu dělat ředitelku Stálé konference asociací ve vzdělávání – tedy SKAVu. Dělán to převážně na dobrovolnické bázi, protože to vnímám jako občanské angažmá.

SKAV sdružuje 28 nestátních neziskových organizací od Člověka v tísní přes alternativní proudy ve vzdělávání po Jednotu školských informatiků nebo studentské hnutí Otevřeno. A společně hájíme principy ve vzdělávání, jako např. to, že je potřeba podporovat vnitřní motivaci dětí, nehodnotit, ale poskytovat jim zpětnou vazbu, ale také to, že v konečném důsledku si zodpovídá každý za své vzdělávání sám, protože my mu můžeme vytvořit jen to nejlepší prostředí, ale tu zodpovědnost si musí dřív nebo později vzít do vlastních rukou. A tyhle principy propagujeme formou odborných kulatých stolů, které pořádáme každý měsíc, ale koordinujeme i celorepublikovou iniciativu „Úspěch pro každého žáka“, která dneska zahrnuje už stovky organizací.

Ráda bych se Vás zeptala stejně jako všech ostatních respondentů, jak vnímáte slova jako Rom, Čech, ne-Rom..., která tak často používáme?

Podle mě jsou Romové zároveň Češi – uznávám občanský přístup, takže se domnívám, že jsme všichni Češi, ale zároveň mi někdy přijde nebezpečné i slovo Čech, když to vidím v extrémním pojetí. Přijde mi hodně důležité, aby si lidi svoji

identitu sami pojmenovali, aby sami o sobě mluvili tak, jak chtějí. To se netýká jen etnicity, národnosti, to se týká i genderu a dalších charakteristik.

Máte nějaké sny? Kdybyste měla kouzelnou hůlku, co byste vyčarovala?

Já mám zkušenost ze SKAVu, že i desítky organizací jsou schopné se domluvit, a opravdu si naslouchat a od sebe se navzájem učit. A můj sen a představa je, že by se tohle ve vzdělávání dělo mezi všemi organizacemi v České republice. Že si aktivně pomáhají, spolupracují a učí se od sebe.

Je ještě něco, co by mělo zaznít a na co se neptám?

Asi bych řekla, že přistupuji i ke vzdělávání tak, že to není něco, co mě doživotně oceňuje, protože mám sama zkušenost s tím, že jsem se nedostala na střední školu, na kterou jsem chtěla, skončila jsem na strojí průmyslovce, která vůbec neodpovídala mému osobnímu nastavení, tam jsem dokonce neudělala odbornou maturitu, což je pro 18 letou holku poměrně traumatizující zážitek, navíc mě čekal reparát z převodovky, což nebyla úplně povzbuzující představa. Ale já jsem to navzdory tomu nevdala a jediný způsob, jak se dostat z těchto pastí, je na sobě pracovat. A i dnes ve svých 42 letech se dále vzdělávám a dělám si doktorát na **Fakultě sociálních věd**. A musím se pořád učit a to je jediná šance, jak si vystavět vlastní představu o tom, co chci v životě dělat a v tom dál uspět. A myslím, že bez neúspěchů v životě, s kterými se dobře vyrovnáme, nejde zažít ani úspěch. Jde o to, aby se člověk naučil s tím vyrovnávat a mohl potom jít dál.

URL| <http://www.romea.cz/cz/publicistika/rozhovory/muzeme-spolu-aby-se-nam-spolecne-zilo-dobre-je-potreba-byt-zvedavi-na-to-co-mohou-lide-dat-svetu-rika-silva-pychova>

Začíná Týden vědy a techniky. Tipy Vědecké redakce na to nejzajímavější

6.11.2017 ct24.cz str. 00 Věda

kozlik

Přednáškou o tom, co se dá dělat s bioodpady a jaké cenné látky z nich lze získat, začíná v pondělí Týden vědy a techniky na Akademii věd (AV ČR). Při festivalu budou mít otevřeno také různé laboratoře, knihovny a pracoviště Akademie. Ve článku je seznam akcí, které zaujaly Vědeckou reakci ČT24:

Hlavním tématem prvního dne jsou potraviny a plýtvání, v dalších dnech odborníci přinesou zajímavé informace o laserech, z medicíny, nanotechnologií a v pátek z informatiky a umělé inteligence. Festival se koná již po sedmácté a zahrnuje více než 500 akcí nejen v Praze, ale i ve všech krajských městech a na některých dalších místech.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Týden vědy a techniky

Zdroj: AV ČR

Hlavní program zahrnuje přednášky a besedy s odborníky z různých pracovišť Akademie věd a má zaujmout dospělé i studenty středních škol, kteří se rozhodují o budoucím studiu. Kromě toho ale organizátoři připravili i akce, které mají přitáhnout i mladší děti. Je to třeba vědecká úniková hra Decoder, při které musí účastníci během 50 minut rozluštit několik záhad a odemknout 16 zámků. PONDĚLÍ

Jaká je současná česká společnost?

Přednáška představí některé sociologické koncepce soudobých společností (vzdělanostní společnost, McDonaldizovaná společnost, společnost kreditních karet) a na základě mezinárodních výsledků z výzkumů ukáže, nakolik tyto teoretické popisy platí pro současnou českou společnost či její část. Cílem přednášky bude pobídnout středoškoláky k úvahám nad charakterem společnosti, ve které žijí. (14:00–15:30, **Fakulta sociálních věd** UK, Smetanovo nábřeží 6, 110 01 Praha 1)

Jak můžeme žít svět v roce 2050?

Organizace spojených národů předpovídá, že do roku 2050 světová populace vzroste o více než dvě miliardy lidí. Environmentální výzvy, které představuje zemědělství, jsou obrovské a stanou se pro uspokojení rostoucí potřeby potravin po celém světě stále naléhavější. Budou-li tyto trendy pokračovat, populační růst a lepší stravovací návyky si vyžádají, abychom zhruba zdvojnásobili množství plodin, které budeme pěstovat v roce 2050. Přednáška představuje plán k užití světa v pěti krocích. (10:30, Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta tropického zemědělství)

Ochutnejte hmyzí speciality!

Chcete vyzkoušet něco netradičního a zažít opravdový gurmánský zážitek? Navštivte stánek s degustací odborníků z iniciativy Hmyz na talíři a staňte se součástí nezapomenutelné akce. Přímo před vámi připraví čerstvé hmyzí ochutnávky a současně se dozvíte vše ze světa entomofágie, historie požívání hmyzu, rozšíření ve světě a zároveň třeba naleznete inspiraci pro své domácí kuchařské experimenty. Nejen že to chutná, ale hlavně je to zdravé. (9:00–18:00, Hmyz na talíři? Praha)

Když sopky chrlí led aneb Co je to kryovulkanismus

Pod slovem sopka si většinou představíme horu, z jejíhož vrcholku se do okolí rozlévá směs roztavených hornin, láva, o teplotě několika stovek stupňů Celsia. Se stále podrobnějším poznáváním sluneční soustavy zjišťujeme, že sopečná činnost může mít i velmi odlišnou podobu. Na některých ledových měsících totiž existují sopky, které do svého okolí chrlí směs vody, krystalků ledu, různých solí a plynů v procesu odborně označovaném jako kryovulkanismus. Tento jev se vyskytuje i na planetce Ceres. (9:00 a 17:00, Sladovna Písek o.p.s., Velké náměstí 113, Písek) **ÚTERÝ**

Den SUPERLASERŮ

Řada interaktivních workshopů a poutavých exponátů – experimentování se světlem, laserové bludiště, zkouška práce v laserové laboratoři. Diskusí bude provázet redaktor Vědecké redakce ČT24 Martin Tyburec. (Akademie věd ČR, Národní 1009/3, Praha 1)

Vodní „laserové“ pily: Rozpojování materiálů vysokorychlostním vodním paprskem

Co je vysokorychlostní vodní paprsek a jak vzniká? Jaká je historie rozvoje technologií založených na využití vodních paprsků k dělení a rozpojování materiálů? Návštěvníci naleznou v laboratoři odpověď nejen na tyto otázky, ale seznámí se také s výhodami a nevýhodami technologií založených na vodních paprscích a se směry dalšího vývoje této progresivní technologie. Uvidíte i praktickou ukázkou řezání vodním paprskem. (8:30; 10:30 Ostrava, Studentská 1768)

Co je nového s ozonovou dírou? Stále hrozba, nebo problém vyřešen?

Ozonová díra, která byla objevena v 80. letech minulého století, není problém jen jižní polokoule. Její vliv je možné pocítit i v našich zeměpisných šířkách. Jaký je její vývoj a jak se s tímto problémem lidstvo dokázalo vypořádat? Co všechno ovlivňuje a ohrožuje ozonovou vrstvu naší planety? Současný vývoj naznačuje, že bychom se měli s problémem ozonové díry vypořádat. (18:00, Ústav fyziky atmosféry AV ČR, Praha)

STŘEDA

Úprava pitné vody naživo

Proč někdy stačí vodu jen přefiltrovat a jindy je třeba nasadit celý „arsenál“ chemických látek a fyzikálních procesů? Uvidíte výrobu pitné vody v laboratorním měřítku, dozvíte se, jak dokážeme ze znečištěné vody udělat pitnou. (13:00–17:00, Praha, Praha 6, Pod Paťankou 30/5 166 12)

Nové možnosti elektronové mikroskopie v kriminalistice

Kriminalistický ústav Praha zpracovává řadu zajímavých případů ze široké škály oborů. Do kriminalistické laboratoře může přijít prakticky jakýkoli materiál vzniklý lidskou činností i přírodními ději. Při získávání důkazů z těchto materiálů se využívají i moderní technologie, mezi nimi metody elektronové mikroskopie. Tyto techniky se v poslední době významně rozšířily a umožňují zpracovávat i dříve neupotřebitelné stopy. Přednáška seznámí s využitím některých z nich na zajímavých případech. (10:00, Krajská knihovna Karlovy Vary, Závodní 378/84, Karlovy Vary)

Modelování městského tepelného ostrova

Jak čelit následkům městského tepelného ostrova? Pro správné rozhodování potřebují urbanisté ohodnotit rozvojové scénáře i z hlediska vlivu na životní prostředí. A s tím mohou pomoci moderní modelovací techniky, které se snaží postihnout vzájemně se ovlivňující fenomény, jako například proudění, radiaci, ohřívání materiálů, vliv zeleně, teplo z aut i znečištění ovzduší. Pokud se tedy chcete něco dozvědět o modelech, pomocí nichž lze tyto jevy studovat, je tato prezentace určena právě pro vás. (11:00–11:20, Ústav informatiky AV ČR, Praha) ČTVRTEK

Noční tah v Ústavu fotoniky

Co se děje za branami pracoviště s tak tajemným názvem, jako je Ústav fotoniky? Budete tu moci ochutnat například technologii přípravy optických vláken, včetně ukázky tažení optického vlákna. (19:00, Praha 6, Lysolaje, Rozvojová 264)

Má dokonalé křivky?

Kde příroda přidala a kde ubrala, aby její výtvary byly dokonalé? Stromy i kosti lidského těla rostou odolné a spolehlivé zdánlivě samy od sebe. Objevte fascinující příklady z přírody i technické praxe, kdy tvar a struktura sehrály hlavní úlohu. Dozvíte se, jak se i konstruktéři v technických oborech a při výzkumu materiálů mohou přírodou inspirovat pro návrh kvalitních konstrukcí. (9:00, Brno, Žižkova 22)

Co je Spintronika

Magnetické pevné disky, jejichž současná podoba je založena na spintronice, jsou klíčové pro práci s obrovským množstvím dat. Spintronické počítačové paměti a procesory jsou další oblastí výzkumu a vývoje pro nadcházející období, kdy se vyčerpávají možnosti tradičních polovodičových součástek a zároveň se informační technologie stávají všudypřítomné. Spintronika nabízí možnosti vysoké integrace nanoelektronických součástek, energeticky úsporná řešení a extrémně rychlé ukládání a zpracování dat. (12:15–13:00, Fyzikální ústav AV ČR, Praha) PÁTEK

Co na nás dopadá z vesmíru a ani to necítíme

Návštěvníky seznámí s principy detekce elementárních částic pomocí scintilačních detektorů, různými provedeními těchto detektorů a způsoby jejich využití v urychlovačích. Jako ukázka praktické aplikace bude předvedeno zařízení detekující částice přicházející z vesmíru, které jsou všudypřítomné a procházejí i lidským tělem. (9:00–15:00, Fyzikální ústav AV ČR, Slovanka, Praha)

Tajemství ptačí řeči

Vydejte se do ptačí říše a poznejte řeč některých ptačích druhů. Například se dozvíte, jak ornitologové poznávají ptáky pomocí techniky provokací hlasem. Workshopem provede Pavel Řepa. (10:00–18:00, Muzeum Českého lesa v Tachově, tř. Míru 447, Tachov) SOBOTA

Pavel Kacerle: The Walt Disney Company – cesta k marketingu

Jak to chodí v marketingu velkých produkčních studií v Hollywoodu, jaké jsou jejich aktuální zájmy a jakým směrem míří. Co nebo kdo ovlivňuje dnešní zábavní průmysl a jaká je marketingová strategie jedné z největších mediálních a zábavních společností na světě. Přijďte si poslechnout zajímavou přednášku grafika vizuálních efektů Pavla Kacerleho, který má v této oblasti díky svému působení ve studiích Marvel a Lucasfilm bezprostřední zkušenost. (15:00 Akademie věd ČR, Národní 1009/3, 110 00 Praha 1, místnost 206)

Virtuální realita v Akademii věd

Pomocí technologie 21. století návštěvníci nahlédnou do tajů energie budoucnosti. V edukativní části se dozvíte o štěpné jaderné reakci a termojaderné fúzi, podíváte se do míst, která nejsou běžnému člověku přístupná, budete moci spustit jaderný reaktor a mnoho dalších věcí. Zpracování vychází nejen z počítačových 3D animací, ale přímo z autentických prostředí obou ústavů natáčených kamerou ve 360 stupních. (10:00–18:00, Středisko společných činností AV ČR Praha)

Jak se měří zemětřesení

Jak se měří intenzita zemětřesení? Jak se nazývá přístroj, který zaznamenává zemské otřesy? Nejen tyto otázky vám budou při vaší návštěvě zodpovězeny. Přijďte si ověřit a porovnat vaši šikovnost, obratnost a logiku s ostatními návštěvníky. Zjistíte význam a důležitost statiky staveb pomocí hry Jenga. (9:00–17:00 Pevnost poznání, 17. listopadu 7, Olomouc) NEDĚLE

Exkurze do vodní elektrárny Vranov

Vydáte se do útrob elektrárny, které mnozí z vás viděli pouze v televizi nebo o nich četli v literatuře. Mimo to se dozvíte zajímavosti o dalších vodních elektrárnách. (Vodní elektrárna Vranov nad Dyjí, okres Znojmo, kraj Jiho­moravský)

Jak nám slouží bezpečkové potraviny?

Ukázka laboratorní práce, ochutnávka bezpečkových potravin, prezentace zpracování ovoce vysokým tlakem a možnosti vyzkoušet si senzorický test (test chuti, barvy, tvaru, vůně atd.) např. rýžových nápojů. Určování obilovin – náročná varianta může obsahovat až 30 vzorků, určování bylin a koření podle vůně. Děti mohou v kreativní dílně z luštěnin sestavit/nalepit/vy­z­dobit obrázek/mandalu apod. (Výzkumný ústav potravinářský Praha, Praha, Hostivař, Radiová 1285/7)

Dům nanohrůzy

Domy hrůzy na poutích ve skutečnosti nabízejí opravdové hrůzy jen málo. Není divu, na poutích nemají tušení, že příroda nabízí daleko působivější podívanou. Stačí jen mít správné nástroje na zvětšení dějů v mikrosvětě a pak je možné se unášet krásou přírody, žasnout, nebo se dokonce nechat trochu vystrašit. Proto vás zveme do Domu nanohrůzy, na výstavu, na které spolu s námi můžete nahlédnout do mikroskopického světa živých organismů i neživých útvarů se zvětšením až na jednotlivé atomy a molekuly. (10:00–18:00, Akademie věd ČR, Národní 1009/3, Praha 1)

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/veda/2295058-zacina-tyden-vedy-a-techniky-tipy-vedecke-redakce-na-nejzajimavejsi>

BYZNYS V ROUŠE POLITIKY

6.11.2017 *Hospodářské noviny* str. 10 *Názory*
Jan Štětka

BÝT, ČI NEBÝT POSLANCEM NEBO SENÁTOREM? KOMICKÉ PŘEMETY JIŘÍHO HLAVATÉHO UKAZUJÍ LIMIT, KDY ANGAŽMÁ PODNIKATELŮ V POLITICE ZTRÁCÍ NA OBĚ STRANY SMYSL.

Nejen vrásky, ale i slzy smíchu mohly přivodit některé z výsledků letošních sněmovních voleb. Přímo politickým vtípem roku se stalo sebevyautování nezávislého kandidáta za hnutí ANO Jiřího Hlavatého ze Senátu, když jej voliči podle očekávání dokroužkovali do sněmovny. „Nepovažuji to za demokratické a vracíme se zpátky do totality. Měl bych si svobodně zvolit, jestli budu v Poslanecké sněmovně, nebo zůstanu senátorem,“ dožadoval se novopečený poslanec. Prozradil tím, že nezná ústavu, která souběh členství ve dvou parlamentních komorách neumožňuje. Minulý čtvrtek pak všemu nasadil korunu prohlášením, že zvažuje novou kandidaturu v doplňovacích lednových volbách do Senátu na Trutnovsku, které mezitím vypsal prezident Miloš Zeman. A které tápající zákonodárce sám vyvolal.

Přímo se vnucuje myšlenka, že miliony na uspořádání nového volebního klání by měl Hlavatý zaplatit ze svého. To ovšem podnikatel a majitel největší české textilky Juta ve Dvoře Králové nad Labem striktně odmítá. „Nikoli já, ale voliči rozhodli, že jsem ztratil mandát senátora a že budou nové volby,“ říká pro HN. Podstatnější ale je, že Hlavatý dokonale zpochybnil tvrzení šéfa hnutí ANO Andreje Babiše, že stát lze řídit jako firmu. Vždyť na dvou i více židlích se dá sedět v představenstvech firem holdingu, ale ne v ústavních funkcích. A nelze se ani zlobit na ústavu, pokud nevyhovuje nespoutanému stylu řízení majitele podniku.

Každopádně komický kotrmelec královédvorského byznysmena a miliardáře narušuje představu mnoha českých voličů, že bohatí úspěšní podnikatelé jsou nad jiné povolání srovnat do latě tuzemskou politikou.

Pionýři Rückl, Březina a Fischer

Tento mýtus se v českém prostředí zrodil před více než dvaceti lety. Prvními a nepříliš nápadnými podnikatelskými pionýry mezi politiky byli výrobce betonových stavebních prvků Best Tomáš Březina a majitel sklárny v Nižboru na Berounsku Jiří Rückl.

Zatímco Březina se stal v letech 1996 až 1998 poslancem za ODS a později za Unii svobody, Rückl byl v roce 1996 zvolen senátorem jako nezávislý kandidát tehdejší Občanské demokratické aliance. Uspěl i napodruhé v roce 1998, kdy jej podporovala čtyřkoalice.

Březinův a Rücklův podnikatelský věhlas fungoval na lokální úrovni. Událost srovnatelná s pozdějším vstupem miliardáře Andreje Babiše do politiky nastala až v srpnu 1999. Tehdy v doplňovacích senátních volbách v Praze 1 zvítězil hned v prvním kole s přesvědčivým výsledkem 71,24 procenta hlasů Václav Fischer. Evropsky proslulý majitel cestovní kanceláře, která naučila Čechy létat na Kanárské ostrovy, vyvolával u voličů stejné očekávání, že zatočí s korupčníky a zloději, jako dnes vzbuzuje šéf hnutí ANO.

„Úspěšný podnikatel může v lidech vyvolat naději, že bude podobně úspěšně řídit stát, čemuž se nelze divit,“ říká pro HN politolog Josef Mlejnek z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. „Podpora Fischera byla navíc reakcí na opoziční smlouvu. Veřejnost potřebovala nestraníka, on měl k tomu punc poctivého podnikatele ze Západu. Jenže jako jeden člověk v Senátu nemohl nic zmoci,“ vysvětluje Mlejnek, proč Fischerova pionýrská mise v politice skončila už v roce 2002 rozčarováním a návratem do byznysu.

Od té doby se na české politické scéně objevila celá řada významných podnikatelů, i když se střídavým úspěchem. Bez reformního étosu například prošel v letech 2006 až 2009 pozicí ministra dopravy v obou vládách Mirka Topolánka Aleš Řebíček, bývalý spoluzakladatel a spolumajitel dopravní firmy Viamont. Naopak věrozvěstem nové a lepší správy země se chtěla stát strana Věci veřejné, za jejímž rozmachem stál tehdejší majitel bezpečnostní agentury ABL Vít Bárta. Následné angažmá ve vládě Petra Nečase a ve funkci ministra dopravy však pro stranu i pro Bártu, jak známo, skončilo skandály, rozkolem a soudními spory.

Ve vládě Jiřího Rusnoka zase působil jako ministr zemědělství majitel zemědělské firmy Agrotrade Miroslav Toman. A loni se neúspěšně pokoušel dostat do Senátu Jan Holásek, bývalý spolumajitel známé advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners. O politický comeback se v roce 2013 chtěl pokusit již zmíněný stavební průmyslník Březina, z pozice lídra středočeské kandidátky hnutí ANO ale na poslední chvíli odstoupil.

V současnosti ovšem podnikatelé do politiky přímo proudí. Kromě zakladatele skupiny Agrofert Andreje Babiše se do nové sněmovny dostal třeba liberecký majitel pekáren Jiří Bláha (ANO), byznysmen v cestovním ruchu a gastronomii Tomio Okamura (SPD) a v Senátu sedí jako nestraník za Stranu soukromníků Ivo Valenta, miliardář a vlastník skupiny herního průmyslu Synot. Jako lídr pražské kandidátky novodobé ODA naopak letos pohořel developer Pavel Sehnal a na poslední chvíli si politické angažmá za Starosty a nezávislé rozmyslel spolumajitel skupiny Jablotron Dalibor Dědek.

„Byznysmen, který se stal úspěšným politikem, aby hájil své obchodní zájmy, je ale vlastně jen jeden – Andrej Babiš,“ zdůrazňuje politolog Mlejnek. „Pár ostatních se ho snaží napodobit, ti ale zůstávají ve svých projektech trochu v pozadí. Drtivá většina z nich setrvává u klasického modelu, totiž ovlivňování politiky z pozadí,“ domnívá se.

Podnikatel na roztrhání

Podobně se léta držel zpátky od veřejného působení také Jiří Hlavatý. „Tady ve Dvoře Králové byl až donedávna téměř neviditelný,“ říká o úspěšném majiteli Juty coby největšího místního podniku bývalý místostarosta města Jan Bém z ODS. „Něco jako Petr Kellner. Nechtěl, aby někde byly jeho fotky, nikde se k ničemu nevyjadřoval. Když šel v roce 2014 do Senátu, říkal jsem mu, že je blázen. Povídám – Jirko, umíš si představit, že tam budeš v dobré víře půl hodiny mluvit k nějakému zákonu? Budeš předkládat své užitečné praktické zkušenosti z podnikání, které bys rád viděl zapracované v daném zákoně, a pak tě stejně přehlasují? On je zvyklý bouchnout do stolu a věc se stane. Jenže politika tak nefunguje,“ popisuje.

Hlavatého provází pověst „miliardáře z lidu“. Absolvent Vysoké školy strojní a textilní v Liberci nastoupil do Juty v roce 1972 a prošel od dělnických profesí téměř všemi pozicemi až po ředitelskou, do níž byl zvolen v lednu 1989. V roce 1998 se stal jedním ze zakladatelů akciovky, která textilku koupila od privatizačních fondů, v roce 2005 společníky vyplatil a stal se jediným vlastníkem prosperující firmy. Před časem se zasadil o zachování královédvorského gymnázia, finančně podporuje místní nemocnici a stavbu jejich laboratoří.

Působivý příběh podnikatele, který se vypracoval od píky, koneckonců „zavinil“, že 4859 voličů Hlavatého vykroužkovalo z osmnáctého na druhé místo kandidátky ANO, čímž jej poslali do sněmovny.

Trapasem s nechtěným přeskokem z horní do dolní komory parlamentu a snahou to zkusit i nazpět ovšem obraz moudrého a starostlivého zaměstnavatele notně utrpěl. Obyvatelé Dvora Králové se omylu Hlavatého nejen smejí, protože tím zcela zbytečně zmenšil klub senátorů ANO ze sedmi na šest členů, ale někteří z nich mluví i o podvodu na voliče. Vadí jim, že dali hlasy někomu, kdo o ně vlastně nestál.

Mezi místními lze teď zaslechnout i věci, z nichž nejbohatší muž ve městě, o němž se dosud mluvilo převážně v superlativech a který byl předloni vyznamenán prezidentem Zemanem medailí Za zásluhy, nevychází zrovna v příznivém světle. „Před čtyřmi lety zabránil vybudování čističky odpadních vod, protože si vedle koupil tenisový areál a stavba mu nezapadala do konceptu,“ říká bývalý královédvorský místostarosta Dušan Kubica z ČSSD. Na přetřes přišlo i předlistopadové členství Hlavatého v KSČ a ožily také spekulace týkající se údajného angažmá v Lidových milicích, což podnikatel vždy vyvracel.

Zajímavější je ale postřeh jednoho ze zaměstnanců Juty, že Hlavatý kvůli práci v Senátu nestíhal dostatečně řídit podnik. „Byl druhým rokem senátorem a management si začal dělat, co chce. Dřív platilo, že dokud měl šéf auto na dvoře, neodjel nikdo z vedení domů – a najednou byl ve čtyři hodiny odpoledne vymetený dvůr,“ popisuje.

Těchto limitů si je vědom i sám Hlavatý. „Kladu sám sobě otázku, zda mé aktivity v Senátu nevedly ke snížení výkonnosti Juty. Možná jsme letos všichni, včetně mě, usnuli na vavřínech,“ řekl, když byly výsledky Juty v roce 2015 mnohem horší než v roce 2014.

Mezitím ale Hlavatý v politice evidentně „zakořenil“. Počítá s lednovým znovuzvolením do Senátu a v případě neúspěchu nemá v úmyslu vzdát se poslaneckého mandátu. Přestože zatím sám neví, jak by stíhal zároveň sedět v poslanecké lavici a řídit firmu. „No, budu to muset nějak zvládat,“ říká sebevědomě. „Jestli to bude spět k tomu, že budu pro firmu intenzivně hledat profesionálního manažera místo sebe, nebo podnik trochu rozdělím a rozdám daleko jiné pravomoci dosavadním podřízeným a budu víc jenom dohlížitel, to dnes vůbec nedokážu odhadnout. Musím nejdřív otestovat sám sebe a spolupracovníky,“ dodává.

Každopádně s možností, že by firmu předal synovi, Hlavatý nepočítá. „Zatím ne,“ myslí si. Ani teď si královédvorský miliardář nevyčítá, že šel do politiky a že to neměl zapotřebí. „Já se nevracím do minulosti. Když řídíte auto a koukáte do zpětného zrcátka, narazíte do první betonové zdi,“ vysvětluje.

Sliby a deziluze

Hlavatého dilema i potíže ovšem přesně zapadají do českých i celosvětových zkušeností s podnikateli v politice. Stejně jako Andrej Babiš uhranul voliče příslibem řízení státu jako firmy, před ním okouzli Italy mediální magnát a pozdější premiér Silvio Berlusconi, Američany miliardář a dnešní prezident Donald Trump a Ukrajince oligarcha a současný prezident Petro Porošenko. Podobné to bylo i v případě slovenského podnikatele a dnešní hlavy státu Andreje Kisky. Shodně většinou slibovali zredukovat počet ministrů, zefektivnit státní správu, snížit daně a s byznysovým důvtipem investovat do infrastruktury.

Jenže výsledkem bývá deziluze. „Místo zefektivnění vlády se podnikatelé ve vládních funkcích zaplétají do intrik a konfliktů zájmů,“ konstatuje berlínský publicista Leonid Bershidsky v článku o paralelách mezi českými a světovými byznysmeny v politice, který v říjnu vyšel na stránkách Bloomberg View. „Zjišťují, že úředníci nejsou to samé jako zaměstnanci v soukromém sektoru, protože jsou odlišně motivováni a vyžadují jiné zacházení. A rovněž se stupňuje jejich frustrace z politiky, existence oponentů, odporu části veřejnosti vůči nim a nezávislého postoje soudů,“ popisuje realitu, která zaskočila Berlusconiho i Trumpa.

A přesně to dnes v Česku řeší Andrej Babiš: obvinění z dotačního podvodu, neustálé spory kvůli střetu zájmů, vytahování pochybností ohledně spolupráce s StB. Obdobné problémy měl v politice svého času i Vít Bárta. Snění o tom, jak jsou zdatní manažeři předurčení spasit stát, se tak dostává do fáze vystřízlivění.

O autorovi | Jan Štětka, jan.stetka@economia.cz

Foto autor | Foto: HN – Libor Fojtík

Foto autor | Foto: HN – Alžběta Jungrová, Jan Rasch

Foto popis | Senátor, poslanec, senátor? Politická angažovanost podnikatele Jiřího Hlavatého jako nezávislého na kandidátce hnutí ANO se překlopila ve frašku.

Foto popis | Nesplněné naděje Už od zvolení podnikatele Václava Fischera (nahore) do Senátu v roce 1999 si voliči slibovali návrat věcnosti a slušnosti do politiky.

Foto popis | Nenápadný sklář v Senátu Majitel nižborských skláren Jiří Rückl působil v horní komoře parlamentu v letech 1996–2004.

Babiš, Okamura či nedobrovolně zvolený Hlavatý. Podnikatelé v české politice nejsou zdaleka ničím novým

6.11.2017 iHNed.cz str. 00

Jan Štětka

Majitel královédvorské Juty svými senátorsko-poslaneckými přemety zpochybnil Babišovu tezi o řízení státu jako firmy.

Prvními podnikateli v české polistopadové politice byli senátoři Václav Fischer a Jiří Rückl a poslanec Tomáš Březina.

Místo zefektivnění vlády podnikatelé v politice většinou uvíznou v síti střetu zájmů, aférách a ve frustraci z odporu části veřejnosti.

Nejen vrásky, ale i slzy smíchu mohly přivodit některé z výsledků letošních sněmovních voleb. Přímo politickým vtípem roku se stalo sebevyautování nezávislého kandidáta za hnutí ANO Jiřího Hlavatého ze Senátu, když jej voliči podle očekávání dokroužkovali do sněmovny. "Nepovažuji to za demokratické a vracíme se zpátky do totality. Měl bych si svobodně zvolit, jestli budu v Poslanecké sněmovně, nebo zůstanu senátorem," dožadoval se novopečený poslanec. Prozradil tím, že nezná ústavu, která souběh členství ve dvou parlamentních komorách neumožňuje. Minulý čtvrtek pak všemu nasadil korunu prohlášením, že zvažuje novou kandidaturu v doplňovacích lednových volbách do Senátu na Trutnovsku, které mezitím vypsal prezident Miloš Zeman. A které tápající zákonodárce sám vyvolal.

Přímo se vnucuje myšlenka, že miliony na uspořádání nového volebního klání by měl Hlavatý zaplatit ze svého. To ovšem podnikatel a majitel největší české textilky Juta ve Dvoře Králové nad Labem striktně odmítá. "Nikoli já, ale voliči rozhodli, že jsem ztratil mandát senátora a že budou nové volby," říká pro HN. Podstatnější ale je, že Hlavatý dokonale zpochybnil tvrzení šéfa hnutí ANO Andreje Babiše, že stát lze řídit jako firmu. Vždyť na dvou i více židlích se dá sedět v představenstvech firem holdingu, ale ne v ústavních funkcích. A nelze se ani zlobit na ústavu, pokud nevyhovuje nespoutanému stylu řízení majitele podniku.

Každopádně komický kotrmelec královédvorského byznysmena a miliardáře narušuje představu mnoha českých voličů, že bohatí úspěšní podnikatelé jsou nad jiné povoláni srovnat do latě tuzemskou politiku.

Pionýři Rückl, Březina a Fischer

Tento mýtus se v českém prostředí zrodil před více než dvaceti lety. Prvními a nepřilíš nápadnými podnikatelskými pionýry mezi politiky byli výrobce betonových stavebních prvků Best Tomáš Březina a majitel sklárny v Nižboru na Berounsku Jiří Rückl.

Zatímco Březina se stal v letech 1996 až 1998 poslancem za ODS a později za Unii svobody, Rückl byl v roce 1996 zvolen senátorem jako nezávislý kandidát tehdejší Občanské demokratické aliance. Uspěl i napodruhé v roce 1998, kdy jej podporovala čtyřkoalice.

Březinův a Rücklův podnikatelský věhlas fungoval na lokální úrovni. Událost srovnatelná s pozdějším vstupem miliardáře Andreje Babiše do politiky nastala až v srpnu 1999. Tehdy v doplňovacích senátních volbách v Praze 1 zvítězil hned v prvním kole s přesvědčivým výsledkem 71,24 procenta hlasů Václav Fischer. Evropsky proslulý majitel cestovní kanceláře, která naučila Čechy létat na Kanárské ostrovy, vyvolával u voličů stejné očekávání, že zatočí s korupčníky a zloději, jako dnes vzbuzuje šéf hnutí ANO.

"Úspěšný podnikatel může v lidech vyvolat naději, že bude podobně úspěšně řídit stát, čemuž se nelze divit," říká pro HN politolog Josef Mlejnek z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. "Podpora Fischera byla navíc reakcí na opoziční smlouvu. Veřejnost potřebovala nestraníka, on měl k tomu punc poctivého podnikatele ze Západu. Jenže jako jeden člověk v Senátu nemohl nic zmoci," vysvětluje Mlejnek, proč Fischerova pionýrská mise v politice skončila už v roce 2002 rozčarováním a návratem do byznysu.

Od té doby se na české politické scéně objevila celá řada významných podnikatelů, i když se střídavým úspěchem. Bez reformního étosu například prošel v letech 2006 až 2009 pozicí ministra dopravy v obou vládách Mirka Topolánka Aleš Řebíček, bývalý spoluzakladatel a spolumajitel dopravní firmy Viamont. Naopak věrozhvěstem nové a lepší správy země se chtěla stát strana Věci veřejné, za jejímž rozmachem stál tehdejší majitel bezpečnostní agentury ABL Vít Bárta. Následné angažmá ve vládě Petra Nečase a ve funkci ministra dopravy však pro stranu i pro Bártu, jak známo, skončilo skandály, rozkošem a soudními spory.

Ve vládě Jiřího Rusnoka zase působil jako ministr zemědělství majitel zemědělské firmy Agrotrade Miroslav Toman. A loni se neúspěšně pokoušel dostat do Senátu Jan Holásek, bývalý spolumajitel známé advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners. O politický comeback se v roce 2013 chtěl pokusit již zmíněný stavební průmyslník Březina, z pozice lídra středočeské kandidátky hnutí ANO ale na poslední chvíli odstoupil.

V současnosti ovšem podnikatelé do politiky přímo proudí. Kromě zakladatele skupiny Agrofert Andreje Babiše se do nové sněmovny dostal třeba liberecký majitel pekáren Jiří Bláha (ANO), byznysmen v cestovním ruchu a gastronomii Tomio Okamura (SPD) a v Senátu sedí jako nestraník za Stranu soukromníků Ivo Valenta, miliardář a vlastník skupiny herního průmyslu Synot. Jako lídr pražské kandidátky novodobé ODA naopak letos pohořel developer Pavel Sehnal a na poslední chvíli si politické angažmá za Starosty a nezávislé rozmyslel spolumajitel skupiny Jablotron Dalibor Dědek.

"Byznysmen, který se stal úspěšným politikem, aby hájil své obchodní zájmy, je ale vlastně jen jeden - Andrej Babiš," zdůrazňuje politolog Mlejnek. "Pár ostatních se ho snaží napodobit, ti ale zůstávají ve svých projektech trochu v pozadí. Drtivá většina z nich setrvává u klasického modelu, totiž ovlivňování politiky z pozadí," domnívá se.

Podnikatel na roztrhání

Podobně se léta držel zpátky od veřejného působení také Jiří Hlavatý. "Tady ve Dvoře Králové byl až donedávna téměř neviditelný," říká o úspěšném majiteli Juty coby největšího místního podniku bývalý místostarosta města Jan Bém z ODS. "Něco jako Petr Kellner. Nechtěl, aby někde byly jeho fotky, nikde se k ničemu nevyjadřoval. Když šel v roce 2014 do Senátu, říkal jsem mu, že je blázen. Povídám - Jirko, umíš si představit, že tam budeš v dobré víře půl hodiny mluvit k nějakému zákonu? Budeš předkládat své užitečné praktické zkušenosti z podnikání, které bys rád viděl zapracované v daném zákoně, a pak tě stejně přehlasují? On je zvyklý bouchnout do stolu a věc se stane. Jenže politika tak nefunguje," popisuje.

Hlavatého provází pověst "miliardáře z lidu". Absolvent Vysoké školy strojní a textilní v Liberci nastoupil do Juty v roce 1972 a prošel od dělnických profesí téměř všemi pozicemi až po ředitelskou, do níž byl zvolen v lednu 1989. V roce 1998 se stal jedním ze zakladatelů akciovky, která textilku koupila od privatizačních fondů, v roce 2005 společníky vyplatil a stal se jediným vlastníkem prosperující firmy. Před časem se zasadil o zachování královédvorského gymnázia, finančně podporuje místní nemocnici a stavbu jejích laboratoří.

Působivý příběh podnikatele, který se vypracoval od píky, koneckonců "zavinil", že 4859 voličů Hlavatého vykroužkovalo z osmnáctého na druhé místo kandidátky ANO, čímž jej poslali do sněmovny.

Trapasem s nechtěným přeskokem z horní do dolní komory parlamentu a snahou to zkusit i nazpět ovšem obraz moudrého a starostlivého zaměstnavatele notně utrpěl. Obyvatelé Dvora Králové se omylu Hlavatého

nejen smějí, protože tím zcela zbytečně zmenšil klub senátorů ANO ze sedmi na šest členů, ale někteří z nich mluví i o podvodu na voliče. Vadí jim, že dali hlasy někomu, kdo o ně vlastně nestál.

Mezi místními lze teď zaslechnout i věci, z nichž nejbohatší muž ve městě, o němž se dosud mluvilo převážně v superlativech a který byl předloni vyznamenán prezidentem Zemanem medailí Za zásluhy, nevychází zrovna v příznivém světle. "Před čtyřmi lety zabránil vybudování čistíčky odpadních vod, protože si vedle koupil tenisový areál a stavba mu nezapadala do konceptu," říká bývalý královédvorský místostarosta Dušan Kubica z ČSSD. Na přetřes přišlo i předlistopadové členství Hlavatého v KSČ a ožily také spekulace týkající se údajného angažmá v Lidových milicích, což podnikatel vždy vyvracel.

Zajímavější je ale postřeh jednoho ze zaměstnanců Juty, že Hlavatý kvůli práci v Senátu nestíhal dostatečně řídit podnik. "Byl druhým rokem senátorem a management si začal dělat, co chce. Dřív platilo, že dokud měl šéf auto na dvoře, neodjel nikdo z vedení domů - a najednou byl ve čtyři hodiny odpoledne vymetený dvůr," popisuje.

Těchto limitů si je vědom i sám Hlavatý. "Kladu sám sobě otázku, zda mé aktivity v Senátu nevedly ke snížení výkonnosti Juty. Možná jsme letos všichni, včetně mě, usnuli na vavřínech," řekl, když byly výsledky Juty v roce 2015 mnohem horší než v roce 2014.

Mezitím ale Hlavatý v politice evidentně "zakořenil". Počítá s lednovým znovuzvolením do Senátu a v případě neúspěchu nemá v úmyslu vzdát se poslaneckého mandátu. Přestože zatím sám neví, jak by stíhal zároveň sedět v poslanecké lavici a řídit firmu. "No, budu to muset nějak zvládat," říká sebevědomě. "Jestli to bude spět k tomu, že budu pro firmu intenzivně hledat profesionálního manažera místo sebe, nebo podnik trochu rozdělím a rozdám daleko jiné pravomoci dosavadním podřízeným a budu víc jenom dohlížitel, to dnes vůbec nedokážu odhadnout. Musím nejdřív otestovat sám sebe a spolupracovníky," dodává.

Každopádně s možností, že by firmu předal synovi, Hlavatý nepočítá. "Zatím ne," myslí si. Ani teď si královédvorský miliardář nevyčítá, že šel do politiky a že to neměl zapotřebí. "Já se nevracím do minulosti. Když řídíte auto a koukáte do zpětného zrcátka, narazíte do první betonové zdi," vysvětluje.

Sliby a deziluze

Hlavatého dilema i potíže ovšem přesně zapadají do českých i celosvětových zkušeností s podnikateli v politice. Stejně jako Andrej Babiš uhranul voliče příslibem řízení státu jako firmy, před ním okouzli Italy mediální magnát a pozdější premiér Silvio Berlusconi, Američany miliardář a dnešní prezident Donald Trump a Ukrajince oligarcha a současný prezident Petro Porošenko. Podobné to bylo i v případě slovenského podnikatele a dnešní hlavy státu Andreje Kisky. Shodně většinou slibovali zredukovat počet ministrů, zefektivnit státní správu, snížit daně a s byznysovým důvtipem investovat do infrastruktury. Jenže výsledkem bývá deziluze. "Místo zefektivnění vlády se podnikatelé ve vládních funkcích zaplétají do intrik a konfliktů zájmů," konstatuje berlínský publicista Leonid Bershidsky v článku o paralelách mezi českými a světovými byznysmeny v politice, který v říjnu vyšel na stránkách Bloomberg View. "Zjišťují, že úředníci nejsou to samé jako zaměstnanci v soukromém sektoru, protože jsou odlišně motivováni a vyžadují jiné zacházení. A rovněž se stupňuje jejich frustrace z politiky, existence oponentů, odporu části veřejnosti vůči nim a nezávislého postoje soudů," popisuje realitu, která zaskočila Berlusconiho i Trumpa.

A přesně to dnes v Česku řeší Andrej Babiš: obvinění z dotačního podvodu, neustálé spory kvůli střetu zájmů, vytahování pochybností ohledně spolupráce s StB. Obdobné problémy měl v politice svého času i Vít Bárta. Snění o tom, jak jsou zdatní manažeři předurčeni spasit stát, se tak dostává do fáze vystřízlivění.

Už od zvolení podnikatele Václava Fischera do Senátu v roce 1999 si voliči slibovali návrat věcnosti a slušnosti do politiky.

Foto: HN – Alžběta Jungrová

Majitel nižborských skláren Jiří Rückl působil v horní komoře parlamentu v letech 1996–2004.

Foto: HN – Jan Rasch

Topolánek chce jít do boje o Hrad. Podporu bude hledat mezi zákonodárci, čas má do úterý - čtěte ZDE

Po stopách Bureše: StB ho měla za jednoho z nejspolehlivějších agentů, říká expert, který rekonstruoval Babišův případ - čtěte ZDE

Pražská TOP 09 nominuje na post předsedy Jiřího Pospíšila. Stranu nově posílí europoslanec Niedermayer - čtěte ZDE

Pražští taxikáři budou v polovině listopadu znovu protestovat proti Uberu. Sraz mají v pět ráno na Strahově - čtěte ZDE

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-65939670-byznys-v-rouse-politiky>

Povolební vyjednávání jde v zásadě dopředu

4.11.2017 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Radko KUBIČKO, moderátor

Ano, začíná Svět podle mě. Srdečně vítám k poslechu až do osmnácté hodiny. Co nás v ní čeká? Povolební vyjednávání jde v zásadě dopředu, trochu pravda vážne, ale v zásadě se rýsují jeho kontury. Jenže, situace není úplně jasná, předseda vítězného hnutí ANO, Andrej Babiš, sestavuje novou vládu, ta má být jednobarevná, menšinová, nebude mít jasnou podporu v poslanecké sněmovně a tak se diskuse trochu zvrhla v rozebírání Ústavy. A to probereme s politologem Josefem Mlejnkem a ústavním právníkem Václavem Pavlíčkem. Slovensko volí regionální parlamenty a přímou volbou také župany. Na Slovensku je Pavlína Nečásková. Libanonský premiér náhle rezignoval, to je téma pro Hassana Ezzedina. Podíváme se také na Veletrh pohřebnictví a důstojného umírání. No a na závěr přijde hudební odborník, nadšenec i muzikant Ondřej Konrád. Zítřka v žižkovském klubu Palác Akropolis vystoupí slovinská kapela Laibach. Příjemný poslech. No a asi nemůžeme začít ničím jiným než tak trochu shrnutím stále ještě povolebního týdne, kdy se formuje nová vláda. Jak už jsem říkal, vše směřuje k menšinové jednobarevné vládě předsedy hnutí ANO a jejího předpokládaného premiéra Andreje Babiše. Ten ještě premiérem jmenován nebyl, ale převzal v úterý od prezidenta pověření sestavit vládu. No a u telefonu je nyní politolog s Univerzity Karlovy, Josef Mlejnek. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, politolog

Dobrý den.

Radko KUBIČKO, moderátor

Zdravím. Začneme přímo tím, když už jsem to zase připomněl, to je tak trochu moje oblíbené téma, pověření sestavit vládu, nic takového v žádném zákoně nestojí, to je jen taková zavedená praxe. Jenže tak trochu odporuje alespoň podle mě duchu Ústavy nebo, protože v ní je institut jmenování premiérem. Prezident má ty legendární dva pokusy. Z toho vyplývá, že ústavodárce chtěl prezidenta nějak omezit, aby premiérem jmenoval někoho, kdo má už zajištěnou nějakou podporu. No a pověřit sestavením vlády může ale koho chce, kolikrát chce. Obcházelí prezidenti, kteří takto postupovali, Ústavu? Tedy obchází ji i prezident Miloš Zeman, podle tvého názoru?

Josef MLEJNEK, politolog

Já si myslím, že zrovna toto obcházení Ústavy mi nepřijde špatné, že to je naopak ten dobrý způsob obcházení Ústavy nebo tvůrčího přístupu k Ústavě, protože natvrdo hned někoho jmenovat, pak se může skutečně ukázat, že ten člověk nemá dostatečnou podporu, čili to jakési neformální pověření poskytuje prostor, aby ten člověk začal jednat a buď prezidentovi doložil, že ta vláda má šanci na získání důvěry, a pak je jmenován, anebo třeba může říct, že prostě tu podporu nezískal, a potom prezident může zase pověřit někoho jiného. Tady to není proti Ústavě. Jakoby v tom neformálním postupu je vlastně obsaženo to, že ta vláda musí mít důvěru sněmovny.

Radko KUBIČKO, moderátor

No a to je právě ta druhá věc, která je myslím asi závažnější skutečně, to máš asi pravdu, protože prezident Miloš Zeman kreativně vykládá Ústavu tak totiž, že má dojem, že vláda vlastně důvěru sněmovny ani nepotřebuje, protože zatím k tomu nesměruje, ani vlastně na to Andreje Babiše nijak neupozorňoval, dokonce se několikrát vyjádřil, že by tato vláda mohla jako menšinová vládnout do konce volebního období. Někteří varují dokonce před ústavním pučem. Ty také varuješ?

Josef MLEJNEK, politolog

Ano, to také varuji. Tohle to už je daleko horší, to je úplně něco jiného, to je skutečně porušování určité ducha Ústavy, protože Ústava přímo říká, že vláda se odpovídá poslanecké sněmovně, konstatuje, že vláda se musí ucházet o důvěru, vládu jde svrhnout pouze a jedině vyslovením nedůvěry, pokud tedy nerezignuje sama. A tvrzení, že může vláda po celé čtyři roky být bez důvěry sněmovny, to je skutečně něco, co je já bych řekl určitě protiústavní. Bohužel, ta Ústava prostě čistě formálně je nahlíženo umožňuje takové nějaké kličky, jimiž by to šlo zařídit, aniž by mohl být prezident obviněn, že jako přímo porušuje Ústavu. Nahlíženo tedy čistě formalisticky na ten text. Bohužel se ukazuje, že tam ta taková dírka je, ale každopádně prezident by měl spíš být ten, kdo, když tam taková dírka je, tak ji spíš bude zahlazovat a ne ji zneužívat.

Radko KUBIČKO, moderátor

No tam nejsou právě ty termíny. Prezident Zeman byl jako první, který nechal vládnout vládu bez důvěry zhruba tři čtvrtě roku. Byla to vláda Jiřího Rusnoka, tak jde spíše o to, že, když se to bude natahovat, když bude jeden pokus dlouhý, druhý pokus dlouhý, kolik podle tebe si myslíš, že by mělo být to, co nazýváme bez zbytečného odkladu? To znamená, když nevyjde jeden pokus, za jak dlouho třeba by ten druhý pokus měl být? Skutečně říkám, Jiří Rusnok, díky tomu, že sněmovna byla rozpuštěna, protože se blížily volby, tak vládl tři čtvrtě roku bez důvěry.

Josef MLEJNEK, politolog

Ano, u Jiřího Rusnoka budiž, tam ještě je ta věc, že sněmovna byla rozpuštěna a ta vláda překlenovala předčasné volby. Ale pokud, i tak to bylo myslím si že zbytečně dlouhé, ale pokud žádné předčasné volby nejsou, ta vláda nic nepřeklenuje, tak podle mě, když nevyjde první pokus, to znamená máme hlasování ve sněmovně, představme si vláda důvěru nezískala, já bych řekl, minimálně tak, nejdéle čtrnáct dní, po čtrnácti dnech by měl prezident pověřit někoho jiného.

Radko KUBIČKO, moderátor

Tam je těch 30 dnů, do které vláda předkládá tu žádost o důvěru. Takže možná že by těch 30 dnů dalších...

Josef MLEJNEK, politolog

Ano, ano.

Radko KUBIČKO, moderátor

... Které tam už nejsou, by mohlo se z toho nějak vyvodit.

Josef MLEJNEK, politolog

Mohlo by tam být těch 30. Vláda má 30 dní na to, aby předstoupila před sněmovnu s žádostí o důvěru. Budiž, jo, že mohli bychom podle toho odvodit, že prezident by mohl 30 dnů přemýšlet. Ale já si myslím, že by měl přemýšlet kratší dobu, když...

Radko KUBIČKO, moderátor

Čili těch 14 dní.

Josef MLEJNEK, politolog

Takže, já bych mu nedal víc jak 14 dní na přemýšlení o druhém pokusu.

Radko KUBIČKO, moderátor

Já bych si možná s tebou trochu zasppekuloval. Když se tedy jako politolog, ale možná i jako občan, zamyslíš nad situací po volbách, máš nějaké ideální řešení, které by bylo nejlepší jak pro Českou republiku, tak pro demokracii bez těch kreativních smyček, které nám tady možná hrozí a o kterých možná prezident hovoří, naznačuje je?

Josef MLEJNEK, politolog

No, ideální řešení žádné nemám, protože těžko v té poměrně zapeklité situaci najít nějaké ideální řešení. Ale každopádně si myslím, že pokud žádná z dalších politických stran nechce do koalice s Andrejem Babišem, asi by bylo nejlepší pustit tu vládu, nebo prostě nechat tu vládu vládnout jako menšinovou s tím, že taková vláda, každý zákon vlastně by musel speciálně projednávat v parlamentu s tím, že taková vláda samozřejmě... Ani nemá zdaleka ústavní většinu, tudíž by nemohla prosazovat /rušení/ Senátu nebo krajů a tak dále. Takže ta menšinová pozice by zároveň umožňovala, aby ta vláda byla nějak pod kontrolou. A to si myslím, že by bylo asi, nechci říkat ideální, ale ze všech těch komplikovaných řešení asi v tuto chvíli nejlepší, nebo nejméně špatné.

Radko KUBIČKO, moderátor

Nejlepší. Hm. Dobře, tak díky za tuto spekulaci. My nechceme pominout ani dnešní jednání politické strany TOP 09, která volí jednak svoje delegáty na sjezd, který má zvolit nové vedení, a taky představuje kandidáty na předsedu. Může na něj kandidovat třeba Jiří Pospíšil, europoslanec, nebo druhý europoslanec Luděk Niedermayer, který vstoupil do strany, i když zatím, jak jsme slyšeli ve zprávách, nepotvrdil, že by hlasoval, naopak se možná může ucházet starosta, místostarosta tedy Prahy 11. Myslíš si, že tato strana, která se před volbami snad nejvíce vymezovala proti volebnímu vítězi a nezískala příliš velkou podporu v poslanecké sněmovně, může i s touto malou podporou nějak ještě ovlivnit ten povolební vývoj? A jaké je vůbec podle tebe její postavení na scéně a její budoucnost?

Josef MLEJNEK, politolog

Povolební vývoj může ovlivnit dost málo, protože ten počet poslanců je myslím ještě méně než těch pět procent. Pro TOP 09 spíše je důležité to, jak se ta strana vůbec bude profilovat v budoucnosti. Ta strana hraje o své přežití. Pokud se něco zásadního nezmění, tak v příštích volbách už nemusí dostat ani těch pět procent. A patrně no ukazuje se, že bylo asi chybou tu kampaň postavit výhradně vlastně na jakémsi antibabišismu, na útočení proti Andreji Babišovi, ukazuje se, že voliči chtějí od politické strany i jako jiná témata, ne, že by je TOP 09 třeba v nějakém programu neměla, ale já hovořím o tom, jak se ta strana prezentuje v té kampani, to je to hlavní heslo a tak dál. A pokud by TOP 09 i třeba s nějakým novým vedením jenom zase se stavěla do té pozice, že bude tvrdě útočit na Andreje Babiše a nic jiného, tak já si myslím, že nemá moc šancí na to, aby rozšířila tu voličskou základnu, že bude muset ta strana se zamyslet nad tím, jakou roli vlastně chce hrát v českém stranickém spektru, jaké skupiny voličů oslovovat, a jaksi nabídnout jim také něco pozitivního, něco jiného než jenom kritiku.

Radko KUBIČKO, moderátor

Hm. Tolik tedy politolog s katedry politologie Institutu politologických studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tolik celý název. Josef Mlejnek, děkujeme.

Josef MLEJNEK, politolog

No. Děkuji za pozvání. Na shledanou.

Radko KUBIČKO, moderátor

Na shledanou.

V Praze začala diskuse o budoucnosti humanitární pomoci

3.11.2017 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha
ČTK

Moderní konflikty rozvracejí zažitě principy poskytování humanitární pomoci, zaznělo v úvodním panelu čtvrtého ročníku Humanitárního kongresu, který dnes začal v Praze. Řečníci upozornili na to, že nestátní aktéři často neuznávají neutralitu a nezávislost humanitární pomoci, což vede k tomu, že humanitární pracovníci jsou v mnohem větším nebezpečí než dřív. Na druhé straně se humanitární pomoc pro některé státy stává nástrojem, jak posilovat svůj mocenský vliv.

"Standardy mezinárodního humanitárního práva vznikaly před 150 lety, kdy mezi sebou válčily státy," podotkl Cees Witterbrood, který vedl úřad Evropské komise pro humanitární pomoc. „Takové konflikty tu dnes nemáme, války vedou nestátní aktéři, kteří neuznávají mezinárodní humanitární právo, neuznávají ani mezinárodní právo," poukázal na jeden z problémů posledních let.

Zapojuje se i soukromý sektor

Michaěl Neuman z nevládní organizace Lékaři bez hranic (MSF) připomněl, že ačkoliv poskytování pomoci se řídí zásadami neutrality a nezávislosti, díky kterým by humanitární pracovníci měli být chráněni, objevují se cílené útoky na nemocnice MSF i jiné organizace. Kromě měnícího se charakteru konfliktů ovlivňují humanitární práci některé další trendy, upozornil Witterbrood. „Některé země se pokoušejí využít humanitární pomoc pro politické účely. Stále více se také zapojuje soukromý sektor," uvedl. V obou případech je podle něj na místě přemýšlet nad tím, zda se humanitární pomoc má řídit výhradně její potřebou, nebo i etickými principy.

Noví hráči, stará etika

Úvodní panel se zaměřoval na ústřední téma letošního ročníku Humanitárního kongresu "Nové trendy, noví hráči a stará etika". V sobotu na něj navážou další tematické diskuse zaměřené například na ochranu civilistů ve válečných zónách, poskytování pomoci v případě přírodních katastrof, měnící se pozici nevládních organizací nebo roli médií a sociálních sítí.

Humanitární kongres pořádají organizace Člověk v tísni a Lékaři bez hranic ve spolupráci s Cyrilometodějskou teologickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci a **Fakultou sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zapojenými organizacemi jsou ADRA, CARE Česká republika, FoRS a Charita Česká republika.

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/v-praze-zacala-diskuse-o-budoucnosti-humanitarni-pomoci-20171103.html

"Země se snaží využít humanitární pomoc pro politické účely!"

3.11.2017 tyden.cz str. 00 Domáci
ČTK

Moderní konflikty rozvracejí zažitě principy poskytování humanitární pomoci, zaznělo v úvodním panelu čtvrtého ročníku Humanitárního kongresu, který začal v Praze. Řečníci upozornili na to, že nestátní aktéři často neuznávají neutralitu a nezávislost humanitární pomoci, což vede k tomu, že humanitární pracovníci jsou v mnohem větším nebezpečí než dřív. Na druhé straně se humanitární pomoc pro některé státy stává nástrojem, jak posilovat svůj mocenský vliv.

Moderní konflikty rozvracejí zažitě principy poskytování humanitární pomoci, zaznělo v úvodním panelu čtvrtého ročníku Humanitárního kongresu, který dnes začal v Praze. Řečníci upozornili na to, že nestátní aktéři často neuznávají neutralitu a nezávislost humanitární pomoci, což vede k tomu, že humanitární pracovníci jsou v mnohem větším nebezpečí než dřív. Na druhé straně se humanitární pomoc pro některé státy stává nástrojem, jak posilovat svůj mocenský vliv.

"Standardy mezinárodního humanitárního práva vznikaly před 150 lety, kdy mezi sebou válčily státy," podotkl Cees Witterbrood, který vedl úřad Evropské komise pro humanitární pomoc. "Takové konflikty tu dnes nemáme,

války vedou nestátní aktéři, kteří neuznávají mezinárodní humanitární právo, neuznávají ani mezinárodní právo," poukázal na jeden z problémů posledních let.

Michaěl Neuman z nevládní organizace Lékaři bez hranic (MSF) připomněl, že ačkoliv poskytování pomoci se řídí zásadami neutrality a nezávislosti, díky kterým by humanitární pracovníci měli být chráněni, objevují se cílené útoky na nemocnice MSF i jiné organizace.

Kromě měnícího se charakteru konfliktů ovlivňují humanitární práci některé další trendy, upozornil Witterbood. "Některé země se pokoušejí využít humanitární pomoc pro politické účely. Stále více se také zapojuje soukromý sektor," uvedl. V obou případech je podle něj na místě přemýšlet nad tím, zda se humanitární pomoc má řídit výhradně její potřebou, nebo i etickými principy.

Úvodní panel se zaměřoval na ústřední téma letošního ročníku Humanitárního kongresu "Nové trendy, noví hráči a stará etika". V sobotu na něj navážou další tematické diskuse zaměřené například na ochranu civilistů ve válečných zónách, poskytování pomoci v případě přírodních katastrof, měnící se pozici nevládních organizací nebo roli médií a sociálních sítí.

Humanitární kongres pořádají organizace Člověk v tísni a Lékaři bez hranic ve spolupráci s Cyrilometodějskou teologickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci a **Fakultou sociálních věd** Univerzity Karlovy. Zapojenými organizacemi jsou ADRA, CARE Česká republika, FoRS a Charita Česká republika.

URL | https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/zeme-se-snazi-vyuzit-humanitarni-pomoc-pro-politicke-ucely_453237.html

Trumpův přístup ke KLDŘ je jeho největší úspěch, říká expert. Co čekat od jeho cesty do Asie?

3.11.2017 info.cz str. 00 Svět

Eliška Kubátová

Americký prezident Donald Trump dnes zahajuje desetidenní návštěvu pěti asijských zemí – Japonska, Jižní Koreje, Číny, Vietnamu a Filipín. Zahraniční cesta, která bude nejdelší asijskou návštěvou šéfa Bílého domu za posledních 25 let, má dva hlavní cíle – posílení ekonomických vazeb a boj proti jaderné hrozbě KLDŘ. Vzhledem k častým testům stále dokonalejších severokorejských raket a výbušné rétorice mezi oběma zeměmi se pozornost světa soustředí právě na Severní Koreu a na to, co se Trumpovi snažícímu se o izolaci režimu Kim Čong-una nakonec podaří vyjednat. Jak tvrdí amerikanista Jan Hornát, Trump je ve snaze dostat KLDŘ pod tlak na dobré cestě už dnes, šéfovi Bílého domu se však za úspěchy dosažené v politice vůči KLDŘ „nedostává dostatečného kreditu“.

Napjaté vztahy mezi Spojenými státy a Severní Koreou s napětím sleduje celý svět. Donald Trump, který do křesla amerického prezidenta usedl před deseti měsíci, drsnou kritikou na účet Kim Čong-una a jeho neustálých výhrůžek nešetří a často neváhá se ve výhrůžné rétorice přiblížit i samotnému severokorejskému vůdci. Pokud ale jde o jeho politiku vůči KLDŘ, ta je podle amerikanisty Jana Hornáta z Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** UK podceňovaná.

„Někdy až explozivní rétorika Donalda Trumpa, která je ale částečně směřována domácím publiku a ne jen Kim Čong-unovi, je jedna věc, ale v té praktické rovině si troufám tvrdit, že ten tlak, který se podařilo Trumpově administrativě vůči KLDŘ vytvořit, je bezprecedentní,“ řekl pro INFO.CZ Hornát. Upozorňuje přitom na fakt, že za nového šéfa Bílého domu se podařilo prosadit zpřísnění mezinárodních sankcí, které Pchjongjangu zasadily tvrdou ránu.

„Myslím, že z hlediska zahraniční politiky je současný přístup k Severní Koreji možná největší úspěch nové administrativy. Spojeným státům se na půdě OSN skutečně povedlo prosadit dost ostré sankce, aniž by Rusko nebo Čína ty sankce vetovaly. Naopak je podpořily a nezdržely se ani hlasování. V tomto ohledu se tak

Trumpovi podle mě nedostává dostatečného kreditu za to, jakým způsobem se k Severní Koreji přistupuje," tvrdí amerikanista.

Kromě sankcí se však Washingtonu daří přesvědčovat státy v regionu také k tomu, aby dostaly KLDR do ještě větší izolace. Mezi nimi je například Indie a státy jihovýchodní Asie, které odvolávají vyslance z KLDR a omezují s Pchjongjangem vzájemný obchod. „Já si myslím, že v tuto chvíli je Trumpova politika, pokud nepropukne nějaký konflikt, velice úspěšná. Záleží ale na tom, jak charakterizujeme úspěch – jestli stačí, že nebude válka, nebo to, že se Severní Korea zbaví jaderných zbraní, což je dost nereálné," říká Hornát.

Demilitarizovanou zónu u KLDR Trump nenavštíví

Právě jaderná hrozba severokorejského režimu je hlavní cíl Trumpovy cesty. O větší přikleknutí KLDR chce Trump požádat čínského prezidenta Si Ťin-pchinga, kterého se bude snažit přesvědčit, aby jeho země omezila vývoz ropy do KLDR, dovoz severokorejského uhlí ale i finanční transakce vedené přes čínské banky. Díky izolaci by tak režim ztratil přísun peněz potřebných k budování jaderného arzenálu. Podle amerických expertů se však Čína odříznutí Pchjongjangu od své pomoci bojí – mohla by se tak vystavit vlně severokorejských uprchlíků.

O jaderné hrozbě Kim Čong-una bude Trump hovořit také v Jižní Koreji, která má nebezpečný režim přímo za přísně střeženými hranicemi. Na rozdíl od mnoha světových státníků se však Trump během své návštěvy nepodívá k demilitarizované zóně, skrz kterou by na území svého úhlavního nepřítele snadno dohlédl. Rozhodnutí Trumpův tým vysvětluje časovou vytížeností.

„O návštěvě demilitarizované zóny se spekulovalo dlouho, jeho poradci ho od toho ale odrazovali, protože to je poměrně citlivá věc i vzhledem k tomu, jak se Trump na konto KLDR vyjadřoval. Mohlo by to tak být považováno za zbytečnou provokaci," říká Hornát s tím, že demilitarizovanou zónu navštívil už americký ministr obrany James Mattis, který Jižní Koreu navštívil minulý týden.

„Nicméně kdyby tu zónu Trump navštívil, zřejmě by to na jeho psychiku nějakým způsobem zapůsobilo. Uvědomil by si, jak napjaté ty vztahy jsou i mezi Jižní a Severní Koreou a je otázka, jak by tyto zážitky vstřebal. Ale myslím, že jednoduše vyhodnotili, že navštívit zónu není tak důležité, tak to nakonec vynechali z programu," dodává amerikanista.

Za Trumpa vliv USA v Asii poklesl

Desetidenní návštěva pěti asijských států je nejdelší cesta, kterou americký prezident za posledních 25 let v Asii podnikl. Očekávání jsou proto velká, jak ale píše americká televize NBC News, šéf Bílého domu míří do Asie „v době, kterou experti vidí jako pokles vlivu USA v regionu a je podle nich nepravděpodobné, že by se Trump vrátil domů s nějakými jasnými výhrami“.

Zatímco za jeho předchůdce Baracka Obamy, který se v zahraniční politice rozhodl zaměřit spíše na Asii než Evropu, byly snahy posílit vliv a americkou přítomnost v asijsko-pacifickém regionu nepřehlédnutelné, za Trumpa došlo k ochlazení. „Za Obamy se diplomaticky utužovaly vztahy s Filipíny a ekonomicky se posilovala spolupráce díky obchodní dohodě Transpacifické partnerství, kterou ale Trump po svém nástupu smetl ze stolu," říká amerikanista s tím, že v relativním měřítku pak vliv Spojených států upadá také tím, že Čína roste a má stále větší vojenské a námořní kapacity na to, aby ovládala námořní obchodní trasy.

„Teď přijíždí Trump, který se má snažit deeskalovat situaci se Severní Koreou a zároveň více tlačit zejména na Čínu ale i další země regionu, aby ještě více izolovaly ten severokorejský režim. To je ta výhra, se kterou se může vrátit zpátky – bude mít garance od Číny, že omezí dovoz ropy do KLDR," popisuje Hornát jeden z možných znaků, který by dokazoval, že byla Trumpova cesta úspěšná.

„Pak je tu obchod. Trump během kampaně kritizoval Čínu za to, že manipuluje svojí měnou, aby zvýhodňovala svůj vývoz, a že americké firmy nemají férový přístup na čínský trh. V této souvislosti je tedy otázka, jak se bude Trump stavět k čínským obchodním taktikám," tvrdí amerikanista z **Fakulty sociálních věd**.

Jednou z dalších Trumpových výzev během jeho cesty bude také budoucnost dohody o volném obchodě mezi USA a Jižní Koreou známou pod zkratkou KORUS, která platí už pátým rokem. Trump se totiž před nedávnem nechal slyšet, že z této dohody hodlá odstoupit. „Už tu rétoriku zmírnil a řekl, že asi nebudou vystupovat, ale bude se jí snažit obměnit podobně, jako se vyjednávají nové podmínky o dohodě NAFTA. Z Trumpovy

perspektivy tak bude úspěch, pokud s Koreou zahájí nějaké rozhovory o volném obchodě,“ poukazuje Hornát na další znak, který ukáže, zda byla jeho mise úspěšná. Vysvědčení mu však bude možné vystavit až za deset dní, kdy jeho čtvrtá zahraniční cesta v čele Spojených států skončí.

URL| <http://www.info.cz/clanek/18661/trumpuv-pristup-ke-kldr-je-jeho-nejvetsi-uspech-rika-expert-co-cekat-od-jeho-cesty-do-asie>

Jaké plány může mít prezident Trump s věznicí Guantanámo?

2.11.2017 ČRo Radiožurnál str. 03 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Útočník z Manhattanu, 29letý muž původem z Uzbekistánu, který v úterý autem zabil osm lidí, stanul před soudem. Žalobci ho obvinili z terorismu a označili ho za nepřátelského bojovníka. Americký prezident Donald Trump poté prohlásil, že by útočníka mohl poslat do obávané věznice na Guantanámu. Dnes už Trump na svém twitterovém účtu žádá pro atentátníka trest smrti. Naším hostem je Oldřich Bureš z katedry bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobré odpoledne.

Oldřich BUREŠ, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobré odpoledne.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dá se ta zmínka o Guantanámu v první Trumpově reakci vykládat tak, že americký prezident s fungováním této věznice dál počítá?

Oldřich BUREŠ, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, to se tak určitě vykládat dá. Prezident Trump již jako kandidát ještě prezidentský několikrát zmínil, že by guantanámskou věznicí rád opět naplnil. Dokonce že by byl ochoten uvažovat i o znovuzavedení některých kontroverzních praktik, jako třeba waterboarding, které v minulosti tam byly využívány, takže to není úplně nic nového, je to poměrně konzistentní jeho názor.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Proč vlastně selhal plán Trumpova předchůdce Baracka Obamy, který chtěl věznicí na Guantanámu zrušit?

Oldřich BUREŠ, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to selhalo primárně proto, že na to potřebuje mít souhlas, respektive financování posvěcené ze strany Kongresu a Senátu. Ten tehdy byl v rukou Republikánské strany a ta vždycky zavření Guantanáma odmítala. Jednak z důvodů boje proti terorismu a jednak částečně i proto, že odmítala skoro cokoliv, co prosazoval tehdejší demokratický prezident Barack Obama. Nicméně je asi dobré říci, že i přesto za Baracka Obamy výrazně poklesl ten počet vězňů, které tam na Guantanámu ještě zbývají. Podle těch posledních údajů jich je tam zhruba už jenom čtyřicet. V době vrcholné éry za George Bushe jim tam bylo skoro sedm set.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dá se tedy předpokládat, že prezident Trump bude mít u republikánů podporu, pokud tedy se rozhodne Guantanámo zachovat a možná tam znovu posílat další vězně?

Oldřich BUREŠ, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Domnívám se, že ano. Už některé ty názory, které teď na tu jeho výzvu, aby ten stávající pachatel z toho nedávného teroristického útoku tam byl převeden, podpořili někteří významní senátoři z Republikánské strany, včetně třeba Johna McCaina, který jinak obecně prezidenta Trumpa dost kritizuje. Takže z hlediska Republikánské strany bych očekával, že ta podpora tam bude.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Můžete připomenout, proč Guantanámo vyvolávalo ve své době takové kontroverze?

Oldřich BUREŠ, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak těch problémů je tam více, ale asi ty nejdůležitější je to, že lidé, kteří tam byli posíláni, měli ten speciální status toho nepřátelského bojovníka, což byl jakýsi pokus tehdejší Bushovy administrativy najít nějaké jiné řešení než těm zajatcům přiznat právo podle válečných zákonů Ženevských konvencí, anebo jim umožnit přístup k civilním soudům v rámci Spojených států. Tím, že je to na té vojenské základně mimo území Spojených států, tak mohli argumentovat, že nemají tam přístup ty civilní soudy, o to se pak vedly právě ty spory, jestli skutečně je možné tam ty lidi někdy i několik let zadržovat bez nějakého konkrétního obvinění a bez toho, že by měli nějakou naději, že by se vůbec k těm soudům dostali. Druhý sporný moment byly ty praktiky, které už jsem zmiňoval, že tam byly minimálně na počátku provozovány, což byly ty takzvané enhanced interrogation techniques, pokročilé vyšetřovací techniky, když se to přeloží do češtiny, kteří mnozí kritikové považovali za v podstatě obdobu nebo řekněme za obdobu novodobou mučení, takže to by byly asi ty největší kontroverze sekundární. Pak bylo i to, že Kuba dlouhodobě odmítá, aby vůbec ta vojenská základna na jeho území byla, takže to vyvolává i řekněme, bilaterální spory mezi Kubou a Spojenými státy.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jakou roli hrála věznice v boji Spojených států s terorismem? Já se ptám proto, že podle některých odborníků existenci tohoto zařízení velmi účelně využívá islamistická propaganda.

Oldřich BUREŠ, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je pak jedna z těch dalších kritik, která přímo navazuje na ty obvinění z toho, že tam někteří byli mučeni, případně že to nemají právo na spravedlivý proces, takže Islámský stát, ale i jiné řekněme, extremistické islamistické skupiny to mohou v té propagandě využívat a že Spojené státy řekněme pošlapávají to, co jinak hlásí, to znamená ochranu lidských práv a svobod a že jsou v tom minimálně selektivní nebo mají dvojí standardy, zejména tedy vůči islamistům nebo vůči muslimům obecně, čehož pak využívají k té propagandě a k rekrutaci lidí do svých řad.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká Oldřich Bureš z katedry bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky, hezký den.

Oldřich BUREŠ, katedra bezpečnostních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Také děkuji, na shledanou.

Kde tesaři české ústavy nechali díru

2.11.2017 ČRo Plus str. 02 18:10 Názory a argumenty

Jan FINGERLAND, moderátor

Kde tesaři české ústavy nechali díru? Tak se ptá politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Josef Mlejnek.

Josef MLEJNEK, politolog, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Říká se, že ďábel vězí v detailech. Ano, a na současné politické situaci je to pěkně vidět. Ten detail se skrývá v ústavě a má podobu díry. Absence. Nepřítomnosti jedné věty: „Vláda se ujímá úřadu až poté, kdy jí Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru.“ Právě toto strohé konstatování v ústavě chybí, a kdyby nechybělo, ušetřili bychom si plno problémů. Onu chybějící část jsem zformuloval nahrubo, cizelaci rád přenechám ústavním právníkům, ale jde mi o popis principu, který by samozřejmě šlo vyjádřit i nějak jinak. Kdyby ho česká ústava obsahovala, tak nebude možné vládnutí bez důvěry typu kabinetu Jiřího Rusnoka, nevznikaly by tahanice, teoretické i praktické, o to, že když ústava nestanoví žádnou lhůtu, může prezident své konání odkládat skoro donekonečna neboli klidně do konce volebního období dané sněmovny. Miroslav Kalousek by po letošních volbách nemusel, byť marně, bubnovat, aby sněmovna ne zvolila svého předsedu. K čemuž ho vedla skutečnost, že bez zvolení předsedy nelze ustavující schůzi sněmovny ukončit, přičemž stará vláda dle ústavy podává demisi až po konci první schůze, a do té doby tudíž nemůže být žádná nová jmenována. Pes je totiž zakopán právě v tom, že se vláda ujímá úřadu, reálných pravomocí, již po svém jmenování prezidentem, nikoliv až poté, když získá ve sněmovně důvěru. A dlouhodobé vládnutí kabinetu bez důvěry je každopádně něčím proti duchu parlamentního režimu. Výše uvedená formulace by přitom nezaváděla žádné bezvládí, neboť by do doby, než by nová vláda získala důvěru, vládla vláda stará, v demisi. A důvěra od staré sněmovny, tedy tak trochu ze záhrobí, je pořád lepší než žádná. Popsaný nedostatek ale tvůrcům ústavy těžko vyčítat. Byli asi příliš optimističtí, chovali příliš velkou důvěru řekněme ve státnické mravy budoucích českých politických reprezentací. V ústavě se výslovně uvádí, že vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně, že do určité lhůty musí před sněmovnu předstoupit s žádostí o důvěru, že ji lze vyslovením nedůvěry obrazně řečeno svrhnout z trůnu. Dlouhodobější úřadování vlády bez důvěry je tudíž v příkrém rozporu s duchem ústavy, s její základní logikou. Bohužel, zároveň lze něco takového realizovat, aniž se formálně ústava poruší. Když už tedy upadlá politická kultura nepomáhá a v politických plánech různých aktérů se možná běžně kalkuluje i s variantou dlouhodobého vládnutí bez důvěry, bylo by nanejvýš vhodné text ústavy inovovat. A namísto krkolomného stanovování nějakých lhůt, kupříkladu dokdy musí prezident přistoupit ke druhému pokusu, je-li ten první neúspěšný neboli bez důvěry sněmovny, se jako nejjednodušší i nejučinnější řešení jeví to zde naznačené. Tedy výslovné podmínění účinnosti reálných pravomocí vlády získáním důvěry ve sněmovně. Avšak namísto toho se možná dočkáme úplně jiných snah o změnu ústavy, patrně docela nebezpečných. Například rušení Senátu.

Sexuální obtěžování a jiné nepřístojné chování

2.11.2017 ČRo Plus str. 01 17:10 Den podle...

Jiří HOŠEK, moderátor

Úvod Dne podle ... zasvětime tématu sexuálního obtěžování a jiného nepřístojného chování. Vztáhneme kauzu na rezignaci britského ministra obrany Fallon a zajímat se budeme i o případy slovutných herců, na které v posledních hodinách vyplavaly nepěkné škraloupky. Sesazený katalánský premiér Puigdemont musí počítat se zatčením, pokud se nedostaví k soudu, aby vysvětlil svůj part na vyhlášení katalánské nezávislosti. Kandidaturu Jiřího Drahoše na post prezidenta nově podpořili někteří významní čeští podnikatelé. Bude mě zajímat, jak moc je to zásadní. Hraniční přechody mezi Gazou a Egyptem jsou nově pod kontrolou palestinské samosprávy. Je to jen gesto, nebo přelomová novinka? Zeptám se našeho zpravodaje Štěpána Macháčka. Pokusím se napravit, že trochu stranou mediálního zájmu zůstává pokus o puč v Černé hoře, jehož stopy vedou podle vyšetřování do Ruska. No, a vrátíme se i proti toku času a zaostříme na výstavu o renesančním vladaři a mecenáši Ferdinandu II. Habsburském. Ostrý poslech vám od mikrofonu Českého rozhlasu Plus přeje Jiří Hošek.

Případ nepřístojného chování britských zákonodárců včetně podezření ze sexuálního obtěžování vypadal ještě v sobotu docela banálně. A ejhle, včera večer nečekaně rezignuje na svou vládní funkci ministr obrany Michael Fallon. Veterán Konzervativní strany přiznal, že v minulosti jeho chování, citují: "Nedosahovalo vysokých standardů, které jsou kladeny na britské ozbrojené síly." A vypadá to, že Fallon nemusí být jedinou politickou obětí rozrůstající se aféry. Na lince už je Johana Kudrnová z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý podvečer.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já vám také přeji hezký večer.

Plné znění zpráv

Jiří HOŠEK, moderátor

Ono opakované sahání na koleno novináře, což je událost, připomenu, stará 15 let, za kterou se už v minulosti Michael Fallon omluvil. A sama oběť to označila za uzavřenou věc. Je tohle jediná příčina Fallonovy rezignace? Nebo vy mezi řádky čtete něco mnohem víc?

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych to spíše četla tak, že se na jeho rezignaci Michaela Fallona podílí více faktorů. Jednak mnozí komentátoři a zákulisí Konzervativní strany naznačuje, že toho může být na Fallona víc. Jinými slovy, že různé sexuální narážky a nevhodné chování mohl se ho dopouštět i v poslední době. K čemuž by poukazoval i jeho poměrně cynický komentář, tedy když řekl, že co si mohl dovolit před 10, 15 lety, si dneska už dovolit nemůže. Nicméně si myslím že v Konzervativní straně, nebo respektive křídlo Theresy Mayové vyhodnotilo tohle řešení rezignace Fallona v současné době jako nejlepší řešení tady té krizové situace. A řešení, které už tak oslabenou vládu snad zatím nesejme úplně.

Jiří HOŠEK, moderátor

Ono samozřejmě vy už jste to vlastně naznačila, do případu je už trochu namočená i premiérka Theresa Mayová, mimo jiné i tím, že ona prý před 3 lety dostala, tehdy coby ministryně vnitra důkazy o nepřístojném chování poslanců na půdě parlamentu. A hlavně o údajné snaze zamést tyhle případy pod koberec. Dokážete teď odhadnout, jak moc by premiérku mohla ta stávající aféra poškodit, nebo možná i víc než poškodit?

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já bych Theresu Mayovou nikterak jako z toho v téhle chvíli nevinila, z toho, že by zakrývala nějaké náznaky ve straně, že by k tomuto docházelo. Ona je jednou z hlavních proponentek v podstatě více žen v politice a tak dále. Angažovala se v tomto tématu dlouhodobě. Jak by jí to teď mohlo poškodit, to je, to se těžko odhaduje. Každopádně ji to poškodí. To je zřetelné i z různých historických případů, které jsou tomu velmi podobné. Například v roce 63, kdy na sexuálním skandálu také paradoxně ministra obrany Johna Profuma skončila konzervativní vláda. No, a koneckonců skončila i vláda Johna Majora v 90. letech na sexuálních skandálech. To znamená, je to poměrně paradoxní, protože samozřejmě nejvíce kritizovaná je vláda Mayové za pomalé vyjednávání brexitu a podobně, ale skolit by ji nakonec mohla právě, právě tahle ta aféra narůstající.

Jiří HOŠEK, moderátor

Ona samozřejmě ta pozice se začala oslabovat už tím výsledkem předčasných voleb, které premiérka Mayová vyvolala, plus samozřejmě tam se k tomu potom přidala ta PR katastrofa po neštěstí na Grenfell Tower. A když ještě u toho vlastně zůstaneme, tak novým britským ministrem obrany bude poslanec Gavin Williamson, což je velmi mladý politik, politik nezkušený, politik bez vztahu k ozbrojeným silám. A jak napsala na Twitteru, možná jste si toho všimla, s odkazem na nejmenovaného člena vlády, Laura Kuenssbergová, což je hlavní politická zpravodajka BBC, tak Williamson se v podstatě nominoval sám, což dokládá podle onoho ministra, jak slaboučká teď údajně premiérka Mayová zůstává. Tak, co na tohle říkáte?

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já myslím, nutně to nemusí znamenat, že je ještě víc slabá, než byla. Ten Gavin Williamson je možná nezkušený, ale na druhou stranu je mu 41 let, to znamená, až tak mladý není. Ale co je důležité, on je loajální. On opravdu patří k tomu úzkému jádru strany, které stojí za Theresou Mayovou, což je v současné chvíli pro ni zcela zásadní, aby byla obklopena loajálními lidmi. Na druhé straně já jsem dneska četla zajímavý komentář Stephena Bushe v New Statesmanu, který poukazuje na tom, že to je poměrně nebezpečný precedens. To, že tedy Michael Fallon odstoupil. Protože to by znamenalo, že pokud se potvrdí některé z dalších x obvinění, které směřují do řad konzervativců, tedy že někteří další politici, nebo nedej bože, ministři se podíleli na nějakém sexuálním harašení nebo obtěžování, tak by museli rezignovat stejně jako Fallon. To znamená, to je poměrně nebezpečné. A potom je tam ještě aspekt toho, že Konzervativní strana tedy není jednotná. Ale v posledních měsících byla poměrně klidná. A to se přikládá tomu, že v podstatě oni vyčkávali mnozí ti politici na to, až Theresa Mayová udělá změny v kabinetu. Až jmenuje někoho nového, čekalo se, že se bude snažit zlepšit

image té vlády. To se teď stalo, ale karta padla na Gavina Williamsona. A mnoho členů Konzervat..., mnoho konzervativců to rozeznilo. To znamená, se dá teď čekat daleko silnější útoky na Theresu Mayovou.

Jiří HOŠEK, moderátor

Ještě bych se chtěl podívat na vůbec postavení žen v britské politice. Protože když trošičku zaostříme na ty vlastně čelní představitelky jednotlivých politických stran, tak samozřejmě máme ministerskou předsedkyni, máme ženu v čele Skotské národní strany, severoirské DUP, welšské Plaid Cymry, skotským konzervativcům taky vládne žena. Což je opravdu historicky nebývalá koncentrace. Přesto ten sexismus v ostrovní politice jakoby přetrvával. Respektive samozřejmě se asi něco mění, nebo podle vás teď dokonce přichází určitý bod zlomu?

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že sexismus se obecně neomezuje na britskou ostrovní politiku. Myslím ani na britský parlament. Myslím si, že to je celospolečenský problém, jak už ukázala tato aféra Harveyho Weinsteina. Nicméně v té Británii teď samozřejmě to světlo padlo na parlament, myslím si, že ti politici si do budoucna budou dávat větší pozor, uvidíme, jaké důsledky z toho vyvodí jednotlivé strany. Protože je to opravdu teď na nich, pokud se budou snažit dohledat důsledky pro tady ty obviněné politiky. Ale taky bych viděla velký problém v tom, že Británie přece jenom je patriarchální společnost stále, možná spousta stran má v čele ženu v současné chvíli, ale pořád okolo 500 poslanců ze 650 jsou muži. A jsou to většinou muži vzdělaní na elitních školách, kde je podporován takový ten konzervativní duch. Takže asi tak.

Jiří HOŠEK, moderátor

To bylo velmi zajímavé od Johany Kudrnové z **Fakulty sociálních věd**. Díky moc, že jste si našla čas. Na slyšenou.

Johana KUDRNOVÁ, Institut mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Taky děkuji. Hezký večer.

Jiří HOŠEK, moderátor

No, a my u tématu sexuálního obtěžování ještě vlastně zůstaneme. Jen se přesuneme z Britských ostrovů o pár tisícovek kilometrů západně do Spojených států. Konkrétně na Floridu za zpravodajkou Mladé fronty DNES Janou Ciglerovou. Vítejte na Českém rozhlasu Plus, Jano, hezký den.

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

Hezký den vám přeju, Jiří, dobrý den.

Jiří HOŠEK, moderátor

My jsme se spolu v tomhle pořadu bavili před nějakými, kdy to bylo, 2, 3 týdny, kdy byl v podstatě ještě v zárodku ten případ Harveyho Weinsteina. A už tehdy jsme tak nějak tušili, že může jít o velikou věc. Ale co vlastně říkáte tomu, jakou úplně lavinu přiznání, obvinění, podezření ta kauza Weinstein uvolnila? A vlastně nejenom ve Spojených státech, ale jak jsme slyšeli, i ve Spojeném království.

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

Já jsem si na ten náš rozhovor, Jiří, vzpomněla, protože kdy jsem vám říkala, že to je špička ledovce, tak jste se tak pobaveně zasmál. A jako kdybysme věděli tehdy, že to přesně tak je. No, já si myslím, že zdaleka ještě není odhalena ani desetina, možná ani setina toho ledovce. Pořád jsme na začátku. A řeknu vám proč. Já jsem se dívala na statistiky v České republice, pro srovnání. A v České republice je 90 procent, 95 procent znásilnění nebo sexuálních útoků zůstává neoznámeno. Jenom 5 procent je oznámeno. A z toho jenom 1 procento je potrestáno. A já si myslím, že to, co se teďkon děje, je, že se prostě odhaluje těch 95 procent neoznámených sexuálních činů. A že to vlastně ještě o tom dlouho uslyšíme. Těch mužů, a zatím teda to se neprojeví na

žádnou ženu, ale možná to taky můžeme očekávat, ženu v dominantní pozici, je, je hodně. A je to přesně takový společenský problém, jako naznačila vaše komentátorka v předchozím příspěvku.

Jiří HOŠEK, moderátor

Takže je to vlastně velmi přínosné, že by to mohlo a mělo přispět k odhalení většího počtu těch sexuálních predátorů, říkejme jich tak, vlastně ve společnosti?

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

Přesně tak si to myslím. A to, co se děje ve Spojených státech, kde ta společnost už je vyspělejší v tom, v té diskusi minimálně celospolečenské, tak to na to ukazuje. Teď poslední velké jméno je Kevin Spacey, který pro spoustu lidí bylo také trochu zklamání, nebo až, jak ho všichni máme rádi, toho herce, tak, tak lidé začali přemýšlet o tom, jestli to přeci jenom není moc přísné to hodnocení. A tak. Ale víte, kdo tu scénu sleduje dlouho, a já třeba ji sleduju tu americkou scénu dlouho, tak vím, že o Kevinu Spaceym tyhle historky se prostě kolují už několik let. Já sama jsem se s těmi příběhy poprvé setkala asi před 7 lety. Je to dohledatelné. A to samé, a já třeba ještě mám 2 taková velká jména vytipovaná, která očekávám, že se budou propírat.

Jiří HOŠEK, moderátor

Povídejte.

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

A první jméno je Donald, a, chcete, tak já si myslím, dlouhodobě se stejně jako o Kevinu Spaceym, tak se dlouhodobě mluví o Bryanu Singerovi, což je producent filmu X-Men, je to podobná taková persona jako Harvey Weinstein. Ale on má teda preferenci v mladých chlapcích podle toho, těch historek. A dlouhodobě víme taky o Johnu Travoltovi, který zase má rád maséry. A vlastně těch několik masérů vypovědělo o tom, že on si u nich objednal tu masáž a pak prostě měl sexuální požadavky na ně. No, a očekávám teda ještě, že se, že se přihlásí o slovo znovu ženy, které už jednou obvinily Donalda Trumpa.

Jiří HOŠEK, moderátor

Když jste zmínila Kevina Spaceyho, tak určitě české posluchače v těch posledních hodinách zaujalo jméno Dustina Hoffmana, i když v jeho případě samozřejmě ve srovnání s Kevinem Spaceym jde, nechci to samozřejmě bagatelizovat, ale de facto o marginální případ, velmi starý z roku 1985. Jak hodnotíte to, jak se Dustin Hoffman k tomu případu, k tomu svému pochybení postavil? A jaký to pro něj může mít dopad?

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

Víte, Dustin Hoffman by, my bychom ho všichni hrozně rádi viděli v té kategorii jako je třeba Ben Affleck, na kterého se projeví nějaké, jeden případ, a tím to skončilo, protože to nebylo dlouhodobé chování. Bohužel mám špatnou zprávu. Na Dustina Hoffmana se ukazují další a další případy. Ten poslední je asi 6 hodin starý, kdy jedna z produkčních z té vlastně, která s ním spolupracovala, tak vlastně vypověděla svůj příběh, bylo jí tehdy 17 let, jemu bylo 53 už. Ona mu před..., on ji vyzval k tomu, aby jí přednesl svůj, aby mu přednesla svůj scénář nebo projekt, ona to dělala, on ji zastavil a řekl jí, jestli už měla někdy sex s někým, komu je nad 40, pak jí zval do hotelu. A vlastně když ho odmítala, tak jí pak řekl, stejně vo váš scénář jsme nikdy neměli zájem. A takže, a znovu, zase jsem se setkala s příběhy, které říkají, Dustin Hoffman, to je starý známý případ, o tom se to ví dlouho. Je to vlastně něco jako, podobného jako Kevin Spacey. Je to, víte, já mám pocit, že, že ti lidé, co tak rychle odstoupí, nebo co se rychle omluví, jako rychle reagují, jako Kevin Spacey, nebo ten britský ministr obrany Fallon, který okamžitě rezignoval, že to je proto, že ty, že, že to je opodstatněné. Že to je jenom špička ledovce. Že to je vlastně jenom první případ, o kterém se ví. A oni vědí, že přijdou další, protože za sebou mají dlouhá léta takového chování. A to je, to si myslím, že je případ jak Weinsteina, tak Spaceyho, tak, tak tady pana ministra Fallona, který to i, i teda ex ministra už dneska, který to vlastně i přiznal, že si sám není jistý, kolik toho bude. No, tak ...

Jiří HOŠEK, moderátor

Já vám do toho, Jano, skočím. Když, když opravdu vás poslouchám, tak, a v podstatě to dám ještě do kontextu, tak to vypadá opravdu na případy v industriálním měřítku. V takovém případě nejen ve Spojených státech se okamžitě začne mluvit třeba o zřízení nějaké vyložené vyšetřovací komise. Ať už na parlamentní, nebo nějaké nezávislé úrovni. Debatuje se v Americe o něčem podobném?

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

No, musím říct, že po tom, co se stalo v New Yorku a po daňové reformě, která byla dneska zveřejněna, toto téma trochu ustoupilo do pozadí, nevím, na jak dlouho. Ale už vlastně vyšetřují, jednak policie vyšetřuje obvinění na Harveyho Weinstaina. Na další režiséry, jako je třeba Brett Ratner, nebo ještě James Kobak, tak ten má, na něj dokonce oznámení podalo asi, nebo historiky s ním zmínilo asi 300 žen deníku L. A. Times, který se tomu věnuje. Takže policie už se toho ujala jak na americké, tak na britské straně. A čeká se jenom vlastně, s čím přijdou.

Jiří HOŠEK, moderátor

Já se, Jano, zeptám, ještě na jednu věc. A prosím opravdu o krátkou odpověď. Já zkusím být trochu kritický, když to otočím, tak některé ty ženy si vzpomněly po 10, 15, v případě Hoffmana dokonce 32 letech. Aniž bych to chtěl nějak zlehčovat, tak třeba v Británii už z úst některých novinářů nebo i novinářek zazněla slova o určitém honu na čarodějnice. Jak je to ve Spojených státech? Může se vůbec o těchto případech mluvit trošičku jakoby kriticky? Nebo je to opravdu velmi, velmi jednostranné?

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

Zatím se ta pozornost soustředí, aspoň já mám ten dojem z toho, co se o tom dozvídám, tak se soustředí na to, věříme obětem. A oni teď, to není tak, že si ty ženy vzpomněly. Oni třeba se už pokusily s tím něco dělat. Oni třeba, ředitel Amazonu, který musel odstoupit, Roy Price, tak ta žena, která ho obvinila, tak už jednou za Amazonem byla. To samé v divadle Old Vic na Kevina Spaceyho ty, ti, ty oběti, ti muži, které on osahával, tak oni už to tomu divadlu říkali. Takže vlastně ...

Jiří HOŠEK, moderátor

A nikdo je nechtěl slyšet.

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

... oni to jenom, a nikdo je nechtěl slyšet. Takže teď jenom proto, že je ta, tak se, tak se znova ozývají. Ale na takovou věc, když vás někdo sexuálně obtěžuje nebo na vás zaútočí, na to nezapomenete, bohužel.

Jiří HOŠEK, moderátor

Určitě. Jana Ciglerová z Mladé fronty DNES a zpoza oceánu. Děkuju moc za váš čas a budu se brzy těšit na slyšenou.

Jana CIGLEROVÁ, zpravodajka Mladé fronty DNES

Taky děkuju, na shledanou.

EET v ohrožení

2.11.2017 FaktorS str. 40 Data a peníze - Evidence tržeb

POKUD SE NEJSILNĚJŠÍ STRANĚ ANO PODAŘÍ UZAVŘÍT KOALICI S JEDNOU Z VLÁDNÍCH STRAN, PAK EET MŮŽE BÝT MINULOSTÍ. EVIDENCE TRŽEB

Andrej Babiš si ani po náročných volebních vyjednáváním nedokázal zajistit potřebnou důvěru 101 poslanců a sestavit vládu. Oznamoval sice, že by nejraději uzavřel koalici s ODS, s níž by měl většinu poslanců (celkem by jich bylo 103), ale tato představa se nelíbí předsedovi Petru Fialovi, jenž jakoukoli spolupráci s trestně stíhaným Babišem odmítl.

ODS by přitom mohla od současné nejsilnější strany čekat velké ústupky. Vedle „získání“ důležitých ministerstev (spekulovalo se o ministerstvu průmyslu, financí, spravedlnosti a dalších) by mohla ODS vyjednat také zrušení elektronické evidence tržeb (EET). Občanští demokraté ji totiž dlouhodobě kritizují jako ohrožení podnikatelů.

Například podle poslance a ekonomického experta ODS Jana Skopečka vytvořila EET takové prostředí, které ze všech živnostníků a podnikatelů činí automaticky podezřelé z okrádání spoluobčanů. „Považuji to za šikanu slušných podnikatelů, jichž je podle mě drtivá většina,“ uvedl Skopeček. „Jestli někde daně unikají, není to u malých podnikatelů, ale u velkých korporací,“ dodal.

VŠICHNI PROTI. A CO DÁLE?

Babiš má ohledně podpory značně ztíženou situaci a těžko bude hledat jiné ** koaliční partnery. Jediná strana, která vyjádřila vůli koaličně spolupracovat, je v současnosti SPD Tomia Okamury. S ní by ve sněmovně získal „pouhých“ 100 hlasů, tedy méně než potřebnou většinu. SPD přitom ale také EET odmítá. „My v SPD od počátku nepodporujeme EET pro živnostníky a malé podnikatele a místo toho navrhujeme jednoduchý daňový paušál – po vzoru vyspělých západních zemí,“ uvedl předseda SPD Tomio Okamura.

Nereálná je také koalice s TOP 09 nebo STAN. Nejenže nechtějí s obviněným Babišem spolupracovat, ale obě požadují zrušení EET. Jediní lidovci a komunisté jsou vůči EET smířlivější – chtějí omezení nebo podrobnější informace o tom, zda vůbec funguje. „Z EET se stal určitý symbol, takže je pro ANO obtížné se ho vzdát a stejně tak je pro ostatní obtížné vzdát se snahy ho zrušit,“ uvedl pro Faktor S Matěj Trávníček z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. ČSSD o koalici s obviněným Andrejem Babišem neuvažuje a kvůli katastrofickému volebnímu výsledku řeší spíše samu sebe než EET.

Redakce Faktoru S oslovila ohledně EET také tiskové oddělení hnutí ANO. Zajímalo nás, jak je zachování evidence tržeb pro stranu důležité a zda bude schopna se jí vzdát v rámci vyjednávání s potenciálními koaličními partnery, kteří požadují zrušení. Přes přísliby odpovědí ze strany tiskového odboru i přes následné urgency redakce se ovšem do uzávěrky názor hnutí ANO získat nepodařilo.

POLOÚŘEDNICKÁ VLÁDA BY EET CHTĚLA

Pravděpodobnou možností je také poloúřednická vláda, kterou po neúspěšných jednáních prosazuje šéf ANO Andrej Babiš. Podpořil by ji i prezident Miloš Zeman. „Tento scénář pokládám za velmi reálný. Andrej Babiš by tak šel ve stopách Mirka Topolánka,“ řekl Trávníček. Nová poloúřednická vláda by se možná pokusila EET udržet, ale určitě by narazila na odpor stran. „O osudu EET rozhodne Poslanecká sněmovna, nikoli vláda. A pokud tady nebude jasná většina a dělení na vládu a opozici, může nastat i to, že EET bude zrušena pomocí zákona vytvořeného nikoli na ministerstvu financí, ale v Poslanecké sněmovně, pro který jeho předkladatelé najdou potřebnou většinu poslanců,“ dodal Trávníček.

Zavádění EET v čase

Prvního prosince minulého roku bylo zahájeno úvodní kolo EET týkající se sektoru ubytování, stravování a pohostinství. Stát od EET sliboval, že omezí míru šedé ekonomiky a to, jak si jednotlivá restaurační zařízení nejrůznějšími způsoby snižují své daňové povinnosti. Generální finanční ředitelství přitom nezjistilo, jaké budou celkové náklady podnikatelů na zavedení EET. „Údaji o nákladech podnikatelů na EET Finanční správa nedisponuje, nicméně podle našich informací se ceny pokladních zařízení pohybují okolo pěti tisíc korun,“ uvedla Gabriela Štěpanyová, tisková mluvčí Generálního finančního ředitelství. Podle provozního ředitele restaurace Il Giardino v Praze Letňanech ale celkové náklady na zavedení EET dosáhly 80 tisíc korun, především kvůli nákupu nových počítačů. Další oslovení podnikatelé v oblasti stravování také potvrzují podstatně vyšší náklady než zmíněných pět tisíc korun. Zavedení EET se podle ekonomů promítlo

nejen do celkových cen v restauracích, ale také v celé ekonomice. „Svým dílem se na růstu cen podílelo i zavedení elektronické evidence tržeb. V nadsázce lze říci, že co ČNB nezvládla za více než osm set miliard korun, to Babiš zmákl jedinou, úvodní vlnou EET,“ uvedl ekonom Lukáš Kovanda. Prvního března letošního roku začalo druhé kolo EET pro maloobchod a velkoobchod. Problémem bylo především zavedení EET pro e-shopy, kde dochází k platbě platební kartou. Po schůzkách s Janem Vetyškou, představitelem Asociace pro

elektronickou komerci, totiž Andrej Babiš přislíbil, že EET nebude platit pro e-shopy a platby kartou. Nakonec byla ale zavedena i tady. Do třetího kola EET se zapojí ostatní činnosti. Půjde například o lékaře, právníky, účetní, autoservisy, pneuservisy. Poslední, čtvrté kolo, které je v plánu na červen 2018, se bude týkat řemeslných a výrobních činností. Kapři budou

Překvapivý byl postoj současného ministra financí Ivana Pilného ohledně předvánočního prodeje kaprů. Nejdříve byl proti zavedení jakýchkoli výjimek pro evidenci EET. „Můj postoj je žádné další výjimky nedělat a opravit zákon jako celek, nikoli přidávat jednu výjimku za druhou. Několik jich tady bylo zmíněno, nemá cenu to řešit parciálně,“ uváděl. Před volbami už ale bylo všechno jinak a pro prodejce kaprů plánoval zavedení výjimek. Důvod je údajně ten, že pokladní přístroj se může v mrazech porouchat.

Foto autor| FOTO: PROFIMEDIA, ČTK A ISTOCKPHOTO

Štěstí je nevyzpytatelné

2.11.2017 **Moje zdraví str. 54** můj dům rozhovor
Markéta Ostřížková

Michal Horáček

„Lepší je selhat, než to vůbec nezkusit,“ říká o životních výzvách textař, producent a kandidát na českého prezidenta Mgr. Michal Horáček, Ph. D.

* Pane Horáčku, než jste přišel na rozhovor, přemýšlela jsem o tématu genderové rovnosti, o rozdílném honorování práce žen a mužů, a hned se vás tedy zeptám na váš názor.

Ženy jsou méně placeny než muži, mají o 22,5 % nižší důchod, 85 % důchodců, kteří musejí vystačit s méně penězi, jsou ženy. Uvedu příklad: Moje manželka má velmi náročnou práci – je scénografka a kostýmní výtvarnice. Občas se stane, že za ní v práci přijdou a řeknou: „Udělej to za kolegu, který je nemocný.“ A automaticky jí nabídnou nižší honorář. Ona se ale umí ozvat a nakonec dostane stejný plat jako muž.

* Člověk se pořád učí a zdá se, že by v tom neměl nikdy ustat...

Vzdělání je ohromně důležité. Naše země neoplývá velkým nerostným bohatstvím, nemáme zdroje. Jaké je naše největší bohatství? Talent našich lidí, který se má rozvíjet pomocí dobrého vzdělávání. Český národ je tvořivý, ale zakřiknutý. Potřebujeme být tvůrčí, mít perspektivu. Nezavrhujme klasické vzdělání; byl bych ale rád, kdyby odpovídalo úctě k jednotlivci, jeho kvalitám, talentu. Člověk se může prosadit v nějakém oboru, ale v mnoha jiných zůstává laikem. Já se musím učit i v rámci oboru, který jsem vystudoval – kulturní antropologie. Učím se, a to například také o potřebách starých, nemocných lidí. Proto je mezi mými poradci také dáma, která vede hospic v Litoměřicích. V září jsem na toto téma měl velké setkání v kině Atlas, pozval jsem odborníky z Filozofické fakulty, ze soukromého gymnázia i z firmy SCIO, zaměřené na školní i mimoškolní vzdělávání dětí. Ptal jsem se a hodně jsem si zapisoval.

* Vstup do prezidentské kampaně pro vás jistě musí být náročný na psychiku.

Náročné na psychiku by bylo nedělat nic. To by bylo drtivé. Kampaň sama o sobě není náročná.

* Napsal jste mnoho cestopisných reportáží. Které místo vás nejvíce zaujalo?

Vyhledávám silné věci, je jedno, kde na světě. Jedna z mých reportáží je ze severní Keni, z území kmene Samburů, tam se velice rád vracím. Fascinují mne jejich rituály, které se za stovky let nezměnily. Vždycky mne hezky přivítají, jsem pro ně „Ten, který přichází z kraje asfaltových cest“. Mám na tom místě „na dálku“ adoptovaných několik dětí. Jedno z nich se jmenuje Praha.

* To je vlastně jeden ze způsobů charity, co se vám vybaví pod tímto slovem?

Hodně jsem se nadřel, hodně jsem v životě zkoušel. Něco se povedlo, něco ne. Ale je důležité, aby si člověk uvědomil, že dostal víc než jiný, má něco, co jiní nemají – vám se něco povedlo a ve stejné chvíli někoho porazilo auto. Štěstí je nevyzpytatelné. A já bych tu svou metafyzickou vinu za to, že jsem v životě měl víc štěstí, chtěl splatit lidem, kteří měli naopak smůlu.

* Píšete texty, tvoříte hudbu, stále okolo sebe máte zvuky. Co posloucháte doma?

Jsem strašně šťastnej, když je ticho. Nemám rád, když v kavárně hraje hudba jako tady, kde se právě nacházíme; my dva se teď navzájem téměř neslyšíme. Obecně to na mne působí, jako by se lidi báli být sami se sebou. Člověka neustále obklopuje plno zvuků a barev. Já si jezdím odpočinout právě do té Afriky, kde není žádný hluk. (úsměv)

* Štěstí je krásná věc, Levandulová, S cizí ženou v cizím pokoji, Dívám se, dívám: jen malý výčet těch neznámějších „dětí“ dua Michal Horáček a Petr Hapka. Jsou momenty, kdy na něho myslíte?

On je součástí mého života, znali jsme se třicet let. Vždycky, když napíšu nový text, automaticky sahám po mobilu a chci mu volat. Číslo, na kterém jsem ho vždycky zastihl, mám pořád v telefonu.

* Některé lidi k tvorbě inspirují jejich sny. Jak to máte vy?

Mně se vůbec nic nezdá. Asi mám tu REM fázi moc krátkou, nevím.

* Předpokladem dlouhého aktivního života je dobré zdraví. Staráme se o něj podle vás dobře?

Jsme náchylní k tomu říkat, že se o nás má postarat systém. Ale za nás to přece nikdo neudělá! Já osobně to беру vážně a všude říkám: „Využijte toho, že můžete jít na preventivní prohlídku, pomůžete sami sobě a celému státu. Máte na prohlídky nárok, tak si je pěkně vyžádejte!“ Vždyť my nemáme nic cennějšího, než je naše zdraví. A kdyby tenhle rozhovor měl mít za výsledek, že na preventivní prohlídku půjde jeden člověk, stojí to za to.

* Všimla jsem si, že kouříte. Co tomu říká váš poradce pro zdravotnictví, pan profesor Pafk o?

Copak pan profesor Pafk o, ale hlavně paní profesorka Králíková. Mezi nimi se opravdu těžko kličkuje. (úsměv) Slavnostně jsem jim ale oběma slíbil, že pokud se to podaří a stanu se prezidentem, přestanu kouřit a na Hradě nebude ani jeden popelník. Prezident má být přece vzorem všem.

* Kdybyste se stal prezidentem, kterou historickou postavu českých dějin byste zvolil do svého týmu?

Byl by to kníže český a markrabě moravský Václav Jindřich, který dosáhl dosazení Přemysla Otakara II. na český trůn. Přičinil se o to, že se z rozhádaného českého a moravského národa stal velký hráč evropského prostoru. Máme na co navazovat, udělejme to.

Když se nám, ať už ve škole, nebo v životě něco nepodaří, není to ostuda. Ostuda je to nezkusit.

Mgr. Michal Horáček, Ph. D. je textař, básník, novinář, spisovatel, producent a kandidát na českého prezidenta. Studium na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky UK nemohl z politických důvodů dokončit a nějakou dobu pracoval v dělnických profesích. Věnoval se také dostihům a teorii chovu koní. Během pobytu u sestry, provdané do USA, studoval několik měsíců obor American Studies. V roce 1984 došlo k osudovému setkání se skladatelem Petrem Hapkou. Jejich spolupráce byla velmi plodná a přinesla oběma řadu ocenění. Před revolucí pracoval Michal Horáček jako redaktor kulturní rubriky Mladého světa. V r. 1990 založil akciovou společnost Fortuna. V r. 2004 ji prodal. Titul Ph. D. v oboru sociální antropologie obhájil na Fakultě humanitních studií UK v r. 2001. Věnuje se veřejně prospěšným projektům (Běh pro Paraple), angažuje se v benefičních koncertech pro Českou alzheimerskou společnost, Unii pečujících, Světlušku a další. Je otcem tří dětí. Více na www.michalhoracek.cz

Foto autor| FOTO: SILVIE-ANEŽKA MATIČ

Babiš skládá menšinovou vládu. Rektor Bek školství odmítl, Šlechtová zvažuje obranu

1.11.2017 ct24.cz str. 00 Domáci
srnovav

Předseda hnutí ANO Andrej Babiš pokračuje ve skládání menšinové vlády. Jasno už má o obsazení sedmi až osmi křesel. Chybí mu ještě odborníci na školství, průmysl a kulturu. Na některých resortech by měli pokračovat stávající ministři. Šéf obrany Martin Stropnický a ministryně Karla Šlechtová ale mají oblast působnosti změnit. Vedení ANO také vyzvalo své hejtmany, kteří se stali i poslanci, aby si vybrali jen jednu z funkcí.

Babiš má zatím jasno o sedmi až osmi křeslech v menšinové vládě. Hledání odborníků podle něj není jednoduché: „Pro lidi je to riziko, protože se může stát, nebo každý s tím počítá, že první pokus nebude úspěšný. Udělám všechno proto, aby byl, ale pro lidi to není lehké akceptovat.“ Rektoři Babišovi doporučili náměstka Plagu

Podle týdeníku Respekt nabídl Babiš na jednání poslaneckého klubu post ministra školství rektorovi Masarykovy univerzity v Brně Mikuláši Bekovi. Ten ale funkci odmítl. Odůvodnil to především tím, že mu skončí rektorský mandát až v roce 2019: „Nechci z univerzity utíkat.“

Zmínil ale i své politické přesvědčení. Sympatizuje prý s proevropskými stranami, jako jsou STAN, TOP 09 a lidovci. Nechtěl by také být ve vládě, která by neměla demokratickou většinu a kterou by podporovalo hnutí SPD či komunisté. Jménem všech rektorů ale Bek Babišovi navrhl, aby se ministrem stal současný náměstek na ministerstvu Robert Plaga, který měl dosud na starosti řízení vysokých škol.

„Chápu, že Babiš hledá na resort školství člověka, co má reálnou šanci uspět, má manažerské zkušenosti, prestiž u veřejnosti a rychle se seznámí s agendou. Takových lidí v Česku nejsou stovky. Jednoduchým řešením by proto byl náměstek Plaga, který je člen ANO a pro mě je zárukou, že bychom měli ministra, který svoji roli zvládne,“ uvedl Bek v pořadu 90? ČT24.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Mikuláš Bek

Zdroj: Václav Šálek

Autor: ČTK

K obsazení resortů odborníky Babiš v úterý řekl, že by to měli být lidé, kteří se nepotřebují dlouho zorientovávat a mohou okamžitě začít pracovat. V médiích se objevily informace, že by ve vládě mohl být Miroslav Toman, který působil jako ministr zemědělství v úřednickém kabinetu Jiřího Rusnoka.

Proč nesestaví Andrej Babiš většinovou vládu? ODS, TOP 09, KDU-ČSL a STAN před volbami odmítli vládnout s Babišem osobně, resp. s hnutím ANO. Dva týdny po volbách nemůžou říct, že to neplatí. ČSSD a KSČM utrpěly historický debakl a vládní angažmá je pro ně rizikem. Piráti možná chtějí replikovat svoji strategii z Prahy a být jednou nohou ve vládě a druhou ne. Hnutí SPD se samo nabízí. Jenže Babiš potřebuje partnery dva. A Piráti do vlády s SPD nepůjdou.

Matěj Trávníček
politolog z Institutu politologických studií **FSV UK**

Petr Fiala
předseda ODS

Ministerské funkce se tady rozdávají málem podle ankety na sociálních sítích. Že se Zeman s Babišem dohodli na menšinové vládě, to je možné, ale určitě ne normální. Nevšiml jsem si, že by ANO vyjednávalo o podpoře své vlády.

Šlechtová chce změnu, zvažuje obranu

„Na obranu máme vícero možných tipů. Vedeme nějaké konzultace,“ dodal Babiš. Údajně post zvažuje dosavadní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová, která by chtěla změnu. V čele resortu životního prostředí má naopak pokračovat Richard Brabec, ministrem dopravy má být dál Dan Ťok a šéfem resortu spravedlnosti Robert Pelikán.

Stropnický, který byl mimo jiné velvyslancem v Portugalsku, Itálii a ve Vatikánu, by podle spekulací mohl zaujmout post šéfa diplomacie. „S panem Stropnickým se bavíme, není to ještě úplně jasné,“ podotkl Babiš.

Odkaz

Prezident pověřil Babiše jednáním o sestavení vlády. Důvěru sněmovny nepožaduje

Mezi další jména, která Babiš připustil, patří Alena Schillerová. Ta by mohla vést ministerstvo financí. U hejtmanky Karlovarského kraje Jany Vildumetzové se spekuluje o vnitru. „Vyloučit to nemůžu,“ řekl ČT Babiš. Jasno už má o tom, kdo obsadí ministerstvo práce. Prozradil ale pouze to, že jde o odborníka.

přehrát

video

90?: Jak se hledá podpora pro menšinovou vládu

Vláda bude mít o dva ministry méně

Současný vládní tým má šestnáct členů. Babišova menšinová vláda by měla mít o dva méně. Úkoly, které dosud plnil vicepremiér pro vědu a výzkum, by měly přejít pod školství a ministerstvo průmyslu a obchodu.

Babiš nechce obsazovat ani pozici ministra pro legislativu a lidská práva: „Asi to budeme chtít dát pod spravedlnost.“

Menšinová vláda ale nyní nemá ve sněmovně většinovou podporu. Babiš chce proto v programovém prohlášení vyznačit pasáže, které budou zahrnovat programy jiných stran. Doufá, že ostatní uskupení na základě toho přesvědčí o podpoře kabinetu.

přehrát

video

Babiš už má jasno asi o sedmi ministrech

„Babiš ani Zeman nemají zájem na tom, aby současná vláda Bohuslava Sobotky byla u moci byť jen o jediný den déle, než je nutné. Babiš proto rychle sestaví menšinovou vládu, požádá o důvěru, možná ji nezíská, ale už v tu chvíli bude řídit resorty,“ nabídl možné vysvětlení politolog z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Matěj Trávníček. Babiš chce post ředitele Europolu

Předseda ANO se ve středu setkal i s lídrem frakce ALDE v Evropském parlamentu Guyem Verhofstadtem. „Pokud se mi povede sestavit novou vládu a získám podporu nebo toleranci v parlamentu, tak je pro nás velice důležité, abychom byli v Evropě aktivnější,“ řekl po jednání. Verhofstadt považuje za důležité, aby nová česká vláda byla proevropská.

Hlavním tématem pro budoucnost Evropy je podle obou politiků reforma EU. Shodli se na tom, že Česko má stejné právo se podílet na diskusi o budoucí podobě EU jako velké země. Podle Verhofstadta by reforma měla zahrnovat obrannou spolupráci, nový postoj k migraci nebo změny v eurozóně. Babiš zdůraznil zejména posilování bezpečnosti. Česko by podle něj mohlo obsadit post ředitele evropského policejního úřadu Europol.

přehrát

video

Tisková konference po jednání Andreje Babiše a Guye Verhofstadta

Další jednání o složení sněmovny a podpoře vlády plánuje hnutí ANO až na příští týden. Ve čtvrtek a v pátek Babiš vyrazí do krajů poděkovat voličům. Mluvčí ANO Vladimír Vořechovský později doplnil, že ve čtvrtek Babiš navštíví Ústecký kraj a v pátek Liberecký. Hejtman z ANO by neměl být i poslanec

Ve středu jednalo i širší vedení hnutí ANO. Vyzvalo své hejtmany, kteří se stali zároveň poslanci, aby si stejně jako Jaroslava Pokorná Jermanová vybrali, kterou z funkcí budou zastávat.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Jana Vildumetzová

Zdroj: ČTK

Autor: Slavomír Kubeš

Ivo Vondrák
hejtman Moravskoslezského kraje

„Nehodlám kraj, za který nesu zodpovědnost, nechat bezprizorní. Absolutní prioritou je být hejtmanem. Pokud na tom budou takto trvat, tak mi nic jiného nezbude. Ale vnímám to do jisté míry jako porušení toho, co jsem sliboval v rámci voleb, že to chci spojit dohromady.“

Výzva míří na hejtmany Moravskoslezského, Karlovarského a Olomouckého kraje Ivo Vondráka, Janu Vildumetzovou a Ladislava Oklešťka. Jermanová se už v úterý rozhodla, že složí poslanecký mandát a zůstane jen hejtmankou.

Vildumetzová, která je i předsedkyní Rady Asociace krajů, se rozhodne do prvního zasedání sněmovny. „Obě funkce v žádném případě vykonávat nebudu,“ uvedla. V kraji získala největší počet preferenčních hlasů, se 7000 kroužky přeskočila i lídra kandidátky Dana Ťoka.

Zvládnout plnohodnotně funkci poslance a zároveň hejtmana možná ani není v lidských silách. Voliči ale měli informaci o tom, že si nově zvolení poslanci-hejtmani budou muset vybrat, mít ještě před volbami.

Matěj Trávníček
politolog z Institutu politologických studií **FSV UK**

Vondrák si zatím nevybere, Okleštek váhá

Ivo Vondrák ale navzdory Babišově výzvě zůstane alespoň dočasně v obou funkcích. Serveru Aktuálně.cz řekl ve středu večer, že se s předsedou ANO dohodl, že si zatím vybírat nebude, ačkoli se to Andreji Babišovi nelíbí. „Dohodli jsme se na tom, že to zkusím a uvidím, jak to dopadne. V případě, že bych to nezvládal, tak bych poslaneckou funkci vzdal,“ poznamenal Ivo Vondrák.

Že by si chtěl ponechat oba posty, ovšem avizoval již před volbami a nyní má další argument, proč v nich setrvat. „Získal jsem poměrně velké množství preferenčních hlasů, takže ještě budu chtít s naším výborem jednat, co je k tomuto rozhodnutí vedlo,“ řekl. V propojení funkcí vidí výhody pro kraj.

Okleštek už funkci hejtmana i poslance zastával. V únoru totiž v čele kraje nahradil Otů Koštu (ANO). Výzvu hnutí vzal na vědomí a bude o ní přemýšlet. V nejbližší době ale nebude dělat žádné kroky. „Kdyby lidé nebyli spokojeni s tím, co dělám a jaké funkce zastávám, tak by nám to asi spočítali a neměl bych preferenční hlasy,“ řekl krátce po volbách. Stejně jako Vondrák si myslí, že zastávat obě funkce má výhody.

Souběh funkcí řeší i jiné strany. Poslanec ODS Martin Baxa ve středu oznámil, že rezignuje na funkci náměstka hejtmana Plzeňského kraje, zůstane ale náměstkem plzeňského primátora.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2290528-babis-sklada-mensinovou-vladu-hleda-odborniky-na-skolstvi-prumysl-a-kulturu>

Vztahy mezi Katalánskem a Madridem

1.11.2017 ČRo Plus str. 01 12:30 Radioforum

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Sesazený katalánský premiér Carles Puigdemont dál zůstává v Bruselu, kam odjel v pondělí. Prohlásil, že se bude bránit vydání do Španělska. Žádá garanci spravedlivého procesu. Někteří z jeho ministrů, kteří s ním odjeli do Belgie, se dnes do Barcelony vrací. Španělská generální prokuratura si Puigdemonta a 13 členů jeho bývalého kabinetu předvolala na čtvrtek k výslechu. Všem hrozí kvůli úsilí od odtržení Katalánska od Španělska zatčení, jak se už konečně stalo v případě 2 vůdců katalánských separatistických organizací. A tak se vás dnes ptáme, jestli si myslíte, že je to konec katalánského boje za nezávislost. Jaké jsou podle vás Puigdemontovy šance na získání azylu? A jak se dál budou teď vyvíjet vztahy mezi Katalánskem a Madridem? Hrozí podle vás v zemi ještě další nepokoje? To jsou všechno otázky, na které budeme hledat odpověď a zajímá nás i váš názor, ten nám můžete telefonovat, naše číslo do studia Radiofóra je 221552777, psát můžete i na náš Facebook, na Twitter a nebo od online aplikace na web Českého rozhlasu Plus. Příjemný poslech přeje Věra Štechrová. A naším hostem je dnes Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Tak dnešní titulěk El País říká "Premiér na útěku". Co Puigdemontův odjezd do Belgie pro ten vývoj katalánské krize znamená, je to taková tečka?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě to není, určitě to není nějaký symbol, který by naplnil důvěrou ty zastánce autonomie..., nezávislosti, protože pokud vlastně ten člověk, který to celé vlastně zařídil, který vyvolal ty nálady, vyvolal ten pokus o tu nezávislost a druhý den potom, co zakročí centrální vláda, tak ten člověk odjede vlastně ze země s tím, že se dnes vyjádřil, že se ani nehodlá vrátit, dokud mu nezajistí nějaký spravedlivý proces, což samozřejmě Španělsko je demokratická země, takže spíš to bude z jeho strany otázka, co nejméně zdržet ten svůj návrat do Španělska, a to není dobrý obrázek pro ty, pro ty jeho stoupence, protože tím vlastně ukazuje, prostě z boje se neutíká, pokud tedy vyvolal to referendum, pokud prostě chtěl tu nezávislost, tak prostě nemůže po prvním dnu po tom, co mu to nejde, podle jeho, jeho not, utéct prostě ze země, to není dobrý signál.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Co podle vás sleduje tím odjezdem do Belgie, do Bruselu, jen zdržuje?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Částečně se může jednat skutečně o zdržování, částečně se může jednat i o to, že prakticky Belgie je jedna z těch zemí, která má sama problémy vlastně udržet se pohromadě a on vlastně našel velmi, velmi otevřenou náruč u vlámských separatistů, kteří, v Belgii existuje strana, která se jmenuje Vlámský blok, která také si přeje vlastně odtržení nebo nějakou míru vysoké autonomie na Belgii a ti ho tam přivítali samozřejmě s nadšením, takže on jaksí odjel do země, kde má alespoň částečně, částečně podporu. Na druhou stranu belgická vláda a belgické úřady se nechaly slyšet, že nepřichází v úvahu, že by mu nabídli ten politický azyl, protože samozřejmě v Evropě, v Evropě je něco takového v dnešní době nemyslitelné.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No, i kdyby premiér Katalánska Puigdemont vlastně získal v Belgii nějakou podporu, tak na co mu v tuhle chvíli je, čeho on může teď dosáhnout kdekoliv v Evropě.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak on si myslel, a to nechápu, proč si to myslel, že když tu nezávislost deklaruje ten katalánský parlament, že najde v Evropě podporu u různých hnutí, států, státníků, politiků na různých úrovních, ale ukázalo se z logiky věci, žádný stát se nechce míchat do vnitřních záležitostí států jiného i proto, že spousta těch zemí má sama problémy s nějakými podobnými skupinami na svém území, takže myslím, že byl velmi překvapen, že se mu nedostalo té podpory a proto se teď snaží někde v cizině, někde se objevil 4 roky nějaká jakási katalánská vláda v exilu a podobně, zachovat ten dojem, že je nějakým způsobem politicky pronásledovaný, musel tedy odjet z té země a teď bude nějakým způsobem se snažit třeba mít nějakou exilovou vládu a pokračovat dál v té katalánské myšlence, ale to samozřejmě není příliš pravděpodobné, že by něco takového bylo vůbec možné dnes.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Když se podíváme na ten postup katalánského premiéra Puigdemonta od té chvíle, kdy tedy se rozhodl vyhlásit referendum o nezávislosti Katalánska, jaké chyby on udělal?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak on dnes pravděpodobně...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Že je tam, kde je.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Pravděpodobně ta chyba vůbec byla ta, že vůbec to referendum vypsál.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Vyhlašoval.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože bylo jasné, že...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Protože bylo nezákonné.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Bylo protiústavní, soud to dopředu deklaroval, že je protiústavní, samozřejmě nikdo nečekal tu absolutně neadekvátní odezvu španělské vlády, která naprosto nesmyslně prostě násilně zasáhla proti těm protestům, čímž vzbudila potom celou tu vlnu těch emocí. Na druhou stranu Rajoy deklaroval dopředu, prostě nedělejte to, my vám prostě nebudeme ustupovat, to byla prostě politika celé té lidové vlády, lidové strany, která tam v

posledních letech je, neustupovat té, této straně. Na druhou stranu ten Puigdemont, on nebyl, on byl zahnaný do kouta, protože v roce 2015 vyhrál volby s tím slibem, že to referendum vypíše, vypsat ho musel, a on se potom snažil, proto vlastně trvalo měsíc, než k té nezávislosti došlo, protože on se snažil pořád nějakým způsobem najít cestu nějakého dialogu. Ale musíme si uvědomit, že on nevládl sám za sebe, vlastně ta jeho koalice, která měla většinu v tom katalánském parlamentu, byla složena i vlastně z dvou dalších elementů, které byly výrazně radikálnější pro tu samotnou nezávislost a pro to vyhlášení té nezávislosti, takže on sám si myslím osobně by dával přednost nějakému dialogu, ale právě ty, ty radikálnější elementy v té jeho koalici ho vlastně donutily tu nezávislost vyhlásit, ještě ve čtvrtek chtěl vyhlásit sám předčasné volby, ale nakonec ho právě ti to jeho spolubojovníci od toho odradili, aby tu situaci tedy dále vyhrotil a aby ty volby nakonec tedy musela vyhlásit ta centrální španělská vláda.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Nás poslouchá Michal Kubíček. Dobrý den.

posluchač

Hezké poledne.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Můžete říct, jak vy vnímáte tu snahu Katalánska o samostatnost, máte třeba pocit, že se po Evropě šíří takové podobné nálady separatistické?

posluchač

Víte, shodou okolností souvislosti s tím, co se v podstatě objevuje v poslední době v médiích, tak jsem včera kontaktoval svého spolužáka, který je Katalánc, a ten se velice podívoval vlastně mému dotazu, který zněl jednoduše, Ahoj, Viktorio, jsi v pořádku. A on v podstatě mi odpověděl smajlíkem s tím, že samozřejmě v pořádku je a že v pořádku je tam celá situace a že to jenom ukazuje na to, jaká vlastně atmosféra strachu je šířena, nejenom v médiích, ale celkově jakoby od politiků, takže on jako z pozice běžného občana, který je mimochodem teda pro nezávislost Katalánska, je to hrdý Katalánc, který nám ve škole zpíval katalánské písničky a hrdě se hlásil k odkazu /nesrozumitelné/ a ke kultuře tamní, tak to celé sám ze svého pohledu, když jsme komunikovali, tak to v podstatě bere jako takovou politickou hru, do které byly nějakým způsobem zataženi občané, kteří sice na jednu stranu chtěli, ale to, co se z toho vyvinulo teďko, tak s tím moc spokojení nejsou. Takže berou to spíš jako strašení lidí. A jak já to vidím. Vidím to jako takovou jednu z prvních vlaštovek a celý svět na to upozorní, na ten problém, že v Evropě existuje toto, kde není Katalánsko, jediná lokalita, která uvažuje o nebo o nějaké separatistické náladě, takže si myslím, že to je věc, která se může následně v souvislosti s jakousi nespokojeností občanů se stávající politikou se může samozřejmě projevit jako hlubší problém a i proto se nedivím, že třeba katalánský premiér není přijímaný těmi lokálními vládami, protože samozřejmě ten problém může nastat v řadě dalších zemí.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Když jste mluvil s vaším přítelem, vy jste říkal, že oni jsou teď nespokojení s tím, jak to dopadlo, ale jsou tedy nespokojení s jednáním jejich premiéra nebo s jednáním španělské vlády nebo s tím, že...

posluchač

Je to celkové znechucení, je to celkové znechucení...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Celkové znechucení.

posluchač

...obecně nad politikou a tak podobně, jako třeba tady zavládla, řekněme, v poslední době, je to obecné znechucení s tím, do čeho se to vlastně vyvinulo. Znechucení nad tím, jakým způsobem k nim chová centrální vláda, znechucení nad tím, že se to v podstatě jakoby kdyby nepovedlo dovést do nějaké smysluplného konce, protože ta situace je tam teďka taková, že vlastně není, není jasné, co bude dál, to, že jedna strana samozřejmě neustále na tom trvá, druhá strana na tom..., se proti tomu tlačí, takže spíš je to znechucení jakoby těch občanů s politikou, vyloženě to jakoby nazval, že toto je konflikt mezi Katalánskem a Španělskem nebo centrální vládou, ale že je to konflikt mezi politiky a politiky.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pan Marek Šváb s námi byl ve vysílání. Děkujeme za to, na slyšenou.

posluchač

Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A s námi ve studiu je stále Martin Mejstřík z katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vnímáte to také tak, jak jste, jak například přítel pana Švába, že vlastně jde o konflikt mezi politiky a ti lidé v Katalánsku do toho vlastně ani tak nemohli mluvit.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě se to dá na to nahlížet tímto způsobem. Vlastně ti Katalánci samotní skutečně se v té situaci ocitli, řekněme, od toho roku 2015, kdy se do vlády dostala tedy ta, dostali ti zastánci toho separatismu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No, ale byli to oni, kdo si je zvolil.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Byli to oni, byli to oni samozřejmě, kdo si je zvolili, ale myslím si, že nikdo asi nečekal takto velkou míru nebo takovouto eskalaci, takovouto eskalaci situace, můžeme i to vidět i na těch průzkumech, které se objevily právě v posledních dnech od různých společností, tak je vidět znatelný propad vlastně zastánců té plné autonomie prakticky v těch, v těch mezích, v jakých byla vyhlášena tím katalánským parlamentem, to znamená hned a víceméně naplno, protože ti lidé vidí, že prostě ty překážky, které pro to jsou, prostě že to nelze takto prostě ze dne na den udělat a že tedy ta, vlastně to, možná to znechucení a i z těch samotných katalánských politik může pramenit i z toho, že skutečně oni jim ty 2 roky slibovali, vypíšeme pro vás to referendum, když v tom referendu budete hlasovat pro nezávislost, my vám tu nezávislost zajistíme. A tohle vlastně ti politici těm lidem slibovali, přestože moc dobře věděli, že prostě toto není možné, protože prostě ta centrální vláda a ústava toto neumožňovaly, takže oni vlastně v těch lidech vzbudili skutečně velmi velké nadšení, protože tedy půjdou hlasovat, odhlasují si tu nezávislost a budou nezávislí, nicméně se to vlastně vůbec nezakládalo na nějakých realistických předpokladech, takže z toho může pramenit právě ta, teď ta deziluze z toho, že teda se tady poslední měsíc něco dělo, ale vlastně jediným důsledkem, který z toho bude, že budou před Vánoci nové volby a to je vlastně všechno.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Já tu trošičku opravím jména s tím, s kým jsme mluvili, to byl samozřejmě Michal Kubíček. A teď už by měl být na telefonu pan Šváb. Dobrý den i vám.

posluchač

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jak vy vnímáte tu snahu Katalánska, končí tím odchodem katalánského premiéra Puigdemonta vlastně ty snahy Katalánska za nezávislost?

posлуhač

Tak ono už mnohé bylo řečeno, vlastně mým kolegou posluchačem, který byl přede mnou, já na rozdíl od něj tyhle informace přímo od lidí, kteří žijí v Katalánsku, nemám, ale já si myslím, že skutečně mezi občany v Katalánsku vládne určitá desiluze z toho, co jim někdo slíbil, a na základě čeho pravděpodobně vyhrál volby. On ostatně to není jenom případ tohoto regionu, ono i v jiných zemích v Evropě se dost často stává to, že volby se vyhrávají na tom, že někdo něco slíbí a pak to se ukáže, že to není realizovatelné, i ten pocit strachu z něčeho, na tom se dneska volby vyhrávají také. Ono v podstatě skončilo. Já si myslím, že vůbec k tomuhle tomu nemělo dojít, protože podívejme se na to, co by hypoteticky nastalo, kdyby tedy Katalánsko nezávislé bylo v dnešním prostředí Evropské unie. Maličký státeček, který by vznikl, který by musel, protože oni deklarovali, že jsou proevropští, že chtějí být v Evropské unii, no jo, ale kdo by je tam vzal, myslím si, že první, kdo by byl proti, by bylo Španělsko, od kterého se Katalánsko by se hypoteticky odtrhlo a co by potom takovéto izolované Katalánsko, byť je to aspoň to, co o tom vím, je to jeden z těch bohatších regionů Španělska, co by sám izolovaný tento region dělal. Já samozřejmě nemám nic proti autonomii, proti tomu, aby jednotlivé regiony, které se cítí nějak autonomní, nějak svébytné, aby v rámci velkého státu, jako je Španělsko, nebo i jiné země, vezměme si Itálii třeba, tak aby měly jistou míru autonomie, ale už to také zaznělo, musí to být v mezích ústavnosti, musí to být v mezích zákona a je vidět, že už i to referendum, které bylo vyhlášeno, tak bylo neústavní. Na druhé straně se mi zdá, že i ta reakce centrální vlády v tomto smyslu byla neadekvátní a že se i centrální vláda do jisté míry zasadila o to, že, že se ta situace takto vyhroutil. Určitě centrální vláda mohla, mohla vyvinout nějaké jednání a určitě ty zásahy policie, které jsme viděli proti, proti běžným občanům, proti těm, kteří chtěli vyjádřit svůj názor, když už jim ho někdo dal, tak to také nebylo úplně dobře, ale celý ten, celý ten problém vidím jako, jako od začátku špatný a vidím ho tak, že v podstatě nebylo, nebylo dostatečně, dostatečně jednáno a stejně to bude muset teď nastat, protože si myslím, že Španělsko a žádná země v dnešní situaci, ve které je Evropská unie, nemůže dopustit to, aby došlo k nějakému dělení, dělení na menší celky.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Rozumím. Říká Marek Šváb, děkujeme za váš názor, na slyšenou.

posлуhač

Na slyšenou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A pan Ladislav Protiva je také na telefonu. Dobrý den i vám.

posлуhač

Dobrý den. Tak podotýkám dopředu, že jsem proti chaotickému drobení státu, ale nesouhlasím s tím předřečníkem, protože ústavnost, to by nevznikla vůbec žádná Československá republika, nevznikla by Slovenská republika, nevznikla by Česká republika, nerozpadl by se Sovětský svaz, to bylo všechno proti ústavám tenkrát. Takže vůbec argumentovat, že to je proti ústavě, no, to by nevzniklo nikdy nic, jo. A Evropská unie, ta by měla být právě, ta by to měla chránit a měla by být svaz regionů a ne, aby tam velký státy jako Německo, Francie praskaly bičem.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Děkujeme za váš názor, pane Protivo. Na slyšenou. A já se na to hned zeptám Martina Mejstříka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. To je možná docela zajímavý názor, ten argument ústavnosti, že by vlastně nevzniklo možná ani Československo v roce 1918, nerozpadl by se Sovětský svaz, kdyby nebyla vlastně porušena ústavnost?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já nejsem ústavní právník, nicméně ten zásadní rozdíl je v tom, že jak v případě Československa, kde se Rakousko-Uhersko rozpadlo, a Rakousko bylo prvním státem, které vyhlásilo vlastně nezávislost, v případě Sovětského svazu to bylo Rusko, které bylo motorem vlastně celé té desintegrační strany, protože ono bylo to, to, které vlastně se tvářilo jako nezávislý stát, tady je rozdíl v tom, že tady nedochází, Španělsko se nerozpadá, Španělsko se nerozpadá, Španělsko má v ústavě, je demokratickým státem, to je také vlastně velký rozdíl v tom, pokud máte demokraticky fungující stát.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Na rozdíl od absolutistické monarchie.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Přesně. Nebo konstituční monarchie, ale s demokratickou ústavou, kde máte volený parlament, který postupuje podle, podle všech zákonných pravidel, nedochází tam k nějakým potlačováním lidských práv a tak dále. Tak prostě máte fungující demokracii, tak prostě nelze, já nevím, kdybychom si to představili na České republice, kdyby zítra prostě někdo přišel s tím, že vyhlásí nezávislost, řekněme, Prahy, abychom zůstali v nějakých intencích, protože je bohatá, nechce přispívat na další chudší regiony, tak asi také by, by nikdo neřikal, jako je ano, můžete to udělat, přestože to Ústava, že Ústava České republiky taky říká, že jsme unitárním státem, ale protože právě jsme demokratickým státem, máme i demokratickou Ústavu, tak ta má být právě naopak tím zásadním kusem papíru, který, na kterém je možné vůbec vlastně tu demokracii udržet, protože můžeme mít různé politiky, teď to tady můžeme vidět celkem naživo, kteří si můžou vykládat různé věci různým způsobem, ale právě pořád tam máme tu ústavu, která jim nějakým způsobem klade ty mantinely výkonu té jejich moci, že pokud bychom zpochybňovali i tu samotnou ústavu a říkali si, no, tak když nikomu nebude vyhovovat, tak si ji můžeme upravit podle našich představ, tak to by skutečně vedlo k velké desintegraci, vlastně nejenom českých zemí.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A mám tu dva názory z Facebooku. Martina Halamová píše: "Nejsem odborník, tak jen laicky. Pokud někdo rozpoutá nějaký boj a následně uteče do jiného státu, tak je podle mě slaboch a srab. Vyvolávat rozbroje a nepokoje mezi lidmi není žádné umění. Ale stát si za svým názorem a v neposlední řadě i za lidmi, kteří ho podporují, to už chce kus odvahy a ta Carlesovi očividně chybí. Takže srab. Doufám, že se podaří situaci v Katalánsku uklidnit a vyřešit ke spokojenosti obou stran." A Mirek Tengler píše: "T. G. Masaryk musel svého času také utéci z Rakouska-Uherska, kde mu hrozil za vlastizrady mnohaletý kriminál nebo i trest smrti. Na podzim roku 1918 se pak Češi své samostatnosti dočkali, a s námi také Slováci, Maďaři, Chorvati, Srbové, Slovinci a další národy. Kataláncům tedy přeji to samé, co máme my." Tak tolik dva názory z Facebooku. Jeden z nich už jsme tak trochu dopředu vlastně okomentovali s Martinem Mejstříkem. Každopádně teď čekají Katalánsko volby, předčasné volby, jak se podle vás to dění v Katalánsku na těch volbách odrazí, kdo bude vítěz a kdo ten poražený?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ono strašně záleží na tom, kdo tam vlastně bude kandidovat, protože stále hrozí, a je to vysoce pravděpodobné, že ti nejvyšší představitelé té bývalé katalánské vlády budou obviněni z několika trestných činů a pokud by k tomu tak skutečně došlo, tak pravděpodobně nebudou moci kandidovat v té, v těchto volbách, vlastně v těch minulých kandidovaly ty tři, nebo ty tři hlavní proseparatistické strany, řekněme, v rámci té jedné koalice, teď můžou třeba, teď nepředpokládám, že znova tu koalici složí dohromady, že budou pravděpodobně kandidovat zvlášť. A bez svých lídrů prakticky, protože ti budou obviněni, ony tedy deklarovaly tyto strany, že ty volby aspoň, jak se tváří doteď, nechťejí bojkotovat, že se jich skutečně chtějí zúčastnit, a mají tu ambici ukázat, že kdyby se jim podařilo znova tu většinu získat, tak by to skutečně byl velký signál toho, ti Katalánci skutečně chtějí nějakou velkou, nějakou velkou změnu, popřípadě nezávislost. Já osobně se domnívám, že spíše celá ta

situace nahrála těm ostatním politickým stranám, které tam, které v tom Katalánsku působí, které více či méně vlastně se postavily na stranu Madridu, nebylo to tak, že všichni strany, které, všechny strany, které odmítly tu nezávislost, byly absolutně nekritičtí vůči postupům či vůči...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A promadridské.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

...a promadridské, nezávislost odmítla i vlastně místní odnož, vlastně populistické strany Podemos, která, která rozhodně není vlastně příznivcem Rajoyovy vlády, nicméně oni se stavěli k té nezávislosti zdrženlivě, takže těch sil na té opačné straně je celá řada. A myslím si, že i to bylo vidět v neděli, kdy vlastně se sešlo v centru Barcelony takřka milion lidí na té demonstraci za Španělsko a byli tam lidé od extrémní pravice až po komunistickou stranu, takže skutečně se vlastně ukázalo něco, že paradoxně vlastně ta vyhlášení nezávislosti teprve pomohlo mobilizovat tu, tu letargickou část té katalánské populace, která se na ty, na ty separatisty dívala spíše tak jaksi oni se tady o něco snaží, ale nás se to vlastně netýká, protože my tady žijeme...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

My se o politiku nezajímáme.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

My se o politiku nezajímáme. A najednou zjistili, že vlastně se o ní zajímat musí, protože se rozhoduje vlastně o jejich...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

O nich.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

...o jejich potenciální budoucnosti.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Pan Vomáčka nás poslouchá. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den, dobrý den. Já bych jenom chtěl říct svůj názor k tomu, že vůbec není podstatné, jestli bylo to referendum povolený nebo zakázaný, podstatný je, že premiér takzvaný demokratický země pošle proti svým lidem armádu a národní gardu a nechá do ní střílet. To, prosím vás, je srovnatelný s rokem 89. Kdyby se to samé stalo v Polsku nebo v Maďarsku, tak by musely odstoupit ty vlády. Evropská unie by na ně tlačila. A tadyhle Merkelová a Macron ještě řeknou, že je to v pořádku a že za nima stojí, tak v takovýchle Evropský unii teda být nechceme.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Dobře, děkujeme, pane Vomáčko.

posluchač

Jsme pro okamžitý vystoupení.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Zeptáme se na to. Na shledanou. Evropská unie byla po tom zásahu proti tedy nelegálnímu referendu na rozpacích, v podstatě dlouho jsme čekali na nějaké vyjádření, bylo velmi opatrné, tak už si v tom teď Evropská unie udělala jasněji?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to bylo spíš ze začátku, oni skutečně čekali na to, co vlastně se z té situace vyvrbí a samozřejmě čekali také na to, nikdo asi neschvaloval ten, řekněme, ten násilný zásah, zase je potřeba podotknout, že se...

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ano, to je potřeba říct, že, ano, odsoudili ten násilný zásah, není to tak, že by ho...

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Odsoudili, zároveň vlastně nebylo to něco, co by bylo až tak bezprecedentní tohle, prostě nechci to zlehčovat, ale prostě občas se prostě v těch zemích, když dojde k nějakým demonstracím velkým, kdybychom se třeba podívali do Hamburku před pár měsíci vlastně na zasedání G20, tak tam vlastně bychom ty obrázky viděli mnohonásobně násilnější, než z Barcelony toho 1. října. Takže můžeme říci, že skutečně oni museli trošičku počkat, vydat nějaké opatrné prohlášení odsuzující to násilí, ale jaksi potom dneska je ta shoda naprosto bezpředmětná, prostě Španělsko je jednotné a všechny ty státy, včetně České republiky, jsou s tím srozuměny a nemají s tím, nemají s tím žádný, žádný problém.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Říká Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který byl naším hostem. Děkujeme za to, na slyšenou.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A ptali jsme se na Twitteru, znamená podle vás útek Carlese Puigdemonta do Belgie konec katalánského boje za nezávislost. Nejvíce z vás, 57 %, říká, spíše ano. Tolik Radioforum.

Nedoporučená kumulace funkcí

1.11.2017 ČT 24 str. 04 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A další posun, který přinesl dnešní den. Hejtmani za hnutí ANO, kteří byli zároveň zvoleni do sněmovny, by měli následovat Jaroslavu Pokornou Jermanovou a vybrat si jen jednu funkci. Řekl to šéf hnutí Andrej Babiš. Pokorná Jermanová v úterý oznámila, že poslanecký mandát složí. Hejtmani Moravskoslezského kraje Ivo Vondrák, Karlovarského kraje Jana Vildumetzová a Olomouckého kraje Ladislav Okleštěk ale chtějí čas na rozmyšlenou.

Andrej BABIŠ, předseda hnutí /ANO/

Zároveň jsme taky i vyzvali naše hejtmany, aby vlastně si rozmysleli, kterou funkci chtějí vykonávat, protože myslím si, že paní Jermanová Pokorná, hejtmanka Středočeského kraje, šla dobrým příkladem, že rezignovala na tu pozici.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak, pane Trávničku, hejtmani za hnutí ANO si musí vybrat, zda budou působit ve sněmovně a nebo nadále na svých hejtmanstvích. Co tomu říkáte?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak to už tady jednou bylo a v případě hejtmánů za ČSSD, to znamená, není to v tomto ohledu žádná novinka. Je to do značné míry logické, protože zvládnout dohromady plnohodnotně vykonávat obě dvě ty funkce, je otázka, zda je vůbec v lidských silách.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá, ale to přece není novinka po volbách. To muselo být jasné před volbami. Dává smysl, že hnutí ANO tyto tváře nasazovalo na kandidátky?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak to záleží jaká a jestli vůbec nějaká dohoda s těmito tvářemi nebo s těmito osobnostmi před těma volbama byla, to znamená ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ve dvou případech to byli lídři, tak předpokládám, že to asi na základě nějaké dohody bylo. Olomoucký kraj, Moravskoslezský kra, tak dává to smysl? Nasazovat tyto lidi na kandidátky a následně říct jim a veřejnosti: "Musíš si vybrat."

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Já ale nevím, jestli Andrej Babiš, případně vedení hnutí ANO mělo dohodu s panem Oklešťkem nebo Vondrákem o tom, že když budou zvoleni, tak položí hejtmanské posty nebo naopak, to veřejně známé není takhle ta informace a oba dva pánové říkají: "Chceme čas na rozmyšlenou, chceme ještě o tom jednat." Jak to nakonec dopadne, uvidíme. Ostatně v případě ČSSD a již zmiňovaných hejtmánů za ČSSD. Taky to nakonec dopadlo, část z nich ten mandát položila, část z nich si ponechala oba typově, pan Běhounek z Vysočiny.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Není to tak trochu podvod na voliče nasazovat tato jména, tyto tváře, které mohou přilákat voliče, jsou-li populárními hejtmany, což v případě těch jmen, o kterých mluvíme, tak do značné míry je. Posléze volič zjistí, že ti lidé nakonec ve sněmovně třeba nebudou? Zůstanou v kraji?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

No, já myslím, že to je ale úloha médií. Média by měly klást těmhle těm lidem otázku: "Budete chtít potom být poslanec a zároveň hejtmán nebo budete potom chtít být jenom poslanec nebo budete chtít být potom jenom hejtmán, to je úloha médií a voliči by měli mít tu informaci předem. Pokud jí předem nemají nebo i ti voliči sami by se na to měli ptát, pokud ji nemají, tak je to otázka potom jejich svědomí, koho volí samozřejmě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Není to úloha těch politiků říct jasné voličům před volbami, pokud budu zvolen, chci dělat to a to?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak když se jich na to ty voliči nebo ty média nezeptají, tak proč by oni tohle to měli dopředu říkat? Pokud oni třeba mají pocit, že obojí zvládnou najednou, to je taky možná odpověď na tu otázku.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Což mimochodem je případ pana Oklešťka, hejtmana Olomouckého kraje a současně poslance i v tom skončeném volebním období. On dokonce říká, že se to výborně doplňuje, funkce hejtmana a funkce poslance. Jak se díváte vy na ten souběh těch funkcí, paní Kovářová?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Mně se ta výzva moc líbí, nebyla jsem hejtmanem, nevím, kolik práce má hejtman, ale myslím si, že každá z těch funkcí je full-time job a moc si nedovedu představit, jak spojit výkon více funkcí dohromady, takže já bych se intuitivně přiklápěla k tomu, že by člověk měl si vybrat jednu funkci hlavní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Tošovský?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

No, mně to dává smysl taky, že by se měl skutečně věnovat plnohodnotně každý té své funkci, ale tady trošičku zaznělo, že to byl takový malý kalkul a jestli vyšel, tak teda klobouk dolů, protože to vyšlo dobře.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, některé funkce už z ústavy a z dikce volebního zákona jsou neslučitelné ...

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Narážíte na ten humorný případ se senátorem a poslancem?

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Nenarážím, nenarážím na nic. Chci se jenom zeptat, zda by nestálo za to jednoduše rozšířit ten okruh funkcí, aby už z ústavy nebo ze zákona bylo jasné, že funkce hejtmana a funkce poslance jsou neslučitelné.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Je to dobrý nápad, debatuje se o něm, nicméně bych byla velmi opatrná s jakýmkoli změnami ústavy.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To je zodpovědný přístup. A v tomto konkrétním případě stojí to za diskusi a prosazení?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

To je samozřejmě otázka. Mně se vlastně líbil i ten přístup, postup nebo vývoj v problematice Dany Drábové, srovnatelný z minulosti, i ten závěr, ke kterému nakonec všechny ty debaty dospěly, takže možná to tak má být.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, čili vyústění k tomu, že v tom se musí sladit pravidla podle zákona jednotlivých volebních zákonů, aby mluvila stejně.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

A současně politická kultura.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To s tím souvisí velmi úzce. Ještě v rychlosti Stanislav se ptá na to, o čem jsme už mluvili před chvílí. Zajímalo by ho, zda hnutí ANO posty na vládu nabízí taky SPD, tedy hnutí Tomia Okamury. "Pokud ne, tak nejspíš proto, že tato strana," píše Stanislav, "může podle trestního zákoníku paragrafu 403 o založení a vedení hnutí k potlačení svobod být potrestán a odnětím svobody v délce 1 až 5 let. Hraje zde i tento fakt?" Znovu opakuju, jste civilistka a ptám se vás na trestněprávní věc, přesto váš pohled na tu záležitost?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

To je zajímavý dotaz, ne na nás, ale na Andreje Babiše. Já jsem si spíš říkala, že mě by zajímalo, co by se stalo, kdyby vznikla vláda ANO, SPD a komunistů.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá, jenom kdybych možná upřesnil, co je v tom trestním zákoníku, paragraf 403 odstavec 1: "Kdo založí podporu nebo propaguje hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let." Stanislav zřejmě naráží na plány hnutí SPD, veřejně vyřčené, zakázat islám, který považuje hnutí SPD za, řekněme, nenávistnou ideologii. Pohledem, řekněme, velmi kurzorickým, vidíte tam ty znaky té skutkové podstaty podle paragrafu 403?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Řekla bych, že ty plány byly už lehce korigované ve veřejné sféře a potom není tak jednoduché zakázat nějakou politickou stranu, koneckonců i naše vláda se o to v jisté chvíli snažila, takže já bych si počkala na další vývoj a jsem docela zvědavá, jak to dopadne.

Babišova menšinová vláda

1.11.2017 ČT 24 str. 06 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Trávníčku, nezačal Andrej Babiš uvažovat, mluvit a jednat ve věci menšinové vlády jednoduše příliš brzy? Nezavrhl příliš brzy variantu snažit se o většinovou vládu?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Já si nemyslím. Podívejte, on má už dneska slíbený od prezidenta Zemana ten druhý pokus ta současná vláda, která tam je, je pořád Sobotkova vláda. Ani Andrej Babiš, ani Miloš Zeman nemají přece důvod nechávat tam Sobotkovu vládu ve funkce o byt' jen jediný den déle. To znamená, Andrej Babiš sestaví nějakou menšinovou vládu ala první vláda Mirka Topolánka. Půjde do sněmovny během 30 dnů požádat o důvěru, buď ji dostane, nebo nedostane a potom se to bude hýbat dál, ale ta jeho vláda už bude řídit ty ministerstva.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, mimochodem to, jestli skutečně Sobotkova vláda bude moct podat demisi, nezáleží stoprocentně jen a pouze na Andreji Babišovi, teď narážím na ty plány zablokovat tu ustavující schůzi tak, aby neskončila.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Nevěřím tomu, že by šest poslanců TOP 09 dokázalo zablokovat schůzi Poslanecké sněmovny po dostatečně dlouhou dobu. To se prostě nestane. Mirek, Miroslav Kalousek velmi jako narazil, něco jako zkusil znova, ale

prostě všichni, všechny ostatní strany mu v podstatě řekly, že je to vůbec nezajímá ten jeho návrh a ta ustavující schůze prostě proběhne. Možná bude trvat o něco déle, ale ta prostě proběhne.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

I když to hlasování bude tajné? Nemůže nakonec všechno být jinak po funkcionářích ...

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Jo, já vám rozumím, ale to si nemyslím, proč by to mělo být jinak. Hnutí ANO má 78 poslanců, Piráti a SPD mají po 22, to je dohromady 122, pokud počítám správně, 122 poslanců pro to, aby Radek Vondráček se stal šéfem sněmovny a pokud je dohoda na tomhle tom, tak velmi pravděpodobně je už blízko k dohodě neobsazení dalších pozic, já opravdu nečekám, že by ustavující schůze sněmovny potkaly nějaké zásadní komplikace.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Stanislav se ptá: "Kde vidíte důvod a příčiny toho, že žádná politická strana, která se do sněmovny dostala, nechce s hnutím ANO spolupracovat. Je to spíš pro nesoulad jejich programů s ANO a nebo jen pro osobní odpor k panu Babišovi? Proč nereagují na velkorysé nabídky ANO na účast ve vládě?" Ptá se Stanislav.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak je to kombinace důvodů a v podstatě ty důvody u té, u těch stran můžou být a jsou rozdílné. U ODS a TOP 09 a v menší míře i u KDU-ČSL a STANu je to jasné. Ty strany přece před volbama říkaly, že nepůjdou do vlády s Andrejem Babišem, respektive s hnutím ANO. TOP 09 a ODS vylučovaly vládu s ANO, STAN a lidovci říkali, že nepůjdou do vlády Andreje, ve které by byl premiérem Andrej Babiš. Oni nemůžou přece po těch volbách, jak je dlouho po volbách, týden, 10 dní, nemůžou jen tak teďka jako říct: "Tak to, co jsme říkali před volbama jako neplatí a my tady jdeme do vlády." U ČSSD ten důvod a zčásti i u komunistů je také jasný. Ty dvě strany utržily obrovský, historický debakl a prostě znova další vládní angažmá pro ně je obrovským rizikem, byť komunisté signalizují, že by nějaká podpora tam být mohla a poslední dvě strany ve sněmovně, SPD a Piráti, SPD se do té vlády samo nabízí a Piráti, zdá se, chtěli replikovat tu jejich strategii z magistrátu nebo ze zastupitelstva hlavního města Prahy, kdy jsou tak trochu jednou nohou ve vládě, jednou nohou v opozici, ale taky tam není nějaká snaha do té vlády nejtít. Spíš ten problém, který tam je, je ten, že musíte ty partnery, pokud se nebudeme o nějakých přeběhlících, mít dva a Piráti přece s SPD dohromady nemůžou jít, to znamená, je to o to, kteří dva jsou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, paní Kovářová, Pavel Rychetský, předseda Ústavního soudu dnes v rozhovoru pro Hospodářské noviny velmi opatrně, protože mluví jako předseda Ústavního soudu, naznačuje, že se domnívá, že po tom druhém pokusu, při třetím pokusu o sestavení vlády už může být všechno jinak, že tam už by mohla být šance na vytvoření většinové vlády a nebo na podporu té menšinové vlády, že se jednoduše ty takzvané demokratické strany pohnou ve svém názoru. Co si o tom myslíte?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Já přemýšlím, nakolik je to, na co se ptá pan Stanislav, taktika a strategie a nakolik vycházejí plány těm jednotlivým menšinovým stranám, protože můžou o něco hrát, můžou hrát o něco, co si tady třeba nedovedeme představit. Je otázka, jestli si myslí, že nedotlačí Andreje Babiše nebo pana prezidenta nebo společnost k něčemu jinému a je otázka ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vy v tom nevidíte snahu zachovat si tvář, viděla byste v tom spíš něco jiného?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Tak hovoří se o předčasných volbách, o různých jiných možnostech, o tom, že třeba to Andrej Babiš vůbec nedokáže sestavit menšinovou vládu, to je otázka, o co všechno hrají. Já si ..., mně to připadá jako boj o moc a na moci nevidím nic špatného, ale dneska ji má Andrej Babiš.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem předčasné volby by ale hypoteticky nemusely být dobrou zprávou právě pro ty malé strany.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Ta cesta k těm předčasným volbám je tak dlouhá a tak komplikovaná, že myslím si, že dneska to vůbec není na pořadu dne. Ta úvaha. A zároveň myslím si, že ty strany samozřejmě potom, dejme tomu, ČSSD by se octla mezi Skyllou a Charybdou, mezi Skyllou jít do vlády a Charybdou v podobě předčasných voleb, na které ta strana dneska není přece v kondici. Ta strana potřebuje nějaký čas na to, aby našla, kdo jí povede a připraví nějaký nový program, který osloví voliče, takže ona by nemohla ani tak, ani tak a vlastně byla to taková Sofiina volba možná pro ní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A mimochodem my jsme v tom předchozím příspěvku ukazovali to, co zůstalo za předchozími menšinovými vládami. Často rozhodnutí, která přetrvávala dlouho do budoucnosti. I to se může podařit té menšinové vládě Andreje Babiše nebo ta situace je jiná?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Ta situace je jiná, přece první, když to vezmeme postupně, první Klausova vláda, ano, vznikla jako menšinová s tolerancí ČSSD, velmi záhy se ale podařilo získat vládní většinu na svoji stranu, dva konstruktivní poslance, Wagnera a Teplíka, kteří v podstatě ve všech věcech hlasovali s tou vládou, to znamená, ta vláda potom de facto se stala většinovou. Vláda Mirka Topolánka byla vládou, vládou přechodnou a nemá moc smysl se jí nějak zabývat a vláda Miloše Zemana konečně byla vláda, která, ano, začala jako menšinová s tím, že ODS pod Václavem Klausem umožnila jít z ní, nicméně nebyla tam dohoda na konkrétních zákonech, dokonce mimochodem Miloš Zeman svůj první rozpočet neschválil s ODS, ale schválil ho právě s budoucími stranami čtyřkoalice a teprve poté byl podepsaný druhý dodatek takzvaný toleranční patent, kterým ta vláda ODS té vládě vyslovila souhlas a dohodli se na nějakých programových záležitostech, které společně prosazovali. Vláda Andreje Babiše by byla jiná v tom, že by v podstatě pro veškeré své návrhy musela hledat nějakou ad hoc podporu v Poslanecké sněmovně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá. Když vyjdeme z toho, čím jsme končili, ad hoc podpora a zkusíme to uplatnit přímo na resort průmyslu a obchodu, kde k velkým restům toho končícího období patří třeba změna systému investičních pobídek, samozřejmě velkým tématem je dostavba bloku jaderných elektráren, velkým tématem je oblast nerostného bohatství, tak aby stát měl větší vliv na výtěžek z těžby nerostného bohatství. To jsou témata, která je možné prosadit, menšinovému kabinetu najít pro ně podporu mezi dalšími stranami?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Ono to spíše je o tom, jaký ten dokument je k tou potřeba. Jestli je to vládní dokument, tak to je otázka té vlády. Jestli je to zákon, tak je k tomu nesmírně důležitá podpora napříč spektrem, protože jinak si tu většinu nedovedu představit, takže nedá se úplně jednoduše na to odpovědět, každopádně je nesmírně důležité, aby se skutečně napsalo pořádné programové prohlášení a ti jednotliví poslanci se k němu buď přihlásí, nebo nepřihlásí z nějakých důvodů, takže já tady nevidím, jestli je to otázka předvolebních preferencí nebo nějakých, nebo nějakých prohlášení a nebo osobní nevraživosti vůči Andreji Babišovi a já to spíše vidím tak, že v tuto chvíli ještě není programové prohlášení, ještě se neví, jaká, jaká vlastně bude ta správná cesta, co z těch jednotlivých programů je přijatelné a co není přijatelné, a tudíž jestli mluvíme o tom, že už apriori je vyslovená nedůvěra ještě neexistující vládě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem ve vaší gesci coby někdejšího ministra průmyslu a obchodu bylo zrušení šrotovného. To jste v rámci ...

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Ono ani nenastalo. Šrotovné ani nenastalo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Když jsem se díval zpětně, co se podařilo vládě Jana Fischera, šrotovné tam bylo zmiňováno, ale potom tedy u vás konkrétně bylo hodnocení z května 2010: "Vladimír Tošovský, ministr průmyslu, výrazněji se neprojevil."

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

To nehodnotí ... Nebo takhle, nevím, kdo to hodnotil, jestli jsem se výrazně neprojevil, dobře, no, tak, já jsem dělal to, co jsem dělal a asi ten můj, ta, to moje angažmá nebylo o tom, abych se projevil, ale abych tu práci odvedl dobře, takže ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Já to zmiňuji vlastně jenom z toho důvodu, obtížnější bylo prosadit změny na půdorysu úřednického kabinetu, byť, jak už jsme tady zmiňovali, s politickými nominanty nebo s nominanty politických stran.

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Ale já si myslím, že my jsme tam naprosto věcně debatovali o všech věcech a ten výsledek, no, jestli chtěl někdo vidět nějakou kontroverzi mezi náma, no, tak jsme jí neměli, no, to je vše.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní Kovářová, ještě jedna věc. Beáta se ptá: "Ráda bych se zeptala, jak dlouho může vládnout menšinová vláda bez podpory Poslanecké sněmovny. Kdy může teoreticky dojít ke druhému pokusu o sestavení vlády, může někdo prezidenta donutit, aby pověřil někoho dalšího?"

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Tady z toho dotazu a vůbec z debat o vládě a o prezidentovi, o jeho kompetencích a o tom, k čemu je možno pana prezidenta donutit, což jsme si koneckonců v prvním pololetí letošního roku užili dostatečně, z toho vyplývá, jak je ošemetné spoléhat na ústavu, protože ústava je obecná, základní norma a řada kazuistických povinností tam samozřejmě není, takže záleží na panu prezidentovi, a proto bych byla velmi opatrná s různými opravami ústavy, nedej bože, kdyby tam byly další lhůty, kdybychom chtěli přidávat ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ale u toho prvního, druhého, třetího pokusu, tam ta souslednost je celkem jasná i podle ústavy: "Pokud nově jmenovaná vláda nezíská ve sněmovně důvěru, postupuje se podle odstavce 2 až 3, to znamená, znovu jmenování premiéra do 30 dnů, žádost o důvěru, jestliže ani takto jmenovaná vláda nezíská důvěru, jmenuje prezident republiky předsedu vlády na návrhy předsedy Poslanecké sněmovny." Až tady může vzniknout problém, tam už lhůta není?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

No, nicméně mezitím, mezi tím, kdy pan prezident jmenuje na ten druhý pokus a podobně, když bychom to dali, spočítali po dnech, tak může vláda bez podpory vládnout hodně dlouho.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

O spolupráci ve sněmovně dnes mluvili odpoledne šéfové poslaneckých klubů lidovců, TOP 09 a Starostů, že by sestavili společný poslanecký klub, po jednání vyloučili.

Jan BARTOŠEK, předseda poslaneckého klubu strany /KDU-ČSL/

Domluvili jsme se na spolupráci na úrovni expertů, protože každý poslanecký klub disponuje experty, ať už v oblasti zdravotnictví, obrany, sociálních věcí, a tak dále, to znamená, jednotlivé poslanecké nebo strany v Poslanecké sněmovně jsou připraveni z těchto tří dát k dispozici své odborníky, své experty. Shodli jsme se na tom, že by bylo dobré, aby každá z politických stran, která je v parlamentu, měla své zastoupení v rámci volební komise, stejně tak i v rámci mandátového a imunitního výboru.

Jan FARSKÝ, předseda poslaneckého klubu hnutí /STAN/

Zůstáváme v této oblasti spolupráce na tom, že si i dovedeme představit, že se před jednotlivými zasedáními Poslanecké sněmovny sejdeme a budeme se bavit o tom, jaký názor má který klub na to, abychom skutečně se nerozpadali do atomů, ale nějakou sílu v Poslanecké sněmovně byli schopni prosazovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a se zástupci hnutí ANO se zas v poledne sešel úřadující šéf sociálních demokratů. Zopakoval, že strana zvažovanou menšinovou vládu nepodpoří, ale je ochotna zvednout ruku pro některé kroky budoucího kabinetu.

Milan CHOVANEC, úřadující předseda strany /ČSSD/

Bavili jsme se s kolegy o složení Poslanecké sněmovny, oni avizovali stále, že trvají na tom, že chtějí obsadit funkci předsedy. My jsme říkali, že projednáme tedy toho, koho podpoříme v rámci volby na našem klubu, který bude v úterý. Garantovali jsme kolegům z ANO, že jsme připraveni hlasovat pro rozpočet a řekli jsme jim, že to je z našeho pohledu nutné a podmínka pro stabilitu v České republice, to znamená, chceme, aby minimálně na rozpočtu se ta minulá vládní koalice dohodla, byť jdeme do opozice, tak chceme tento signál vyslat veřejnosti jako prvek stabilizace. Bavili jsme se o tom, jaká bude role opozice v Poslanecké sněmovně. Kolegové nás informovali, že chtějí tedy řešit zvyšování důchodů, to bylo vždy naše téma. Pokud ten návrh bude racionální, tak i z opozice ho podpoříme.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak, pane Trávníčku, TOP 09, Starostové a lidovci chtějí spolupracovat ve sněmovně, ale nechtějí utvořit společný poslanecký klub. Dává to smysl?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak vždycky smysl to dává, mně to spíš ale přijde zajímavé z jednoho úhlu pohledu. TOP 09 a Starostové napřed kandidovali spolu, pak se Starostové rozhodli emancipovat se, pak Starostové se rozhodli jít do toho s KDU-ČSL, pak se ta spolupráce rozpadla a teď se tyto tři strany toho milostného trojúhelníku scházejí v Poslanecké sněmovně a dojednávají nějakou podporu. O čem to svědčí? Svědčí to o tom, že ty strany mají k sobě nějaké nebo mají mezi sebou nějaké programové průniky a vzhledem i k tomu, že jsou na 10, 7 a 6 poslancích, tak to kapacitně zvládnout veškerou tu agendu je složité, proto pro ně dává smysl nějakým způsobem se pokusit spolu spolupracovat. Jestli to bude fungovat nebo jestli se to zase rozpadne, to nevíme. Mimochodem já bych připomenul, že Miroslav Kalousek byl svého času i předsedou KDU-ČSL.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Poslední věc, která mě zajímá, váš tip, bude mít do Vánoc Česká republika vládu s důvěrou? Pane Tošovský?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Nevím, nevím, neumím odpovědět.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní Kovářová?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Já doufám, protože ty otázky, které za vámi sleduju, rezonují s tím, o čem se bavím se spolucestujícími ve vlaku a se známými na ulicích a ti všichni chtějí klid a stabilitu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak uvidíme, co přinesou následující dny a týdny. Já vám každopádně moc děkuju za to, že jste přišli, byli hosty Devadesátky, bývalí ministři Daniela Kovářová a Vladimír Tošovský. Moc děkuju, přeju hezký večer.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Na shledanou.

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A děkuji taky politologovi Matěji Trávníčkovi, i vám hezký večer.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Hezký večer.

Andrej Babiš hledá ministry

1.11.2017 ČT 24 str. 02 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a pojďme se podívat, se kterými osobnostmi konkrétně Andrej Babiš do menšinové vlády počítá. Na svých postech by měla zůstat většina stávajících ministrů za hnutí ANO. Vidíte je za mnou. Úplně vlevo, respektive z vaší pozice vpravo Richard Brabec, ministr životního prostředí. Vedle něj Robert Pelikán, ministr spravedlnosti. I ten by měl zůstat. Totéž platí taky pro Dana Ťoka, ministra dopravy, Karlu Šlechtovou, která řídí ministerstvo pro místní rozvoj. No, a křeslo ve vládě má slíbeno taky Martin Stropnický. Zde ovšem není jasno, zda nedojde ke střídání, místo ministerstva obrany by totiž mohl nově řídit ministerstvo zahraničí, a to právě kvůli tomu, že má z minulosti zkušenosti z diplomacie. V nové vládě už naopak neusedne ministr financí Ivan Pilný, ten se vládního angažmá sám zřekl. No, a kdo další je ve hře o vládní křesla, to zůstává zatím spíš v oblasti spekulací. Internetový deník EuroZprávy uvedl, že resort financí by po Ivanu Pilném mohla převzít dosavadní náměstkyně Alena Schillerová. Připomínám, že právě ji Andrej Babiš v době vládní krize, tedy v květnu, navrhl jako náhradu za sebe. Bohuslav Sobotka ji ale odmítl. Média spekulují i o dalších jménech. Miroslavu Tomanovi na post ministra zemědělství, a taky Martinu Pecinovi na vnitro, oba jsou bývalými ministry Rusnokovy vlády. Martin Pecina ale popřel, že by tuto nabídku od předsedy hnutí ANO dostal. Dalšího adepta na vládní křeslo, konkrétně na resort zdravotnictví, vidíte uprostřed. Adam Vojtěch, to je poradce Andreje Babiše. No, a další dvě jména zmínil Andrej Babiš v televizi Prima. Resort obrany by podle něj mohli řídit buď Jana Černochová z ODS a nebo Jan Hamáček ze sociální demokracie. Končící šéf Poslanecké sněmovny. Později ale Andrej Babiš řekl, že obě jména použil jen jako příklad a jednat s nimi neplánuje. Jediným, kdo připustil, že nabídku na ministerský post dostal, je ten muž na kraji, Mikuláš Bek, současný rektor Masarykovy univerzity a dodal, že tuto nabídku odmítl. No, a právě Mikuláš Bek, rektor Masarykovy univerzity a místopředseda České konference rektorů je teď u telefonu. Přeju hezký večer.

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane rektore, mohl bych vás požádat na úvod, zda byste nepopsal, jak ta komunikace s Andrejem Babišem, ta nabídka, jak probíhala?

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

Ta situace je velmi jednoduchá. My jsme měli schůzku s panem předsedou Babišem, na které se mě ptal na můj názor na personální situaci, ve vztahu k ministerstvu školství a položil mi otázku, zda by byl ochoten uvažovat o přijetí té role a já jsem mu vysvětlil, že mám své závazky na univerzitě, které nemohu porušit a vlastně jsme debatovali různé varianty a soustředili se pak také zčásti na debatu o tom, co jsou asi klíčové agendy v té oblasti ministerstva školství, takže to byl takový korektní rozhovor, ve které jsem dostal celkem jasnou otázku a jasně jsem na ni odpověděl, protože mám dlouhodobě jasno v tom, že prostě chci dokončit svůj rektorský mandát.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže jste odpověděl bez váhání, to ne přišlo okamžitě.

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

Ano, ano.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vy jste to vysvětloval ještě jedním důvodem, a sice, že vám hnutí ANO není, řekněme, blízké, že vám pozice hnutí ANO a nebo hnutí ANO jako takové příliš nekonvenuje. Závažnost těch dvou důvodů, dokončit mandát na univerzitě, a to, že vám hnutí ANO nekonvenuje, ta je přibližně stejná?

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

Ne, ta je jinak, já jsem takovou otázku od pana předsedy nedostal, tu jsem dostal od novinářů, kteří se mě ptali, zda bych někdy uvažoval o přijetí role ministra, až tedy skončím ve svém rektorském úřadě. A já jsem na to odpověděl, že bych takovou roli přijal jenom v případě, kdyby byla vlastně ta vláda tvořena stranami, s nimiž se já jako volič vlastně identifikuji, a to je vlastně pro mě hrozně důležité, protože já mám rád univerzitu, proto mohu být snad slušným rektorem. Kdybych měl být někdy členem vlády, tak bych musel být identifikován s programem té vlády a s jejím politickým složením. Já jako rektor nechci komentovat své politické názory, na druhé straně nechci vystupovat jako člověk, který se schovává za nějaké alibi v kuloárech, takže prostě jsem řekl otevřeně: "Vláda ANO není vláda, kterou já jsem volil, kterou bych volil, a proto bych angažmá v takové vládě považoval za podvod na veřejnosti."

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a co říkáte tomu, jakým způsobem ta vláda vzniká? Jak ji Andrej Babiš skládá? A sice menšinová vláda, zřejmě za účasti nejen politiků hnutí ANO, ale takzvaných odborníků.

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

Já nejsem politický komentátor a nechci jim být. Já jako rektor samozřejmě chápu to, že pan předseda Babiš hledá na resort školství člověka, který má reálnou šanci uspět a má jakési manažerské schopnosti, určitou prestiž u veřejnosti a zároveň má prostě schopnost rychle se seznámit s tou agendou nebo už ji zná, a to není snadné hledání, takových lidí v Česku nejsou žádné stovky, to prostě tak není, takže to hledání toho ministra není úplně jednoduché. My tomu jako rektorů rozumíme a samozřejmě bychom si přáli, aby skutečně na

ministerstvu školství seděl odborník, který bude mít schopnost hledat konsensuální řešení a my nejsme od toho, abychom komentovali politické výhledy té vlády.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tom rozumím, pane rektore, já jsem tu otázku v zásadě položil jenom z jednoho jediného důvodu, zda se domníváte, že vláda, která vznikne tímto způsobem, má šanci prosadit koncepční změny, a to i v resortu školství.

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

To byste ode mě chtěl, abych byl věštec. Já vlastně zatím vůbec netuším, jaké šance na podporu v parlamentu ta menšinová vláda bude mít, zda nebude třeba většinová vláda po několika měsících, takže já si teď vlastně nechci dělat jako žádné prognózy na to, jak rozsáhlá ta vládní agenda bude mít. A právě proto, že máme tuhle velkou nejistotu, tak si myslím, že by měl nastoupit na ministerstvo školství někdo, kdo se v té agendě vyzná a vlastně bez potřeby měnit legislativu vyřeší teď některé problémy, například v oblasti financování školství, rozdělení rozpočtu, to jsou věci, které nemohou počkat a určitě je potřeba, aby tam byl člověk, který je kompetentní.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, vy jste dokonce upřesnil to slovo někdo jménem Robert Plaga. Ten by byl ideální z vašeho pohledu z těch důvodů, které jste před malou chvílí zmínil nebo máte i další důvody?

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

Ano, já si myslím, že vlastně nejjednodušším řešením té situace je vlastně někdo z náměstků ministra školství a má-li to být menšinová vláda ANO, pak pan náměstek Plaga jako člen hnutí ANO a jako kompetentní náměstek je pro mě zárukou toho, že bychom v tom období poměrně velké politické nejistoty měli ministra, který zvládne svoji roli.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mikuláš Bek, rektor Masarykovy univerzity v Brně. Moc děkuju za váš čas, hezký večer.

Mikuláš BEK, rektor, Masarykova univerzita, místopředseda, Česká konference rektorů

Hezký večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a pojďme představit hlavní hosty dnešní Devadesátky. Jsou jimi mimo jiné bývalí ministři ve vládě Jana Fischera, Daniela Kovářová byla ministryní spravedlnosti. Dobrý večer.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vladimír Tošovský byl ministrem průmyslu a obchodu. Dobrý večer i vám.

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No, a vítám taky politologa Matěje Trávnička z Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. I vám dobrý večer.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Tošovský, Andrej Babiš se dnes nechal slyšet, že mimo jiné hledá budoucího ministra průmyslu a obchodu. Ozval se vám?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Ne, neozval.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pokud byste měl telefonát od Andreje Babiše s touto nabídkou, přijal byste nebo zvažoval byste ji?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Tak zvažovat určitě budu, ale takhle jednoduše se nedá odpovědět. To všechno je o ztrátě soukromí, o změně životního stylu, o rodině, o spoustě dalších otázek, na který si člověk musí odpovědět a takhle snadno se to skutečně nedá říct.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Otázka je ve veřejném prostoru, minimálně několik dní, tak tedy uvnitř jste uvažoval, jak byste odpověděl?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Já vám to řeknu jinak, my se jako přátelé a kamarádi z vlády scházíme a povídáme si o spoustě věcí a tahle otázka už padla. A všichni jsme řekli ne, ale je tam vždycky to ale. Ale kdybysme věděli ty podmínky, tak možná to naše ne už nebude tak kategorické a možná, že by z toho mohlo být někdy i ano. Ale neumím teďko odpovědět. Je to skutečně dopředu, neznám žádné podmínky, nevím, co bych, co bych v tuto chvíli řekl, je to i o té rodině.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To globální ne v tuto chvíli padlo proč, paní Kovářová?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Protože s tím ano člověk, který na tom postu ministra ještě neseděl, vůbec neví, o co všechno přichází a co ztrácí a my už to vlastně všichni víme, takže bychom s tím poučením a s tou informací zacházeli určitě jinak, než když jsme to ano říkali před tím.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

V tomto směru máte možná trochu výhodu proti panu Tošovskému, protože pan Pelikán je ...

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Protože post ministra ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

... zřejmě adeptem číslo 1 na post ministra spravedlnosti.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Ano, ano.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem jak si vede v čele resortu spravedlnosti, podle vás coby jeho předchůdkyně?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

No, v návaznosti na to, na co jste se ptal pana Mikuláše Beka, já pevně doufám, že v tom našem resortu spravedlnosti nepůjde o žádné zásadní koncepční změny, protože si myslím, že spravedlnost spolu třeba se zdravotnictvím a s dalšími resorty, by se neměly měnit s novou vládou a s novými ministry a s novou politickou garniturou. Je to konzervativní resort a stálost mu svědčí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To chápu. Na druhou stranu, teď trochu předbím, chtěl bych se tomu věnovat později, přeci resort spravedlnosti stojí minimálně v legislativní oblasti před koncepčními úkoly, jako je třeba trestní řád, o tom se mluví už delší dobu, nebo zákon o státních zastupitelstvích, to je velké téma řadu let, bez konkrétního výsledku. Připustíte, že toto jsou úkoly, které budou stát před novým ministrem spravedlnosti?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

A s trochou ironie bych si troufla doufat, že nová sněmovna bude 4 roky zahálet a neschválí žádný další zákon. Protože už tak jich máme spoustu, berte mě s trochou ironie, ale velmi bych si to přála.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá, tak když pomíneme ten zákon o státním zastupitelství, protože to je velmi kontroverzní záležitost. To, co říkáte, to byste si přála i pro trestní řád?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Já bych si přála škrtat a ne přijímat další předpisy. Například jenom v letošním roce tři novely občanského soudního řádu, tři novely insolvenčního zákona, to je něco, co nejsou schopni strávit ani odborníci, kteří se specializují na tu kterou oblast a chtějí to po laicích, obyčejných lidech, pro které vlastně by to právo mělo být určeno, je prostě vyloučeno. Takže stará dobrá zásada neznalost zákona neomlouvá, ta už reálně nemůže platit a jenom čekám, kdy ji zruší Ústavní soud.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Aniž bych vám chtěl oplácet mírou ironie, vy jste civilistka, takže s trestním řádem vy jste tolik do kontaktu nepřišla.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Neměla problém vlastně tak, ano.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane Trávníčku, Karla Šlechtová, Martin Stropnický, Dan Ťok, Richard Brabec, Robert Pelikán, ale taky Mikuláš Bek, který odmítl, Adam Vojtěch, Martin Pecina, ale i třeba Jeroným Tejc, to jméno se taky ve veřejném prostoru objevilo. To jsou potenciální, ať už podle spekulací nebo potvrzení adepti, do vlády Andreje Babiše. Vidíte tam nějakého společného jmenovatele těch jmen?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Já myslím, že ten společný jmenovatel je jednoduchý. Andrej Babiš chce nechat ve vládě své ministry, kteří tam doposud byli, to je poměrně logické, protože pokud on říká: "Já jsem v té vládě nebo hnutí ANO my jsme to dělali dobře v té vládě, tak by byl asi špatný signál veřejnosti, kdyby najednou ty ministry vyměnil, takže to jsou, tolik k těm, kteří tam zůstávají. Ti, o kterých se spekulují nebo o které se vedou spekulace, tak tam je to poměrně jednoduché. Jednak ty spekulace, řekněme, jsou ze 3 zdrojů, jednak jsou to ze zdroje Andreje Babiše, který třeba jmenoval Janu Černochovou, případně Jana Hamáčka. Druhý ten zdroj těch spekulací jsou ty logické úvahy. Pokud budou ve vládě nějakí nestraniční odborníci, budou patrně to lidé, kteří mají nějak blízko k Hradu, případně blízko k Hradu i k Andreji Babišovi, potom ty jména jsou také logické, o kterých se spekuluje, to znamená Martin Pecina a Miroslav Toman. No, a řekněme, ten třetí druh spekulací, to jsou, to je třeba právě případ Adama Vojtěcha, to znamená, blízký spolupracovník Andreje Babiš, který se v uvozovkách stává logickým adeptem na ten vládní post.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Směřem k veřejnosti Andrej Babiš mluví o tom, že chce sestavit vládu, která bude dělná, která Česko posune kupředu. Tak v tomto kontextu, když se podíváte na ty fotografie, tak toto by mohl být ten dream team, který Česko posune kupředu?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak to záleží na politické preferenci každého, to mě nepřísluší hodnotit ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Teď se neptám na politickou preferenci, ptám se ne odbornost.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak samozřejmě, když se na to podíváte, tak samozřejmě, ale když to vezmeme postupně. Alena Schillerová na tom ministerstvu financí pracuje, je to její, její už předchozí návrh na jmenování ministryní byl doprovázen velkou kontroverzí nebo nějakou kontroverzí. Já neumím posoudit, jestli Hana Schillerová je odborně způsobilá nebo není, to je opravdu na každém, nicméně má zkušenosti z toho resortu, to je objektivní fakt, a totéž platí o Miroslavu Tomanovi, Martinu Pecinovi, Adamu Vojtěchovi, on se tomu problému zdravotnictví věnuje poměrně, poměrně úzce a dlouho, takže u všech těch jmen tam lze dosledovat nějakou, nějakou míru odbornosti.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrá. V obecnější rovině. Ondřej: "Jaký je rozdíl mezi odborníkem a politikem ve vysoké politice? Co je to vláda odborníků v uvozovkách, není to jenom prázdný pojem, který zabaluje klasickou politickou vládu do hezčího a přitažlivějšího obalu?"

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Já bych to rozdělil na dvě části, to znamená, ta první, jaký je ten rozdíl mezi odborníkem a politikem. Já bych řekl, politik je povolání, odborník je míra kompetence. Můžete být politik být absolutně neodborný v tom daném resortu nebo můžete být skvělý odborník, ale hrozně špatný politik. Co se v takovém případě stane? Tak vy sice tomu resortu rozumíte, ale reálně nic moc neprosadíte, protože prostě neumíte tu politiku dělat. Na druhou stranu můžete být velmi dobrý politik, ale nerozumíte tomu, o čem ten resort je a potom zase se vám může stát to, že vás budou tahat úředníci z ministerstva za nos, to znamená, ten ideální ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Co s tím? Takto to zní neřešitelně.

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

No, ne, právě, to pozor, to ty množiny se, to není tak, že by se nepřekrývaly, oni se samozřejmě překrývají, a to je ten ideální kandidát, to je někdo, kdo je zároveň dobrý politik a zároveň odborně způsobilý v té agendě, kterou na tom resortu má řešit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní Kovářová, pane Tošovský, i vás se zeptám na totéž. Vy jste vlastně ve vládě Jana Fischera byli coby odborníci, ale současně političtí nominanti, vy za ODS, vy za ČSSD. Tak pojem odborník ve vládě, znamená to něco jiného než politik ve vládě nebo je to jenom prázdný pojem, jak píše Ondřej. Paní Kovářová.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Pro mě ano. Já jsem si musela a myslím si, že si to každý ministr sám v sobě musí rozhodnout, jestli bude v té své roli zastupovat svého odborníka sám v sobě, to znamená ten tým, ten bude správce resortu nebo jestli bude člen vlády, to jest jeden člen toho týmu vládního a nebo jestli bude politikem ve smyslu příslušnosti ke straně, která ho nominovala. My jsme to měli jednodušší nebo já jsem to měla jednodušší, že jsem volila jenom mezi těmi dvěma rolami. Zatímco je-li ten ministr ještě navíc politikem, tak musí zvažovat, ke které té noze se přikloní. A myslím si, že to mají potom političtí ministři těžší a my jsme to měli o tu jednu nohu jednodušší a možná proto se nám tak dobře dělně a vlastně bezproblémově pracovalo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Kdo má větší šanci prosadit změny? Odborník ve vládě nebo politik ve vládě nebo se to takto obecně nedá říct? Je to případ od případu, možná taky v závislosti na schopnosti konkrétního ministra vyjednávat a získávat podporu?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Já to vidím trochu složitěji. Záleží na tom, o jakou změnu jde. Jestli je to systémová změna, jestli je to změna nějakého pohledu na nějakou problematiku, tak to bez nějaké politické podpory ve sněmovně prostě nejde i kdybysme si skutečně mohli coby odborníci myslet o některých záležitostech, že by měly být ve státě jinak a možná, že se do budoucna i ukáže, že to tak bylo dobře, tak bez té politické jako opory to nepůjde. My jsme ale byli vláda, která měla, pokud si pamatuju, asi 176 poslanců pro, takže my jsme měli možná největší kompetenci v historii české, české vlády, takže já bych to zas až tak moc nerozděloval. Ono i mezi politiky mohou být dobří odborníci na svém místě a jestli se má člověk chovat jako politik nebo jako odborník, to si myslím, že spíš záleží na tom vnitřním rozhodnutí každého jednoho a spíše bych se přikláněl k tomu, že ta odbornost je velmi důležitá.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A Radek Pokorný: "Souhlasíte s manažerským přístupem Andreje Babiše?" Paní Kovářová, konvenuje vám, nebo ne?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Teď, jestli máte na mysli tu otázku směrem k sestavování vlády, tak je otázka ...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

K sestavování vlády a možná pro futuro řízení té vlády.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Já na to řeknu, co jiného má Andrej Babiš v současné situaci dělat? A pak je otázka těch ostatních stran, které mohly být vládní a jsou to parlamentní strany, zda neovlivnily a nezpůsobilily přímo tu dnešní situaci, to znamená, co jiného má Andrej Babiš dělat. A to, co ..., to, jakým způsobem skládá vládu, mi připadá racionální, protože chce, snaží se o to, aby měla co největší podporu.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, pane Trávničku, to, co je teď aktuálně na stole, co to vlastně vzniká. Je to opravdu typicky menšinová vláda nebo je to napůl politická menšinová vláda, napůl úřednická vláda, co to je?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Já bych řekl, že to je menšinová vláda doplněná o nestraníky s cílem vyslat signál té sněmovně a jiným politickým stranám ve sněmovně, aby Andrej Babiš mohl ukázat: "Podívejte, já jsem připraven realizovat i nějaký váš program za případnou toleranci té mé, té mé vlády, proto jí nechci obsadit pouze svými straníky. Je to v podstatě podobný signál, jako vyslala, vyslal Mirek Topolánek při jmenování své první vlády, která vládla čtvrt roku po volbách v roce 2006, kdy ta situace byla složitá, sto na sto a Mirek Topolánek tehdy vzal do své vlády nestraníky, právě jako gesto vůči jiným parlamentním stranám.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A jak rozumět tomu, že Andrej Babiš jenom tak mimochodem, on říká typově, zmiňuje i politiky stran, jako je třeba ODS a ČSSD. Teď znovu mířím na paní Černochovou, pana Hamáčka. Je to skutečně jenom typově jen tak vypuštění do veřejného prostoru nebo to je nějaká strategie?

Matěj TRÁVNÍČEK, politolog, Institut politologických studií, **Fakulta sociálních věd**, Univerzita Karlova

Tak to je jako hrozně fajn strategie, ne, takhle hodit to jablíčko do toho, do toho líného davu a čekat, jestli se náhodo někdo nechytne a jestli se ta strana nezačne vnitřně hádat, jestli s tam neodštěpí nějaké křídlo. To je přece jako jednoduché, jo, vy máte, vy sestavujete vládu, máte něco, co, o čem předpokládáte, že jako dost lidí chce, tak prostě, proč byste to nezkusil takhle jako zarybařit?

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem iDNES.cz citoval nejmenovaného politika hnutí ANO, který říká: "Šéf vidí, že ODS, ČSSD, KDU-ČSL ani KSČM nejsou jednotné, v každé z těchto stran se mohou najít lidé, kteří by uvažovali byť o vládě s námi, nebo o podpoře menšinové vlády. Toto dává smysl, pane Tošovský?"

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

Já nevím, já nevím, jestliže vznikne vláda, tak by měla vytvořit programové prohlášení. Programové prohlášení by měla odsouhlasit sněmovna, a tudíž by měla ta vláda získat mandát. Jestli bude složená z příslušných odborníků nebo zároveň členů politických stran nebo jiných důvodů, proč byli nominováni, to přece na tom potom už nezáleží, důležité je, aby, aby ta, ta vláda získala tu podporu. Může to být i jednotlivých, jednotlivých poslanců.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Chápu, možná jsem se vás ptal jako občana, který to sleduje zvenčí a který v tom vidí nebo nevidí nějakou strategii Andreje Babiše?

Vladimír TOŠOVSKÝ, bývalý ministr průmyslu a obchodu

No, já bych asi se na to takhle nedokázal koukat. Prostě do toho vyjednávacího strategického, architektonického procesu Andreje Babiše nevidím a je to skutečně na něm.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní Kovářová?

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Já bych k tomu dodala ještě jeden pohled, který dneska vůbec nemusí být na místě, ale byl určitě v době, kdy se sestavovala naše vláda, totiž, že tehdy ti hlavní hráči Mirek, tedy pan Paroubek a pan Topolánek, házeli do

vzduch různá jména, která ale byla fiktivní. Jinými slovy nebyla to reálná jména, byla to taková kouřová clona, snad možná kvůli médiím, kvůli novinářům, aby spekulovali, ale já jsem dostala informaci, abych, protože jsem ..., se tehdy vyjednávalo asi s každým z nás separátně, abych s určitě nijak nevyjadřovala, protože ta jména, která plynou, tak ta budou nakonec zapomenuta, protože jiná jména jsou ve hře, takže kdo ví, jak to je.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobré. Každopádně jméno paní Černochové a pana Hamáčka dnes v Devadesátce zazněla naposled.

Daniela KOVÁŘOVÁ, bývalá ministryně spravedlnosti

Ano.